

MIC. # 9795 (RAB. 2498)

MIDRASH HA-GADOL.
LEVITICUS.

MIDRASH HA-GADOL LE-VA-
YIKRA.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

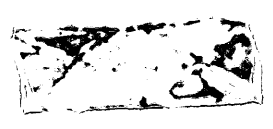
מדרש הגדול לויקרא.

YEMEN: [1602]
YEMENITE SCRIPT

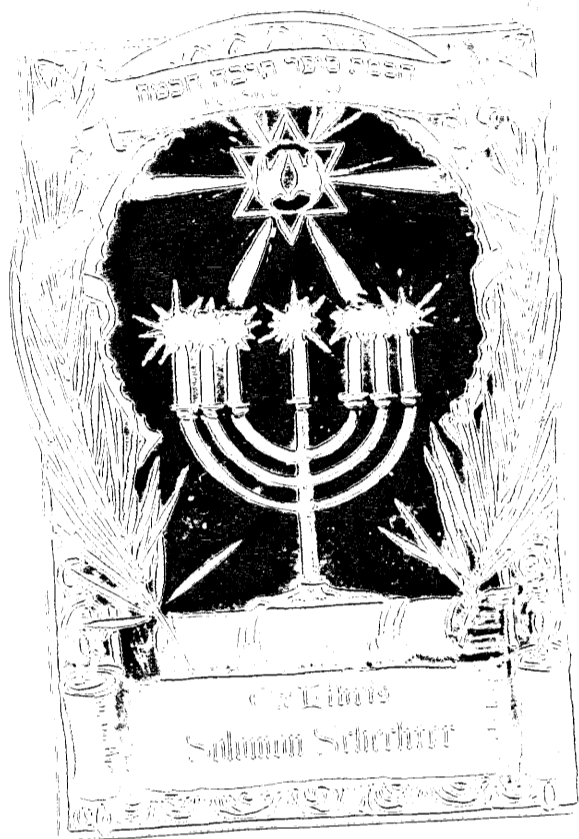
These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

1887

...

...

כל ישראל כהרי דיבור הקנה שאינו כל ישראל
הצד העונה עבהק שהק דיבר ומע קדש למשה
הקדים בהק קרייה לדיבור אהכל שהוא דיבר
ומע קורש למשה נקראש ב? מקייה לדיבור
אומה הצד העונה עבהק שני דיבר ובאש
מפי קורש למשה הקדים בהק קרייה לדיבר
אף כל שהוא דיבר ובאש ומפי קורש למשה
נקראים בו קרייה לדיבור יצא דיבור אהכ
מועד שאינו באש לט כן לא מקדים בו קרייה
לדיבור תל ויקרא וידבר הקדים קרייה
לדיבור יכול לא היתה קרייה אלא
לדבר זה בלבד ומכ לכל הדיברות שבתורה
תל מאה למועד כל שהוא משהל מועד
נקראים בו קרייה לדיבור יכול לא היתה
קרייה לא לדיברות בלבד אף לאמירות
אף לצחייק אמר ששמעו תל דבר וידבר
לדברות אף לאמירות אף לעינווייק
יכול אף לפסיקות תל וידבר לדיברות
היתה קרייה לא היתה קרייה לפסיקות נכ
מה היו הפסיקות משמשות ליתק כיור
למשה להתבונן בין פרשה לפרשה ובניעניק
לעניק והרי דברים תל וחומר מהאסמטה
שהוא שומע מפי הקורש ומדבר ברוח הקודש
צריך להתבונן בין פרשה לפרשה ובין ענין
לענין על אחת כמה וכמה הדינע מהדינע
ומכ שכל הקריות היו משה משה תל ו
ויקרא לו לים מתוך הסנה ויאמר משה
משה שאין תל ויאמר מלמד שכל הקריות
היו משה משה מכ שעל כל הפינה היה אומ
הגבי תל ויאמר משה משה ויאמר חני שאין
תל ויאמר מלמד שעל כל קרייה וקרייה
היה אומי העב משה מסק צברהם
אברהם יעקב יעקב שמואל שמואל לשוק
אהבה ולשוק מיבה ומשוק זיכודי
משה מסק הוא משה ער שלא נידבר עמו
ומשה משני דבר עמו וידבר עמו

ואתה עדין חלף שבע יחוק חמ להם הקביר
היו פכונים לפשהת ימים ותשעו חשה חב
שאני מועד לדיברות צל שעה חינו דיג
שלא אפגוש מי החשה ומכ שהסטימה לו
זכירה שנה למה חודברנו ומדוע לא יהא תס
שבר בעצרי במשה חני שאמרת לו לטמוש
ענ לך אמר להם שובו לכם לחלה לכם ואתה
מה עמד עמדי ובהקמתה עשני שכיון ש
שהקיימו ונתולא הבית כבוד העליל ייצמו
אף נכנס עד שהרה לו הקצה לעיני פלישע
מכמה שקרינו בעניק ויקרא למשה וידבר
עיו עליו ועליו הוא אומי הרימתי בחור מעם
זה משה שכתב לו לולי משה בחירו שבחרו
קצה וברו מששים כגוא והיה מדבר
עמו לעיני כל ישראל ומשה וכל ישלעומו
מקדיע ליה לדבי לעשר דאמ
ויקרא למשה וכל ישראל עומדיק ולא בא
הכת לא לחלוק שאלו כבוד למשה מותצי
יישמע את הקול שדבר ליו משה שמע
כל ישראל לא שמעו לכ קשיא הא בקראו
האב דיבור ויקרא לעשה וידבר
הקדים קרייה לדיבור בלא דיג הוא נאמר
בין דג ועמר בסנה דיבר מה דיבר לא
אמר בסנה הקדים בו קרייה לדיבור אף
יבר המור באן נקדים בו קרייה לדיבור
לא יס אמרת בדיבור תסנה שהוא תחלה
לדיברות תאמר בדיבור אהל מועד
שאין תחלה לדיברות קראיל ואינו תה
תחלה לדיברות לא נקדים בו קרייה לדי
דיבור דיבור תח סיני יופית שאינה תחלה
דיברות והקדים בו קרייה לדיבור לא חס
אמרת בדיבור תח סיני שהוא כל ישראל
אמר בדיבור אהל מועד שאינו כל ישראל
די אהה דין מבניק אב לא דיבור סנה שהוא
חלל לדיבר תכהרי דיבור הדיני שאינ
חלה לדיברות לא דיבור תח סיני שהוא

יכול כולה תל הציץ שני הכרובים רבי רבי
עקיבה דפת לעיל דא מאהל גועד
למה נקרא מאהל גועד שהיה גועד לדיבות
שבתחלה היה הדיבור בכל מקום משתוקם
המשפך לא היה דיבור לא מאהל גועד
דא מאהל גועד ל יצחק אומי שמענו
יוצאות גועדות לעולם שכל זמק שהיה קיים
מועדות וימים טובים צתקיימין כהוגן והא
חזה ציוק חרית גועדינו שממנה גיתקעיקה
הגועדות לו שכל והא כי מציוק תשא תורה ודבר
יו מינושלים דא מאהל גועד לו
קטדרי שהיא יושבת בלשבת הגדית ומתקן
את המועדות בדמיו והא שרבו כל מועדי אלו
בחרץ וכי מועדות כשרפין ל שמענו בקלקוע
אומי חכמי ישראל ששרפו שהינו מעבדין את
השנים ומתקעין את המועדות וכך הוא אומי
ונמסלו בחרב ובלהכה בשבי ונצנה ימים
לאמר יא וחמור להק דברי כובעין
בשבי לכם מידבר עמי שכן מעצנו שכר
שלשים נשמונה שכה שהיו ישראל במנוחה
לא היה מידבר עם נעשה שכן והי טאשר תמו
כל אנשי המלחמה וידברי יוי לי לאמר
דא לאמר צא חמור להם והשיביו מע
שהיה נעשה יוצא וכדבר עמהן שכל וינא
ודבר לבני ישראל את אשר יצוה ומנ שהיה
יושב משיב הרבנים לפני הגבור תל יגד
מישה את רבי העם לי יי לעקר
בן אחבאי אומי יכול לא היה מוצר עטול צון
עצמו תל לאמר לאמר לי שרד לא היה מחבה
עמו ומידבר עמו לצורך עצמו דא
לאמר אמי רב מנסיה כל ברית דרב מנסיה
לאומר רבה לחצירו שהוא בכל יאמר ער שן
שיאמר לוכך ואמור תל יודברי יוי ליו מאהל
מועד לאמר רבי לבני ישראל ומק
בני ישראל סומכין ואיך תגוים סומכין מי כק
אמר גוי שהביא עולה מקבלין מאלו אצח

חינו כנס לעשרה ואינו סומך בני ישראל
סומכין ואיך הנשים סומכות ליוכי ורבי
שמעון אומי הנשים סומכות רשות אמר ליוכי
אמר לי אבא לעשר היה לנו עגל צחוי שלמים
והוצאנוהו לעזרת הנשים וסמט עליהן הלשים
וכי יש סמיכה בעזרת הנשים לא ממינות
רוחן שלנשים יכול לא יסמכו על העולות שאין
העולות טעונות תנופה אבל יסמכו על העולות
שהרי השלמים טעונות תנופה תל ואמרית להם
לרבות את כל האמי בענין כסם שאין סומכות
על העולות כך לא יסמכו על השלמים
אם לרבות את הגרים מכס להוציא את
המשומרים מה דאית לומר כן או אדם לרבות
את המשומרים מכס להוציא את הגרים לאחד
שריבה הכת מועט תל בני ישראל מה בני ישראל
מקבלי ברית אף הגרים מקבלי בקית אומי
בני ישראל בני מקבלי ברית אף המשומרים בני
מקבלי ברית תל מכס מכס ולא כולכם האהל
תאמר לאמר ישראל מקבלי ברית אף הגרים
מקבלי ברית יצאו המשומרים שאית מקבלי
ברית והא דבן רשעים תעבה אף כי בדמיה
יצאנו דא אדם לרבות את הגרים
הא נמיר בן נמר לא תקן את לחם לזה מכל זה
בעלי אומי אין אתה מקבל מהק אבל אתה
מקבל מהן תגימין ואין מקבלין מהן לא עולות
נדבה בלבד אפלו גוי עובד על שאין קמר עבדים
כדאמר ל יחם אין מין באומות מכס
ולא כולכם להוציא את המשומרים מכס אמ
הקצה בכס חלקתי באומות עולם לא חלקתי
מן הצהמי להביא בני אדם הדומים
לכם מיה מוכן אמ מקבלין קרבנות ממושעבי
ישראל כדוי שיחצורו בתשובה הא כאיזה ער
היה משומרי לעז או מקלל שבת במרהסיה
אין מקבלין ממנו קרבן כלל ואמלן העולות
שמאן ליון מן הגוים אין מקבלין ממנו שן שרד
רשעים תועבה אלעם שזה עבד על נשה עובד ע

לן למעט את אהרן אמר ל יהודה בן נתנאל
שלשה עשר דיברות באמרו בתורה למשה
ואהרן וכגון באמרו שלשה עשר מעיוט
לכבודך שלא לאהרן באמרו לא למשה שיאמר
לאהרן ולזה"ו וצא משה לאהל מועד
לדבר אתני וישמע את הקול מדבר לני
וידבר לני וכוונתי לך שם ודברתי אתך
אשר חושך לך שם לדבר לך שם ביום
צונו את אשר יצוה את כל אשר אצוה
אותך ויהי ביום דב וי וי משה לזה תלמוד
מהרן ומשה ויקרא למשה וידבר לני
באהל מועד אמר מי עש את אהרן
מכולם ל יוסי האלוילי מומה
בשלשה מקומות באמרה התורה בארץ
מצרים ובה סיני ובאהל מועד בארץ מצ
מהוא אומר ויהי ביום דבר לני למשה
בארץ מצ מי עש את אהרן מדיברות אהרן
מצ מצר סיני מהוא אופ ולזה תלמוד מהרן
ומשה ביד לני את משה בקר סיני מועד
את אהרן מדיברות הר סיני באהל מועד
מהוא אמר ויקרא למשה וידבר לני אלון
באהל מועד לאמר מועד את אהרן
מדיברות אהל מועד ל ליעשר
אומי תרי הוא אומי וטעמתי שמע לבני ישראל
עבד בכברי עתיד אכי להתעור בהם ולתקוע
בהם אימתי היה זה זה יום שמעתי שכל ניהא
כל העם וירבו וישלו על פניהם צו חינו אומי
לא ליתק בהם יעודה לא היתה יעולריברות
תל ונעל לך לך היתה יעודה לא היתה יעוד
לכל ישראל אוציה את ישראל שלא כשר
לעלות בהר ולא אוציה את הזקנים שנסבו
לעלות בהר אוציה את הזקנים שלא נידבר
עמם עם משה ולא אוציה את בני אהרן
סטענדו בדיבור עם אה אוציה את אהרן
שלא תוסדו בדיבור עם משה ולא אוציה
את אהרן עימנו שנתוער בדיבור עם משה

תל אשר חושך לך לך היתה יעודה לא היתה
יעודה לכלם או אוציהם מן העיודה
ולא אוציהם מן הדיברות תל ודברתי אתך
אוציה את ישראל ולא אוציה את הזקנים אוציה
את הזקנים ולא אוציה את בני אהרן אוציה את
בני אהרן ולא אוציה את אהרן עצמו ותל
לידבר לך שם עמך היה הדיבור לא הדי
הדיבור עם מלך יכול לא היו שומעין
את הדיבור אבל היו שומעין את הקול תל
קול לו אוציה את בני ישראל ולא אוציה את
הזקנים אוציה את הזקנים ולא אוציה את
בני אהרן אוציה את בני אהרן ולא אוציה
את אהרן עצמו ותל קול לו אוציה את
כולם ולא אוציה את מלאכי השרת שאיך
משה יכול להיכנס למקומך עד שיקראו
קול לו קול אליו משה היה שומע את הקול
איך כללן שומעין את הקול מההל
מיושר מלפני שהיה הקול נפסק ולא היה
הקול יוצא חוץ לאהל יכול מפני שהקול
צריך תל וישמע את הקול שאיך תל הקול
לא הקול המתפרש בכתובים ומהוא הקול
המתפרש בכתובים קול לני בכת קול לני
בהדר קול לני חוצב להב אש קול לני שומר
הרדים וישבר לני את ארזי הלבוש אס כק
למה באמר מאהל מועד מלמד שהיה
הקול נפסק ולא היה יוצא חוץ לאהל
כיוצא בו אתה אומי וקול נעמי הכרונהים
נשמע עד החצר החיצונה יכול מפני
ו שהקול נמך תל כקול לני בדיברות אס
כק למכה באמי נשמע עד החצר החיצונה
מלמד משהיה נשמע עד החצר החיצונה
היה נפסק מפני סגמאי הוא למלך להיות
חיילותיו שומעין דברין לא מפני שלוח
אס כי לבשר ואם מלך מלכי העלמים של
אחת כמה וכמה דא מאהל מועד
יכול כולו תל מעל הכפרת אומעל הכפרת

יכול

אם נצבי ויחמו רכין לאה טרחתי עליכם ולוא אמרת
לכם לעלות גהרים ולהתיגע בשדות כדי שתביאו
לי קרבן כאלו טאית ברשותך לא מצאן שה' ברשותך
ומן הגידל על כאי צום שלך לכך נאמי מן הבקרוז
בצאן **דא** למה שור שה כשעים ונשים
שור בעקו מבי אמרים ולא מקר רץ אמרים כשב
בדכו חלי יצחק וירח והנה אילעד בשכות אבי יעקב
לך נא להטחן וקח לי משם שני גויי עמים טובים
אמר לי ברכיה צעם ל חלבו טעים לך וטבים
לבעך טובים לך טעם ויהיה את מקבל הברכת
וטובים לבכך שעל יויהם מתברר לבניך ביום
הכפורים דבת כבי ציום הזה יכ על בוא וראה
שלא כתח הכת בקב תחלה לא בקר אמר ל לרעה
ראה הקלה לעשות שור ראש לכל הקרנות לא
למה הדבר ומה למטרונה שיצא עליה שם נע
עם אחר מגדולי מלכות ערוק חמלך בדברים ולא
מצא בה ממשמה עשה עשה פעודה גדולה
השיב לאותו החיש צראסן שלמטוב כל כך
למה להודיעך שבדק בדברים ולא מצא בה
ממש כך לפי טחין ממנים את ישראל ואומ' להך
אתם עשיתם את העגל ובדק הקלה ולא מצאת
בדברים ממש לפי כך נעשה שור ראש לכל
הקרנות כדי לקודיע שהן ממוקין מאותו עין
ופליו הוא אומ' ביעתם ישמחו מלך דבר שהיה
לכם לרעה אותן מקריבין לכני המלך

לא שדיסה בעקב ל ברכיה מתח הן אתם
מאין ופעלכם מאכפת ועבה יבחר בכס' ה' אתם
מא מלוא כלום ופעלכם מוחפע מסאה פעיות
שהחטה מוכה בשעה שהיא יושבת עלה משבר
תשעים ותשעה למיתה ואחר לחיים
תועבה יב כל העם שהתינוק הזה יוצא ממעי
אמו מלא חיים ודם הכל מחבקין אותו והכל
מנשקין אותו וציוות אם היה דבר
הן אתם מאין ל ברכיה אומ' לשונותי הוא היך
ותמרר הנה אתם לי מאומת העולם מאין מאתן
האומות שפת בהן כל הגוים מאין נגדו ועלל
מאפע אמר לני כל מעגלות טובות ונחמות שהקם
עתידי לשמות עם ישראל אע לא בשכר טעירה
אמת שמעיתם לפני בסיני ומרתם כל אשר דבר
יינעשה נש' תועבה יבכ אותה התועבה
שכתבה עשו להם עגל מסכה מאותה הועבה
תביאו לפני קרבן לכך נאמר מן הבקר תחלה
שבמה שחטאו בו נתיטאו **דא** מני
הצאן הרי זה כלל מן הקרן ומן הצאן הרי זה
כרס כלל ופרט ואין אתה דין לא כעין הפרט
מכאן ערכנו לשלש עשרה מדות שהתורה
טירשת בהן כד תתח' ישאעל בתורת בהכיס
ל ישמי אומ' שלש עשרה מדות שהתורה טירשת
בהן נאמר לנו למשה בסיני נלו הן
מקלחומר מגדירה שנוי מבין אב ומכתב אור
מבין אב ועשני כתובים **מסלל נכט**
מפרט וככל **מסלל נכט** וכלל ואי אתה דק
לא כעין הפרט **מכלל** שהיא עריך ספרט ומקט
שהיא עריך כלכל **מפרט** שהיה כלכל ויש
מקכלל ללמד ולא ללמד על עצמו כלכל
יש לא ללמד על הכלל יש **מפרט** שהיה
כלכל ויש מן הכלל לטעון אחר שהוא
כענין יש לקח ולא להאמיר **מפרט** שהיה
כלכל ויש מן הכלל לטעון אחר שלא
טענו יש לקח ולהאמיר **מפרט** שהיה
כלכל ויש מן הכלל ליהן בדין חדש ואמרתה

המחזקה

הללו איה מכיריך ומודריך והללו מכיריך ומודריך
היה מטעמך לשאר עבירות מקבלין מעצמו כח
כדי שיחזור בתשובה והתנחל משונעו חקמך
ליך מעצמו אפילו היה נמשוגר לשאר עבירות חק
ביצד על חנותה עבירה שנשמתה חק מקבלין
מעצמו אבל מקבלין מעצמו על עבירות אחרות
אדם יקר וכול גדולה של כי יקריב
חיבה לא נשות קרבן ליישיקרום הך
הקדושו להקרבתו רבני ל יהודה אמר שמשון
שלא יאמר אדם ליני עולה ליני מבחה ליי
שלמים לא יאמר עולה ליני מפחה ליני שלמי
ליני תל קרבן ליני והרי דברים קל וחומר מה
חס מיש הוא עומר להקריב חמי תורה לא נחול
סס שמים על הקרבן על אחת כמה וכמה
המדביר סס שמים לבטלה מיכן אמר יוסי
בר חנינה לעולם לא יהא אדם מגיל להוציא סס
שמים לבטלה מה אם בסעית הקדוש קרבן אמ
הכת לא יקדים שם שמים לקרבן קל וחומר
לדברים בטילים אמר לבסטררי כל מי
סחינו מוציא שם שמים להבטלה זוכה לאח
של עולם הבא שנ זרחה לכס ידאי שמי שמש
צדקה מהוא ודאי שמי לו הידאים מלהצביר
שם שמים להבטלה ל יוסי אומי כל מקום
שנ קרבן ליי אמור פיור ה ואו הי שלא ליתק
פתחון מה למיכים לדורות קרבן ליי בנה
נכס אף תמייה שהיא קיויה בהמה שנ שחר
החיה אסר תחלון אמר ובהנה תל צדק וטק
יכול לא יביא ואם הביא יהא כשרי משל למי
סחמרו לן רבו לך והביא ליחטים הלך והצואלן
חטים ושעורים הרי זה כמוסיף על דבנין תל
בקר ועאן תקריבו אין לך בבהמה לא בקר ועאן
בלבד תל למה זה דוגמה לעי שאמר לן רבו חר
תביא לי לא חטים הח אס הוסיף זה על חטים
יהרי זה בעובד על דבריו מיכן אמר העקריב
באת רחיה עובר בעשה שהרי אמרת בקר
ועאן תקריבו הח חיה לא תקריבו ולחובבא

מכלל עשה עשה הוא מן הבהמה יכול אפילו
טמאה אמרת בקר ועאן או בקר ועאן תקריבו הוא
טמאה לא תקריבו ואם הקריב והא עבד על עשה
בלבד אמרת אמרה תורה טהורה אפול טהורה
הקריב בשם שחם אכל טמאה עבד על עשה ועל
לא תעשה כך חס הקריב טמאה עבד על עשה
ועל לא תעשה וסוף אתה ארבעים מן
הבהמה ולא כלבה טמאה אפול את הדובב
את הנביע ולהוציא בעלת חוס מן
הבהמה מן הבהמה ואין לך קרב בבהמה
לא בקר ועאן בלבד והן שני עה בשבים וסר
עדים מה נשתנה שור וכשב ועז שאין
כשר לקרבן לא הן לבי שהן נדרפין וסמלי
כרצרי יהודה בסימון דאמי בשם ל יוסי בנחמיה
שור נדרף גמב ארי כבש מפני הזאב עש מפני
גמר אמר הקב"ה לתביאו למבי קרבן מן הלוויין
לא מן הנדרפין הדא הוא שחיי להים דות נשברה
דא מפני מה נצחרו אל לקרבן כדי
שלא להטריח על ישראל והא שדי לא מלחמה
סגיא כח איה הקב"ה בא בטרחות על ישראל ואומ
עמימה עשיתי לך ומה הלואיתך ענה בי אמר
אחא אמר הקב"ה לישראל ענה בי וקבל שפר
לתענה ברעך ותתן דין וחשבון ומה
הלואיתך אמר ל ברביה למלך ששילח פרוצדגמ
עלן סמיופה מה עשן כלבני המדינה גפרלן
אותה ועמדו על רגליהם ופרעו את כאשיהם
וקראו אותה באימה ויראה ברית ובציע כך
אמר הקב"ה לישראל בני הדא קרית שמת כר
פרוד דגמח שלי היא לא הטפחתי עליכם ולא
אמרתי לכם שתתקו נדיק אנתה לא עומדין על
רגליכם ולא פריעו את ראשיכם לא בשבתך
בביתך בעליתך לך כו' דא ומה
הלואיתך ענה בי אמר ל יודה ביר סימון אפר
הקב"ה עשר בהמות טהור מסרת ל כס שלי
ברשותך ושבע איתך ברשותך לן שהן ברשותך
פנר שה בשבים ושה עזים ולו שאינן ברשות

הנה הנה ואתה זמה זמה ודכותיה חל
תהיגזירה שיה קלב בעיניך שהרי כיחול גוקה
תורה ולא למדנו שהווא בכבת לא בגזירה שורה
כת ביה כפגורל והכמש האכלת ממ עונה תשא
וכת ביה בכותר ואכליו נוכו ישא את קדש יוי
חלל וכבר הנה מה עוק האמור כאן כדת אה
עוק האמ כאן כדת עוננו עוננו ולגזירה שורה
מצפין אב מכתב אחר מצפין אב משני כתוב
פיצר ושמן ידו על ראש קרבנו ושמן ידו על
ראש החט עומע אני שהסכימה ביד אחת
תל ושמן אהרן את שתי ידיו ידו כת ותכך
סמיכה על הראש בשתי ידיו הרי זה צנף אב
סלמקום שז ושמן ידו הרי כאן שניסעא ש
שיפרט לך הכת אחד ודכותיה טמי
צמקלל אביו ואמו רמיו בו וטמי באשת אב
ואיהם גם ואיני יודע במה מיתת הרי הוא
אומר צנעל אוב וידעט מות יומתו באצף
ירגמו אתם דמי צם הרי הם בסקלה
ורכותיה מצפין אב משני כתובים לא פרשת
הצרות כהרי פרשת שילוח טמאים ולא משת
שילוח טמאים כהרי פרשת חטאות טמי
לשענה ולא טמאה לשענה לדורות וזו
טמא לרורות ולא טמאה לשענה מזלית
את האמור שלזה בזה ואת האמ שלזה בזה
תל צו עוה צר הטוה שבהן שה בצו מיד
ולרורות אף כל שהצו יהא מיד ולרורות
ודכותיה כאמ פרשת מומי אדם או
גזן און דין את כלל בעינו אונגרב און ילמת ונא
בפרשת מומי בהמה עורת און שבור אונחיון
און יבלת אונגרב און זלפת לא פרשת מומי אדם
כהרי פרשת מומי בהמה ולא פרשת מומי
בהמה כהרי פרשת מומי אדם הער השורה
שביח מום מום נאמ פרשת מומי אדם כי
כל ארש אשר בו מום לא יקרב ונאמ פרשת
מומי בהמ כל מום לא יהיה בו מזלית אתה און
שלזה בזה ואת האמור שלזה בזה תל מום

מום ילפת ילפת טמי במומי אדם עבר
רגל און שבר יד אונגרב און דין אונגרב בעי מה
עאין כן במומי בהמה הצד השורה כל שהוא
מום בנתבוע בין עובר בולין פושלין באדם
ובבהמ מכלל ומרט ומרט מכלל טמי
אדם כי וקריב מכס קרבן ליי מה בהמה הרי
זה כלל מן הצפר ומזה עוק מרט כלל ומרט און
בכלל לא טמי שבפרט ודכותיה מרט
וכלל כי יתקיש לרעהו חמור און שור חושה
הרי זה טמי ופל בהמה הרי זה כלל עשה את
הכלל מוסיק על הפרט ודכותיה
איש איש לכל שאר בש לא תקרבו הרי זה
כלל עשות אצרך וערות אמן ערות ערות
הרי זה פרט און בכלל לא מה שבפרט
ודכותיה לא ישאיר מיעד בקר ועצם
לא ישברו בו הרי זה פרט ככל חקת הפסח
ועשותו תרי זה כלל ריבה בנותקות שז
שבגובו שלפסח מכלל ומרט ומל
נאין אתה דין לא בענה פרט כיצר ומתה כסף
בכל א שרתאוו כנשך הרי זה כלל בצפר עשא
וביין וגעס הרי זה פרט ובכל אשר תסוף כנשך
הרי זה כלל כלל ומרט ומרט און אתה דין לא בעי
הפרט לומי מה מרט ממרט דבר שהוא ולר
ולרורות הארץ אף אף לא דבר שהוא על ולרורות
הארץ ודכותיה על כל דבר פסע כלל
על שור על חמור על שיה פרט על כל חברה
כלל כלל ומרט ומרט ואת אתה דין לא בעי הפרט
מה הפרט מכורש דבר המיטלטל וגופו ממנון
אף כל דבר המיטלטל וגופו ממנון
ודכותיה אמ רבינא אמרי צמער צמל מקום
שאתה מותא שני כלל את הסמוכה לזה הטל
פרט צינהן ודונם בכלל ומרט אבמים כלל
בימים וכנחלים פרט במים כלל כלל ומרט
וכלל אף אתה דין לא בעיין הפרט מה מרט מנורש
מים הנתעין מאי רבי הדיעין ובעינין לאסו
רא ומאי מיטט צורות שמחין ומערות להתורה

תה כסמיה
הכנבע

יכול לבחורין לכל לו עד שיודע ירכוה הכתוב
בפרוש דבר למוך מעטנו דבר למוריהו
מקומו שני כתבם המכאישין זה את זה עד
שיבוא הכתוב לישו ויכריע ביניהן
מקל וחומר כיצד
ויחמר ויו למשה נאמיה ויקורקן בפכילא
תל שבע ימקל וחומר לשפיה ארבעה עשר
יום לא דין לבא מן הדין להיות כערוך תפבר
שבצת ימי מלחמה ואחר תיאסף ורבותיה ופי
יקף שור איש את שור רעהו ומת ומכרו אתה
הש החי וחצו את כפך תקתם כגח
נגק נשך בעט ברשות הרבים משלם חצי נשך
ברשות הניזק לטרפא אומ' כק שלם וחכמים
אומ' חצי נשך אמ' להם לטרפא מה אם
במקום שהיקל על השן ועל התגל ברשות הרבים
שהוא פטור החמיר עליון ברשות הנשך לשלם
נשך שלם מקום שהחמיר על הקורן ברשות
הרבים לשלם חצי נשך איכודין שנתמיר
עליון ברשות הנשך לשלם נשך שלם אמר
לו דין לבח מן הדין להיות כערוך מה ברשות
הרבים חצי נשך אף ברשות הנשך חצי נשך
תכא חצי נשך בה דיה כלל אתה קל וחומר
איתנשך שלם אתה דיש אפקיה והנה ליה חצי
נשך ודכותיה נבל בתירשת נחלה ממי
צבי שרץ היאך בתירשת שתי משותף לא דין
שאבית משבט אחד ואמה משבט אחד ומת
וירשתך אין ליה בתבין מנחמרת קל וחומר
ומה בת שהורע כוחה בנכפי האב יטה כוחה
בנכפי האם בן שיפה כוחו בנכפי האב איכוד
דיקשייפה כוחו בנכפי האם וממקום שבארית
מה להלן בן קודם לבת אף מאן בן קודם לבת
ואין אומ' דין ליה לבא מן הדין להיות כערוך
ודכותיה משללתגיה בניהם את תאכ
האשאינה טהורה לא תאכלו ולאנו הצא מכלל
עשה עשה אין לא בעשה בלא תעשה מכ
תל אך את זה לא תאכלו ממהג ומ הפל את

תגמול נאת קאל ואתהש אין ליה גמול וארכבת
ושכן שוק בלא תעשה יתר על עשה שור בחמה
טמאה מנחמרת קל וחומר מה אם גמול וחוננת
ושכן שיש בהן סימך טהורה הריהו בלא תעשה
ותר על עשה שור בהמה טמאה שאין בה קומץ
בלל איכודין שיהוא בלא תעשה יתר על עשה
מגזירה שנה כיצד

פנא דציל יעמדל מנלעמל שאמר לאכול
בתיומה דין תורה טמא תושב ושכ בכח וטמא
תושב ושככי בתומה מה תושב ושכיר האמי
בשח ערל אסור לאכול בן אף תושב ושכיר
האמור בתרומה עמל אסור לאכול בה תושב
ושכיר תושב ושכיר לגזירה שנה
ודכותיה מופנה להקש ולדון ממנו גזירה
שנה נאמ' לא יקרחו וקרחה בר לחיוב שאהדאש
ואמ' וליא תשימון קרחה בין עיני למת וכימה
צורך בנעינכס והלא כבד נאמ' לא יקרחו וקרחה
בראשם לחיוב על טא תראש כבין העינים לא
הרי זה מקרא ומופנה ואינו לערך מקומו לא
לדון ממנו לגזירה שנה למקום אחר אמר בין
עיניכס ונאמי והיו לטרא בין עינכס מה בין
עינכס האמור להלן מקום שיער אף עיני
האמור כאן מקום שיער בין עינכס ועינכס
לגזירה שנה ודכותיה לתה גזירה שנה
קלה בעיניך שהרי בת גוף תורה ולא למטה
הכל לא בגזירה שנה אתיא הנה הנה אתיא
זמה זמה פת בערות בתבנך או בת בתבנך
תג על פי שרותך הנה ופית שרעאשה ומה
לא תג שארה הנה מה הנה האמי באשה ומה
בתה בכלל אף הנה תמי בערות מתבנך ברצו
בכלל הנה הנה לגזירה שנה נענשה צפלי
אתיא זמה זמה פת בערות בתבנך הנה ופית
בערות אשה ומה שארה הנה ופית זמה
היא ומה נאיש אשר יקח את אשה ואת אמרה
זמה היא באיש ישרפו אותו נאמ' מה זמה
האמור כאן שרפה אף להלן שרפה ואתיא

שלא ידונו במחיה ושלם ידונו לא בשבוע אחד
ודכותיה כלטובה בנש

לפי ער יר אתה הרי ההורג בשנה בכלל עונם
דמים היה כשקוא חומי ואשר לא צרה והלדי
חכה לידו ושמותי לך מנח קמי יטח לטעו בעונ
אחר שהומו כענינו יטח להקל ולא להחמיר ע
עליו שאם הקמו גנול הרם בגבול עיר מקלטו
נהרג עליו אעפ שאם מצעו לו מקרא מלא
נמצונו לסגורין לדינו סק המקרא הזה ואם
יטח יטח הרע את גבול עיר מקלטו ומצא
אתו גול הרם מיחוץ לגבול עיר מקלטו ורע
גול הרם את הרעה איקלו דם מיחוץ הוא ואין
לודם הלפני יטח דם

שהיה בכלל ויטח מק הכלל לטעם טעם אחר
שלא מענינו יטח להקל ולהחמיר כיצד ואם
אנשה כי יהיה בוכגע בגח שאו בזקן והלא
ראש נזקן בכלל עור הצשר היו וכשיטחו לו
לטעם טעם אחר שלא מענינו יטח להקלו ולה
להקל עליהן שלא ידונו בשער לבן ולהחמ
עליהן שידונו בשער צהב

ודכותיה וכי ימכה איש
את בתו לאמה והלא מכירת האמה בכלל
ימכה לך את העב או העב וכשיטח לטעון
טעון אחר שלא מענינו יטח להקל ולהחמיר
להקל עליה שהיא יטחה בקימין ולהחמיר
עליה שאם רעה הוא ליעדה פיעדה נאון
להקדושיה
אמה עברה נמכרת
קטנה עבד עברי נמכה גדול ודכותיה
כאמ בדיק מוכר עדה אחזה במספר שני תבוא
ימכה לך אינו מודה לא לאחר שתי שנים ונכס
עכב עונן כסף ואינו לוה וגול ואינו מוכר
ברחוק לגאול בקרוב ולא בר ליה ואם לא
נמדיה יטח ביובל דכת בשטת היובל ושוב
קשרה לו שותק המת מדין הבתים היינו חומי
בתי עדי חומה כדין שדה אחזה וכשיטח ל
לטעם טעון אחר שלא מענינו יטח להקל ולהח

להקל שאם רעה לגאול ביום מכירתו גול כל
שנתו ולוה וגול ומוכר ברחוק וגול בקרוב ולוה
שאם לא נגל כל שנתו שוב אינו נגל לעולם
ואינו חוזר ביובל שכ ואם לא יגל עד אלא תלו

שכה תמיכו **מדבר** שהיה
בכלל ויטח לידו בדין חדיש ואין אתה יכור
לקחזירו לכלל ער שיחזירו הכת לכלל
במירוש כיצד ושחט את הכבש במקום אשר
ישחט את החטא ואת העב במה הק שאקתל כי
באחט האש הוא לכהן לא לפי שיטח לידו בדין
חדיש בכהן יד ובצה דגל ובאדן ימנית יכול
לא שעה מת מצבת תל פי כחט האשם הוא
החזירו הכת לכלל בפרוש לאמר מהחטאת
טעונה מת מצבת אף אשם מעוררע יטעמת
מצבת ודכותיה נאמר בשור

שהמנית את האז השור יקח וגם בני יומי יטח
לידו בדין חדיש בדין עבד ואמה שיתא את הקנס
הקצוב כסף שלשים שק ית לאד יכול ואין השור
בסקלה החזירו הכת לכלל בפרוש והשור
יקחל דבר למוד מענינו כסף

נאיש כי ימרט רח קרח הוא טהור הוא יכול יהא
טהור מכל מיני טומאה כשהוא חומי וכי יהיה
בקרחת או בגב נגע לב אדמי דבר לסגור מענינו
וטח יכור טהור מכל טומאה לא מטומאת עתקים
בלבד ודכותיה אם סקום והתהל

בחונץ עלמש וטקה המי יכול נקי מאן המית ומגן
התשלומי תל דק שבתו ית ורפא ירפא נטקן
מין המיתת סתשל ומיין ודכותיה
ואת התבשגת ואת הקמת ואת המוס תנו
כבד תבשמת צבואת שבעופ ואת אמה חומי
במאת שבעופות או אינו לא במאת שבערעים
אמרפ עא ולמד משלש עשרה מדות שהתווה
נדרשת בהן דבר למעד מענינו במכה הכת מחזי
בעופות אף טאן בעופות ונעם אידן
והחמט והתבשמת צבואת שבערעים אתה
חומי בואת שבערעים או אינו לא בואת

להקל עליו ולוה ויטח לידו בדין חדיש ואין אתה יכור לקחזירו לכלל ער שיחזירו הכת לכלל במירוש כיצד ושחט את הכבש במקום אשר ישחט את החטא ואת העב במה הק שאקתל כי באחט האש הוא לכהן לא לפי שיטח לידו בדין חדיש בכהן יד ובצה דגל ובאדן ימנית יכול לא שעה מת מצבת תל פי כחט האשם הוא החזירו הכת לכלל בפרוש לאמר מהחטאת טעונה מת מצבת אף אשם מעוררע יטעמת מצבת ודכותיה נאמר בשור שהמנית את האז השור יקח וגם בני יומי יטח לידו בדין חדיש בדין עבד ואמה שיתא את הקנס הקצוב כסף שלשים שק ית לאד יכול ואין השור בסקלה החזירו הכת לכלל בפרוש והשור יקחל דבר למוד מענינו כסף נאיש כי ימרט רח קרח הוא טהור הוא יכול יהא טהור מכל מיני טומאה כשהוא חומי וכי יהיה בקרחת או בגב נגע לב אדמי דבר לסגור מענינו וטח יכור טהור מכל טומאה לא מטומאת עתקים בלבד ודכותיה אם סקום והתהל בחונץ עלמש וטקה המי יכול נקי מאן המית ומגן התשלומי תל דק שבתו ית ורפא ירפא נטקן מין המיתת סתשל ומיין ודכותיה ואת התבשגת ואת הקמת ואת המוס תנו כבד תבשמת צבואת שבעופ ואת אמה חומי במאת שבעופות או אינו לא במאת שבערעים אמרפ עא ולמד משלש עשרה מדות שהתווה נדרשת בהן דבר למעד מענינו במכה הכת מחזי בעופות אף טאן בעופות ונעם אידן והחמט והתבשמת צבואת שבערעים אתה חומי בואת שבערעים או אינו לא בואת

ודכונתיה וליקחת כלל מדיע פרט וטת בחזנו
וכר לת חצר וכלל כלל אפרט וכלל ואין אתה
רן לא כערן הפרט מה הפרט מגורט שלמתכת
חק כל שלמתכת מאי רבי רבי שאכ מוב
מתכות מאי מעיט מעיט קים ופירה
מכלל שהוא צריך לפרט ופרט שהוא צריך
לכלל כי ער קודש לי כל צבור יכול חק הנקבה
במשמע תל הזכר או זכר אפלו ויצאת נקבה
לכטו תל פטר כל רחם או פטר רחם יכול אף
נולד לאחר ינעא דובן תל בכונתיה הוה כלל
שהוא צריך לפרט ופרט שהוא צריך לכלל
ודכונתיה ואם תקריב מנחת בכורים שיכנו ב
אפלו יחיד בעשה יטול להקדיב מנחת השוע
תל והטת את עמיה רח קתה למגד שהעמו
מקדיב מנחת העומ או צבור יכול אם רתה
יחיד להקריב אחריה מקריב תל מנחת
בכורים הח פטר מנחת בכורים ורח קדיבה
נתינה קריבה לאחר מיכן כל עיקר לא צבור
ולא יחיד ודכונתיה רגב איש נמפרו
וכמעט בך מן יומי יכול אין כי לא איש חש
מנ קטנה חש תל כי ימנע איש רגב נפש
א כי ימנע איש רגב נפש אפלו אב שבכב
חת כנו או מכלמר תנוקות שרגב אחר כנ
התנוקות או אפסורטוס שליתומים שגב
אחר מן היתומים ומכרו יהו חייבין ת כלל
וכמעט ברו פרט כלל עק מצינוק בידם
או ומכרו יכול אפלו מפרו לקדנפז חת
חייב תל מחיו עד שיפרידנו מאחיו או ומ
יכול אפלו לא נשתמש בו תל והתעמר בו תל
ומכרו עד שישתמש בווח כן ומכנו

מלאכה שהיה בכלל היש

מגן הכלל כלל לא כלל על עצמו כלל
יש לא כלל על הכלל כולו ישא פירד ונע
אסד חתכל בשר מצבא השלמי אש ליצי וטמ
על ונכל והלא שלמי בכלל בלחוד שים היו
ויצאו מגן הכלל כלל לא כלל על עצמו כל

יצאו לא על הכלל כולו ויצאו לאמר לך מרה
שלמים מיוחדין שקדושת קדושת מצבא חק
אין לי לא דבר מיוחד שקדושתו קדושת מצבא
לאמוקי בדיק הבית ודכונתיה זבח לזה
יה דכונתיה בכלל היתה ויצאת ללמד מה
דכונתיה מיוחדת שכיון צבה עובדין לשמים
וחייבין עליה בין שתו עובדו בין שאיננו עובדו
חק כל שכיוצא בו עובדין לשמים חייבין
עליו בין שתו עובדו בין שאיננו עובדו
ודכונתיה מוכיח לאומר הרי עלי
תורה לא יצא לא מגן החולין תל וצבת כח
ליוו לזה צאן ובקר והלא אין הפסח בא לאמן
הכבשים נמך העזים אם כן לאמה נאמי צאן
ובקר לא להקיש כלל צאן מן הצאן ומן הבקר
לפסחמה כסח שהוא בא חובה ואינו צאן לא
מן החולין חק כל שהווא בא חובה לא יבוא
לא מגן החולין ופסח גופה מטאלין דמגן
החולין הוא בא דכונת ועבדת אתה עבדתה
בא הך מקיש שיהוה כל עבודות של חדש
זכ כזה מה פסח האומר באערים לא בא לא
מגן החולין חק פסח האומר לרונות לא יהא
בא לא מגן החולין ודכונתיה לא תבערו
אש והלא הבערה בכלל מלאכה היתה ולא
יצאת להקיש ליה מה הבערה מיוחדת שהיא
אב מלאכה מארבעים מלאכות חסר אחת
וחייבין עליה בפט עצמה בין עשאה לעורך
בין שלא לעורך כך שאר אבות מלאכות חסר
על כל אחת ואחת בפט עצמה בין לעורך בין
שלא לעורך מכאן אמר מלאכה שאיט צריך
לגמיה חייבין עליה **מגד בר**
שהיה בכלל ויצא מגן הכלל לטעון טעון אחד
שהוא כענינו ויצא להקל ולא להקמיר כי צו
ובשר כי יהיה בנבערו שחיון או בשר פי והיה
בערו מכות אש והלא השחין והמכנה בכלל
כל הנגעים היו וכשיצאו לטעון טעון אחד
שהוא כענינו ויצאו להקל ולא להקמיר להקל
עליהם

ולא כלה צחן להושיא חבלו וכרבע ומוקצה ונעט
 נחמק ומחיר וטרפה ונעל דופן וזמין
 דין מן הבקר כל שהוא מן הבקר בין מנוד
 בין ישוב היא היא פלגותא רלי יוסף והבכר
 דרבנן אמרי שור המביא בהמה ל יוסי חומר
 מין תיה תבואה **תבואה** חמשה וצריס
 כאמרו הבר ^{שור} חסור מלש וצת **תבואה** וכלבו
 אסור ויקרב לגבי המטה וצת **תבואה** וכלבו
 בכסף מעשר לזבחי **תבואה** אכל לא לבשר
 תחוב והרי הוא כבהמה לכל דבר
 יוסי חומי שור הבר זה הוא תמו החמור בתורה
 ומותר מלץ אותו ואת בנו ואלבן מותר וכסול
 לגבי המטה ופסור מן המתכות וכלקח בכסף
 מעשר לבשר תמות אבל לא לזבחי שלמים
 והלכה **תבואה** וכין המריח מין בהמה הוא
 הרי הוא חומי שבעתי עולות לים וחל מריח
 מדיח כשריה לקרבן שמע מיניה מין בהמה הוא
 וכין ה צחן לתיא כל מיני צחן
 מן הבקר ומן הצחן מן גדולים בין קטנים
 מגדולים בבקר עד שלש שנים נהג גדולים
 צחן עד שתי שנים והקטנים מיום
 סמיכי לל ידות ולשאלה תקריב ומלמ
 שביח בוא נדבת שנים הלא דין הוא על דת
 העוף בוא צדרי וטובה ועולת העוף באהבה
 ונדבה מה עולת העוף שהיא באה בער וטובה
 צאה נדבת שנים דבת ואם עוף קרבנו ומקריב
 אף עולת בהמי שהיא באה בער וטובה תבוא
 נדבת שנים קולכך כך לדריך הזמנה באה
 צדרי וטובה ועולת בהמה באה בער וטובה
 מה מכחה אוכה צאה נדבת שנים דבת וכפע
 כיתקריב אף עולת בהמה לאתבוא נדבת
 שנים נראה למי דומה דנק דבר שמלולאשים
 מדבר שכולולאשים ולתוכיות מטה שמיך
 כולה לאשים הולכך לך לדריך הזו דכין דבר
 שהוא בא חובת צבור מדבר שהוא בא חובת צבור
 ולתוכיות עולת העוף שאינה באה חובת צבור

תל תקריב ומלמד שהיא באה נדבת שנים
 ל חומר הרי הוא חומר אשר יקריב קרבן
 לכל טי ולכל נד חש יקלויי לעלה כלהקדשים
 באין בשותפות לא שפילק כבתאע המנחה
 את צדב ססס מלמד שהיא באה נדבת צבור
 מכחן חמית נחייבתיין על כל המותרות שיקר
 כנלן נדבה אכל ומותר תרומת הלשכה כולו
 לעולת נדבה והן הנקראין קץ הכתבת
 דין את קרבן שמקום שהיקר מביא מסס
 העבור מביחין אם עלה יוכל חובה עלו
 לצדור עולה תל אס עולה רשות מפני מה לא
 מתח הכת לא בעולה שהיא מעולה על כל
 הקרובות דין עולה שהיא מעולה
 את ישראל מריכה שלגינתם חביבה הוא קרבן
 נדבה שלא מתח הכת לא בו והוא נשלמק פריס
 שמתכו יוכל מרי טובה תל איתא משנבסס מה
 נדרי נדבה והוא חבוא ביתך בעלות השלם
 לך נדרי וחומי בואו שערין בתורה חצרותיו כ
 בתהלה דין עולה עולה ריבה הכת
 וכול לא יהוא כל הפסולין הללו נוהגין לאנע
 נדבה עולת חובה מן חסרת עולת עולה ריבה
 הכת שכל הפסול בנדבה פוסל בחובה ומצ
 שבו נוהג אף בשלמי נדי יהוא סומג הבא עולה
 והבא שלמים מה עולה כל הפסולין הללו כוהגין
 בהחף השלמי יהוא כל הפסולין כוהגין בה וקר
 וחומר מה אס עולה שכשרה לבוא מן העוף
 כל הפסולין קלא כוהגין בה שלמי שלא כשרו
 לבוא מן העוף אינו דין עיהוא כל הפסולין קלא
 כוהגין בהן לא אס חסרת בעולה שלא כשרה
 לבוא כקבות ככריס תאמי בשלמי שכשרה לבוא
 נקבות ככריס הואיל ובשרו לבוא נקבות ככריס
 לא יהוא כל הפסולין הללו כוהגין בהן תל קרבן
 נדבות את העלמים מן הבקר זה הוא שאמ
 הו לרבות את הטרפה זכר לא נקבה זכר
 לא טומאפוס ואטרדיגנט תמיס כפס שאם
 אינו תמיס אינו לרעוקך אס אינו מעניקה חע
 לרצו

ולא תדי חובה
 הו חביב
 נדבה היא

שבסוכות אמרת צא ולמד משלש עשר
מדות שהתורה נדרשת בהן דבר למוד מעט
במה הכת מדבר בשרעים חק כחן בשרעים
דבר למוד מסוד כחן

וכתתי כגע צרעת בבית ארץ חזק עמשמי
בית עשבו חבנים ועצים ועטר במשמע
וכשהוא אומ' וכתץ את הבית את אב ואת עז
ואת כל עפר קב דבר למוד מקוט שאהלי
מיסמח בנגעים עד שיהיה בו חבנים ועצים
ועטר

ורכותיה דבר לא הרן
אחיד ולא יבוא בכל עת להק בצאת יבוא אהק
להק יכול אימתי שירצה יביא כקודר הזה
ובוא דבר למוד מקוט והיתה זאת לכם
לחקת עז מכל חט אחת בש אחת בשנה הוא
כנס ואינו כנס כל זמן שירצה

ורכותיה ואם ביום
שמוע אישה יניח אותה והפך את כר אש
על ואת מב שפ יכול כל נדרים ושבועות
הבטל ספר דבר למוד מקוט כל נדר וכל עט
אשר לפכת נפש אישה יקום ואישה יכיר
ולכלן הוא אומי בין איש שלא שתן דבר למוד
מקוט שאין הבטל אפרי לא חוד דברים שיש
בהן עטוי נפש או דבר שביטל לבינה בלבד
משכי סתובים המכחושין

זה אתה ער סיצוח הכת העליושי וכריע
בינהן כיצד כת אחת אומי כל הבכור אשר
יולד צדק ובצח הזכר תן ליי זה נכר
אחד אומי אך בכור אש יבובב ליש בנקמי
לא יקדיש איש אתו אי אפשר לומר תקדים
שכבר נאמי לא יקדיש ואי אפשר לומר לא
יקדיש שכבר נאמר תקדיש הא באישה צד
ספר יסו חנה לבכורה שאין אתה מקדישן
לקרבן אחר מכחן שאין משכין את הקדשים
מקדושה לקדושה ודכנתיה
ובכבדתם לא תגמנו וכת ולזה תיטמאנו וכל
אם כגע חרם בגלה קופג את הארבעים

ואם חק ב
חבנים
ועצים
ועטר

תל ולזה תיטמאנו או יכול חסמטא כבלב ילך ושמ
לה תל ונבל לך תגמנו הח כי ער שמת וזה שטא
ובכבדתם ברגל בלבד שכל יסוד חברים בג
שכבוא כל ישראל בולן ראויין לשימה

ורכותיה במדטן שללונים
חוק מוצא עשרים ושנים זק ושלוש מאות ופ
ובכללן חתה מוצא עשרים ושנים זק אותן
שלוש מאות להיכף הלכו אותן שלש מאות
בכורות היו ואין בכור פודה בסור

ערכותיה כל חרם בישר
לך יהיה וכת כל חרם קדש קד הוא ליהוי
אפשר לומר ליי שכבר נאמי לכהנים נאמי
חמשר לומר לכהנים שכבר נאמר ליי אומי
מענה סתמן לכהנים ופירושן לבדק הבית
ורכותיה נירד יייעל קרסוני

לראש ההר נפת חתם כחיתם כיסין השמדני
על הכריעמן השמט השמישך את קלן ליי
ומל הארץ את אשוהג מלמד שהרפין המקום
בה שמים העלוונים על ראש ההר ודיבר
עמהם מן השמים על ראש ההר והא ניש
שמים וירד וערפל תחת רגלין

ורכותיה כות בצח פשה
לאהל מוצד לך את נכת אחד אומי ולא יטל
משם לבוא לאהל מוצד אי אפשר לומר
ובצח שכבר נאמר ולא יכל נאי אפשר לומר
ולא יכול שכבר נאמי ובבא הכריע כי שכך
עליו הענבל זמן שהיה הענבל וכל נסתלק וצח

ורכותיה ניקן דוד את הגרן
בספק שקלים חמשים וכת ויתן בוד לארנן
במקום שקלי זהב משקל שש מאות אי אומי
לומר חמש שהרי נאמי שש מאות ואי אפשר
לומר שש מאות שהרי נאמי חמשים אמור
מענה סנבל דוד חמשים מבט שפט ושפט
נחמשים משלו הרי הכל שש מאות והא באחד
שבטין ואומי מבט שפט יפס כד כתבין במקומי
מן הבקר ולא כל הבקר מן העמך

בטור בטהור בטמא פניו כשהוא חובי וכשהוא חריץ
 את עון הק' חש יק' בני ישראל איזה עון הוא
 נושא אם תחמור עקביבול וכו' וכו' ככל המנהג
 בהן לא ידעה לא יחשב ואיזה עון הוא נושא
 עק' טומאה שהותר מכלל טומאה לצבור
 חילוי לא עובדות שצריכים שבו ומוציא והלבנו
 והקטרת ומנחת כהנים ומנחת כהן משיר
 ומנחת נסכים תל' לכל מתנת קדשי א' וכלי זה
 שלחנשים שלחשים מנ' חילוי לילא שפ' ש' חל
 שלגרים ושלעצבים מכתל עק' הקדשים כיתה
 הואיל ומצונו שאין כפרה לא בדם מה תל'
 וסמך נגדה לא לימר שאם לא עשה קמינה
 שירי מצות כלן לא פיכח' עלונו שמע
 אומ' את שהוא עליו חייב פאחריותו ואת
 שאינו עליו אינו חייב באחר' זה הפרש
 בק' בדריס לטיבות' וסמך ושחט במקום
 שסומקן שומקין נתקף לקמינה שחיטה
 וסמך ושחט מה קמינה בטוריים כך
 שחיטה בטוריים ושחט שחיטה כשרה
 בזרים בנשים ובטורים ואכלן באד שיקדשו
 חו' אינה לא בכהן וכימז בהתמכלל שטמא
 נאמ' ובנין אחר תשמרו את כהן לכל דבר
 הסבבמך לשחיטה ובשוק אומ' והקריבנו
 אהרן הכהן את הדם וזרקו מיכן ואילך מצות
 בהונה אבל שחיטה כשרה בכל אדם
 בן הבקר לפני יי' אין השוחט לפני יי'
 שמועון התימני אומ' מז' שתהא ידו שלמחט
 לפניו מן הכשחם תל' את בק' לפני יי' ויהי
 והלכתו בותיה דא' ושחט
 תכורבני ביצר שנקטק מותח הצואר
 ומגליך המבין ומביאה עד ששומם מניח
 מיילי אמ' שמוע' דאמר קרא חץ שחוט
 לא ומשך וה' זהב שחוט לשוכם מאי ואומ'
 וכי תימנא זהב שחוט זהב הנטוה כחוט הוא
 תח' שמוע' חץ שחוט וכל שחוט ראבא בדיק
 להו גידה לבני יואהבר תחליפה ושחט בר'
 ושחט חץ ושחט לא נמשך

עוסק בהדי דפכת ודלמא עשוי חלה חזק
 גר' וד' מיפרמי והם באעי כסוייה ואיתנימ
 דמפסן ליה ותאמנ' ל' זירא אמ' רב השוחט י'
 צריך שיתק' עפר למטה ועפר למעלה שכל
 ושפך את דמו וכסהו בע' עפר לא טמא חלא
 בעפר מלמ' שהשוחט צריך שיתק' עפר למט'
 ועפר למעלה ומצמיץ ליה עפרה ר' לולה פקית
 דא' ושחט תכו רבנן מקום
 השחיטה מן הקי הוא הצואר וכל הצואר
 פשר לשחיטה מני הכי מילוי אמ' רב כהנא
 מז' לשחיטה מן הצואר שכ' ושחט את קנה
 ממקום ששח חטיו מאי משמע דת' ח' ח'
 חטיו חלישנא דא' שארי הוא דכ' ותעא חת
 הבית ואי באית חימא מהכח תחטמי באזנ'
 ואמ' ר' ואימא מצנבו שח' מכלל דהק' ח'
 בצבן והאיי שח' ועומר הנא ואימא מצנבו בע'
 בשוכא דם הנפש וליפא ואימא דקרע ואזיל
 עד דם הנפש ולטעמיך שהיה חלה דיקר'
 הגרמה ועקור מני לך לא גמא ח' שחיטה מן
 הצואר כפי גמרא נקרא למאי חתא דלח' לישות
 גס' ר' רבי ימר אמ' קרא ושבת ממנו
 שזב ותיהן - מאי משמע דהאיי התירו
 לישנא דמתבר הוא דת' ל' תירא ואל תחת'
 חימא מחטמו זב כחמת חטוי בעק'
 והאיי זב מליו הוא' ואימא מלביה ולטעמי
 שה' חל ד' הג' וע' מני לך לא גמרא שחיטה
 מן הצואר כפי גמרא נקרא למאי חתא דלא
 לישניה גס' ר' דבי ל' ישמכל תט'
 ושחט ל' תקרא ושחט לא ושחט ממקום
 שח' חטיקן ואימא מלשוכו בעיט דם הנפ'
 וליפא ואימא דקרע ואזיל עד דם הנפש
 ולטעמיך שה' חל כו' פני לך לא גמרא שח'
 מן הצואר כפי גמרא נקרא למאי חתא דלא
 לישניה גס' ר' ות' מתי' לטע' מהכח
 דתניא ל' חייא אומ' מז' לשחי מן הצואר שח'
 ועדכ' בע' חת' חלה את חנת את הרח' שוחט
 ושחט חץ ושחט לא נמשך

וכל שחוט ראבא בדיק
 להו גידה לבני יואהבר
 תחליפה ושחט בר'

נהיך יכח
 דכילא מן
 פבב ד' סע

וכל שחוט ראבא בדיק
 להו גידה לבני יואהבר
 תחליפה ושחט בר'

תמים יקריתמים יקדישבו ריוסי חומיתמש
 יקר עבו עתכבו ויקריבנו סמין חמב בקרחת
 התמיד ואחר כך שוחטין אותו ליום אנגר
 שמתיה בשעת תמיד בשבת שאינו מבוחר
 שחייב חסותו יביא תמיד אחר לפרחה מוש
 מיטפל בו ועביו לו לתחיה המוש ומה
 תל יקריב מנח אתה חונת עולה בשלה
 עולה בתמורה עולה בחולין קרבן כולן תל
 יקריבנו יקריב וכולן חסולן מתעלב בפסולין
 של יקריבנו אתשה ואראוי להקרבה יעדו
 פסולין ומא אף נתערב בחטאות החיצונות
 חוציא את שנתערב בחטאות החיצונות שלו
 לפסולין ולן למטין ומא חסולן נתערב בחטאו
 פכיימות חוציא את שנתערב בחטאות הפע
 שלו בפעם ולו בסוף ומא חסולן נתערב בפסול
 ובמעשר ובפסין חוציא את שנתערב בפסול
 במעשר ובפסח שלו מתן ארבע ולו מרתן
 אחת ומא חסולן נתערב בשלמים עתודה
 חוציא את שנתערב בשלמי ונתודה שלו קרשי
 קרשים ולוקרשים קלום וכולן חסולן נתערב
 באסם תל יקריבנו ולבדו הוא קרב לא שנתער
 באחרים לא כולן יעדו בו ומא יביא בדמי
 היפה שבה מכללך ומא חסולן עולה
 בעולה שהיא שם אחר עולה בתמורה שהתמו
 קריבה בעולה עולה בחולין שהיא וכולן חסולן
 את החולין ועשאתן עולה יקריב חוס
 מלמד שכולן אותן יכול שאלהות לרצנו
 האפיצה כופין אותנו עד שימארי הנצה חסולן
 באסול כופין אותנו עד שימארי הנצה חסולן
 לפני ווי וקמך חסין קמיעה בשבת
 עכטה לפכי ווי חסין עמנה בשבת לפכי ווי
 וקמך חסולן שסמך מבוחר יחזור ויקמך חסולן
 וקמך ידו לא יד עבדו ולא יד בנו ולא יד
 שלוחו מיכן חמ המל סומכין חוס אחרש
 שוטח וקטן וקומה וכברי ועבד והאשר
 והשליח וקמך ידו קרבן יחיד טעם קמיכה

ואין קרבן צבור טעון סמיכה כל קרבנות
 היחוד טעונן סמיכה חוס מוקד בור ומחממש
 הפסח וכל קרבנות הצבור חוס טעונן סמיכה
 חוס סמי העלם וסעורה משתלח ידו על ראש
 לא ידו על גב על ראש מושלח ידו על
 ראש לא על הגן חוציא חסולן ולא חוציא חס
 החצה ודין הוא ומה חס חמס שאינו טעון תנוס
 טען סמיכה החצה שהיא טעון תנוס חסולן חוס
 שוטעין סמיכה תל על ראש לא על החצה יכול
 חוסלי טען סמיכה לא עולה נדבה עולה חובה
 מכודין הוא נאמי הבא עולה מן הפקר נכאמי
 הבא עולה מן הצדקה מה עולת בקר טעונה
 סעעכה חק עולת הצדקה טעונה סמיכה לא
 חס חסולן בן הפקר שנתערב בפסול חסולן
 בן הצדקה שנתערב בפסול חסולן ונתמסט
 בפסול לא יטען סמיכה תל עולה נאמי
 הבא עולה נדב והבא עולה חובה מה עולה
 נדבה טעונה סמיכה חק עולה קובה טעונה
 אחד עולת בקר ואחר עולת הצדקה וזו נדב
 טעונות סמיכה יכול חק עולת העוד
 תיטען סמיכה אף העולה פרטל עולת העוד
 דא וסמך יד ומלמד שכל חסולן
 וחוד קומך זה חומר בסמיכה מבת כוכה
 שהחברין קומכין ואין החוברין מטכין לא
 אחד מוכיף על ידי כולן ונרעה לו
 מלמד שהמקום רותה לו ועל פה המקום
 רותה לו חס חמג על דברים שחייבין עליה
 מיתת בית דין ומתה בירושלים וכרת ביד
 עמי ומלקות ארבעים וחטאות ואשמות חס
 ענשן חמור ועל פה המקום רותה לו על
 מיתות עשה ועל מיתות לא תעשה עושבה
 קיום עשה ל שמועך אמר ורעה לו
 נלצהו אסל שלח סמך הלצה מרעה וחלל
 מעלון עליון מלן לא כפרי וברעה
 לן לכפרי במכפר חיסה הוא מכפר זה
 חיסם שז כיהרס הוא בכפש וכפר חסולן לא

הפנימיות ואת החטאות האיעזבות שמקומן סוף
וזרקן יכול צדיקה אחת תל קבעיבול
יקיפנו כחוט תל וזרקו הפסק ארבע מתכונות
קביב ר ישמעל אופי טמי טא קביב
ונחמה להלק קביב מה קביב האמור להלק
הפסק ארבע מתכונות אף קביב האמור טאן
הפסק ארבע מתכונות" פיצו הוא עושה
בעולה לוקח את הדים במזרח ושורק מוכב ו
שתי שדי יקות על שתי שניות המסבא בלכסון
מחצי המזבח ולמטן על קרן מזרחית צפון ו
ועל קרן מערבית דלומית ומתכוין שיהיה
הדים מקוק כמיק גם ושיירי הדים נשפך עלג
היסוד הדלומי" הדים על המזל הדים
על המישאין המזרח על גבי המזבח
וזרקו את הדים על המזל הדים בצד יקה על
גבי המזל ומז אף הבשר תל ועשית עלר
הבשר והדים מה הדים בדריקה אף הבשר
בדריקה" ומה אני מקיים וערך עליה
העלה בתחלה בצד יקה ולבסוף בהעלה לחזק
שזורקן חוזר ומסורין בסבורין" המזל
קביב בזמן שהוא קביב לאחצמן שניטלה קרנו
שלמזבח הא חס ניטלה קרנו שלמזבח ועבר
עליו עבודתו פסולה" אשר פתח אהל
מועד לא בזמן פירוקא ולא בזמן שגללה הרוח
את היריעה" ר יוסי הגלילי אוממה תל
אשר פתח אהל מי לפי של ונתת את הכיור בקחה
מו ובין המי יכול בין אהל מי ובין המזל והאחיה
נתון תל המזל פתח אהל מועד אין הכיור פתח
אהל מועד ואיך היה נתון בין האולים ולמזב
משוך כלפי הדי" והפשיט וכתם וכול
געשיט אבר אבר ומסתית תל חת בעלה מפסו
בגלה ואחר כך מכתחה" יכול אין טענה הפס
הפשיט לא עולת טרבה עולת אובה מזרין קוא
טמיר הבא עולה טרבה אבה עולת חובה מה
טרבה טעונה הפשיט אף חובה טעונה הפשיט
אנל רבות עולת צמן אכל לרבות עולת נשום
ועולת גזם תל את העלה מכל מקום"

וסתה יכול וכתה טעויה לכתחילה תל חותה אמה
למחיה אין טעויה לכתחילה" וכול אף השאלה
תהא טעונה הפשיט ועתווח תל חותה חותה כשר
לא פסולה" כיצד מנתק כדנתן לא היד
שובר את הרגל לא נוקבו מתוך עיקבון ותולה
בו היה פגשיט ויורד עד שהוא מגיע לחזה הגיע
לחזה חתך את החוש ונתכולמי שזכה בנותק
חת הכרעים ונתכולמי שזכה בהן מידן את
ההפשיט וקרע את הלב והועיא את דמו חתך את
הידיים ונתכולמי שזכה בהן עלה לרגל ומכס
חתמה ונתכולמי שזכה בה ושתו בימים עניה
קרעו ובמזמ כולן גלוי לפטו" כטל את הדים
ונתכו על בית שואטת הראש מלמעלה נטר
את הקרבים ונתכולמי שזכה בהן להזירין
נטל את הפסין והפריש את הדימה מן הכבד
ואצבע הכבד מן הכבד והכבד לא היה משיזה
ממקומה נקב את החזה ונתכו לפני שזכה בו
עלכ לרופן הוענית היה חותך ויורד עכ
השזרה ולא היה נוגע בעזרה עו שגא מגיע
לשתי עלמות רבות ונתכה לפני שזכה בה והכבד
תלויה בה" בא לו לגמה הניח בה שתי עלמות
מיכן ושתי עלמות מיכן חתכה ונתכה לפני שזכה
בה והקמה ותלב והדימה תלויה בה" בא לו
לדופן השמאלית והניח בה שתי עלמות רבות
מלמעלה ושתי עלמות רבות מלמטן וכך היה
מכיה בחברתה כמזמ מניח בשתייהן שתיים שתיים
מלמעלה ושתיים שתיים מלמטן חתכה ונתכה
לפני שזכה בה והשזרה עמה מוטחול תלוי
בה ותיא היתה גדולה לא שליפין קונין אותה
גדולה שהכבד תלויה בה" בא לו לעוקץ
חתכו ונתכולמי שזכה בו והדימה ואצבע הכבד
ושתי המליות עמה" כטל את הרגל הסול
ונתכה לפני שזכה בה כמזמוכולן עומדין בשעה
והאיברים בידים וזה הוא הטתוח האמור בכל
מקום" ונתכו בכיאה הל אש אשפ שהאש
מן השמי יורדת מצוה להביא מן האמיות
בני אהרן הל אש על המזל אמיר יהודה מנלה צמת

חתכה

השעל קטע
לכשב אסמה
ותרפל תחת
לעווח אכבד
לתעולה

ה' שחוק פל' את הרחש ואת הפ' ומה תל' את הרחש
את הפ' זהלח רחש ופד' בכלל כל הסחיים היו ולמה
נאמ' לבי שכת' והפשיט את העלה ונתח אתה לנת
חי' לי לא סחיים שישנ' בכלל הפסטה מנ' לתו'
את הרחש שכבר הות' תל' את הרחש מד' אמר
את הרחש שכבר הות' מכלל דשחיטה מנ'
הצומר " ד' ושחט את בני תבשלתה
השחיטה לשם בן צדק מכלמ' ששחטתה הקדש
צריכה כוונה וחס שחט כמכשק או דרך
שחוק פסול' ד' ושחט את בני תבשלתה
השחיטה לשם בן הבקר בעצ' מניה (שמואל
מרב הוטח מנ' השוחט כמתעסק בקדשי שוחט
פסול שנ' ושחט את בני תבשלתה שחיטה לשם
בן הבקר אמרו ליה דו בידיכו יהי לעכב מנ'
תל' לרעכבם תל' לרעכב' שבוחו לוי' תבש' שבוחו
הכי מולי בקדשים אבל בחולין אינה צריכה
כוונה דתק' וכולין ששחטו ואתהיים רואג אותן
שחיטתן כשרה' ואמריבן מאן תנא דל' ד'
בעכ' כעשה לשחיטה אמר רבם ל' נתק' היא דתנא
ל' חושפיה דעירא דמן חבירין זרק סבין לנעשה
בשחט' ואלכה ושחטה כדריכה ל' נתק' מכשיר
וחכמים כולין הוא תאכילה והוא אמר לה
הלכה כ' בתנ'
זו קבלת הדין יכול דו צריקה כשהוא אומ' ונתק'
הכי צריקה אמורה הא אילו חומ' והוא לא דנ'
קבלת הדין שלא תהא כשרה לא בפתק כשר'
צבלי שרת מיכ' אמ' מקבלת הדין (ואילך
מצות כהונה אבל שחי' כשרה בכל חוץ מק'
הקטן שאין לו דעת והיא ותבואהו בית יי'
שולחנה מקדש שילה שמה בית של אצטס
מלמס' ויריעות מלמס' הדין היא ויט' שמי'
משכן אשילה קרי לה בית יקרי לה משכן
והנער נערבן שתי שכים היה שמואל
עליו אמר שלמה גם במגלילין יתכבר נער
בא סמואל ומצאק שהן עוסדין על קדשנותיהן
ואמר להן מפני מה אתם עומדין ולמה אין

אתם שוחטין אולי הרי חנו עומדין לפרק ער
שיבוא וישחוט אמי לכן עמדת שחטו לא כתנא
שחטו כשרה צריים בנשים ובעבדים חלל
בחדשי קדשים שנ' והקריבו בני חיה עמדו נס'
ושחטו כיון שבא עלי' מעצ' ששחטו אמ' לך
מיהתיר לכס' לשחוט אמ' ל' נער אחד התיר לך
אמי לכה הביאנוהו לפני הד' היא ושחטו את חמ'
ויביאו את הנער ל' עלי' ביקש לעבשו אמ' קרה
הורה הלכה בנ' רב' שכל המורה הלכה בנ' רב'
רבו חייב מיתה באת אמנו ונשתטחה על רגלינו
ותאמר בי אדני חי כל' א' אני הא' הכל עמ' בזה
להת' ל' יי' אמ' לה הל' אצ' עליתי ואתה ומות
ואת מצלי ואני אוחזין אמ' ל' ל' הנער הזה
מתבללת ברם מקדא ונא דא סא דיידי נלא דיןך
תא חכבי השלתיהו ל' יי' מנ' הימים אשר היה
הוא שמואל ל' יי' באותה שעה בעכ' מוחקין
ואמרה כל ימים ששמואל קיים שמואל קיים
בני אהרן וכול' חפלו חללים תל'
הכה יצאו חללים אוצ'א חללים נארה את
בעלי מוחין תל' בע' אהרן מה אהרן כשר אהרן
בנו כשרים יצאו חללים ובעלי פומיך
והקריבו בני חיה את הדין וזל' את הדין
מה תל' דם דם מנ' אתה אומ' כמעט דם עולה
בדם עולה דם עולה בדם תמור' דם עולה בדם
חולין וקרבות' דם דם ב' דם שגלו דם חולין
לתוך דם הקדש ואומ' דין אהרן לו היה עי' ראוי
ליבסל דם שבמזדק עד שלא יהיו מראוי מראה
דם הרי זה לא יזה ממנו ואם אינ' מאוין לבטל
סרצו יזה ממנו וכול' אם נתעברו ל' יקריבו
שכן אם נתעברו קיין קרב' מנ' אם נתעברו באס'
אביא את שנתעברו באס' שלו ולוקדש יקדשו
הן מנ' אפלו נתעברו בשלמים ונתודה שלו ואלו
מתק' ארבע מביא את שנתעברו בשלמים ונתו'
שלו ל' מתק' ארבע מנ' אפלו נתעברו בבכור
ובמעשר ובפסח תל' דם דם יכול אפלו נתעברו
בפסחין תל' דם ארבע את הפסחין ואת החטא

יכול מה להלן בארץ פאה אף כאן בארבעים
פאה תל במים במים כל שיהי' במים ולא בויק'
במים ולא במזג' במים להכשיר את כל המים
קל וחומר למי סוכר' הכרס מדיחין אותה
בבית מדיחין כל צרכה והקרבים מדיחין
אותן שלשה פעמים במעוטה על הסולחנות
של מים שביק' העמודים' והקטיר אעפ'
פסול אעפ' יוצא דופן אעפ' פיגול אעפ' כותח אעפ'
טמא יכול כשהן למנו' תל המזכשהן בראש
המים אמרתי לא כשהן למטן שאם עלולא יח
אבל אין מעלין אותן לכתולה' והקטורה
את הכס מלמדי שבהן אחד מקטור את הכר
זורקן אבר אבר של האש ותזר נסודין
את הכל לרבות את העצמות והגוף והקרנים
והטלפים והעמר שבראש כבשים ושיער
שבזקן תישים יכול אעפ' פירשו תל ועשות על
עלתך הכס והרים אה' עשית עלה' והרים
יכול יחלוץ גידים ועצמות ויעלה בכשר על
גבי המז' תל הכל ריבה הא כי' צמק שאק מחב'
יעלן פירשו אעפ' שבראש המז' יודו'
עולה לשם עולה' אשה לשם אשים'
ריח לשם ריח' כחח לשם כחת רוח'
ליווי לשם מישעשה את העולם נלה לך הא
אומי עלה הוא לשם בעל הקרבן מיכ' חמור
המקריב עולה עריך להתכוין לשם אשה רגל
לשם הזבח ולשם הצובה וש' הזבח לשם צה'
ושוקטוה לאשים ושהקטורתו לריח בלתי
ושרית זה כחת רוח להק' בה ובחטאת ובאשם
לשם אותו החטא והשלמים לשם שלמים'
ואם הדי' זה מוסף על ענין ראשון
ולמה הוסף ליתן ריח למשה להתבת למש
לפניה וצדק ענין לענין והרי הדברים קל וחומר
מה אם מי שקרא שונאע ממי הק' בה נמרב' גרוה
הקדש צדק להתחמק בין כרשה לפרשה ובין עני
לענין על אחת כמה וכמה הדיוט מהריו' צה'
ואם מן הצדק קל מן המל' אומק העל'

הרי' לו מיעוטיק מרט לשקן ולחולה ולמזוה'
קרבנו ולהוציא את הגדול' כבש ועשים
להוציא את הכלאים לכך נאמ' השיעוטיק'
הצד' כשמעון אומ' ומה תל' על' לעלה ללכות
את התמורה' זכר לא נקבה זכר לא טומט'
ואבר רגוב' תמים האדם אינו תמים'
אינו לרעון' ושחט אתו אותו בעי' איך
העוף בצמון' אותו בצמון איך קדשים'
קלים בצמון' ל' חייא אומ' אתו בצמון איך
השוחט צדיק להיות בצמון' ל' ששמעילינו ש'
שהמקבל צדיק להיות עומד בצמון' ומקבל צד'
ואם עמד בצדום וקיבל בצמון פסל' יכול
אף השוחט כן תל' אתו אותו בצמון איך השוחט
צדיק להיות בצמון' על ירך המז' צמון'
שהירך בצמון ואיכן הן כנים לרמים האל'
למדינו שהכבש צדום' ל' יהודה חומר'
ומעלתהן כנות קדים שיהא העולה לו פונה
לימנו למזבח הא למדינו שהכבש צדום
המז' צד' שהמזב' כולו ראוי להיות צד'
עאם שחט בראש קדשי קדשים כשרים וצדי'
ל' ינסי' ל' יהוד' אומ' שחט המזבח ולצמק
בצמון ומח' המזבח ולרמים כדרום' צנה'
ל' יני' שהצמון כולו פנוי ואמר' ל' עזר צדק
המזבח מבנו כנגד חצי פתח שלא יוכל ולבד'
אחת מן הדלתות משוך כלפי הרמים' ל'
יהודה אומ' המז' ממוצע באמצע העשרה
שלשים ושתים אמה עשר כנגד פתחו שלא יכל'
אחת עשרה מן הצמון ואחת עשרה מן הרמים
נמצא המזבח מכאן כנגד ההיכל ומתליו'
ואישה הוא צמון מקירו שלמז' הצמון עדינות
העזר הצמון אף כנגד המז' רבמי' ל' יומי ביד
יהודה' ל' ל' עזר צד' שמעק מוס' אף כנגד
צדק האולם ולמזבח עדינות העז' הצמון'
ל' מוסיק' אף מכנגד מקום דריסת רגלי ישרל'
אף מכנגד מקום דריסת רגלי הכה' ועד כותל
העז' צמון אבל מכנגד בית המליצות ולפני

הצעתה שלא תהא לא כהן כשר ובכלו שרת
תל וסתו בני אהרן הכהן בני אהרן אהרן
ו שמעון וכו עלת על לב שהאר קרב על גבי
המצבה אם כן למה נאמי בני אהרן הבה אש על
המזבח לימד על הצעת האש שלא תהא לא בראש
של מצבה ונתנו בני אהרן מה תל הכהן
אם שמעון שני אהרן אינו יורע שהוא ואם שמעון
אם הכהן צביהונו והא בני הכהן צביהונו לימד
על כהן גדול שצבד בצגדי כהן הדיוט וכהן הר
שצבד בצגדי כהן גדול עבודתו כסודו
וערכו על עבד האש עצים על גבי אש לא האש
לא האש על גבי העצים אמר שמעון מנ
לרבות שני גדרי עצים למעשרה עם תמיד
שלבין הערבים תל וערכו עצים על האש
וערכו בניוה הכל אתה סת יכול מאה
תל וערך הבה אתם חווערך הכהן אותם יהא
כהן אחד עורך כל האברים תל וערכו האברים
כח אחד עורך סכאיברים וכמה הם אברים
עשרה ואחד בקרב נמצא הטלה עולה בעשרה
דברי רבי שמעון ר עקיבה אומ וערכו
עצים בט אהרן שנים קכה שנים מלמד שה
שעולה עולה בששה הראשון בדחש נה
והרגל הראש ציפיו וחוטמו כלפי ארעו וקרת
בין אצבעותיו ובית שחוטתו מלמעלה וקפרד
נתן עולה והרגל שלימון בשמאל ובית
עולה לחץ העני בשתי הידים שלומין ביו
של שמאל בשמאל ובית ערך לחוץ העל
בשמאל בשמאל העוקץ בסימכו והליה מחלולת
בין אצבעות ומצבע הכצד ושתי כליות עמה
גרגל של שמאל בשמאל ובית ערך לחוץ
הרבי שני בחזה ובגרה הקזה בימיו ו
וקרה בשמאל ועלעותיה בין אצבעות החזה
בשתי הרפנות שלימין בימיו ושל שמאל
בשמאל ובית ערך לחוץ הששי בקרבים
נתונים בצד ורעים על גביהן מלמעלה
ואחד בקלת ואחד צין נמצאת לטריבסקת
קרב בשמונה איל קרב באחד עשר

כח

הבשר בתמימה והקרבים והקלת והיין בשנים
שנים כר קרב בעשרים וארבעה הראש
והרגל הראש באחד והרגל בשנים העוקץ
והרגל העוקץ בשנים והרגל בשנים הקזה
והגרה הקזה באחד והגרה בשלשה שתי
היודים בטעם ושתי הדמעות בשנים הקרבים
והקלת והיין בשלשה שלשה ברא בקרב כור
הצבור אבל בקרבנות כיחיד אם רעה להקריב
מקריב העשית וניפוחן שללו ולו שניין הכל
מצלין חותן ומניחין חותן אחי כבש ולמטה
במערכו ומחלין חותן ויורדין חותן פתח
תל את הראש ואת הפלמט שאין הראש והפוד
מתחתין דא שיהא פודס את הפוד
על בית שחיטה שהוא דרך כבוד מלמעלה
ומנשה הראש והפוד קודמין לכל האברים
תל את הראש מאת הפוד וערך הכ אתם
מלמד שהראש והפוד קודמין לכל האברים
על העצים אש על האש עצים הכיתוכין
להיות אש וכן כל העצים כשרים למערכת הק
כל העצים כשרים חוץ משלזיות ומשלג
ר לעשר מוסוף אקשלחבל ושלדקל ושלש
קמה ושלמוש ושלחלון אבל בלא היו רגליה
בשרביות שלתאכ ושלחגוש ושלעץ שמין
יכול אף עצ סתירה כשרים תל עצים אשר
על האש אש על המז מה מצבה שלא כשתמש
בו הדיוט אף עצים ואש שלא נשתמש בהן
הדיוט זה דבריו לעשר ר לעשר ביה שמעון
אומי יכול המת כדב עולה היו עזיה ואש יר
עמה תל על העצים אש על האש אש על המז
מה מצבה משלעבוד אף עצים ואש משלעבוד
דא על העצים אשר על האש אש על
המז תמא גרוך שעשה משכ אדכן אמה וחז
אמה ועבין כמחך גרוש שלסאה וממותן עושי
לדורות אמר ר ירמיה באמה גרשה אמר רב
עסק איהכי קיור דכל עלה עצים אש על האש
אש על המז שלא יהו עצים יוצאין מן המזבה
כלום קרב ירחץ והפרעים ירחץ במעי

יכול

הציהוב שבזה ושבזה מנהג ספיקא האני ונ
וכפין אנדלמא בריה האני ולא כפין אמרנא
תא שמע פדט לתחלת הציהוב שבזה ושבזה
שפסול או אמרת בשלמא בריה האני שפיר
לא או אמרת ספיקא האני או אצטריך קרא
למעוטי ספיקא כי אצטריך קרא למעוטי
כרצע וכעציר סלקא דעתא אמנא הואיל
וכת כי משחתם בה מוס בס ותנא רבי רבי
ישמעאל כל מקום שכ השחתה אינו לא דבר
ערוה ועץ כל שהמוס פוסל בו דבר ערוה
ועץ פוסל בו ואני עופות הואיל ולא
פסיל בהו מונא דאמרי תמות וזכרות צנה
ואין תמות וזכרות בעוף איפסא דבר ערוה
ועץ כמי לא ליפסלו דקרא שמוס לן
קרבנו תורים וצני יונה חין הכשיר תורין
וצני יונה הלך זין האמה אם היצורים
שלא כשרו לכפר בפנים כשרו לכפר בחוץ
תרים ובשד יונה שפשוט לכפר בפנים אינו
זין שיכשרו לכפר בחוץ תל קרבנו תורים
וצני יונה ואין הכשיר תורים וצני יונה קל
אומר ליצורים שיכשרו לכפר בפנים מה
אם תורים וצני יונה שלא הוכשרו לכפר
בחוץ כשרו לכפר בפנים יצורים שכשרו
לכפר בחוץ אינו זין שיכשרו לכפר בפנים
תל והקריב מק הת חומן צני הי את קרבנו חין
לך שקרב בעוף לא תורים וצני יונה
אמר יוחנן מלבי מה שנתנו תורים וצני יונה
מבל עופות לא שאין לך מורדף בעופות יתר
מתורים וצני יונה ולא הכשיר הפת לקרבן
לא הם והקריבו מה תל לפי שטא
והקריב מק הת חומן צני הי יכול חין פחות
משני מדי זין תל והקריבו חטבו פרידה חת
והקריבו הכמה תל הסך ומלך מלמד
ז שלא תהו שליחה לית בכח הפת ריף הוא מה
חם עולת צהמה שקבע לך עפון לא תקבע
כה סוף מליקת עוף שנת קבע לך עפון אינו זין שנת

יקבע לה כהן תל הכהן ומלך מלמד שלא
תהו מליקה לא בסוף יכול ומלך חנו בסוף
וזין הוא מה אם שחטתה שלא קבע לה כהן קבע
לה כלי מליקה שקבע לה כהן אינו זין שיחבע
לך תל הכהן ומלך אמר שקיבה וכי עלת על
לב שהזר קרב למזבח אם כן למה נאמר הכהן
ומלך מלמד שלא תהו מליקה לא בעעכו
שככהן יכול ומלך חנו זין מלמד עלן זין מ
מלמד זין וזין הוא צהמי שחטתה למען עולתו
למען טוף שחטתו למען אינו זין שחטתה
עולתו למען תל ומלך את ראשו והן המז ומז
אמור לענין הקטרה ולענין מליקה מה הקטרה
למען חף מליקה למען זין ומלך
מליקה ממעל ערטי יכול מכל מקום הריכ
זין טמי כהן מליך וצני לה לן מליקה מה שחטתו
מליקה האמורה להלן מוצר הענין חף כהן
ממול העורף אנסה מליקה האמורה להלן זין
ימלך צני מבייל חף כהן ימלך והחית
תל ומלך את רא והן המז ונמצת דמזאשור
לומי כן מאחר שהוא מקטיר יהא מוצת לא
מולקו כדרך הקטרתו מה שצמם בהקטרת
הראש לעצמו והגוף לעצ אף מליקה הראש
לעצמו והגוף לעצמו ללך להקטרה
לראש לעצמו כשהוא חנו למען והקטיר
חתו הכ המז הרי הקטרת הגוף אמורה הא
אינו חנו כהן את ראשו והקטיר לא חנו סל
לראש לעצמו כשם שהקטרה הראש לעצ
והגוף לעצמו כך מליקה הראש לעצ והגוף
לעצמו ונמצת ראו דם כולו חנו
בראש ובגוף ומוצה משביתם על קיר המז
לא על קיר הכבש ולא על קיר היטוף ולא
על קיר ההיכל לא על קיר העליון יכול אף
על קיר התחתון תל ומלך והקטיר ונמצת
דמו על קיר המז אמור לעען הקטרה לעען
המצאה מה הקטרה למען חף למען זין
ביצר הוא עוש עולה בכבש ופונה לסוב

המצאה

הכל מורים שהוא פסול... נמצאת אומנות
 צמתי שלעזרה נדי כותל המזבח שהוא רוחב
 ששים ונקצה ובגדו פכותל האולם עד כותל
 מזרחי סטעל שהוא אורך ששה ושבעים כל
 המרובע הזה הוא נקרא צפון וזה המקום ש
 שוחטין בוקרים קדשים ונתת אתובשר
 ולא פסול אתולנתתיו ואיןנתתיו לנתתיהך
 אתראשו ואת פד מלמד שהראש והפד
 קורמין לכל האיברים וערך הכל אתם
 כקדוין על קעצ אש על האש אש על המזבח
 שלא יטעו בהם מקום המערכה והקרב
 והכרע יר במלמולן והקריב הכ את הכל
 לכבש והקטיר ואשם מקול ויוצא דומק
 ופגול ונותר אש עלו לא ירדו עולה
 אשם שלא בפסול אשם שלא נתת אויכול
 אשם שלא שחט בצפון כל הוא מה ראית
 להכסיר בה פסול ובניתוח ולפסול בצפון
 אחר שריבה הכת מיעט מפני מה אני מוכ
 בהפסול ובניתוח שהן לאחר הרצויה ופוסל
 בצפון שהוא לפני הרצויה עולה אשם
 שלא במקד והלא קמיבה קורם להרצויה ומה
 ראית להכסיר בקמיבה ולפסול בצפון אשם
 אני בקמיבה שאין הסמיכה טהרה כלל העול
 ופסול בצפון שהצפון נהג בטל לעולות
 עלה לשם עולה אשה לשם אשים ריח
 לשם ריח ניחח לשם נחת רוח ליי לשם
 מי שעשה את העולם ואם מן העוף
 עלה אין העוף זבח שלמים מן העוף לא
 כל העוף למי שנזכר תמים בכנשים ובצדי
 תמות וזכר בבהמה ואין תמות וזכרות בעוף
 וכול אף שובש גפה ושנסמית עיברה
 ושנקטעה דגלה תל מן העוף לא כל העוף
 טומאום ואברגינס פסול לפי שהוא בדיה
 ואינו לא בכלל זכר ולא בכלל נקבה
 קרבנו היחיד מביא עוף אין העבור מביא עוף
 יכול בשם שאיכה טאה נדבת צבור לא

תבוא כדבת שנים תל והקריב עלמדי שהיא
 טאה נדבת שנים יכול כל המה כולו יה
 טאה כשר תל והקריב מן התרים אומק בני ה
 היונה את קר אין לך בעוף לא תורים ועב יונה
 תורים גדולים ולא קטנים ומה אם בני יונה
 שלא כשרו לבוא גדולים כשרו לבוא קטנים
 תורים ששרו לבוא גדולים אינו דין שיכשרו
 לבוא קטנים תל תרים גדולים ולא קטנים
 בני יונה קטנים ולא גדול הלא דין הוא
 מה אם תורים שלא כשרו לבוא קטנים כשרו
 לבוא גדול בני יונה שכשרו לבוא קטנים אין
 דין שיכשרו לבוא גדולים תל בני יונה קטנים
 ולא גדולים יכול כל התורים כשרים וכל
 בני יונה כשרים תל מן התורים או מן בני היונה
 מן התורים ולא כל התורים מן בני היונה לא כל
 בני היונה פרט לתחלתה ציהוב שבה ושבו
תנו רבנן תורים גדולים
 כשרין וקטנים פסולים בני יונה קטנים כל
 וגדולים פסולים נמצא הכשר בתול פסול
 בבני יונה והכשר בבני יונה פסול בתורים
 מאי תלמודא אמר רבא לא לישתמוט
 קרח ולכתוב מן התרים אומק בני היונה
 ואימא בני יונה דכתוב דחמיטא בני קטנים
 אין גדולים לא תרים אי באעי גדולים
 ליתו ואי בעיקטבים לית דומיא דבני יונה
 מה בני יונה קטנים אין גדולים לא
 אף תורים גדולים אין קטנים לא יכול כל הת
 תורים וכל בני היונה כשרים תל מן פדט
 לתחלת הציהוב שבה ושבה פסול
 מאימתי תורין כשרים משישהיבו ומאימתי
 בני יונה פסולים משיעהיבו תני ישקבין
 קרחה מאימתי בני יונה כשרים משיעלעיל
 הוא תאני לה והוא אמר לה ואפרוחיו יעלעו
 דם אימתי אמר אביי מבי סמיט גיטא ואתי
 מניה דמא בעא ל זירא הרי עלי עולת
 העוף מן התורים אומק בני היונה והיא תחלת

הציהוב

וטעם ומישובא כך המעשה יש בה חמשה מיני
מטה סלת מנחת מצות מנחת רוקים מנחת
מנחת מסחת מנחת בנא ורמה מנחת עלה
שתי מנחת עם בריות נלא במדות רחמים עמו
לישאל כל אחד ואחד יקריב לפי כוחו מעשיפך
בדו בקריבא בקריבא יבא עמך יבא עמך
ואם אין ספק בידו יבא ממה שהתקין לעצמו
ודומה כאלו הקריב נפשו לכך נאמר ונמש כי
תקן בפש תקריב וכול גזירה תלבי תקן
חיה לא רשות קרבן מנחה כל קרבן
שבעולם הרי הוא במנחה מעיבך אמר מתכיר
אדם ונודר לצונה בפני עני יין במני עצמו
שמן בפני עצמו ואכלו עצים בפני עצמן
עני ולקרבן העצים וכמה אם לצונה
לא יפחות מקומץ ואם יין לא יפחות משלש
לוגין ואם שנה לא יפחות מלוג ואם עצים לא
יפחות משש גזרין יכול אף היחיד שתנדב
קטרת תל לא תעלו עליו קטרת זרה
יכול יתנדב ויבא על המנחה התיצת תל
ואת טעם המשחה ואת קטרת הסמי לקדש
אין טעם המשחה אף הסמים קרבים לא
צמים מנחה בידן את האמור כגבול
המנחות ואת האמי בכל המנחות באין
סלת יהיה קרי לימור על כל המנחות
שהן סלת חוץ ממנחת שוטה שהיא קמח
שעור ים סלת נאמב כאן סלת ונאמר
להלך סלת חטים מה להלך מן החטים אף
כאן מן החטים תבין חתם כלהמנחות
באות סלת חטים חוץ ממנחת העומר
שהיא סלת שעור כל המנחות באות מה
ארץ ומחול לארץ מן החדש וממה יש חוץ
מן העומר נשתי הלחם שאיב באות לא מן
החדש ומן הארץ וכולן איב באין לא מן המ
המתקן נאניזה הוא המעשה שכלה מנמש
וינוחה לפי סלת שנייה לה חפרי
בבן ענה וכל הארצות היו כשרות לא מבאן

הין מצויאין אין מניחין לא מבית הצבלין
ולא מבית השלהין ולא מבית האילן ואם
משר כיצד הוא עושה נכה שנה
ראשונה וצבנייה זוהנה קודם לפסח שבע
יום והיא עושה סלת מרובה כיצד הוא
צורך הגבר מכבים ידו לתוך המלת אם עלה
בה אבק סכולה עד שינבטה ואם התליעה
פסול כל המנחות טעונות שלש מאות
שימות וחמש מאות בעיט שיטה בידי ובעיט
ברגל ובצדק כעין רגל עז שיתקלפו
יהנה קל יחיד מתנדב מנחה וזה הענין מתנ
מנחה קרבו ולח שותפין כעם שאין
שנים מביאי מנחת נרבה כך אין מביאי לא
לבוכה ולא יין ולא עצים אבל מתנדבין פ
עולה ושלמים ובעוף אף פרידה אחת
ויצק עליה שמן על כולה ונת על לב על
מקצתה מה ראית לומר שמקלל כולה
ולבנה על מקצתה שאין רבוי אחר יקרי לא
למעט דא ויצק עליה שמן על
כולה מפני שהיא ככלל עמה ונקמץ עמה
ונתק על לב על מקצתה שאינה לא ככללת
עמה ולא נקמעת עמה ויצק על שמן
לוג לכל עשרון ונתן על לב אין מנחות מקומ
לבוכה לכל מנחה בין שהיתה עשרון אחד
בין שהיתה ששים עשרון ר יהורה
אמי אם מייעט לבוכתה כשירה אבל השמן
מייעטן מעטב את כולה ויצק על שמן
וכ על לב והביאה מלמד שיציקה ובלילה
כשכיים בכל אדם והביא והביאה שלא
יבאכה חעיים לא כולה בכלי אחד בין היתה
עשרון בין היתה ששים ואם פירש כלי לכל
עשרון מביא כמו שנדרר לנבי אה אכלו
הן רבאות והא ברב עם הדרס מלך הכ
וקמץ מלמד שקמויע מצות כהונה וכול מצוה
משיקמעה כהן ואם קמעה זר תהא כשירה תל
שוב והרים הכהן קבעה שאם קמעה זר תהא
פסולה

עשיתך

באלו לקרן ריומנות נגדיות היה מולק את
דחשה ממול צריפה ומגבירל נטויה את אמה
על קרר הנל ואם עשייה לפטה מדגליו א
אכלו אחת כשרה" ל טחמה ור ליעזר בק
ישןב אומר על עמטה אינה נעשית אלא
בדאשן שלמזבח" כאמ בעולת העוק
והסיר את נגדיותו בנעצמה בעולת בהמה
והקרב והכר יר במלמה פסל בעוף המורה
והכשיר בבהמ הקרב והכרעים אמי הקבה
לפי שהעוף כורח וטס ואוכלמן הגזילות
ומן החמשים לא יקרב לגבי המזלכך בתו
והסיר את מל בנ אבל הבהמי לפי שהיא גזי
גדילה על אבוס בעלה ואינה אוכלת כרך
הגזילות ולא מן החמשים לכך היא תקרב
כולה שכן והקרב והכרע ור במים

דא והסיר את מל זה דמק יכול
ידקור במסך ויטלנו תל בנצתה יטלנה עם
הכרעה" אבא ינסי בק חנן אומי עטל את
הקרקעין עמה" והשליך אתה כשרה
ולא פסולה" אתה לא חטאת העוק"
אתה בהשלכה אין עולת בהמה בהשלכה
הלא אין הוא מה אם במקום שהכשיר את
העור פסל בה בית הרעי מקום שפסל
את העור אינו דין שיפסול בה בירת
הרעי תל אתה אתה בהשלכה אין עולת
בהמ בהשלכה" אעל המזבח קמק
למזבח קרמה במזרחו שלמזבח" אל
מקום הרשן ששם היו כנסין את הדשק'
ל חניכה בן אנטוגטם אומי שניבת
דשנין היו שם אחד במזרחו שלמזבח וא
ואחד במזרחו שלמזבח" זה שבמזרח
שלמזבח שם היו כותבין מורחות העוק ו
ודישק המזבח הפטמי והמכורה וזה שצ
מזרחו שלמזבח ששם היו שורף טאולי
קדשי קדשים ואימורי קדש קלים"
אמי אצוי מורחה וכו' וזה המז המזמני

ודישק המכורה כולן נבלעין במזבח ומעשה
כס היה" ושם אתו הכשר לאה נסוכ
אתו בשיוסוס אין עולת בהמה בשיוסוס
בכפון להכשיר את העור" לא יצויס נכול
אם הבדיל פסל תל והקשיר או והקטוח יעל
חטם שמלקו בסכין תל אתו מה ראית להכש
בהבדלה ולפסול במליקה אחר" שהי צר
הכת מיעטו מפני מה אנו מכשיר בהבדלה
שהיא לאחר הרעיה ופסל במליקה שהיא
לפני הרעיה" עולה אעל שמזבח דם
הגוף מיעה דם הדאש או יכול אמלומזיה
דם הדאש ולא מיעה דם הגוף תל הוא"
עלה לשם עולה" אשה לשם אשויס"
דיוח לשם דיוח" נוחח לשם טעת רוח"
ליווי לשם מושעשה את העוללם" טאמי
במולת בהמה אש רוח נוחח ליווי וטאמר
במולת העוף אשה רוח נ ליווי ובמזחה
אשה רוח נוחח ליווי מלמד שאחד המרבה
ואחד המבצוץ נבלבץ שישוין דעתו לשפז'
ונפש לרבות כהן משיח שיבא
מזחה טצה יכול אף הצבור יביא מזחה
נדבה תל נפש יחיד לנפש מנסה נדבה
אין הצבור מביא מזחה טצה"
דא וכפש זהשה להחיות רוח
שפלים אמר יצחק בוא ורחו כשהזכיר
הקבה קרב בהמה שריא קרבן עשיר לא
הזכיר כפש בעליה ולא שמכ לא אדם כ
יקריב אבל כשהזכיר קרבן מזחה ש היא
קרבנו שלעכ חיובה ופרקמה ואמל כפש
ביתקריב כלו הקריב כפש תרע לך שהרי
שלא היה כלל סלת חטים למחית בית
כטלה וכחנה ועשאה סלת והביאה קרבן
וכשחר בלא כלום העלה עליו הכת בלוי
כפשו הוא מקריב לכך טאמי ונפש ביתקריב"
דא ונפש מה הכפש הזאת
יש בו חמש הרגשות ראויה שמיעה רוח

ועשות כבוד בחשת וכבוד לראי יכול כשם
שמרחיקין מן הביור כך מרחיקין מן התל
ובנו כם למחשת שוה לו לא שוה לא לרחיצה
בשם בואמי ל יהורה ועשת חשן משן
כנע חשב במע אטר תע דבג יכול כשם שנה
כפול זה כפול תל זהב לזהב שוה לו לא שוה
לו לפיכך " ואם מטחה על המחבת כ
מלמד שהיא טעונה כלי " קר קרבך לגזירה
שוה מה קרבך אמור כאן טעון יציקה נבליה
אך קרב אמור למטה טענה יציקה נבליה מה
קר אמור למטה טעונה מלת שמן בפלי קורם
לעשייתה אך קרבך אמור כאן טעונה מתן
שמן בפלי קורם לעשייתה " הא כיצד כורתך
שמן תחלה בכלי ונות הפלת עליו וחודר
ונותן שמן על הסל ולש אותה בפתרון ואם
במחבת או במרחשת ומותת ונות בפלי נחן עליו
סאר השמן ונות עליו לבכותה ומגישה לחות
שלקרן וקובץ ומקט והשאר נאכל לצרכי כהן
סלם כל בש שמן לא טמא זה בשמן כל
לרבות שמן למטה ושמן למעלה " ויש
תה יכול למצוה תל תהיה קבעה הכת
מתות יכול שתים תל פתים או פתים יכול יעשה
כפירורין תל חתה חתה לנתים לא פתה לנתים
סמן אמרו מנחת ישל כופל אחר לשנים
ושני לארבעה ואינו מצויים " מנחת כהן
משוח כופל הלשנים בלבד ואין פתות פחותה
מכזית " ואם הגדיל או הקטן בשחה
פתות פתים מנחה היא לרבות כל המנחות
למתייתים " יכול אך שתי הלחם ולחם הפנים
תל חתה מה ראית לרבות את כל המנחות
ולתועיא שתי הלחם ולחם הפנים אחר ש
שריבה הכת מיעט מה לן מיוחדות שיש
מהן לאשים יצאו שתי הלחם ולחם הפנים
שאין מהן לאשים " ויש על מנ
היא לרבות כל המנחות לייצוק ויבול מן
מנחת מטפה תגר ורקיקין תל היא " וכל

נאפות עשר חלות בין לחלות בין למקוקין בין
למרחשת ואם ריבה או מיעט בשמים
ואם מנחת מרחשת קל מה בין מרחשת למנחת
זה שהמרחשת יש לה כסוי והמנחת אין לה
כסוי דברי ל יוסי הגלילי - ל חבביה בן גמלי
אומי מרחשת עמוקה ומעשיה רוחשין ומ
מנחת צפה ומעשיה קשין " ומנחת ומרחשת
היו בעדרה ושניהן מפלי שרת ותביר שלמן
שלמתכת היה טרי שלא יקבל טומאה ואין
עביות במקום עשרות " סלם בשמן תל
מלמד שהיא טעונה מתן שמן בפלי קורם לנ
לעשייתה " והפאת לו טמא והפאת חש
ינ מלי יי והקרי ל הכה והג ל חש יכול אין
לי טעון הגשה זה הקומץ בלבד מנ לרבות
את המנחה תל מנחה מנ לרבות את כל המנ
תל את המנחה בן מנחת נרבה בין מנחת חנה
בין מנחת שונה בין מנ העומר מנ סעודין
הגשה " יכול אך שתי הלחם ולחם הפנים
תל מנחה אחר שריבה הכת מיעט מה לן
מיוחדות שיש מהן לאשים יצאו שתי הל
ולחם הפנים שאין מנן לאשים " ויש
מנחת נסכים בולה לאשים יכול תישען
הגשה תל והקרי ובה אחר שריבה הכת
מיעט מה לן מיוחדות שהן באות בגלל
עצמן יצאת מנחת נסכים שאינה באר
בגלל עצמה " ויש יעשה מנחה
אתה מבי אין אתה מביא חוץ מאלו מיכך
אמרו אחת נמשה מנחות נאמרו בעורה
עלש לצבור ולא ה העומר ושתי הלחם
ולחם הפנים " ותשע ליחיד מנחת חוטא
ומנחת שוטה ומנחת חיבוק לכהנים ומנ
כהן משוח וחמש מנחות באות בכר ונות
מנחת סלם מנחת מצות מנחת רקיקין מנ
מנחת מנחת מרחשת לא פחות ולא יתיר
נחיים יכול הכלי תל להלך במקצו
מה הימה אמורה להלך במקצו אך כאן

וקמץ קומץ אחד לעשרה אחד קומץ
אחד לעשרים עשרה קומץ משם נמצא
שדגלי הגר עומדות מניח אג קמיית
כשרה בכל מקום מן הערה בן בתורה אלו
מז שאם קמץ בשמל יתחר ויקמוץ בימין
תל משם ממקום שקמץ פבר" שלח קמץ
יכול מלא קמץ מבורץ תל בקמץ ומו בקמץ
יכול צמא שי אצבעו תל מלוא קמץ כיד
קמצי אינשי הא באשה ער חופה שלש
אצבעותיו ער פסת ידו וקומץ במחבת וב
ובכרתשת ומוחק בגורלו מלמעלה ובאצ
קמץ סגמטה ומו היא עברה קשה שגו
שבמקור" שוה"ש ותולה והא אוכא מליקה
והא אוכא חמטא לא אמר זוהיא עבודה קשה
מעבודות קשות שבמקורש" מלוא קמץ
סלת יכול מקום הקמיצה סלת והשאר קמץ
דג סלתה שתרא בולה סלת ומשג
שלה טובה שמין **דג** משג
ממקום שנתרבה צמי" **דג** מסלות
שאם חיסר סלתה כלשהוא פסולה
ומשג שאם חיסר משמנה כלשהוא פסול
דג מעל לא מסלת חברתה
ומשג לא משמן חברתה מיבן אמר שתן מוח
שלא נקמץ ונתערבו זו בזו אם יכול לקמ
מזו בפני עיניה ומזו בפני עיניה כש ואם
לאו פסולות מלא קמץ מסלתה שאם
קמץ ועלה בידו צרור או גרר מלח או
קריט שללבונה פסול ופמה שיעור הקומ
אי פחות משני זנים" מסל ומשמעל
כל לבנ שתהא סס לבונה בשעת קמיצה
לא שאמלקה לצר" שלכלב והקטטר
עילקט סלבונה כולה ויעלה לאשים והקו
והלבונה מעכבין זה אתזה" והקטטר הקומ
נקטר ובישירים נאכלין" **דג** משג
כדברין בקמץ נדמין בלבונה" **דג**
והנותרת אגב שלא הוגשה" מקמחמחר

פרט לשחורה" **דג** פרט לשחור קמץ
לאהרין וללאה תקלה ואחר כך לבנים לאה
שלא במחלוקת ולבנו במחלוקת" לאה
מה אהרין בהן גדול אובל שלא במחלוקת
אך בניו בהנים גדולים אובלין שלא במחלוקת
לאה ולב קדש קו להתיר מלחות ישיראל
איין לוי לא מנחותיהן מלוקותיהן מז אמר ל שג
קורא חכי נבלה וכו' לא יא לטמ בה תל לאה
ול קדש קדשים להתיר מלוקות ישיראל ומז
שבצע מתיר מלוקות כהנים תל לאה ול קד
קו להתיר מלוקות כהנים" **דג** משג
להם לא לאחר מתנות אשים" **דג** תקריב
כשתקריב לעשות את הדבר כשות" **דג**
מז אמר ל יהודה מז לאו הכי עליו מנחה שלא
עבד מחצה חלות ומנחה ריקין תל קרבן
קרבן אחר הוא מביא אוכו מביא חלות וריקין
מנחה תבור לא מאכה כנסח ולא מאכה
כעפים ולא מאכה יורות הערביוס" **דג**
יהודה אומנה תל תבור תבור שני פע להכש
את הכנסח" **דג** שמעון אמר מה תל תבור תכ
שני פעמי שיהא הקדישה בתגור וכל מעשה
בתגור" **דג** סלת מה אמר להלן מז
החטים אף כאן מן החטים" חלפתל איין
הריקין בלולין" **דג** דין הוא מה אם ה
החלות שאינן טעונות משחה טעונות בלילה
ריקין שהן טעונות משחה אוכו דין שאטע
בלילה תל חלת בל איין הריקין בלולין מן
ריקין משוחין איין חלות משוחות הלוא
דין הוא מה אם הריקין שאינן טעונות
בלילה טעונות משחה חלות" ושהן טעונות
בלילה אוכו דין שאטעו משחה פל ריקין
משוחים איין חלות משוחות הא כיצד החלות
לנתת הסלת בשמן והריקין משוחין אחר
אמיה בשמן שלהן וכולן בלולין צנועין
ולושמן ומכילת בפס" **דג** משג
למענות שג בלילה בעת צנועין יהודה

כדרך סמיכין עמה לבונה תל ולת תש
מלח בל לא נכיל מנז ולהלך הוא חומ
מעל בני ישראל ביהת מלח עולם
בדית אמורה להלך משלצור אקבא
משלצבור תקריב אק בשבת
תקריב אק בטומאה תקריב מלח כל
שהוא תקריב מלח מכל מקום וכל כך
למה גזירות הכת היא שלא להידמור
בפוטוי עז ובתקרות שלה ולמה כז
תועבת יוי אשר שנה עשו ללא לפיכך
פשהיר הכת שלא להידמות בהן שלא
נעטו ישר בקרבנות לא כדו שיתעסק
בפבורית השם לא בפבור דברים אחרים
שאי אפשר שתביטל עבודה מן העולם
שלמלי קרבנות לא נתקיימו שם וארץ
היו דתק על שלשה דברים העולם עומ
על התורה ועל העבודה ועל גמיל חסדי
אם שכת עטה צדק ומשפ נבחר ליה
מצבח ואומי הכה שמוע מצבח טוב ואו
כילא דברתי את אבותי ולא צו על דברי
עולה וצבח לא מפני שבכחווינו עכל
העבודה ועל הקרבנות שהריה רוב
גופי תורה לא לומר לך שהעבודת ימים
כוונה וכל המקריב קרב בלא כוונה
כלן לא הקריב והכוונה מביאה ליד
ההנה וליוי יראה ולידיעת השם ומצ
קרבנו מתרעה שם אין כוונה אין
אהבה ואין יראה ואם אין אהבה ואין יראה
אין נדישת השם ואם אין נדישת השם
אין קרב מעשים והא ל תבטחו לכם על
דברי העקר לאמה היכל יוי היכל יוי
המה החמם ורעוץ ובאום והשבט
לשקר וקטרי לבטל והלון אחרי אלהים
אחרים אשר לא ידעתם ופאתם ועמדת
למע בבית הזה אשר בקריא שמי עלינו
ואמרתם כצלנו הא למדת שאין העבודה

מתקבלת לא בכונה והא מיגס בפס ויסק
דלתים ולא תאירו מצבחי חנם ובכונה הוא
חובי ועברה ליוי מצות יהודה וירושלים
תמר שמואל בר חמני אמר ר' יונת מדי
דכת שמור רגלך כאשר תלך לבית ה' להים
שמור עצמך שלא תחסא משתחטא ותביא
קרבן לפני וקרוב לשמוע נעת הכסי לים
צבח הוי קרוב לשמוע דברי חכמים שמביא
קרב ועושה תשובה ולתהי בכסי לים שמביא
קרב ואין עושה תשובה פאינס יודעים
לעשות כע חיהכי צדיקים גמורים נערו
לא הכי קאמי חיוס עדיע אס על טענת
מביא אס על רעה ה' מביאין אמר הקבה
בגטובה לרעה חייב מבחינו קרב גמור
לפני ל' אקו ואיתחטא ל' חסיה פס נטא
אמי שמור רגלך שמור נקצין בשעה
שאתה עומד בתפלה לפני ה'
שמור רגלך אמר שמעלצו נחמך כך
אמר הקבה שמור רגלך מן החטא
שלא תבוא לפני לא בגמיל חסדי הוקר
רגלך מצית רעך אס כ' בית רעך קל זוחמ
מקום השכינה כל זה גזולה לשמו הגזול
והנראה והא צבח תורה יכבדכי זוכר
תורה ולא צבח עולה לא אמר יחשע
ב' לוי כל הזבחה חתני צרו ומתורם עליו
מעלה עליו הסתכלו כיצד לקבה בסני
ענבלמות אחד העול הזה נאחד העולם
הבא שג צבח תורה יכבדכי ומה שכח
ושם דרך ארצו בני ע' אהים ואם
א הושע בק לוי בזמ שבות המקור ש קיים
אדם מקריב עלה שבר עולה בידו מנה
שבר מנה צירו אבל מי שדעתו שכלו
עליו כלן הקריב כל הקרבנות כולן שנה
צבחי להים רוח שצורה ולא עוד לא שא
תפלתו פמאסת טנה לכ נשבר ופרכה לה
לא תבזה שם תקריב ממת

בקמנצן כלהמנחה לו טוה אטר תקן
 ליי לא תע חגי יכול אין לי בלא תעשה חמץ
 לא הקומץ בלבי מנ לרבות את המנחה תל
 מנחה מנ לרבות כל המנחות תל כל המנחה
 אין לי לא מנחות ששייך להן טאכלי מנחות
 שא שייך טאכלי מנ תל כל המנחה אש תקן
 לוי לא תע ומה ב יוקי הגלילי אות להביא
 לחם הפנים ה עקבה או להביא מנחת נס
 לא תע חמץ יכול לאו אחרי לכול תל לא
 תחמה חגי אפייה בכלל היתה ולמה יצאת
 להקיש ליה מנה אפייה מיוחדת נשע חור
 וייבן עליה בפני עצמה חק חגי חרבה
 ליסתה ועדיכונה וכל מעשה ומעשה שיש
 בלחיה עכין בפני עצמו שחף לא
 תקפו חק לי לא המרובה הממטעט מנ תל
 כל טוה חק לי לא הוא עצמו עירובו מנ
 תל פני כל טוה יכול מנחות שה במצה
 תרי ירע כל תקטירו חמץ מנחות טוה
 חק מנחה תחיה לא יהו כל תקטירו חמץ
 מכל טוה פני לא תקט חק לי חמץ
 המרובה הממטעט מנ תל וכל רבש חק לי לא
 הוא עצמו עירובו מנ תל וכל רבש חק לי לא
 דברים שאין חמץ יפה לה דברים שאין
 יפה לה חמץ שה פני חמץ יפה הרבש ל
 לקטור מנ תל וכל רבש מנ תל כל שא ומנ
 תל כל רבש לפי שיש בשאר מה שאין רבש
 ורבש מה שאין בשאר שאור חמץ הכללו
 למקדש רבש לא הותר מכללו למקדש ר
 רבש הותר בשיירי מנחות ושאור לא ה
 הותר בשיירי מנחות הא לפי שיש בשאר
 מה שאין רבש ורבש מה שאין בשאר ר
 צרך לומר כל שאור וצרך לומר כל רבש
 ומנ המעלה מבשר הטאת ומבשר אסם
 ומבשר קדשי קדש ומבשר קדשים קלים
 ומותר העומר ושתי הלחם ולחם הפנים
 ושערי מנחות מן השאור ומרבש עובר

בלא תעש תל מיכל שאור וכל רב לא תקן מ
 אשה ליי כל שיש ממנו לאשים הרי שאריות
 בכל תקטירו קרבן אשה ראשית
 לכל המנחות והיא והקרבן מנחה לוי שית
 שתהא חרשה לפי המנחות מים שאין מביאין
 מנחה מן הקדש קודם עצרת ואם הרבש פשר
 יכול קדמו רבד אחר לא יקרבנו תל תקריבו
 יכול אם לא קדמו בעצרת יקדמו לאחר העצ
 תל אדם יכול יביא יקרי כיצא בהם טברה
 תל אותם יכול לא יביא יחיד כיוצא בה נדבה
 שכ אינו מביא כיוצא בהן חובה אבל יבא
 צבור כיוצא בהן רב שכ חק מביאין כיוצא בהן
 חובה תל אותם המסבא לא יעלו חק
 לי לא המטבח מנ לרבות הרבש תל ולי המטבח
 יעלו יכול לעבורה ושלח לעבוד תל לו
 לריח נחח לא אמרתי לא לעבורה אבל אם
 העלה שאור ורבש לעצים מותר
 קרבן מנ לא טאכל עכל כל קר תקן מלח הייתי א
 אונת חק על העצים ועל הרס ועל יק הנסכים
 פשהוא אומ קרבן מנחות מה קרבן מנחות
 דבר שאחרים באין חובה לוי יצא העצים
 והרס שאין אחרים באין חובה לוי יכול
 תהא כל המנחה טעונה מלח תל קרבן הקומץ
 טעון מלח חק מנחה כולה טעונה מלח
 חקלי לא הקומץ מנ לרבות את הלבנה חרבה
 את הלבנה שהיא באה עם המנחה מנין
 לבונה בפני עצמו ולבונה באה עם לחם
 הפנים ואימורי חטאת ואימורי אסם ואי
 קדשי קדשים ואימורי קדשים קלים ואיבי
 עולה ועולת העוף מנ תל וכל קרבן
 במלח יכולת בנייהו תל תמילח או תמילח
 יכול בנייהו מלח תל במלח חק תטע מלח
 הבא מלח שאינה עובתת ואינו זו קדומת
 מנאס לא מצה קדומת יביא קדומות תל
 תקריב מלח ריבה בדין לה מעל מנח
 יכול המתטיב מנחה יבא מבי עמה מלח
 לא יבא בקרעה

לרבות חטאת נאשם תל' זבח' ומג' לרבות
הערה והמנחה והיג' והלבונה והעצים תל'
שלמים קרבנו האכל המביא קרב' שלמים
מביא שלום לעולם **תל' שלמים**
שהכל שלמים בהם הרים והאימור' לשם
וחזה ושוק לכהנים והבשר והעור לבעלים
ל' שמענו אונ' מי שהנא שלום עבד שלמים
חי האונ' מביא שלמים " חי' לי לא שלמים
שלי' מבי' שמחה מג' לרבות את התורה
ארבה את התורה שהיא שמחה בשלמים
ומג' לרב' את העלה כל מעלה' תל' קרבן
שלמים האכל קרב' שהוא מביא את שלום
מביא היה אונ' חי' מביא' **תל' קרבן**
אחד עשר לבע' מעשה' **תל' קרבן**
להוציא את העשירי מה ראית לרבות אחד
עשר ולהוציא את העשירי אחר עריבה
הכל מיעט שתמצא אונ' אימתי הקודש
עשה תמורה לבע' או לאחריו אונ'
לאחריו ארבה חזי את אחד עשר שהוא
לאחר הקדושה ומעו' אכי את העשירי
שהוא לפני הקדושה' **תל' מקריב**
היחיד מביא שלי' נדבה אה' הצבור מבי'
מביא שלמים נדבה' **תל' לרבות**
את הולד' **תל' לרבות את התמורה**
אכי לי לא ולדות ותמורות שלתמימים
ולדות ותמורות של בעלי מומ' מני' תל'
אם זכר לרבות ולדות בעלי מומ'
לא ה' בעלי מומ' כל שקדם הקודש אר'
מומ' הא' אם קדם מעט קבוע להקדיש
ונפדו הריזו בהקדש בספי' ל' יקו'ת
אונ' הרי הוא אונ' חרי' ודוב הכה עבדן
אכ' לי לא חרי' ודוב מג' לרבות את הארי'
עם הדוב ואת הדוב עם הארי' שז' גא'ת
הארי' גם את החיה הבה עבדן' **תל' קרבן**
עין ולא קרבנו' יאו' לא יד' עבדן ולא יד'
שלוחו' **תל' ראש לא ידן על צב'**

ידו על ראש לא ידן על הצואה כל מעלה
שלמו שקומץ בשתי ידיו בכל כוחו על ראש
הבהמה שומר עליה שירות והודאות לשם
קרבנו קרבנו לרבות כל בעלי קרב' לא יד'
הוא מה אם תכופה שהיא נוהגת בחיים וט'
ובשחטו' כתמעטה בחוברי' קמיי' שאינה
נוהגת לא בחיים חי' שבתמעטה ב'
בחוברי' תל' קרב' קרי' לרבות כל בעלי ק'
קרב' קרב' קרי' קרי' לא את הבשר והמע'
והפסח' **תל' ושתט אתו נשתט**
אתו מה תל' לפי שז' כי ירחק ממך המקום
וזבת במקום מקום אחר זבת חין אחר
זבת במקום פרט לחוליה שנשחטו בעז'
א' לי לא תמימים שה' כשרים לקרב' מג'
לרבות בעלי מומ' ארבה בעלי מומ' ש'
שה' מג' כשר' ומג' לרבות החיה ארבה'
את החיה שהיא בעז' פבה מג' מג' לרבות
את העולם תל' נשחטו ושתט אתו נשתט
אתו אתו אתה שחט במקום חין אחר שחט
חוליה במקום יכול לא ישחט ואם שחט עז'
מומ' באכילה תל' כי ירחק מה נשבת ז'
ואכלתמה עז' זבת ברחוק מקום אתה
אוכל חין אתה אוכל מה שנשחט במקום
פרט לחוליה שנשחטו בעזרה' לא יאכלנו
אכל יעבדן' לכלב תל' לכלב תשליח אתו
אותו איה' משליך לכלב חין אתה משליך
לכלב חוליה שנשחטו בעזרה' **תל' קרבן**
אחל' מג' איה' מג' להכשיר את כל הרוקח
וחומ' לצפון' פ' ליעזר אונ' מתח אהל כ'
להכשיר בצפון איה' פ' נאמ' פתח שיהא
היובל פתוח ואם נשחטו קודם פתיחת
היובל פסולה' **תל' משבת אע"פ**
ששחטו שלא לשמו' **תל' אע"פ שלא**
קמץ עבירה' **תל' לוי' אשה לשם אשים**
לא לשם לוי' שעשה את העולם מי בכ'
אם לשם עשה דברים הזבח נדבה לשם

בבורים ליווי יהודה אומג עתידה מסורת
בבורים כספוק נכחור והא ואס יהיה היצב
לכני ישרו שניר הוא היוכל לפסוק ולקשה
פ שספוק חוכ ואס תקריב מנבבוליו
מסרה זו באה ובה ופול כדבה כשהוא אומג
והבאתם את עמר רא קצי להם מלמי ש
שאינה צנה לא חובה אס כלמה נאמר
אס לומר אס מביאין אתם אותם לרצון
מעלה אני עליכם פלו עבה הבאתם אות
ואס איך אתם מביאין אותה לרצון מעלה
אני עליכם פלו לא הבאתם אותה לרצון
עצמכם והא ולחם נקלי וכל לא תא כו

ואס תקריב מעלה בליו ליווי זו מעלה
העל כנן היא באה מן השעורים יכול מן
החט אמר לעזר נאמי כאן חביב נאמי במע
חביב מה חביב האמי במערים שעור חק
כאן שעורים יכול מן החטים כשהוא
אומג בשמי הלחם שמקריבין ביום עצרת
פלת תה יותר חג תא בכור ליווי נמצו
למרים שעורים שנה במקח שעורים
הן שחם איך אתה אומג כן אתי הלחם
בבורים פ שספוק בנו של יונה
ב ברוך חומג יכול אס הבוא מן הכוסמין וש
שכולת שזעל והשיע ודיק הוא ומה אס
החטים שבערו לשאר מנחות לא כשרו
למנחת העומר בנסמין נשכול זה שוסין
שלא כשרו לשאר מנחות אינו אן שכח
יכשרו למנחת העומר שעורים יוכיחו
שלא כשרו לשאר מנחות וכשרו למנחת
העומ לא אס אמרת בשעורים שמנחת
שוטה באה מהן תאמר בכוסמין ובשכול
שזעל ובשיפון שאי מנחת שוטה באה מהן
יצאו החטים מן הכת וכוסמין נשכולת ש
שזעל והשי מקל וחומר פ שספוק
קלוי באש מלמד שמנהגין אתנו באו
כדי לקיים בומצות קלי דברי יל מאיר

מקלי

שזעל

וחכמים אומג אי אומג לשוק קלי לא צוצר
אחד ואבוב עלקלאין היה שם מנחב כחן
כנה כדי שיהא האור שולט בכליו
חביב קלוי גרש כרמל דבר שקול יתלכו
אבע גרש ימל יתלכו תל באש הפסיק
העבי כוסמין כס והא ואיש נא
מצעל שלושה ויבא לאיש האה לחסבנו
וכרמל בעקלנו כוסמין חק ספוק

בעקלנו בא ויצק לנו ואכלנו ונווי היה והא
כנס רנטס נעלמה כישא נעולה ומתחמא
והא נבגלים בארבים והא לושא ולעזק
ונתחטא בארבים והא כוויט הדיך לנא
ידאה ראתה נטתה כולהן לשוק כוטריוקין
תקריב את מנח בכולמנה תל לל

שן כרמל מצוה להבא חן מל לא מיטא חן
מלא וביא נפש מעומנו לבוא מן הקמה לא
מיטא יבא מן הקציר נמל חק מן העלניה
תל תקריב את מנח בנו מכל מקום
בכור יכול בבורי כל יחוד נאוד תל בכור
מלאמי שאינה באה אס חצבור דברי כ
עקיבה פ שמעון חומג בא כאן בבורים ליווי
ונאמי להל בכור ליווי מה בכל ליווי האמי
להל משל צבור חק בכור ליווי האמור כא
משל צבור וכת על שמק עליה לא
על לחם הפנים ושמת על לב לא על
מנחת נספים מנח לרבות מנחת ווס
שמיכו ללבונה היא פריט לשתי הלחם
שלא ישענו לא שמי ולא לבונה

ואס פסק שלמים קל ל יהודה אומג
כלהמביא שלמים מביא שלם לעול אן
ליא שלמים נב לרבות את התורה ארבה
את התורה שהיא מין השלמים נמל לרבות
את העלה ארבה את העולה שהיא באה
בגדר ורבה ומגב לרבות את הבכור ואת
המעשר והפסח ארבה את הבכור ואת
המעשר והפסח שאין באין על תאט ומגב

הוא אומג
הוא אומג
הוא אומג

לרבות

ובג' הדא מנה שיהי בב' הבן ב' הפרק נתורה
במכרים וב' הדא נתמעט במכרים ב' הדא
נתרבה בצבור ונ' הבקר נתמעט בצבור
הא לפי שיש בב' הבקר מה שאיננו העאק
ובב' העמה שאיננו בב' הבקר ערך לומר שכל
מב' הבקר נצרך לומר שלמים מב' הדא
שם חו נקבה הזכר ודאי נתקנה
ודאי לא טומטום ולא אנדרג' כשב ולא
טומ' **לדעת פסח ללוי' וכפשה**
אומ' אם כשב לרבות פסח שעבר זמנו
ולרבות שלמי הבאים מאמת הפסח לכל
מצות שלמים שיטענו קמיכה ונסכים
עכומת חזה ושוק' **למא הוחיד מביא**
שלמים גדבה ודא העבור מביא שלמים
גדבה' **והקריב מג' השל כללעלה**
חלה לוי' להביא את החלב הקמח ללוי'
והחלב שבי מקוסלות דברי לעקיבה'
ל' יהוד' אומ' חלבוה לוי' הקיש חלב ללוי'
מה חלב בשע' לאומ' חק לוי' בשני לאני'
לוי' יכול יקיים בה מצות לוי' תל' לו'
תמי' אומ' תמי' יכנס וטלטה עם השעור'
תל' לעמת כה' ימי' חו לעמת העצה וכול'
ל' יכנס לכנים מה העצה תל' יסירה יכנס
לכנים מה העצה' **מאי עצה שרמקום הכל'**
עצה מקום שממנו עצה יוצאה ואינו שו'
זו כליות' דתניא כליות יוצעות וה' מי'
שת בטוחות חכמה' **ה' אמת חכמה'**
בטוחות' טוחות ל' כליות שה' בטוחות
ואומ' אבד' אומ' אשר יעט' חכ' כליות
יפרכי כליות' **אתה ח' ח' אתה ח'**
ואת כל ח' ח' ששל ח' מה תל' שיפול ותל'
נתרבה בחלב דפנות הואיל וכתרבה טאה
נתרבה בחלב דפנות תל' את ח' ח' את ח'
ואת כל ח' ח' על ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
בענ' משום ל' ישמע' אמרו ל' שיע' ח'
ליוון בח' החזירו הכת' לכלל'

והקטירו שלא יערב חלביו בחלבים לחם
אשה לוי' לומר על החלבים שה' ח' לחם
ואם עז קרבנו הפסוק העט' שלא תרח' עז'
טעונה לוי' **הקריב ממנה מה המובחן**
קרבנו אשה לוי' את הח' ח' את ח' ח' ח' ח'
שכובל ותמעט מבול' הואיל ונתמעט בגס'
תל' את ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
והקטירם כנל' כאחת' **לחם אשה לוי' כ'**
כל חלב לוי' לחיוב על החלב מעולה'
ל' כל חלב לוי' משום ל' ישמע' אמרו
הרי הוא אומ' חק בכור סנה חו בל' כע' ח' ח'
עז לא תל' כו' למרנו לבכור שהא טענה
וחלבים למקבה למעשר לטמח' ח' ח'
חומ' ודס קבתיך יש על מג' ווי' ל' ח'
שוכנל' ח' ל' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
לוי' **הקריב עולם לבית העול' לדת**
שינתוב הדדי לדורות' **בכל מושבותיכם**
בארץ ובחוצה לארץ' **כל חלב וכל דם**
לא תל' ל' יהודה אומ' חלב ודם הקיש חלב
לדם מה חלב בשני לאומ' ח' ח' ח' ח'
וחכמי אומ' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
דם פסולי המנחות הוא יהו חייבין עליו משום
שני לאומ' תל' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
אחת' **ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'**
דם הקיש חלב לדם מה חלב בלאו ח' ח'
החלב בלאו ח' ח' **בתק' שיע' ח' ח'**
מכלל פסולי המנחות שים יכול יהו חייבין עליו
משום שני לאומ' תל' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
בני ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
מכלל חלב ודם הקיש חלב לדם מה ח' ח'
בלאו ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
ואה' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
על מצות שלא נעטנו עליה בני ח' ח'
מצות שנעטנו עליו בני ח' ח' ח' ח'
עליו ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'

השם לשם הזבח לשם השם לשם אשון
לשם ריח לשם ניחח" האת ואשם לשם
קחט" אמר לי יוקף אף מי שלא היה גלגלו
לשם אחד מבבל או נטר מפני שהוא תטוי
בית דין" הנה שאין הממשלה הולכת
זה אחר העובד" את החלב המ' אתה קח
את החלב חמ' את הק' את הק' את הק' את הק'
תל למי של כל חלב לוי כל חלב וכל דם לא
תא כי כל אכל חלב מ' הר' וברתה יכולתך
הטב הדפנות בכלל תל את החלב המ' את
הק' וציא את חלב החולק לא חוציא את
הלב המוקדש תל את החלב המ' את הק'
יכול לא יהא ענוש כרת אבל יהא באשה
תל את החלב המ' את הק' יכול לא יהא בל
בכלל אזהרה אבל יהא בכלל עמוד הקרב
תל את הח' המ' את הק' לא שעל הדפנות"
ואישה זה זה שעל הכרס ושעל המסוס
ושעל בית הכנסת" את כל הח' אש
עלה ק' ל' ישמעל אומ' להביא את החלב
שעל הקפה" ק' עקיבה אומ' להביא את
החלב שעל הדק" חלב שעל הקיבה
תדתי האני חמצא ובר חמצא ח' סתים וחי
לא סתים ולא ידענא רב מינוי" רב הוטא
בר חינא נא ורב הוטא נריה דרב נאמק
תרויהו משמי הרב נחמ' אמרי כל חמצא
סתים חמצא לא סתים אמ' רב טאבות נ
וסימנך יפה כוח הב' מכוח האב" ק'
חמצא והי בר חמצא תא שמע דאמי רב
נחמ' אינהו אכלי לארי מיסתם נמיט
ליסתם דאקשתא כולי' עלמא לא נליגי
דאסיר דאייתרא אייא אמ' רב אמ' מהא
מקמצ' וכ' אמ' לי יטאי משום זקן אחד
מקמצ' אמ' אייא הוה קאימנא קמיה דרבי
אמי וקמיץ נהבו ליה נאכל שמא עיהו
חנינה הוה קאים קמיה ד' חנינה אפג ליה
קמיץ הבא לי חנינה דהוה קא מ' סיק' א'
מ' מתוקף מ' למחולק

השם לשם הזבח לשם השם לשם אשון לשם ריח לשם ניחח" האת ואשם לשם קחט" אמר לי יוקף אף מי שלא היה גלגלו לשם אחד מבבל או נטר מפני שהוא תטוי בית דין" הנה שאין הממשלה הולכת זה אחר העובד" את החלב המ' אתה קח את החלב חמ' את הק' את הק' את הק' את הק' תל למי של כל חלב לוי כל חלב וכל דם לא תא כי כל אכל חלב מ' הר' וברתה יכולתך הטב הדפנות בכלל תל את החלב המ' את הק' וציא את חלב החולק לא חוציא את הלב המוקדש תל את החלב המ' את הק' יכול לא יהא ענוש כרת אבל יהא באשה תל את החלב המ' את הק' יכול לא יהא בל בכלל אזהרה אבל יהא בכלל עמוד הקרב תל את הח' המ' את הק' לא שעל הדפנות" ואישה זה זה שעל הכרס ושעל המסוס ושעל בית הכנסת" את כל הח' אש עלה ק' ל' ישמעל אומ' להביא את החלב שעל הקפה" ק' עקיבה אומ' להביא את החלב שעל הדק" חלב שעל הקיבה תדתי האני חמצא ובר חמצא ח' סתים וחי לא סתים ולא ידענא רב מינוי" רב הוטא בר חינא נא ורב הוטא נריה דרב נאמק תרויהו משמי הרב נחמ' אמרי כל חמצא סתים חמצא לא סתים אמ' רב טאבות נ וסימנך יפה כוח הב' מכוח האב" ק' חמצא והי בר חמצא תא שמע דאמי רב נחמ' אינהו אכלי לארי מיסתם נמיט ליסתם דאקשתא כולי' עלמא לא נליגי דאסיר דאייתרא אייא אמ' רב אמ' מהא מקמצ' וכ' אמ' לי יטאי משום זקן אחד מקמצ' אמ' אייא הוה קאימנא קמיה דרבי אמי וקמיץ נהבו ליה נאכל שמא עיהו חנינה הוה קאים קמיה ד' חנינה אפג ליה קמיץ הבא לי חנינה דהוה קא מ' סיק' א' מ' מתוקף מ' למחולק

זמיר ליה חת גום שדי" פחת כחב
הכליות לא בעלת כוליה אחת ולא בעלת
שלוש" תחת החלב אשר על לא הפע
פעליות" ולעבד איסור וחת החל אע על
לא שבתוכי" כדי לערוי' לוב שבתוך המולת
ו' נ' חייז' חז' חסר וחז' שר' ראבא ממרעט
ליה ל' חז' ממרעט ליה אמ' דחמנא שעל
הכליות ולא שבתוך הכליות" חסר
על הכסלים זה חלב שבין פק וקלות דבני
ל' עקיבה" ל' יומי הגול' להביא את החלב
שעל העוקץ" ל' ישמעל אומ' מה חלב
המכס' את קרום נקלף ח' אוק' ל' לא קרום
נקלף" ל' עקיבה אומ' מה חלב המוכה
את הקרב תותב וקרום נקלף ח' אוק' ל'
לא תותב וקרום נקלף" חסר על הכס'
לא שבתוך הכסלים" חעי והחמ' ל' ב'
חמא אמ' רב יהודה אמ' שמואל תרביד
דתותי מתכא אמיר" אמ' אבא בהמה
בחיה מרקי מיפרקא אמ' ל' יונק חמ'
לא טבחא אמ' ולא בר טבחא לאנהויה
בר הוובי מדרישא בהמה בחיה פרוכי
מיפרקא" שאת' תרית על הכס' דכל
שקול שיתול א' חב' על הותרת חמ'
הותרת על הכס' ופ' הוה אומ' נחת
הותרת מ' ח' ח' החט' הק' המ' לימד שיטת
מ' ח' על הותרת" יס' רכה מלמד שמקור
הכל' והקטירו אתו" והקטירו והקטירו
מה תל והקטיו אתו הפשר לא הפסול'
והקטירו שלא יעל' חלבים בחלבים"
והקטורס פוסס באחת" טאמי כא' אשה
ולא טאמי לחם ונאמי למיט' לחם ולא טאמי
רוח ניחת ונאמי למיט' לריח ניחת ולא טאמי
לשם מ' ח' ח' את החמור בסול' בפלחוז
ואחד תל' אשה אשה לבגירה שוה"
פ' תל' שלמים ט' הבקר נמה תל' שלמי' מ'
היא ל' שיש בב' הבקר כב' שח' בב' חצו'

המשנה
בזאכל
פ'
באומ'

נב' ב'

כרת אף באהב סחייבך על צדונו כרת
או יוכל שאכל גרבה ואתה מנהגה והמקבל
על בלואה תל אשור לא תע יסאו לו שאם נה
מעשה או יוכל שאנו גרבה גרבה חביו ומו
ומקבל חביו וגרבה פשו ונביא שיקר ודקק
אמורה נביא קורר נמרה והריוע נהמכסף
תל תורה אחת על כל לבט בטג מה לחלק על
שתי יתקבל צדונה כרת אף באהב שחייב
על צדונו כרת יסאו לו שאם בה כרת מיו
אמי שמכנה נארבעים עבדי שתורה שחייב
על צדונו כרת יסאו מה מילה נקרב נסח
שה מצוות עשה נא חייב עליה חטאת
והמקבל לפי שאם באמצעה נחטאת חייב
וקר שיתקרב עונתו יסאו נא חייב נחטאת
קבועה **במשאוי העבדות שחייב**
על שגאת חטאת קבועה שלוש וארבע ולת
הבא על אמנו" ואם אשתו" ואם אמה" ואם
אביה עבדתו" ועל פת בתו" ועל פת בנו"
על פת אשתו" ועל פת פתה" ועל פת בנה"
על אחותו" ועל אחותו מאישות" ועל אחו
חביו" ועל אחות אמנו" ועל אחות אשתו"
ועל אשת חביו" ועל אשת אחי אביו" ועל
אשת בנו" ועל אשת אחיו" ועל אשת איש"
ועל גרה" ועל הקבור" ועל חביו" ועל
אחי חביו" על הנהגה" נחמה לביאה
את הנהגה עליה" כעובד ע"ה" הנת מוחזק
למולך" בעל אוב" ומעל יד עני" המחלל
את השבת העושה מלאכה ביום הכבוד
האוכל ושנתה ביום הכפורים" האוכל
חמץ בסוף" האוכל חלב" האוכל דם"
האוכל נותר" האוכל מיגול ירעות מקו
בחוצ" המעלה קרשים בחוצי המצרים
כסות שמך המעשה" הסך בעמך המעשה"
המטמא את הקטרת" ומהו הקרבאם ב
פסע שגג מביא שצורת עשירי בשהיה
הרינו אונשיה או כה משיח" ואם בעאר

הארבעים ושתיים שגג חס הדינוטקא מצא
כשבר או שעורה" ואם נשיא הוא מביא סע
ואם כה משיח הוא מביא פר לחטאת וזה
הקרב הוא הקרב קרב חטאת קבועה בכל
מקום" ועשה חקת יוכל עד שיכתוב חקת כל
השם או ער שיארו את כל הבגד הנער ש
שועשה את כל הכסה תל מעלות" חושאח
יכול אף כת חות אחת חפלו ארצות אחד
אפלו עשה בית אחד פנפה נכברה תל לו
ועשה אחת הא פיני ער שיעשה אחת מהם
דבר הקרא הנה עד שיכתוב שתי חותנות
שיארו עני חותנבו שינעם שפ בתו"ב
בנה ובכירה" ועם מאחת סגל מלמד
שהוא חייב על כל אח מהפנפכשע
שחם עשה כול בעלם אחי חייב ארבע
ושלש חטאות" **במשאוי העבדות שחייב**
מהנה לחייב על כל שם ושם **במשאוי העבדות**
גוף וגוף שחם בעל ביאה חות שישנה שם
שמות הרבה חייב על כל שם ושם" ושחם
בעל גופה הרבה שחם משם ואח חייב
על כל גוף וגוף" **במשאוי העבדות שחייב**
רב במליון חתה נהושע בדיעבד של אומות
שהלכו ליקח בהם למשפחה ננו שלפד גמלי
הבא על אחותו נסל אחות אביו ועל אחות
אמו בעלם אחי מהוא חייב חת על כול
או אחת על כל אחת נאחת אמרו לי כחם
שמענו" **במשאוי העבדות שחייב** על חמס שין
כדות בעלם אחי שהוא חייב על כל אחת
ואחת" ורואה אנו שהדברים קל נחומרי
חמס שין גוף אחד נשלשה שמות
העיבורו שלשה גוף כשם אחד ולא סלקא
לחו" והיכי משכחת לה ברשיעא בר רשיע
בגן שבא על אמו נילדה שתי בנות בא על
אחת משתי הבנות נילדה בן הלך הן נסא
על אחות אמנו שהיא אחותו חת חביו
ואח נכ אמנו" **במשאוי העבדות שחייב** על חמס

שם ארבע חטאות

את הגרים ואת העבדים תל כפש בני תחטא
כפש בני חמא **לפי** זעור רחמין
יוו וחס כיט קמה שמתחלת העולם לא כ
בוקש הקבה העונות לא חס לאדם הראש
ומבין הדעת טוב ורע לא תאמ נאכלו תיה
תפע מטאות ועל שנה ודול לא חמל היות חי
לעולם ומה חס אדם שלא היה בעולם לא
הנח לפרו ולא היה עמו מי שישגול ממנו
הרי חמט חט שאנו נתונים בנהאומנות
ובגהרשע על אחת במה וכמה מה אדם
על שאכל מה העץ נענש חמל בדינה
לפי שה מניח הגוף נחינו תולה העונות
לפי **לפי** כפש לפי נאמ נפש כיתה
כל אשר תמצא ידך לעשות
בזוץ עשה ער שיש בך בח עשה מצות
עשה צדקה עשה תשובה ער עהני דולק
תקנו שמי שלא יבנה שאם היה לך מצות
עשה ממנו צדקה ואם חטאת ל תעמוד
בצדק לא עשה תשובה והקבה מקבלך
ואם חטאת מעט יהי בעיניך הרבה ואם
בשגרה לפר נאמ כפש כי תחבש חמ הקבה
עלטה דברים בימיו נעלשה דברים בדי
א שביטק חסמים דבת וימינו טפחה שמי
והתורה דבת מימינו אשדות למוי והצדקה
שצ צדק מלאה ימונד נעלשה צד הארץ
דבת אק ידוי וקזה ארץ והמשפטים דבת
ומתחש במשפט ידוי והכפש אשר בידו
כפש כל חמ הקבה תהח הכפש הכתובה
חמל הוי כוי שתיע אצל מי הנא מתוקנת
ומה חס לשה נפש נתנה אצל הוי כפל
יום הוי חוטאה לו היתה רחוקה מלהרוק
על אחת כמה וכמה לפר משחיר הסת כפש
כיתח בש חמ משה דלו שלעו ואם אדם
חטא בשגרה כטרר חמלו הקבה חמ
עושה פוקנה כוי שיתכפר לו לכך נאמר
כפש כיתה בשגרה כשגרה על השגרה

הנא מניח חיבו מביא על הזוח נאמ כח
בשגרה ונאמ בשעור שגרה ונא בשעיות על
מה תל לפי פוש כמר מה שאמ בשע ובשעור
מה שאמ בשעורה השעור תרבה בצבור
נשעורה לא נתמבות בצבור שעורה תרבות
בעז ושעור לא נתרבה בעז לפי כך צריך לומר
בשגרה בשכל פשעיות לא מצות המלך ולא
מצות בית דין מכל מצו יוי ולא כל מצות יוי
פריט לשפמועלת הקול בצטווי טכ ולטאמ מקו
וקרשין **לפי** שומע חמ בנ עשה
בגלח תעשה תל אשר לא תעשינה חניא
חת מצ עשה הקבה ולא חניא את החמורה
תל חסר לא חמ חניא חת כל מצות עשה
שחמ חובה עליו כרת ולא חניא את הפסח
וחת המולה שחייב עליו כרת תל חמ לא
תעש על מצוה שהיא בלא תעשה חיוב נא
חייב על מצות עשה חייב כל שאמלתא
את מצות עשה שבניה תל כל מצות יוימה
דחיתה להוציא חת כל מצות עשה ולהביא
מצ עשה שבניה חמ שריובה הכת מוט
מוציא חמ את כל המצות שאמ בקבל
תעשה נמציא חמ מצות עשה שבניה שיש
בה בלא תעשה וחיוהיא מצות עשה
שבניה שבוח משמש עם הטהורה ואמ
לו כטמאתי אומרים לו פרוש באבר פתאוס
פירש בקטני וחייב חפוא כבועל נדה
כשה לא תעשה וכל דברים שצדוק כרת
שיצרים שאמ צדוק כרת תל להל תורה
אחת יהל כם לעצמה הרי כל מעושה בש
כעובד על מה על מיוחדת שהיא מעשה
שחייב על צדוק כרת ועל שגרת חסא חק
כל משסת שחייב על צדוק כרת ועל שגרת
חמאת חמ על מיוחדת שחייב עליה חיתה
א בית דין חייב מרבה לא את מחייבי מיתת בית
דין תל וכלם דבר ואומ כי אמך דבר למ
בין אדם מה להלך דבר שחייב על צדוק

לואחר שנתמנה חינו מביא לא חרב גדיוט
משיח יחטא יכא גזירה עליו יחטא וכל אס
יחטא כשיחטא כל שישג העם הדי משיר
כצבור מה צבור חינו מביא לא על העולם
דבר ועם שגרת המעשה אף משיר לא יבא
לא על העולם דבר ועם שגרת המעשה מי
אמי חינו חייב עי שיונה לעצמו ניתנה בשג
עצמו ויורה לבטול מקצת ולקיים מקצת
כצבור ואם לאו פטור" אומה העבור אס
הורח ועשו אחריים על פיהם חייבין וכול אף
משיח אס הנורה הוא ועשו אחריים על פני
הוא חייב תל אשר חטא על מה שחטא הוא
מביא לא על מה שחטאו אחריים
מחייב על חטא מלמד שהיא מביא חטאתו
מעצמו" סוף גיפה העבור ופי' בפה שעב
לא כר יום הכפורים ועשירית האמה שגבל
עם" חבל לפר הבא על כל המצות שביה
שוני הנאים והיא משיח" יכול אס חטא עם
הצבור יבא פר לעצמו תל אשר חטא הא
כיצד חטא לעצמו מביא לעצמו חטא עם
הצבור מתכפר לו עם הצבור" פ' יכול זקן
תל צ' אוב' יכול קטן תל פר הא כיצד בק
שלוש טי' בני חכמי" ר' מאיר אומ' אף בני
ארבע ובני חמש כשרים לא שאי מביא
את הזקנים מפני הכבוד" פ' יאסי חבל
אומ' מה תל ופר שכי ב' בקר תקח לחט אס
ללמד עה שנים והיא ב' ע' ועשה את
האחר חט' מאת האעלה פ' יי' ואם כ' למד ע'
וה' ט' ב' בקר שיהא ב' שתי שנים" פ'
שמעון אומ' כל מקום שבעגל פתם בק
שנה ע' ועל נכפש בני שנה מלמד שהא
ככפש מה ככש ב' שנה אף עגל ב' שנה ב'
בקר ב' שתי שנים שנח' לך עגל ב' בקר
וחיל לעלה ת' תמונאוס אף בשנים ע'
איל ב' שתי שנים אף ב' בקר ב' שנים" פ'
פתם ב' שלוש אף בני ארבע אף בני חמש

כשרים לא שאי מביא חקמס עטב הכבוד
הדין אף לאחרי יום והכפורים את הפר
פר הוא מביא" חינו מביא תולופין וסוף
ידו על ראש הפר לרבות שר יום הכפורים
לכפיכה" תל ד' ק' הוא מה אס זה שאוב'
טעם שני וד' יים נאכנו טעם חטא טעם קמי'
פר יום הכפורים שהוא טעם שני שאים ה'
וטעם חטא לא יגודי' שיטע' פ' עיבה למעט
אמרת בדה שהוא על עבירת מצוה יחש'
תאמר במי יום הכפורים שאינו לא עכ'
עבירת מצוה דועה הואיל נאכנו נא על
עבירת מצוה ידועה לא אס' כפיכה פ'
וקמך יז על ראש הפר לרבות שר יום הכפור'
לכפיכה" ושאט את ב' ק' כפיכה
שחיסה' לפני ע' בעט' וסוף טעם
לקיחה נאמן להל' לקחה מה לקחה'
אמורה להל' בכלי אף פון בבלי' וסוף
המשיח חיל' לא המשיח בעצם במעשה
לרובה במשיח מכל תל חכ' אס טעם
לרבות כה' אחר מה תל' אף במשיח לא
מצוה שיקבל כה' משיח ואם קובל כה'ן
אחר עבודת כשרה" פ' יום הכפורים
הכפש לא פתס העור וכל מרס התמינית
הדין אתו כשר לא הפסול" חת
לח' מנו למעט שאר קרבנותיו שלא יעם
מז' אס על מצבח הזהב" וטבל לא המשיח
המספג" וס' והזה על כל הזויה טעלה'
אעצו נאמי כה' אצבעו נאמר להל'
אעצו מה אעצו האמורה להל' הימנית
המיומנת פ' בימי' אף אצבעו אמרה כה'
הימנית המזמנת שבימי' פ' יום שירה
ב' כ' ט' ויכלה" והזה לא המטויה'
הזהב לא הזורק" מ' ה' מ' ה' אס טעם
שבע פעמים לא שבע טעם" שצ' פעם
שיהא מענה שבע פעמים לא אחת ושבע
שבע פעם מלמד שכול' מעכבין שכל

נשיו בדות בעלם אחד שה משם אחד
חייב על כל אחת ואחת אחותו שהיא
אחות אמו שהיא אחות אביו שהיא
שמות אביו שהיא על כל אחת ואחת
פעל למש כשזכרות שה גופה מוחלקת
ואמר באחותו שהיא אחות אביו ואחות אמו
שהיא גוף אחד תל ערות אחתו גלה לחייב
על אחותו שהיא אחות אביו שהיא אחות
אמו הנשים עליו רחמנא עדות אחתו מה
שהוא חייב על כל שם ושם ויש על
ל שקיפה אביו המדור ולכל בטהמה מהוא
אביו לו לא שמענו אצל שמענו באביו
המאכלים נאדם שהוא מהד שכך היו
מה שהיה לו שלם עושה הולך לו
ערב קאויס אצל הדומה ותתלבו על
מנה שמהו כשמה ותתבו במירה נמשך
היחבר זהו עושה פסח והרופ עושה פסח
ורואו אנו שהדברים קל וחומר
על עקיפה בסוחטו חמשה צבאים בגוף
בעלם אחד שהוא חייב אחת על כול או
אחת על כל אחד ואחד אמר לו לא שמענו
אמר לו יחשע שמעתי באופל מכלל אחת
בחמשה תמחוייך בשלם אחת שהוא חייב
על כל אחת ואחד משום מעילה ודומה
אני את הדברים קל וחומר אמר שמעתי
לא כך שאלו עקיפה לא באופל בנות אחת
צבאים בעלם אחד מהו חייב אחת על כל
כול או אחת על כל אחת ואחד אמר לו לא
שמענו אמר לו יחשע שמעתי באופל מכלל
אחד בחמשה תמחוייך בעלם אחד שהוא
חייב על כל אחת ואחד משום מעילה ודומה
אני שהדברים קל וחומר אמר שמעתי
אם הלכה טקבל ואם לדיק יש תשובה אמר
לו השב אמר לו לא אם אמרת במעולה שעט
את המאכל באופל ואת המכה ככה
וצורף את המעילה לשמך המרובה תאמר

בנות שאין בו אחת מכללן
במעילה שהתמחוייך מחלקיך במעילה ואו
התמחוייך מחלקיך בערתי ואכלו מחמשה
צבאים ולכלם אמר עקיפה שמלת
אחד לו יחשע העושה מעלות הרבה בשם
בעצמות הרבה מעט על אכה אחת בעלם
אחד מהוא חייב אחת על כול או אחת
על כל אחת ואחת אמר לו חייב על כל אחת
ואחת אקל ותומר ומה אם הטרה שאין בו
תועלות הרבה וחטאות הרבה חייב על כל
אחת ואחת אמר שיש בה תועלות הרבה
וחטאות הרבה איכתי שיהא חייב על כל
אחת ואחת אמרת לו לא אם אמר בטהר
שיש בה עתי אהרית שהו מוזהר על כל
הכרה והכרה מוזהרת על עתה במעט
שאינה לא אזהרה אחת אמר לו הבא על
הקטנות ימיה שאם בה לא אזהרה אחת
כל וחייב על אחת ואחת אמרת לו לא אם אמרת
בבא על הקטנות שאעפ שאינה עכשיו
יש בה לאחר אמר במעט שאינה לא
עכשיו ולא לאחר אמר לו הבא על הגנה
יוכס אמרת לו והנה למה בשבת פעמתי לו
דמיתתא בשם שהטרה הימים שבטנים
מחלקו שאם בא עליה וטהרה ונטמאת
אחר ובה עליה בעלם אחת חייב על כל
אחת ואחת שהימים מחלקיך כך בשבת היו
שבטנים מחלקיך ונמצא חייב על כל שבת
אמר שה מעט מלאכה אחת משום
יחטא יכול זה המלך תל הכהן או מה יכול
המרובה בצבאים תל משיח אמר לו
משיח למרובה בגדים אמר כמא על כל
המצות בלבד אמר משיח יכול משום מלאכה
תל המשיח שאין על גביו משיח יכול וצא
על הקורבנות תל משיח יחטא נשימטא
נאמר משיח לא כשיחטא נעדרהו הדין
תצטט אם חטא ונעדרהו הדין אמר שנודע

ההזיות שבמזגם מעכבות זו את זו לפי
ש יכול על כל הבית תל את פני הפרכת או
את פני הפרכת יכול כולה תל הקדש חסג
שהוא מכויק כנגד הבדים עתה הכה מן
הדש שבמזג עכבן עכבן קדנות הדיוש
שתים נלמט הוא אונג של חרמ קרבו הריג
אחבנו וצריי שמועג ל יהודה אונג חש טאה
כמלרבות כל קרנות שבאכל מועד
מעבה קט שיתחך צקטו קט שורה
משל צבור פמים שיהיו כל קמאני
לענה לפי עי מה תל חמי ל כחמורה
לפי שמועג בשר הבח ביום הפורים שהא
עניני לבנים מן המזבח ומזה על הפרכת
בשעה שהיא נכרה וכן גשה על הקרנות
במזבח קט מלכח קט הקב לפי
אף חכה לפי קט ואת דם הפר יש
לכבד ודם הפר הפורים לעפובה
יסוף בא סימון יסוף בא יזה שם
ואי יסוף קט יסוף מלכח הע לא על
יסוף מלכח הלא דין הוא מלכה חיצון
שם דמים ומלכח הפנים כרה
במזבח דמים מה מזבח החיצון מקום סוף
דם חרנו שם מת דם יסוף אף מצב
הפנים מקום מת דם קרנו שם פנת דם
קורו קט יסוף מש העל וכשהוא אונג
צורה ל יסוף מל העלה שאף תל לא כלמי
סוף יסוף לפי מיעמו וכשהוא אונג
במלכח ל יסוף מש העלה שאף תל חס מת
שיירין לא קיבל מל הפנים שיורי מזבח
החיצון הוא מקבל וכן נכיים יסוף
לפנים שמו אס כ למא עמרי ל יסוף
מש הע שיהא יסוף למלכחה שלעולה
ל יסוף אשר פתח אהל מל זה יסוף
מעדני שאת כל חלב מן לרבות חלב
מין הכפרים ששג לשתי כלינות ליוט
וכינתרת הכבוד החטאת לרבות שעדי

פירוש חזו"ן

על לכל האמור בעע" ירים ממי מהמחובד
כאשר ונרם מש זב השל מה פירוש מצב
השלמים שאף מפורס כא לא מה של לשמן
אף זה לשמו" מה שלמ מציאה שלום לעולם
אף זה יביא שלום לעולם אונגה שלמים כג
טעונה הפרש איה אף זה יטע הפרש איה תל
משור לבח לשלמי שור הקשתח לא הקשתיו
לשלמי כנס" ל יהודה בשמועג אומר מה
שלמי מציאה שלום לעולם אף זה מביא שלום
לעולם אונגה זהו שלמי צבור ונח אף
השבת ואת הטומאה תל משור זבח לשלמי
שור הקשתיו לא הקשתיו לשלמי כנס"י
ותקשים הבח על מל העלם כל מזבח
הפנים" הלא דין הוא מזבח החיצון זכה במת
דמים ומל הפנים זכה במת דמים מה מזבח
החיצון מקום מת דם קרנו שם הקטר חלב
אף מזבח הפנים מקום מת דם קרנו שם
הקטר חלביו מה אע מקיים לא תפלו על
קט צרה ועל בקר שים שלא שבה במת דמים
חבל קרנו שזכה במת דמים בואיל ואכה
במת דם יזכה בהקטר חלב תל והקסידים
הכה על מלכח הע לא על מזבח הפנים
מזבח שור הפר ואת כל בש כל ראשו והוציא
מלמד שהוא מוציא בולו בשקוא שלם יבול
וציאבו שלם וישרפכו שלם תל ראשו נ
וכרעיו מה ראשו וכרעיו אמורג להל על
ידי ניתוח אף טא על ידי ניתוח" או מל
ראשו וכרעיו אמורג להל על ידי הפשט
אף כא על ידי הפשט תל וקרבו ופרשו
על מזבח לוחות
חונן לשלום מחנות אותה חונן לשלום
מחנות או חונן למחנה אות כשהוא אונג
בעדה למחונן למחנה שאף תל שכבר נאמי
נשרפו אותו כא שרק את קפר הרוח אס ב למע
טאמר למחונן למחנה ליה לן מחנה שניה
וכשהוא חונן בדיש למחונן למחנה שאף תל

סבך מית שבע מעבדות בכל מקום ומנה
למות ארבע סלפים שאם חסר אחת מהן
לא עשה כלום תלך ב' עשק לו ועשה
לפני לרבות פרעם הכפורים כח עשה
לפני לרבות פרעה משעו החטאת לרבות
שעירי עז או יכול שאנו מרבה שעירי
רגלים תלך לו מה דאית לרבות שעירי עז
ולחוצא שעירי רגלים אחר שריצה
הכת מיטע מדבה אני חת שעירי עז
שהק באה על עבירת מצוה ידועה ומנעיה
שעירי רגלים שאינה באה על עבירת מצוה
ידועה וכפר עליהם אעפ"י שלא באו
ונסלח להם אעפ"י שלא נתן שוירי הדם
מה דאית להם שיר בקמיבה ובשירי
הדם ולמקום בהזיות אחר שריצה הכת
מיטע מכשיר אני בקמיבה ובשירי הדם
ולמקום בהזיות שאינה מעבירה את הכפר
וטובל בדם ונתן שהק מעבדות את הכפרה
והוציא את המזל למ' חוץ לשלוש
מה' נשרף שאשר שרף הא מצח אתה
אומר מי מעיח ופר העדה עומד פר
מעשה קודם לפי העשה בכל מעשיו
באיש קודם לאשה להחיות ולהעוה אשה
והאשה קודמת לאיש לכסותה ולהוציאה
מבית השבי ובזמן ששניה עומ' בקהל
האיש קודם לאשה חטאת הקהל
הוא לרבות שעירי עז לשריפה בעיקר
הוא לכל חטאת הקהל שישורכו והכל
שעירי רגלים שהחטאת הקהל יכול
שריט תלך הוא מה דאית לרבות שעירי
עז ולהוציא שעירי רגלים אחר שריצה
הכת מיטע מדבה חכ' שעירי עז שרף
באה על עבירת מצוה ידועה ומנעיה
שעירי רגלים שאינה באה על עבירת
מצוה ידועה והלא ידע הכפורים
איכ' בא עם עבירת מצוה ידועה וטעון

שריפה מצה זה מיוחד שדמיו נכנס לפני
יצאו לו שאיך דמיו נכנס לפני
הטאת שיהוה כל מעשיו לשם חטאת
הוא פרט לשעחטו שלא לשמו חש
נשיח יחטא אמר רב יוחנן ב' דפאי אשרי
הדור שאעשו שלומציה חטאת על שגגתו
אם הכשאו שכלו מציה חטאת צורך לומר
מהוא הדיוט אם על שגגתו הוא מציה
צורך לומר מהוא על דדו"ו נשיח
יכול נשיח שבטנים ככשון תלך ועשה
אחת מכל מצות יי' אהיו ולהלך הוא חז
ליראה חת יי' אהיו מה להין אמר להלך
נשיח שאי על גביו לא ייראהו חק חסדי
אמור בא' נשיח שתי גביו לא ייראהו
נשיח יחטא מה תלך שריצה נשיח
הקודמת תלך נשיח יחטא בעיני חסדי
נשיח לא פשיחטא נחמ' דדיוט חסדי
חטא ועודהו הדיוט אעפ"י שיהוה לו
לא אחר שנתמנה מבית דין הדיוט
ועשה אחת לחייב על כל חטאת
כיצד חלב וחל' מעם אחד ובשלי העלם
חומשני שמנות בעלם אחד חלב ונתר
חייב שתי חטאות מענות וניו לא מע
המלך ולא מענות בית דין המענות האמנות
במעשית ובעדה ה' המענות האמנות באה
אשר לא תעבסג' עלמור שהוא מביא על
עגות המעשה ואטם מלצר שהוא
מביא שם תבלי על לא הטע מעה שאי כן
במעשית הודע לא לא שיאמרו לו אחרי
אין לי לא בשמ' שאמרה לו שפחה מנחמ
לו אשה אוציה את שאמרה לו אשה שא
האשה כשרה לעדות נאך אמרן אמרן
קרובים אוציה את שאמרו לו קרובים שא
בשרים להעידו ומנ' אמרן אמרן לו עז אחד
אוציה את שאמר לו עז אחד שאיכ' מחייב
ממוק לא שבועה ומנ' אמרן לו שנים תלך הודע

והמעשה תלוי בקהל מצות המלך ולא מצות בית דין מצד המלוכה
 כח מצות מצות יי לא כל מצות יי פירוט
 לעמינות הקול ולבטוי שפתים ולטומאת
 מקדש מקדשיו אשר לא תעו ואשם בשם
 שפירע מן היחיד כך נסרעג מקדש הבור
 ונדעה וידעו שהורו וטעו מה הורו יכולה
 חייבת וכו' ונדעה החט לא שידעו האוטאויק
 אשר חטאו והקל חטאו שני שצט
 מציאת שני פרים חטאו שלשה מציאת שלש
 מז חייב לא חטאו שני יחידים מציאת שני
 פרים חטאו של מציאת שלשה תל הקהל
 הקהל חייב וכל קהל וקהל חייב הא כיצד
 חטאו שני שפירע מציאת שני פרים חטאו
 שלשה מציאת שלשה ושאר שבטנים שאל
 חטאו מציאת של ידוהם פד שחף אז של
 חטאו מציאת על ידי החוטאין לכך נא
 הקהל לחייב כל קהל וקהל וצדו להורה
 ומצד שכל שבט ושבט קרני קהל שז יעצ
 יהוצט בקהל יהורה תכו רבנן
 פירוש דבר של צבור ושעירי על מתחלה
 גביק להק הא כיצד הורו בית דין ועצו כל
 הקהל אן רוב העושים פטור ובית דין חייבין
 גוביגכל השבטים מר אכל שבט ושצו ומ
 ומצד שנים עשר פרים שז והקריצו הקהל
 על שבט ושז קרני קהל וכולן חטאות ואם
 צד שגג ומציאת שנים עשר פרים לעלה
 ועצו עשר שעירי לחטאות ומ הנקראין
 שעירי על הורו בית דין ועצו מיעוט
 הקהל בית דין פכחריק והעצו על מה חייב
 וכל אחד ואחד מציאת חטאותו תנא
 בנרוב צד מרוב אצד העוש פטורין ובית
 דין חייבין כיצד רוב מנין חטאו שבעג שצט
 ואצד שה שבעט ישראל נמנו הואיל וה רוב
 השבטים בית דין חייבין כיצד רוב מעצ
 חטא שז אחר והיה ענינו רוב כל ישראל בית

דין חייב הואיל וה רוב ישראל נמנו ואין קרני
 קהל לא ישראל שבארץ ישראל עב ויעש לשלמה
 בעת ההוא את החג וכל ישראל עמו קהל גדול
 הללו קרניין קהל וזין שבחוצה לארץ קרניין
 קהל ושבו מנשה ואפרים חינו חנוכי
 לשטים בעצד זה וסמכו זקני תבו
 רבנן וכול זקני מן השוק תל זקני העדה
 וכול קטנים הממועטין שבעדה תל העדה
 המיוחדין שבעדה וכמה הן וקמוס זקני
 שכם מין בית דין שקול מוספין אחד הדי
 המשה דבר להורה ול שמעון חזק
 זקני שכם מין בית דין שקול מוספין אחד
 הדי שלשה ול שמעון חזק וסמוס מתי
 עבר ליה ההוא מבעי ליה לגופיה ול
 יהודה כמו מבעי ליה לגופיה לא צריך
 כפקת מוסמוס את ידוהם על ראש הפר
 ול יהודה לגופיה לא צריך ראם כן לונתוב
 לחמסת זקני העדה ידוהם על ראש הפר
 וסמכו למזא לוי שמע מיעה למעמאט ול
 שמעון חי מה חיה הוה אמיתז מתי על
 בשמך אמר לחמסת סמוך כדי סמוכה
 ול יהודה ילקי ראש ראש מעולה ול שמעון
 ראש ראש מעולה לא יוסוף תנא
 סמיכה וסמיכת זקנים בשלשה מתי
 סמיכה וסמיכות זקנים מוסמך סחבו וסמי
 פרים פולחו בשלשה וכן הלכתא
 ידוהם יד כל יחיד ויחיד על ראש הפר
 פד טעק סמיכה מין שעירי על שטוני
 סמיכה ושחט את הפר לפע יד
 בעצון וכל כל מעלה את כפי הסרכות
 טמור כחן פט הסרכות וטמור להלן כפי
 פרכת טח פני פרכת חמור להלן כפי
 פרכת הקדש בין טע הבדוים את כחן בין
 שני הבדוים ועשה טמור טעק כן יעש
 לו ומה צורך לשכרון החזיות להלן
 שחם חסר אחת מהן לא עשה כלום

הלכות שבת פ"א הלכה ט"ז

יביאנה על חלב שאכל ולא עוץ לא חפלו
 הפריש על חלב שאכל אמשלא יביאנה
 על חלב שאכל היום אשר הטאנה
 והזי את קר שיהא קרובנו לשם חטא
 שעיר לא שעירה עשים לא חילופי
 זכר לא קובה תמים לא בעלמנו
 ומקד ידו על ראש הש' לרבות שעיר טמא
 למגיכה דברי ר' יהודה ר' שמעון לר'
 שעירי עז למגכה שר שבעה אומי כל
 חטאת צבור שדמה בבנס לפנים טענה
 קמיכה ושחט אתו לא תמורתו ולמע
 הוא אומי נשא חתה לא ולרה ולא חליפתה
 ולא תמורתה מיכה היה ר' שמעון אומי
 חגע חטאות מיתות ולד חטאת
 ותמורת חטאת וחטאת שמתו בעליה
 וחטא שכיפרו בעליה ושעברה שטתה
 כולל במז' ואי את יכוס לוגע ולא חט
 הצבור שאי הצבור נעזיח נקבה
 ולא תמורת חטאת הצבור שאי הצבור
 גמריה ולא חטאת שמתו בעליה בעיני
 שאי הצבור מתים אף גני שכיפרו בעלי
 ושעברה שטתה יכוס היא מיתות בעיבור
 אמרת לאו ילמנו שתומות מן הממורשות
 מה מפורשות ולד חטאת ותמורת חטאת
 וחטאת שמתו בעליה ביחוד דברים
 אמורים אבל לא בעיבור אף מישיבת
 בעליה ושעבר שטתה ביחוד דברים אמ
 אמורים אבל לא בעיבור והלכתח
 ארבע חטאות בלבד מיתות ולד חטאת
 ותמורת חטאת וחט' שמתו בעליה וחטא
 שכיפרו בעליה אבל חטאת שעברה
 שטתה תרעה עז שיפול בה מנוס ויפלו
 דימיה לטיבה ופי' מתנת נועל
 הדלת במנהם ולא יקפס להם למע
 ולא מצוה עז שומותו מאיליה
 ושחט אתו בג' אשר יש את הע' לפ' יני

ואיכ העולה נשחטת בצמין חף זה בצמין
 וכי מליח אנו למד והלא ככל טאנה במקום
 חש תש' העלה תש' החט' לפי' ולמע יצא
 מעתה לקצנו שלא תהא שחיטתו אחת
 בצמין ואם נשחט שמה בצמין נסול יכוס
 זה בלבד מצוה לשחטו בצמין ואם לא נשח
 בצמין יהא נסול חבל שאר כל החטאות
 מצוה לשחטו בצמין ואם לא נשחטו בצמין
 יהוא כמדות תל' ושחט את החט' בג' הע'
 בני חב לכס המטאות שאם לא נשחטו כל
 מסולות חטאת שיהוא כל מעשה
 לשם חטאת הוא פרט לששחטו שמה
 לשמו ולקח באר ונתן באר ולקח
 שיחבב בימיה באר צענו ונתן שחטו
 ונתן על קר מג' הע' לא על קר
 הפטמי הלא דין הוא משיחיהו צענו
 הצבור ונשיח פושח מכל היצורים
 משיח דם חטאתו נבנס לפנים ולא נשיח
 יהא דם חטאתו נבנס לפנים ולא נשיח
 מג' הע' לא על קצות טג' השחטתו בא
 עושה כוטל הדם בשרק ועולה לפ' נש
 הוא ופונה לקר דיומית מזרחית וטובל אצטנו
 ומחטא על הקר בחורה שלקרק' ואם נת
 קמוץ לה כשר על עב' קרן מזרחי צפוכית
 צפוכית מערבית מערבית דיומית ושירי
 הדם שומך על יסוד דרומי ואת דמ
 יש ל' טג' הע' לא על יסוד מג' הפטמי
 אמר' ישמשל מה אם שירי חט' שאימכל
 כיתנך על היסוד תחלה עולה שהיא מבמת
 אינו דין שפיתך על היסוד אמר' שקובה
 מה אם שירי חטאת שאימ מבפר' ואינך
 ראוי לכפר עתבך על היסוד תחלת עולה
 שהיא מכפרת וראויה לכפר אינו דין שתניע
 על היסוד ואם כן למה טא' יסוד מג' הע'
 שיהא יסוד מבמת שלעולה ל' יסוד
 אש' במהלכ' זה יסוד דרומי או יכוס זה

לו לא שיאמרו לו אחרים שיכול לומר
מציד הייתי ויפטר או יכול אלף שאינו
מכחיש תל אנהודע לין חטאתו והבשר
אין לראו שהעידוהו שנים ושתקו מלפני
אחד אף קרובים אפלו אשה אף שפחה נס
ושתקו תל אנהודע לין חט והבשר אה
לפניו חס הביטוהו שנים למיתה חמורה
לא עבטוהו לקרב הקל אמר לו יהודה ובי
היאך את אומר לו עמור והתורה והוא א
כל עמני לא חטאתי ל שמוע אומיאמד
מדי אע והוא פטור אמר ל מאיר חס
פתחלה אמר מציד אני שומעך לו חבל
חס היה דן פניהם כל היום ובאחרונה אז
פניו אף שמוע לוי כיוצא בו אמר ל מאיר
אמר לו מציד אהתך ואמר תנאי היה בלוי
שמוע לו אמר חס היה מוגע כל היום
ובאחרונה אמר מאיר היה בלוי חס שומע
לו אמר קטא מה תל בה מל אתה
אמר אסתורקת ואחותו עמו בבית ושג
באמת צמח ואף ידוע באישון מהן שג
חלב נכותו לכלו אכל אחד מה ואף ידוע
איזה מה אכל שבת ויום הכפרים
לפטו ונשה מלאכה בג השמנו ואף ידוע
טאשה מה עשה ליעשר מחיב חטא
ור יהושע פטור אמר ל יעשר מה כפשי
אשתו כדה בעל חייב אהותו בעל חייב
חלב אכל חייב כותר אכל חייב שבת
חילל חייב יום הכפרים חילל חייב אמ
לו ל יבוסע ואם נלמה טאמר אשר חטא
בה משמו שאינו חייב עד שתודע כל
חטאתו אמר ל וקסי לא נחלקו על העושה
מלאכה בג השמשות שחוא פטור שא
אמר מקצת מלאכה עשה מה חס ומקצתה
למחר ועל מה נחלקו על העושה בתוך
היום ואף ידוע חס בשבת עשה ואם ביום
הכפרים עשה או על העושה ואף ידוע

מעניק איש ומלאכה עשה ליעדר פגחויב
חטאת ור יהושע פטור אמר ל יהודה פטור
היה ל יהושע אף מאשם תלוי ל ישמעאל
השצורי ור ישמעאל חוא לא נחלקו על זכי
שהן משם אחד שהוא חייב ועל מה נחלקו
על דבר שהיא משני שמות ל יעשר מחיב
חטאת ל יהושע פטור אמר ל יהודה אף
בדבר שהוא משם אחד היה ל יהושע ט
פטור הא ביט שתי נשיו ושתיהן חטו
עמו בבית נכונה לצוא אעל זן ובאלו אעל
א תאנים וענבים לפע נתכונן ללקט תאנים
וליקט ענבים ענן וליקט תאנים מחורות
וליקט לבנות לבנות וליקט מחורות רבי
ליעשר מחיב חטאת ור יהושע פטור
תמיה אני חס יפטור בשה ל יהושע חס ככ
למה נאמר אשר חטא בה מדט למתעסק
זה הכלל כל שהוא משם אחד ושג בו ווא
ידוע אף זה עשה אזה כגון שש כחות ש
אחינות שבי תמנווי חלב ונסתפק לו חס
בא על זן או על צו חס אכל מתמחו זה חו
משה חייב אבל בשבת מלאכה מחשב
אקרה תורה ואינו חייב עד שילקט כמ
שחישב והביא אף לאחר ווס הכפול
קרבתו בקרבנו הוא יצא אינו יוצא בקרב
אביו וכול לא יצא בקרב אביו בשחפרים
מקלה לחמורה ומחמורה לקלה אבל
יצא בקרב אביו כשהפריש מקלה לקלה
ומחמורה לחמורה תל קרבנו בקרבנו
הוא יוצא אינו יצא בקרב אביו וכול
יצא בקרב אביו אבל יצא בקרב עצמו
תל קרב קרבנו על חטאתו עשה
קרבנו לשם חטאו וכול לא יצא בקרב
עצמו בשחפרים מקלה לחמורה ומחמורה
לקלה אבל מקלה לקלה ומחמורה לחמו
כשר תל קרבנו על חטאו מכה אכדו
הפריש בהמה על דם שאכל אכל וביאע

על
כ

אתה אומה לכך נאמר העינותים האזן מן
חיים אומה לא ליחודי שעשה חייב שנים ושלו
שעשו יהוה פגוריה תלעם הארץ חנה מרוב
עם הארץ פרט לנשואי מעם הארץ
פרט לנשואי אם תאמי כפר יאמ משיר
לואה כפר והנשיא בשע שיכול על השלם
דבר ועל שגרת המעש יצוא מר על שגרת
המעשה יצוא כשבה ושעירה תלעם הארץ
פרט לנשואי מעם הארץ פרט לנשואי
מעם הארץ פרט למשומרי ר' שמעון בן
יוסי אומה פגוריה ר' שמעון בנה תל אשלה
תעש בש' השב לו מידיעתה חייב על שג
יעא משומרי לעב או מחלל שבת הרי זה
בוא כמות מנהגי ואי מקבלה ממי ידע כלל
לא עולה ולא חטאת אבל משומרי לשאר
עבירות מקבלה מתכונ שמה יחזור בתע
ומשומרי לאכול נבלה לתיאבוק כמשולשאר
עב' הוא ויהי מקבלה ממונו על אותו דבר
בלבו מלא הרי מיולי דעת אדם כיוקמם
מבס ולא כולכם להו יא את המשומרי
וגבי חטאת הוא אומי אשר לא תעש בשג
השב לו מידיעתה יעא משומרי

תבין הדם הכל שוחטי אמר רב
אמי הכל שוחטי ואכלו ישראל משומרי
למאי משומרי לאכול נבלה לתאבוק וכד
רבי דאמי דאבא ישראל משומרי לאח נבלה
לתיאבוק בודיק עכב ונתן לו ושחט ומותר
לאכול משחיטתו לא בדיק כניק וסתלו ליה
ישחוט ואם שחט בודיק סכינא מחלין אם
נמצאת סכינא יפה מותר לאכול משחיטתו
לא נמצאת סכינא יפה חטוי לאכול משחיטתו
אמי רב ענן אמר שמואל ישראל משומרי
לעש מותר לאכול משחיטתו שכן מצינו
בירושלמי שנהנה משחיטתו שלחוד שח
וישפח לו חמץ עין וקמך לרע ולעם אש
עמו ויסיחהו לעלות לאחמות גלעד

ודלמא משבח דמח מיכול לא חכול נישתהו כח
במה הקיתרו בזבחה ודלמא בזבחים חן הפסח
בזבחים ולא נהא כח כי יקיתך חמיר בן חמיר
באכילה נשתיה והא כח ומקיינו בו לבלעו
הכס למועלה שחכ ודלמא בזבחה ממי
שחא שתיה דמשומרי לרוב נהור לתיאבוק
לכל התורה כולה לאכילה נכח לא מתיאבוק
לכל התורה כולה מפי השתן אהם פתחו
יונה ועדיק לא שחרי יוכי שחרי וכו'
כיו דמשומרי לעב משומרי לתיאבוק
אי בזית חימא לאו ודכיה יתעלה לתיאבוק
בלי מיכולה או צבית חמיר ותיאבוק
במה הקיתו כזבים חילוקיהו
דשבח לרוב כח וצבוי וכו'
ודלמא שבעת לפס אפס צבוי וכו'
שבעת לפס צבוי וכו'
גברי דאחא הא צבוי וכו'
מקשיב על דבר שקר כל שח
ודלמא גוברי יתעלה לתיאבוק
מין על דבר שקר כל שח
דבר צמח מלס צדיקים וילמא צבוי
דאחאב ואכלו גוברי דאחאב נשמו גוברי
דיהושפט ואכלו גוברי דיהושפט לא חילא
מניה מביל חילי מלא מדכות פגוריה כמקדעמי
משגיף הכיכמי פסוקי פסוקי ואילא מסוי
דסקא צבוייה תמך אעמך ומאי דסקא
עליה ועל סוסייה תמך סלך ועל סוסך חלא
מהמא ואלך ישראל ויהושפט מלך יהודה
יושבים איש על פסאו מלמסוים צדיקים ו
יושבים בגרן פתח שער שמרון ממי גרן או
גמי גורן אמר וכי שער שגדן גורן מיהא
לאו כגורן וכי דתמך סגדריה היתה כחצי
גורן עגולה כדו שומא רואי זה את זה
לומא מסייעא ליה ומעורבים מביאים לול
לתם ופשי בפיך נחם ופשי בערם ואמי
ל יאורה אמי כב מבחטי רבי אחאב מיתעלה

הא
ק

מגדלי אפרת לאו מה מגדלי בני צאת בגן
ההיכל חינו נגת את הדם אז על יסוד המזון
לו חף בדידתו למי המזון חצו נגת אז על יסוד
הקמנוך לו נחשה זה יסוד דרומי
את כל חל ין המזל כח זבח השלמה מירש
בזבח השלמה חלבו תות וקרום נקלף ושרת
כליות ויתרת חף סא חלבו גותב וקל נקלף
ושרת כליוג זנות וכיפה עליו שרת
כפיה לשמו שלח יכמי לשנים כמות
בכה שהכמה תלוי בכה וראי הכהן
שיחזקה מכפרי עליו עומי ונפלה לו
סוד חף תלמי לו לעם הכפורים או יכול חש
שיעב ולח הפח תל לו
תחמדי יתק תלג הכת החסא כמש כלומר
החיי רגון כחיי לא לשכות ולא לחובה ואינו
אז בלי לשש בלנד חטאת היא נענשת זבת
שחזקה שכי וראי את מחתות החט הזה
השחזקה חותו משל לומר שנת לעמו
שכוח חטאת לו חשוד בעטר הזה שאם ארת
שחזקה חות מאמי שאינו גובה ממך לא
ממנו ולא מכות אז כפוך וראי כי לא דבר רק
הוא כי הוא חייבם ולחלי תשובה שגרה
הקבה בעולמו לא חיה העולם כדאי לעמוד
והוא אם עונות משגרי יה ימי מי יעמד אם
רוי למע הקבה רבוננו שלעולם אם אתה
פוסה עונותי חבלות חבלות איני יכוכ
לעמוד אז למע שמך העברי טא את עני
עבדך העצירים ראשון ראשון עימך הקלי
למע תורא וחומי כחוקך זכר לי חתה למע
טובך יוי וכי אישן טובה גדולה משו שאם
חטא אדם חומי לו הקלה הבא לפני קרבך
ענתמדי לך ממני הוא הכברה ממני הדא הלא
ממני שאמר ויהי העולם חמל חטא בר
חנינה מאי דכור בגעת את שיש ועשרה
עין בדרבין יכרוך ה אתה חסד וחסד
בהם עולם ונושע כחמי ישעיה לל הקבה

רבוננו שלעולם חבות הראשונים היות
מביא עליה יסודי והיו ששך בה ומציקי
עליה את הדין דכל בגעת חתשע ועוש
צדק בדרבין יכרוך על כל מדה ומדה
יודו לך ויכרו את שמך אבל בנו חינו
כוח לעמוד בכך ה אתה קצבת וחסד
אתה קוצק וחכו חוטאי חנו חוטאי ואתה
קוצק מאי תהיה תשובה הם פולם ונושע
אז עשה למע שמך של חס עוננו עב
בנו ימי עשה למע שמך עשה עמנו כמה
שעשית לדא עומם עכ בעעווק נחמתי
לא נקוב ירדת ממנו הרים נולו ומעולם
לא שיערו לא ראינו חס עשית ככחמי
חנו יכולת לעמוד ואם לאו כביכול תקשה
לבינו מיראתיך ומינינו נופלך ומה תעלה
ישלך וק דוד אומי פי השתנות יהרסן עדין
מה בעל חס ישרי שה משנות שלעולם
בטלי צדיק מה כעל לכה נשתכר שיהי
עולמים בכל מעולה שפעל מששת ימי ברי
בחושית אז עשה עמנו למע שמך למע
שמך יוי ופלחת לעוני כירב הוא שמך דת
ועוכי רב טוב לרב לפלוח את הדב חמי
בדכיה מאי דכית טוב וישר ויי עלכ יורה
חטאים בדרך שאן למכנה החוטאת הוא
עכשו אמרה להם חטאים תודיק דעה
שאן לבנאה החוטא מהוא עכשואם להם
הכנס החוטאת היא תמות שאן לפור
חוטא מהוא עכשו חמי לפי עיני קרבין
יתכפר לו שאן לפלוח החוטא מהוא עכשו
אם לך יעשה משובה ויתכפר לך הדא היה
טוב וישר יוי עלכ יורה חטא חמיל פיחסי
למה הוא טוב שהלא ישר ולמה הוא ישר
שהוא טוב עלכ יורה חטא בר שהוא יורה לל
דרך סייעשו תשובה חס נפש אחת
תח בעש הרי או מיעוטים העושה על פי
עצמו חייב לא העושה על מריית בית דין

אתה

לא בעמק במקום העלה ולקח שלח
יהא קיבול דמה לא בעמק מיכאמרו ש
שחט בעמק וקיבל בדרום שחט בדרום
וקיבל בעמק מקול עזי שישחוט בעמק ויקבל
בעמק ונתן על קרן אלפס שהיא טעונה
מתקדש ורובת ואם נתגבל שלוש או על
שנים או על אחת לא עיכב אמרסמט
קרנות קרנת ארבע למצוה וחד לעבד
ענת כל דמה יש מהתל וחת כל דמה שחט
קיבל דמה בארבעה בנסות ונתן אחת מכל
אחד ואחד שיהיה כולו נשפלת עלה יכוד
יכול חפלו לא נתן זה מאחד מה במתק
ארבע יהיה כולו נשפלת על היסוד תל למען
ואת דמו ישפך לא ביש הוא נספך עכ
היסוד והנשפך לאמה וחת כל
חלבה יקור כח הן חלב מי שב הש מה ערש
בשב השלמים חלב ותותב וקרום נקמק
זשתי כליות ויוותרת אף כח חלב ותותב
וקרום נקמק ושתי כליות ויוותרת
וכפר על שנתח בפרה לשמה נשלה וכפר
לשנים באחת ושיהא כה מנפך על ידי
עצמו ובכלה אה משויה לו ליום הקפו
או יכול אעפ שישב ולא הציא תל לו
ואם כפש יביא קרן לחטו שמשע
אזני כפשים קודמיה לעשים בכל מקום
יכול מנפך שה מובחריה מהתל ואם כפש
יביא קרן מלמד ששטת שחוליה
תורים קודמיה לצני ונה בכל מקום יכול
מפני מלכותיה מהתל ובק וסה אומי לחט
מלמד ששניה שחוליה האב קודם לאם
בכל מקום יכול שכבוד האב עדיף תל
כבוד האם תל איש אמו ואביו תיחא מלמד
ששניה שחוליה אב כל אמרו חכמי האב
קודם לאם בכל מקום מפני שהאב ואמו
תיב צפוני האב מה תל יביא יביא מנפך

חתה חזק המכריש חטאתו ואבדה והפריש
אזרת תענה ואחר כך נגעת הרשונה
והרי שניה עונות מנע שיביא אשה מן
שורית תל יביא כול יביא שניה תל יביא
אחת הוא מביא אינו מביא שנים יוכל
יביא שניה על שני חטאים אשכנזי חטאת
על חטא אחד תל יביאה אחת ביום שש
אינו מביא שניה וסוף יתקבל רחוק
החט לבנות חטאת כפרי וזוהי חטאת
וחטאת מנמט מקדש וקדש וקדש וקדש
ושחט אתה לוח ששנה חטאת
חטאת ולקח חטאת חטאת
קיבול דמה לשם חטאת
מ שנתח כפרה לשם חטאת
שלה לשמה קיבל עליו
לשמה שרק שפן חטאת
כל חל ים כל ששנה
עליו וכפר עליו מש כל
מתנה אחת כיפר ואלא
למנפך ונאמרו דמים למנפך
למנפך אם נתק נתנה אחת כפרי חטאת
נאמרו דמים בכנס ונאמרו דמים בתוך
מה דמים אמורים בכנס אם חסר אחת
פך המתנות לא כיפר חק דמים אמורים
בתוך אם חסר אחת מה המתנות לא כיפר
נראה למי דמה דנק דמים שבחוק מדימים
שבחוק או כיות הפעמים שה בכנס ולחוק
אחת דנק דם חטאת על הקרנת מדי חט
על הקרנות או יוכיחו התחובי שחונק דם חס
על הקרנות תל וכפר עליו אעפ שלא נתן לא
שלוש וכפר על אעפ שלא נתן שנים
וכפר עליו אעפ שלא נתן אחת
ונפש כו תחטא תלה ככת הסריח
בנפש נפלה שהכל עליו כה ופש בילה ירוח
תורה מן השמים כדי להזהירה שלא יבשר

יכול יהוא חייב תל ושבעה קול והוא ש
עד שימנעו מלי התבעי יכול חמל לשני
משפתי חני עליכם שתבואו ותעידו לי והן
יודעין לו עדות עד מתי שי או שהיה אחד
מה קרוב או פזול יכול יהוא יהוא חייבין
תל ושבעה קול זה והוא עד בצמק שהן
כשרים לעדות לא כצמק שהן פזול יכול
עמי בבית הכנסת ואם משביע חנו על
שתבואו ותעידו יכול יהוא חייבין תל
ושבעה קול זה והוא שי שיהא מתכוין
להם יכול חמל משביע חני עליכם ש
כשתיענה לי עדות שתבואו ותעידו
יכול יהוא חייבין תל ושבעה קול זה והוא
עד בצמק שקדמה עדות לשבועה לא בצמק
שקדמה שבועה לעדות ומנ שאינו מוחזק
לא בתביעת מנעו חמל לי יעזר טוח טוח
חנייס וטא חנייס בפקדוקמה חנייס אמורין
בפקדוקמה חנייס טולחף כאן ממה המיטל
ריסיה גבילי חומי מה תל והוא עד או
ראה או יודע לא אמרתני לא בעדות שאפש
לה שתתקיים בידיעה ושלא בחייה וברא
ושלא בידיעה נחישו שזו תביעת ממנה
משביע חני עליכם שתבואו ותעידו כי
חיש פלוני ליתק לומותים שיש ולא תק יכול
יהוא חייבין תל נפש כיתח ולחלק נפש כיתח
לגזירה שחמל נפש כיתח באמור להכיל
תובע מנעו ויש לו אף נפש כיתח האם כאן
בתובע ממנה ויש לו יתח תובע ממנה שאני
שלא ולא זכר בו או יכול המשביע עידי
קנא וכפרו יהוא חייבין תל והוא עד אם לוא
יגיד ממנה היועין בעדות בצד חייבין יעמו
עידי קנא שאין מניעין ממנה בעדות לבד
לא עם כפירת נכע יכול המשביע עליתק
חמשה פעמים חוץ לבית דין ובאן לבית
דין והורו יכול יהוא חייבין תל והוא עד אם
לא יגיד נכע עמו לא אמרתני לא במקום

שאם מקרי ותחייב זה ממנה ואי יזה שהבית
דין יכול השביע בבית דין חמשה פעמים
וכפרו יהוא חייבין על כל אחת ואחת תל אם
לא יגיד נכע עמו מקום שאם יגיד וישלשם
אם לא יגיד נכע יתח זה חמל ושבעה
טעם מפני שאין יכול להודו ולשבעה
אם עשרה דבילם נש משבועה
תקיימו כולן הרפא שמונת
על גדונה ועל שלמות
לא תקיימו הרי ה
על גדונה מכונת נכע
יורדי
ושתהיה עדות ממנה
ושיתחייב חמשה
אחר התביעה נכע
השבועה בשם
העדו לשבועה
ושישביע כלשון
חונקש אשר תגש
הראשעס היו חומי יכולים
טמאות יהא חייב תל בנבלת חיות
בהם בנבלת שרץ מה לו מלואם שם
הטומאה יעמדבר שאינו אב הטומאה
כעקיבה חומי יכול חמלו נגע באוכלים
ובמשקים ובכלי חרש יהא חייב תל חמשה
מנה בה מיוחדת שהיא אב הטומאה יעמו
לו שאין אבות הטומאה בנבלת חיה
מט תל טמאה שיכול חמל לא פולה בבית
ממנה מכל תל טמאה כודי טומאה בנבל
בהמה מנה תל טמאה שיכול חמל לא נבלה
עצמה קרנה שערה חיבורה מכל טמאה
כל שהוא מטמאה בה בנבלת שרץ מהתל
טמאה שיכול חמל לא בשר דמו עורו
עורו עידיכו מכל טמאה ונעלם ממנו
ונעלמה ממנו הטומאה או יכול נעלם
מקדש תל ונעלם ממנו והוא טמאה

במליקה וכשר ומנאי זו היא מנעלה אימא
אף זו מעזתה רחם ראמי ברי יחזקאל
עיקר פומני בעוף אמר ראבינא אמר לי רביא
בר קיטי הא דתחב רחמי בר יחזקאל
עיקר קימני בעוף לא חמק לא נמליק
אבל בשמיטה יש עיקור אמר רביא נשב
מפרקת רוב בשר עמה כבלה וכי מתה
עומד ומולק אמר רביא אימור כן הוא עושה
חונק שדירה ומפרקת בלא רוב בשר כי
קלוק וזירא אשכחיה לר' אמי דיתני קאמי
ליה לראו ושמעתא אמר ליה וכימיתא עומ
ומולק אשתומם כשעה חדא אמר ליה אימי
כן הוא עושה חונק שדירה ומפרקת בלא
רוב בשר רביא נמא הכי כיצד מולקין
חטאת הע חונק שדירה ומפרקת בלא רוב
בשר עד שמגיע לושט או לקנה הגיע
לושט או לקנה פוסק קימין אחד או רובו וחב
בשר עמו ובעולף שנים או רוב שנים אמר
רבי יהנן אמר שמעל נשצרה מפרקת רוב בשר
עמה מנעלה במהל ואם תאמר חותו מ
מעשה דעבלי ומפרקת בלא רוב בשר הורה
קנה שאנו שז ויהי כהז כירו את חרקה
ויכל מעל חפסא אחורנית בעד יד השער
אמצר מפרקתו וימנת כזקן חמש וכד
אמר רבין כיצד מולק חטאת
בעוף חונק שתי רגליה בק שני אצבעותיו
ושני גפיה בק שתי אצבעותיו ואתה עושה
על רוחב שתי אצבעותיו ומולק בעפוף ש
שלבדיל ויורד ושאמצעות קשות שפמקדט
והיב היתה עשית למטה בקרן דרום מש
מעביות מגעול על ולא יב ואם תבוי פסל
וזה מדיס החטאת מעצמו שלחטאת
על קיר המגז לא על קיר הצד שלחטאת על
קיר היסוד ולא על קיר החיכלי על קיר החת
לא על קיר העליון ודין הוא בהם שצולתה
למטן חטאתה למטן עוף שעצמותו למעלה

אינו דין שתהא חטאתו למעלה תל והמשאר
בדים ינעמו ל יכוד המג קיר שש יודי הדם של
מתפחה על היסוד ואיזה זה קיר החתה
חט שיהוא כל מעשיה לשם חטאת הוא
פרט לשמלקו שלא לשעט
על פני המגז טע עולת בהם צד
ברוב שנים אף זו בחב שנים
וחטאת בעוף כשגומא חטאת
מק החטאת
חטאת העוף
אף עולת העוף
שמעול חגי כפ
מה חטאת העוף
העוף מעט
תשיג ידו נתפסו
חביבה מעט
האיה וספר
חביבה מעט
קלע ונפטר ואין פסגו
רביא חגשים פלע
חביבה מעט בשעתה שחפור חביבה
כלה לילה ודוחק את השבת בשעתך נקרא
לה שיקרבו למגמאי שנת
אשר חטא עשי האי איק לי זה קרבן חוברת
עשירות האופה ומג לקרבן נדבתו עש האופה
תל קרבנו עשירות האופה עשי האי אחד
מעשרה לעלוש שדוק שה שבעת רבעים
נעודי סלת מה סלת אמורה לה סל
מז החסים אף כחז מל החט לחטאת
שיהא הפרש מעות לשם חטאת לא
ישים על שני שמק נותק הוא על שייריה
לא ישים על שני ואם נתק פסל ולא
יתק על לב יכול אם נתק פסל תל כי כחטאת
או כי כחטאת יכול חטאת על שני
כשרה תל היא מה רחיק לא חטאת

שאינו שווה לבשר בטיב ובנותר ובטומא
ל שפגעו אורח הדם קל בתחלתו וחמור בפועל
הנפכים חמור בתחלתו וקל בפועל הדם נתול
אין מועילין בו יצא לתול קדרון מועילין בו
מפני שהוא נמכר לגנבים לצבלי הנפכים
בתולה מועילין בה ידיו לשית אין מועילין
בה ומג לרבות קדשו בדיק הבית למעולה
תל קדשו יוי חיבה אין לא צמק שהקדי
למעשה דברים שהן ראויים למג והקדוש
לבדיק הבית דברים שהן ראויים לבדיק הבית
מג הקדוש למג דברים הראויים לבדיק
בבית והקדוש לבדיק הבית דברים הראויים
למג הקדוש לזה ולזה דברים שאינם
ראויים לא לזה ולא לזה כגון ציר וחומץ
דגים ואגבים תל קדשו יוי חיבה מוכן
אגרו הקדוש תרכובת למעשה מועילין בה
ובביטתה חמור למעשה מועילין בה
ובחלה תורה לבדיק הבית מועילין בה
ובביטתן הקדוש פור מלא מים חשפה
מלאה שכלי שובן מלא יונים חיל מלא
פירות שיה מליצה עשבים מועילין בה
וצמה שבתוכן אין לך דבר שבקדוש שאין
בו מעילה לא קול ומראה ודיון ששלושתן
לא נחניק ולא מועילין והצוא חף
לאחר יום הכפורים איל קשה בק שרץ
שנים זמן לרבות כל משמע זמן חף
החיש חף השוטה חף הנכס חף
הזמן לא הפלגס ומחוימת טרה איל
משוכס בשנה שניה אחי שלשים יום
חבל בתוך שלשים יום אינו ראוי לא לאיל
ולא לכבש ח טרת קורא הו פלגס
בן עשיר קורא הו כחף רישענאכל
קורא הו פיר בר יגמא הקדושו מביא
שליש נכסו איל ואינו עולה לא משום איל
ולא משום כבש בערבך כסף וכול
חף דיכר תל שקלים יפול שקלי טחנת

תל שקל כסף או שקל כסף יכול בצלונת
טרת קטנות אות תל בשקל הקדוש שלשים
של קדוש שלשים צוריות לאשם סיבה
הפרש מעות לשם אשם יפול אם לא
איל בעת קלעים יבית ככל
תל כסף שקלים לאשם טרת
שקלים הוא אשם נאם טרת
וחת אשר טרת
לחותו הקדוש ופול
פרוטה שיפול תחילתו
לא הח חיב פלין טרת
ישלם לרבות טרת
שמוא מעלם טרת
תל הקדוש נשפם
שהות וחמש טרת
פירט לחטאות טרת
וטת חפץ
הנחיל ומעולה טרת
מועל בה תל וטת חת
טת חפה מועל וחיה
טליו בחיל מה תל טרת חת חת חת
חת מעולתו ולא הביא את חספס
יצא תל בחיל הביא את אשמו ולא הבית
חת מעולתו לא יצא תל האשם שו פול
כשם שהחיל והאשם מעכבך כך חת ה
חומש מעכב תל בחיל האשם ונכסח
חיל ואשם מעכבין חין החומש מעכב
ונכסח חין למשורין לו ליום הכפורים
או יפול חטפ שי שב ולא הביא תל לו
אמר פיהם מחי דבת יודוך שי כל מעל
ארץ שע דברים שמעו אמות העולם
מפי הקלם ועמדו מכסאיהם וקלסו
אותו בשעה עתה וחת אשר חטא מע
הקדוש ישלם ואת חמיותו יקם על אמו
בחימוסות שלנו כל מק דבאים ציכומת
קיסר הוה ביה סיכא דטיץ נזה מכרש וחח

וכחש ומענהו כנה צלמח עזל פרגעת דהאגעה קלער

וכלפסול בשמן אחד שריוף הכת מניעט מנשו
 אני בטבעה שהיא וכול ללקמה ופוסל בשמך
 שאינו יכול ללקטו " או אינו מדבר זה בשע
 כתום תל-עלה עליה בגופה שלמנחה הוחך
 [החלקים] בשע כהעם " או אינו חוק
 [החלקים] על עליה עליה עליה
 [החלקים] לא שיתן פלו על
 [החלקים] על ללחיים
 [החלקים] בפע עמ
 [החלקים] הא מעות
 [החלקים] לבנה
 [החלקים] קמיה צכה
 [החלקים] או צמזו
 [החלקים] מלוא קמזו
 [החלקים] דבכ
 [החלקים] קומין
 [החלקים] עקטי
 [החלקים] שיהו כל
 [החלקים] פוט לשקמיה
 [החלקים] הכ עלחט אשר
 [החלקים] תל שיכוכ החמורין שבהן
 [החלקים] או צעעירה והקלוק והוא בעוף
 [החלקים] יחוא בעשיריות האו תל מאחת
 [החלקים] לה שוות את הקלוק לחמורין ב
 [החלקים] ואת החמורין לקלוק ב
 [החלקים] והיפה כל כמזל כ
 [החלקים] אמלפי שיטת לידוק בדוק
 [החלקים] לא שמך וכל פנוכה
 [החלקים] תל והימה לכה כמ
 [החלקים] בפירוש שאמירה לכה
 [החלקים] והימה לכה כמ
 [החלקים] שכלה שכלו " או אינו
 [החלקים] עשירית החיפה שלכה
 [החלקים] וכל מגחת סה כלילתיה
 [החלקים] אכל מעות

ולא

חובת תחבולת תל והימה לכה כמ הרי
 הין כמנחת כדבתו מה מנחת כדבתו
 אינה נאכלת את מנחת חובתו לא תחול
 כפש כיתמעט לרבות בה משה
 כיתמעט מ איך מעיולה לא
 והא וימעטו פה אבות כ
 והא בשופה אישאים כו תשבוה אשתו
 ומעטל כמ " כו תמעט
 ומעטל מעט והטאה בשג מסמך שהיא
 מעטות ואכלו לזמ מרובה " כ
 תמעטל מ לרבות ככה וכמה וכלרבות
 חת השלוח " כיתמעט מ מקדשי
 עד שיהנה ויסבום ברבר שהיא ראוי
 לכבס אכל ברבר שאינו ראוי לכבס
 מעטה כו כמטה ומעט " מקדשי
 כי אעם שלח הניחו לכול כמק שהביא
 קכ אביו קכ אבות קכ יולדות חמות
 ואשמו ופשו מעטות הקדש שקל
 שכל מה הקדש הרי זה מעטל לכך טמ
 כיתמעטל מעטל ריבה " מעט
 קדשי יי קדשים
 המזחדיק לשם יענו קדשים קלים שאונק
 לצם " או לא פדים הנשדפים ועוף
 הנשדפים שכולל לשם ומנ לרבות את
 העלה ארבה את העולה שכולה לאשים
 ומנ לרבות שאר קדשי קדשים בשרם
 ואימוריה לפי שריקת וליים חמימוריה
 לאחר שריקת דמים ואומוריו קדשים קלים
 לכה שריקת דמים תל קדשי יי רבה כלשהו
 לאשים ישבו מעטל ושאינו לאשים אינו
 מעיולה " ומנ לרבות את החלב למעט
 תל קדשי יי ריבה " או יכול שאצי מדבר
 את הדם תל מעקדשי יי מעט " מה דאית
 לרבות את החלב וכהו יא את הדם אחר שדין
 הכת מיעט מערה אכ את החלב שהוא שווה
 לבשר בפובול ובעולל ופמא ומימא את הדם

שאינו

לו מדות הטוב המרובה הישג כלום המיגבל
ומה הכותריה נחמתנה ביום הכפורים על
חחת כמה נבמה יסכה לו ולדורותיו ולדורות
דורותיו עדי סוף כל הדורות ה' עקיפה
אומה הרי הוא אומה על פי שני עדים און שלש
עדי אם מתקיימת העדות בשנים למה פרטה
הכת בשלשה לא להביא את השליש ולהחמי
עליו ולעשות דין כיוצא באלו ואם כך עכש
הכת לניטפל לעוברי עברו מעוברי עבירה
על אחת כמה נבמה ישלם שכר לניטפל
לעושה מצוה בעושה מצוה ה' אומה
הרי הוא אומה ואשר יבא את רעהו צוער לו
על ונשל הצד קבע הכת כפש למי שבאת
על ידו ספק נפש אמנו מעתה המגבה את
העיקות והמפרנס את העניים והגומה את
החסדים על אחת כמה נבמה תכת לו נפשו
ה' לעזר בן עזריה אומה הרי הוא אומה
כי תקצר קלי בש ושכחת עמך בשדה למען
יזכך יי אלה קבע הסגן בדכה למי שבאת
עליו מצוה בלא יודע אמנו מעתה היתה
על עורה בכפרו ונפלה ממנו ומצאה עט
והלך ונתמרכס בה הרי הכת קוצע לו בדכה
כשוכח עמך בשדה אם קבע הכת לשוכם
על אחת כמה נבמה ישלם שכר לעושה
מצוה בזעת ה' ה' לעזר אומה מנע
מה עכש הכת למי שהרג בשגרה ואת מי
שחטא בשגרה כדיל לעשות סויה לתורה
כדי שיאמרו חדים אם כשחט שובג חב
מתחייב קל וחומר אם כשחט מזיד אמר
מעמנו כשחט חטאי דלא שכל
יטעום טעם החטא וילך ויעשה כן פעם
שנה ואומה הרי השחטם פטור אל אף
השנים את פטור וכמיטא משתקע בחטאי
והביא איל קשה בן שתי שנים
עין לרבות כל משמע עין אף החדש אף
בשום אף חכמ

את המלבס בערכך מה ערכך אמנו להכל
בכסף שקלים אף באך בבקש שקלים לאשם
שיהא הפרש מעלות בתולה לשם אשם
וכפר על פי הכ' על שג' חש שגג והחלפת ידע
מה תל בא למנו ספק חלפ' אשם
בעלם חחד מנ' שהוא חייב
תל על שגבתו לחייב שלפני
ספק חלב ולא ידע ספק חלב
ידע מנ' שאיננו חייב
בא למנו ספק חלב
אומה כשם שיש
ואחת כך החטאי
ואחת
או יכול חלפ' אשם
והוא לא יודע חלפ' אשם
לו עדי שיש
דומה לעבד
כך נמצא החטאי
הוא אשם חשפ' אשם
אשם תלוי ושחט נשק
כודע שחטא ודאי חזרו
כלל מעב' שהוא מותר בחטאי אשם
מכל מקום יוכל אשם שלא שרף חלפ'
תל הוא מה יעשה לו חדים ישפך והצטר יס
לכית השריפה הא שרף חדים הבשר יס
ואכל או יוכל אשם שלא נשחט תל הוא מה
יעשה לו יס וודע בעור דברי ל' מאיר
וחכמי חב' ידע עדי שימתאב וימכר ויפלו
דמיו לכדבה מפע שכלו שלמים רווי עכל
עבדותו והוא יל ועל ספק הפרשו גמר כלבו
להקדישו אשם לוי ויכול לפרק חט
תל אשם לכה און אשם לכה ויכול יכתן כאלו
לכה תל אשם לוי הא כויע מותר אשמות
טפליה לכה ולוקחיה בהקדשות הבשר לשם
והעור לכהים אשם לא מותר אשם
מות החטאות מותר עשורית הא ויפה מותר

זאת אשר חטא בעיני ה' וכלו נסא עורא שחא
בהדיוט יוני מגבה שגגה כתוב נפש כותב
מבצב נמט צעב עשאן שוגב ובהדיוט כר
כח ביי תן נמטה מ ביי עשאן מצידי
ההדיוט ביהדיוט חטא למעשה
לחטא עבדו מפקחה
בבד את חצור וגמביר
הדי זה מוקף על
ודאו שה חטא
על זרין לא על
ושלם לפע
אויסה מעין חטא
באח מהק
בין כל ביי
עמו בבית
מהן שגב
אחרי מהן ודין
יום מכל לפע
באח מהן ואין ידוע באיזה
הוא פועל והוא שטר
באח מהן קולו שג כותב ולא ידוע כר
לשה שידע שחטא לחטא חטא אי אפשר
שהדי ידע שחטא ואין מציאן חטא על
לא קודע להציה חטא אי אפשר שאינו
יודע עצמו שחטא ומציא דוח על נפשו
כל יפטו ועשתה אחת לחיוב על כל אחת
ואחת מכל מצות ייי מצות החמנרות
להלך מיכן חמ כל שמויבין על זדונן כדת
ועל שגבתו חטא קבועה חזובה על לא הודע
לו חטא תלוי ולא ידע ואשם וכ עווא
עליו על רבן יוחנן בן זכאי כשהיה מבגיד
לפיטון הזה היה בוכה ואומ' ומה במקום
שהתורה מעידה לו ולא ידע אעפ' כן טא
בו ואשם ונשא עגנו המתכוון לחטוא על
אחת כמנה נפעה" ר' יופי הגלילי אומ'

כפשך לידע מתן שכרן של מצות זא ולמד
ממחויביו חטא תלוי שלבו ולא ידע ואשם
וכשא עו והציה איכותמים הדי חבת ענש מבי
שאינו יודע אם כן ענש אתמי שאינו יודע
על אחת כמנה וכמנה יענש אתמי שהוא יוד
ואם על אחת כמנה וכמנה יענש אתמי שהו
יודע על אחת כמנה וכמנה ישלם שכר למי
שהוא יודע ועשה מצוות שמירת הנפש מ
מציבה" ר' יעקב אומ' האומ' חלצ מנא
חטאת במלע" ספק חכל ספק לא חכל מציא
חטא תלוי בשע סלעים אם כן ענש חבת
למי שבחא על ידו ספ עבירה על אחת כמנה
וכמה ישלם שכר לעושה מצוה" ר'
מנחם ביר' יופי אומ' הנהדה שנה פדוטה מ
הק דע מציא מעיול וחומשה ומציא חטא
בצתי סלעים צא וחשב כמנה פדוטה מצתי
סלעים קרוב לאפים אם כך ענש חבת לשוג
על אחת כמנה וכמה יענש למע' אם כן
לעונשיו על אחת כמנה וכמה ישלם שכר
לעושה מצוה" ר' אומ' נפשך לידע
מתן שכרן של מצות זא ולמד מן האולרה
לעדי מקלט של לנום שמנה כל מכה נפש גמ
הדי חבת קרא מכה נפש למי שהיה בשגרה
והדי דברים קל וחומר אם כך קרא למי שהיה
בשגרה קל וחומר שיקרא צדוק למי שעשה
מצוה בשגרה ואם רחוק עושה מצות בשגרה
קוראו צדוק קל וחומר למתכוין ומתן ענמי
למצות שמירת הטוב מציבה" ר' יופי
אומ' כפשך לידע מתן שכרן של מצות לעוין
זא ולמד מחזם הקדמני שלא כמנה זא
על מצוה אחת בלא תעשה ועבר עלה דא
כמה מנות כקכסו לו ולדורותו ולדורות דורות
עד יוק כל הדור" וכי אישן מדה מציבה
מדת הטוב או מדת הפורענות הוי אומ' מדת
הטוב מציבה מציבה הפורענות מה אם מדת
הפורע' שהיא מעוטה דחה כמנה מיתות כסו

לן מדת
הטוב

שורף את עבדך והוא אומ' כל המעית' אמ' לו עבדך הפלת את שני ופמנית חת עיני והוא אומ' כל הפלת' ולא פמנית יכול יהא חייב תל' וכחש בעמ' בפק' חובתשו יד' חומצא ז' אל וכחש בה ונש' על שקר מנה לזמנות וז' שאינך קנסות יטאו אל שהיך קנסות' נהיה מעיד מנה יעשה' והשיב דומצו עשה' חזרה שם מנה יעשה תל' נשאלם שחם הגזלה עומדות בעיניה מחזירה ואם לאו ת' מחזיר דמיה' והשיב את הגז' מה תל' אשר גזל יכול ישלם חומש נחשם על גדל אביו תל' אשר גזל על מנה שגזל הוא מעולם חומש ואש' לא על מנה שגזל אביו יכול לא ישיבנו כל עיקר תל' את' חזרת העשק מה' תל' אשר עשק יכול ישלם חומ' ואשם על מה שעשק אביו תל' אשר עשק על מה שעשק הוא מעולם לא על מה שעשק אביו יכול לא ישיבנו כל עיקר תל' את' או את הפק' מה' תל' אשר הפק' את' גמל שהוא עמו ושלמנו ואם אביו עמנו יפייס על דמיו' חומ' אשר על לש' אכלו מזיו' זו היא שבועת הפקדון שחייבין עליה אשם וז' ב' על בגתה' פק' על' דמיה' עליו עד שיהא מזיו' בפקדון' עליו לשקר נשלים אינו מעולם קרן חומ' ואשם זה אם כפר ונשבע והודה אצל אם שיך לא נשבע אינו מעולם זה קרן בלתי נשלים חתו אותו הוא מעולם אופו מעולם תשלומי כפל ש' על אחת מכל' ב' ונב' אחד אתה מעייבו אין אתה מחייבו בשני חוננוק' או ציא תשלומי' כל' ולא חו' תשלומי' ארבעה וחמשה תל' בראשו בראשו חו' מעולם אינו מעולם תשלומי' ארבעה וחמש יכול יהא הגב' מעולם קרן ובפל' וחמש ואנ' תל' בראשו וחמישתיו המעולם בראשו מעולם חומש אין המעולם תשלומי' כפל' ארבעה

וחמשה מוסיק חומש' וחמישיתו ריבה הכת' חומשין הרבה מלמד שהיא מעולם חומש על חומש עד שיתמעט הקרן מעשה' פקדון' וח' יפק' על שיהא מל' או מעשה' חומש' לאשר הוא לו ותל' יתב' לו יכול לא יתכנו פ' תל' יתכנו' פ' יתכנו' ילקה בחסר' ונש' הו' ח' הכפורים' לרבות כל' בערכך מה' חק' מה' כמ' מעות לשם ח' ונ' לו על' ואחת תל' ש' פ' היו ח' פקדון' ותשלומי' שבועה שחין כ' ואברה' מכן שהוא חייב' על אחת מכל' אשר ח' חמשה מוכן אמ' לו וח' תל' כ' פקדון' ונ' יד' וגזל' ואברה' שיש לי בידך שבועה שאין לי בידך פקדון' ותשלומי' וגזל' מאברה' מטיח שהוא חייב על כל' אחת ואחת תל' על אחת' ילכו מכה שחן מיכי תביעו מטון אפ' חמ' לו תל' חטים ושעורים וכוסמין שיש לי בידך שבועה שאין לך בידך חטים ושעורים וכוסמין ומ' שהוא חייב על כל' אחת ואחת תל' על אחר' יכל' פ' שהיך מיניך הרבה ומ' אפ' אמ' לו תל' חטים שהפקדתי אצלך חמש' ושלפ' שבעה שאין לך בידך חטים שהפקדתי אצלו חמש' ושלפ' שבעה מ' שהוא חייב על כל' אחת ואחת תל' על אחת' ומ' שהוא מביא אחת על דברים הרבה תל' אחת על כל' אשר יעשה' כ' היה אחד תוצעו ואומ' לו ת

המסעות כסדו המידיון כוהגון סמון
למשה כן אמר לישראל שיהוא כוהגין
בתמידין וי כוהגיה אומי לפי שהיו ישי
מגלגליו בתמידין כל ארבע שנה פעמי
מקריבין פעמים און מקריב לכך ערך הכת
ואמי תשמעו להקריב לו במי ודבכ
אמרו כחך לתלמוד וכחך למעשה
אחא צמס ל חונא ברי פמא אמר שכל יהוא
ישראל אומי לשעבר היונו מקריבין קרבנות
והיונו מתעסקין בהן עבשו שאר אנו מקרי
קרבנות מהוא שנתעסק בהן אמר לה הקצה
זאת התורה לעולה שפון שאתם מתעסקין
בהן מעלה אני עליכם כלא אמם מקריבין
אותן וי חונא פשט בה תרתו אמר און
הגלוות הכלו מתקבצות לא בשבר משנות
דכת אם כיונתו בגוים עתה חקבנים אם
כולן כעשין תכאון עתה חקבנים
חונא אמר אוחרי כימאגדוק שמש עד
מצואו גדול שמי בגוים וככל מקום מקטר
מוגש לשמי וקנחה טהורה וכי יש מטה
טהורה בצבל לא אמר הקצה הואיל ואמם
מתעסקין בהן כלא אתם מקדיצין אותן
שמשל אמר ואם נכללנו מכל אשר
עשו עזרת הבית אתוכחו ומוטאון ומוטאון
כו וכי יש לנו בית עכשו וכי יש לנו קרבן לא
חמר הקצה הואיל ואמם מתעסקין בו
מעלה אני עליכם כלא אתם בוכין אותם
ומקריבין ביעבו אמר לי יוקי כלפני מה
מתחילין לתוכחות מפורשת תורת כהנים
אם כן ותחילו להן מבודאשית לא אמר הקצה
מה התוכחות טהורין אף הקרבנות טהור
יצא פהורים ונתעסקו בטהורים דא
כפטי מתחילין לתוכוח בקרבנות פדי
שידעו פדרי קרבנות וכל העבודות כדי
שגזות גאולה צומיהם ויעלון ויקריבו

כקדר סאון גלעית מתעסקין תחלה אכל
בקרבנות והא והצואותים אכלה קדשו וט
ושמחתים בבית תמלתו עולתיהם וצמיהם
לרצון על מצותי ואומי חבוא בית בעולות
ואומי מה אמר ווי צמיות עמו יצאע צמין
הזה קב ששון מצויים תורה בות יו כב
חשוב את עבות הארץ כוהגיה אמר
ויי הא למדת שזמן מתעסקין תורה לא
במיעות שמשין ונצלות וכל צמיות וכל
במעשרות ולא בצמיות וכל צמיות וכל
תחלה וכן אמר משה ליהוה ששם לא
נתעסקין תחלה אף בצמיות אלא יום צמין
בך וצמין ואמיו חמיו צמין וצמין עכ
מלכותין כי צמין צמין צמין צמין
ויעלון עולות צמין צמין צמין וכל
מיום אחר פתח צמין צמין צמין צמין
עולות צמין ויהי צמין צמין צמין צמין
מתחילין לא צמין וכן אמר צמין צמין
הכת במלשה לא צמין צמין צמין צמין
שאר הקרבנות מה חמון צמין צמין צמין
את תהרן זאת תומת העלה
זה שיה שמה תעורר מדעם וצמין
כל פעמים תמסא אהבה שמה שנתנו שו
בעיה לבין אביהם שבשמים היא עוררה
עליהם דיגי דינים דאמי ל שמש כי נחמן
קמב לתשעמאות סנה היתה השטה כב
בבושה בן ישראל לאביהם שבשמים מיום
שיצאו ממצר עד שנתעוררה עליהם
גימי וחזקא דכת ואמר ליהם אום שקועי
עיוני הסליכו הם לא עשו כן ולא אב
לשמוע לי ועשיתי עמהם בצבור שכי
שלא יתחלל בגוים שז ואמנע למען שמי
לפלאי החל וכל מלפני תכ את אהבה
שאהב הקצה את ישראל שז אהבתי אתכם
אמר עיי דא שמה תעורר
מצדעם שמה שהטיל אחרך צמין ישראל

תל
דמ

ד

הז

ש

תמ

ויסלחו מן הכנה קבועה מיום ולדורות והיא
 והשמות את מקרימים חנם שהן סוגיות
 בקורותין הן עומדין וטובא שכתבם לעקום
 שאמר להיבנבל הוי"ב אין לך דור ארוך
 מדורו שליהורם בן חואב אלעזר כן מה בעוב
 בו וארבעה חנשים היו מצרשים פתח השער
 אלעזר שהן שדוויין במצור בערב בעמא ובחור
 כל היו משלחן מצורעין מן מעינות המוקף
 חומה כישת חמירין עונות בני ישראל
 ואם ליהם אתקו לה לא קבעה הכת מיד
 ולדורות אלעזר שארץ מקראש ובטלו קרנות
 בעוכותיהם הרי שמונה עשרה צדקות שתוקן
 חכמי להחמיל בהן בכל יום חשובין בקרנות
 שכן חן עמכם וצדיים ושובו לעי' ונשל
 פרים שפתיכו הרי חוישת שפתיכו מקום פרו
 קרבן וכן בפרישה השאת זירז על התמדין
 שכן עונות את זאת תורת העלה ונשל עולות
 נרצה אז עולות חובה תל היא העלה על מ
 מוקדה עולה שהיא קריבה ביום ואתחכילת
 כל הליל ואישו אוזו עולות תמירי עונותיה
 אין עולא לשון זירז מיד ולדורות חמיר
 שמועין ביותר כל מקום שושבו חסרון בוס
 זאת סודת העלה ה יוסף הגלילי
 חומי לפי שהוא חומי כל הנורע בעז יקראש
 שומע אני וצדקים שהן ראויין למש' וצדקים
 שאינן חזן למש' תל וזה אשר תעשה על המע
 כן בני שבה מה כבשים מוחדים דבלי שהן
 ראויין למש' וזה דבר שאינו ראוי למעבר
 ה עקיבה חומי לפי שהן חומי כל הנורע
 כמש' יקראש שומע אני וצדקים שהן ראויין
 למש' וצדקי שאינן ראויין למעבר תל זאת
 צדקת העולה מה עולה מעיונות שהיא ראויה
 למעבר וזה דבר שאינו ראוי למעבר ה
 יהושע חומי כל הדאוי לאשים אם עלה לא
 ירד שכן היא העולה על מוקדה מה העולה
 שהיא ראויה לאשים פגם עולת לא תרד

אף כל דבר שהוא ראוי לאשים אם עלה לא
 ירד רבן גמליא חומי כל הראוי למעבר אם
 עלה לא ירד שכן היא העלה על מן על המע' וזה
 הראוי למש' חזק בין דברי רבן גמליא לרצו ה
 והוש' לא הרם והנכמים שרין גמליא חומי לא
 ירדו ויהושע חומי ירדו ה עונה חומר
 זאת העלה הרי א מיעותא פתח השער
 בליה ושנעמן דעה ושית חזק פתח השער
 שלא יעלו לפתחיה וכן הלכה ה
 חומי עולה אין לא עולה בסנה קבוצתא
 בליה וסעעין דעה ענין חזק פתח השער
 חזק והוי"ב והימין ושית חזק פתח השער
 למקדון ושוקדו קפולג חזק חס דע חזק
 למען שתתן למען והנכמים שנתן
 למען והימין חזק שנתן חס דע חזק
 שנתן בחזק הפח והנכמים שנתן שכלל
 מען שאם עלו לא ירדו חס דע חזק
 אחת לטע העולה שאם עלו לא ירדו
 אף הרובע והטבע והמוקדה חזק חזק
 והמחיר והכלאי והמירסא חזק חזק
 מומין אם עלו לא ירדו חס דע חזק
 הע הרי א מיעותא חס דע חזק חזק
 לו הוציא את לא איה עדינה חס דע חזק
 אני את לא שהיה פסולין בקדש ומוציא את אל
 שלא היה פסולין בקדש שנתמיה חומי כלל
 של ה עקיבה חומי כל שטמאין בקדש חזק
 מוקדלו לת היה פסולין בקדש חס דע חזק
 חזק מצעלי סומק חס דע חזק חזק חזק
 ה חכמה כגן הכרמים חומי רוחה היה חס דע חזק
 בעלו סומקין מעט גבי חס דע חזק חזק
 שנפסלו חס עלו לא ירדו חס דע חזק חזק
 מעוחדת שהיא חס דע חזק חזק חזק
 שאינן בחזק בגלל ענין חס דע חזק חזק
 היה השבת וטעם והנכמים פסולין חס דע חזק
 והשבת פסול חס דע חזק חזק חזק חזק
 והנכמים ערו' בתוך עג כל חכמי חזק

לאכיהם שפסקה בנגעשה בעבלי היה שוררו
 עליהם דיע דינים דאמי ל יופי זבלשי שהיה
 אהרן נטל קורבן ומוחסו לפניהם ואמ' להם
 דעו שאין בו מעש הוא שמושה חומ' לאה' מ'
 עשה פ' הי'ם הזה חמ' לו מעטב שידוכו יטו'
 ואין כד' לעיני' ותג' של'ים דיני'ם
 טירנו עשר' פנעשה העב' מוח' בכי'ה
 ופ' ע' ה' פ' י' הע'ק בר'עת' מ'ן יש'אה
 פנע' די'ם כש'ה' ש'ן ו'נ' נה'ס' כש'ב'יל אה'ה
 ד'פ'ת ע'ל ה'ל'י ש'ת' א'ת' מ'ס' ח'ש ע'ש א'ה ו'ת'
 מ'ת' ה'י'ך ש'ת' א'ת' ע'ב'ה'ך מ'ץ ע'מ'ד
 ב'פ'ת' ח'פ' ה'כ'ו ש'ל'ע'ל ח'ט'יו'ה' ה'רוע'ה'
 ו'ל'ה' ה'י'ם ח'ט' ע'מ' ח'מ'ת'ם מ'ט'נ' ו'ח'ס'
 ע'ר' ד'ח'ע' ש'ת' ח'ט'י' ח'ש ס'ת' ו'ל'א י'ח'מ'ר'ן
 ל'ת' ב'נ'ך ו'ל'א ב'ד'ת' ה'י'ם ו'ש'י'ב'ן ה'ק'ב'ה' מ'י א'ש'
 ח'ס'ד' ל'י א'מ'ת'ו ב'ת'פ'י' ח'מ'ל' מ'י'ח'ק' ב'ש'ם'
 כ'ל'ו ב'ס'ל'ת'י' ש'מ'ר'ה' ה'ק'ב'ה' י'ו'כ'ח ע'ל ר'ח'ט'ו'
 ש'ל'מ'ח'ר'ך ו'ח'ט'י'ך א'ה'ר'ן ח'ס'ד' ל'י א'מ'ת'ו מ'ס'
 כ'ס'ן ש'ת'ת' מ'י' א'ת'י'ך מ'ת'ע'ה' ע'ל א'ה' מ'י'ד'
 ח'ר'ה' ס'ט'ב'יר' ע'ס'ט'י' ב'ת'פ'ל'ה' ו'ב'ק'ש'ה' ע'ל א'ה'ר'ך'
 י'ת'ד' כ'נ'ב'ל' י'ש'ר'א' ו'ה'א' ו'ב'א'ה'ר'ך ה'ת'ח'ב'ך ע'ב'
 מ'א'ר' ל'ג'ש' ו'א'ת' ג'ס' ב'ע'י' ה'ה' ל'י י'כ'ו'ש'ע'
 ד'ס'ב'נ'ך ב'ש'ם' ל'וי א'י'ך ל'ש'ן' ש'ה' ה'ש'מ'ר'ה' ל'א'
 כ'מ'ה' ד'א'ת' ח'פ'י' ו'ח'ט'מ'ו'ר' פ'ד'ין מ'מ'ע'ט'ל' ו'מ'ן'
 ש'נ'ת'ר'ח'ק' א'ה'ר'ך' ש'כ'ן' א'ת' מ'ו'ת'ך מ'ע'ת'כ'ל'ת'
 ה'ס'מ'ר' ו'ע'ר' כ'א'ך' נ'ה'ק'ר'בו' ב'ע' א'ה'ר'ך' ו'ע'ר'כו' ב'
 ב'נ'י א'ה'י' ו'ז'ר'ק'ו' ב'נ'י א'ה'י' ה'ב'י'ח'ה' א'ב'ש' א'ה' ו'ח'ה'
 ע'צ'מ'ה' ל'א' נ'ס'כ'ר' ע'ד' ש'ע'מ'ו'ר' מ'ט'ה' ב'ק'ש' ע'ל'ו'ן'
 כ'ח'מ'ע'ס' ו'ח'מ'י' ד'בו'ס' כ'ע'ו'ל'ם' ב'ח'ר' ש'נ'ו'ח'ר'
 ו'מ'י'מ'ע'י'ב' ח'ב'י'ם' ע'ע'ים' ש'כ'ר'מ'ך' ו'ש'ל'ש'ת' ס'ל'ו'ן'
 ל'ה'ך' כ'נ'ו'ף' ש'א'י'ן' ט'ט'ל'י'ן' מ'ה'ן' ל'מ'ע'ד'כ'ה' ד'ח'ק'
 כ'ל' ה'ע'ע'ים' כ'ש'ד'ים' ח'ו'ץ' מ'ש'ל'ש'ת' ו'מ'ש'ל'כ'ת'
 ו'ל'מ'ה' ש'פ'ג'ק' מ'ב'י'א'י'ך' י'י'ך' ו'ש'מ'ך' ל'נ'ס'כ'ו'ס' א'ה'
 א'ח'ו'י' ש'מ'ט'ו'ה' ש'ל'א' מ'ר'ע'ת' ו'א'י'ך' ח'ת'ה' ח'ו'ל'ח' ל'ו'
 כ'ט'ו'ר' ב'ש'ב'יל' ב'כו' ל'ב'ט'ו' ח'ת'ה' מ'ק'ד'ש' ו'לו' א'י'ך'
 ח'ת'ה' מ'ק'ד'ש' מ'ח'ו'ח' א'מ'י' ו'ש'מ'ע' י'ו'ל'ו' ג'ס'

כפ'ע'ס' ה'ה'י'א' ח'מ' ל'ו' ה'ק'ב'ה' כ'ש'ב'יל'ך' ו'ב'ש'ב'יל'
 כ'כ'ו'ד'ך' ח'מ' מ'ו'ח'ל' ל'ו' ו'מ'ק'ר'בו' ו'ל'א' ע'ו'ד' ח'ל'ה'
 י'ז'א'ני' י'ע'ש'ה' ח'ו'נ'ע' ע'י'ק'ר' ו'ח'ת' ע'ג' ט'ט'ל'ר'ה'ו'
 ו'ע'ל' כ'ל' מ'ש'ע'ים' ת'כ'ש'ה' ח'ו'ב'ה' מ'ש'ט'ל' ח'ו'ב'ת'
 ש'ל'מ'ט'ה' כ'כ'ס'ה' ע'ו'ב'ט' ש'ל'א'ה'ר'ך' ו'כ'ן' ח'ת'
 מ'ו'י'ח' ל'א' ה'ק'ד'ים' ב'ת'ר'ש'ה' ע'ו'ל'ז'א' ל'א'ה'ר'ך'
 ת'ח'ל'ה' ו'ל'ב'ט'ו' כ'פ'ו'ק' י'ש'כ' א'ת' א'ה'ר'ך' ו'א'ת' כ'ט'ו'
 ל'א'ח'ט'ר' ח'מ' ל' ת'נ'ח'ו'ס' מ'ן ט'ח'י'ל'א'י' מ'ו'י'ע'ל'
 ה'י'ה' א'ה'ר'ך' מ'ע'ו'ת'ו' ח'ח'ס'א' נ'ל'א' ט'ט'ו'ן' א'ל' ל'ע'ד'
 ש'כ'ו'ת' ד'מ'ת' ו'ל'מ'כ' ה'ת'ג'ל'ע' ה'ר'י'ב' כ'ט'ו'ש' כ'ר'ת'
 י'ו'ר'ח' א'ה'ר'ך' ו'י'ב'ן' מ'ז' ל'פ'ע'ו'מ'ה' ר'א'ה' ח'מ' ל'
 ב'כ'י'מ'ו'ך' כ'ר' י'פ'ת' ח'מ' ל'י א'ע'ק'ד' ר'א'ה' ח'ו'ר' ש'ז'נ'ו'
 ל'פ'ט'ו' ח'מ' א'י'כ'ח' ש'מ'ו'ע'נ'ח' ל'ה'ו' ו'ק'א'ו'ו'מ'ט'ח' ל'א'
 מ'י'ה'ו' ע'ב'ד'ו' ל'י ס'ח'ו'ר' ו'מ'י'ק'ו'ו'ס' ב'ה'ו' ח'ח'ס' י'ת'ד'
 כ'מ'ק'ד'ש' י'ו'י' כ'מ'ן' ו'ב'י'ח' ו'ב'ל'ן' ל'ל'ת'ר' ו'ל'א' ה'ו'י'ח'
 ל'ה'ו' ת'ק'נ'ת'ך' ל'ע'ו'ל'ב'ם' ל'א' מ'ו'כ'ו'ב' ע'מ'ט' ל'ה'ו' ע'ב'י'ח'
 ל'ע'ג'ל'א' א'פ'ש'ר' ד'ה'ו'י'ח' ל'ה'ו' ת'ק'נ'ת'ך' ב'ת'ש'ו'ב'ה'
 ח'מ'י'ך' ו'ח'ק'ך' ל'מ'ל'י' ו'ן' ש'ב'ט'ע'ל'ך' ט'ת'ח'ו'י'בו'ן'
 ס'ו'כ'ח'ו'ה'ן' ש'ל'י'ש'ר'א' כ'ל'ו'י'ה'י' כ'ט'ט'י' א'ח'ו'י'
 ח'ו'מ'י' א'מ'ל'י' ו'ת'ו' ש'ב'כ'ע'ל'ו'ך' כ'ת'ח'ו'י'ב'ו' ש'ו'כ'ח'ו'ה'
 ש'ל'י'ש'ר'א' כ'ל'ו'י'ה'י' ל'י ש'מ'ע'ת'ך' ב'ן' י'ו'ת'י'ח'ו'י' ח'ו'מ'
 נ'ה'ל'א' כ'ל' ה'מ'ש'ת'ך' ש'ם' ש'מ'ו'ס' ב'ז'כ'ר' א'ח'ר' כ'ן'
 ע'ע'ק'ר' מ'ע'ן' ה'ע'ו'ל'ם' ש'נ' ב'ל'ת'י' ל'י'ו'י' ל'ב'ד'ו' ל'א'
 מ'ה' ת'ל' א'ס'ר'ה'ע'ל' ש'א'ו'ו' ל'ל'ח'ו'ת' ח'ר'ב'ך'
 ע'ו' א'ת' א'ה'ר'ך' מ'א'ט'א' ל'מ'ה' ל'א' כ'א'מ'
 ב'ד'י'ב'ו'ר' ו'א'מ'י'ד'ה' ל'א' ב'ע'ו'א'ה' ש'ה'י'א' כ'ש'ר'
 ז'ר'י'ז'ו'ת' מ'י'ד' ו'ל'ד'ו'ר'ו'ת' ש'ל'ט'ש' מ'ד'ש'ו'ת'
 כ'א'מ'י' ב'ע'ו'א'ה' ש'ה'ן' ק'א'נ'ע'ת' מ'י'ד' ו'ל'ח'רו'ת'
 פ'ר'ש'ת' נ'רו'ת'י' ו'פ'ר'ש'ת' ש'י'ל'ט'ש' כ'ט'ט'י'ם'
 ו'פ'ר'ש'ת' ת'מ'ו'ד'י'ך' פ'ר'ש'ת' ע'ר'מ'ת' ו'א'ת'ה' ת'נ'ו'ה'
 א'ת' כ'כ'י' י'ש'ר'א' ו'ח'ן' ל'ך'י' ש'ש'ת' כ'ית' ע'ד' ק'נ'ע'ב'ה'
 מ'י'ד' ו'ל'ד'ו'ר'ו'ת' א'ע'פ' ש'ח'ר'ב' מ'מ'ק'ד'ש' ו'ב'ט'ל'ן'
 ה'כ'י'רו'ת' ה'ר'י' ב'ת'י' מ'כ'ס'ו'ת' ע'ת'ו' מ'ו'ח'י'ס'ו'ת'
 ע'מ'ד' ל'ו'ק'י'ן' ב'ה'ן' נ'ה'ן' ע'ק'ד'א'י'ך' מ'ק'ד'ש' מ'ע'ט'
 ש'נ' נ'ח'ה'י' א'ס'ת'ם' ל'מ'ק'ד'ש' מ'ע'ט' ב'ג'ו'ס'
 פ'ר'ש'ת' ש'י'ל'ט'ש' ט'מ'א'ים' ע'ו' א'ת' כ'ע' ע'ש'א'כ'

ו'ש'ל'ח'ו'ן
 י'ו'י'

חכל באר ויעזר דקכר ושפיוך אנו על מע
להי עבלה על הויכל אנו על העשות גענו כל
העם בכנייה בא אנו שבתנוק ומצאו כל
טע הוא מפורט אמר הדי הוא ספרתכם ועזין
צע אנק פיר ולא נקמאת סכין כלמני יתקשה
עליהם טודת כלים ית משפיות וצנים והא
וגם דם עין שפך מנשה הרבה מאד שמערת
מינה שפיות דמים דלכל טודת כלים כיו
קמא קומא וכיון שראו חכמי כך התקייבו ש
יהי תורמין לא צמיות כיון תורמין מני
שאר לתנים טובל ולובש בגדי הרמה
ומקדש ירין נחליו וצונק לו הזהר עמת
תגע בכלי ער שתקדש ידוך נחליך ותחר
כך מנסה המנהגה ועלכסך היתה והיה היתה
כחוה בלעך צונק בין כבש למשח במעדר בו
עלכבש וכלכל את המנהגה ועולה לראש
המשבח ומפנה את הגחלים חילך ותילך
והאמה מן הגחלים המצונבלות ונורד
למטה לתרין והוסך פניו לצפון ומעלה
למטה הכבש כמנו עשר חמנות וצובר שם
את הגחלים על גבי הרמה חוסק מן ה
הכבש שלשה ספחים במקום שזרתין
מורחות העונק ורישון המשבח הפטימי
ודישון המורה ותחר עיוד רצון תחיו
הכהנים ומקדשין ידיהם נדבלוהם וכלכל
את המגדיפות ונות הזכרות ועגלין לטעם
המשבח וכל חיברים נפרדים עלת עתכבן
סוכין חמת לצדדי המשבח ותם חין העוד
מחשיקין כנתין חנות כבש כנגד הסובב
ומחר כך גורפין את הדשן ומעמודין א
חותו עדימה כלגנתבנה ומורדין ממנה
פסקתר בכל יום ונדבלים לא היו מעודין
לא חמיהין עדימה גבוחה בתמצע כנחל
למשבח ותע המ תשע היה ללפונמר
סלון מה תל בו שהיתה האש כראת שהיה
מזנתת המשבח ולת היה המנתת כל נתימ

יהנה בלוד אמר יוחנן מקדשך דיכר גבה עוב
צפיו נהיה האש מנעם בו וסא היה כעתק
ואם המשבח תוקד בו אמר מינחם תוקד
יכלין חין נת בן זא בו בו האש היתה מותקדת
תאני בשם ל תומך קחם למאה ושש עשר
שנה עדימה האש מעתקדת בו ועצו לא צערה
לוא חשתו לא עתך ותומך רגוע בלוד תח
צשם ל הושעיה בעובי דיכר הדי חין היה בו
חמר שמענון בין למיש אעבדשבח כחטור
קט חק כח לא מספר קודת המשבח היה
מקטוה את הקטורת ורנג אמרי נכפלי
הצקר נשפ להם חמיתתין לא משלים
הבשר הנשר חיה נשפ חמיתתין כפלים
דא ואש חמיתתין תבן רבני
מכ לאש המשבח חמיתתין תבן לא מונס
החיון תל ואש חמיתתין תבן חמיתתין גמור
מך ודי הוא נחמ מן המשבח חמיתתין ונחמ
תן אש במחנה ועבדות צנה אש משבו חמיתתין
משבח החיון אף אש מחנה ומורה משבח
החיון או כלך כדריך הוא נחמ חמיתתין
חמיתתין וכחמיתתין אש במחנה נחמ חמיתתין
משבח חמיתתין משבח חמיתתין חמיתתין
ומחנה משבח חמיתתין חמיתתין חמיתתין
שהוא משוך מצין עיהם לחמיתתין חמיתתין
תוקד על המשבח אף אש חמיתתין חמיתתין
את לא עלת כד חמיתתין לא תהא לא משבח
החיון חמיתתין חמיתתין חמיתתין
בד שיהוא סוכין בד שיהוא חמיתתין
בד שיהוא חמיתתין בד שיהוא חמיתתין
בד חמיתתין יבול לא ילכש עבדה בגדי
פשותי אכל ילכש עבדה בגדי חמיתתין
יבול לא ילכש עבדה חמיתתין חמיתתין
עבדה בגדי חמיתתין חמיתתין חמיתתין
בש פנה חמיתתין ילכש חמיתתין חמיתתין
האבנכ דברי ר וחמיתתין חמיתתין חמיתתין
ממשמש חמיתתין חמיתתין חמיתתין
ספיים שחמיתתין חמיתתין חמיתתין

והוא
הוא
הוא

ין למדנו שהנזכר מקדש את הרואה לו
 ומן שהמבש מקדש את המזכיר על המשכה
 ומנן שהכלים מקדשין את הרואה להן ולקדש
 אותם והקדש קץ כל הנגב בהם יק כלל הכל
 מקדשין את הלח ומדונה היבש מקדשין את
 היבש וכן כל הלח מקדש את היבש ולק
 מדות היבש מקדשין את הלח כל קדש עקנו
 אם נעשין מעין מלכותן שהיו עושין והכל
 מקדשין ואם לאו אינן מקדשין וכולן אתן מקדש
 את כל מקדש העו העולה על מ על המז
 כל הל שיבא ממנו ויבוא השמש והן מתאכלת
 על גבי הכהן כל הלכה הקפידא דברים שהן
 ראויין למקרב כל יפה שיבא נותנן יבוא השמש
 וכן סעודת כל הלכה דברים שאינן ראויין
 למקרב כל יפה בגוף הקומץ והלכונה ומנחת
 כהנים ומנחת כהן פסוח ומז נמכס תל צואה
 אהרן ואת כל לאמי זאת תו העל כל עד הכ
 סמכו לדבר שלבתי מעיכן אמר תורמין אתכם
 כל הלכה: **תבן התם חוצים ונדחים**
 ספקנו מעל גבי המל קודם חנות נחזיר ומועל
 בתי את חנות לא יחזיר ואין מועליו בהק
 מני העל כעליו אמר רב נעב חתב אמר כל הלכה
 והקטור נעל אחד אמר כל הלכה והרים הא
 כועד חלקהו חינו להקטרה נעו להרמה
 פנות רב כהנא בכל יום תורמין את המז
 מקדש את הגבר או ממנוך לו מלפניו ואחריו
 שום הכתרים מחנות
 ובראלי מה שמורת הדחשונה ואיסלקא דעתה
 מנחות דחנותה הוא היבי מקדש ויהי
 פוחחין לא אמר יעני ממשעבד אש כל הל
 אינו אדע שער כפקר ומה תל עד הפקר תל
 בקר לפקרו שכלילה הולכך בכל יום תורמין
 את המל מקדש את הגבר או ממנוך לו מלפניו
 ומאחרי פרוץ בעם הכתרים דאיכא מולשא
 ויהן גחל עשין מנחות ברגלים דנעשי
 ישראל ונעשי קרנות עבדיכן משמורת

הדחשונה פסקא תחט טעמא לא הוה
 קריאת הגבר מגעת עד שהיתה העדר
 מליאה מישתא **מנאו קריאת הגבר**
רב אמר קרא גוברא רש שילת אמר קרא
 תורמלא תנח כותנה דרש שילת הישא
 קודים קר הגבר דמי בואשו **רש יאמר אמר**
אמר עש שיער ויש אומי עדי שיעלש
 ובאזכה תורמבוס אמר תורמבוס צינכ תנא
 כותנה דרש כדוש מה ואי אומי עמרון כהנא
 לעבודתם ולנים לדוכבם וישרא למעמדם
 ויה קולו נשמע בשלוש פרסאות
 מעשה באבדירפס הנכף שהיה מהלך בליכה
 נשמע קולו בשלוש פרסאות וכשבא לביתו
 עבר לומתות הרבה ואתפ כן כהן גדול מ
 נשוכה ממנו דאמי מר כשהוא משכי את
 את השם צום הכתרים נשמע קולו בידות
 אמר ראבא בר בר חנא מירושלם ליריחו
 עשר פרסאות היו ואמר דהבא איבא תלשא
 נכח ליכא מולשא ואמר דהבא יבוא נכח
 ליליא **תבן רבנך** הרמת הדש
 מעותה בכלים נראש כל מי שהוא מתה
 לתרום את המשבח תורם בצדק שהן מצוב
 רצין ועמלון בכבש וכל הקודם אתחבירו לתת
 ארבע חנות שנה ואם היו שנהם שנות
 הממונה אומי להם העצמו מה הן מויתקין
 חנות אונותם ואין מויתקין גודל במקדש
 מעשה שהל שנים דין ועולין בכבש
 ודקף אחד מהן את חבירו ונמל אשברה רגלו
 וכשראו בית דין שהן באין לשיי קבבה התקינו
 שלא יהי תורמין לא בפיוס **תבן**
רבנך מעשה בשני כהנים שהיו
 שניהם שניים רצין ועול בכבש קדם
 אחד מהן לתוך ארבע חנות שלחצירו
 נמל חבירו סכין ותקעלו בלבו עמד
 ר ירוק על מעלות החולם ואמי אחנא
 בית ישראל שמעו דמי הוא אומי כי ימא

והבאים וסודרים שלא נטאכסו כותנן ציצוי
מערכה גדולה ואינן ערובין מערכה צפ
עצמן והלכה כד יוס' תורת המנהג
לצית העולם שאת הינה נוהגת בצמה
תורת המנהג תורה אחת לכל המנוחות ש
שיטענו שמן ולבנה ובי מנן יצאו מכלל
שנן ויעק עליה שמן וכל לב והנותרת מנן
המל לאה ולב שיכול אין לי עשונות שמן
לבנה אז מנחות ששייריהן נאכלין מנחות
שאין שייריהן נאכלין מכל תל תורת המנהג
תורה אחת לכל המנחות שיטענו שמן ולב
הקרב כולה בנחת' אמנה פשהה לא
פסולה' בנן אהרן לא בנות אהרן'
לפני יתי יכול במערה תל לפני המל אואפי
המל יכול צדוים תל לפני יתי הא כיצד מנן
שה לקח דרומית מערבית' ל' לעשר אומ'
גישה לדרומה שלקח' אונ' מערבית אומ'
לאו שני בתובים אחו' מקוים עצמו ומקוים
חציו ואחו' מקוים עצמו ואמנ' חציו'
תופסין את מקוים עצמו ומקוים חציו ומנחה
מקוים עצמו ואמנ' חציו אם אומ' אתה כמנ'
י' במערב ביטלת לפני המערב צדוים
וכשתה אומ' לפני המל צדוים קויפת לתנ'
י' במערב הא כיצד הוא עשה מגישה
לדרומה שלקח' והרים ממנו מן המ'
המתובר שלא יביא עשרו' אחד בשע כליים
במנ' שלא יעשה מדה לקומץ'
מקלת המכחה לא מוקלת חדרתה' ומעמנה
לא ממנ' חדרתה' מקלת הפנ' ומ' ואת כב'
הלבן שתה' עם לבנה בשעת קמיעה'
ואת כל הכב' חש' עליה וחקטור' שולקט'
כל לבנותה ויעלה לאשים' והקט' המל'
רוח נוח חש' ליי' שכר' בה נכר' בקומעה
כמדיון בצבונתה' והנותרת מן המ' בשח'
לא פסולה' ואכלו ריבה אכילתה בכל'
מאכל שיציה' יאכלו שלא יאכלו עמנ'

חובלין כתיב ומה צמק שהיא פגעוטה
ובנו אהרן תמלה ואחר כך בניו לאהרן שט'
במחלוקת ולבנו במחלוקת מה אהרן כהן גדול
אוצל שלא במחלוקת אף בני כהנים גדולים
אובלים שלא במחלוקת' מצות תאכל
מצוה לפי שהיתה בכלל התי' ולפיה ותורה
והתורה יכול תחזור להערה רחש' תל'
מצות תאכל מצוה' ביצדו יבגה יבוא
עליה מצוה לפי שהיתה בכלל התי' ותורה
ואתה והתורה יכול תחזור להערה קראע
תל' במה יבוא עליה מצוה' תאכל מה
תל' לפי שט' יוכלו אין לי לא כולה מן אף
מקצתה תל' תאכל כל שהיא' במקום
קדוש יכול במנהג ליה' תל' חציו אהל ומנ'
אין כלאו בחצר אה' מוקד' בחדות אה'
כל שכנות הצויות בחי' קתחות לקדש'
תל' במקום קדוש' יאכלו שלא יאכלו
עמה חובלין כתיבמה צמק שהיא פגעוטה
לא תאפה חמץ מיה' תל' שלא תאפה
חמץ יכול לאו אחו' לבולס תל' לא תאפה
חמץ אפיה בכלל היתה ולמה יצאת לחק'
איה מא' אפיה מיוחדת מעשה יחודי וחובלין
עליה בפע' עצמה אף אפי' ארבה לישתה
ועריכתה וכל מעשה ומנ' שיש לה לחייב
עליו בפע' עצמו' חלק' בת' אה' מאשי'
לימד אף לחלק' אינן רשא' לא לאחד מתנות
האשים חוק' לאו צלבר' ומנ' לרבות כל
הקדשים תל' כי קדשקד' וכול' אם חילקו רח'
תהא פסולה תל' היא הרי היא בקדושתה יכונ'
אף הכפולה תהא במחלוקת תל' אותה בשח'
לא פסולה' כחטאות פנה חטאות מנ'
בחובלין וביום וצד' יאפת אף צו מן החובלין
וביום וצד' יאפת' אומ' חטאות א'
כשקטב' שלא לשפנה פסולה מן צו שחמ'
שלא לשפנה תהא פסולה תל' וכאשמה
אשם אם נשחט שלא שטענו פשר אף צו

הקדש חם כן למטה כחמץ מדין בעצרתו ומכנסו
בז' יל על בעל לא רטייה על נשדו וכשהוא אומ
להלך יהי עמך יהא דבר קודם למכנס
(הדים את את ה' אש הא האש יכח עינים
תלעולה" או עולה ימל אוברי עול תל אשו
תאכל האש הא כיש חותה מן המאובלות ומן
הפעמות וידר" א ושמו בשות ושמו כוכן
כחות" ושמו לא עשר" א על המלך סמוך
לכטבח" וכשפוטבש יכול בעצות יום הכפל
יהא פושע ולבש תל בגדין בגדים מקיש בגדים
עודא פושע לבגדים שהוא לבש כגה בגדים
שהוא פושע ראויך לבגדים אף בגדים שהוא
לבש ראויך לבגדים אף כן לבש טאמ אחר
פועל מני" וכן בגדי הרמה פחות מנגדי
עבודה שהיא דרך אהן שימשו כוס לרבו
בבגדים אביסל בהן קורה לרבו
והניח את הדיש כל ימי שדעה מן הכהנים
ממלא מן הדיש שהוקירו למטה ומוצא
חוק למטה שה' חוק לחומת דושם והע
הקדש מקום עין הדיש ואין לבדיותו לחוק
פיוס לא צב החמה והעולם לא כתעצלו מן
אנפ שאין הושות עבודה אין בעמי מומני
מוציאין אותו וכשמעצאין אתו חוק לעור
מטחין אותו במקום המועלע במקום שאין
הרחות מעשבות בו ואין הגשמים גורמין אותו
שכ זמנו ואקוד ליהנות בו והאש עבר
המלך תוקד בו אמר יהודה מלך יהודה האש
שלא תבא לא נחשו שלמנבח תל והאש
על המלך תוקד בו אמר יהודה מלך יהודה
מעריכה אהדת לקיום האש תל והאש עבר
המלך תוקד בו לא תבנה מלמד שכ
המנכה עובר בלא תעשה ובער עליה
ה' עינים לרבות שט גשמי עינים עם תמיד
שלשחר" בבקר צב טאמ בעינים בבקר
בבקר וטאמ בתמיד בבקר ואיני יודע אשה
יקדום" יקדום דבר טאמ בוצב בבקר לדבר

לעיל

שלא טאמ בוצב בבקר טאמני בעינים בבקר
בבקר וטאמ בקטר בבקר בבקר ואיני יודע אשה
מדין והיום מי מכשיר אתמי עינים מכשירין
את הקטרת אף הם יקדמו את הקטרת
טאמ בקטרת בבקר בבקר וטאמ בעיות בבקר
בבקר ואיני יודע אשה יקדום וכשהוא אומ
בבקר בבקר בביטי את העלי יקדום בעבודה
סעין לקטרת אף הם יקדמו את הקטרת
ומן עשה מעריכה גדולה שתקבל את כל העול
תל עליה עולה" מל באומני חסות אומני
אישם אימורי קדש קדשים אומני קדשים
קלים תל עליה חלבי השלמים" מן הקאמ
והלבוטה ומטות כדעים ומטות נקטס תל
עליה והקטיר כל הקטירים יהא עליה
יכול אף אש הקטרת תהא עליה תל ובער
עליה ועדך עליה עשה הבשרה אחרת לקט
ומן שלא יהיה דבר קודם לתמיד שלשחר
תל עליה עולה" ומן שלא יהא דבר אחר
לאחר תמיד שלבך העלי תל עליה השלמים
מתחילין בתמיד ומקדמין בתמיד חוק מקדמין
פעת" תמיד אף בשבת" תמיד אף בטאמ
לא תבנה אף צמקעות" ומה היו עושין לה
כופין עליה פקתה דברי ר' יהודה ר' שמעון
אומ בשעת הצמקעות היו מדישין אותה ש
ודישו את המזבח" ר' יהודה אומ שתוס
מעריכות בכל עם ושלוש ליום אחת למעריכה
גדולה ואחת לקטרת ואחת שמוסיפין ציום
הכפורים" ר' יוסי אומ שלוש פעל יום
וארבע ליום הכפרים" אחת למעריכה גדולה
ואחת לקטרת" ואחת לקיום האש
ואחת שמוסיפין ביום הכפורים" ר' מאיר
אומ ארבע בכל יום וחמש ביום הכפורים
אחת למעריכה גדולה" ואחת לקטרת
ואחת לקיום האש" ואחת שמוסיפין ביום
הכפורים" ואחת לאיברים וטדשים שלא
תאכלו מצערב" ר' יוסי אומר

איברים

בן יצחק מלמד שמשירות האויה מעכבת
למה וכת אהרן ובכו" ביום המשח אתו ביום
ולא בליכה" ביום המשח אין מושחין כהן
גדול לא ביום" ביום המ' אע"ה מושחין שני
כהנים גדול כחות" ביום המ' אע"ה יכלו ביום
שנתמנה יהא מצות עשירות האויה ומסקין
תל' מטה תמיד האמה אבי מקיים ביום המט'
אתו מיום שנמשח מצוי עשירות האויה ש'
לעולם" עשירי הא' אחד מעשרה לשלש
סוף שנה שבעת רבעים ועוד" סלת
מ' תל' ר' יהושע דסקטן בשם ר' לוי בוא וראה
כמה הם הקצרה על המוכן של ישראל אמ' להם
מי שנתחייב להציא קרבן יצא מן הבקר שט'
אם עמ' קרבנו לא מצא מקצתו יבוא מן
הכספים של אם כשברוא מקריב לא מצא
הכספים יבוא מן העצים שנ' ואם עז קרבנו
לא מצא מן העצים יבוא מן העופות שכ' ואם
עוף לא מצא מן העופות יבוא סלת מנתה
ולא עז לא שכל הקרבנות אינן באין חייין
וז' באה חייין מוחלי בבקר ומנה בע' ולא עוף
אז שכל מי שהצא מקריב אתה מעלה עליו
הכת פ' ג' שמו מקור העולם ועד אפס
דכת כי ממשה שמש ועד משה ג' שמי
בביום" סלת מג סלת אמורה להלן מן
החטים אף כהן מן החטים" מטה הרי'
היא ככל המנחות כלבונה" תמיד אף בשנת
תמיד אף בטומאה" מ' תמיד אף בשנת
מ' בבקר אז אמ' מחצית בבקר ומחצית בע'
יכול יבוא חיי עשרין בבקר וחיי עשרין
במרב תל' מחצית בבקר מחצית משלם
מצוי בבקר ומחלי בע' מחצית מושלם
כיצא בער' כיצד הוא עושה מצוי
עשרין שלם או ע' ומקריב מחציה בבקר
ומחציה בן הערבים" נסמא חצן שלבן
הערבים או אפי' ימל' יבוא חיי עשרין מחצית

תל' מחצית בער' ומחצית מושלם הא
כיצד מצוי עשרין מצות שלם וחוצהו נאמר
מנחה ומחצה אבד" ומה שהקריב מחציה
בעשירות ומת ומנו כהן אחר תחננו יכל' יבוא
חיי ע' מביתו תנ' חיי עשרובג' של ראשית
תל' מחצית בע' מחצית מושלם סביא
בער' הא כיצד מצוי עשרין שלם וחוצהו
מקריב מחצה ומחצה תבד'
בשנתו שני חייין קריבין ושני חייין אנבדיין
על מנחת מולמד שהוא מעונה ככל
בשמן להקפיד לה שמן אחר ית' על כב'
המנחות" ואי' יודע כמה הריב דן. אז טע'
נה שמן ומנחת נספיה מעונה שמן. מה
מנחת נספיה שששת לוגין לעש' ח' ז' -
שששת לוגין לעשרין" הולכך לך לודין
הז' טענה שמן ומנחת כדכתו טעונה
שמן מה מנחת טענה לוג לעש' אף ז' לוג
לעשרין" כמות למוי היפה רבין מנחה
שהיא בזה תמיד ודומה את השבת נארת
הטומאה כמנחה שהיא בזה תמיד נדומה
את השבת ואת הטומאה א' תופת מנחת טענה
שאונה בזה תמיד ואינה דומה לא את השבת
ולא את הטומאה" הולכך לך לודין
הז' טענה מנחת יחיד וצאה בגלל עצמה
וטמאה לבונה ממנחת יחיד וצאה בגלל
עצמה וטעונה לבונה" א' תבית מנחת
נספיה שאינה מנחת יחיד ואינה צאה בגלל
עצמה ואינה טעונה לבונה" א' ישמש
בין שני יחנך בן בדוקה אומר כשהוא אומר
סלת מטה תמיד הרי' היא לו כמנחת טענה
מה מנחת תמיד שששת לוגין לעשרין
אף ז' שששת לוגין לעשרין" תעשה
מנחת מולמד שהיא כעשית בדומהין על
ערה אין לך רבובה בתורה אז ז' רבובה
שבתורה ושבתולאים עבה" וכינת'

אם נקמנה שלא לשמנה תהא כשרה
שמעתי אהי יש מהן כחטאת ויש מהן כחש
מעת חוץ ומנחת שונה הרי הן כחטאת לפי כן
אם נקמנו שלא לשמנה שפולין מענת טבה
הרי היא כאשם לפי כן אם נקמנה שלא לשמנה
תהא כשרה כל זכר לרבות בעלי מומים
למה נאמר אם לא יוכלו כבד המוריון אם כל
למה נאמר כל זכר לרבות בעלי מומים נאמר
הכללה כשרה לא מפלה וכן נאמר לבית
העובדים לודותכם שיכחם הדיבר לרבות
מחסי וי אין להם לא לאחר מתנות האשים
כל אשר יגע ינוכ אפלו כגע ונתנו
הל בהם עד שיכלו או ינוכ אפלו ככל
במקצת הכמר קדיש כולו אל אש יגע ב
בהם הנובע בלתי הא כיתר כותל ממקום
הבלע מה יהיה קדיש להיות כמנה אם נאמר
פסוק ואם כשרה תחכם כחומר עבר
ודבר זה קרבן אהרן שהיה
מה אכס יעא מנכס ומעט יעא מתוק אמ
כשכטל בר נחמס כיון שהתחיל רוח הקודש
לשמש לשמשון בשמש מקומות התחילה
דבר ותקל דמא יו לפע במין כנפוא נחמנה
ובין אשתל אמר ל שמעל בר נחמס נכסל טע
הרים ובקישן זה לזה באחד שהיה נוטל
צדורות ומקישן זה לזה ל יורה ודב
נחמיה אומ בשעה שהיתה רוח הקודש
שורה עליה היה כוסע פגיעות גסות כמין
צדעה ועד אשתמל וי נחמיה אומ בשעה
שהיתה רוח הקודש שורה עליה היו שעויות
עגמות אוקיסות אולנו במין שוב ומולך
הולך מערעב ועד אשתל כשהוא הולך
לתלמדה וירי שמנשון ואבין תמננה ותכלה
עליו רוח יי וישפע בשפע הבדי ותעלה
על רוח יי וירי הוא בא עז לחי ומלשונם
וכשהא חושר מתבטטה אמר לך ואררה
את מפלת האררה וכל ויכב ימים כן ויררה

שפיל

ל כפון ומנה שמנשון תמיה בלבן ואומי אר
חובל כל החיות ועבשו יעא ממנו מאכל כן
אחר חובל כל הקרבנות ועבשו יעא ממנו
קרבן ואיזה זה קרבן אהרן ובכין דא
זה קרבן אהרן אמר ל חוץ כתאווה דו
לקרבן של נשיאים דבת עלות מחוס העלה
לך ואשה זה שיש בו נשים ואים וכבשים
ועתים חייך לך קרבן שוש בוא לא קרבנ
של נשיאים דבת ולצח השלמים ל יורה
וי נחמיה ודבך ל יורה אומ חביב קרבן
של נשיאים לפי הקבה בשירה שאמ יעל
ביום בשירה כל זה ל וחוהו ובקרבן
של נשיאים כת זה קרבן נחשון
נחמיה אומ חביב קרבן של נשיאים לפי
הקבה בשע הלחות בשכי הלחות טע
מה ומנה הם כתבים ובקרבן נשיאים כת
זה קרבן נחשון זה קרבן טעל ורבן
אמ חביב קרבן של אהרן לפי הקבה כול
קרבן של נשיאים בקרבן של נשיאים
זה קרבן ובקרבן של אהרן זה קרבן אהרן
אמ ל בריכה חביב קרבן של אהרן לפי
הקבה כשנים עשר שבטים שזה זה שבע
הי המשה הרי שנים עשר זה קרבן
אהרן יכול אה ובכין כאחתיהו מביאין קרבן זה
הל אהרן ובכין אשר יקל הא פיעד אהרן מביא
לעצמו ובכין מביאין לעצמם ובכין לן
כהנים הדיקטים או ובעל אן כהנים גדולים כל
כשהוא אומ לפיטב והכהן המי תח הרי כהן
גדול אמר מה חע מקיים ובעל אן כהנים
הדיקטים כשהכהן מתקרב לעבדנה מביא
עשירית האוטה לשלן ועבדנה בידו אחד
כהן גדול ואחד כהן הדיקט וזו היא הסקחה
מנחת חינוך ואחד כהן גדול ואחד כהן
הדיקט שעבדו עז טלא הביאו עשירית האוטה
שכהן עבדו עז כשהיה ביום המשח
אותו עשירית האוטה ל וחקן כשם ל שמנשון

ורין הוא מה קדש קדש שישנו למטאות וחייב
למריקה ולשפיטה לא סגולה לכיבוס מטאות
הפנימיות שלא שעל מטאות החיצונות למריקה
ולשפיטה אינו דין שישנו להן לכיבוס תל תורת
החט תורה אחת לכל המטאות שיהוצאן טעון
כיבוס יכול אף מטאת העוף יהא דמה טעון
כיבוס תל זאת בשחטת אמרת לא בנמלקת
במקום אש תש העל תש החט לטעון
זה שאמרן לרבות כל המטאת שלא תהא שחטת
לא בעמ' קדש קדש לרבות דתו של מוצנע
שלא תהא שחטת לא בעמ' היא פרה
לתורה ולחיל שיר' במק אש תש העל תש
החט ר' לוי בשם ר' שמעון בן לקי מוכן שאוה
מפגם מוכן את המטאת כד' לקרב ואת לתעוה
הכין במחטאת חתה יאכל פרה לטבול יום
ולמחוקר כפורים ולאובך אותה בשרה למט
אונה סיתן דמה למעלה לא שיתן דמה למט
במקום קדוש יכול במחנה לוי תל בתר
אחל פל' וק' לא באר אחל מעבר מל לרבות
את הלשכות הצנויות בחוף ופתנתוק לקדש
תל במקן קדש כל אשר יגע בש' יק
אפלו שלא בלע תל בשורה עד שיבלע יכול
אם כגע במקצת הכפר יקדש בולו תל אשר
יגע יקדש העוגג בלבד הא ביצד חותך מקום
הבלע בשורה לא בעמ' ולא בגמ'
לא במקרים ולא בטלפים יקדש להיט
כמה אם פפולה כפול ואם בשורה תאכיל
כחמי שבה' ואשר יזה מדמה מד' ס'
כשורה לא מד' הפפולה ר' יעקב אומר
אם היתה לה שעת הכוסר וכפלה דמה טע
כיבוס' ר' שמע' אומר פלו היטה לה שעת
כוסר נכסלה אין דמה כוסן כיבוס שזממה
כשורה לא פפולה' מדמה לא אר' ופורה
הלא דין הוא מה אם הדם שאוב טעון מעוקה
ושפיטה טעון כיבוס הרוטב עצומא טע' מריק
ושפיטה אינו דין שיטעון כז' תל מדמה לא

מנופצה וצומג וכא מד' קדש קדש
שהיה צדיק מה אם מטאת הפנימיות שאין בהן
מריקה ושפיטה דמך טעון כיבוס קדש קדש
ישנו למטאות החיצונות למריקה ולשפיטה
דין הוא שישנו להן לכיבוס תל מדמה ולא מד' ס'
קדש קדש' מ' מה על הכר טע'
על מקצתו של כר' וכול' יהא כולו טעון טבול
תל אשר יזה עליה תבס' מקום הדם טע' טבול
חין הכר' כולו טעון כיבוס' טע' ס'
העורר על הכר' וכול' יהא טעון כיבוס תל אשר
שה על תל הדם הפשר להוצאו עליה טעון כוס
ושאינו כשר להצותן עליה אינו טעון כיבוס
נת' מיוז שלפשה עד שלא השתטף ד'
כיבוס משהיה אינו טעון כיבוס כסמ' שחטת
עיריים' נצרך על הריס' ואם טעון פרה
טעון כיבוס ואם כעצמה בהמה אינו טעון כיבוס
שאינו ראוי להשאה' טע' הקר' וכן היצ' אה'
טעון כיבוס' נת' מקצתו של כר' אחר אה'
הכר' האחר טעון כשום אה' ישם על הכר' לא
מכר' לכר' בגד חין לי לא בגד אה' לרבות
העור משהופשט תל אשר עליה תל וכול' טעון
מדמה אתה עור עד שלא הפשט תל בגד
פרט לטעור עד שלא הפשט דברי רבי יהודה
ר' ליעזר אומר בגד חין כל לא בגד מל'
לרבות את השק וכל דבר שהוא כמ' לקבל
טומאה תל אשר עליה תכבס יכול שתכב
מרבחת העור הקשה תל בגד מה בגד
מיוחף שהוא ראוי לקבל טומאה ואינו ראוי
לכיבוס וקל וחומר לכלי עץ ולכלי מתכות
שאין ראויין לכיבוס' תכבס בגד קדמל'
שהכיבוס במקום קדוש מנ' אם שפירת כס' הדם
במקום קדוש תל תכבס בגד קדוש וכלי חוש' שנת'
תכבס מלמ' שהוא מכבס יטה ופה עד שנת'
שאר ב' דושם דם וכל שבעת הקממ' החטבות'
על הכתס מעבורין עליו חוץ ממנו רגלים שאין
מעטין מ' רגלים למקדש' תכבס

הוא הריבוי חולבין חורפה ברוהין ונותן
עבירה שאין ולשה וחונה חנה צתנור אמע
אחר כך קולה אותה בשמן על במחבת ואינו
מצטלה כל ירכה או מהא בצבטל נח סנאק
תפני דא תפני שתהא ופה נמה לט
כך הדין ונתנה חת קעבת שאם תעשה מערב
עצת אינה טהר ופא עוד לא שהיה נכסלת
בלנה ככלי שרת נביצר היתה נעשית מביא
עצ שלם מביט נח וצמון בחצי עשרה שבמקור
ומצא שלשת לבק שפך ומחלק אותה שתי
עשרה רביעיות צריעיות שבמקדים ואופר
מכל חצי עשרה שש חלנת כל חלה נחלה לשו
קפלה אותה צריעיות שפך נחור וכופל השת
עשרה חלנת כל חלה נחלה לשנים ומקריב
חצק עם תמיד שלשחר נחעין עם תמיד של
הצדדים וזו היא מנחת הצדק האמורה בכל
מקום תביאנה לפי הטקסין ובשמו
אמר מקריב חף לאחרי הנשים תוכו
ד אנה דכה ד דוסא אומי נוי מעמדת
מלמד שחנה כוכל אחרי לשנים ומביא ופוח
תקרי ריט יכנס חף בכו כן תל זה חצק
אחרין או מה אחרין מביא בכל יום חף בכו
מביא בכל יום תל זה אומה אחרין דוחה את
השבת ואת הטובי וכול חף בכו כן תל זה או
מה אחרין מביא חציוס חף בכו כן תל זה או
מה אחרין מצט שששת לוגין בעשרה חף בכו
תל זה חמה אחרין מביא רכובה חף בכו כן
כל זה והכהן הכי אין לי לא המשות
בשמן המשחה המרובה בצבדים מנח תל זה
או יכל שחט מרובה מעשה מלחמה תל
תחתיו מצבו את שצבו עומי מקומן מביא על
עשירות החיפה יעא משו מלחמה שאין
צבו עומי תחתיו ומל למשנה מל שאין צבו
עומי תחתיו תל שפ ימאם ילבשם חף תחמ
חש יבא לאחל מ לש בן את שחא בא לאחל

מאני לשרת בקדש בני עומד מחתני יעא
משוח מלה שאינו בא אהל מעני לשרת
במקדש מצבו יע חנה מלמד שהבן קורס
לכל אדם יכול אעפ שאינו ממלא ממלכו
שלצבון תל ואשרי מלא את ידו בצמק שהוא
מצטא מקצמו שלצבון הוא קורס לכל אחיו
ואם אינו ממלא מקמו שלצבון יבוא אחר
וישמש תחתיו ומנ צבון גאל שמות ולא מינו
כהן אחר תחתו מהא מטותן קריבה משלוחי טעם
תל מצב יעשה חונה יכול ביאנה חצי יסמל
אנה טלה אמרתי מלמד שמקריבין עשרין
שחירות ועשרין ערבית שז מק עולם ממי
שאמנה יהיה העולם כליל תקטר
טלה להקטרה יכול מנחת כהן כליל פה
לא מחבב מנחת כהן אין נאכלת מנחת כהנת
עזבלת חשת כהן אין מנחה נאכלת
מצט חלק בעלה ואינה קריבה כליל מפי
קלקה לא ביצר עושין בה הקומץ קרב לצדן
נחשיונין מתפזרין על הרשק מנחת כהן
אין לי לא מנחת טבתו מנחת חובתו מנח
וכל מנחת כהן כליל תהיה מצט
לפי שכל לא תאכל אין לי לא כולה ומנ חף מצט
מה תל תהיה אכלו כל שמוא אין לי לא
בעלענה ככליל תקטר והתמורה ככליל מקריב
ונל בעליונה בשפיל תהיה והתמורה ככליל
תקטר תל כליל כליל בגשירה שיהי
לוצר אומי כליל פה לא תא כל שהוא ככליל
פיה ליתק עליון לא תעשה על אבילתו
וידבר דברי אחרין זאת תורת
החטאת לצית העולמים זאת אינה
כוגת בצמרה תורת החט תורה אהתלכל
החטאות שיהא זמן טעק צבוס וכי מצ יתאו
מכלל שז הכבד המוטא אחרי יאכלנה ואשר
שה מי תב שופל חף לו זמנס טעק טבוס
לא חטאות החיצבות חטא הפעמיות מני

במקום שהיו המושבה פוסלת בפנים פסלום
שבעים לים שבחוזי מקום שהמושבה פוסלת
בחוזי איכז דין שיפסול ים שבחוזי לים שבפנים
תל אשר יוצא הנכס פוסל אין היוצא פוסל
אחלה ועוד אין לי לא מהלמי ומג לבנות
שילת וצית העולמנים תל לפי בקדש
נכס לכפר אעפ שלא כיפר פסל דצמי רצי
אעזר אמר איעזר נאמי כאן לכפר ונאמר
להלך לכפר מה לכפר אמור להלך בשלא כפר
אך לכפר האמור נאמי אעפ שלא כיפר ר
שמעון חוכ נאמי כאן לכפר בקדש ונאמי במקום
אחר לכפר בקדש מה להלך שפבר כתיב אף כאן
עד שיתכפר ר יהודה אומר אם הכנים
שגב כשרי וכן הלכה בקדש באש תש מלמי
ששתיפתה בפנים אין לי לא נובלבי ומכללות
פסולי קדשי קדשים נאמי אורו קדשים קל תל
כל בקדש באש תש תבו רבנן שלשה
מקומות לצריפה אחי בעשרה וכו שורפיק
כל קטלי המוקדשין ואחד בהר הבית וכו שורת
פדים ושעירים הנשרפים בזמנ שאירע בהמיק
אחד שיצאו מחומת מעשרה ואחד מן לירושם
וכו שרפיק כל החבאות הנשרפיק בזמנ ששרפיק
במעוסי ר לעזר אומי לא תחכ בא תשרף
כל שהוא טעון שריפה ליתק עליו כלת תעשה
על אכילתו ר יוסי בבבלי אומי אין ככל
העין הזה מדבר לא בפדים הנשרפיק ושעיר
הנשרפיק ליתק עליון בלא תעשה על אכילתק
מלמד שפוסליהן נלדפיק בבית הבהרה
אמרו לו נאמי לחטא שאם נבגס דמה לפנים
תרא פסולה אמר להן לא הובא את דמה
להקדש פגמה ראת תורת האשים
לבית העולמנים ראת אינה נהגת בפגמה
תורת האשים תורה אחת לכל האשמות
שיוהא דמין טתק למעון וכו מנ בא מכלל שב
פי בחבאות האשים מוא לכתק מה חטאת דמה
ביתק למעוסי אף אשים נהא אצו טתק למע תל

קדש קד ואת דמו ישרק לרבות כל האשמות והעם
לעזרע שיהא דמו טתק למעון ונג לרבות והעם
שנתעורב צים שלמים וזרין תל קדש קד נאמר
דמו ישרוק וכול אכלו נעצרו ותיכ מל הוואמה
יעשו להן יענו עד שיקתבו ויבין אשמי פיסה
שבין ממין זה ודמי היתה שפוח ממין שפוח
המותר מצותו רשמעון חוכ אשמי שפוח
בשלמים עוהם ושחנא צעק זה יקרב לשים
מי שבנה נה יקרב לשים מה עתה נאמר על
והלא שלמים טעוין תעשה ואין האשים שפוח
מגמה אשמי להן מה בפר יקרב לשים שפוח
והלא אשמי טעוין לים אשמי ופסולי חוכ
במקום קדש נשלמי טעוין לשים ונאמר
לכס ישר במקום טעוין ואין מביאין קדשים
לבית המוקדש הוא הנה קדש טעוין
קריבה במקום אשמי רי פתחין אשמי
הרבה אף הגדים אף הנשים אף הנאשים
לפוח שחוטתו לא משיבה ופסולי חוכ
צעטן אף טתק צעטן קדש קדש לרבות
צבתי שלמי צנו שלא תרא שחוטתו לא צעטן
אויכול אף חטואה נאמי לזיח תל אשמי
ואת דמו יל מלמד שהיה טעון פתק שנים שה
הרבע כדים העולה ר הקטור אשמי חכ
המל אשה לזוי אשמי כוח אשה אעפ
שחוטתו שלא לשמו אשמי אשמי טעוין פסול
עליו או יבול אעפ שלא שחוטתו צעטן תל הוא
כל זכר לרבות נעלי מוצק נלמה אם לאו
בבר אמרו ואם לבעלי מומין לעברין בבר אמרו
ואם נק למטה נאמי כל זכר שיכול אין לזאן ש
נכולד תמים ונעשה בעל מום נולד בעל מום
פגעני אמו מנ תל כל זכר ואכלו כשר
לא פגומי קדש קד לרבות צבתי שלמי צנו
שלא ואכלו לא לצבתי כהול הוא פוסל לתורה
ואכל לזירי בחטאת באש מה חטאת כע
התוספין בינום וכו ונעשת אף אשמי פסולות
פיום וכו נאמר תורה אחת להם לפגמה

גמח קדוש חייבובוס לא בעזרה ומככלי חריש
שנתכשים בה חן שבריק אותה לא בעזר שטמ
במקום קדש מוכן אמר בגד שיצא חוץ לקלעים
כגם אמבסון במקום קדוש שומט חוץ
לקלעים קריבו ומניח בו כדי מספגת נכבס
וקבצנו בקדוש קדוש כלו מרש שיצא חוץ
לקלעים קריבו ומניח בו כדי מספגת נכבס
חוץ לקלעים קריבו ומניח בו כדי מספגת נכבס
חוץ לקלעים קריבו ומניח בו כדי מספגת נכבס
במקום קדוש שומט חוץ לקלעים
נכבס חוץ לקלעים קריבו ומניח בו כדי מספגת נכבס
חוץ לקלעים קריבו ומניח בו כדי מספגת נכבס
לקלעים קריבו ומניח בו כדי מספגת נכבס
חוץ לקלעים קריבו ומניח בו כדי מספגת נכבס
לקלעים קריבו ומניח בו כדי מספגת נכבס
חוץ לקלעים קריבו ומניח בו כדי מספגת נכבס
לקלעים קריבו ומניח בו כדי מספגת נכבס
חוץ לקלעים קריבו ומניח בו כדי מספגת נכבס

מלו בישורל מזכר צדקה השפודין נחא סכליות עזר
עליון תל בשלח כל כלי בשול מכל מסון
ומזרח ועפרם גמ יבוס מה שטיפה אמורה להכל
בארבעים סאה חק כאן בארבע עמה תל במים
מים כל שהין במים לא זיוק ולא באג
במים להכשיר את כל המים קל ואמר למי כור
יכול חק הספורה תגא טעונה מעיקה ושטורה
תל ומזרח ושטוף במים ומיך ליה כל זכר צנה
יה חן כשרה טעונה מריקה ושטורה חין מסורה
טעונה מריקה ושטורה בישל בו מדשים חולי
חוץ לקדושים נקדשים קלום חם יש בה נטות
טעם הדו הקלים טאכלוק כחמורין וענולק מאק
מריקה ושטיפה ומסליך במגע כל זכר
לרבות בעליומאין ולמה חם טאכילה בבר
אמורין ואם למחלוקת כצר אמורין חם כן למה
טאג כל זכר שיכול חין ליה באפעל מנס קבוע
בעל מעם עובר מז תל כל זכר יחבר
אותה כשרה לאפסו קדש קף מה על שיפוס
חין לוי טעונה מריקה ושטיפה לא חטאת בלבד
ומז לרבות כל מקדשים על קדש קדשו וכול
חק התרומה תל היא פרט לתרומה חטאת
חין לוי לא חטאת ומז לרבות כל מקדשים מכל
וכל חט דבריו ל שקיפה חטאתו לו ל שקיפה
אסלו את מרבה כל היום חין כאן לא חטאת
בלבד חם כן למה טאג וכל שיכול חין ליה
חטאת יחיד חטאת צנור מז חין לוי לא חטאת צנור
חטאת נקבה מזתל וכל חטאת אשר יוצא
מדמנה חפלו מקינת דמה מיכן חם חטאת
שקיצל דמה בשכי בוס יחא אחד מעין לחון הפנע
כשר נכנס אחד מהן לפנים ל יומי חלבי מכה
בחיצון וחבמים פוסליך חטאת יומי חלבי
מה חם במקום שהמשבה פוסלת בחוץ לא פוסל
דס שבחין ברס שבפנים מקום שאין המשבה
פוסלת בפנים חין חין שלא יפאולרם שבפנים
לרס שבחון תל אשר יוצא מרמה אפלו מקינת
דמה חם לרן קל וחומר ליוצא מצנתה מה חם

כאמ' לכהן המיך אתה לו תהי' ונחמ' במעלות
הקללת לכל בעהרין שהייתי אומ' האפניה חול'
חולקין אותה כל אנשי בית אב שאם יגע לכל
אח' פשית ראונו לו לאכלו אבל הקלת אה'
יחלקו אותה כל אנשי בית אב יגע לבכר'
אח' קרפונב סבת מנה יעשה זו אינו ראו'
ללישה ולא לאפיה היותו או יחלקו אותה
מנחה כגד מנחה לפי כך פירש הסת' ומרבה
לכל בני אהרן תהי' שיתחלקו אותה כפי עצמ'
וכל כך למע' מפני שאכילתן שלמך שיום נה'
כפרת בעלים ואינו יודע איזה הוא השכחי
שאכילתה שתבוא כפרה עם ידו לפי כך אמ'
הסת' שהיא כל דבר ודבר מתחלק לכל אנשי
בית אב כפי שיעבה מן שיערה נבמנחה
הכפרה באה מכל מקום

וזאת תורת זבח השלמים שהערה
זבח תורה וכדנבי זבח חטאת זבח אשם
אין כת' לא זבח תורה ולמע' שהחטאת טאה
על חטא וחטא באעל חטא התורה אינה טאה
על חטא לכך טאה אם על תורה יק'
דא' זבח תורה יכב' זה עבן שזמנת
יערו כתורה שט' ויאמר יהושע לעבן בני
שיום ט' כדנבי דהיך נתק' לתורה'
ושם דרך שהראה לשמים חטאת שזמנה'
וכי זרם אמרו נא יתק' נהימך וככל' זמני
ויהושע בן לוי אומ' שעשה כמעשה זמני
ורבנך אמרו שנזמנת ישראל על ידיו אומ'
זה חביבו אברהם על שם משיכיל לאות הדשא
הימך זה עבן על שם אמנה חטאת כלפי'
ככלכל זה יתק' על שם שנ' ויכלכל יוסף'
ודידע כולם חמס' אין אנו יודעים שבגלם חמס'
אז מלמ' שאף עבן היה עמנהק לעתוי לבוא'
דא' זבח תורה יכב' ל' חובא בשם ל'
אחא כדנבי אין כת' לא וכדנבי כדוד אחרי
כדודי' דא' זבח תורה ל' נזכיה בשם

ראצא ב' כהנא כדנבי אין כת' לא יכדנבי
במולם תזה ולעולם הבא' ושם דרך או
מקמלי דרכים' דא' ושם דרך או מקמרים
ומעצום שהן מלמד' מן זמנות לאמת'
דא' ושם דרך ל' יקו ב' יהודה בשם ל'
מכתם ב' יקו ל' האוננים שהן מנפיקין מידות
מעונשין לדרכים' דא' ושם דרך או
שמולקין עדות נבתי ככדיות נבתי מלך שנות
דא' וזאת תורת ז' השלם ל' אשר
ו' יקו ב' מניח ל' אשר אומ' שלמים הקריב'
בכ' כח' מתוך ל' אשר ל' יקו סת' נהב'
הביא גם הוא מב' ע' ומ' אומ' עב' ל' אמ' ל'
יקו והא כת' וישלח את נפיו ב' ישראל ויהי
ליה ל' יקו שלמים נזכיה ב' מל' מל' ונב'
ניתוח' מעתה ל' אשר נהי' זמנ' ונתק' ותו'
עב' נב' ל' עב' ל' יקו כ' ונתק' ל' שם
שלמים מ' עב' ל' יקו כ' ונתק' ל' שם
מ' נב' הנה יתרו' אומ' ל' ונתק' ל' שם
ל' תי' רבא ל' יקו ל' קודם ל' שם
הנה יתרו נח' אמ' ל' ונתק' ל' שם
אמ' ל' חביבה וכל' כ' מ' ונתק' ל' שם
תורה היה יתרו עלולת הקריב' בכ' סו' ונתק'
דא' לאמר מתק' תורה היה יתרו שלם הקריב'
בני כח' והוא מ' ונתק' ל' יקו ב' שם
עניי עמ' עומי עמ' אז ענפה שהיא בשם
ב' עמ' ולמע' עומי דבר שהיה שם נדע'
ור' ונאי תימך או מעלמ' שזמנ' ב' ונתק'
ובאי דבר שלחיוש' ל' יהושע בשם ל' בני
והיך קראי מ' ל' יקו ב' חביבה זאת תורה
העלה היא ה' שהיו בני' מ' ונתק' ל' שם
ב' ש' וסת' זאת תורה זמ' העל' אשר הק'
ל' אין כת' לא אשר יקרי' מ' ונתק' ל' שם
אמ' ל' אחא ל' מ' מ' ונתק' ל' שם
עמו טעניות טעניות שלמים אמ' ל' ח' ל' ח'
מ' ונתק' ל' שם אמ' ל' ח' מ' ונתק' ל' שם

לחיים להיות עול בשלום חברו במקום מטמא
אז רבן שמעון בן גמליאל גדול הוא השלום
שבירה הכת דברי צידוי בתורה כדי להטיל טע
בין יוסף לאחיו שכ ויעוול יוסף לאמר אצוץ ינה
כה תאמ לינסף ואנך לא משכאך דפקוד יעקב
לבכו ר שמעון בן לקיש אומר גדול הוא
השלום שבשעה שברא הקב"ה את עולמנו על
עשה שלום בין העליונים לתחתונים ביום הראש
ברא מן העליונים ומן התחתונים שגזאשית
ברא אהים את השם ואת הא' בשני בראמך
העליונים ויאמ אהים יהו רקיע בשלישי
ברא מן התחתונים ויאמ א' וישא הא'
ברביעי ברא מן העליונים שכ ויאמ א' יהי
מאורות בחמישי ברא מן התחתונים
בתלמי שכ ויאמ א' וישרץ המים ביקש
לרבות מים הראשון אמר אם אברא אונט
מן העליונים העליונים רבים על התחתונים
מדיה וחפ ואם אברא אותו מן התחתונים
התחתונים רבים על העליונים נדיה אחת
מה עשה הקב"ה ברא אותו מן העליונים
ומן התחת שכ ויער נבי אהים את האדם עפר
מן האד מן התחת ויפח באפיו נשמת חיים
מן העליונים ויהי באדם כלמש
חיה ל מטא דשחב ל והנשע דסבנין בשם
לכוי כל הצרכות והתפלות מתממות בשלום
בקריות שמע פרוק עלינו סוכת שלומיך
בתפלה מעון הצרכות ועשה השלום בצרכות
כהנים וישם לך שלום אין לך פוג בשופר יעק
מן השלום כי אחריות לאיש שלום רב
זאת תורת העולה לעמה אין לי לא עולה על
זאת תורת העולה זאת תורת המנוחה זאת
תורת החטאת זאת תורת האדם זאת תורת
דבת השלום אין לי לא קרבך יחיד קרב צנוע
מל לא תעשו לנגי במעוהיכם אין לי
לא בעולם הזה לעולם ברא מל תל הנבי
כוונה איה כהר שלום ורבך אמרי גדול

הוא השלום רבן רבן שמעון בן גמליאל
זבח השלום תורה אחת לכל העלמים שהק ט
טעונת ממנוכה ונסכ נתבנת חשה וצוק
וכו מל יצאו לפי שכ אם עלתור יקריבכו וחק על
זבח התולדות הוהים נביא טעונת לחם לאתמע
קמיכה ונסכים נתבנת חשה נשמן תל מרמב
השלום תורת אחת לכל העלמים משום
ל ושעט אמרת לפי שיענה לקיין בחדש יכב
אין לה לא חזונה כל זבח השלום אס על תונה
מה שלם טעונת קמיכה ונסכים נתבנת חשה
ושוק אף תורה לטעם קמיכה ונסכי נתבנת
חשה וצוק תורת זבח השלום אס על תורה
מלמד שחתורה נשחטת לשם קמה כלשם
שלם וכול אף שלם ישחטו בשם קמה ויש
שלם תל וזא תורת זבח השלום על מל מל
שלם באי מן המעשר אף תורה תבוא מל
המעשר אמר הרי עלי תורה פתם יכב
יביא מל מעשר על תורת זבח השלום על תונה
מה שלם פירש מן המעשר יצוא מן המע
לא פירש מן המעשר אינו מביא על מל
בחוליק אף תורה פירש מן המעשר יצוא מן
המעשר לא פירש מן המעשר אינו מביא
מן החוליק ומל כלחם שיבוא מן המע
תל שלמים אשר יקריב מה שלם באה מן
המעשר אף חלחם יצוא מן המעשר
המכים בכל מקום לא יצאו אלא מן החוליק
ומהוא אומ תורה יקריב סכ ומה אמר
המעשר תורה ואברה והפדיש את רב
תחתיה ואחר כך באיאת הראשונה והרי
שתיהן עומדות מל שיביא את אישונה
שירעה ויביא עמה לחם והשניה תבוא
בכל לחם תל תעה קריוב יכול והוא
שתיהן טעונות למס תל וקריובן אחת טע
טעונה לחם אין שנים טעונות לחם
ומג לרבות את הנולדות ואת התענות תל
אס על תורה יכול יבוא מכל טעונת לחם

ויודך תחי טובא ולית את דחיל מענה כן כון ע
שמשנו ישראל פרשת הקרבנות התחיל ומלחמה
את להם משה התעסקו בתורה ואין את
מתרמים מן הקרבנות דכת זאת פורת העלה
למה שלמים ביום באחרונה אמר לי פיומן כהוא
שקדמותא שחיה בזה באחרונה ולמה שיענה
מחך הדסה כן הוים והאימוריק למשנה נחזה
ומן לטהרם והעור והפשי לבגלים לי שמע
ומן שחיה שלם מצא שלמים אין האוכך
מבנה שלם לי פתחם כלני למכורא בשם
למנחם דגליא לעתה לבוא כל הקרבנות
בשילם ותיק מקרבן שלמים אמר לי שמע
תלמוד פלי טבל המרכות חסומות בו בשלם
עז נלי עז לשמע נתק כן השקיה אמר
תלמוד פלי הוא השלום טכסל מצנת התורה
כת לוי תראה כי תג כי יקרא אם באה מצעל
קיימה ובשמה בא לשלום מה תוא צוג בקש
שלום דרפיהו בקש יתו במקומן נרפיהו במקן
אורי השקיה אמר גדול הוא השלום סכל
הלמנות שבתורה פת ניסעו ניתכונסעים
במחלות עונים במחלות וכשבוא לבר
סוכי נעשו כולם חכיה אחת שני נוח שם ישו
אמ הקלה הגיעה שעה שאמך להם מנחמי
בר קפרא אמר תלת גדול הוא השלום
שמצינו שביו הכתובים דברי צדני בתורה
בשכיל להטיל שלום בין אברהם ושדה חסד
ותחוק שרם בקרבה ולא נהרם אינו אמר כן
לא לבנה זה עתה שדה לאג נאדני שקן חן
כת כן לא נאע שקנתי בר קפרא אמר
אומר גדול הוא השלום שמצינו שצדני ה
הכתובים דברי צדני בכזה כדו להטיל שלום
בין אנוח לאשתו ומה נצמח ויהא מלאך
יני אנוח ואשתו ולמה אינו אנוח כן לא אמר
אמר אמרתי א האשה נצמח סומסומון ויה
צדני בר קפרא הוא אומר גדול הוא השלום

שבעליונים שאין בהן לא קמא ולא איבר
ולא שמה ולא תחרות ולא קשיות עורף ולא
עכבת כת בהם עושה שלום צמחמני
התחילונים שכל המדות הללו בהם על אחרונה
נפמה דתני לי ישמעאל גדול הוא השלום ששמנו
שלהקלה נכתב בקדושה אמר ימחה על המים
כדו להטיל שלום בין איש לאיש כן לי מאיר
הוא יליף דרוש בכשתא דחמתא בבבל לילי
טבא והנה תמן חדא איתא יתבא שמעא קליה
דריש חד צמך עני דיש אמת בפיוא מעיל לבית
ומשכתת בועיה מטמי אמר לה בעלה חן הנית
אמרא לב שמעא קליה דדרושא אמר לה כן
מכך דלית את עילא להכא עד צמך דאת אשלא
ורקחא צאמיה דדרושא צפס לי מאיר ברון הקד
אמר ברמיה חשש עינה אמר כל איתא דחמתא
למלאווע לעיני מותי תלחוס לעיני אמרו לה
א בירמיה הא עבתוך דתיעלין לפיפוך הואי אשלא
ואת דקחא בועינה אמת לגביה אמר לה אתה
הכוא מלחש לעיני מן איממה עלה אמר
ליה לא אמר לה לחושו שבע שמען ועב כדקחא
אמר ליה איזילי אימרי לבעליך חד צמך אמרת
והא דקחית שבע שמכך אמר לותלמידיך רבי כן
מבציים דברי תורה אן אמרת לך לא הויב
משלחין מתי ליה ומלקו ליה מפסלא ומרעי
ליה לא נעתא אמר לחן דין לעבר שיכא כרבי
דמאבי לי ישמעאל גדול הוא השלום
שמנו שלהקלה נכתב בקדושה אמר הקלה
ימחה על המים כדו להטיל שלום בין איש
לאשתו חנו על אמת כמה ופמה
לי יומי הגבילי אומר גדול הוא השלום
שאפלו בשעת המלחמה לא שתחא בשלום
דכת כי תקרב לעיר וקראת ליה בשלום
לי יודך ביל יומי אומר גדול הוא השלום ששמנו
שלהקלה נקרא שלום שני ויקרא לנש שלום
אמר לי נבחוים ביל חיה מוכך אמה למך שאמר

בלחם הפנים מה חלות מעורות בלחם הפנים
שני עשירונים לחלה אף חלות אמורות באי י
יהיו שני עשירונים לחלה חולכה לך לאורך
הזו טאה כאן לחם חמץ וטאה לחלה חמץ
צעתו הלחם מה לחם חמץ אמור בשנת הלחם
עשרת לחלה אף לחם חמץ אמור אף עשירון
לחלה טאה למנו דומה דען מטרה
שהיא בזה חמץ וטאה עם הזפת ממנחה ש
שהיא באי חמץ וטאה עם השבת ליוכית לחם
הפנים שהיא באי חמץ ואינו בא עם השבת והפנה
לך לאורך הזו דען ממנחה שהיא טאה מהחמץ
ומחוצה לארץ מן החמץ ומן הישן ממנחה
שהיא טאה מן החמץ וממנו לארץ מן החמץ
ומן הישן ואינו כחון שתי הלחם שאין באי זה
מן החמץ ומן הארץ תל ממנו שבתים תפוח
לחם תפוח שני עשירון שאין תל תפוח לא מע
שאת מביא ממקום אחר כדריבוא פשה' כהנה
עשרת לחלה אף זה שאת מביא ממקום אחר
עשירון לחלה אומנה הלכל שני עשירונות
בלבד אף הלכל שני עשירונות תל תהאכר
הלכל שני עשירונות איך הלכל שני עשירונות
למדינו לחמץ שהוא עשרה עשירונות
ומכ למצה שהיא עשרה עשירונות תל על ת
חלות לחם חמץ כגוד חמץ הבא מצה מהחמץ
עשרה עשירונות אף מצה עשרה עשירונות
שבמצה לא יהוא כולך מין אחד לא
חלות ריקיקין ומנו רבבת ואלו ריקיקים
אחד מכל ריקיק תל ליווי כמצה שלשה עשרו
שלוש לחלות ושלשה נשלש לריקיק ושלשה
שלוש למרבבת ונמצא כלחלה מהן שלוש
עשירון ונמצא לחמץ שלמורה ארבעים
חלות כוסל מהן מרבעה ונתתן לטבח
לכהן הזרח אתרים העל לן יהיה חמץ
כאכל לבעלים ובשר שבתו של בן קר
לא הדי זה באלמנו על הטכילין ליום אחד
שיהוא טכילין ליום אין לו לא טאה ומנצט

תהלהם עמה תל קרבנו ומכ לרבות חתמול
ותהתמורות תל ובשר ומכ לרבות חתמול
ותשם תל זבח ומכ לרבות שלמי זבוח ועמ
הבתיים מהמת הגסק תל שלמיני כחם קרב
יתכל תין לוי לאת חכילתו ליום אחד ומכ חק
תחלת זבחתו לאת תהא לזת עלמנת לויתכל
ליום אחד תל וכיתא זבח מערה ליש לרז תזבח
בינם הקות יתכל עתין תל ממכר לא לחם
תיכו ענין לאחכילה תבת עכין לטוחה שנתק
תחלת זבחתו לאת תהא לזת עלמנת לויתכל
ליום אחד תין לוי לאת מערה ומכ לכל העמלק
ליום אחד תל וכי תזבח ותמיה זכ הששן שח
לרבות שחיים העמלקין ליום אחד שלח הדין
שביחתק לא עלמנת לקח ליום אחד
לא צוח ממני כד באי עמלק שלח ליום אחד ממנו
בקדשים הליפק תולך אחר היום
מ ער בקר מנכב הוא כל לילה עמלק ליום אחד
אמרו חכמי ער חנות לא לרבות אף שבת
אכל חובצין עבדים מנכב ער עמלק פיגול
והן המת שבה טופלת בהן מנכב ער עמלק
עמנו השחר ואם טרדו טרד עמלק ער עמלק
את זכ יא וממה מדי זה בא ללמדי על עמלק נשני
יגום שיהוא טכילין לשני ימים אין לו
לא שלמי ומכ לרבות את החביבה ושלמי שנתו
הבאים לממך והבאים לאחר שנתך ופגיה חם
הבאה עם הפסח ושל הבאים ממך המתעור ולאחר
המונע תל טרד ואם טרד כדבא ואם נדבא
מכ לרבות חתמולאית ואת התמורות תל כדור
ואם כדבא ואם ומכ לרבות את הבכור
ואת המעשר תל שבת קרבנו בי הקר את זבא
אין לו לא חכילתו לשני ימים ומכ שוק תחלת
זבוחתו לא תשא לא עלמנת ליהאכל לשני ימים
תל וכי תש לב של ליש לרז תזב' בי שז ית
וממנו שאין תל לא אם איכו ענין לאחכילתו
ענין לזבחה שוק תחלת זבוחתו לא תהא לא
על מנת ליהאכל לשני ימים אין לו לאשל

ליום אחד
תהא שבת
עלמנת לחם

האכל יא עי שיתשב למז בידר הראוי למזבח
ואם האכל יא איך אכילה פחותה מבית
חייב לאכול בחצי זית למחר או למחר חצי
זית למחר יכול יהא פיגול תל האכל יא איך
לשוק אכילה פחותה מבית חייב להקטיל
חצי זית למחר ולאכול בחצי זית למחר הזבח
כשר שאין לשוק הקטרה ואכילה מצטרפין או
אכלן חייב לאכול חצי זית למחר ולאכול המזב
חצי זית למחר לא יהא פסול תל ואם האכל יא
לשוק אכילה אחר הוא בין אכילת אדם בין אכילת
משח"ל למזנו שצבחים הנאכלים לשח"ל ימנע
שהמחשבה פוסלת בהן בשלישי מנ לכל הנ
הנאכלין ליום אחר שתהא המחשבה פוסלת
בהן בשני נדון הוא צבחים הנאכלים לשח"ל ימנע
וצבחים הנאכלין ליום אחר מה צבח הנאכל לשח"ל
ימנע מחשבה פוסלת בהן בשלישי אף צבחים
הנאכלים ליום אחר תהא המחשבה פוסלת
בהן בשני או דין כבא מן הדין להיות כשני
מה לו שלשה אף לו שלשה איך אכילה
דין אחר צבחים הנאכלין לשח"ל ימנע וצבחים
הנאכלין ליום אחר מה הנאכלין לשח"ל ימנע
אחר זמן אכילת המחשבה פוסלת בהן בשלי
אף הטל ליום אחר זמן זמן אכילת תהא
המחשבה פוסלת בהן בשלי חייב אכילה
המחשבה בשלישי שאינו צבח אכילת כל
צבח תפסול המחשבה צעע שהוא כשנאכל
קדשים קלים תל ואם האכל יא צינס לרבנות
צבחים הנאכלין ליום אחר שתהא המחשבה
פוסלת בהן בשני וכן איך המחשבה
פוסלת לא חוץ לצמנו חוץ למתן מעט נדון
הוא הזמן פסול והמחשבה פוסלת מה הזמן
המחשבה פוסלת בו אין המחשבה תהא המחשבה
פוסלת בה הין אס פסלה המחשבה בזמן
שהזמן כוה צממה תפסול המחשבה במחשבה
שאין המחשבה נוהגת בצמנה תל במל שכת
קדשים ואם האכל יא צי השל פיגול הוא לא

ירצה שאין תל לא אס אינו ענין חוץ לשמך ונה
ענין חוץ למחשבה יכול יהא חייבין עליו ככת
תל בשלישי טובו ושא חוץ לשמך בהכרת חוץ
למקומו בהכרת לא באהמה
הזהיר לא תאכל כל תועב מפי השמועה למט
שבפסולי המוקדש הכת מדרבנן כל דבר שנטל
בחדש צין צמחשבה בין הפל והיוצא נרמזה פל
בכלל לא תאכל כל תועבה חוץ משה שבתה
שהוא פיגול והוא בהכרת תבו רבנן
יכול אין לו בלא יריעה אס ששחפו חוץ לצמנו
וחוץ למקומו מנ לשששחטה פליגה שששחט
דמה ושויט דמה חוץ לקלעים וכל נהיוצא ומה
ועקיעת פסולין ושכחו את דמו והענין למט
שכחו למעלה והענין למטה שנתן למט
הענין בפעם שנתן חוץ וכל פליגה
שנתן בפעם והפסח נהמחאת שנתן
לשמן תל לא יריעה בלא נמשך
יהא חייבין עכיהן ככת חוץ חוץ
פונן ושא חוץ בהכרת חוץ לו בהכרת
אין לו חייבין כרת לא שפ פיגול ששחט
כל לרבנות את כל הקדשים תל וישג חוץ
צע ושרא ואי אינו מצבא אס קעיע צבחים
מה שלמים מיוחדין שטאכלין לשח"ל נמנע
אף כל הנאכלין לשח"ל ימנע הנאכלין
ליום אחר מן תל בשח"ל חוץ לזאת בער
ששחט טאכלין עולה שאין שיהיה פוסל
מנ תל צבח מינ צבחים העונות והמחנות
שחייב מינ צבחים עד שתהא מרובה לרבא
לז שמן של מצודע מנ תל חשך הם מקדיש
לוי אפי לרבנות את פוסל אחר שרבינו
דבדום שהן בשלמים ורבחים שאינו
צע למינן למה כאמרו שלמים מעתה
לא מה שלמים מיוחדין שיש להן מתירין
בין לחרם בין למזבח אף חייב מרובה לא
כל דבר שיש לו מתירין בין לחרם בין
למזבח כגון חט העוף שיש לו מתירין

וכן לכל המאכלים בשני ימים לא תהא זנומת
לא על מנת ליאכל בשני ימים תל וכי תש זבח
של וי תש דבר לרב את זבחים המאכלין בשני ימי
עלמא תהא דכיוותך לא עלמנת ליאכל בשני ימי
ביום הקרי את רב יא מצנה לאכול ממ
ביום הראשון יפול פולתו ונמחה
ומהחורב יכלתו ומהחורב פוגעו בשני ימים
תל המעשר אם מותר הותר או נהנה
יגל חם האתר פולו לשני ימים כולו פולו תל
עמל מפלו כולו שפולתו יתבונן לאכול בשני
ימים ולילה אחת בכתובים יפולתו אף לאור
שלישי ירדוהו זבחים נחמלין ליום אחד
שבחים מאכלין לשני ימים מה המאכל ליום
אחד ולילה אחת אף המאכלין לשני ימים והם
לינה אחת ופולו ער יום עמל טלפ אינו מאכל
למחרתיו יפול יתחיל ושרוף מיד ודך
המזבח מאכלין ליום אחד וזבחים מאכלין
ליום ימים מה המאכלין ליום אחד תכף זמך
אכילתן שריפתן המאכלין לשני ימים תכף
זמך אכילתן שריפתן תל ביום ביום הוא נשרף
אין שריף לילה או אינו נשרף לא בשלש
ישרף עבר שלושי לא ישרף תל ישרף מפלו
לעולם מצער לאמן העצמות לאמן
הבידים לאמן הקורים לאמן המכפלים
הזבח פולו לעובר ולשלושי ביום השלש
באש יז כען אכל כל הנשרפין שלא יהנה
כשרפין לא ביום ואם האכל יאכל זבח
שלמי ביום השלל לא ירעה אמר לעשר בוקר
אשך לשמוע שהשוחט זבח עלמנת לאכול
ממנו בשלש ימי הריזה בלח ירעה אמר
לעקובה או שומע את ואם האכל יאכל
באוכל מצבתו ביום השלש לא ירעה מפש
לוטר כן מאחר שהוכשר יחזור ויפסל
הין אם מצבו בשב וזבחה ובשומרת ונס כגור
יום שמינ בחקת עהרה וכשראו קמרי
אף שהתאיל נהיה בחקת התר אם האכל

מאכל בשלש ימי ונא פקול למעשה תל המקריב
בשבת בקרבה הוא כפול אינו כפול ביום בשל
או אינו אומך המקריב לא זה כמך המקר
כל אותו זמן הוא מעבר אינו מצטרף לזבח
אחרים אומר לא ימשב לימד שבמחשבה
הוא נפסל אינו כפול בשלש ימי
לא יחשב מיכך שאמר לחשב מחשבה שאינה
כבונה בקרישים ונא יגרום להן פיקול
וככל דין לי משב פוסלת לא בזריקה ומכ
לרבות שאינו וקידול הדין והולכתו למזבח
תל ואם האכל יאכל צו השלש לבישעמיה וק
וקידול הדין ימאיר חומי המעשה פוסלת
במילוך שאי אפשר לעבודה בלח היילוך כ
שמעון אמר אין המחשבה פוסלת בהילוך שאי
אפשר לעבודה שלא בשמי נשלא במקל
ושלא בקריקה אכל אפשר שלא בהילוך עומט
במד המשבח ושורק ה לעשר חומי המעלה
במקום שהוא צריך לקרן המחשבה פוסלת
ובמקום שאין צריך להלך אין המחשבה פוס
שאי המחשבה פוסלת לא בצדק הכשר לעבוד
במני שהוא ראוי לעבודה נבמנן שהוא ראוי
לעבודה יפול אין לי מחשבה פוסלת
לא באכילת אדם וכן לרבות שריקת דמים
והקטור חלבים ואיבדי פולת תל ואם האכל
יא בשבת אכילת חבת מדבר אכילה לאדם
אכילה למשבת חושב לאכל דמים
שאינו ראוי לאכילה לאדם לאמר זמך
פגון שאינם בשבת דם קדשים במחר או למחר
אמרו רבי למחר אן לאכול מצטרף למהלך למחר
אן מן הקומץ והלבוש למחר יפול יהא פול
תל ואם האכל יאכל ער שוחט לאכול דבר
הואו לאכילה מן הקרבן חושב להקטור
על המשבח דברים שאינם ראויים להקטור
למחר פגון שאינם להקטור כזות מצטרף
חטאת ואשם אן משירי כטאות או מצטרף
חטאות הנשרפות יפול יהא פוגל תל ואם

ל' ישר סבר עמשת שהעלים אפגלוק
ו' ימי סבר העפ' דשמענה לבעלים דחשבו
אונה כלום זה מחשב נה עבד לא אמרונק
הנהו טיחעי דחתו ליעחנקנה יחיע
דכרי לטבאחי ישרא אמרי להו דנסו ותרבו
לדידין משכח ובסריו לדידין שכלה רבנות
נר רב מתנו לקמיה דרבי יוסף טהחייגוב
מא ושלא ליה רבי אמר רב יהודה אמר שמואל
הלכה בר' יומי איתמר השוחט את הבשר
לצרוק דמנה לעז ולקטור חלבה לעז ר' יוחנן
אומ' אמרנה ור' שמעון בן לקיש אומ' מעתה
ל' יוחנן אומ' אמרנה מחשב מעבד לעבד
וילפינך חוץ מעבד' ו' שמעון אומ' מותר
אין מחשבין מעבודה לעבודה ולא ילפינך חוץ
מעבד' ואדון לטעמיהו דאתאמי שחטה
לשמנה לצרוק דמה שלא לשמה ר' יוחנן
אמי תויב ל' שמעון בן לקיש אמר פבור
ר' יוחנן אמר תויב מחשבין מעבודה למבודה
וילפינך ממחשבת פגול' ל' שמעון בן לקיש
אומ' פבור אמי מחשבין מעבודה לעבודה ולא
ילפינך ממחשבת פגול' תבא כותיה
ד' יוחנן השוחט את הפהמה לצרוק דמה
לעז ולהקט' חלבה לעז הקי' או שחתי מעתים
למה מחשבין מעבודה לעבודה וילפינך חוץ
מעבד' וילפינך ממחשבת פגול' שחטה
אחר כך חושב עליה לעז' זה היה מענה
צמרון וזה לפני חבמים ולא אמרו בו לא
מיבור ולא התר' שאם אומרין שמה
לא חישב לא בסוף שאין מנחשבתו כלום
שכבר נשחטה הפהמה או שמא מתחלה
מעבדה דן שחט ולא בלי והשתא הוכיח
קוט על תחלתו לפי כך הוה ליה טעמ'
וכל פיקח דאומר להו אמר
הכפש לא העבר' ל' האכלת לא ממחשבת
עונה תשא כת הבא עונה מעשה ופול להלך
ואכליו עוכו ישא ית ולמוד מגזירה שורה

כנה עוכו ישא תחמי להלך ענוש בית דין כיה
ענוש פרת' והבשר אשר יגע בכר
טמא יכול יהיה הטמא מטמא את בשר הקודש
במטבול' אם מטמא במגע איכתי' נמשא
בשר קודש שטבול' אם מטמאו במגע אכוח
איכתי' הטמא מטמא מעשה תלאש' יגע ל'
במגע הוה מטמא אכוח מטמא במשא'
חייב ל' לא הטמאות חקלות טמאות התמרות
טמאות נועל' נדה וכל הטבטמאין איהוהוים
מג' תל' בכל טמאין בכל טמא אכלו
במחוסר פגורים אמר ר' יוחנן מג' לרביעין בקודש
שהוא פגול ודין הוא מה אם מחוסר פגורים
שאינו פגול בתרומה פגול בקודש השלישי
שהוא פגול בתרומה אינו דין שיפגול בקודש
לאינו לשלישי מג' הכתוב על ציועיו וקול נחמך
לא יאכל באש יש שיכבד את ל' ר' יוחנן
ברייט' לא הטמא והכות' ש' פגמים ומטמא
שכבש מ' פגמים' ומג' לרבות את כל
הכותרים תל' ואם יתר מבשר הפגול ואין הל' עז
רב' ושלא אתה הנתר באש פגול' את הנותר
את זה ב' אב פל' שאם נתר סעון שריפה'
חייב ל' לא נותר ומג' לשנשחטה ב' ל' לא
ושנדרין דמה ב' ל' נשיע' דמה חוץ לחלש'
הכל והטמא והטמא נשנשחט חוץ ל' לא
חוץ לאקומע' ושקיבלו פגולין שריקו את דמם
הנותנין למעולן שכתבן למת' והי' תב' ג'
למבין שנתב' לאעבול' היותו בפנים שנתב'
בחוץ והי' תב' חוץ שנתב' בפנים והפסח והחם
שנשחטן שלא לשמן מג' תל' לא יאכל בקודש
כלשהו פגול' טעון שריפה' יכול אף שהם
שהפילו ושמתו ושנשחטו בחוץ אשר תל' הוא
ר' יהודה אומ' יכול אף החולק טעמו
בערה תל' הוא הכלו טמון קבורה והכלו
טעון שריפה' והבשר אשר
יגע בכל טמא באש יש יכול בין בפנים
בין בחוץ תל' בקודש באש תל' ממלא ש' שריפה'

לארס ואין לה מתיריך למעשה כגון עולת
העוף שיש לה מתיריך למעשה ואין לה מתיריך
לארס כגון הטאות והשמות שיש להן מתיריך
לארס ולמעשה זאת מה אני מויעת הקומץ
והלבושה והקטרת ומזכ כהנים ומכרת טהן משח
ומגחת נסב שאין להן מתיריך לא לארס ולא
למעשה מוכח אמר אצל מעשה שיש לו מתיריך
חייב טבת אצל מין המתיר עיכעט פטור שאין
מתיר לפתור ותבן אין חילוק זה על צד
שיש לו מתיר אצל המתיר עצמי פטור שאין לו
מתיר תכונתך שלוש מחשבות
טסקות בקדשים פגח שני השם ואחש
שני מקום ומחש שני השם מה טבת
שני השם כיצד פגח ששחט עולה לשם
שני או שלמי לשם עולה או שלמים לשם
השם או השם לשם ששחט הזבח כשר וכל
עלה בנבלים חוץ מן הפסח נמן החטאת
כדתבן פל השמות שנשחטו שלא לשם
כשרים זה שלא יפול לבעלים מעום הובה
חוץ מן הפסח ומן החטאת הפסח בצמנו והוא
ככל צמנו ליעזר חנוך אף האש
הפסח בצמנו והחט והשם בכל צמנו
אם ליעזר החטאת באה על האש והשם
בא על האש מה הוא פסולה שלא לשמה אף
יהא השם פגח שלא לשמנו תאמר
ל יעזר חנוך באה בחטאת חטאת היא אע"פ
באש השם הוא תהי' חטאת פסולה שלא
לשמה אף השם פסול שלא לשמנו אמרו
בלחטות טאמר ובה מעעופיך ותעריך וממך על
ראש החטאת נשחט אנתה לחט ולתח מדין
החט וכפס על הכ מה לא נאמרנו ונשחט
לא למעט שחטו כלבה הוא שהמתעשרה
פסולה בה שלא לשמה ואין אתה מעושה
באש מעעופיך ותעריך לפי כך אם עשה
שלא לשמה פשר אמר ל מעעוף
עשאי מקובל אני מי שבעים ושנים שחט

בזם שהנשיבו את ליעזר בן עזריה בשיבה
שכל השבחים הנאכלים ששחטו שלא לשם
כשרים זה שלא יפול לבעלים מעום הובה
מגח הן והחטאת וכל חקיקה כן עשאי זה השם
ולא תדון לא חכמים מחשבת שכו
המקום כיצד פגח שחשבו לכהן חוץ
לאכלו חוץ למקו אכילתו פסול ואין בו כרת
כדתבן הטוחט אף השבת לצדוק דמו
בחנין או מקצת דמו בחנין להקטור אימורי
בחנין או מקצת אימורי בחנין לאכול בשר
בחנין או כדית מבשרו בחנין או לאכול כשית מעושה
בחנין פסול ואין בו כרת מחשבת שני
הזמין כיצד פגח שחשבו להקטור חלב למעט
או לאכלו חוץ לשמן אכילתו ארי זה פגול ואין
וחייבין עליו כרת כדתבן השוחטות
השבו לצדוק דמו למחר או מקצת דמו למחר
להקטור אימוריו למחר או מקצת אימוריו
למחר לאכול בשרו למחר או כשית מבשרו
למחר או לאכול כדית מעור הזה למחר
פיגול וחייבין עליו כרת ואין המחשבה
פוסלת זה אם חישב באחת מארבע עבודות
צלבד בשעת שחיטה או בשעת קבלת הדם או
בשעת הולכה או בשעת זריקה אבל בשעת
הפשה ונתוח ושאר מלאכות אין המחשבה
פוסלת כלל כדתבן זה הכלל כל השוחט והמקבל
והמחליף והזורק לאכול דבר שדרכו לאכול
ולהקטור דבר שדרכו להקטור חוץ למקומו
פסול ואין בו כרת חוץ לצמנו פיגול וחייבין
עליו כרת ואין הנספין זה אחר מחשבת
בהן העובד לא לאחר בלל מחשבת הקרבן
כדתבן הטוחט לנברי שחטו בשדה וליעזר
פוסל שפתם מחשבת נכרי לנש אמר
ל יומי קל נחמתי הדבריו אע"פ במקום שהמה
פוסלת במקדשין אין הכל הולך זה אחר
העובד מקום שאין המחשבה פוסלת בחילוק
לא יהא הכל הולך זה אחר השחט ל

איש
41

שכול יום שאין כל טומאתו עליו הרי הוא נא
באשהרה צלצור וכברתה הכפש לא
הצבור הריא לא אכונה ולא שוגגת ולא
מוטעה מעמיה ועמה בשלום
וכפש פיתגע בכל טמא לאחר שאמ טומ
חמורה חצר ואמר טומאה קלה שהיא טמ
מגע צבל טמא אפלו בטומאת מת
צטמי אדם לרבות כל הטמאות הפורשות
מק האדם בגוף שוב השב ורמקן ושכבת זרע
ומימי רגליו ומשכבו ומנושבו ומרכבו
במה טמי בנבלתך או בכל שקץ טמא
לאחר מיתתך שאין לך מי שמיטמא והוא
הוא ומטמא והוא חילא האדם והוא שיהיה ישר
וכי מאחר שהזכרו חמורות למה הזכרו
הקלות ומאחר שהזכירו הקלותמה זורך
לחמורות או כאמרו חמורות ולא טמי קלות
הייתי אומי על החמורות יהא חייב ועלהקל
יהא פטור או לא נאמרו קלות ולא טמא
חמורות הייתי אומי על הקלות בכרת ועל
החמורות והא במיתה ערך לומר הקלות
וערך לומר החמורות ואכל
מבשר שבה השל וטמי על וכברתמה תל
למי שכל והנפש אשתת בשל השל וכבר
והלא כל השלם בכלל כל הקדשים הון ש
שיכול אין לי שחייבין כרת משום טומאה
לא על השלמים צלצור ומכל לרבות כל
הקדשים תל אפני אהם לדתני כל איש
אש יק מכל צדע אהקף או איטמשיא לא
העמא בשלמי מה שלמים מיוחדין הנאכלין
לשני ימים הנאכלין ליום אחד מכל תל
אש תחפל בער או בשר ששוידין
טמאין פחה שאין שוירי נאכלין מכל תלשט
ליכי צחיים העופות והמנחות שאיבן
עכי צחיים עד שתהא מרבה להביא לוב
שמק שלמעצורע מכ תל אשר יקרב מכל
שר אהקף או יכול כל שחייבין על משם

שכול יתה חייב עליו משם טומאה ואם לאו לא
ומכל לרבות הקומץ והלבונה והקטרות ומנחת
כהנים ומנחת כהן מעשה ומנחת כספים צלצור
הקדשים אש יקדו לרבות את כולל וכול
והוא חייבין עליו מוד תל אשר יקרב אמר אש
וכי ישעגע חייב אם כן למס טמי אשר יקרב
עד שיוכשר לוקרב מיכן חמ דבר שיש לו מתקין
אין חייבין עליו משום טמאה עד שיקרב וסתרו
ודבר שאין לו מתקין עד שיקרב צלצור אחר
שרבינו דברים שהן כשלמים חייבים שאין
כשלמים ולמה נאמרו שלם מעתה פרט
לדם שאין חייבין עליו משום טומא
שמענו אומי מה שלמים מיוחדין שר דמיה
לאכילה יתנו העצים והלבונה והקטרות שאין
ראויין לאכילה דל למה טמא
שלם מה שלמים מיוחדין שנתן קדשי משבח
אף כל קדשי משבח להויעא קדשי צדקה וצדק
וכברתה הכפש לא חמורה הריא לכת
אכונה ולא שוגגת ולא מוטעה
משניה ועמה צלצור יודבר אצד
אצד ישראל בני ישראל מנזה חלב על החלב אקב
הגויס מנזה חלב על חלב הלא ריק האומה
אם אפר מן החי שאין חייבין עליו כמות אקב
נוהג בצד כל ישראל תל בע ישראל בני ישראל
מנזה על החלב אין הגויס מנזה חלב על
חלב אוצד ישראל אין לו אצד ישראל
לרבות את הגויס ואת השבדים תלכי פל
אכל חלב כל חלב שור וכ נש לא תא
פרט לכהמנה טמאה ולחיה ולעופות
הלא ריק הוא מה הדם שאין חייבין עליו משום
פירוס ונותר וטמא מהג בבהמה טמאה
ובחיה ובעופות חלב שחייבין עליו ס
משום פירוס ונותר וטמא איבן אין שיהיה
בבהמי טמי ובחיה ובעופות תל כל חלב שור
וכשב נש פרט לכהמנה טמאה ולחיה ולעופות
ולעופות כל חלב שור וכ ועד חלב

בטנים איך לי לא זו כלבד ומכ לרבו טמא ונטע
וסל פמולי דמקודשיו תל בקודש תערה כלבד
באש תם מיכז את אשר קדשו קדשם שנטמ
בין באב הטומאה בק בולד הטומאה בין בטמ
בין בחוץ בית שאני אומ הפל ושרק בפעם בית
הפל אומ הפל ושרק בחוץ חוץ מטבטמ בולד
הטומאה בפעם" ל עקובה אומ את שנטמ
בככום בין בית הטומאה בין בול הטומאה
ושרק בפעם ואת שנטמ בחוץ בין באב הטומ
בין בולד הטומאה ושרק בחוץ" אמ ל
הנניא סגד הכהנים מיטעהן שלכהנים לא
נמענו מכלשרץ את הבשר שנטמ בולד
הטומאה עם הפשר שנטמ באב הטומאה
הפל שאוקופיק לו טומאה על טומאתו
החוקה לו עקובה ויענהן שלכהנים
לא כמנערי מכלהו פליק את השמי שנטמ בטמ
וים דנרשנים סמט בטמא מת הפל שמוקופיק
בטומאה על טומא" והבשר
כפירה יא בשר לרבות בשר הפעמי שיהא
מתר הכלי דין הוא הואיל נחמא פסול והו
והיה פסול מה פתח אם נחמא מקנת וכול
פסול אף היתה הואיל ויש מקנתו והוא בול
פל ורבושר לרבות בשר הפעמי שיהא
מותר" מיכז חמ אב שייא לחוץ נפסמי
חוקך עד שהיא נגיע בעצם וקופה על שווא
מאיש לפרק ומתירו מן הפרק וחוקך
ובעוקדשיו גורד כל מקום שיש נחוק ב
בוקופיק שאין בו שצורת עמם" כל
מהור יא בע מה תל לפי שכ וים שפח ישל
כל פגע עי אה יהב טא שיכול לא יחכיל שנת
לא פעלו וקל נחומר הוא מפתח תל בפטוח
יא בשר לומד שהכל ראוי לאכלו והוא
שיהו טמוריק" והכפש אשר חס
תא בשר מע השלמי יכול והוא חויבין עליו
מעום טומאה בין לפני שריקת אג' בין ל
לאחר שריקת אג' תל כל מהור יא בשר

וכת ליה הכפש חס תל כו וטומאתו על נעמה
את שהיא מעותר לטהוריק חויבין עליו מעום
טומאה הא קודם צייק דמיס הואיל ומו
מותר לטהוריק לא יהא חויבין עליו מעום טמ
או יכול שאע מוציא את היטא והפל שלמי והוא
חויבין עליו מעום טומאה הואיל ואין מותר
לטהוריק תל אשר לפי לרבעת את חוקך ואת
הפל" או יכול שאני מרבה את הטבול ואת
בעל מום תלמינה שכל מי עפ"י
החית לרבות את הפל ואת היטא ולהוציא את
הפגול ואת בעל מום אחר שרי יבה הפת מעום
מרבה את את היטא ואת הפל שהי בעל מעום
להן שעת הכושר ומוציא את הפגול ואת בעל
מעם שלא ביה להן שעת בושר" ל יחושע
אומ הפקח שנשחט בטומאה ואכל ממנו
צבים וצבנת כדות ויולדת יכול יהוא חויבין
עליו תל כל מהור יא כל בשר והכפש אשר חס
בשר מע של הנשחט לטהוריק חויבין עליו
מעום טומאה והנשחט לטהוריק חויבין
עליו מעום טומ" וטומאתו עליו
טומאת הרק" יכול סומג בפשר תל וסמי על
טומאתו על טמא עליו לרבעה שנה מהטמ
עליו אמור להלך בטומאת הרק ויבר לאויבו
בטמ הפשר אף טמא על האמ כאן בטומאת
הרק ויבר לא דבר בטמ הפשר" ל אומ
ואכל וטמאת עליו בטומאת הרק דבר לאויבו
בטומאת הפשר" ל חייא אומ נאמר
קדשים לשוק רבים נאמרה טומאה לשוק יחוד
הא מה אני מקיים ופמי שכלין בטומאת הרק
לא טומאת הפשר" אחריס אומ וטמא
עליו לא ויבר לא במי טומאה פורשת ממנו
יעא בשר שאין טומאה פורשת ממנו
וכפרתה בין שהיה צעד טהור בין
שניה סמא הואיל וטאוכל טמא הרי הוא
במכרת" או יכול טובל ולא העריב שמט
יהא בהכרת מל וטמאתו עליו וכפרתה יעא

בין קרבנות הגוים לקרבנות הנשים לתנופה
 מה ליכא חלק בין קרבנות הגוים לקרבנות
 הנשים למיכה שאין קריב לא בפעלים מלוח
 בין קרבנות הגוים לקרבנות הנשים לתנופה
 שהרי תנופה ביד בהן תל בני ישראל כל
 מניין אין בנות ישראל מניפות לעולם אין
 תנופה בנשים לא בשכי מקומות בלתי שונה
 ושירה ושאר תנופותיה יהוא על ידי כהן
 או בני ישראל אין לי לא בני ישראל מניפות לרבות
 את הגרים ואת העצרים תל המקריב או
 אינו חומר המקריב לא זה בהן המקריב
 כשהוא אור ידיו תבואה לרבות ידיו הנעל
 הא ביד בהן מניח ידו תחת ידי הפעלים
 יכול כל הקרבנות כולם יטעבו תנופה תל
 דבה יעשו העופות והמטות שאינן שבחים
 או יצא את העופות ואת המטות שאינן שבה
 ולא אוציא את הבקר ואת המעש ואת הפסח
 שהן שבחים תל שבה לא כל שבה אוציא את
 הבקר ואת המעש ואת הפסח שאינן טעוב
 קמיכה ולא אוציא חטאת ואשם שהן טעובין
 קמיכה תל שלטון אוציא את חטאת
 שאין למיכה תנופה ולא אוציא את האשם
 שישלמיכו תנופה תל שלטון אוציא
 את תל שלטון החטאות ולא אוציא אשם מ
 מצורע ודיון הוא מנה אש שלמי יחיד שאינן
 טעובין תנופה חיים טעובין תנופה שחוטין
 אשם מצורע שהוא טעוב תנופה תי אינו יד
 שיטעון תנופה שחוט תל שלטון לא אשם מצורע
 כשהוא אור שלטון לרבות שלמי נשיר
 שלמי באים מתחת הפסח שיטעבו תנופה
 שחוטין וכשהוא אור מצדו שלמי לרבות
 כלמי צבור שיטעבו תנופה שחוטין כלמי
 אש מנה אש שלמי יחיד שאינן טעובין תנופה
 חיים טעובין תנופה שחוטין דבחי שלמי צבור
 שהן טעובין תנופה חיים אינו דיון שיטעבו
 תנופה שחוטין תנופה אשם מצורע ינפוח

שהוא טעוב תנופה חי ואינו טעוב תנופה שחוט
 אף חתה לתנופה על דבחי שלמי צבור שחוט
 שהן טעובין תנופה חיים לא יטעבו תנופה שחוט
 כשהוא אור מצדו שלמי לרבות דבחי שלמי תל
 צבור שיטעבו תנופה שחוטין וכולל להבין
 כולו יטעון תנופה תל חלב חן לא תלמי
 לרבות את החזה תל את המלבעל החזה חן
 לי לא חלב וחזה וכשהוא אור יצא לרבות
 האיה אשי יל לרבות שמי תבלינת
 יצאו לרבות יתרת דבחי לטעוב שהן
 טעובין תנופה כולן ומנן שטעבו הרמה תל
 שוק ומנן לרבות את כולן לטעוב שמי התנופה
 התל ואת שוק התל אשם בובה שאין לטעוב
 הורס לא דק בני אב כל שמי אעל תנופה
 טעון הרמה או אינו מצדו אשם
 דבה מה זה חיל קשה בן שמי שמי אשם
 לחם ומנן לקשה ואינו טעוב לחם ומנן
 עד שתרא מרבה להביא אשם אשם אשם
 ואת הנעדים מנן תל כי תבואה אשם אשם
 מאת בני ישראל משב שלמי לרבות את
 נטמאו כולן וכשתורי אחי מנה מנן שמי
 טעון תנופה תל החזה להטוף אמו אכלו מלוח
 אחת יניף תנופה לא תנופות לבי
 קי במשרת כיצד הוא עוש כותף את החלצים
 על ידי הפעלים וחזה ושוק למעלה ואת שמי
 הכליות ואת יותל הבדל למעלה מנה ואם יש
 שם לחם מטוף את הלחם מפני ומולין ומשיא
 ומעלה נמורו שג אשר הוכף ואשם הורס
 תנופה היתה במשרת והגשה נמערב ותנופה
 קורמנו להגשות בכל מקום תנופה
 חזה הוא חזה כל החזה את הקרקע
 למעלה עד החזה למטה עד הכס (מותר
 עמה שתי תלענת אכלין ואילין) ואיזה
 הוא חנוע מפרק שלארובה עד כף שלוי
 שהן שמי אעלים מעומין דה גזה וכנברה
 ברגל הוא השוק באמור בכל מקום ומנן

וכל מה שכתבתי
 בזה המעשה
 הוא כפי
 מה שראיתי
 בכתבי
 הישנים
 וכן
 שמועתי

ויתנו לכהנים יבוס כזס שנתחייבו עמך
מגן כך אם שכן יחזירו להך תל ומתן אבם ליה
הל ול לחק עולם נתונים הסלמחנים לעולם
מאת בני ישראל מרצון בני ישראל יבוס יהוא
חייבין אף צמתכות ודין הוא מה אם החולק שאין
חייבין מצדה ושוק חייבין במתנת קדשי שתייב
מצדה ושוק אינו דין שיהיה חייב במתנות תלמת
לאה הכהן ול לחק עולם איה לך לא מה שאמרו
בענין זאת משחת אה ומ במו אה ל
שמעון יבוס לולי נעמדה שכות אהרן ושכות
בניו כוחות לא שכו בשאין המשחה תל משחה
שאת ומשחת בניו זאת כדאי אה לעצמו וכוח
בניו לעצמן אה ל יהודה יבוס אה ובעו
צריבין שמין המשחה לעתיד לבוא תל משחת
אהרין זאת ומשחת בניו זאת כדאי אה לעצמו וכוח
בניו לעצמן ומה אה מקיים אה שני בני
הייתה העומדים עליון כל הארץ זה אהרן
וחו שחושדין לגדולות לעתיד לבוא
שכל שאין שהלמלכת כוהגת כהונה גדולה
נמתקה זו כמתקה זו והא הער המעשר
והרם העטרה רדש רב עשרה שמת אה
לה מעשרת אה אה ושמת אה לה משחה
וה אהו מאוי אה פה אהרן בני הפר המעשרת
והרם העטרה זאת לא זאת השפלה הגבה
והגבה השפיל בעשה עמך הקלה הפרה
והרם העט אה מעלכ השרת למט הקברה
רזוכו של עולם זאת להן לישראל שהקוימו
לפען בעשה ונשמי על אה סיכי זאת להך
שיפסקו מה המלכות ומן הכהונה אה לה ולא
זאת להן לישראל שהשפיל את הגבה והגבה
את השפיל והעמרו עלם בה יבוס מי אהם להן
עוכות שעשו אהנו להך אה ליה יהיה
גלותם לרג חוכא בלימא מעלך אהמיר אה
ליה דתנן כפולמוס שלא ספלי יבוס גשרו
על עטרת חתנים ועל אהרונס קם רוב
גלותם לא יבוס אה ליה רב חסדא קרא

כת הקר המצ והרם העט וכי פנה עמי עטרה
אצל מעשרת אבם שאין שמענה בראשו שלמה
גדול תבא עטרה בראש כל אהם נמתקה המ
מראשו שלכהך גדול כמתקה העטרה מראש
כל אהם כדאי דקא חת שמענה אהנו ליה
הדאיים מודבבך חסיר ותפרא שמת והסאע
ראצינא אשפחה לרב
אשי דקא גדול כליפא לבריתיה אהנו לא
סבר מר כה אמר שי בסר אהנו אהנו אהנו
ליה ומה דכמן גדול בגופיה פתיב אהנו
של גדול מותר לכלה מנשי שי מלמד
שאף האשים קיענו ביום הק אהם לכהן
לשי מלמד שאף היום קיענו אשר ילה
עו לתת להם ביום מוש אהנו פיה לכהן
ושדא שיכיון מפריטיך למתנות ביום מוש
זכו בהן אה ובני ער ששכו עמך הנשמה
אשר ילה שי לתת להם ביום אהנו
מאת בני ישראל מרצון בני ישראל
שיכחגה רב ליהנות שאת המשחה
לא ולחט ולא ולא מה מלואים עמך ומה
והקוימו מסיכי אה כולן עמך ומה
מסיכי אה מה מלואים קרבן עמך ליה
אה קרבן עמך קרבן יחיד מלך אהנו
או מה אהם קרבן עמך אה אהן קרבן
קרבן עמך מלך תל ומלואים שמתנה לאמר
לעולה לעולות יחיד ולפולת עמך
למנחה למנחת יחיד ולמנחת עמך
ולחטות לחטות יחיד ולחטאת עמך
ולשבת השבתים לשבת עמך יחיד ולשבת
שלמי עמך אה זאת המנחה
לעולה אמר חונת כל העוסק בתורת הקדוש
מעלה על הכף בלו הקריב עולה נאמרה ומה
ואשם נשלה ולמען לא כלן הקריב מעלותם
ותקדש כאהרן נבנו שמת ולמלואים
גדול הוא השלום שלא חתם בקרבנות
אבשלום שג ולשבת השבת לפי כך מקבו

מלכות
הוא

מלכות
הוא

מלכות
הוא

מלכות
הוא

שחין אהרן ובעו זכאין בחזה ושוק אז לאחר
הקרה חלבים שני והקטור הכמת החל המזוה
הח לחת ולבכו כסמאן אימריין חו אפא יכול יו
יכוח אמרן וכע זכאין בחזה ושוק פל והיר
וכן הוא אומי צבע עלי גס פטרם יקטירן את
החלב **בא נער הכהן כו ויאמר אלון לחיש**
קטר יקטירין ביום החלב וקח לך כגשר
תעור כסוף וימנה לא פו עתה מתן ואם לא
לקחת בתקם מבוא אומי גבן ותרי מטאת
הנערים גדולה מודי - ואת שוק למדנו
על פל שוק שינהוג בשלמי תתנו תרומ
זה הוא הנקרא מעים משלמים מצדתי
שלמים זה הוא שהמורו לרבע צדתי שלמי
צדתי שטעמו בנפח שחוטק המקריב
המזים משל ואת לא לא באחית לא ללמד
שחם היה כמאן בשעת צדיקת דמיום ועבור
בצע הקטר חלבים שאינו חולק כבשר שחא
במק את דם בשל אבא שאול אומי ומכ
לפטר בשעת צדיקת דמיום וטמא בש הקטר
מלחים שחבו השוק בבשר תל ואת החלב
מי זה לו תל שוק קריב למטה עד שיביק טהור
מתחלב ושרי קור **המק אמני זה לו**
תה כול שני אומי כלמי שאינו מעבה בעבודה
אין לו חלק בכהונה אמרל שמענוק ולא שן בלש
ומל לרבעת יניקות ובלילות ותננות והרש
והקטניות וההקטורות והמלקות הקבלות
ההדיות והשקית שטה ועריפת העבלה
וטהרת מצורע ונציאות כפים בין בפעם בין
בחוז תל בע אהרן כל עבודה שהיא ממורה
לבני אהרן חס אעך מודין בהן אין להן חלקה
לו תהיה שוק הימלענה בחלק וכהיה
ר שמעון אומי הרי הוא אומי מרגם בכס וקגר
דלתים ולא תחירו מצדתי חקם שני דבר
משמשין את הגוף אין כמעניי מלעשות ואין
נוטלין עליהן שבר אדם אומי לחצונו חילק
ליואת הכרה זה והגרס לו את חולת אמרין אין

ש
ש

ש

ש

כמעניי מלעשותן ואין נוטלין עליהן שבר
ואין דברים קל וחומר מה אם דברים שאין
נוטלין עליהן שבר לא עשיתם עמי חנם על
אחת מצוה וכמה דברים שננטלם עליהן שבר
המקריב לא עזר ביה שמעון אומי
באטכול יום ואמר לפה תן לו מג המסורה
שאוכל אמר לו מה אם במקום שופה בנחך
בחטאתך דחיתך מחטאות ישראל מקום שהורע
כנחך בלעצחק אינו דין שאחך מעטנות
ישראל אמר לו מה לי דתתנו מחטאות ישראל
שהרי יפה כנחך בחטאתך תרחיני ממטרת
ישראל שהרי הורע כנחך במבחתך אמר לו ה
המקריב חותה לו תהיה בוא הקרב ואוכל
אמר לו ואם לאו נק לי מג החטאות אמר לו
מה אם במקום שהורע כוחי במתתי דחיתך
מעטנות ישראל מקום שיש כוחי בחטאת אכ
דין שאחך מחטאות ישראל אמר לו מה לי
דמותני מעטנות ישראל שהרי הורע כוחי במטות
תרחיני מחטא ישראל שהרי יפה כנחך בחטאת
אמר לו מל המחטא אתה יאב בוא חטא ואכול
אמר לו אם לאו מג לי מחזה ושוק
שלשלמים אמר לו מה אם במקום שיה צנח
בקדשיקדשם שבולם לך דחיתך מה מקום
שהורע כנחך בקדשים קלום שאין לך בהזא
חזה ושוק בלצז אינו דין שאחך מה אמר
לו מה לי דחיתני מקדשי קדשים שבולם
שלי שהרי הרעפתי בהן לאכילת נשו ועבו
תשבי מקדשים קלים שהרי יפה בוח בהן
לאכילת נשו ועבו אמר לו לפה השרך
את דם השלמי לו יהיה בוא שוק ואכול
יעא טכול יום קובלין וחומריין על ראשו אוב
לימיכו מחוקר כפורים לשמעאלו
כי אתחשה זה חשה התכופה שו תנפת
החלב ואת שוק זה השוק התכופה
שוממת תוזה למחנת מאם בע ישראל
ראויין הין לישראל ולשטתאיבו עטלו מהן

ועתה

עבודת בית המקדש כן הקדיר עבודת כהונה
וליה וצדק כל אחד ואחד לפי מה שהיה
ואמר משה לפניה זה הדבר שאתם טוען
זה הדבר ונאמר להלן זה הדבר מה שהיה
הוא להלן בקידוש אבן וכן הכתוב מדבר אה
זה הדבר האם כאן בקידוש אהרן ונצח הכתוב
מדבר ויקרב משה אהרן ואת כל
ויני אתם במים באותה שעה שכן בקידוש ימים
וגלים ובאותה שעה שכן בטבילות וקידוש
שלום הכפורים ויתן עליו את דבר
מלמד שעשה משה פגל לאהרן הוא היר
מפשימו והוא מלבושו וכשם שכעשה לוקח
בחיון כן כעשה לו פגל במותתו שזקח את אה
ואת לעשר שכן והפשימות אהרן את כל כבוד
לבעד ויתן עליו את הכתנת תכו רבנן
קדרי לבישת הבגל מככסים תחלה ואחריהן
הכפתר ואחריה האבנט ואחריו המעיל
ואחריו חשן ואפוד ואחריהן המצפפת ואחריו
הציץ וישם עליו את הל פרשה זו
למדה לשערתה וכלמדה לזרות כלמדה
לשירות יום יום ולשירות יום הכפורים שבעל
יום יום הוא ממשמש בצדדי שהב נפיוס הספור
בבג לפי וישם את המעל טא צוה שי את
מש טאמ כאן צווי וטאמ להלן צווי מה צווי
הוא להלן אמור כאן כאן מקדיר ולהלן
מקדיר טאמ מקדיר את הצדדים ולאחר מים
את הקובכות ולהלן מקדיר את הקרבנות
ולאחר מים את הצדדים ויקח
משה את שמן המשחה ל יהודה או שמן
שעשה משה רבינו במצב מעשה נפיש
נעשו בו מתחלה ועד עוף מתחלה לא
היה צוא שנים עשר לבג שז ועמק דיות הן
ואם לקוף בו את הפלים לא היה פוסק על
אחת פמה וכמה עצים בולעין חומר שורה
וערה בולעת שבמשחן אהרן ובניו נשבעת
ימיהם והמשחן וכל אשר בו והמעל וכך

כליו והשלחן וכל כליו והמזורה וכל כליה
וכהנים גדולים ומלכים אמרו מה גדול בק
כהן גדול טעון משיחה ואין מושחין מל
בן מלך ומעט מה ששח את שלמה מעט
מחלקתו של אהרן ואת יואש מעט ו
מחלקתה של ענת ליה ואת יהואש מעט
מחלקתו שליה ויקים אחיו שחיה גדול מאמ
שתי שנים וכול קיום לעתיד לבוא שישמך
משחת קדש היה לה ליה ואת כל
גדול בין כהן גדול שטעון משיחה שכ ותבה
המשיחה תחמך ומלך שאין מושחין מל
בן מלך אמר רב אחא ברי יעקב אמר קרא למע
יחיד ית על מעט הוא ובניו מלמד שהמלך
ירנשה היא לבנים ואם היה שם מחלקות
מושחין ואז שמושחין לכלל המלכות
אמר רב פפא דאמי קמא הוא ובניו בן ישי
במעט שהשלים בישבא וימשח
את המשחא כל כל ויעק ממשח המ עבד
אה לא במשיחת אהרן ובניו נעש ימית כל המל
משיחת אהרן ובניו מאחה שהוא מלבי שח
חוזר ומשח שז שמען הטוב עלה וחסד
או יכול שהוא מושח על שכל ולביש תל על
פי מוצתו ומשיחת כל המלכים כלכל
וככלי טעון משיחה בפע עצמו שז ומשח את
המעט ואת כל כליו הא למדת שכלכלי וכל
טעון משיחה בפע עצמו ויעק מסאמ
על ראש אהרן בסדר האמור להלן כך אמר
כאן תכו רבנן פאשה צד ממשחין
את המלכים כמין שר ואת הכהן כמין
פי אמר רב מנשיא בר גדיא כמין כל קע
תכו רבנן כשהוא מושח מוציקין לעל
ראשו ואחר כך נותן לו בוק דיוסי עובדי
ותביא בתחלה כומל לו בוק דיוסי עובדי ואחר כך
מוציקין לו על ראשו תנאני הוא בדתא
דאיכא מן דאמר ראש צדיקא ממי טמא
דאין דאמר ראש צדיקא אמר אצו דפג ויעק

הל

חכמי חותמות התפלות כולן שלום
 אשר ענה עי את משם בחר מי לכהן
 את קול לרבות הצבור נהמערר והפסח שמו
 נאמרו כללותה ודיקדוקיה מסיב
 אשר ענה עי את משה בהר סיני צונו למצא
 על כל הקרבות שאובך כשרים לא כיום
 לישאנו שנה ונחך בקרובה אומי הרי
 הוא אומי נמן חמשה מי היום וישם באגרת
 למצונו לפעולת הדין שהיחטעוה כלו ומכ
 לעולות ודורות שפוטען כלו על עולת תמיד
 לרדתם פתח אהל מועד עלת תמיד העשניה
 בהר סיני הקיט עולת הר סיני לעולות ודורות
 מה עולת הר סיני שענוה כלו אף עולת ודעות
 שפוטען כלו אומי לישאנו עולה מנ לרבות את
 סוכת דל שא העולה לעלה למי וללמנו
 בשלם אשר ענה עי את משה צונו עולות ודורות
 את כולן שכולן טעוה כלו
 עולות משה בה סיני צונו למצונו לרבות
 מצונו לישאנו טעוה אומי היום ומכ
 לרבות ודורות מי שלא נאמרו לא צונו תל ולא
 נכלאתה ומש צונו דבר ווי את משה בהר
 סיני ומכ לרבות את מעמד שלא נאמרו
 לא צונו תל וידבר עי את משה במי מי באהל
 מי הקיט ודורות מצונו סיני לרבות את כל
 מה דברות מצונו סיני בום אף ודורות אהל
 ביום
 את אהרן ואת בניו שהשנה בעל לקוחים
 למות או שני בני אהרן שהיו בטוים למית
 אמי ל חנין כתי ויקח כהנים ויעמדתו בחר בו
 תבוא קטן שלבאן ותעמד על קיחה
 שלבאן את אהרן ואת בניו
 את אהרן מה שלבאן ויקח עי את העם
 על אש עשו את העל אש עש אף הים במש
 במשעע שכתרוך אהרן וכשהוא אומי קח
 את אהרן ואת בניו ויעמדתו שכתרוך את
 ומכ משה כלבו שלמשה שכתרוך אהרן

מש

כשהוא אומי ובהרן התאבק עי מצונו להיש
 ואתם גם כתי אה ויהי נאמרו וישמע עי ליש
 גם כל הו וישערא הוא אומי וישמע עי ליש
 בפנים הדין נכיון שכל כאן קח את אה ויע
 משה שכתרוך אהרן ומכ שהיה כלבו עי
 שלא הרק שכתרוך כשהוא אומי בסוף הענין
 קרב להצטבח וע את מטא והלא כתי הסדיר
 משה לפעו את כל העצונו ולמה ערך למכ
 לו קרב ועשה לא שהיה כלבו לזכר אומי נכיון
 שאמי לו קרב להצטבח ויע אהרן שכתרוך
 קח את אהרן ואת בניו אתו ומה
 תל והלא במסומנות הרבה טאמי צונו במשה לקיחות
 צונו אומי שני ולקחת את הלויים ליש אומי עי וואמי
 ויקח משה ואהרן את בני אומי היום וואמי
 ולקחת אתם לאהל מצונו וואמי קח כל את
 יהושע בק נח וכי משה משפיל ביה בע אדם
 לרבותיו לא אמי לו קחם בדברים שלא והא
 לכס לרבות אחר וכל ויקח עי להיום את המוס
 ויניחו כלומר עולה אומי ואת הבגדים
 לרבותים שהפקדתי עליהם כמה שני ולא
 הצדדים אשר יעשו ואת שמך המשה
 שמך המשחה שהפקדתי עלינו כמה שטאמי
 ועשית אתו שמך משחת קדש ואת פר
 החטאת משם שלא שונה בצדיון כך לאשונה
 בקרבותיו ואת פר החט שהפקדתי
 עלינו כמה שני והקרבת את הפר לפע אהל
 מעשר ואת שני האילנים כמה שני
 ואת האיל האחד תקח ולקחת את
 האיל השני ואת כל המצות כסדר האמור
 להלך כך אמור כאן ואת כל העדה הן
 עשה במעמד כל העדה שיהיו כוהנים כהונה
 בקדושה ובכבוד ולא עווי לא אף כל שרת
 הצבע תהא מצונו כל העדה שיהיו כוהנים
 בשורה ובכהונה ובקדושה ובכבוד שני ויקח
 את יהושע ויעמי כל לעשר הכ ולכל כל העדה
 ויעש משה כשם שהצויר משה

עשית

בכח יק' עב' טעם הכו' הוא גופיה כהן הו' אמ' ל' אעזר ביה יוס' פשיטא לך בבחולוק לבן שימש משה צמדבר חמ' ר' תנחום צו' יוזן ותעלה בשם ל' יהושע בן לוי כל שבט ימו המלוואים היה משה משמע בכהונה גמולה ולא שרת שבוטה על ידיו עז' שבח אה' ולבש בגדי כהונה ושימש במחנה גמולה ושרת שבוטה על ידיו של כהן ויק' ויק' נראה איכס' יכנל אף שמואל כהן היה תל' ושמואל בקוראוי שמואל מקוראוי שמו מן הלויים היה שהיה משמש ב' בקור' ויק' ושמואל בן שמואל קורא ונענה וזה קורא ונענה בעמוז עק' יד' איהם שמעכו במשה שבובר עמו בענין עז' נירא ויק' בענין וידבר לוי וצא הרין כידבר עמו בענין עכ' וירא ויק' בעמוז ענין ויל' סתרא ויק' אמרן ומרים אצל שמואל לא שמעכו וצדיק שמעכו מן קרייה = ותענינה חורב' ותחמרנה יש הנה לפעם ל' יוזן בש' פדי בר יעקב אמרו להן הנשים אין אתם כותות ענין קשור למעלה מחזירן ואין יש לא ענין דבת יש אשר היה הענין שמדן עזומנו נחן נתן למנו שמענו במשה שבתבה תורה לשמו ש' שפרו תורת משה עבדי ובעמוז כתב לו ספר בשמו ש' וכתב ב' בספר ונתחלם עי' אצל כהן לא שמענו לא מלמד ענת' לו פישת פיה ארמה שכל תבוא ממוכו וסל' מדניו ולא מצני בניו ער עולם ועד סוף כל הדורות דבת זאת חקת התורה דבר ל' ע' ויק' לך פרה ארמה מלמד שנקרא על שמו ויק' את כל הה' נאמ' כל' שלא נתפיש נצותי הפך שיות חלל' אצו כו' נהר ל' ויות שחיותי אומ' פדים הכשרת ושעורים הנשרפין הזחיל (איכן שדכלה יהוא הולך נשרפין ולא יהא מהן למשעח כלום תל' ויק' את כל הה' ב' ויהיה תרומתו למצוד שאר הפך וערף ש' ואת הפך ואת עמו כו' מש'

באש ויק' את חיל העלה ויק' מיכ' למדנו סמיכה לעלה וישחט מש' מ' את דום מיכ' למדנו שריקה לעולה ואת האיל סתה לכת' כל המפורש בעולת' ואין מעור כאן הוצ' מן החפשיט ויש אומ' חזק כות' וק' בלא הפשט' ש' והפשיט ונתת' ויק' ט' מ' את הראש כמנה ש' להלל' את ראשו ויק' ט' ויק' הכ' אתם מיכ' למדנו ואת הקרב ואת הכל' רחץ במה ש' להלל' וקראו ונדע ירחץ ב' מיכ' למדנו ויק' מ' את כל החיל המ' כמה ש' להלל' והקטור הפך את כמל' מיכ' למדנו עלה הוא איל' נחח אשה הוא ל' מלמד שהמלביס מלמד קנב' עתנו עלגבי האשים ויק' את האיל השכי והלא פבר שוה דבת ש' איכוס זה ככר זה אם כן למה נאמר ויק' את האיל הש' שאם הביא פ' או אחו' מן האילים לא יצא ויק' קודשי ש' אילים ולא הביא פ' לא יצא ויק' קודשי ש' אילים ויק' הביא פ' המנות לא יצא ויק' קודשו' ולמה צדק' חיל המכילא שהוא משלים עם הכל למדנו שהמכילא משלמים לאהרן ולבניו ויק' מ' את ידו מלמד שפ' מ' וידוהס עליו בשמחה וצ' יוס' טוב' משל למי שפרע חובו ועשה יוס' טוב' אף כן אהרן ובניו כיון שהשלימו עבודתך וקידושך ועבודת כל הכלים וקידושך וחטוי המז' וכפלה וצדוקת דם העלה הביא איל' ומסכו ידוהק עליו בשמחה ועשו יוס' טוב' וישחט ויק' מ' מ' ש' שלשה זמנס האמור' בפרשה איכן דומה שהל' במעשה הדאשוק טעון מנת' קדש' קרבות ויעיקה על היסוד' והסני טעון מתק שמים שהן ארבע' ומשלישו חלל' לשתי רוחות וטעון מתק בהונת' לכך נאמר וישחט ויק' משה מדמנו ונתק עכ' תבין משק אה' הימ' זה גודל האמיע' ועל

משמך המ על ראש אהרן והזר וימשח
אתו ומן דאמי ביק ריבוי עיניו ברישא
קא קבר משיחא עדיפה השמים וישנה חזק
בגדי כהונה והא כתיב ויעק וימשה משי וימשה
כפר משה אמר רב פנא מאי דכתיב
כשמן הטוב על הראש יורד על הזקן זקן אהרן
תאבא מצין עני טסין מערביות של שמן
תלויט כלל אהרן כשקנו כשהוא מקפד עובדות
ועשבות בעיקר שקנו וניה משה דואג ואומ
שחא מעלתו בשמן המש יצאת בת קול ואמ
לו כטל קדמון שירד על ראשי ציון מה טב אין
בוגעילה אף שמן שעל שקנו של אהרן איקבו
משמחה ועדין כיה אהרן דואג ואומ משה
לא כהן ואני כהנתי שמח מעלתי יצאת
בת קול ואמ לו הטה מה טוב ומה לעום שבת
אחי בש יחד מה משה לא מעל אף אהרן לית
מעל ויקרב משה את רב אה ויכל
טת מלמדי שכשם שנעשה משה פקל לאהרן
כך נעשה קמ לבנו וכשם שמקדו על בגדי
אהרן כפי יקדו על בגדי בניו עב ועשית
בגדי בניו ש לאה אה אעשו בגדי קדש לאה אה
וכל ואומ ואם בניו תקל והל צמנת
ויגש את פי החט בפחלה לא היה נקרא
כר החטאת שכ וזה הדבר אשר תעשה להם
לקח פרחד בן בקר ופשהוא כורט את
מעציו כיה נקרא פרחטאת שכ ואת כשר
הכר ואת ערו ואת מש תשרף באש מח ואת
לב חטאת הוא ואיני יודע אם חטאת
אהרן ובנו בנה אם חטאת הצבור הוא
ובשחא אומ קח את זה ואת בניו אתו כו
ואת פרחטאת הוי חטא אה ובנו היה לחט
בצבור היה ויקמץ אה ובכ את ידי
ובי אהרן ובנו פומפיך יויהם על כל הקרבנ
אמפט שהוא קרבנס ממכו עליו כמנו
שמומך כל אחי ואחוי על קרבנו
וא

קרבנותם לקרבנות הצבור כקרבנותם לפ
טעוטי קמיתה אה קרבנות הצבור כהן גדול
קומי על האיברים ואחר כך מקטירין חנקמיתה
לאיברים לא ככהן גדול כלבד וישחט
ויקח משה את הדם ויתק כל שבע ימי חמלות
היה משה מעשגש בכהונה גדולה הוא היה
שוחט הוא היה שומק הוא היה משה הוא היה
מחטא הוא היה יועק הוא היה מכפר שניש
וישחט ויקח מש אהרן מושבן מעל
לארץ לבת מלכים שעשאת כשהוא קטנה
ופסקו עם אמה שבתה משמשתה עד שעה
שקדו כל נמלמדי נמשגש את עצמה והיתה
משמשתה עד שעה שלמדה אף כדמה בתולה
לא היה לה לוי שכ הבא אה אחיק חלו ונטבנה
להיות כהן גדול אמר לו הקב"ה למשה אתה
תשמשנו עד שעה שילמד היה משה שוחט
ואהרן רוחה אותו דורק ואהרן רוחה אותו משה
ואהרן רוחה אותו מחטא ואהרן רוחה אותו וזעק
ואהרן רוחה אותו מכפר ואהרן רוחה אותו שכ
ויקח משה את הדם ויקדו שחו
לב על כפרה זו איני יודע מה היא אם כפרת
אהרן אם צבור אגור מעתה שכא היתה כפרה
זו לא בשעה שישך כרח להתכדב לפי תוסף
אמ משה שמח ידחקו וישלח זה את זה בך
איש וצון חשה ויציאו שלא כטובה לא כפרה
זו תהא כדו של אוהיה דבר גדול קודם במקדש
והא כי אהי אהב משפט סוכת גבל בעולה
זה עולה משה ואהרן ככהו וישחט
בקוראי שמן ל ויודן בשם ל ימי ביל יהודה
ול בניהו בש ל יהושע בן קדחה כל אותה ארבע
שנה שעשו ישראל במדבר לא נגע משה
מלשמש בכהונה גדולה הה"ל משב ואהרן
כפה ל בניהו בשם ל סימון שמעלה מקדש
מדיח וכל עמדת אהרן נמשך ויבדל אהרן
להקדשן קדש קדשים הוא צבנו עד עולם
ומשה איש תהיהם בניו קראו על שבת חלני

ועירב דם ושמן והזה על אה ועל ארבעת בנ
 נאצות אה עשרים ושנים מתכות נתנו מאיל
 המלואים יש ויקדש את אהרן הא למצות
 שלא שלם קודש אהרן וצבו לא בהזיות הדים
 עליהם ואמר משה לא אהרן בשלוחת
 ה' פת אה מי לימד על איל המלואים שהוא
 קדשי קדשים לפיכך צריך בישול לפעם מג
 הקלעים והוא היד לכל קדשי קדשים שאינך
 מתבשרין לא בפעם נהא ואמר אלי זה המל
 אשר יבשלו עם הפרנס את האשם ואת הקטא
 אשר יאפו את המנחה נשם תאכל
 אתו כאשר צויתי היכן ימה ואכל אה ובכו
 את בשר האיל והלותר בצ ובכל באשתם
 מלמד שהמלואים מותרין בשחיטה
 ומפתח אה מי לא תל גדרה שלא יעמו כש
 ימים ימי את יד כמה שן שבעת ימים תמלא
 יום מיפן אה בעשרים וששעה באחד
 קרב המלואים עשרים וששעה נשבעה הדי
 שבעים ובאחד בעסן שלמו המלואים
 כל שבעת ימי המלואים היה משה מעמיד
 את המוסך צבל עקר ופקר ומקריבין קרבנות
 עליו ומפסקו ובעמינו העמידו ולא פירקו
 באשר עשה בו כל פשם שלא
 כשרו אהרן וצבו לעבודה עד סעודתו שבעת
 ימים והן מלואים שלהן כך ינה הכתוב להמו
 להפריש כהן השורף את הפרה וכהן המוב
 ציום הכפורים מפרישין אותן שבעת ימי כרי
 להורף סהרה על טהרתן וכרוכה על כהונתן
 ומלאי על מלויין והא באשר עשבי ה' ינה
 עני לעשותה מעשה פרה לכפר על אה
 מפעולת יום הכפורים מיפן אה שבעת ימי
 קודם ליום הכפורים מפרישין כהן גדול מ
 מביתו ללשבת פלהרין ופשם שפרישין
 כהן גדול מביתו כן מפרישין כהן השורף
 את הפרה מביתו ולמה מפרישין אותו לכל
 שבעה שמה תמצא אשתו נדה וידחה שבעת

ימים אחרים ינה שן לפעולת לבפר על
 אה להן כפרה זו תכפר עליכם עד שיחיו המות
 ופתח אה מי לא ינה מה עורך והלא
 כבר טמא ומפתח אה מי לא תב עד יום מ ימי
 מל שומע אה צין צים צין בלילה ומה תל
 ופתח אה מי לא תש לא הדי בה מופנה להקיש
 ולדון ממנו לגזירה שזה טמא כהן תשבו ע
 ונמם וליל ונמא להלך בקפות תש שפימינו
 ציום ולא בלילה מל תשבו לגזירה שזה מה
 תשבו האמור כהן ציום ובלילה אה תשבו
 להלך נוהב ציום ובלילה נשמרתם
 את מנש שן ולא תפג הזהיר ועש כאחד
 והרי דברים קל וחומר מה אם המקיים צבו
 בשר ודם קונה לו אהב והמלך מקבלו מקיים
 דבריו שלמקום על אחת כמה וכמה
 וינש אה וצ את כל הדי מלצר שהיא אה
 וצנו שעים נשמחים בשש ומעים דברים
 מפיו משה כשומעים מפי הגבורה לך עמי
 ונש אהרן וצבו את כל הדי אה ינה שן צי
 מ כדאי השליח למשליח נכדאי המעוות למ
 שכעטרה נפשם שפשה הקצה
 לאהרן ולצבו מלואים עד שכשרו לעבודה
 ומלואים למשפט עד שכשר לקרבנות כך
 עתיד הקפה לפשות להן מלואים צומנת
 המלך המשיח ואחר כך יכשרו לעבודה והא
 צתה אל הפרגים הליום אשר הם משמע
 צדוק הקרבים אלי לשרתני כד כן נקר לחטא
 ואה שבעת ימים תעש שעיר חטאת פלום
 שבעת ימים ימפן את המזבח וטהר אתו
 ומלאי ידיו ואומי ניכלו את דיימים
 והיה מיום השמיני והלאה יעשו מפרעים
 על המזבח את עולותיכם ואת שלמיכם
 ויניחו אתכם טמא שן מלואים כובה

ויהי כיום השמיני

מדתות מלך יושב על כסא דם ונשא

בהן ירו היומיות זה כרך התמצוי שלגורל
ועל כן הקים זה כרך התמצוי שלגורל ה
הכל ויקח את כתיבתו ויתן משה מן ה
על תנך חז הימ זה גדר התמצוי ועל כן יד
הימ זה כרך התמצוי וכי מתן בהנכות היו
תהרן ובניו טעונן לת כל כך ללמדן היתך
יהיו מטרה ין תת המצור עין ויקח את
הח ונתת הלילה תין לך כל רב עתין בו מצוה
למקום פירות התרין יע בהן מצות הרבה
התרומה והמעשלות והחלה והביכורים
והלוקט והשכחה והפיתה פולית יש בה מצו
למקום עז גדולים תעשה לך בגדים יש
בהן מצוה למקום עז לתלבוש טעמים
שערי הבתים ושערי הגדינות יש בהן
מצוה למקום עז וכתבתם על משנות הבית
עש' בבמה טהורה יש בה מצוה למקום
עז כל הבשר תשר יולד בהמה טהורה יש
בה מצוה למקום עז וכטר חמור תב כשה
חיה הגרילה במדבר והטוף סכורה בתור
הזהיר עליהן הסת לכשיבואו לידך לא יהא
מחוסרין מצוה עז תשר יצד ציד חיה או
טוף תש לא נשפך את דמו וכבע ושחרבה
וחיה עלת פירט הכת שמן עשין כלל
שלא יהיו מחוסרין מצות עז אך כל חרם
תשר יח חיש ליוז מבל תשר לו קדשי המקד
כולן קדש ויש בהן מעלות אחר מעלות
כיצד פרים השאפים ושעירים הטשרפי
שאינן טח כלין חמ הכת יהא דמן ותימורה
למשבח קדשי קדשים הטח כלין לכהבים
חמה כת יהא חזימורה למשבח העולה
כולה כליל לא עשים חמ הכת יהא טורה
מתנה לכהבים שלמים הטח כלין לבעלים
חמ הכת יהא דמן ותימורה למשבח
עז ויקח את כל החלב זו היתה תרומתך
למשבח ויתן את הכל על סבי אלה ללמדן
היתך מעיפין מערם מן השלמים ומן התר

ומהיל השירי דא ויתן על כפי
אה וני כל הקרבתות כולן עיתין על ידי הצעלים
אז ללמדן היתך מעיפין את השוטות ומטהרין
את המולדות ואת המצור עין ויבך אתם
תכו לך ש הוא הדין ללמדן תבופת הקרבתות
ויקח משה אתם מעל כפי הוא הדין
היתך כהן נוטל את המנחה מעל ידי השטה
ומנעיה מעל אים הם לריו טוח היו ש
דברים קל וחומר ומה אם ככלך בשר ודם קונה
לו אוהב ועושה יום טוב הקלה שהעמיד כהן
גדול להיות משמשו על אחת כמה וכמה
חסר הוא לך מלמד שניתן על בני האדם
ויקח ממנה את הח ויניח וכי החשה בלבך
טעון תבופה והלא כולך טעונן תבופה לך
מה החשה טעון חמ כולך טעונן למשה
היה למכה מלמד שאין המקום ממכח שכר
כל צריח והח מיגם כנס ויסגר דלתים ולא
תאירו מצ חכם מלמד שאין זה עובד עב וזת
חכם לעולם אין לך כל עבודה ועבודה אז יש
להך חלק בה וללא דברים קל וחומר ומה אם
מלך בשר ודם שהיה לו גרסין וצטללו
תבשיל אינו עז עד שמטעו יבול מאכא כדו
שלא יתעסקו באכריו מלך מלכי המ
המלכות הקלה על אחת כמה וכמה שאיבול
מטריח בדיומנו בחכם לא ונתתי פעולת
באמת ובריות עולם אצות להם
מאילי המי למ היה למנה והרי דברים קל
וחומר ומה אם משה ששימש בכונה גדולה
שעה אחת נוטל לו חלק במהונה המשמשין
במהונה לעולם ולעולמי עולל על אחת כמה
וכמה ויקח משה מעש המ ומקדש
מלמד שנתן מע הדם עשרים וסתימתנות
חמש פשרה מתנות תחלה שלשה באהרן
תבין חזן ובהן יד ובהן רגל ושכנים עשה
בארבעת בניו תבין ובהן יד ובהן רגל לכל
חזן ואחר ונתן עתים שהן מנדב למלך וחזר

ראשון לעבודת ראשון ליריאת האש
ראשון לאכילת קדשים ראשון לאיסור הבמות
ראשון לשבוע בישראל ראשון לכרך את ישראל
ראשון לראשי חודשים יהיו ביום השמיני
זה אחי אן הכתובים בעריכין להיארש טמנע
כאן יהיו ביום השמיני ולהלך טמנע ויהי ביום
השלישי ואינו יודע אם שלישי למנוח ואם
שלישי לשבת ואם שלישי לחודש ופשהוא
אומי כי ביום השלישי ירד יקו ויהי ביום השלישי
בהיות הגקר הרי שלישי לראביעו שהוא עשה
לחודש וכאן הוא אומי ויהי ביום השמיני אינו
יודע אם שמיני למנוח אם שמיני לכאש חדש
כשהוא אומי כי שבעת ימים ימלא ימים וקמי
ליה ומי ביום השמיני הוי שמיני למנוח לא
שמיני לראש חודש קרא משה לאה
ולבנ לבי שביבדו המקום בה לאהרן תחלה חף
משה וביבדו בקורף ומנ שביבדו המקום
תחלה שכן ועלית אתה ואהרן עמך ואר
משה כיו בקורף שכן קרא משה לאה ולבן ואחר
בן ושלחני ושרא לבי שביבדו הקב"ה לשקבים
תחלה שכן בן ואקפנת את שקבי ושר ואומר
עלה לעי אתה ואה ושבע משלך ישר לבי בן
משה כוהה בהן בצדו בכל מקום
ויאמר אל אהרן קח לבן עגבול לכפר
על מעשה בעגבול אמר לו יודן כהונה
כתבתי קה עבדיו עגבול ועבדיו עגבול ונתעב
תאבד קח לבן עגבול ממלמד שאמר
משה לאהרן אחי אסף שכתרצה המקום
לכפר עונותיך עריך אתה ליתן לתוך פיו
שלשטם שלח דוח לפטך עד שלא תיבבס
למקדש שטח ושטובך נביאמך למקדש שכן
לבן עגבול בן בקר לחט תהא דוח לפטך ואחר בן
תיבבס שטח מאמך און עריך כפרה לא חב
והלא אף ישר עריכין כפרה שכן וא בכישר
תצבר לאמך קחו שעיר עזים וכי פנה
ראו ישראל להביא יתר מאה לא אמר להן יש

צדכם תחלה ויש צדפים בסוף יש צדנס
תחלה הטא מכירתו שליוסף שכן ושחטו עני
עזים ויטבלו את הב צדנס ויש צדפים
בסוף עק מעש העגל סב עשו להם עגל ממנו
יבוא שעיר וכפר על מעשה שעיר יבוא על
וכפר על מעשה עגל ושור וזבל
לשכמים לפי שנאיות עבודה שעשו לשע
איך לפי כך הבאנו משכי מינין ומנ שנאית
עצרה לשני מינין שכן עשנ להם עגל ממכה
ולחלף הוא אומי וימירו את כבודם בתבעת
שור וכן השור וכפר על מעשה שור יבוא
עגל וכפר על מעשה עגל ותדעו שכתרצה
המקום לכפר על עונותיכם שהרי עבירה
שאתם מתירחין ממנה היא כשבת לפע
הקב"ה שגלש בח לפע קרי אמר ישראל מעשה וכי
היחך מדינה מקבלת את המולך והיא אונה
רואה את המולך אמר להך על מנת כן כי היום
קרי כדעה איכס ויקחו את אשר צה
משה בצדיונות ויקרפו כל מעודה וועב
לפי קרי מלמד שקרפנו כולם בשמחה ועמדו
לפניו משל לפני שפעם על אשתו וזוגיה
מביתו לאחר ימים נתמצה לה והכניסה
לביטו מוץ קשרה את ממביה וקשרה את
כפתורה והיתה משמשותו ותר מדיני חף
בן ישר בן שידע שכתרצה לה הקב"ה לכפר
על עונותיה קרפו כולם בשמחה ופמדו לפני
שכן ויקרפו כל מעודה וועמדו לפני
עיו וכי חצר אה לכע שהיא מאה על חמשים
מחזקת כל ישראל והלא סחז ישר שעס עטר
מיל לא מיכך שהחשיק המומעט את המומע
ויאמנ משה שהה זה הדבר אשר צה
קרי תע ממלמד סא להך משה לישראל אורב
יצר הרע העבדו מלבבכם והיו כולכם יואו
אחת ועצה אחת לשדית לפע המקום וכשס
שהוא יודי בעולס תהא עבודתפס מיוחזת
לפניו שכן ומלחם את עבולת לבב וער לאתן

ויאמר אל אהרן קח לבן עגבול לכפר
על מעשה בעגבול אמר לו יודן כהונה
כתבתי קה עבדיו עגבול ועבדיו עגבול ונתעב
תאבד קח לבן עגבול ממלמד שאמר
משה לאהרן אחי אסף שכתרצה המקום
לכפר עונותיך עריך אתה ליתן לתוך פיו
שלשטם שלח דוח לפטך עד שלא תיבבס
למקדש שטח ושטובך נביאמך למקדש שכן
לבן עגבול בן בקר לחט תהא דוח לפטך ואחר בן
תיבבס שטח מאמך און עריך כפרה לא חב
והלא אף ישר עריכין כפרה שכן וא בכישר
תצבר לאמך קחו שעיר עזים וכי פנה
ראו ישראל להביא יתר מאה לא אמר להן יש

תהלתו מלכה הארץ
מעש לאל ולנפש חבין
הבחר צמחו ועל כל
עבר מופות עולם
בעל ידוהם ביהם
היה להם למנוסיו
שטן עליהם רוחן
נתן חמדת אוציהם
אז ידעו הכל כיכל

והודו שמים נמה
אשר בו חסרה
עמים ראשם שא
אשר בצבם המקה
ועיני עליהם חסה
בעת מאמונה פמה
ועונם נשאת
למן למעשר
אשר חמץ עו עשה
ועזריבן הסם על מעשה
רצונו למען שמנו

לא דאת מגמותה שללכנה ולית מעל קדי
לחבריה ולית מעל חמומא דקומנוי אמר
לני כולחוק מלקוק הפיבין כהדין דקלח צמולם הסן
נמל כף לה שלים בין ברוותיו על עטר שפיטרה
לו אמר אמר לי יצחק חושרינו על כל המקרא ומ
מצונו שעשית בת עבד עטרה לשלמה צנה דא
זה אהל בני שהוא מעוטר בתכלת ובארמק
ובתולעת השני ופשוש שעוטר לו אמר
אין אמר לא ושכל עבד ופאושיא דאשכנז

אמר חונת שאל שמעון בן יוחאי את ל אשר
בין יומי אמר לו אפשר ששמעת מאבין מהוא
בעטרה שעוטר לו אמר אמר ליה אהבתי לן
למען שהית לו בת יחידה והיה מחבבה יותר
מזאי והיה קורא אותה בת לא ש מחבבה
עד שקרא אותה אחתי לא ש מחבבה עד
שקרא אחי אמי כך בתחלה חובב הקפה
את ישראל והיה קורא אותך בת דבת שמעון
בת יואי לא ש מחבבך עד שקרא אותך
אחתי דבת פתחי לי אחותי רעיתי לא ש

מחבבך עד שקרא אותך אחי אמי דבת שמעון
אי עמי ופאושיא חלי האשכנזי לא עמי בת
עמך ל שמעון בן יוחאי ונשמן לך אשר על
ראשו אמר לו אלא באתי לעולם לא לשמנו
דבר זה כדאי ביום חתונתו ביום
שנחת שכיבה בישפא ביום סעודת לבו
ביום שירדה אש חרשה מן המרום וליחכה
על גבי המעבה אתה עובדה ואת הקלבים
ואיזה זהה יום שמעוני יום ששימש
אתה בכהונה גדולה מצממה שהדינו בעני
יהי ביום השני קרא משה לאהרן וסבבו
מה מל יהי מעלמד שהיתה שמחה
לפניו במרום ביום שנברא בו העולם

במעשה בדאשות הוא אומי ויהי ערב ויהי
בקר ובאן באמי ויהי ביום השמיני אות
היום בטל עשר עטמות ראשון למעשה
בדאשיות ראשון לנשיאים ראשון לכהונה

ושקם ברחמינו לפרוכו
יחד פניו אתנו ופרוש עלנו
יעורר אהבת הדינו ושכנו
ישפיקו לקד מעמנו
ושבור לב אויביו וישפוך
ישלח בם חרון אפו
ישיר לב כל לעבדו ושתחו
יגלה סלכות משיחינו ותהי
נתן עבשיר לרושלים
הנה מלכך בא עזיבך

ככת יצאה נראובה צנות
ציון במלך שלמה

העולה יצאה נראובה בנות ציון במלך שלמה
עמה רצני צנים המצויות בפודת
במילה ובתולדות נפיעיות במלך שלמה
מלך שהשלום שלו דא במלך שלמה
המלך שהשלום את מעשיו לבריותו השלים
אש לאביו אברהם השלים חשב לאביו
יצחק השלים מלאך לאביו יעקב
דא במלך שלמה המלך שהוא עשה
שלום בצדיותו אמר יוחנן בת המשל ופחד
עמו אמר יעקב דכפר חבין המשל שר
מובא ופחד זה גבדיא עמו שהן מושל
זה פלג לא שה מזיק את זה ולא זה תשיק
את זה אמר יוחנן מומניה שלח מרה

לכבוד קדשו לשמים אצל בורות אחרים
שהן עסקין בעל מהו אומי ופירשם בעלם
אעלים פועלם וברכס זבונה
סתומה שאין את יודעה וחצר הכת ופירשה
להלך וברכס יני ושמרין יאר שי ישא שי
וירד מעשת ופיר ברכה קודם גמר עבודת
או לאחר גמר עבודה לא הרישה מקרא מקור
אינו שאני לומר לא וירד מעשת החט והע
והשל ואחר כך נישא אהרן את ירין עבדית
כשא את ירין ופירך את העם דתנו
רצון ברכת מהנים במקדש אחר שמקריב
תמיד שלשחר באין ועומדין על מעלות
האולם ופותחין יברך הני אין ברכה לא
לאחר גמר עבודה ולא לסדרת ולפירך שמו
ברכה לאחר עבודה תכן התם
בירכו את העם ברכה אחת לא שבמדינה
אומדין אותה שלוש ברכות ובמקדש ברכה
אחת במקדש אומי את השם ככתבו ובמדינה
בכנין במדינה הכתובים כושאין את ירין
כגד כתפותיהן ובמקדש על גבי ראשיהם
חזן ככתבו גדול שאינו מרגיה ירו למעלה
מן העין ר יהודה אומי את כחן גדול מרגיה
את ירין למעלה מן העין של ושא את את ירין
אדם וברכס ויבא משה ומה
לאהל מן ויעניב ולמה נכנס משה עם אה
ללמא מעשה הקטרת אתה אומר
ללמאן על מעשה הקטרת אולי נכנס
עמו לא לומר אחר הריני דן וירדה טענה
ברכה וביאה טענה ברכה מה ירדה
מענין עבודה אף ביאה מענין עבודה הא
למה נכנס משה עם אהרן ללמאן על מעשה
הקטרת ויצאו וברכס את העם מה
ברכה בירכס ר מתייר אומי כלשוני השו בירכס
אני לוח שי אהי אבותיכם יסף עליכם מכם
אף פעמי כן בשם שזכיתם ועסקתם במלכות
המלשכן ושרת ששם מרעשיתם כן תשבו

ותבנו ככבוד בית הפקידה ותשרה שכיבה במעש
ש ירדו וכן אמרו לו ויהי כונס יני אהינו עלינו
ומ יד כול עלינו ועל חותה שעה הוא אומר
צאנה וראיכה בכות צון במלך שלמה הדא
היא וירא כבוד שי א על העם ותנא אש
מבלע שי ומא על המש כיו שראו שר אש חדשה
שירדה מן המרום וליחכה על גבי המש את
העלה ואת החלבים נפלו ארצה על פעה
ושיבחו את השמי של וירא כל העם וירבו ויתע
פז וכן נפלו על פניהם בימי שלמה של ופיר
ושרא חואים בקדש האש ופיר שי על הצית
ויברכו חפוס ארצה על הירצה ועל חותה
שעה הוא אומי וערבה ליני מנחת ירדה
וירשטם בימי עולם כימי מעשה
אומי בימי עולם בימי נח של כי מי נח לאתל
וכשנים קר נשנות הכל שלח היתה על
בימי עולם תנא אש שירדה בימי
משה לא נשתלקה מאשנח הנחשת עד שטון
לצית ועולם אש שירדה בימי שלמה לא
נשתלקה מאשנח העולה עד שנסתלקה
בימי מנשה עד שהעמוד עלם בהיכל
תנא חמשה דברים נאמ באש
שלמעודה רבועה בארץ וברה כחמה
וושפה ממע ומוכלת לחיים פיזשים ואינה
מעלה עשן רבועה בארץ והא תבא אה
ו חנה סגל הכהנים את ראיתה רבועה ככל
לא קשיא הא במקדש ראשון הא במקדש שני
ובמקדש שני מאי הוא והא אמר רשמי
בר אומי אמר ר אהא מאי דכתוב וארצה בו
ואפיר וקריבן ואכבדה מאי שטא דמחוסר
הי לא תעשה דברים שיש בין מקדש ראשון
לשני לאו רף אהן ופירג וכרוב אש ושכינה
ומת הקדש וחורים ותומים אמרי אי הנה הוה
סיומי הוה דלא הוה אפייע תנן רבנן
שעה אשות הן יש מוכלת ואנה
שותה יש שותה ואינה מוכלת ויש

הוא שם אהרן

עוד למה כו ש' אהיבם הוא אהי הלא הם עשיתם
כן וירא איהם כבוד ע' ויאמר
משה למה קרב אהיבם זה הוא שאמרנו משה
ואמר בפה כיו דמלא כן שמו מלמד שטלמן
שקולין זה בזה קרב אהיבם ועמם ל'
ה' למלך שנשא אשה והיה מתביישת מ'
מלפניו נכמה חצמה ואתה אמרה לר'
אחותי למה נכמת בדתה לא שתשמישי
את המלך הגיסי את דעתך ובואי ושמיאית
המלך כד אמר לו משה לאהרן אחי למה נכמת
למיות כהן גדול לא שתשרת את המקום
הרס את דעתך ובוא עבוד את עבודתך
ויש אומ' היה רוחה את המצבה כת בכתשור
וחיה מתירא ממנו נכנס משה חצלו אמלו
אחרן אחי דומה שאת מתירא הרס את דעתך
ובוא עבוד עבודתך לכך נאמר קרב אהיבם
ועשה את חטאת חטאתך קוזמג
לחטאת העם ועבדתך קודמת לעולת העם
כפדתך קודמת לספרת העם
ויקראו אהיבם בעריות' ושחט את שני
הס' בקרבנו התחיל תחלה ולפ' ויקרב את
קרבן העם מאחר שכמה מקרבנותיו באו
לקרבן העם תרע שקרבנו מכפר יותר מקרבן
העם שקרבן העם אינו מכפר על הכהנים
וקרבנו מכפר על ידו ועל ידו כל העם שכ'
ועשה את חט' ואת על נכפר בע' וב' העם
ויקריבו בע' אה' זוהייתה תחלת עבודתו
לאהרן ובכיו' ויטבל אצבעו בסדר =
האמור לחלן כן עשה כהן מלמד שכלמה
עצמה משה בשבעת ימי המלוואים עשו'
אחרן וב' כמותו ביום השמיני והשלוס הוא
והקריב אה' העולה שהחטאת קודמת
לעולה בכל מקום' וישחטו ויהו'
כ' מה ראשון טעון חטוי אה' זה טעון חטוי
מה ראש טעון טע' מתכות שהן ארבע אה' א'
טע' שתי מתכות שהן ארבע' ויקרב

את הע' יע כמ' מה העולה טעונה הפשט
וכתוב אה' שו טעונה הפשט וכיתוב מה העול'
כליל לאשים אה' זו כליל לאשים פה
העולה עומט בעד המצ' וצורך אה' זו עומד
בעד המצבה וצורך' מה העולה אם פקעו
איברים מעל גבי המצבה מחזירין למעשה
אה' זו אם פקעו איברים מעל גבי המצבה
מחזירין למעשה לכך נאמר ויעשה במעט'
ויקרב אה' המ' ויב' כפומ' נאמר
כאן מלוי ונאמר להכל מלוי מה מלוי אמר
למלך מלוא קומצו אה' כהן נטל קרבנו מה
מלוי אמור להכל קמץ אע"פ צידו ערוהו
בדבר מלוא או קורבו שכלבונה פסל אה' כהן
קמץ ועל צידו ערוהו אורגרי מלוא אוקולו
שכלבונה פסל' ואקטר עלה המצבה
מלמד עלת ה' מה באה ללמדו אם ללמד
שאם לא מעא מכמה יביא בראי והלא כפר
נאמר ויקרב את העלה ויעשה כמש' אם
כן למה נאמר מלמד על ה' מלמד ששת'
מנחות היו עם אה' עם העולה ואחר
בטע' עצמה' וישחט את השור
ואת הא' שבח העל' אשר לעם מוכ' לכבודו
שלב' לעצמו' ואת חחשות ואת שוק'
הימי הטע' להגיד גדולתו שלא הרין ושלב'
שבשעה קלה למדו שבע עבודות שחוט'
קבלה וזר יקה הציוה וחטוי ועיקה ונבול'
וישא אה' את ידיו ויהוה היום שבו
בטע' אה' כפים' וישא אה' את ידו נשא
ידיו למעלה מן העם לא למעלה מן העין
ושאר בטע' למעלה על גבי ראשיה'
ויברכם בעמידה' יכול בעמידה ושלב'
בעמידה תל' לעמד לפני ש' לשדתו ולכל נעמו
הקוש ברכה לשירות תה' שירות בעמידה
אה' ברכה בעמידה ואומ' ויקומו הכהנים
ויברכו בצורתו של חזקיהו מלך יהודה שהיו
עוסקין בתורה ויהוה אתה ויהוה תפלתם

למעלה

על האליהם ופרעו את דאשיותם וזכו אה
עיניהן מן השכיבה כחום שהוא מביט ב
בחבירו מפורץ הכל ומתוך מעשה
ל יושע וקבעו בשם לוי משה לא עיניו
מן השכיבה ונהנה מן השכיבה
עיניו מן השכיבה וכל ויקתר משה פשו ונהו
מן השכיבה שז וירא אהרן ובלבט ושל אה
משה והנה קודק עור פשו נדב ואביהוא זק
עיניהם מן השכיבה ולא נהנו מן השכיבה
ל לוי אפלו לא זכו עיניהם מן השכיבה
הן למעשה מפי שחמדו גדולתו של מעשה
ואהרן והיו חומי אימתי ימדתו שני זקנים
הללו ותהא כל הגדולה שלכו תיע לך שמה
בן שהיו בשעה זו לא השביתו על משה ועל
אהרן לא הכיחוס הם מבחון וכנסו להם
לפנים מן הפרבת שלא ברשות וכי יש הגם
דעת משה והושבו שלא כהוגן וימנו שמה
אמילת הקפה לא דיוחס ששלם ליתם נגדו
אבותם לא שהקדחתם קרבן שלא עוות
אתכם מיד וימדתו אמר ל יהושע
קחה כבוד כחמץ לו למעשה בסיני שעתה
לחתקו יש בבני שלא אהרן שז וגם הכהנים
הז אפי יתן יפ בהם פי וכי באותה שעה
היו כהנים והלא אין עבודה לא בבכורות
שז וישלח את נערי בני ישראל אס מן תה הוא
וגם הכהנים לא לרמוז בשעה שיגיע זמנ
של הכהנים לשמש אז עושה פה מצוה
ולבמקום ידע מעשה חיכו וכל הוא שש
פי לאל זקאן אמר ל תנחום מפת מנה
לא כפרע הקפה מהן בקיכו עד שבאו למהל
מוצו ועשו ומה שלא כהוגן כדי להווי
כמה אהרן אכיס ספכו שלא במדת בשר
ויס מרת הקפה בשר ודם שהוא נושר
בא בירן מאהמנה עוקפו וככס לבירת
כוסל כלמה שהוא מועא אפל ופליט אפל
המה וכפרע ממנו קודם שיאבד הכל ולא

ימנעו מאין יפרע אבל הקפה איכונכי אלא
מגמתן לו עד שיתמלא שטרן וגובה ממנו
הכל ופך עשה בבני אהרן הנוחן עד שמתמלא
שטרן ובלבל עליהן את הכל
מפני מה לא נפרע מהן בקיכו שלא מתו צמוכ
אין כל בריה יודעת בהן מה עשו ונמצאת מות
היון מנקפחת לא הנעתן להן עד שעשו דבר
שלא כהוגן נכנסו שלא ברשות ונתפרק
חטאים לפי כרי שלא יהא פתח פה למחור
אחר מוחותו של הקפה כלום
ותנא אש מלפני ש ותא או ל הוא בריה
זה דעירא פתחיה לצאת יחרר לפי נית
ממתקמו מנהוא נותר מקפיץ הין מה דאת
אמי לכתי בהן על הארץ אמר אויב לא יהיו
בניו שלא אהרן דומעין למעשה מטה אה נכנס
יבש ויעא לא טו טום חישע נכנס לביתק
הקדשים וגידו את המרכת עכנס בשלם
ויעא בשלום בניו שלא אהרן ככנסו להקריב
ויצא שדופים ואמי מי ותק ידעתי ואמטאהו
אבוא עד תבכותן שאק מי יוכל לעמוד
על מדונת של הקפה ואין מי יוכל להרהר
אחריהן נק שלמה זוגי אמהל ראיתנימי
הבלי יש צדק אובד בצדקו ויש רשע מאהרן
ברעתו בודאי יש צדק אובד בצדקו לא
שהוא כראה לפך אובד בצדקו ויש רשע
מה בר בודאי לא שהוא כראה לפי כך מאהרן
ברעתו אמר ל יצק מדע שאיק כל בריה
יכסלה לעמוד על מדונתו של הקפה תמר
זינתה יצאו מוככה של שפת מלכים זמרי
זינה הפיל עמה אלים מישט לא טל אחר ואח
לפי כוונתו ותנא אש מ פי כוונתו
שיצאת אש מבית קדש הקדשים ושרפה
את כשמתו אבא ימי פן אסא אמר
שני חוסין שלאש וצאו מוצק קדש הקדש ופשו
לארבעה וכנסו שנים פחוטמו שלצה ושנים
בחוטמו שלצה שז ומאכל חותם חותם שמה

והוא

אוכלת ושותה ויש אוכל לחיים כיבשים
ויש אש דמותה ויש אש אוכלת אש ויש
אוכלת ואינה שותה והי דיוק ויש שותה
ואינה אוכלת אש סלע צמח והיא דחולבים
אוכלת ושותה דאיהו דכח ואת המים אשר
בתעלה ליהבה אנכלת לחם כיבשים רמ
דפצרכה אש דמותה אש דמלאכים אש חובל
אש דמכונה דאמי מר הושים אעבעותה
ושדסן ויקחו בני אהרן עד נאח אהרן
הם נשפחותם כח אהרן כיון שראו אש
חיה שירדה מגן המרנס וליהבה על בני
המשבח את העולה ואת החלבים הגיבועות
ועמדו לחוסים אהבה על אהבה שני יקחו עני
בני אהרן ואין קיחה אה לשון שמחה אה
ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדור
ושמחתם מה קיחה האמורה להלך שמחה
אה קיחה אמורה כח שמחה נדב ואצו
מה לפי מעשם של נדב ואביהם איני יודע
שהן בני אהרן לא חלקו כבוד לאהרן
נדב ואביו שלם נטלו עצה ממשנה אוש
מחתתו אוש מעצמו עשו שלם כסלו עשה
מזה ויקריבו לפני ויש אש זרה לישמש
אומי יכול אש זרה במש תל אשד לא ענה
אופס הכטסוה בלא עתה לעקבה אומ
אש זרה ממש קיחה ומעבית צורים הביאונה
שכ קריוב לפני עי אש זרה אס כן למע שמ
אש לא ענה חתם לא כמלכו במשה דב
ל אישר אומ לא כתייבו מיתחצוה לא
שמארו הלכה בפני משה דבן שכל המורה
הלכה בפני דבו הייבמיתה אמרו
מעשה אורע בתלמוד אחד שהורה הלכה
פני ל אישר דבו ואמר לאומא שלם א
אשתו אינו מוציא שבתו ולא יצאת שבתו
עד שמת לאחר שמת נכנס חכמים
אצלו ואמרו ופי כבי אמה אמר לה לא
נביא אנכי ולא נבני אכפי אה כן אה

אם היתה שמה
כח אהרן

מקובל שכל המורה הלכה בפני דבו חייב
תיבה תאבי חקור לתלמוד לתורה
הלכה בפני דבו עז שיהא רחוק ממנו שנים
עשר מיל כגוד מורה ישראל דבת ויחבו על
הירדן מבית היסודות עד מצל הסטים והאוי
תיסל מוסין ה תכחם ביל היא הורה
יתב בחפר והווק שאין ליה והוא מורה שיען
ליה והוא מורה אמר לן תלמידיו דבו לימדת
תלמודי ליה הלכה בפני דבו עז שיהא
רחוק ממנו שנים עשר מיל במתנה ישו
והאר מכה רבך יתב בצעל אמר לה וית
ללאי דלא הוינח ידענא מן ההוא שעמא
לא אורי ויקרי אש זרה כיון שראו
אביהם נכנס הוא ומשה וחקירו קטרת
ויצחו ונחיות שביכה וירדה אשמך השמים
אמרן אה אנן בעשה בן ותרי אש על דיוק
מיד ותצא אש מלפני ויתא און כד אמר לנו
פני לא משה אמר עלה לעי אתה נאה לית
מלמד שהיו משה ואהרן מהלכין תחלה
ונדב ואביו מהלכין אחריהן וכל שאל מהלכין
אחריהן והיו אומי מתי עני קטוס הלכין
מתים ואנו כוהגין בעשרה על הצבור ל
יהושע אומי בפיהם אמרו זה לכה ל פינחס
אומי בלכס הרהרו אמר ל ברביה אמר לה
הקבה אתה כלם ביום סמור כי לא תדע מה
ילד ינס הרבה קיוחים מתו וכעש עורותיה
שחובין עלגב אמנתיהן הא נראה מיקופר
חתמי אמר רב פפא היבו דאמר איבשי
דקושי גמלי קאבי דעשיכי משכי הנדב נמו
שכטלן פסקון עלהם מהר קעי זהא ול אעילי
בני ישראל לא שלח ית אמר ל פינחס מטב
שהיו ראויין להשליחת יי אמר ל הושעיה
וכי קנליוק עלת פניהם לפיכך דתימר וקדו
את הלה ויאח וישתו אמר ל וואג חכילה
ושתייה באור פני מלך חיים אמר רב
תחומא מלמד שהביסו את לבם ועמא

אם היתה שמה
כח אהרן

ועל ידי שכנסו שלא ראו ימים ורגלים
 וכתב במוטת שז (רחצו ידיהם ורגל ולא ימי
 ועל ידי שהיו מחוקרי בגדים ופתחו מיתה
 שכ והיה על אהרן לשרת ונשקן ולא ימי
 ובימה היו חסרין חכר לוי מעייל מוחסרים
 דבת ביה מעינה ועל ידי שלא היה להן
 בניס ופת ביה מיתה שכ ומת כדב וחב
 וצבים לא היו להם אבא חנון חונן
 אף על ידי שלא היה להם נשים בדתכ
 וכפי בעצו ובצו ביתו היא אשתו אמ
 ר לוי שחוצים היו הרבה נשים עבדות היו
 יעבות ומשמרות להן והן מה היו חוככ
 אחי אביכו מלך אחי אמיכו נשיא אביכו
 טח גדול חכו שכי קגני כהונה איזו אשר
 הוגלע לכו ר מנחמה בשם ר יהושע בן
 נחמיה ממכהון להדין קראה צמוריו אפלו
 אש ופתחלתו לא חבלו למה בחוריו ואלו
 אש משום ופתחלתו לא חבלו ר איעזר
 המודעי אומי בארבעה מקומות משכיר
 מיתתן ומשכירי קורחכך שלא ליתן פתחון
 פה לבלי באי העולם לומר עובות היו בודק
 במתו לפי כך מתו לא בארבעה מקומות
 משכירי מיתתן ומשכירי קורחכך בעדן ש
 ללמדן שלא היה בהן חטייה אחרת חסם
 חס העקום על הצדקים צערת כעק על
 אחת כמה וכמה צערת דעון והיא צערת
 רצון עניתיך ר לוי פתח אמרתי להולל
 אל עה לוי למטרב ביה אז שלבם מלך
 עיבתם חלחלות חלחלות ר לוי הוא חסר
 להן טרו ביה אז שהן מביאין אלי לעולם
 ובצעים אריות קרק אמר הקפה העדי
 לא שמחו בעולמי ואתם מבקשים לשמ
 בעולמי אושבע בת עמי כדב לא שמחה
 בעולמי ואתם מבקשים לעמוח בעולם
 לוי צערת עמי ראת ארבע שמחות ביום
 אחרי ראת יבגה מלך ואחרי נשיא בעלה

כהן גדול שבעטה שכי סגני כהונה וכיון
 שכנסו להקריב יצאו שרופים (נחכה שמ
 קתה לאבד והיא לשחוק אמרתי מה וכל
 לומר לך שאין שמחה שלימה בעולם הזה
 ואין עם שמחה שלימה למלעולם הבא שנ
 שצע שמחות את מטיך כן
 ויאמר משה לאה הוא אש דב עי זה דבר
 נאמרו לו למשה בסיני ולא ידעו עד שבא
 מעשה לוי אמר לו משה לאהרן אהרן
 אחי לא מהו בניך לא על קדושתו של הקדש
 וכיון שידע אהרן שבניו ידועי הפנקס
 הם שתק וקיבל שכר על שמיקתו של אהרן
 אהרן מוכן אמר על הפנקס עליו ושתק
 מוכן נה לו על ידי דוד הוא חונן חסד
 והתחולל לו על ידי שלמה הוא אורגילת
 פתשוב ועל דבר עתים לכל עתים שאדם
 שותק עתים שאדם מדבר רב מני
 דמולת אחתיה סליקין ר אבון ותבדירה
 לסחמיה ליה יתבון והוא שתק אמרי
 ליה דבי לית אתמער לן חדא מילתא
 באוריתא אמר להון הא עבתא דיהא גלית
 שתקין ותעליא שלקין דאמי שלמה עת
 לחשנות ועת לדבר שלח ליה מער
 עוקבא לפי איעזר בני אדם עומדין עליו ובידי
 למחרן למלכות מהוא שרטיט וכתב ליה אמרת
 אשמרה דרבי מרשא בלשונא אפס דעור
 דשע לגדיי אשמרה לפי מחקום י אדר
 שלח ליה קא מצערי לי טובת שלח ליה חס
 לני והתחולל לו אסר דום לני והוא מקל
 מהן חללים חללים השכים והעדיב עליו
 לבית הכנסת והן כלין מאיליהן הדני יא
 מפי ר איעזר ונתנוהו לבניבא בקולך
 הני דום לני והתחולל לני לעולם ולמנך
 אדם עצמולה יות דומעס ועודה על כל
 מדה אעדה בון פוב וצין דע שהכל בדין
 והכל במשפט ואשרי מי ששכה לכך והיא

פירוש
 למה שכתב
 באעזר

אמר

בגדיהם לא שריפה והא יקרבן וישאם
בפתחתם בכותכות היטאין חזינול בפתח
הנושאין תל ותאכל אותם שרפב בגדים
לא שרפה ואמי ולפי אהרן תעשה כתכות
כתכות לפהעם לא כתכות לפהים
ויפוטו לפע עי לאיעשר חומע לא
מתו בני אהרן לא בפעם שנ וימי לפ יג
ר עקבה אמי לא מתו בני אהרן לא בחוץ
מקום שהלויים מותרין להיכנס שג יקום
ויש בפתח אס פג לגיה טאמי ויעצו לפע עי
גפן המצות יחפן ופועיאק לחוץ ר
אי עשר אות לא מתו בני אה לא בפעם
שנ וימי לפ עי אס פג למנה טאמי ויקרבו
ויש בפתח מלמעו שהיטילו בהם חתיכות
שכפרשל גדרום ופועיאוס לחוץ
אוקרין חוזה אומ לא מתו בני אה לאמי
לקרש טמו שפמקום ושלא ליתן פתחוק
פה לפל באי העולם שלא יאמז שלא
שרתה שכינה באה למועד לא בערסל
שברי טיז ואביהוא כככסן לפע לפעם
ולא הוסיקו משל להי למלך שגני
פלסורין ושכללה וקבע טמא בתופה נפנה
אחרי מבני פלטיק נטל פתך וכתק צדאסו
וישכלו על טמא אמי המגלף אס חנימאדין
פני עם זה עכשו בל פע פלטיק טלי עושין
לי כך וכמעט כצווי מסמטט מויז אמר
למלך לפטור וחמך אתראשו ונפלה חלושה
במקורבין קל וחומר במדוחקין כך
כיון שככסן טיז ואביהוא לפע לפעם אמר
הקצה אס אני מאריך פני עם לו עכשו בכל
אחרי טמא מושרף עושין לי כך נמצאת
כצווי מתמטט לא ימות גי ואביהוא ומאמי
פונעא בהן ולי ותמטט כצווי אפלו פעה
אחת ואמי למעלאר נגפן נגדן והועיאק ל
לחוף ונפלה חלושה במקורבין קל וחומר
במדוחקין ועליהן ועל כיוצא בהן באמר

מאמר

אשר לא נשא פני שריים ולא יוצד שוב
לפני זל כי מעשה ידיו פולס מאי אטר
לא נשא פני ישר אן מעשה ואהרן שלא נשא
להן הקצה פנים כהרף עין אין לך בעולסגחול
למענה מגד ולתו שכלמעשה שהוא אב בתורה
אב בחכמה אב בצנועה שהוא מבחש חומי
על כל ישראל ונענה נבשבייל קצבר הקל
שיצא ממנו שאמי שבענו כח המריים נגזה
עליו בצורה מיזשלא יכנס לארץ אפס
שחידר כמה תפלנות וכמה תחנות שתיכסל
בצורה זו ולא ניתן לו לא אמי הקצה רכלך
א תוקף דבר אי שאין לפע לא עולה ולא טמוה
לא משוא פנים ולא מקח שחד וכן אין לכו
מקודש יתר מקדושתו שלא אהרן ולא מעלה
על מעלתו וכשבאו בני לאותה חטויה לא
האריך להן לכבוד אביהן לא נמט כד
ואביהוא על פני אהרן אב מאי על פני שלא
נשא להן פנים בשביל אביהן והלא דברים
קל וחומר ומה אס אסמה ואהרן שיש נפול
הנאות הכמות שצפולס שכלה ענל אינו
עמד לא בשביל לא נשא להן הקצה פנים
שאר בני אים הרדי וטות על אחת כמה וכמה
ר ידמיה חומי בארבעה מקומות משכיר
מיתתך נהוא משכיר אף פודחנך כלסודך
שלא נמט לא על הקריבה ועל ההקדבה ועל
שככסן שלא נפעה ועל אש גדה שהקריבו
על הקריבה על שככסן לפע לפעם ועל
ההקריבה שהקריבו קרבן שלא נעטו ועל
אש גרה אש מצות הבירה הכנסו ועל שלא
כטלו עצה שהמזה תאמי ר חיווא
איש מוחותתו איס מחיותתו איש מעצמו
עשו שלא נטלו עצה שהמזה ר
יהושע דעכטן בעס ר לוי נשבייל ארבעה
צברים מתו צפו שטאמל נבשליכ כמ ברה
מותר וליהק שפכסן שתויי יין וכל ביה
מיתה שנ יין ושכר א משמ ולא מתמת

מאמר

ועל
ה

מקטר אחת לשלשים עם מנחם סוף זכר
ורחשם לא יגלו ופרע לא ישלח מנחם לך
ישלשים יום אחת פרע פרע מנחם כל
הבא ופרע לא ושלחו וכתם התם גדלפרע
שער רח מהלהלן שלשים יום אף פאן ש
שלשים יום שלשים גופיהו מנחם אמ
רב מתנה אמר קורא קדש יהיה והיה ב
בדימיהו מלתיך הוה "אמי ליה רב פפא
לאביו לא מעתה מעתה לא לורבו מכלל
אמי ליה איסתיב לא ישלחו פרע כדקא
אמרת השתא זכנת ופרע לא ושל מלע
ליהונו שלוחו לא לישלחו אי הכי מפלו
היחבא כמי ליבדד אמר ליה דנמיא דיוק
מה יך בצמק ביאה הוה דאמרי שכלא בשמ
ביאה שארי אף גיזול שיכד בשמק ביאה
הוה דאמרי שכלא בשמק ביאה שארי
תכך התם אל הן שבמיותה שתי
ייק ופרועי ראש בשלמא שתווי ייק נסא
בלעומה דכח ייק נשפר א תשת כו לא פרועי
ראש מני לן דכח וראשם לא יג ופרע לא
ישל וקמיון ליה וייק לא ישתן מה שתווי
ייק במיתת כף פרועי ראש בשמית אמ
ליה ראמיא לרצ אשימיכדי האיו קרית
ביחשקא כן מיקמי דליתו וחשקא מאך
אמרה אמר ליה ולטפמיך האדא מרוב
חמדא דבר זה סתורת משה לא למדנ
מדיברי וחשקא בן בנשי למדנ שכ פל בן ככר
עב לב ועב לב בשר לא יבוא למקדשו לשחתי
מקיש שכל לנכר מוקמי דליתו וחשקא ל
מאן אמרה אמר במחמא גמירי לה נאמא
יחשקא חסמבה אקרא הכא נמי במחמא
גמירי לה נאמא יחשקא חסמבה אקרא
אצל קרנעי בגדים מית בתניה דכח
בגדיכס לא תג נבא תמנתו כמזאת אומר
פהן שפבד והוא פרוע ראש אוקרנע בגד
הרי הוא במיתתו ולפניך נאעם פן איך מחלתי

עבודה לא עבודתך עשרה שתווי ייק
מחלל עבודה וכן אם נכסף לעשרה מ
המל ולפעם והוא פרוע ראש וקדנע בדדים
אעפ שלא עבד תרי זה לוקח והוא דומה
לשתווי ייק ועל כל העדה יק נאמא יב
זה מקרא מקורס איבו ראוי לומר לא נאמ
נאחיכס יבנו על כל העדה נאמרי כן יק
אם איך אחיכס בופק על כל העדה יק
יבנו את השרפ אש של יק נאמא יב
את השרפה לא מרי זה מופנה להקב
ולדון ממנו לבשירה שנה נאמרי כן
שריפה נאמרה שרפה בנת פהן מה שת
אמורה כאן שרפ שמה נאמרי קיום כן
שריפה אמורה בצמ כהן שריפת נשמה
נאמרי קיים והוא חזיק לכל מייבי שריפה
שבמורה ששריפת שריפת נשמה ונאמרי
קיים ואתתא אהלמי לא פל יב
בשעת עבודה ושלא בשעת עבודה תל
ומק האקדש לא יעא ולא וק אוסתיא
יעא ואיכו מחלל בני אומל בשעת עבודה
פק תמתו ממשרע לאו אתר
שומע היך נאמא אמי כהן שפמכ
שמתלן מת והוא במקדש ובידן עבודה
אסור לן לעאת ואם יעא חייב מעמה וחולל
עבודה ואעפ שאיכו יעא איכו עונד לא
יבב עד שעת גמר עבודה ונאמא
כי שמק מש עי על סיכול אין לוי לא
אהרן ובנו שכתבו בשמק חסמבה
שאם יעא בשעת עבודה תויבך מות
אזל לכל הכהנים שבכל הדורות תל
שמי במעשיהו זו טקדשו לזירות
ויעשו כל משה קויכו עליהן מעות
משה רבן שבה ללכת למעור שהוא מקיים
עליו מעות רבו שבתלהן לפני אהרן
שקיימו עליהן מעות משה רבן וכהת
משה את ישראל צמל וילכו ויעשו כל אשר

טוב ויחיל ויחמס לגשועת ימי ואומי ישב
בדד ויחם בי כטל עליו ויקרע
משה למיטתו ולא יאמר בנעשדד אהחמט
מנעשנ נבע קהרת עמורם ויחז ונעז איני
יודע שעשש דד אה אס כן לבנה טאמגוד
אהרן מה אהרן דודק שלום אה עשיל דודק
שלום נאמנ שהיה אהרן דודק שלום פישל
שכ ויצבד את אה שלי וס כל בית ישל ונמש
הוא אונס וצפו בעי ישל מפע מה בכואת
אהרן שלשים יום כלבית ישל ואת ואת
משה לא צכו ארבעי ישל שחינו אומג
לאיש מדחמתי ולא שם סדחת אצל מעשה
ממע שהיה מונח אתי ישרא נאמנ בו ונב
כתי ישל
גד ונה שלום שפאהרן כהן גדול שתנח
בשלום שהיה אהרן שלום ורנודק שלום
ועלין הכות אומנ בשלום ונמיטור הכך
אמי רבים השיב מעון מלמגד בשחור
דואה אחידיע שיש שני בע אדם שגאין
שהאמשה היה הולך אצל אהרן מנה ואומ
לנ לבנה אתה שונא לפלו בפד בא אהלי
ונסתמו לפי ואמ לי חטאתי לפלו לך
ופייסו לי נכך היה אומנ לשנו כראשון והיה
סגשים שלום ומטייל אהבה ורענות ציג
בני אדם ההר ורבים השוב מעוק
תאבץ וכן הכת מערש עליו
בקבלה בדיות היתה את החיים נאשלום
שקיה רודק שלום צישראל ואתכם בלו
מורא ויוראני שקיצבל עליו את כל ידיו
תנרא באימה בדתת ונציע ומה תל וממע
שמי כחות הוא אמרו בשעה שהציק מעו
שפנן המעשה על ראש אהרן כדותעו
ונפל לאחוריו אמני לי שמעלת בשמנ
אל במשחה משימה אותנו רוח הקודש הנה
תל מה טוב ומה נעים משפנן השוכ על
הראש ירד יפול חרמנוק שידד מה עליו

בו מעיל אה שפנן המעשה אין כומעלה
תורת אהמל היתה בניהו שלא אמע על
טמא טהור ועל טהור טמא ועולה
לא נמצא בשפתיו שלא אמר את המות
ולא התיר את האמור בשלום נבגיש
הפך אתי שלא איתר דברי האמקום כדון
שלא איתר אברהם אבינו ורבים הש
מעון שהשיב טעמים לתלמגוד תגמה
נאמנ מי ערים אהפוק קרבו שאו
את אהי מנאת פני כן ר יודק בשמנ יהושע
בן לוי קרבו שאו את אה מל כני כאה אין
כס לא מאת פני הקודש פאדם שהוא אמ
לחבירו העבר את המב הזה מלפני
האבל עד מות יהיה האבל הזה מצטער
מיכן אה ר איעש קשה מיתתן שלבני
אהרן לפי הקצה ותר מאביה
לבריה פתח גס ענוש לעזי לא טוב את
הקצה אפכ שעכשמי את אה ונטלת
שני בניו כומנו לא טוב לא שגרמתי עליה
סדת הדק ויקרבו ויע בבנתה וי
בכתבות העשמי לא בכתבו הנשמי קמה
שביא שחיסת כשמה בלבד אה ניעתו
לפני עז בעוק מיתתו ויצמור
בנשה לאה ול ולאי ר אומ בגד וכלה מ
מתחילין מן הגדול בקלקלה כן קקטק
ומב שבקלקלה מתחילין מן הקט שכ
ויאמרו א הכחשבי עשית לאמ לא חמה
אמר נלאים אמר ואסיכס
אתם את גדולו או איו או א לא ראשית
א תפוז הקובע הייכי א טאמנ מאן פירו
וכאמנ להלך פידוע מה להלך בידול שיע
אך כאן בידול שיעד וברז לידג
אתקריעו בגדיכם ולא תמנתו ממע
לאו אתה שומעתי תכו רבכ
ראשי אמנ את גדולו שיער נכמה בול
שיערי שלשים יום מיוכ אמר טהר הייכ

על הארץ ארץ ייך
משה אשר יסרתו אמנו אמרי יואב משוכ
ר שמעון בן יואב מלמד שכמתו אמנו על
בעמנו חסדו לנו מה ברי ומה בר צטע ומה
בר נדרי מה ברי הכל יודעין שאבין ורדי
שמים היה עכשו יאמרו אמנו גמלה לנו
ומה בר בטני כל נשים שלבית אבין כן שמת
עבדות איכן רואות פני המלך ואני דחקתי
וכבסתי כדושיבתי לי צן מלובן ומזרח
ומה ברכדרי כל נשים שלבית אבין
היו כודרות ואומרות יהא לנו בן הגוף
למלכות ואני כדדתי ואמנו יהא לי בן לדיח
ואמנו לא צוורה והגון לכביאותי אל
למלכים למען לא למלכים שתנויך עלה צטע
אי שפתי אל למלכים אמנו לו אמנו צטע מה
חבל מלכים שעומתין ייך ומסתכדין ואומ
למה לנו ל... ולדשלים אי שכר מישכל
דשי עולם גלוניך לו ישתח ייך ושתכר ואומ
דאמרו מו שכל דושכי עולם טעשכומיק לפתחו
ישתה וישתכר אמנו יחוק מנ שחזר שלמה
והנדה להלאמנו שכ פי בער אכדי מאוש
ולא ציבת ארס לי פי בער אנא מנור
דבת ציה ויקלנו אוש האדנה ולא
צינת ארס לי זה ארס הראשון
ייך למשנת יוכל על שיהא יוכל
מבתו תל נשכר לא אמרתי לא כדו לספר
וכמה קווא כדשכר רביעות בן אדבעי
יום אם בן כלה נאמי ייך שמעיה ריך עליו נכל
שהוא נמושה ריך עליו מרגו ר יהודה
אומי ייך למשנת איך לי לא ייך ומנ לרבות
כל המשכרין תל ושכר אס כן למה נאמי
ייך עלה ייך בצרותה ועל המשכרין באשה
ר איעזר אומי ויך למשנת ומכר את ש
לשתהו בדרך שכירתו הא אס הפסוק בה
שנעך לתוכה מוס כל שהוא פטור
צתה יתר מדביעית ייך אפלו הפסוק בה

אכלומצגה הרי קוא במיתה ומחלל עינו
היה שכור משאר המשכרין אפלו מחלל
ומן הדביכה ומן התמרוס הרי קוא במלכות
ואין בו מיתה ולא מחלל עבודה
אתה ובטך יוכל חללים תל אתך וישאו חלל
חוצא חללים ולא חוצות את בעל מנופי תל
אתה ובטך מה אתה כשר חף תפ כש יאמו
חללים ובעלו מומעין ייך נשכר
אתשת שומע חכי ביק בשעת עבודה בן שכל
בשעת עבודה תל בבחכס אהל מלא חסות
אז בשעת ביאה ומכ שאינו חובב לא
בשעת עבודה תל אתה ובטך מיכין אמר
אכשי מעשכר מותרין לשנתת בלי לא אכל
לא ביום אכשי ביתאב אסורין לשנתת
ציק ציום ביק בלי לא היה יודע מאושה
ציתאב הוא אסור לשפנת פלימנו
היה יודע מאישה משכר הוא ואלו יודע
מאישה ציתאב הוא אסור לשנתת כל שנת
לא היה יודע מאישה פוגמא הוא ואלו
מאישה משכר הוא אסור שיהא אסור
לשנתת ביק כל ימיו אכל תקנסוק לקלבו
ניהיה מותר לשנתת לעולם שאינו וכו
לעצור עד שיקבע ביופאב שלו ומעממתי
תביא לאומי חני אומי כהן אסור לשנתת
ייך לעולם אכל מה אעשה שמקנת ומקלפת
אמי אציו כמאן שאמנו הידאמא בהרי חמרא
כל מכלל דרבין אסרי בזירה ייך
גזרו ציה דבכך פליעת ראש לא גזרו בו
דבכך מאי טעמך דנייך טעמיה שמא יצנה
בית המקדש במהרה ובכך כהן המאנו ל
לעצרה נליכא וקא פתלי עבודה
כמא הכי בפריעת ראש מהרה יצנה בוג
המקדש ובעכך כהן הראוי לעבודה ולכא
וקא ממלכי עבודה האיי אפשר דמקתור
ועא ייך הכא נמי אפשר דמאייס פורתא
ועא ייך לא דאמרי דאמי צדקהאן אמרנא

וכן הכת משבח את ישראל צפרשת שולח
טמאים שביעשו כן בני ישראל וישלחו אל
וכן הכת משבח את יהושע בגלגל שנחמ
כאשר ענה עי את משה עבדו כן ענה משה
את יהושע וכן עשה יהושע לא הקור דבר
מבמלוא ענה פי את מציה
וידבר יני אהרן וכול לאהרן
טומת תל אסר דבג עו איהם בוי משרה
לפניה שומר לא לאהרן טמאם כן
לטה נעלה באהרן שהוא ירדיו לו
ויק נשכר לתשת ל חייא כמח פקודי
ניר ישרים פנשמחי לב נמשלו דברי ת
תורה בויק דכפס קודי עי ישרים נכר
יתרלך במישרים וכתוב מעמדילב ונת
וייק ישמח לבב אכנשמה היין הזה משמח
את הלכ כן דברי תורה מעמדילב את הלכ
מה היין הזה בשותה מסוכנו יתו מעדכו
במקום מקיח הכל כן דברי תורה העוקק
בהן ומחשב נחק יתג מדאי קוף שה נא
יוצא למיכות מה היין הזה מנחמים
בולא פלים דכמתכו שפר לאוכר כך
דברי תורה מכחמוק לבו של אדם ומיישע
אותו לפי נקמפה פרשת ויק נשיכר למת
מע בני אהרן כדו פנחם לבו של אהרן
אמר ל שמעו כל אילניא מעמדילב
שומחין חזורה סתקרי חשור דמולא כ
מתקרי רסון תמרתה נקרא תמר אבל
הגפן הזה תלתה שמות איות לה היא נקרא
גפן ופיריח זילה מתקרי סכנין ואם דכחו
סמר נקרא מה היא עכנמח ארת
ממעין לה והיא מפקא כל מה דאיר
בגוה כן השותה יין יתג קוף מועיא כל
שבתוכו כד תניא נכנס יין יצא סוד ואם
שתה יתג מדאי חמר מעקרי דלא ידע
מא דעבד ומא דעבד נמא דיהבומא ד
דאתוהיב ליה בני לחייתו וויש

קמיה דר ולא הג אמרי ולא מוידי אמר ל
אגבול תמרת אהרן קי בי היכ דלימדו
מילתא בויק דאיבסום למאז ואמור איך כן
דוד בא ער שיבבו שכי בתי אבות מושראכל
ולן הן ראס גולה שבבבל ונשיא שבארץ ישראל
שנ ויהיה למקדש ולאבך נגף ולעור מכסול
לשכי צמי עשרא לפח ולמוקש ליושב ודושלם
אמ לפח לאחרי יני מועים אתם מטיולך ל
בעיני אמיליה ר חייא ל ידע לך ויק נתק נשבע
אומיות וסוד נתק בשבעים אומיות נכבס
ויק יצא סוד אמר רב חנין לא נברא
יין בעולם הזה לא לנחם אבולום / לששם סכר
לרשעים שנ תכו שכר לאוכר וויק למרי
כמי אמר יצחק מאי דכתב ל פנח בייק
כי ותאמס אתרא בייק שמעדיים פנהק שלוש
עיס בעולם הזה עוף מאדים פנהק לעולם
הבא רבא אמר אתרא עין כי ית שאחריות
דמי כי יתק צנוק עינו פתוב צכוס שמנס
לכבלות פרופיה מן הכוס רב כה בא
ראמי כח מידש ומדינך תדוש גכה נעשה
ראש לא שכה נעשה ושי רב ראמיטת
ושפחה ומדינך יסמח שטה מסמחון לא שפה
משמעג גה ינו דאמר רבא חמרא נדוחחני
פקחיק אמר רב עמרם כדירי דר שמעון
בר אבא אמר חנינה מאי דכפלמו ווי לא
אבוי למאחרים על היין כי אמר רב דימינא
אמר רבא למענבא הא יי קרא מן דדיר יש ליה
מדיש לטופיה מידיוש מסופיה לבי עיר
מדידוש ויחל נח איש האומה אמר
חמרא אמר מר עוקבא ועמר רבא אמר
עוקבא אמר רבי יצחק אמר לו חכמי
לנח נח לא היה לך ללמוד מאיש חמרה
שלא גרם לו א יין צמח דאם אותו איש
שאכל סמנו אדם הראשון בסך הוי כדתי
ל מאיר אומ חות אוכל שאכל מאכל
הראשון בסך היה שאין לך דבר שמצוי ליה

בית דין אמר רבא אמר רבא אמר רבא

סגור למבצח ונב לרצונת את הלשכור
הכנויות בחול ופתוחות לקדש תל במקום
קדש כי חקך וחקך ככ היא איבה חקך
לכנות מאשי יני איך להם לא לאחרי מתנת
האשים כי פק ציונת היכך יונה והנותרת
ממנה יאב אה ולכ מצנת תל בו כופך
ציונת באנינות יאכלוה באשר ציונת בשעת
המעשי אב להם באשר צוה ש לא מחילי
אני אומי לבם ואת חשה זה חשה
התנפה זו תבנת הסל ואת שונק שההשוק
התבונה זו תבנת תורה מתכלו במי טר
אמני ר נחמיה נבי הדאעונים איבך במתקום
טהור לא זו טהרה שהיא מיך טומאה טהור
מטומאת המצורע מלמדי שהן נאכלו במל
יושלים אתה וצניך וכ אתך אתה
וצניך בחלק וצניך במתנות או איכו
אומי לא אתה וב וכ בחלק פשהוא אומי
כי חקך וחקך צניך ניתנו איבה חקך לצנותהא
מה איבמקיים אתה וכ וב אתך אתה וצניך
בחלק וצניך במתנות ניתנו מצד של
בני ישראל וצניך שחיו שלמי צבור שמינשם
באותו היום שכ נשור ואיל לשלמים לצבות
עני שגם המל וזה התל על אשי מחלי יבו
מלמדי שהחלפים מלמטיך ואת שעיר
זה שעיר של מצותך החטאת זו חטאת
יום השמיני ידע משה זה שעיר שלחש
חדשי וכול שלשתך נשרפו תל והנה שרף
אחד נשר לא שלשתך נשרפו מה תל חדש
חדש משה שמו דיושנת אמ לרק מפני מה
נשרף זה וצניך מה לא נאכלו אני ואיכו יודע
את איתה מהן נשרף פשהוא אומי ואומה נתן
לבם לש את עון הע לבפר על אושה הוא של
שעיר שהוא כושא עון העדה זה שעיר
שלחש חדש שכ ושעיר נב אחי לחכו
ויקצר על איב ועל איתמלמד
שהוא כותק טניו ככד הבנים וכופים בעאהק

מלמד שאף אהרן היה עמיהן בקצפון
הנותנים לא היה פיוחס עמיהן לאמו
השיבנו על דברי מדוע לא אכל את
החט במין חק וכי חוק למדש באכילה והלא
לא נאכלה לא נשרפה שכ וזה שרף אמני
למה נאמ מדוע לא אכל את החט במין
אמילמן שמא חוק למלבי יצאת שכל הטח
שיצאת חוק למלעים פטולה איך לי לא זו
צלצד מכ למנות כל הקדשים תל כי קדש
קדשים ואומה נתן לבם מיכך
שאכילת קדשים פרה על כל ושרף הוא
פיצו הכהנים אופלין וישאל המצפדין
הן לא הוציא את וזה צמי להן שפאת
נכנס מדמה לפנים שכל חטאת שנכנס
מדמה לפנים פטולה פני צניך איך לי
לא לפע לפנים ומכ אף להיכס תל למקדש
תאכלו אומה בק מיכך שחילתת בפנים
ומכ אף שריתתה בפנים אם נאכלה תל אמני
תאכל מן וכול אכלו נטמאת בחוק תישרף
בפנים תל אומה שנכמאת בפנים תישרף
בפנים ושכמאת בחוק תישרף בחוק
וכי מפני מה נשרף ר נחמיה אומי מפני
איבה נשרף ר יהוזה ול שמעון אומי וכי
מפני איבה נשרף לא נשרף לא מפני
טומאה שאן מפני איבה נשרף הי
לשלשתך לישרף וזה נחלא
פיוחס עמיהן והלא מותם לאכלו מצעמב
האלא נשרף לא מפני טומאה כעסעלתי
למה נעלמתם ממנו עד שנבומא ומפני
מה לא נאכלו השאר מודי תאכל
כל מקום שיש קציפה יש העכסנה את מונח
שלש קציפות במשה וצברין שלש העלמות
במין ויקצר עליהם משה וכעבאו ואמנו
לו מילנו להם משכה נעלם ממנו למנה
עד שנתישבה דעתו ואמ הוא אשר דבר יבו
שבתון שבת קדש וכאן ויקצר משה

בר אבנה לא שגאל ששמה טדי רביעית
אכל שמה וער מרשעית כל שכן ^{מסכתו} ויין
ושוטה משכרתו... אהלם איך לך
לא מהלמוער מל לרצות שיכלו וצית העלם
תל חקת עולם ולא תג ממשמע לאו את
שומע סק וכופ יהוא. ישראל חויובין סגיתה
על הדוריה ^{בשמה} וצנך ולא תמחה
וצנך במותה איך ושרא חויוב מותה על
הגוריה. וכל לא יהוא ושרא חויוב מעה
על הדוריה אבל יהוא אהרן וצנו חויובין
מימה על הגוריה קל וחומר ומה שר
שהק מנשה דור לבנא לאהל מ' שתנו יין
ושלם שנתנו יין חזק מויובין מימה על
כהרדיה אהרן וצנו שאיך פוגהרין לבנא
לאהרן שלא שתנו יין אונדוין שלא יהוא
חויובין מימה על המורה ימנו שרל מן
הפנים ואהרן ובעסקל וחומר
חקת עולם לרבות חויובות
וחילולת התנפות החשנות הקמיות ור
הקפדות המלוקאת הקבל וההשיות
ומל לשנתנו יין אם עבד תהא עבדותם
ממולה תל ולהצדיל בין הקד וצין חחל
מלמוד שחח סחכל' ומכף למחוקר
בדים ושלח רחוק ידים ולגלים שהק
מהלכלין עבודה תל חקה חקה לבגיה
טוב" ולהכדיל בין הקדש ובין החל
לא הערכים ובין הטמא ובין הטהור
לא הטמאנות והטהרות" ולהחית
את בני ישראל לא הדריות את כל ה
הסקים לא המדרשות" אשר דבר ליה
לא ההלכות ביד משה זה התלמוד
יכול זה המוקרא תל ולהורנת" ל
יובי ביל יהודה אומי ומכף אף התרגום
תל ולהנחת" חקור להורות פסיה
טכור נאם הורה ברבר שהצדוקים מ
מורד בואיך בבך כל ולא אסנו לא להנה

אכל ללמוד מות ואם היה חכם קבוע לא ילמד
שלימודו הנרייה הוא" ולהצדיל
ולהורות אמר ל' וחסע פק לוי סל הפרש מאמת
קמ לנסתה הוויך לו צגס שמוריק הנרייה ביש
שז ולהצדיל ולהורת" ועוד אמר ל' וחסע פק
לוי כל המצדיל על הייך במנצאי שבחונק לו
צגס שמוריק הנרייה בשל שבז ולהצדיל וסגות
וודצר משה אהרן ל
לעצד ולא את סגרי צניו שקנליך עמו בצנור
ושקנליך עמו בצמימה" וכל אף הדאשונס
היו שקנליך עמו תל חנותרים" הנותרים
שקנליך עמו בצנור איך הראשונים שקנליך
עמו בצנור" אמר ל' אצד פק עשהיה הדי
הוא אומי נומת כדב נאמל לפ יקי בהק ובכ
לא היו להם שאיך תל ובעס לא היו להם שא
היו להק בעס היו קנודמין ללעשר ואותמו
שכל הקורו צמחה קודם בצנור" לך
מה תל חנותרים אמל להק לא היה לכס
להתבל מאן שעשור דבפ שלא בעיה ושטמ
ל' לעשר אומי ראוויך היו להושטף לא שריפה
הבת לאהרן" קחו את המנחה סו מנחת
נחשון" המנחת שומנחת ונס השמעי.
מאשי גי איך להק לא לאחר מנתכר
האשים" ואכלנה מצ' מנה כל לפי שהיא
מנחת עצור ומצות שעה ואיך כיוצא בה
לדורומי לכף צדך לנמר ואסלה מצות
אעל המג כל שמך שהמזבח עומך
אובליך קדשיקדשים בעשרה ככס המצ
איך אונסליך" לך אעל המג
לא בהיכל ולמא על בדי הכשע איך ל' לאו
בלבד ומל לרבות את כל הקדשים תל
קדש קד' היא" ואותה על לכס ואותה
והיא הרי אן מעטטון פדט לתנך וללחמה
ולא ולכשיר נללחמו ולחוס המלואים ול
וללחמו" ואכמתם את צמי קדש
מה תל לפי שכ אעל המזבח איך לו אכל

על אעזר ונעלם ממנו שהאונק אסור לצבא
בחדשים וכל היום יקרה משה על פקוד
החיל ונעלם ממנו טהרת בעולמי גנים עד
שהצביו לעזר ואמר זאת חק התורה כל
אך את הזהב ואת הכסף הא משה הוזהר
הצבא וידבר אהרן למשה
אין הדיבור בעל מקום לא שלש עז כמו
שנ' ויצא העם באלהים ובמשה
היום הקדשו וקראנה אתי מה תל אלה
אמנו לא פיה לי להסתכל באל שעשו לי
דבר שלא בצדק וגשטפו לפר טמא זה
ומה תל טהר אצל כל דולו בלב אן קדשו
לא אפלו קברתי אן עם אן לא כן היית
מבזה את קדש המקום
ומקדוה אתי כלה מה תל כלה שיכול
אין בראשור באענה לא צביל הצבים
בלבד ומכל לרבות את כל האמור בפדשת
תורת טהרים מוסף עליהם אחיו ואחותו
מחמו כשעשה שהוא מתאונק עליהם אע"פ
שאינו מתטמא להן תל טהר
אומ' יכול יהוא הלויס אסורין באענה בשני
תל אתי אני אסור באענה אין הלויס אסור
באענה ואכלתו קט' הו' היום אבי
אק צום ומותר בלילה ולדורות אסור
ביום ובלילה דצמי ל והודה ל' אומר
אין אוק אסור לאכול בקדשים לערב לא
מדברי סופרים תדע לך שהוא כן שהרי
אמר אונק טובל עונכ' אט פסחו לערב
שלא העמידו צדיהם במקום פת' בא
למדת שהאונק אסור לאכול בקדשים ואין
אונק מן התורה לא יום המוסף בלבד ומצוי
סופיים תקפס לילגאם נשפחה המתומים
בא קבמה בכל אונק הימים הוא אונק בהן
מדברי סופרים ואין צדקבורה ענד' תופס
לילוי וישמע מעשה כיון
ששמע משה בן שפר הלכה וידע שרת

אסורין לאכלו ביום ומגדיל בלילה שהריק
ראויין בשע קדק מיד וישמע משה ויבט
בעיניו והודה מעיד ולא בוש לומר שאעתי
ושבחתו לא כן אמר שמעתי ושפחתו דא
וישמע משה מלמד שהשמיע לכל ישראל היום
למדתי הלכה מאהרן אחי אמר יהודה
חנניה בן יהודה היה דורש כל ימיו קשה הקטנה
שגרמה למשה לטעות לאחר מיתתו אב
משיב לו על צדדיו ואי גרם לו שיקפיד אן
שטעה וידבר עיו למשה
ולא לה לאמ' אהם לאמר לבנים לאעזר ול'
איתמר אן לאמר להק לישרא וכשהוא אומ'
דברו אבני ישראל זה דבור האמור לישרא קא
מה אני מקיים לאמר אהם לאמר לבנים לא
עזר ולאיתמר זאת החיה אש תא
מלמד שהיה משה תופש בחיה ומראה אותה
לישראל ואומ' להן אן אכלו נב' לא תאכלו
ואת אה תשקצו מן העוף אה שקצו ואה אכל
תשקצו את זה תאכלו מכ אשר במים
זה אכלו וזה לא תאכלו וזה לכם הטמא
זה טמא וזה אינו טמא זאת החיה
אש תא מכל הב אשר על הא משמע מפי
משמע לפי שכ כירק עשב נתתי לכם אכל
כל יכול הכל שהיה בכלל התר כל זאת הוא
אש תא שור שהכש ושה עש אוכל וצדי וחמו
האלמות שאין לכו התר לא בעצרת המיט
הללו והן שלשה מיני בהמה ושבעה מיני
חיה יכול הבהמה פולה תתא עוט' מל' אן
בער בכפשו דענו לא תא אסר אכר מן החי
על כן לא יאכ בני ישראל את גיד וז' אסר
גיד הנשה כל חלב שור וכל ועש לא תא
אסר את החלבי וכל דם לא תאכ אסר
את הדיס ימל' הוא מוגדיל בשבחה
ושלא צבחה תל שבחת ואכלתי אין
לי לא שור שה בש ושה עש מל' לצינת את
הכלאים תל זאת הקיה מכל חבמתי

הגמול ואת הארץ ואת השפך כי מעלה גרה
המנה מצערם לא תא נלמה באו לזכור
לבוויק שאמרו את הגמול כי מעלה גרה
הוא למה תל שיסוב יתירנו בסומק אחד ודין
הוא מה אם החל שהנח מפדיוס פרסה טמא
גמל שאיכנו מפדיוס פרסה איכנו דין שיהא
טמא או כן הוינו אומי מי אמר את החזיר
גרה היא תניד את הגמל תל את הגמל טמא
גרה הוא טמא יאמר גמל קל וחומר
לחזיר מה אם גמל שהוא מעלה גרה טמא
החזיר שאיכנו מעלה גרה איכנו דין שיהא
טמא או כן הוינו אומי מי אמר הגמל פרסה
היא תניד את החזיר תל את החזיר ט
מפדיוס פרסה טמא את הגמל
תכו רבנן כל זמנה שאין לה שעם
למעלה בידוע שמעלה גרה ומפדיוס
פרסה היא וטהורה ולכד וכן בפסקותיה
בשפרקותיה חתוכות ופרד חסדא
דאמר רב חסדא היה מהלך במדבר ומצא זמ
שפרקותיה חתוכות בידוע פיה אם אין לה שעם
למעלה בידוע שהיא טהורה אם לא בידוע
שהיא טמאה ובלבד שיפיר גמלי גמל
הא אמרת עבי איבת ליה לא אימת בן גמל
ודלא איכא מימי מימי מנחמיבא גמלי
דלכא דתמא דציל ישמעא את הגמל טמא
גרה הוא שליט בעולמי יודע שאין לך דבר
שהוא מעלה גרה ואין לו שעם למעלה
וטמא לא גמל לפיכך פירט הבת הוא ואין
אגרת שפך נארכב שיט אית לחו נאמר
רב חסדא היה מהלך במדבר ומצא בהמה
שפיה גמול בודק בפרקותיה אם פסקותיה
פדוקות בידוע שהיא טהורה אם לא בידוע
שהיא טמאה והוא שיפיר חזירי ודלא
איכא מימי מימי מנחמיבא גמלי דלכא
דתמא דציל ישמעא את החל כי מפדיוס

פרסה הוא שליט בעולמי יודע שאין לך דבר
שאיכנו פרסה וטמא לא חזיר לפיכך פירט
לך הבת הוא נאמר רב חסדא היה
מהלך במדבר ומצא בהמה שפיה גמול
ופרקותיה חתוכות בודק בפיה אם מהלך
שני וערב בידוע שהיא טהורה ואם לא
בידוע שהיא טמאה והוא שיפיר ערוז ודלא
איכא מימי מנחמיבא גמלי דלכא מימי
בודק אמאבי ואי תמצא רב חסדא בפסקותיה
הוא תנו מתנה והוא תחלת חיש וצבא
ואת החזיר תכו רבנן מעשה
שכלה מלכות קצרה לרבנן אמר לה שלחו
לכנסכם קטילן פניס אחד נתישבה פנה דין
על דעתה אמרו כמה ערות וכמה פניס
מחזירין למלכות כמה אפניס טובות ומגלות
יש להן והן מבקשין ממכו פניס אחד דומה
שאין מבקשין אח מי שמאיר להן פניס
בהלכה מה עשו שלחו להן למחיר ולאו
כקרא שמו מאיר שהנח מאיר פניס בהלכה
ובחכמה ופניס שבכנס לדומה שאונה
בני רומי אמרו ללכה כקרא עם חזיר חזיר
אמי להן שהוא עמיד לחזיר אמר לו דיוך
מאיר אין כל חדש תחת השמש ועוד שאן
אותו למה קרא בצמוחזיר אמי להן שהיא
עמיד להחזיר כות שבר לבעל לעתיד לבא
הקבה מוציא כחוד ואומי כלמי שלא אכל
בשר חזיר יבוא ניכול שפרו והרבה מאמתי
העולם שלא אכלו בשר חזיר מאותו היום
והן באין ליכול שבכין באותה שעה הקבה
אומי ישתכרו לו בשני עולמים לא היה טמא
עולמין לא מפדיוס עור לאכול עולמין טמא
הקבה מוציא כחוד ואומי טמאי שלא אכל
כפלות וסרפות שקעים ודמש וכוון ויטלו
שכין ואין לך טמאות העולם שלא אכלו
כפלות וסרפות שקעים ודמש ואם לא

ומשיר מן חכמת ושאך בהנהגה טמאה מקל
 חובעך אף את זה לא תאמנהגו
 ומאן הפל יש סף מגלעסיה גבה נממפריסו
 הפרסה שאיך חתה אובל ואישה זה טהו שנוול
 מן הטמא או יוכל טמא שנוול מן הטהור
 יהא אקני תל במל הוא טמא הוא זה טמא
 וזה אינו טמא תנן התם בהמה
 טהורה שיכלה פמין בהמה טמא מותר
 באכילה וטמאה שיכלה במין בהמה
 טהורה אסור באכילה שהיועל מן הטמא
 טמא והיועל מן הטהור טהור דב פומא
 שבליב דב טהור מותר באכילה ודג טהור
 שבליב דב טמא אסור באכילה לפי שאינו
 אדומין דאן אף אתקל לא תאמנהגו
 הגדה ומאן הפל יש סף ממעלי הגדה ומאן
 הפרסה שאיך חתה אובל ואלו הן אן הטמאות
 סופת הושט ופסוקת הגדרת ברובה עקב
 מקום שלמנה ניקב הלכ לבית הללן כספ
 חוס שלשנה ניטלה הכבד ולא נשתיר
 מאכה כלום בריאה שניקבה או שאמה
 ל שטעון אומי ער שתונקב לבית המטעון
 טקבה הקצה עקבו דדמיק ד יומי בירב
 יהורה אומי אס ניסלה הלכה פסולה הנגז
 חפנימית שניקבה או שנקרע רוב החיצונה
 ל יהודה אומי בגזלה טפה ובקטנה ברובה
 הממנס ובת חפסות שנקבו לחוז טפה
 מן הגב ונשתברו רוב גלגלתיה ודנשות
 הזאב יוכל אפסל כפחתה הבלגולת
 ולא טקב קרום שלמנה ניקב הלכ ולא לבית
 חללן נעברה השדל ולא נפסק החוט
 שלה ניטלה הכבד ונשתיר ממנה
 כדית הממנס וביב הכנס שניקבו זה
 לזה ניטל הטחול ניטלו הכסיות ניטל
 לחי התחתון ניטלה אס שלריאה הרוח
 בידי שאים תל טפה וטרסה מה נבלה
 שאינה בתחיים אף טרסה שאינה בת

ואלו הן אן הטמאות

חיים וימות שושהיא בת חיים יוכל אפסל
 אכילה הרדעל או גזאת תרנגלים או שנת
 מום הרעים תל נבלה וטרפה מה נבלה שאי
 נמנה חיה אף טרפה שאיך פמנה חיה ויחנת
 דן שוש כמנה חיה זה הקכלל כל שאינה
 חיה טרפ זה הכלל לאותו מאו לאותו
 ארבע מות טמא נשבע שמעממתה
 ארבע מתניחמא בהמה שנחתכו רגליה
 מן הארבעה ולמטה כשרה מן הארבעה
 ולמעלה טרפה חסרון בשורה נאשמי
 אומי שתי חלונות ונת הלל אומי חוליה אחת
 הבלודה וחר ותל שבע שמעממתה
 בנקא דאכמא דשף מאובמנה לקתה נפול
 אחת עקב הכחול קימכין שנידללו צוות
 נפקרה תלע מעיקרה גלגולת שנחכסה
 ברובה ובשר החופה חת רוב הכרס ברובה
 אמינעלם שמונה מעב טרפ טמאן לו למטה
 בסיט נקובה ופמקה בטולה וחסרה
 קרובה ודרובה נפולה נעבורה
 מל ברוב חטאות הממות ופסולי ומוקדו
 תל אמעלי הג ומאן הפל טמא אן
 יוכל אף בשר מהלפי שאים יהא בל
 תעשה על אפילתו וזין הוא מה אם בהמה
 שהיסקל במגעה החמ במשאה מהלפי
 שתים שהחמיר נאגש איו דיק שנחמין
 בצ שר תל זה הוא טל הוא זה בלא תעסה
 על אפילתו אף בשר מהלפי שמים בלא
 תעשה על אפילתו אס כן פשר קל וחמ
 חלפן יוכל לא יהוא באהלה תל שאתמון
 אשר על אף חיה אכנס הא מיה אחרית
 לא תאכל ואישה זה האים דכל ויהי
 האים לכפש חיה את הגמל
 כימל ברה הוא ואת השפך כימל ברה
 הוא ואת האף כימל ברה הוא מנה תל
 אס לתקוק המקרא וכלא כבד נאמי את

הגמל

נפיל לכסא וקא עבר משוט שרץ השורץ על
הארץ אמר ליה רב חסדא לרב חסדא רב
דמסודא לך מפל שרץ השורץ על הארץ
לרבנות יחושיך שמיבך תבורכך
ימים זה היום בדיוכל שב ולמקוה המ קראי
נחלים או נהרו עב ונהר וינח מעוזך
בימים ובכל לרבנות פויעא בהך כל אשר לו
כך וקט איך לי לא המרובה בקטק שייק ובפני
כגון כפוכית זו שביס ומכ אפלו איך לוא
סכפיר אחד וקטקשת אחת תל סכפיר וקטק
תכן התם כל שיש לו קטקשת יש לו
סכפיר ויש לו סכפיר ואין לו קטקשת פוכי
אך הקטקשת קח ממנה עק לכתוב מחמכא
קטקשת ולא בני סכפיר אי כתב הכי הוה
אמיבא מאי קטקשת סכפיר ואפלו דג טמא
וסוף סוף השתח דכתב סכפיר וקטקשת
מכא לך דקטקשת לבושא הוא דכתיב ושרי
קטקשים הוא לבוש לופתוב דהמנה קטקשת
ולא באפי סכפיר אמר ר אבהוא וכך
תאכא דבול ישמעאל וביול תורה ויאד יר
תכו רבנך איך לי עכשו ופתי לבי כל
לאחר זמן כגון הסולתות והעפז הריזה מות
יש לו עכשו ועתיר להשירן בשטה שהוה
עולה מן הים כגון הקופס ואמבא מעתה
לנו כן דור מסקות אומ לוי תג דג טהור הוא
שג אמה אפיקי מבס תהיין חרודי יחדש
בא אמה או קטקשים של תו חף חף ש
אן סכפיריך שפוח בהך בימים ובכתא לרבנות
טהור שבמעי טמא אנטמא שבמעי טהור
תל אותם מה דאית לרבנות צפה מה שבמעי
טמא טמא ושכמעי טהור טה ובהיום איבך
לפי שאינו גידולין תא לרבנות טהור שכמעי
כס הטמא או יכנל אעפ שבימק תל אותם
מפל שרץ המ לרבנות צפד אעין וקוק יורה
שביס ומכל כפש הח זו חית הים
שקץ לא מער את צירך ואת דוטרך ואת הקופרה

שלהם הם פמט לשאיך בהן כמות טעם
לכס שידיו מותרין בהציה ושקץ
ידיו לכס לאסור את עירובן מבשרם
לא מן העצמות ולא מן הסכפירין שלבין
ואת כבלתם תשק להביא את העכושיק
שמיבך כל אשר אין לו סנפ וקט צמטה
תל איך לוא המעלה פומכי טהרה שלו לוב
ליבשה השריו צמים מכל תל צמים שקץ
הוא לכס שלא יעשה בהן מחורה ואת לא
תשק מן העוף שקץ חרי או סגיטכות ופליצה
תשקצו שקץ לאסור את צירך ואת דוטמ
ואת הקופה שלהך ואת ביציהן ואת עורותיהן
ואת עירוביהן לא יאכלו לחיוב אה
המאכיל באוכל חולא יאכלו איכילא לאסור
בהציה תל לא תאטלס חא כיצד באפילת
אפוריך ובהציה מותרין הא מה חכנ פקוים
לא יאכלו לחיוב את המאכיל באוכל
את הנשר תכך ופימכי הפוך לא טמא
ולא והא תכוא נשר מה נשר פיוחד שאין
אצבס יתורה ושקץ ואין קרקבון כחלף ואין
ואוכל וטמא אף כל פויעא בו טמא
תנדיך מה תורין המיוחדין שיש להן אצבס
יתורה ושקץ וקרקבון כחלף ועין דורמין ואוכל
וטהורין אף כל פויעא בהן טהור אמא ביילא
באמרו פורושן מאבדי תורה אא מצבדי סופוס
תאכיל לוי חייא עוף הבא פמוק אחז
טהור לפי שאינו דומה לבשר בשד חלית
ליה כלל הוא דטא תיכולהא חיבא דאית
ליה חזי אכולי ולולף מוגדיון מה תנוק
עד דאיבא כולתו הכא נמי עד דאיפס
כולתו אם כן עורב דכפב החמנא למעלה
השתח דאית ליה תלמה לא אכליבך דאית
ליה תרי מיבעיא ולולף מעורב מה עורב
דאית ליה תרי ולא אף כל דאית ליה תרי
ולא אם כן פמס ופדניה דכתב החמנא
לי השתח דאית ליה תרי לא אפליבך דאית

פירט כחידושים
לצרכים
לכנסים

אכל טיבול ברוטב ואם לא טיבול ברוטב
בישול בקורחה ומצח מחזיר שחר טוב לפעול
עליו הוא אומ' מגזרה ישעים מלך חכם וישב
עליהם אופ' ועור היה ר' מאיר אומ' עתור
חזיר להיות גזש מילתך וכלב גולק טיבול
מבשרים פ' המעלות ולא מהגזים
ולא מן הקרנים ולא מן הטלפים שלה
ובפלתם לא תג' יבול יהוא ישראל חייב
על סג' נפלות תל' המהבים בני אה' ואמ'
אדם לנ' לא יס' בע' הכהנים לצדס אה'
מתמאין למתים מתמאין הק' ישראל למת'
החפזין לא יתמאו לצדס ולפ' הקלות האמה
אפי' סקיים ובפלתם לא תגעו במגל שכל
ישראל צריים ברג' אחרי אומ' נכבדתם
לא תגעו יבול אם נגע אדם בכבלה ולקח
אריצים תל' נלאה תטמאו או נלאה תטמאו
יבול אם דאח אדם בכבלה ולק' ויטמאה תל'
ובכבלתם לא תגעוהא פוער הוי אומ' רשות
טמאוס מלמד שהן מתטרקין זה
עם זה צפר בבשר וחלב בחלב צפר חלב
וחלב בבשר בין בחייה בין במותה אפי' צ'
זית מחי במל' וחצי זית מחי חזיר אומ' אעו
הטמאים מצטרפין לעצב אדסור אכילה
משום הפ' ולהן טומאה אית בהו' בין בחייה
בין במיתתה מה שאין פ' בטמאים וטהורים
דליתת פרה נחיי במל' או נמי איפכא לא
מתטרפין טמאים לאסור את צורק ואת
רוטב ואת הקופה שלהן הם מרוב טמא
בהן בצותק טעם לפס אונתין בהכיה
אחצ' תאכ' תכורבג' ממשמע
ש' אכול את שיש לו שומע אפי' שאמר ל'
תאכל את שאין לו ואמ' שג' שג' אומ'
את שאין לו שומע אפי' שאמר אכול את שיש
לו לאה' שג' לעבור עליו בפשה ולא
תעשה

שיכול הואיל והתיר במפורש והתיר בקתום
מה כשהתיר במפורש לא התיר לא שבכלים
אפי' כשהתיר מפתום לא התיר לא שבכלים מני
לפורות שוחיק ונעדרות שזחה נשומה גהג'
ואיכו נמבע תל' תאכלו מכל אשר במים
והיכן התיר דבת אה' תאכ' מכל אש במכל
אשר לו פ' וקש' במ' צימ' וכח' אתם תא' במים
צימ' ובכחלים הוא דאית ליה אכוס דלית ליה
לא תיכעל הא בכלים אפי' דלית ליה אכול
ואימא בכלים אפי' דאית ליה לא תיכעל
לא סלקא דעתא דמת' וכל אש' לו פ' וקש' במ'
לא תא' דלית ליה הוא דלא תיכעל הא היכא דאית
ליה אכול' במים בכל צימים ובכ' כשט'
במים חזר וכלל' פלל' ופרט' וכלל' ואפי'
אתה יך לא כפיך הפרט מה הפרט מפורשמים
הנ' בפ' אפי' כללים הובעין מאי' חריצין
וכפיצין לא יסורא ומא' מעוט בור' ות שוחיק
ומערות להותרא' דפי' ל' ישמע' תא' כפי'
במים במים שבי' פעמים אפי' זה כלל' ופרט'
לא ריבה ומיעט' במים ריבה בימים ובכ'
מיעט' צמים חזר וריבה ריבה ומיעט'
וריבה' מאי' ל' חריצין וכפיצין לא יסורא
ומא' מעוט בור' שוחיק ומערות להותרא'
**תא' מתתיה בר' יהודה מה דאית
לרבנות בור' שוחיק ומערות להותרא' (להוציא
חריצין וכפיצין מד' אפי' בור' שוחיק ומערות
שהן ע' חריצין בכלים ומא' אפי' חריצין וכפיצין
שאין ע' חריצין בכלים) הא למדת שהמים
שהשחיתו בכלים ובבורות העצורין מותרין
שוחה נשות' איכו נמגע אכס' אפי' לחוץ
אמורין שהרי פירשו ואם פירשו לרפ' הכי
או לרפ' הפאר וחזרו למים מותרין מא'
טמא' הני רבנן' אמר' רב' אובא
לא לישפי' איניש שפרא בצב' אתא בא' חז' ו
דלמ' פירש עריץ ממ' לית' אתא והדר
באמצעה בליל'**

נכ"ב

א"י"י והא הו"ו דיתכ"ב ברבא ושרק ואתא
בללא נפתייה למוחיה אמר ליה ההוא צ"י"א
הואה תכו רבנן עורב זה עורב
אתכל עורב להביא עורב העמקי והוא נמאש
יוני"ם עורב זה ע"ל מוכמא דכתי קועומט
תלתלים שחורות פערובי עורב העמקי
חיוורא דכלל ומכרואו עמוק מן העור כפרא
המה עמוקה סגן הי"ל והוא בראש יוני"ם
אמר רב פטל לא נמא דאת ברוש יוני"ם
ודאמרי יושיה לוי"ני תכו רבנן
הנץ זה הבץ למיכהו להביא את סך ההודיא
טאי"ן הודיא אמר אב"י שניכסא אמר רב יהוד
קמירא זו"ויה לבנה ולמה נקרא שמה חסידה
שעושה חסידות עם חברותיה האנפה
זו"ויה רגזית ולמה נקרא שמה האנפה
שמתאנפת עם חברותיה למיכה לרבנות
מי"ן האנפה אמר רב אבהו ומה זו"ויה
ולמה נקרא שמה ראה שהיא נואה ביומ
כך הוא או נתב לא ידעו עיט ולא שדפתו
עין איה תאנא עומדת טאן ורואה
כפלה בארץ ישראל תבין איסי"ן יהודה
אמי ממה עופות טמאים יש במגזל (כולל
מי"ן איה"ן תכו רבנן תכשמת זבואת
שבעופות אמר אב"י בואת שבעופות קופק
ובשרעים קרופדאי אמר רב חנן בר רב
חסדא אמר רב חסדא ואמרי לה אמר רב חנן
בר רמא אמר רב עמרין וארבעה עופות טמאי
הן אמר ליה רב אבן בר רב חסדא א"י
דיוקרא עמרין האו או דמשכה תגמה עמרין
נח האו"י נכו נמא דאה דפתיבא מיקרא
לא פתיבא במשנה תגדה איכתי עמרין נפ"ן
האו אמר ליה רב"י אמר אב"י דאמרי
משמע דרב למיכה למיכונ למיכהו למיכה
דרי טאן ארבעה איהו עמרין ושיתא האו
אמר אב"י דאה ומה אחת היא מכ"י מעשה
תורה לא וסופי הוא דאמרי מאי שכתב

דכתבא דאמ"י שכתב הכא זלמ בתובא ר
דאה לא דאה ומה אחת היא ואיכתי עמרין
נחמשה האו אמר אב"י בשם שזאה ומה אחת
היא כך איה ודיה אחת היא מיכ"י מעשה
תורה לא וסופי הוא דאמרי מאי שכתב הכא
דכלל למיכה אמרי ומאי שכתב הכא דכלל
למיכה אמרי לא איה ודיה אחת היא
תבין נמי הכי ל' אומי חקרא אב"י איה דיה
למה נאמרה שלא נתק פתיבא פתיבא
הדין לחלק שלא תהא אמה קורא איה והא
קורא דיה אתה קורא דיה והוא קורא איה
לפי כך פת במשנה תורה והדימה ואת האיה
והדיה למיכה מנתיב למיכה
הבהמות מפני השפועה ופעל פנת מפני
הראה מאי לאו מדהתם לא וסופי היא נמי
לא וסופי לא התם לא וסופי היא לא וסופי
תאני אב"י בדיה דרב אבהו שבע חסד
מי"ן דגיס ושמונה שמונה מי"ן חסד
אין מקרי עופות עמרין וארבעה האו
לא לעופות טהור אין מלמד תבין
ל' אומי בלוי נודע לפני מע שאמר והיה העש
עבה כמה טמאה מרבה מן הטוהרה לפי כך
מנה הכת בטהורה ושעופות טהורי
מנתיב מן הטמאים לפי כך מנה הכת
בטמאים מאי קא משמע לך חסד חוכא
אמר רב ואמרי ליה אמר רב חסדא אמר רב
משום ל' מאיר לעול ושכה אדם לתפטר
דרי קערה אמר ל' יתחן עוף טהור ככל
במסורת ונאמך חז"ל לומר עוף זה טהור
חסד ל' רב"י אמר ל' יתחן והוא שבקיא
בהן נשפעת בעי"ל שיתא רב חסד ורב
חז"ל תא שמע דאמרי ל' יתחן והוא שבקיא בהן
ובשמונה הן אי אמרת בשלמא רב חז"ל
שפיר לא אי אמרת רב חסד שמוהו ידע
ליב איכהו מי ידע לחו לא לאו שמע מי
רב חז"ל שמונה מנה תבין נכ"ל

פ"א ע"א אד"א

למה חד מיבעיא ופולחן מפרס ועל מה הדבר
דאית ליה חד ופלא אף כל דאית ליה חד ופלא
אם פן נשר דנתב דחמבא למה טא
מדכמב דחמבא נשר נשר דלות ליה כפול
הוה דלא תפול הא אופא דאית ליה חד אמר
אמי רב נחמן היה בקופרין ובשמאניה
ענה רבא בפנימין אחי טהור לא היה
בקיפין בשמאניה ענה רבא בפנימין אחר
טעמא בשמי קופרין טהור והוא שכיב עובד
לאו תמרת איכא עורב איכא נמי
מיכא אחריבא דתבא עורבא עורב
לענין דאיעזר אומי להבא מתעוררין
אמי פלגא אמי פלגא פלגא פלגא
הק חמבא חמבא חמבא חמבא
לאו אית דאית ליה לית את הדין
לאו אית דאית ליה לית את הדין
קנבא פלגא אמי ליה והלא אנשי גליל
השקלא ופולחן חמבא חמבא חמבא
קפולחן חמבא חמבא חמבא חמבא
אמר אמיתים הלכתא עוף הוא
בסימון אחי טהור והני מיכא חמבא
דריס אמר ליה רב אשי לא סימנר האי
דב כחמבא חמבא חמבא חמבא
כלומר לא תבא לי מאי איכא משום פקד
ועבדה פקד ועבדה לא שפוחי בושב
אמי רב נה ודה עוף המפרט נשר
לטהרות מעור וזו היא סבוכית לבנה
שנחלק בה ל' איעזר והכמנים אמר
אמימר בחיורתי פקדא דבשלמא לא
סליגי דשריא בי פליגי בירוקתי ברפא
ד' איעזר אמר נרבנך שארו והלכתא
כל איעזר דאמר אמר רב יהודה
הני בושבין דיעוציב משרים לבגימגו
והן הן תורין שלחובה בענתובי
אזוב ולא אזובין ולא אזוב כוחלית ולא
אזוב דומי ולא אזוב מדברי ולא כלי

חייבין ליה
עורב

אזוב שיש לו שם לוי אמר אבי כל ששמו
שמו קודם מתן תורה והקפידה תורה עליו יש
לו שם לויי הכלל נשתנה שמו קודם מתן
תורה ואפי' אמר באתריהו בושבין מתמא
קארין ליה אמר אמימר לקב' ובטע שחדי
שטבאי וחתמי מקום שנהגו לאכול אוכלין
מקום שנהגו שלא לאכול אין אוכלין במנהגא
תליא מוכלת חין הא באתרא דשכיחי פדים
ועבדה הא באתרא דלא שכיחי פדים ועבדה
דלא לוחלפי בהן אמר רב אסי שמענה פסיקות
הן חיבא וחובא קוגא וחובא תולשמי
אמר רבא גיה לבא בדרבא מאי סמיקרין
עומת טהורין קרמבך קלף ביד וטמאין איך
קרמבך קלף כלל נהי קרמבך קלף בפני
אמי והא הוא בר אשא דהנה צימי שמעא
דלא הוה קא מיקלף קרמבך נאותבו נשמא
וכון דרפא אוכלין הרב כי רפא מיקלף
בידא הני אפ' דראפולא מיקלפי לא בספיט
אמי אבי תננו ליתא דאגמא אחת מעמונה
קפיקנת היא אמר רב פפא תרנוילא דאגמא
אמיר תרנוילתא דאגמא שריא וסימנך עמונ
ולא פמוכית דרש מרימר תרנוילתא
דאגמא אמירא חזיה דדרסא ואפלא חיונ
גיומא אמר רב עמדה שלך זה השוכה
דגיס מק' הים דוכיפת שהודין כפות
תבא נמי הכי חכימת שהודין כפות וערה
הוא שהביא שמעור לכמאש' ל' ינתכ
כי חזא ישלך אמר מעשפטיך תהום חבה יתתא
בעלה אמי דיקתך טהרתי ל' אמר רב
יהודה קאת זה הקש' רחם זה קרק' אמר
ל' ואת כלמה נקרא שמו רחם כיון שבא רחם
באורחמים לעולם אמר רב צבי בר אבי
נהוא דיומניב אמריו ועבדי קרק' נגמורי
דא יתב ארעא צריקאמי מעשהא דבת
אשרקה להם ואמנעם כי פדיתום ורבנן פגו
רבני אמר ליה רב אידא בר שמעי למא בר

או שמו הרב יוכל אפי' שאין בו פסוקים
הלו תל' למינהו עד שיהיו בנפול המימנים האין
וכס' שרץ העוף לרבות טיפת השרץ
שריקמה שחויביק עליה משום שר' ב'
שקין הנא כרט לעדובו מיפן המוח
חגבים טמאים שנכבשו עם חגבים טהור' לט'
טל' את צורק' העוף ר' עדות על עיר
חגבים טמאים שהיא טהור' ולא פרה
תבואו יכוס' לכמהאמור בענין ומה אמר
בענין בהמה נחיה ועופות ודגים ותגבים יכוס'
יהא אבר מן החי מטמא בפול' תל' לפל' ה'
בהמה או עוף דגים גדולים בים שאין בים
מקבלי טומאה ולא אוצו את החגבים
תל' אשר היא מקומות' אוצו
את החגבים שאין למניק טומאה ולא אוצו
את העופות שיש למניק טומאה תל' פרסה'
אוצו את העוף הטמא ולא אוצו
את עוף הטמא ודין הוא מה אם בהמה
שאינה מטמא בגדים בבית הבליטה אפי'
מן החי מהמה מטמא עוף טהור שהוא מ'
מטמא בגדים בבית הבליטה אינו דין שיהא
אבר מן החי מטמא מטמא תל' ושם איך
לך לא בעל שמע אין לי לא בהמה טהורה
בהמה טמאה ממק' אשר הוא חיה
טהורה מל' תל' מפלסתי חיה טמאה מכל'
פרסה' מן השפועין מכל' ישמע'
איכה מן השפועין מל' תל' איכה שפועין
מעכלת אמה מל' תל' וגרתי' אינה מעכלת
גרה מל' תל' איכה מעלה' והלא חדיר
מפרוס ומעשע יכיל לא יבא אבר מן החי
ממנו מטמא תל' וגרתי' איכה מעלה טמא
בתי הוא אבר אפי' בעיתתך הרי'
מיתתך אמורה ואם באבר מן החיה הרי'
אבר מן החיה אמור למטן הוא אינו מטמא
לא באבר מן החי' וכל' אפי' הבשר
המורש מן החי טמא תל' בכבלתם מרה

נבלה שאין לה חילוקין אפי' אבר מן החי שאין
לו חילוקין דברי' ל' יופי הגמלי' ר' טקיבה
אומ' מה נבלה גידים ועצמות אפי' אבר מן
החי גידים ועצמות' ר' אומ' מה נבלה נשר
וגידים ועצמות אפי' אבר מן החי כנדריתו
נשר וגידים ועצמות' כל הנכבש
ופ' עד הפ' אין הנוגע מטמא בגדים הפ' דין
הוא מה אם מטמא מטמא פ' מטמא בגדים
מגע מרובה אינו דין שיטמא בגדים תל' כל
הכבש ופ' עד הפ' אינו מטמא בגדים
וכל הנשא וכבש כב' מכלת' שחיה
מטמא בגדים הלא דין הוא מה אם מגע
מכרופה אינו מטמא כב' מטמא מטמא
אינו דין שלא יטמא בגדים פ' הנשא יטמא
בגדיו ומלמד שהנשא מטמא בגדים
במטמא למד שחיה מכלת' מטמא
וכבש וכל' אפי' העונה תל' כבד'
בגד יוכל כבד גדול לבין המיטמא בגד'
המיטמא בכבשים מל' גדול' יכנסו לטמא
עד שתהא מרבה שבים של שכבה וכל' כילת
מל' תל' כבד בגד מן רובה' אפי' לעשות
מל' כבגדים תל' יטמא לרבות כל דבר
שמתקבל טומאה' אפי' כול' יטמא אפי'
נפלי חמש תל' כבד כבד הוא מטמא ואיך
מטמא לא אפי' נפלי חמש'
לכל הבהמה להביא את השלי' ל'
עוהא אבר מן החי ממנו מטמא
טמאים מטמא שהן מטמאין זה עם זה
יכול יצטרק עם המתים החמורים
תל' הם' ופ' לא יצטרקו עם המתים
החמורים אפי' יצטרקו עם הנבלת'
הקלות תל' הם' כל הנגע פ' חס'
יט' להביא בהמה טמאה שלא תהא שפיטת'
מטהרתה' הולך על כפיו זה הקוף'
כל הולך להביא את הקוטר וחלדת הקטין
ואדני השדה ופ' הם' חיה מן חיה

אמר דוד ומופ פידוע שכתב טמאי לא עזר
ציר צדוק אובי מותחין לו חוט של משחה
אם חולק את רגליו שמים מכאן ושמים מט
טמא אחת קבאן ושלוש מיכל פהור
ל שבענוק נק לעשרי אובי כל עוף הקוסטמן
חוויר טמא והא יפדוה נמי מכלטא קבלת
אמי אביי מופט ואובי צדוקי קח אגרינג
אחרים ונתג שפן עם טמאים טמא
עם טמאים פהור פמאן כל אי עזר
דמבא לא עזר אובי לא כללם הלך עזר
אובי עזר לא מפי שהוא מוכן שפן
ונטמא קח אגרינג אמר חזקיה
מכל פהור טמא שאקורה שני ואת בת
הענה ופדת יש לה ליענה לא שונה עמי
אה ופדת חינו שמהו לא מלקח
דמבא פהור פהור לא עזר פיעני
במרבץ נלא והא כול אעשה מקטר
טמאים ואובי פהור ענה טענה לו
שפן פהור פהור עזר עזר עם נכור
ענה ושפן פהור עזר עם פיענה עזר
כנת על פניה תבדע חית השדה תעם
וכנת יענה קמרי לה הכי וקמרי לה הכי
ומדפיק לה פרא בתתי שמע מינה
תדי נינהו לא מעתה את כור לעמר
דפיק לה פרא בתתי הכי נמי דתרי
עמי נינהו תתם בשתי תיבות פפיק להם
בשני פטיק לא פפיק להי הכא בשתי שטוק
נמי פטיק להי וכל שרמ העוף ההלך
על ארץ שקץ הוא יכול הכל הוא אסור תל
דך אתה אמכלו מעכל שרץ העוף הו
על ארץ יכול הוא הכל מעותר על ארבה
מלעים חרב לחרב אין לו לאן על
מל לרבנת שאר המיטק תל למינהו למענהו
דיבה הא כויד היה למד מק המענה
מה ארבה מעודש שיש לה ארבע רגלים
וארבע כנפים וקמולין וכנפיו חופק את

רובו ר' יוסי אובי נשמו חרב כמנה רוב
אמי רב יהודי אמר רב רובא רכו ואמרי לו רוב
הקיפו אמר רב טמא הוספך בעמך רובא רכו
ובענין רוב הקיפו תנו רבנן
אין לו עכשו ונתוד לבדל לאחר שמך כגון הגזל
הזה הריזה מותר לא עזר ציר ימי אובי
אשר לא כרעיוס מל לרב אפ"פ שאין לו עכשו
ונתוד לבדל לאחר שמך כגון השחל מאי חול
אמר אביי אסקרא תל רבנן
את אה מהם תא את הארבה למינות הסל
כלי ואת החור כלל ארבה שהובאי מלעים
זה רשוקי חרבול זה טפול חרב זה כדוק
למענו למינהו למינהו להביא תפורת כדמיו
והא ידוויא ויחנא וישלמית הריק פנות
דבי רישא תאנא לו כללי כללות
או פרטי פרטות אמרה זה גובא למינהו להנא
צפורת כרמנים ואין לו לא חבא ואין לו
גבחת הבא יש לו גבחת מכלל כלעם שה
טיפול למינהו להביא את האושכף ואין
לו לא חבא ואין לו גבחה זהבא יש לו גבחת
הבא ואין לו חבא חבא יש לו חבא מכל
תל חרבול זה דשוק למינהו להביא חבא
הכרספת ואת השקל כמית ואין לו לא
הבא ואין לו גבחת הבא יש לו גבחת הבא
ואין לו חבא חבא יש לו חבא חבא ואין לו
חרבן הבא ורמיו חרוב מכל ואמרתי הרי חבא
אתה דין בניג אב משלש תק לא ראי ארבה
כדאי חרבול ולא ראי חרבול לראי ארבה לא
ראי שניהם כדאי כלעם ולא ראי כלעם
כדאי שניהם הצד השנה שבהק שיש לו ארבע
רגלים וארבע כנפים וקמולין ובכפיו חופק
את רובו אפי כל שיש לו ארבע רגלים ואלו
כנפים וקמולין וככפיו חופק את רובו
והלא הערילור קזה יש לו ארבע רגלים
וארבע כנפי וקמולין וככפיו חופק את רובו
יכולי הוא מעור תל חרב כל ששמו חרב

ואכלו עכבר שבים ואוי משום דאמר קרא
עלה ארץ על הארץ יטמא ורד לים לא יטמא
אמרי ליה כיון דשויפיה מקום טומאה
מה לי הכא ומה לו הפא הא אין בלא השורץ
עלה ארץ או איכו אומי לא השרץ יטמא
עכבר שחינו בשאר וחציו אדמה שאינו
שרץ לא יטמא נדיק הני טימא חולדה
וטימא עכבר מה חולדה בשמושה אף
עכבר כשחציו חומה חולדה כרה ורבה
אף עכבר פורה נמוכה יטא עכבר שחינו
בשאר וחציו אדמה שאינו פרה נמוכה
בשרץ להביא עכבר שחינו בשאר וחציו
אדמה חנוגע בבשר טמא ובאדמה סחור
לי יהויה אומי אף הכגע באדמה שפ'
נגד הכשר מאחוריו טמא אמרי יהושע
בן לוי והוא שהשרץ עלפט בנפלו
צב זה הצב למינהו לרבות מיניו
שלצב חוריר וכן הכפלים וסלמנדרא
בשהיה לעקיבה מגוע לפיכך הזה היה
אומי מה רבו מעשו בני ישראל ושרץ ברי ותגיד
לות ביט וגידולות צבשה בגידולות בים אם
יטאו ליבשה מתו והגידולות ביבשה אם
ירדו לים מתו גידולות באר וגידולות
באריר גידולות באור אם פורשו באויר מתו
וגידולות באויר אם פורשו לאור מתו
מקום חיון שלצה מיתתו שלצה ומקום
חיון שלצה מיתתו שלצה ואומימה רבו מעשין
גוי הטמאים פרימות ענר נתיק וכו'
עוד ות כולק מלאה או ענרות מלמאין
ענר האנקה והכח והלפואה ומתמכו
והא לא חפלהו בתוב אמרם למיכהו
הסמיק העבך ולוח שוב כמי התעמק
אמרי ל שמואל בירב יתחך דבתת הווי
ותאני התכעמי ותנא דודק אמרי רב עשרת
בדיה דרב אידי סבר לה לוי והויה דאקיל
צטר גישתא תבך התם ואלו

שעורותיהן כבשרים עור האדם ועור החזק
שלישבו ועור חטורת שלגמל חרבה ועור
בית הנושת ועור השליל ועור שתחת הליה
ועור האנקה והכח והלפואה וכולק שעובד
או שהלך בהן כדי עבדה טהורין חוץ מעור
האדם אמרי עולא דבר תורה עור אדם
טהור ומה טעם אמרו טמא גשירה עולא
יעשה עורות אביו ואמו שחיטין איכא
דאמרי עור האדם פסא עבדו טמא מדאורי
תא והכי אמרי עולא דבר תורה עור אדם כ
לא עבדו טהור ומה טעם אמרו טמא גשירה
שמיא יעשה עורות אביו ואמו שחיטין
תכו רבנך סגון העובר ממקום למקום
וככנס לבית הצית סלחא שאין לך פה לאיתך
ולגונן שאין לך פה קרקסמלי ללא צושתתת
שהרי קרקסלן שלמי ישמעאל מוצח בראש
מלבוס ושאר עורות דאמרי אם עבדו
הלך בהן כדי עבדה טהורין היסורין לא
הילך לא והא תאני ל חייא אושן חמשה
שללא לקופתו טהור טלחה שאני שמידי
עשה בה מעשה אצל לא טלחה בילך ווי
לא בילך לא ופרתה כדי עבדה אמרי
חובא אמרי ל יטאי ארבעת גיטין אמרי ל אבהו
אמרי שמעוך בן לקיש לגבל ולתפלת ולפיל
ודים ולעבדה ארבעת מעלות מתי לגבלוחם
היה בינו ובין המים עד ארבעת מילין פורוח
ומביא מים טהורין ולע עיקתו בטהרה
ומעיא חלה בטהרה ואם היה יתן משה
עושה אותה בטומאה ומעיא חלה בטומאה
ולתפלה דאם הוצרך לכך בוי
ויכול להטמאי עצמו כדי פרסה תפלתו
תפלה ואם לאו תפלתו תעבא ולכשיפלה
שאם היה בינו ובין המים עד פרסה הולך
וכוסב ודין ומתפלת ואם הינו יתן עלצה משי
ידיה כשערי דמכקי ומתפלת ולעפדיה
הא דאמרי שאם הלך בהן כדי עבדה חרי

חיה טהורה חיה טומאה גנ' תל' ההלכות על
ארבע' בכל החיה להביא את הפילה
כל הנבע נב' ופ' אם טמאו למעב' למא
טמאו למי' אז שהפלוכים באבר מן החי
והתחתונים באבר מן המת' מה אם אבר
מן החי שהבשר הפורש ממנו סחור היה
מטמא אבר מן המת שהבשר הפורש ממנו
טמא מינו וכן שיטמא' לא אם אמר ר' ר
באמר מן החי שחיקורו נהג בבניכח פושט'
תאמר באבר מן המת שאין חיקורו נהג
בבניכח כישטף' הואיל ואין חיקורו נהג
בבניכח כישטף' לא יטמא תל' והנגע והנושא
לכבוד אבר מן המת' כל הנבע וכו'
עצמו אין הנגע פוטמו בגדים הלמד דין
הוא פה אם במקום שלא נטמו מחמת
עצמן פקשא נטמו מחמת הנושא מקום
שנטמו מחמת עצמן בנגע אינו דין
שוקטנו מחמת הנגע תל' כל הנגע יטמא
עד ד' יטמא ואינו מטמא בגדים'
והנשא יכבס בג' מעלות שהנושא
מטמא בגדים הלמד דין הוא מה אם באקום
שנטמו מחמת עצמן בנגע לא נטמא
מחמת הנגע מקום שלא נטמו מחמת
עצמן פקשא אינו דין שלא יטמא מחמת
הנושא תל' והנש' יכבס בג' מעלות שהנושא
מטמא בגדים' וכול' פנים שבא נטמו
מחמת הנגע כן לא יטמא בנגע עצמן תל'
כל הנגע בהם יטמא בין אדם בין כלים'
או יכבס פנים שנטמו מחמת הנושא
פ' יטמו מחמת עצמן במשא תל' והנשא
טמאים הם לכם לכם הן מטמאין במשא
אין מטמאין לא אונסין ולא משקין ולא
כלים במשא שאין לך מיטמא במשא לא
האדם בלבד' והנושא יטמא
הנושא לא הנשא' אדם שנטמא אר'
הטומאה טמא טומאה שנעשה את האדם

טהור' חיי' לך טומאה שמיטמאה אחרים במ'
שאה להם לא השב בלבד' נזה ל' פ'
הטמא לפי שהוא אומ' ולא תטמאו בהם ונעמתם
בם שומע אנו כלה ערעים מטמאין תל' וזה
לכם הטמא כפ' הש' על הארץ החכד' והעכ' כו'
אופטמאין אין שאר ערעים מטמא' או כנה
הפרט מט' ארש בטל עצמות נפודה ורובה אר'
כל שהוא בטל עצמות נפודה ורובה' יהא
מטמא תל' לא הטמאים לכם בטל הערין
אין לך מטמא בערין לא לו בלבד'
תנא אמר ר' יהודה אמר ר' אבהו
בין בטמאין לא תלמודי חבתי שיוצא לפניה
את הערין מן התורה' אמר מאביבא
אביא דין וטהורין ומה נחש שבטמא נמורה
טומאה טהור ערין שאינו בטמא ואינו מורה
טומאה אינו דין שיהא טהור ולא הוא התם
מעשה קוץ בעלמא הוא דקא עביד'
וזה הטמא להביא דמו שיוצא כבשרו'
הלא דין הוא מה אם בהמה שהיא מטמא נמ'
טמא לא עשה דמה בבשרה ערין שאינו
מטמא במשא אינו דין שלא נפ' דמו כבשרו'
תל' וזה הטמא לרבות דמו שיוצא כבשרו'
יכבס' והא מבשיר את הזרעים ודין הוא מלה
אם דם בתורה שאינו מטמא טומאה חמורה
מבשיר את הזרעים דם הערין שהוא מטמא
טומאה חמורה אינו דין שיובשיר את הזרעים
תל' וזה לכם הטמא הוא מטמא ואינו מבשיר
את הזרעים' הוא טומא חולדה וטומא
עכבר מה חולדה מן הגדול בארץ אף עכבר
מן הגדול בארץ את מה חולדה פשתועה אף
עכבר פשתועה אף את אבא עכבר שבים
ששמו עכבר תל' שערין על החי' להוציא
את שבים' או איב' אבא לא על החי'
יטמא ור' לוי לא וטמא תל' השורין בכל
מקום שהוא שורין יטמא' ובעל ליה והה
מרבנן לראבא ואימא השורין כל שהוא שורין

שאר לא משמע את האדם ואינו משמע את
משמעי האדם ואת הקלב ואת הכחות ואת
המכורה שהן משמשות את משמעי האדם
ואינן משמשות את האדם או כלי עץ
יכול השידה והתיבה והמגדל וכו' והקש
וכוורת הקנים ובור ספינה א' כסנדריית שיש
להן שוליים והן מחזיקין ארבעים סאה בלא
שהן כוריים בובש תל תל כלי עץ לא כל
כלי עץ או יכול שאני מניני דרדור עגלה
וקוסטת המלכים ועריבת העבדן ובור
ספינה קטנה והארון תל כל כלי עץ ריבה
מה ראית לריבות את לו ולהוציא את לו
את שריבה הכת מועט תל שק מה שק
מיוחד שהוא מטלטל במלואו אף אמרנו
דרדור עגלה וקוסטת המלכים ועריבת
העבדן ובור ספינה קטנה והארון שהקש
מטלטלין במלואן ואוציא את השידה
והתיבה והמגדל וכוורת הקש וכוורת הקש
הקנים ובור ספינה א' כסנדריית שיש להק
שוליים והן מחזיקין ארבעים סאה בלא
שהן כוריים בובש שאינן מטלטלין במלואן
כל כלי עץ יכול אף כשוסייהן מתפזרין
טומאה דין תורה תל שק מה שק מיוחד
שהוא כלי קיבול כך אין לו לא כלי קיבול
אבל מצד פופרים גזרן שיהוא כישוטיהן
מקבלין טומאה ובלאמת טון מקבלהן
בין כישוטיהן מיטמאין שב כל דבר אשר
יצא באש לריבות את השפודין ואת האסקליות
היו דתבן הטוור בפלי עץ טמא
בכלי מתכות והטוור בפלי מתב טמא
בכלי עץ תנו רבנן בפלי עץ טמא
כלי עץ טמאין כשוסייהן טמאין בכלי
כלי מתכות טמאין כשוסייהן טמאין במטא
טהור בפלי עץ טמא בפלי מתב וטהור
בפלי מתכות טמא בפלי עץ תנו
רבנן או הק גמלו כלו עץ בפלי עץ

לשון לשבץ שרד ל' כרכב להטווח בטיוב
מחוסרין מחוסר אוגן או אוזן טמא מחוסר
חטיטה טהור מחוסר חטיטה גמא
למימרא לא צריכא דחטקמיזא בקבא
ואלו הן גלמי כלי מתכות כל שעתי לטוף
לשבץ לגרד לכרכב להקיש בקורכס מחוסר
כן מחוסר אוגן או אשן טהור מחוסר כפוי
טמא מאי שכת הע נמאי שטא גע" ו' יוחנן
אמ' הואיל נלכבוד עשוין רב נחמך אמר
הואיל ודמיון יקרים גמא ביניה איכא
ביניה כלי עצם וחזרא רב נחמך לטעמיה
דאמ' רב נחמך כלי עצם ככלי מתכות דאמ'
מכלל דכלי עצם מקבלי טומאה
אין והא תנא ר' ישמעאל בנו של ר' יוחנן עץ
ברוקה אומר מה תל וכל מעשה עץ
תחטאו להביא דבר הבא מן העץ פאמך
הקרינים ומתכלים שאר כחמה
וחיה מנתל וכל מעשה חם בן מה תל עזים
כרס לענפות אין כך בשוף מיטמא אלא
כנף העשנה וביעת הנעמית בגד יכול
בג גדול לבן המיטמא בגד ומיטמא בגד
מנ' גדול צבוע קטן לבן קטן צבוע עדישתם
מדבה להביא שבים של שבבה ונגדילוך
מנתל בגד ריבה ומנ' לריבות את
הלכדים תל או בגד עור יכול אף עומה
חיה שבים תל בגד נעור מה בגד מן הגז
בארץ אף עור מן הגז בארץ איטל
שאני מוציא את שחיבת לו מן הגז לבארץ
כל שהוא מל' חובענר להביא את שחיבת
לו מן הגז בארץ כל שהוא ואפלו חוט
ואפלו משיחה ובלבד שתכרבו לו כדרך
חיבורו לטומאה יכול אף עור המצה
נעור האופה צממע תל להסך מלאכת
עור יצא עור המצה ועור האופה שלא
נעשה בהן מלאכה אונצא עור המצה
נעור האופה שלא נעשה בהן מלאכה ולא

נתקשו וטהור ואי לא לא הטמאים
 תבו רבנן הטמאים לרבות קולי רב
 השרץ וביצת השרץ וכולאכלו לא ריקסו
 תל השרץ מה שרץ שריקס אף ביצת ה
 השרץ שריקמה קוליה וכולאכלו
 לא פקכה תל הנוגע יטמא את שאפשר
 לו ליגע טמא את שאי אפשר ליגע טהור
 וכמה נקיבתך כחוט השערה שאפשר ליגע
 בחייה שפני הטמאים מלמד שהן מזו
 טמאין עם זה דם דם ובשר בבשר דם
 בבשר ובשר דם בין במין אחד בין בשני
 מוכי כל הנוגע בהם יטמא כמגע הוא
 מטמא אינו פטמא במשא וכלא דקדוה
 מהא פרהמה שאין דמה מטמא כבשרה
 ואין פגמא אתה לא פגמא במגע וכל
 שאכל כל הנוגע בהם יטמא במגע מטה
 אינו פטמא במשא הנוגע בהם
 יטמא דור הערב טומאת שרץ טומאת ערב
 אף השמה משקין טמאין וכל האוכל אוכל
 טמאין טמא טומא ערב לא בין שטבל טהור
 מידיו כל הנוגע בהם יכוס בחייה תל במותם
 או במותם יכול לא בשחוטות תל בהם אעפ
 שהן שחופין שאין השחיטה מטמאת אלא
 להאזין לשחיטה בלתי הא מה אנו מקוים
 בהם פגמות לא בחייהם כל הנוגע בהם
 יכול בכוס תל מהם אומהם יכול במקטן
 תל בהם הא כיתו עד שיגע במקטן שהוא
 ככולו שיערו חכמים בכעושה שכן החומט
 תחלת בדיתו כעושה ר יוסיביר ימרה
 אומי פזכב הלטה וכל אשר יפל
 על מזה פני יט במה הוא מדבר אם במיתתו
 הרי מיתתו אמורה ואם מאבר מן המות הרי
 אבר מן המות אמור למטן הא אינו מאבר
 לא באבר מן החי הלא דין הוא שמה
 אם בהמה שלא עשה דמה כעושה אבר מן
 החי ממנה מטמא השרץ שעשה דמיו

כבשר ואינו דין שיהא אבר מן החי ממנו
 מטמא לא אם אמרת בבהמה שהיא מטמא
 במשא תאמר בשרץ שאינו מטמא במשא
 הואיל ואינו מטמא במשא לא יהא אבר מן
 החי ממנו מטמא תל וכל אשר יפל על מ
 פני יט לרבות אבר מן החי יכול אכלו
 תלוי בו בשערה תל אשר יפלא א אינו מטמא
 לא בשיפול מנת השרץ ועדן האבר
 מעורה כחוט השערה השרץ מטמא מחוס
 מנת והאבר מטמא משום אבר מן החי ענ
 וכל אשר יפל על מהם פני מיתה עושה
 כיכול הואין אותו כאלו כפול מהיים ונמצא
 מטמא משום אבר מן החי לא משום אבר
 מן המות ל שמואל אפי' מה כפוך אי
 מיתה עושה כיכול לויטמא משום אבר מן
 החי ואי אין מיתה עושה כיכול לויטמא
 משום אבר מן המות בין כך ובין כך טמא
 מתי ביבואו איכא ביניהו בשר הפוכה ש
 שהבשר הפורש מאבר מן החי טהור שאין
 פטמא לא בפדיתו ובשר הפורש מאבר
 מן המות טמא תבו רבנן יכול
 הבשר הפורש מן החי יטמא תל במתם מה
 מיתה שאין לה חילוקין אף אבר מן החי ש
 שאין לו חילוק דברו ל יוסי הגלילי ר
 עקיבה אומי מה מיתה גידים ובשר נעצמות
 אף אבר מן החי כפדיתו בשר וגידים נעצמות
 כלי עץ ימלא סוכלם והקפלו
 והטותה והמנורה תל מכלו עץ לא כלפני
 עץ או יכנס שאני מוציא את השלחן ואת
 הטבלה ואם הדובלפני תל כל כלי עץ חיבה
 מה ראית לרבות את לו ולהוציא את אלו
 אחר שריבה הכת מיעט תל שקמה שרץ
 מיוחד שהוא משמש את הארץ ואת משמעי
 הארץ אף אנו מרבה את השלחן ואת הטבלה
 ואת הדובלפני שהן משמשיך את הארץ ואת
 משמעי הארץ ומוציא אני את הסוכלם

שהוא
 ח

מיכין אמר הכלועין מצילין מעליטתה ומלמדה
והוא שידיו כמעט החי' ואם מתרואין את
הטומאה כאן יצאה כלב שאכל בשר המת
ונכנס לבית הבוטהור' מת ומנוכל עכ"ל
האחוקפה הבית טמא' א' תוכו את שיש לו
תוך טמ' ואת שאין לו תוך טמ' פרט לאשה
(לכפאן ולספסל ולשלתן ולסכיכה ולמנורה
של חרש' זו עדות העיר חזקיה אב' עקש
לפני רבן גמליאל שאמר משום רבן גמליאל
הזבן כל שאין לו תוך בכלי חרש אין כל
אחרים' א' תוכו מתוכו הוא מיטמא
אינו מיטמא מאחוריו כלי חרש שהוא מיט'
בא מתוכו אינו דין שיטמא מאחוריו תל' א'
תוכו מתוכו הוא מיטמא ואינו מיטמא
מאחוריו תל' וחומי לכלי שטף שיטמא
מאחוריו מה אם כלי חרש שאינו מיטמא
מאחוריו מיטמא מאחוריו כלי שטף שהוא
מיטמא מאחוריו אינו דין שיטמא מאחוריו
תל' כלו חרש לתוכו אין כלי שטף לתוכו'
תכו רבבן אומר כלי חרש טמא וגבו
טהור' אומר כל הכלים טהור וגבן
טמא כמא טהור בכלי חרש טמא בכל הכלי
טה' בכל הכלים טמא בכלי חרש' מטמא
מימי דתכו רבבן תוכו ואע"פ שלא נגע
אתה חומי אע"פ שלא נגע או אינו אא אס'ן
נגע' ו' ונתקבן אבטלמוק אומ' באמ' תוכו
לויטמא ובאמ' תוכו לטמא מה תוכו האמור
ל'טמא אע"פ שלא נגע אף תוכו האמור'
ל'טמא אע"פ שלא נגע' וליטמא'
מנא לן אמ' ל' יפתח התורה בעידה על כלי
חרש ואפלו מלא חרדל כיון שנכנסה טומאה
לאחוריו טמא' אמ' ליה רב אדא בר
אבא לרבא ויהא כלי חרש מיטמא מגבו'
מקל וחומי ומה כל הכלים שאין מיטמאין
מאחורין מיטמאין מגבן כלי חרש מיטמא
מאחוריו אינו דין שיטמא מגבו אמ' ליה אמ'

קרא וכל כלי כתוח אשר אין צמיד פת על
טמא הוא איזה הוא כלי שטמאה קודמת
לפתחיהו אומ' זה כלי חרש' ואמ' רחמנא
כי אין צמיד פת על טמא האיש צמיד פתול
על טהור לימד שאינו מיטמא מגבולעולם
'והוא כל הכלים מיטמאין מאחורין
מקל וחומי ומה כלי חרש שאין מיטמא
מגבו מיטמא מאחורין כל הכלים מיטמאין
מגבן אינו דין שיטמא מאחורין מעופרה חרש
גבי כלי חרש תוכו תוכו שלשה ולא תוכו
של אחר והכי תוכו דרש נכהן ארבעה גבן
כתובות תוך תוכו חד לגבן אידך לבדקה
שוב אידך תוכו שלשה ולא תוכו של אחר
ואידך תוכו ולא תוך תוכו ואפלו כלי שטף
ולא יבוא כל הכלים מיטמאין מגבן
מתוכן ובכריעה מקל וחומי וקמ' כלי
חרש מיטמא מאחוריו אינו מיטמא מגבן
כל הכלים שאין מיטמאין מאחורין אינו
דין שלא יטמאו מגבן אמ' קמ' וכל כלי
פתוח חש אין צמי פת על טמא הוא חרש
הוא דפי אין צמיד פת על טמא הוא יש צמיד
פת על טהור הוא' כל הכלים אע"פ שיש
צמיד פת עליוק מיטמאין'
א' תוכו כשיפול לתוכו טמא לא כשיפול
לתוך תוכו' כיצד חפית שהיא נפתרה
בתכור ופיה למעלה מן התכור השרץ נחנה
האוכלין והמשקין שבתכור טהורין'
כל אשר בתוכו וטמא לא מה שבתוך
תוכו וטמא כיצד חפית שהיא נתונה בתכור
ופיה למעלה מן התכור השרץ בתכור האוכל
והמשקין שבתכור טהורין' וכל אע"פ
נקובה תל' כל אשר בתוכו יט' וכמה הוא
שיעור שלטק בכלי חרש בפונק' משק'
ובכלי שטף במניניא זמם הואיל ונקובה
היא פונק' יוצאה ונכנסת ואינה מצלמת
מיכין אמ' כוננת פחותה נקוקה נחט ומשול

אוציא עורות העופות סנדלך שנעשה בזה
מלאכה תל כל כלי עור ויצאו עורות רצו
עוה סנדלך שאינן כליים" שק איל
לא שק מכל צדבות אפ הקולמין ואת החבית
תל או שק" יכול יטמא הכלים ומשוחות
תל שק מה שק מיוחד טווי ואריג אפ איל
לא טווי ואריג" הרי הוא אומה צמת וכל
מעשה עדים יכול יטמא הכלים ומשיחות
ודין הוא טומאה השרץ וטומאה המעט מה
השליש לא טומא בו לא טווי ואריג אפ אמת
לא טומא בו לא טווי ואריג היקאם היקל
בשרץ הקל נקל צמת החמור תל בגד
ועור בגד ועור לבגדה שוה מה בגד ועור
אפ אמת בשרץ לא טיבל בו לא טווי ואריג
אפ בגד ועור האמי צמת לא יטמא בו לא
טווי ואריג" איל לי לא שק העשוי בגד
השליש העשוי מק החזיר ומשנה שלמה
מכל תל או שק" איל לי לא בשרץ צמת
אפ תל בגד ועור בגד ועור לבגדה שוה
מה בגד ועור אפ אמת בשרץ עשה בומעשה
החזיר כמעשה עדים אפ בגד ועור אמוץ
צמת נעשה בו מעשה חזיר כמעשה עדים
כל כלי צדבות הקלע והק מיע והת
מלה" או יכול שאכז מרבה את השק ואת
העבות תל אשר יעשה מלאכה צמס לא
העושה מלאכה צמחיום" או יכול שאכז
מרבה חיקוי הכלים תל צמס כמט לחוף
הכלים מיכך אמי כל הכלים המחוסי
טהורין שהן בטיובין לבגי חופוויין
דאן כל כלי צדבות שאר הכלים ומקין
לק טומאה" תנו רבנן שבעה
מלכי כלים מקבלין טומאה ואוהן הבגד
והסק והטור וכלי עץ וכלי ערס וכלי
מתכות וכלי חרש אוהן המיטמאין בכל
מיכי טמאות" וכלי צדבות אינן מקבלין
טומאה לא מדיברי סופרים" דתניא

יוסף בן יעזר איש צדירה יוסף בן יוחנן
דושלם גדון טומאה על כלי צדבות נשאר
כל הכלים טהורין בגון כלי אכילים כל הכלים
כלי אדמה עורות חיה עדים אצל כלי טהר הרי
הן בכלל כלי חרש ובבבין" ש להן טהרה במתן
חוץ מכלי חרש וכלי צדבות והלכך
במים יוכא כולו פאחת" במים
יוצא יכול אפלו שם שאופין תל אך מעוץ
ובנר מקוה מים יהיה טהור עד שיהיה מקוה
כשר שיש בו ארבעים סאה" יכול יטמא
אבר אבר תל ופא השמש וטהר מה ביאת
השמש כולו כאחת אפ ביאתו במים כולו טהור
וטמא עד הערב יכול לכל דבר תל
וטמא או וטהר יכול לכל דבר תל וטמא עד
הערב הוא טהור לחול ולמעשר מבעוץ
וס נלתומה משתחשך" כלי חרש אינן
לא כלי חרש מכל צדבות כלי גת תל וכלכל
חרש ומכל צדבות שפרי כלי חרש תל וכלכל
חרש מיכך אמי דיקין שבכלי חרש קרקרותה
ודפנותיהם יושבין שלא מקומכין שיעורין
מכדי סופת קטן ועד לוב מלוב ועד סאה גת
ענת מסאה ועד אמתים בחצי לבג ממאמתים
ועד שלוש ועד חמש סאין כלוב דברי רבי
שמעון" ד עקיפה אומי אני איני טען
בחן מדה לא הדיקין שבכלי חרש קרקרותה
ודפנותיהם יושבין שלא מקומכין שיעורין
מכדי סופת קטן עד קדירות הדיקין מקדירות
הדיקת ועד חציות קדירות ברבעות מלוב וזו
ועד לחציות בחצי לוב מלחציות חצבים גדולים
בלוב" רבן יוחנן בן זבאי אומי חצבים
גדולים שיעורין צעני לוב הפכים מגלולים
נהחציונות שיעור קרקרותהם כלשהן ואין
להן דפנות" אשר יפל עד שתתפול
הטומאה עצמה" מהם יש מהם לטמא
יש מהם שלא לטמא פרט לתורנגולשבלע
שרץ וכלל לאוור התנור שחא טהור ואם מתטב

באויר התנער ופת בגבור מרחא שיהא התנער
ראשון וסת שנה חותהא הפת ראשונה ותנער
כמא דמנצי טומאה הוא ועל דכד זה אמרו
עתידה תורה שתשתכח מעשרא לכלמוץ
שהטמאות מיטהרות הן הן גופי תורה והא
כה אמר יי צבאות שא לא את הפה טמא תורה
לאמר הן ישא איס בשר קדש בכסף בגדו
ונגע בכפו אלהים וא העזיר וא היין ואלה שמן
וא כל מאכל היו קדש ויענו הכהנים ויאמרו
לא ויאמר חגי אם יגע טמא בכפ
בכלא היטמא ויענו הכהנים ויאמרו יטמא
שא לא את הפה טמא תורה לימא על
דינו טמא וטהרות שהן פקרות תורה מאש
לפי שהן ממדקין את האדם לשכינה דאמ
מרי טהרה מביאה לידי דוח הקדש
הן ישא איש בעשר קדש תאכי בשר קד
האמור כח הוא בשר שרץ לא שדובר
הכת בלשון טהרה וכן זה שאמ היקדש ענין
היטמא כדא כן תקדש המלוא נאומי אל
תגע בי פי קדשתך גופיה אמר אשתבוש
כהני ושפגא אמ לא אשתבוש רב
אמ אשתבוש כהני דביעי בקדש בעא מעהו
ואמרו ליה טהור שהרי כנף ראשון ולחם
שני ונזיר שלישי בעא מטהו שיר זה
שנגע ביין נשמך ובכל מאכל יטמא אולא
ואמרו ליה לא והלכתא דשלישי עושה
דביעי בקדש הא אשתבוש כהני נשמך
אמר לא אשתכות כהני חמושה בקדש בעא
מניה ואמרו ליה טהור בשלמא
לרב היכו דכתיב כי ארבעה כסף ולחם ונזיר
ויין נשמך וכל מאכל לא לשמנו חמושי
ויכא ליה אמר לך מאי כתיב ונגע בכפו בכנפו
כתיב בטה שנגע בכפו והוי אובל נגע בכנפו
ולחם באוכל ונזיר בלחם הווי ליה ארבעה
כסף אוכל לחם שיר חמושי בויין נשמך
בכל מאכל טהור שאין חמושי בקדש

תא שמע ויאמר חגי אם יגע
טמא כפש בכלא היטמא ויענו הכהנים
יטמא בשלמא לשמואל מיד הכא לא אשת
בוש דרביעו בקדש בעא מטהו ואמרו ליה
טמא התם נמי לא אשתבוש דחמושי בקד
ש בעא מעהו ואמרו ליה טהור מה בקשרץ
למא שהכסף שנגע בשרץ נעשה ראשון
אבל חכמה בעת נעשה אב ואוכל ראשון
ולחם שני ונזיר שלישי אם נגע נזיר זה
ביין נשמך ובכל מאכל נעשה רביעי ודביעי
בקדש טמא לא לרב מאי שכת הכא דלא
אשתבוש ומאי שנת התם דאשתבוש אמ
רב נחמך אמר רבא כד אמר פקיעין היו
בטומאת כתיב ולא היו בקיאיין בטומאת שרץ
רחביכא אמר בטומאת כתיב לא פקיע
התם דביעי הכא שלישי ונגע בכנפו מאש
ולא במה שנגע בכנפו תא שמע
וינן חגי ויאמר כן העם הזה וכן הגויות
לפט טמא יין וכן כל מעשה יתיהם ואשר
יקריבן שם טמא הוא בשלמא לרב
הינו דכתיב טמא לא לשמואל אמר טמא
אתמובי קא מיתמה והא וכן כל מעש
ידיהם ואשר יקריבן שם טמא כתיב קשיא
אמר זוטרא נאיתומא רבא
מתוך שקלקל מעשהו העלה עליוהם
הכסף שאן תקריבן בטומאה והלא דבנים
קל וחומר אמר כהנים ובאמך צסת המא
קיים משתבשיהו בהלכות טומאה וטהרה
בגולה על אחת כמה וכמה ושפטו לבקש
את צריש ולא ומעאו אתות שבו
יכול ושפירכו ודאי והרי הוא אומר וכלי
חרש אשר יגע בו הדב ישבר יכול ישברך
ודאי כל אתנו אותנו את שובר חוץ את שובר
כלי חרשו שלב קל וחומר
מהאם הכוגע בדב מהמור אינו סעו עניו
הכוגע בשרץ הקל חיכו דין שלא יעא שבו

לאויר התנור והשרץ בתוכה התנור טמא
השרץ שנתנור אוכלין שבתוכה טמא
ה' איננו אומ' מצלת אפי' לא יבצר אס' העולה
במת החמור לא תעיל בכלי חרש הקלאמרו
לו אם העולה בפסת החמור שכן חולקין
אוה' לין תעיל בכלי חרש הקל שאין חולקין
כלי חרש' כל אשר בתוכו יטמא איבוא
סמא לא יטמא לטמא את אחרים כדברי
ה' שן' וצנן בוביוס דרש' עקיפה וכלי חרש
אשר יטמא אתם לתוכו כל אשר בתוכו יטמא
אין אומ' טמא לא יטמא לטמא את אחרים
ליפניו על הכפר הטני שיטמא את הטלעו'
אפי' יהושע מי יגלה עפר מעיניך
רמן יתקן דמאי שהיית אומ' עתיד דנר
התחמין לשחר את הכפר השלי שאין לו
עקב' מן התורה והרי עקיבה תלמידך
הבא למקרא מן התורה שהוא טמא שני
כל אשר בתוכו יטמא' הא כיצד הכלי
ראשון והאובל שבתוכו שני והוא מטמא
את השלישי הנמיני לו לענין תרומה דשני
הוא עשה שלישי אבל בחולין אין שני
עושה שלישי' דתנו רבנן
הראשון שחולין טמא ומטמא השני טמא
ולא מטמא ואין השני עושה שלישי בחולין
לעולם' ומג' שהשני בחולין פסולין
שנ' כל אשר בתוכו יטמא השרץ אב' הכלי
ראשון והאובל שבתוכו שני והוא מטמא
עקיבה יטמא לטמא אחרים הנ' ביולי
לתרומה שהראשון והשני שבתרומה טמא
ומטמאין והשלישי פסול' ולא מטמא ואין
שלישי עושה רביעי בתרומה לעולם'
ומג' שהשלישי שבתרומה פסול'
שהרי טבול יוס' שני לטומאה הוא ופסול'
אוכלי תרומ' שכב' בהן ועושה אותך
שלושי שנ' זבא השמש וטהר ואחר יאכל
מן הק' לאחר שיעריב שמש יאכל בתרומ'

הא קודם לא יאכל' הראשון נחשני והשני
שבקדש טמאין ומטמאין והרביעי פסול ואין
מטמא ואין רביעי עושה חמישי בקדש
לעולם' ומג' לרביעי בקדש שהוא פסול
מקל וחומר ומה מחוסר פגמים שהוא מותר
בתרומה חסור בקדש עדי שוביא פכרתו דתנו
וכפר עליה חסר' וטהרה השלישי שהיא
פסול' איבן דין שיעשה רביעי בקדש'
כמצאת אומ' שאין בחולין לא ראשון עני'
ובתרומה ראשון שני ושלישי' ובקדש
ראשון שני ושלישי ורביעי ואין שם חמישי
לעולם' דג' באוכלין אבל סמ' שאין חוק
מונין להן לא שני ולא שלישי ולא רביעי ולא
חמישי לא משקין תחלה לעולם כיצד נגע
יין בשרץ ודגם ביי' ואיס בדגש וחלב
במים ושמן בחלב ויין בשמן ושמן בדגם אכל'
אף כולן תחלה לעולם' אף לכו משקה שני
לעולם' לא כל המשקין הן תחלה' ויש
לכו משקה שלישי ורביעי והוא טבול יוס'
שכב' במשקה תרומה שאין שלישי ואם
כב' במשקה קדש עשה אותן רביעי ואין לכו
פיוצ' כל אשר בתוכו יטמא
שרץ שירד לאויר התנור ופת בתנור הפת
שבויה ויש אומ' הפת ראשו שהתנור במאק
דמלי טומאה הוא ופלו' בטמאן בשרץ עצמו
וחממים אומ' השרץ טמא התנור והתנור
טמא את הפת ונמצאת הפת שני לטומאה'
היו דתנו רבנן כשבכנור רבות'
יכו לכרס ביצנה אמרו עתידה תורה שתשקפה
מישראל שנה' ימים באים ט' י' והשפחת
רעב בארץ' ונעומים עדי' ומצפ' נג'
ועד' משרא' יסו' לבקש את דבר י' ולא
ימצאו מאי' שוטטו לבקש את דבר י' ולא
ימצאו עתידה אשה שתטול בכרם לתרומה
ותחזר על בתי כבמות וצמנו מדרשות לידע
אם ראשונה היא אם שניה כיצד שרץ שצמא

וענין זה שיהיה המלך והמלכה יחד ויחד

שהוא מעשקה שכל זמן שכל מן חגזה מכלל עובדותלשו"ן דא' וכל מעשקה אש' יש
המכללים" מכלל מעשקה העין שהיא מעשקה שכל מעשקה שיהיה מעשקה שיהיה מעשקה
מה שכל מעשקה שיהיה מעשקה שיהיה מעשקה שיהיה מעשקה שיהיה מעשקה שיהיה מעשקה
למי החף שהוא מעשקה שכל מעשקה שיהיה מעשקה שיהיה מעשקה שיהיה מעשקה שיהיה מעשקה
כנים" וז' או תולדות המעים דתכן תולדות למים היוצא מן העין ומן האוזן
ומן החוטם ומן הסה" תביא וכל מעשקה
זה היו"ן אשר ישתה זה הדם והא' מנת
בדדן ושתה על כן ימים ראש בדדן יהודה
ד' אינער אומ' אשר ישתה פדל למען
סרוח שאינו מיטמא ולא מכשיר במאכל
אבל אם נטמא המאכל הרי הוא בטמא
עד שיופסל מכלל המכל" והמעשקה
שנעמא הרי הן בטומאתן לעולם ואם
פרחו שאין מעשקה יוצא מעיני המכלל לע
ולם" ואין לאוכלים טמאים ולא למשקה
טמאים טהרה לעולם לא המעים בלבד
שאם נטמאו מטבולין במקוה וקטהורים
ביצי עושה נותן בכלי אפלו בכלי שר'
אזו צר ביותר ומטבולין במי המקוה עד
שישוקו המים עליהן ומעלן והן טהורים
וכל מעשקה יוכל אפלו הן כבורות
ובשיחין ובמעג' יהוא מכשירין תל כלכלי
מה כלל מיוחז שהוא תלוש ועק הקרקע
אם אני מרבה את שמעולך לגבלתה את
הטיב ולכבב בהן את הכלים שהתלושין
מן הקרקע ומוציא את שכבודות נשבע
אין נשבערות שאיבן תלושין מן הקרקע
או יוכל אפלו חושב שירדו לבורות לשחין
ולמעברות יהוא מכשירין תל אשר ושת'
אין לי לא שמילן לשתויה נמז אם חושב
להדיח בהן פנים או אנטם תלמים
הא למדת שאין המעשקה מכשירין
עד שיהיו תלושין מן הקרקע וכעס שאין
מכשירין עד שיתלשו כן אין מטמאין

ככלכלי יט' מכלל מעשקה שיהיה מעשקה שיהיה מעשקה שיהיה מעשקה שיהיה מעשקה שיהיה מעשקה
הכלים דבריו יהודה" ד' יוס' אומ'
אין טומאת מעשקה לכלים מן התורה לא
מדברי סופרים" אמר' יהושע בן קרה
אמרת' לול' יהודה נעבי מה אין אב'
רואין את דבריו יוס' ביר' שאמ' אין טומאת
מעשקה לכלים מן התורה לא מדברי סופרים
שאין טומא מן התורה עולה ידי טומאתה כן
ביום" וכלים שנעמאו במעשקה עולי
לודי טומאתן בנביום" ד' אומ' תדע שאין
טומ' מעשקה לכלים מן התורה לא מדברי
סופרים שאין טומאה מן התורה מטמא מעשקה
מאחוריו שאין נכחו טמא וכל שלטמא נטמא
מאחוריהן תוכן טה' אם כן למה נאמר מעשקה
נכל כלליטה מלמע' שהפלים מטמאת את
המעשקה" ד' אינער אומ' אין טומאה
למעשקה כל עיקר תדע לן שהרי הפוד נוספין
יועזר אוש ערודה על מעשקה טת מטמא
דאינון דמיון אמרו לו הרי הוא אומ' וכל מעשקה
אש' יש בכלכלי יטמא מכלמד שיש טומאה
בכלים למעשקה ומעשקה ביה מטמא חיויא נלמ'
הן שיתאו מכלל מעשקה שכלא יכשירו ושלא
יטמאו נשאר מעשקה שכל עולם מיטמא יב'
ומכשירין ומטמאין" וכל אשר יפסל
מכלכלי יטמא הוא מדבר אם כשתתקרה
מית' אמורה ואם באבר מן החי הרי אבר מן
החי אמור למעלה הא אבו פודר לא באבר
מן המנת' מכבדתם לך כל העצמות
ולא מן השניים ולא מן העפרים ולא מן
השיעור שלהן בזמן שפודש" יטמא
תנור אם טמא טמא ואם חיתפו הרי הוא
טהור מיכן אמר תנור שנטמ' ביצי משהו
אותו חולקו לשלשה וגורד את הטפילה עד
שיבא בארץ וכן הלכה" חולקו לשנים

אם כן למה נאמר ואתו תשברו מכלמדיה
לו טורה לא שברה שאם רצה לטהרו שוב
דא ואתו תשברו אותו את שובר
לטהרתו אין את שובר אנפלין לטהרתו
כל אשר בת יט שומע אבי אף הכלים
יהוא מיטמאין באויר כלי חרש תלמבלם
אוכל מיטמא באויר כלי חרש ואין התחתון
הכלים מיטמאין מאויר כלי חרש שכל
ראשון לטומאה אינו מיטמא לא אדם ולא
כלים אף מיטמא לא אנפלין ומשקין בלבד
זה הכלל כל שהוא אב הטומאה מיטמא
אדם וכלים וכל המטמא אדם וכלים הוא
אב הטומאה לעולם זה הוא דין תורה
יכול אף אנפלי בהמה יהוא מיטמאין
באוייר כלי חרש תלמבלם האוכל המיוחד
לאדם מיטמא באויר כלי חרש ואין אוכל
בהמה מיטמאין באויר כלי חרש זה
יכול שאבימורטא אוכלי בהמה שחישב
עליהן לאוכל אדם תלמבלם אוכלי יטמא
מיכן אמר החותך מן האדם ומן הבהמה
ומן החיה ומן העופות ומכלכלת העוף
הטמא והחלב בכפרים ושאר כל ירקות הסזו
ושמריקעין ונטריות ה יהודה אומי חוץ מכל
רשוי טורה והרגילה נכח החלב
שמשגן אומי חוץ מן העכבות ר יוסא
חוץ מן הצלופסין הדי אן צדיפין מחשבה
והכשר הכל יטמא וכול כל אוכל
תלמבלם יאכל ארט לאוכל סרוח מיכך
אמא אנפלין שנטמא מכל אוכל כבול
שכפרו וסרוח אוכל מקצטין טומאה
דא אוכל יטמא מכל שיהוא
מיטמא מכל שהוא וכול יטמא לאדם
בכל שהוא תלמבלם אשר יאכל הוא אינו כל
מטמא לאדם בכפוצה
תורה אין אוכל מיטמא אוכל ולא משקין
מטמא מיטמא על יטמא הוא טמא ואין

הכל

עושה כיוצא בו וזה שאמרנו אוכל מיטמא
תפירו וחציו אתחבי והמשקין טחלה לעו
כל הכל מדברי סופרים הא למדת שהאוכל
והמשקין מיטמאין אם נבעה בה טומאה
דין תורה ואיכן מיטמאין לאחרים לא מדב
רי סופרים ואין אוכל מיטמא כלי
לעולם לא מדברי תורה ולא מדברי סופרים
אכל המשקין מיטמאין הכלים אם נגע
בהן מדברי סופרים מעאי שגא דאנפליס
אין מיטמאין כלים ומשקין מיטמאין כלים
אוכלים ולא עלולין לאב הטומאה לא
גזרו רבנן מעשקין דעלולין לאב הטומא
מסום משקה הזב גזרו בהן רבנן ואין
אוכל מיטמא אדם ולא משקה מיטמא
אדם דין תורה אכל מדברי סופרים
אם אכל אדם אוכלים טמאים או שתר
משקין טמאין ככסלה גייתו והרי הוא כעני
לטומאה והוא שיאכל חצי ספס וישתה
רבעית אשר יאכל יוכל אף הדלעת
שכסלה לאויר התכור ולא הזכירה תהא
טמאה תלמבלם אשר יבוא עלין מים יטמאה
למדת שאין אוכל למקבל טומאה עד שיוכ
שר אחר שנתפלטי אין לו מבשור לא
מים מכל הטל והיון והשמן והדם והדבש
והחלב תלמבלם משקה או וכל משקה יכול
מי תותים ומי רמוכים ושאר כל מי פירות
תלמבלם מים מים מיוחדין שאין להם שם
לווי אף אבי ארבה הטל והיון והשמן והדם
והדבש והחלב שאין להם שם לווי ומצוי
מפירותים ומי רמוכים ושאר כל מי פירות שיש
להם שם לווי תכו רבנן מכל אוכל
שבוא משקה שכל ודם חללים ושתה מן
ליק שהוא משקה שכל ודם נכב תש חמר
מכל לדבש שהוא משקה שכל וויק הדבש
מכלע מכל לשמן שהוא משקה שכל
מכל ערבה שמכס משקה שמיים מכל חלב

עמ

עכיא וקרא אדשא כנרא דהאי זנא דיש ידא
הוא לא כפיל אחיה עי דאתיא אשכחיה
דכפל אחיה אמר ליה קטלתיה לחתי אחי
שמענו קל שמורי דשכבא מבי דרבי ג
גמלש אמר לה מעט לך אמרתי ליה מקובלת
אני מבית אבא כל השערים כבעלו חו
מערי אוכאה מאי תנורו שלבן א
דינאי שנידונו עליו דייטן הרבה ולכסוף
בגרו אס יכול הכיטל למודי בפני עצמו
הוא כתנור וטמא ואס לאו אינה כתנור
וטור
תנור שומע אע פן חדש בן
ושן ודין הוא טומא כלי חדש וטומא תנור
מה כלי חדש משתיבמי מלאכתו באור אף
תנור משתיבמי מלאכתו באור אף
כלי חדש כשמו אף תנור כשמו תנור של
הוסק תנור שמו תל אף מאימתי מקבל
טומאה משויקבו כדו לאפות בו סופגין
ו יהודי אבא משויקין חדש כדו לאמנת
בשך סופגין ותן טמאים את שיש
לו כתיצה יש לו פומי ואת שאין לו כתיצה
לו טומאה כרט לתנור שלאבן ושלמתכת
ולפירה שלאבן ושלמתכת לויכא אבדו
תנור שלאבן ושלמתכת טהור וטמא שמו
כלו מתכות ואס איכרו לקרקע הדיה
כקרקע וטהר עקב נפגם נפיק ועשה
לו טפילה או מוסק שלטיט טמא כמה
יהא פנקב כדו שישא האור בו וכן בפירה
פירה שלאבן ושלמתכת טהורה וטמאה
משום כלי מתכות עקבה נפגמה נפיק
ועשה לה פטופטים טמאה מגירחה בטיט
מפנים או מבחוץ טהורה ותן טמאים
את שיש לו כתיצה יש לו טומאה ואת שאין
לו כתיצה אין לו טומאה מיכן אמר האבן
אחי שוסת עליה ועל הכופה טמאה מפני
זוש לה כתיצה עליה ועל האבן עליה ועל

הסלע עליה ועל הכותל טהורה מפני שא
לו כתיצה יתן יכול יתעצבו ודאי תל
וטמאים יהיו מקווי לקחתה בטומאתך אס
כן למטה כאמי יתן שאס דעה לטורין כולתו
יהיו לכם כל שהוא לערככם לרבות כל
ידות הסלים וטפילה שלה מיכן אמר האבן
היוצא מן התנור טפה ומן הפירה שלש אצב
ענת חיבורי היוצא מן הכופה עשאו לחיין
שיעורו כתנור עשאו לפי שכל שיפורו בדיה
או יכול שאע מדבה יתר מפשיפור
תל הם וטמאים יהיו לכם כדו ערככם
תנו רבין מעשה באחד מבית
רמתא שנהג ללפול בעצמו ופדת כדשות
שלה עליו רבין וחנן בן זבאי לביקו כלבו
ומצאוהו שנתן שאין כל בני כירים ונטלו
מעל בני כירים ונתנו בתוך מקדש שלגני
אמרו למה אתה עושה אמר להם כהן גדול את
והרומה טהורה אע אוכל אמר וכי כירים קו
טהורה או טמאה אמר להם וכי יש לנו טהורה
על הכירים טומאה וחלא לא אמר תורה
לא על התנור שהוא טמא שכ וכל כלי חדש
אמרו כשם שאמרה תורה על התנור
שהוא טמא כך אמרה על הכירים שטמא
שכ תנור וכירים יתן אמר לו אס מן הייתה
עושה לא ראיתי טהרה מימין
אף מעין ובור מן פכין תכל רבין
מקוה מים יכול אכלו מילא על פתיכו ועשה
מקוה בתחלה יהא טהור תל מעין מה מעין
בידי שמים אף מקוה בידי שמים אנגה מעין
שאין בו תפוסת ידי אדם אף מקוה שאין בו
תפוסת ידי אדם יצא המיני קנקנים בראש
הרג לנגבן ונתמלאו מים ונשיק למקוה
יכול יהות פסולין תל בורי או בור יכול
אכלו מילא בכתף כבור שלספיטה יהא טהור
תל מעין מה מעין שיעיקרו מקרקע ומקרקע

אחד גדול ואחד קטן הגדול טמא והקטן
טהור חילקו לשלשה ואחד גדול לש
נים הגדול טמא ושנים קטנים טהורים
חילקו לשנים והן שניים טמאין מפני שאי
אפשר יטמא תכור אם שלם טמא ואם
חיתכו הרי הוא טהור מוכן אמר חיתכו חלוק
לרחבו פחות מארבעה טהור מיררחו
בטיט מקבל טומאה משויסיקו כדי לאפות
בו סופגן הרחוק ממנו את הטמא לה
ובתן חולאו עזר בגתים בזה אמרו הטרה והט
הורה אופות בו והוא טהור יטמא תכו
אם שלם טמא אם חיתכו הרי הוא טהור
מכאן אמר תנור שבה מחותך מבית האונגב
עשה לרלי מנודים בותכן עליו והוא טהור נט
מנודים את הלי מנודים טהור החזיק לו
ספוד מידחו בטיט מקבל טומאה ואם
עריך לבסיקו שבער הופת חיתכו
חליות ועין חולבין חליות לחוליה ומעוררו
מבחוץ ר' אעזר משהר וחכמי מסעאק גו
תנורו שלעכבאי יערת הערביים שהוא
חופר בארץ וטח בטיט אם יפול הטיט לעמוד
לפני עצמו טמא ואם לאו טהור זה הוא חתוך
סלפין דיכאי תכו רבבן מאיתכורו
שלעכבאי אמר רב יהודה אמר שמטא שהקפוח
דברים כעכבא וטומאוהו תאכא
אופו היום השיב ר' אעזר כל תשובות שב
עולם ולא השביחו עליו אמר אם הלכה כמות
חוב זה יעקרי בעקר החרוב ממנו קולנו
והלך אדבעא מנות וחזר ניסב ממנו קולנו
לנו אין מבדאך ראייה מן התרוב אמר
המים תוכיח חזרו המים לאתנריה אמר
לו אין מביא ראייה מן אמנת בניים כתלי
בית המדרש וכיהו כטופתלי בית המדרש
וביקשו לכפול בער בהך יתעשע ואמל להך
מלפני חכמה כועתין שה בזה ואתם מה לכם

לעכבא

לא נכלו בשביל כבודו של ר' יהושע ולא
זקפו בשביל כבודו של ר' אעזר אמר אם
הלכה כמותי מן השמים עטחו וסתה בתקול
ואמר להך מה לכם אצל ר' אעזר הגדול שה
לכה כמותו בכל מקום עמד ר' יהושע
על רגליו ואמר לא בשמים היא פאי לא
בשמים היא אמר ר' ירמיה כבר נתתה לך
מהר סיכי נכתבת בה אחרי רבים להטות
אסכחיה רבתן לאיהו אמר ליה מאי אמר קודשא
בה בהאוי שעתא אמר ליה אחי ואמר נצטצ
בני מיד הביאו כל טהרות שטיהר רבי
אעזר נשרפוס נבירכוהו אמרו פני ילך
ויודיעו אמר ר' עקיבה אביאך שמעא ילך אלם
שאינו הבון וכמעצא מחרים את העולם
כולו הלך לבט שחורים ונתעטף שאורים
וחלף מנעלו וכשמט וישבלו לפנו בארבע
חכמות אמר לו עקיבה מה יוס מימנים אמר לו
ר' חבירין כדלו ממך אף הוא חלף מנעלו
וזלגו דמטעין וכשמט וישב על גבי קרקע
אותו היום לקה שליש בחטים שליש נזיתם
וכחצה בשעורים ניש אומי אף בשן שבין
אשה תפחי תכא אף גדול היה באותו
היום שצורכו את ר' אעזר שכל מקום ש
שנתן ר' אעזר עיטונו נשרף
ומעשה ברבן גמליט והשקנים שהיו באין
בספינה ועמד עליו כחשול צבים לטבעו
אמר יודע אני שאין זה אלא בשביל בן הור
קנוס עמד על רגליו ואמר רבנו על עולם
גלוי נדוע לכתך שלא לכבודי עשותי ולא
לכבודי בית אבא עשית לא לכבודך עשית
אמרתי כדי שלא ירבו מחלוקות בישראל
עמד היום מנעפן אומא שלום
דביתרו ר' אעזר אחתה דרבן גמליט
הנת כליו וכעא לא הות שבקא ליה למנע
אמכיה יוכעא חד חיש ירחא הוא אתר

במשא תל ונגוע בנכ יש במגע הן מטמאין
אין מטמאין במשא ו' עקיבה אמי נוגע
בנכ יש לרבות כלי עצם הלא דין הוא מה אם
העץ שאבין טהור כלים הנעשין ממנו מקבלין
טומאה עצם שאבין טמא אינן דין שיהיה
כלים הנעשין ממנו מקבלין טומאה לאם
אמרת בעץ שהוא מכשיר בבית המנובב
תאמ: בעצם שאינן מכשיר בבית המנובב
האיכל ואינן מכשיר בבית המנובב לא
יהיו כלים הנעשין ממנו מקבלין טומאה
תל ונגוע בנבלתם יט עז הע לרבות כלי
נגעם וכו' יכל מנבלתם מנבלתם
טהור מטמא ויש מנבלתם שאינה מטמא
פרט לוי ושה שאינה יכולה לה ישרות
על כל דרע מה תל אשר ירע תאמ דבי
רישעטל אשר ירע כדרך שבכ אדם מניח
אין לזר יעה חטה בקליפתה ושעור בקלי
פיה ועד שים בקליפתה לומר על השומר
שהוא מניח מטמא ומטמא ומעטורף לאוכל
כל זמן שהוא שומר מיכן אמרו בלהקליפין
מיטמאות ומטמאות ומצטרפות שרשין
השם והבצלים והקלופות צמח עה לחם
והכטמה שלהן בין לכה בין יבושח והעמוד
שהוא מכוון בכרף האוכל עצם שיש עליו
בשר מצטרף עצם לבשר כל אן וכיוצא
בהן שומדין הן לפי כן מיטמא ומטמאין
ומצטרפין הן אשר ירע ט
טהור הוא לומר על צרעים טמאים שנרעו
שהן טהורים שכ אשר ירע טהור החבון
שנרענו טהור יוכל אפס שלא העדיש
תל הוא וכו' יכל מנב על כל צרע
טהור הוא וכו' יתן מים על צרע יש כלי
בענין זה חרצעים טמאים וצרעים טהור
רים מחוברין לארקה ותלושין מן הקרקע
מהן צודי אדם ומתן צודי עצמים אוכלי

אדם ואוכלו בהמה יש לך לחלוק אם אומר
חנה מחוברין טמאים ותלושין טהורים וימית
את הכל ופשאתה אומ: מחובר טהורים ורבו
שין טמאים טמיתה מקצת וטיהרת מקצת
ואם אומ: חנה צודי עצמים טמאים וצודי
אדם טהורים טמיתה את הכל ופשאתה
אומ: צודי עצמים טהורים וצודי אדם טמאים
טמיתה מקצת וטיהרת מקצת אם
אומ: חנה חובלי בהמה טמאה טמאה
אדם טהורים טמיתה הכל ופשאתה אומ:
חובלי בהמה טהורים ואוכלי אן טמאים
טמיתה מקצת וטיהרת מקצת החבון
מיטמא לא אוכלי אדם תלושין ומקבלין
לדעת אבל הכשר מבור אומ: הכשר ש
וכי יתן מים על צרע אין לך צרע שלא צא
עליו מים בשעת צמיחתו ולא טמא וכו' יתן
לא לאחר שבתלש וכו' יתן מים
על צרע וכל מנב על טמא פרי קצו לא לטמא
על הערץ שלא יטמא את הצרעים וכו' יתן
הכשר וזה הערץ ואמר שאר כל הצרעות
אין מטמאין את הצרעים עד שיוכסו
אין ללא לאחר הכשר מים של וכו' יתן מים
ואכל לרבות שאר שבעה משקין להכשר
תל מים מים אמורין למעלה ומים אמורין
למטה מה מים אמורין למעלה באשר
יבוא עליו מים עשה בה שאר משקין נמש
הן מים אמורין למטה עשה בה שאר
משקין במים אין לך משקין שהמכשיר
ומים מאין ומטמאין לא שבעה משקין
האמורין למעלה בלבד וטמא כל משקין
טהורין ואין מקבלין טומאה ואין מכשיר
וכי יתן מים או יבול אפלו בבלו עליו
משקין שלא לדעת יהוא מוכשרין תל
יתן תאבא דביר ישמעאל כל
יתן וקדי יותן יתן דומיא דיתן מה נתן

אף מקוה ששיקרו בקרקע ומקרקע
כמשנת אומי מקוה שאובה כסופה ולא עוד
לא מקוה נשרה שהוא פחות מארבעים פאה
אם נפלו לתוכה שלשת לוגין מים שאובין
כסלוקין או יגב אפלו בכמישיב לתוכה
יהא פסוליין האתניג כל מקוה שמלאוהו
חמר משלילין לזאת שיעורו כיוצא
משלילין סתם ושאר מחוץ והן כמשכון
וידויק למקוה ופסלין ותכו רבנן
כשחצה שהמשיכה נשרה והוא שיהיה
רובה אינו טעם אף מעין ובעי
יכול מה מעין נטוהי בכל שהוא אף מקוה
יטוהי בכל שהוא תל אף המעין מטוהי
בכל שהיה והמקוה בארבעים סאה
יכול מה מעין מטוהי כזוחלין אף מקוה
יטוהי כזוחלין תל אף המעין מטוהי כזוח
ומקוה בארבעים ומי שהמעין מטוהי
את המקוה תל מעין ומקוה יהא טהור אף
לי אף מעין את המקוה מנ מקוה את המקוה
מקוה את הבור בור ואם הבור כגור את המקוה
מנ תל מעין יהיה טהור ובור יהא טהור
ומקוה מים יהא טהור מיפן אפי' מטוהי
את המקוה ותעלה מן התחתון והתחתון
מן העליון ממשיכין מען לזו עד שאשלימו
שיעורן אפלו בהסקה ומקוה מים לא
מקוה כל המשקין כולן שאם נפלו למקוה
כסלוהו בשכני מדאה אבל המים אפלו מי
עבע איבן פוסלין לא בשלשת לוגין לא
בשכני מדאה תכו רבנן עכל
בארץ תשפכ כמי מה מים פטלין מלכבוני
אף דם פטור מלכבוני אמר ליה יצק מיטאה
לראבא קימא לך חיה בכלל בהמה למימנ
ואימנ מי בהמה בפלמיה לכסוי אמר ליה
עלך אמר קרא על הארץ תשפכ מים מה
מים לא בעי פסוי אף הא"י כמי לא בעי

כסוי אמר ליה לא מעתה יטוילו בן אמר ליה אמר
קרא אף מעין ובור מנן מים יה טהר מי אף מי
אחריכא לא ואימנ כמי מילי למעוטי
שאר משקין דלא איקרו מים אבל דם דאיקרו
מים לא אמר ליה הכי כמי אמר ליה תרי מיטוטי
כתיבי מעין מים מקוה מים ואימנ אודי נאדו
למעוטי שאר משקין חד למעוטי דוחלין
ומד למעוטי מנכוסין אמר ליה תלת מעוטי
כתיבי מעין מה מקוה מים בור מים חמתוק
אמר ליה ההוא מיכא לך אבן אהיכו
כהא הוא דמת ויקחו לי תרומה כי קברה
למשה היכא טבל וכי תיטא צמיא טבל והא
כת מי מדר צפעלו מים אמר ליה צנורא
טבל דכת פרהה פי באש יבא אמר ליה ומי
קלקא ליה טבילנותא בנורא אמר ליה אמר
עיקר טבילנותא בנורא הי דכתיב כל צדק
אשר יבא באש תע באש נטוהי מיכא אמר
שקד ללגוד מה שתשיב את אפיקורוס
וכובע צנב יטמ הכלל אומי אפלו
הן בתוך המים הן מטמאין שהיית אומי
מה שמקוה מעלה את הטמאים מטומאת
פך יציל את הטמאים מלויטמא תל ונגעב
יט אפלו הן בתוך המים וכשיעלה מן המים
טוהי והוא שלא יגע בהן כשיעלה
במטרא שבתוך המקוה והוא מליאה
משקין וכפל שרץ לתוכה היא טמאה שאי
לה טהרה במקוה מפע שהיא כלי חרש
ואי לן טהרה לא שבירה והמשקין שבתוכה
טהורין שהיי טהור במקוה והוא שיהי
מים אבל שאר משקין אין להן טהרה
עולמות ל ינסי הגלילי אומי ונגע
בכפל יט במגע הן מטמאין ואינן מטמא
במשא הלך דין הוא מה אם בהמה שלא
עשה דעה כבשרה מטמא במשא הטוהי
שעשה דמו כבשרה אינו אף שיטמא

כיתן שיעור לטומאה מה האוכל פזי אלה
הנוגע והנושא בבזית יכנס
יכול אף הצופה תל בבד חובב יכול לבד
גדול לבן המיטמא כזב ומיטמא בנגעים
מגז באוכל צבוסקטן לבן קטן צבוע עד
שתהא מרובה להפא שבוש של שכבה ובג
לוק תל בגד בגדין ריבה ומגז לעשות
שאר כלה כבליס כבגדים תל טמא יוכל
יטמא אדם וכלי חרש תל בגד בגד הוא
מיטמא אינו מיטמא לא אדם ולא כלי חרש
והנושא יכנס אחר הנושא ואחר
המיטיט הוא מיטמא בגדים נמצאת אומ
בבילה חלק מעגה כמעשה וכל
השרץ השרץ עכל הוא שפורה ורובה כגון
חולד וצב וכחשים ועקרבים וכדל וחפשיית
ורומה להן לא יאכל לחיוב את המאכל
כאנכלי או לא יאכל חיבו לא לאקרס
בהני תל לא תאכלום החי צד באפילה הן
אמן ובהכיה הה מותאין האמה חנוקיים
לא יאכל לחיוב את המאכל כאוכל
דא וכל השרץ הש עליה להוציא
את היתושין שבכלאים ואת הדיזן שבש
שים ואת התולעים שבתמרים ושברובות
והני מכל דאתלוע בת לוש אכל אתלוע
כמוחובד חפיר דקומא לך כשמואל דאמר
שמואל קישות שמתליעה באיביה חסורה
משום שרץ השרץ על הארץ כלהוץ
תכו רבנן על גחון זה נחש
כל הולך לרבות את השלשול ואת הדומה
לשלשול על ארבעה עקרב
כל הנלך לרבות את החפושית ואת הדומה
לחפושית מרבה רגלים זה טל
עד כלמרבה רגלים לרבות את הדומה
ואת הדומה לדומה לכל השר
הש על הא להביא תולעת הפירות שפית

לארץ אבל קודם שתברוש אוכל המדי בתלעת
שבו והוא שהתלעה אחר שנעקרה מהארץ
אבל אם התליעה ועדין היא מחוברת לתרקוב
הרי היא בכלל השרץ הש על כח ואם שהה
הכרי אחר שבפאר שנים עשר חדש מעתה
לאכלו שאין תולעת שבו מתקיימת שנים עשר
חדש אמר רב חובא פל שאין בועצם אין
מתקיים שנים עשר חדש אמר רב פפא שבע
מינה מדרב חובא האדאמר שמואל קישות ש
תלועה באיביה חסורה משום שרץ השרץ על
הארץ הניתמא דכדא לבתר תרי פרי רחי
שריא אמר רב לית בקא בת יומיה נלית דייבא
ברשתית לא תאכלום וכל יאכילום
לקטנים תל לא יאכלו למה כישקף הם שהן
מסקעין את הנפש ואני מזהיר אתכם לתקנו
את נפשתיכם אתגרמן לנפשתיכם שמואל
לידי שיקוק בכל השרץ הש לדנות
שרץ המים ואזהרה כל שאינו צנורתי דגים פתח
הדלפונן והצפרדע והעלוקה וחיות טמאי
בכל השרץ הש לרבות תולעת הפירות שפיתו
לארץ וחיה ולא תבטאו בהם ונטבם אם
מיטמאין אתם בהם קופכם ליטמא בם תאמ
דבי ר יסמעל עצירה כטומאת לבושלא דם
שנ ולא תטמאו בהם ונטמאתם בם א תקרא אב
מתם לא ונטמאתם בם תכו רבנן
ולא תטמאו בהם ונטבם אם מיטמא מצמנ
מעט מטמאין אותו הרבה מלמטה מפאת
אוחו מלמעלה בעולם הזה מטמא אוקולעו
לם הבא ותכו רבנן והתקדשתם והיימם
קדשים אדם מקדש את עצמו מעט מקדשין
אותו הרבה מלמעטה מקדשין אותו מלמעלה
בעולם הזה מקדשין אותו בעולם הבא אמ
ר שמעון בן לקיש מאי דבת אם כלעים הוה
יליץ ולענוים יתן חן בא ליטמא פותחין לו בא
ליטהר מפיישין אותו תאבא דבור

לרצונו אף ינתן לרצונו מיכן אמר הטוב
 פירותיו בלעים מפני הגנבים אינן בני ונתן
 מעשה באנשי ירושלים
 טעמו דפולתו במים מפני הפיקדון
 וטוהרו לבם חכמים
 פירותיו לשבולת הנהר להביא את בני ונתן
 המולך חטים לטחון וירדו עליו גשמים
 אם שמח בני ונתן ו' יהודה אומ' או אפשר
 שלא לשמוח לא אם עמ' היו זיתיו
 נת וכן בג וירדו עליו גשמים אם שמח
 בני ונתן ו' יהודה אומ' או אפשר שלא
 לשמוח לא אם פקק את הצנור אותם חלול
 לתוכן החמדין שהיו עוברין בנהר ונכלו
 שקיהן במים אם שמחו בכיוותן ו' יהודה
 אומ' או אפשר שלא לשמוח לא אם הפרו
 בירנת שנכלו לתוך המים פשטמי שהיו
 יאונ' צמח ונעלב ידיו טהורות
 נפירת טהורים אם חישב שידוחו ידיו ידיו
 טהורות ופירות בכיוותן
 מיס על זל אין לוא בזמן שנתן מים על
 גבו זרע נתן זרע על גבי מים מצ' לטמא
 הוא הוא טמא ואינו עושה כיוצא בו
 הח למצות שאין אוקבל מטמא הבירן מכ
 הטורה לא מדברי סופרים טמא הוא
 לבס כל שהוא ליער כנס לרבות ידות
 האוכלין מיכן אמר יד הפרד כולטפח מוכן
 וטפח מיכן יד האשכול כל שהוא אונן
 שלא שכול שריקרה ויד המכבד שכלת
 מרה חרבנה טפחים וקנה של שבולת
 שלשה טפחים ויד כל הכק עגין שלשה
 נשאין דרכן להיקצר ידיון ושוייהן כל
 שהן למל' עין של שבולים אויכול אעפ
 שבסמן בגורן תל' הוא ומה בין לטומא
 לא שהשומד מיטמא ומטמא ומצטרף
 והיו מיטמא ומטמא ואינו מצטרף

וכי ימנת הר' זמיתה (דא)

מן הבהמה ישמן הבהמה מטמא וישמן
 הבהמה שאינה מטמא ככט סדרה שנסח
 טה" אשר היא היא מטמא במשא
 אין השרץ מטמא במשא" לבס להביא
 בהמי טמאה שתסמא במשא" לאפלה
 את שהיא ראיה לאכילה שחיטתה מטהרתה
 ומיתתה מטמאתה" את שאינה ראיה
 לא כלל בין שחיטתה בין מיתתה מטמאתה
 ואיזו זו ב' בהמה טמאה" הגב באיזה
 אבר כגע" בכבלתה לא בעצמות ולפי
 בגידים ולא בקרבים ולא בטלפים אויכול
 אפלו בשעת חובורן תל' טמא" בכבלת
 לא בקוליות טמאה" אויכול אעפ' טענה
 תל' טמא" בכבלתה לא באל המפוזר
 בכבלתה לרבות את העור
 או יכול לאחר הפשט תל' בכבלתה מוכן
 אמרו המששים להטוח כדאי אחיזה ולחמת
 עד שיוצא את כל החזה הרי זה חיבב יתג
 על זה איבו חיבור" בכבלתה לא
 בעור שיש עליו בבית פשר או יבול שאב
 מוציא את הגובע בעור שכבד בפשר
 מאחורין תל' טמא" יס עד תע' הריזה
 בטן חב לכל מגע טמאות בין קלות אמו
 שהוא טמא טומאת ערב חוץ מן השדר
 שפירשבו הכת הכגע במת לכל צפס או
 וטמא שב ית" והאכל מיכ' יכול
 תהא נכסת בהמה מטמאה בגדים בבית
 הבליעה תל' נפלה וטרפה לא יאכל לטמא
 בה את שאין לו טומאה לא אכילתה יצאת
 כבלת בהמה שהיא מטמאה עד שלא
 יאכלה" יכול כבלת העוף תטמא נק
 הכפוזב וכבלת בהמה מקל וחומר תל' נפלה
 בה את מטמא בבית הבליעה נאין את מיטמא
 בכבלת בהג' בבית הבליעה אם נק' למה נאמ' והא

לית

יצאת מצרים וכתב רחמנא גברביתובבי
משקלות וגבי יצית למה לואג הקבה
הוא שבחתי במצרים בין טיפה שלככור ובין
טיפה שאיכה שלככור ואני הוא עתיד לפרע
כומי שתולה מעותיו בוי גוי ומלוה אורג
ברבית וממי שטומק משקלותו במלח אכ
הוא שבחתי במצרים בין טיפה שלככור ובין
טיפה שאיכה שלככור ואני עתיד לפרע אמי
שתולה קלא באיכה בגדו ואומי היא תבלת
ראביבא איקלע לפורא זפרת אמלילה
רב חביבה יצאת מצרים וכתב רחמנא גבי
טומאת שקצים ורמשים למה לי אמר לואג
הקבה אני הוא שבחתי במצרים בין טיפה
שלככור ובין טיפה שאיכה שלככור אנהוא
שעתיד לפרע ממני שמעריב קרובי רגים
טמאים בקרבי רגים טהורים ומוכרין לישאל
חמי ליה אמר הכי קאמיטח לך נטוי שפא בכל
דוכתא פת המצרים ומאי שנא הכא דכתוב
המעלה אמר לו אמר הקבה לי אמר ליה העלית
את ישראל מצרים לא בשבול מצוה זו דיי
להיות לפס בלתיים על כרחם והייתם
קדשים פעם שחני קדוש כך אתם היו קדשים
זאת פורת הבהמה והעוף תכן
רבבן וכי באישו תורה שנתה בהמה
לעוף ולוף לבהמה בהמה מטמא במל
גע ובמשא עוף איכו מטמא במגע ובמש
עוף מטמא בגדים בבית הבליע בהמה
איכה מטמא בגדים אבית הבליעה חלא
באישו תורה שנתה בהמה לעוף לומר לך
מה בהמה בשחיתה אף עוף בשחיתה או
מה להלן ברוב שנים אף באן ברוב שנים תכל
זאת ליעשר אומי באישו פורה שנתה
בהמה לעוף ועוף לבהמה לומר לך מה עוף
כשעירומן חצואר אף בהמי הכשירה מק
חצואר אומה להלך ממול עורף אף כאן
ממול עורף תל ומלק אף חשו ממול

ערכו ראשו שלמה ממול העורף ואיך ראשו
של אחר ממול העורף ור ליעשר אומי
זאת למה לי אולא וזאת הנה אמיטא מה עוף
בסימן אחי אף בהמה בסימן אחי פתב והמ
טז זאת תאכי בדיקפרא זאת תות
הבהמה והעוף וכל כפחח הדמ במ הטיסו
הכת לעוף בין בהמה לרגס לחייבו בשב
מימנין איאכשר שכבר הוקש לרגס לפטור
בלא כלום אי אפשר שכבר הוקש לבהמה
הא כמישה צד הבשרו בסימן אחי וכל
כפש הח הדמ במ להביא את הדאים ולכל
כפש הש עלה האלהי את החגבים למה
באו להבדיל להבדיל בין הטמא וכן טהור
עורף לומר בין חמור לפרה והלא פבר הק
מכורשין חס כן למה טמא להבדיל בהטמא
ובין הטמא בין טמאה לך לטהור לך בין
שכשחט רובו שלקנה ובין שכשחט חיתו
וכמה הוא בירובו לחציו מלוא שיערה
ובין החיה הנאל ובין החיה חש לא תא עורף
לומר בין צבי לערוץ והלא כבר באמרין
ומכורשין חס כן למה טמא בין הח הטמא
הח חש לא תא בין טרפה כשירה לטרפה פסולת
אחרי חש ובין הח חש לית אשה הלה
דא להבדיל ל יוחג אומי כל כפרט
מאשתו כמען לומתה הווין לו שנים זכריות
להבדיל ופת אחריו אשה טתגרי וילדה שני
חמי ל חייא בדי אגת חמי ל יוחג כל המע
דיל פלהיין במעצאי שבת הווין לו שנים זכרים
כת להבדיל וכת אחריו אשה פיתש וכל זני
אמר אמר אולה הבדלה שניתנה נטלו
שלחול חמי ל בתחלה קבעוה מת כלה העטין
העולם קבעוה על הכוס חזר והעב
קבעוה בתכלה והן אמרו המבדיל בתכלה
צריך עיבדיל על הכוס ומכניח קב
ענה בחוק הדעת אמר רב יוסף מכני שהיא
חכמה קבעוה בפרכת חסמה רבבן

ישמעאל משל לאדם שהוא סוכר כפס ואמרס
בא למדוד כפס אומרין לוכך מדוד לעצמך
בא למדוד מפרסמון אומ' לו המתן עד שאמרו
לך אני בדי שמתבטל אני ואתה דא
א' תשקצו את כפס אמי רב אחא המעשה את
עביון קח עבד משום א' תש' את נפ'
תנו רבנן הככס לפעוית קב עב
צדיק שובדון עבד כיצד יעשה מה לך
ארבעה פעמים שלעשר פסיעות אועשרה
פעמים שלארבע פסיעות וככה ואחר כך
יבט' אמי ר' אבא בר ריה דר' אמא פדאמא
אמי ר' יוחנן משתינין מים כפס רביס ואין
שותין מים בכי רביס ומעשה
באתר שביקש לה שתין נלא השתין ונמצאת
כריית עבדי' שמוא' הצטריך בשבתא
ודבא אמי ליה לשמעיה כגור ליה גלומא
אמי ליה אבא קא התין לך ארבע מאה
עזי וזיל אהדי עובדיה למריה את
דאפשר ליה מאן דלא אפשר נלתפן
מר בר רב אשי אצטריך השת' אגודאגמ'
לא אמרו ליה הא חמתך דקא חתיה אמ' להו
אכלו באתר נוחא לה דלא תועקר בערה
דתבא עני כקבים ישבו במדס אח' מעצא מים
ואחד מוציא שכבת שרע ואין פיקזה לזה לא
פיק' לית השם פעמים שאדם בערך כקב זה
לתוך זה ובעשה עקור' אמי ריש לקיש
מאי דפת לא יהיה בך עקר ועק' נב' אימת
לא יהיה בך עקר ועקרה בזמן שבהמתך
אמי רב פפא לא ישתק אדם מים עבדי
חרש וכל עב' גבי מקום קשה דאמי רב הניבני
מדרי דבכל מהדרי כגיא לעין עיטס' אמי
אבי' הולכך אתתא לא תקים ליה ידא לונקא
לא תשפיה אשפוי' תכיא רב' שמעון
בן במליא אתגר עמוד החושר מביא אר'
מאדס לידי הדיוקין מילין החושר מביא

את האדם לידי ירוקין אמי רב האבא בר
רב טיטא אמ' ריש לקיש דם רבה שחך רבה
שכבת דרע רבה צרעת רבה צואת רבה
הדיוקין רבה מי גלים רבה ידן רבה
אמי רב יהודה אמי רבס לעולם ילמד אדם
את עצמו שמריות וערבית כד' שלא יתחך
ותכא בן עשאי אומ' השפס ועק'
הערב וצא כד' שלא תתרחק הנצרך
ליפנות ואיני יכול לופנה רב חסדא אמר
יעמוד וישב יעמי וישב אמי ליה ר' זירא
לרב חסדא תא ליתנ' וצא לי עקוק בחיי צב'
אתר הצריך ליפנות וחובו נפטה רב חסדא אמר
ועמוד ניכך ארבע אמות וישב ועמוד וילך אר'
צע אמות ניש רב השמכונא אמי ימסכ' עב
בצרויות באותו מקום דב חנן מנהר דעא
אמי יהפך לצדיק' נרבנן אמר' יסח דשט'
לדבר אחר' אמי ליה רב אחא בר רבא
לרב אשי כל שפן שלא יפנה אמי ליה יקוח
דעתו מעצרים אחרים אמי ר' ירמיה מד'
פמי אבא חזיתיה להו אטיא עבא דקס ויתב'
וקס ויתב' עדר שפן ב' קדרא דא
א' תשקצו אתכפ' שלא יאכל דברים המגעלי
את הכפס ולא יאכל על גבי כילים מגוא'
דאמי מער הא' מן דשאתי בקרע דאומטא קא
עבר מעשם א' תשקצו את כפס' ב' אני עני'
א' והתקדש' זקדושת מצות' ב' קדוש'
אני בשם שאני קדוש כף אתס תה' קדושים'
כשם שאני פרוש כף אתס תהו' פרושים'
ולא תטימאו את כל בכל הערין הרמש עליה
א' שמינו פורה רובה' פ' תבין ה'
עלה את מ' מ' על תנאי כף העלית אתס
מאדן מצרים על מתת שתקבל עליכס
עול מצות שכס המניה בעול מצות מודה
ביצואת מצרים וכל הכופר בעול מצות
ככופר ביצואת מצרים אמי רבא

יצאת

שמאי אהי בדולה דת הכדה שהיה מחקת
מן העבירה ומקורבת לבן עדין ולא עוד לא
שהיא מקורבת מן הטומא ומקורבת לטהרה
ולא עוד לא שדוחה מן האדם כל גזירות
קשות לפי ששימרה עיניו מן הנדה הקבה
שומרו ונותקו ממשאלות לבו אין לך גזירה
קשה יותר ממנה שבגדר על יכונה מלך יהוד
דכתיב העצב כבשה במוץ האיש הזה כבשה ל
אבא בר כהנא אמר בעצב הזה שלמוח מעשה
סאת מנפשו עוד איבן ופה למאומה רחמנן
אמי בחוקל הזה שלתמורה משעה שאת מנענו
עוד איבן יפה למאומה אם כלי אין חפצו
ר חמא ביה חניכה חומי כפלי שלמימי רגלים
רשמואל בר כהמון אומי כפלי שלמקו יודים
אמר מאור נטבעה קבה שאיבן מעמור מוכנה
בן יהניקים מלך דבת חיאני כאם עי כו איהו
כניהו בן יהניקים מלך יהודה חותם על ידימי
כי משם אתקנך מעשם את גותק מלכות בית דוד
אמר חניכה בר יצחק כו משם אתקנך חית
לא אתקנך אי בצות אוקנך ואי בעית אתקנך
מאקוס נתיקתו תהא תקנתו וטמין בן כהנא את
האיש הזה ערירי ופיון שכל ביד כפוכ כזר
חבשו בפולקי חשיפה ובגר עליו שלא יט
היבן דבת אמרין לא פתח ביה כיון שעה
זמן מרובה שמענה בו אשתו שלא חתן רשע
והיתה מעשאלת את המלך להוציא ולח רעה
שב אמרה לו ימות זה בלא שדע תק לו אשה
והוא חבוש כדי שיהקיים מצונו שדע שלא
היא הקבה עולמו לא לפריה ורביה ולא נדה
לית לו אשה לימים תבע המלך אשתו להי
קח לה ולא רצת לה ופול לבנה את עצמו
לעמה עד שבעשה בשדו חודיק חודיק את
לו ומה אתה לא יכבולה לכפול עצמך קמ
זה כיון הוה יכנס לכפול את עצמו והלא
שד ורס כלעותך הוה חתן עד ששבע
הוה בותקו אשה מיר צוה במלך והבדו

לו נערה בתולה ובגר עליו שיבוא עליה כפי
עומד אינו יכול לא לישב ולא לישן כיון שהי
ניסו חותה לו באלה שקמ לה אמרה לו נדה
היא כיון ששמע כך נרתע לאחוריו ואמר לו
שהכעסתי לנוראי במלכותי לא ובגלותי והי
ביע יערו שאיבן כובע בה עד שתטהר באפר
שעה חמי הקבה כדא הוא שתיבטלה גזירה
ממנו ושומעו ממנו שרע ובח עליה וכתב
ברה מעומע דכת ובכי וכביה אמר שאלת
ככו אמר שנעברתו אמר בבית האמורי
שאלת שסתולא שלא כדתיך השתלים גמיר
דאן הושה מתעברת מעומד והיא נתעברת
מעומד דא שאלת שאל על לא
זרובכל שנשרע בבבל ומה שמו טמיה כ
מכליה שמני הא בדולה טיה שדחת אתה
דירה וחת השבועה ציטלה את השבעה
דבת חיאני באסני כי אם יהיה האיש הזה
כשהו חותם וכת ביוס ההוא נאם יע צנאן
חך זרובכל בן שאלת עבדי ושמעתך בחותם
וביטלה את הגזירה דפתח כתבו את
הזה ערירי וכת ובכי ופנה אמר שאלת
בכו אמר תבחו בעד אמר שאתם הקבו
עצמו בשבועה שאלת שנשאל לבית דינו
שלמעכלן עתו לו את נדרו ולא עוד לא
שדכה להתגדל שנשאלת למיך מלך
בכל בשנת מלכותו את האש יהויכין מלך
יהודה מסבות בלא יודע אתן כוונות ויתן
את כסאן מעלכסא המלכים אשר את
בבבל וארמזן ארונת המיד היבא ממזא
גם את בריס בנית שלחתי אמר יודע
חין מים בוי אמר רשע ורשע טמיה קלה
הי שמוא בר רב יצחק יתב דדיש חודא מיל
ולית חכא ידע מא היא אמליה אחא חנינא
דלמא דא היא מה אמר עי צפ כתבו את האש
הזה ערירי גבר לא יעלה ימין אמר ליה
בוימין איבן מצליח צירי בכי מצליח אמר

אמרי מתוך שהיא חולקת בעוה בצדקת חול
 וכעפ שצונו להבדיל בין קדש לחול בין קדש
 יחנו להבדיל בינינו ובין רשעי העול שגמ
 ושבתם וראיתם פון צדוק לרשע בין עובד
 אהים לאשר לא עבדו ומצויה לנו שמש
 צדקה ומרפה ורשעה לעולם ולעלמי עולם
 מים של זרחה לכס ירחי שמי שמש צדקה
 ומרפא בנפיה ויטאתם וכשתם בעגרי
 מרפק ואותי וחמלתי עליכם כאשר יחמל
 איש על בנו העובד אותי כק
 יאמר בעל הרחמים

אשה כי תזריע

מדינות שי מלך
 כבודו מלא עולם
 מפטנו יחולק עמים
 באף ידוש גוים ופגעם
 יגאל צדקתיו בן מתגן
 ויהיה ללבנו בעת צרה
 ישכון כמח ציון
 ויבשרהו כיוצא להרבה
 יעזריבו השם אשר
 לקח אותנו לו למנה
 שבר מופות עולמינו
 בעבור ברית אבות אשר
 ניתן לנו תורת אמת
 לושר נביבינו ולהדרינו
 אשרי שומרי משפט ועושה צדקה שכל עושה
 יהיה אלמו ביום עברה
 לבן בן אדם התעורר
 תן לבך לא ועיניך
 פו לא תרע מה יהא על
 עלכן תן חלק במעש טוב לפלמי השנה
 בפתיה תן חלק
 לשבעה וגם לשמונה
 זה שנה תן חלק לשבעה וגם לשמונה

ל' לעשר ור' כחמיה ור' יהושע ר' לעשר חמ
 תן חלק לשבעה זן שבת שב ופיוס השביעי
 שבת וגם לשמונה או עמונת ימי מולך
 דבת וביום השמיני ומגל שאין עומד לשר
 בכל דנד ודור לא שבת ומילה והא ויש
 פנוצון מרפא ויהי בשביעית ויאמר הנה
 עבד טנה אמר לך הקבה רבונ שלעולם
 או לא נשתיר לושר לא שתי מצות הלל
 בלבד כראי היא דכנתן שירדו להם בשמים
 ור' כחמיה אומר תן חלק לשבעה זה דנד
 שכל משה לשבעה וגם לשמונה זה דנד
 שכל יהושע לשמונה אמר לך הקבה משה
 רבך מלך לשבעה ואת מעלן לשמונה
 ט' ושג מלך את בני ישראל שגית רביאם צדוק
 שבת שטת את מעלן אין את מלך שלושות
 ור' יהושע אומר תן חלק לשבעה או עמונת
 ימי הפה וגם לשמונה או עמונת ימי חרב
 וכשהוא או וגם לרבות את העצרת ואת
 ראש השנה ואת יום הכפורים
 פ' מן פתר קרייה בשמיאם תן חלק לשבעה
 פיוס השביעי כשיא לבני אפיים וגם לשמונה
 פיוס השמיני כשיא לבני מנשה ר' עזריה
 בשם ר' זון ביה פומון פתר קריה במלואים
 תן חלק לשבעה פי שבעת ימים ומלא את ידכם
 וגם לעשר ויהי ביום השמיני קרא משה
 ר' זון ביה פומון בשם ר' מאיר פתר קרייה בשם
 תן חלק לשבעה או שבעת ימי הנדה וגם לשם
 או עמונת ימי המילה אמר הקבה אם שמרת
 שבעת ימי הכה כדמי אי נותן לך בן זכר ואת
 מנול לשמונה ימים מן ממה שקרינו בענין
 אשה פי תריע וילכך בפיוס השמיני ומנול
 אמר ל' חיוה בר אבא אמר ל' יחמך כל הפורש
 מאשתו סמוך לופתה הווינו לו בעם זכריס ש
 ולהבדיל בין הקדש ובין לחול ופמליה אשה
 כיתב וילכך ר' יהושע אומר הווינו לופתם
 שראויין להוראה שב ולהבדיל ולהנלות

כשהולך יצא יהיה מלוכלך ומטובך מלא
יורים ודם וכל מעי טמאות והקבה כותל
רחמים בעיני הכל והכל מגנני לו ומנשק
אותו ופותר אם היה שבר לכך יפתח בעיני
אשה כי תג ויל זכר" תנו רבנן
כיצד יעידת הולך ל' אי עשר חמי האיש מש'
יעלובן והאש מברעת ארס ומת ערביך
זה בזה ומהם הולך נוצר" חוס שלאשה
לעולם מבלא דם ועומד שמעכו ונצח מקור
טיה וברצונו של המקום הולכת טיפה של לב
ונופלת בתוכו וכיון שנופלת בו טיפה קרוחה
קופה ועמד משל לה" לחלב טיפת בקעה
כיון שנופלת בו טיפה של מקנה מיד קופה
של הלא כחלב תתישני וכגבינה תקפוא כ"
עור ובשר תלבישני ובעצמות גוידים תפוכ'
כני" חיים וחמר עשית עמרו ופקדתך
שמרה רוחי" בית שמאי אומ' לא כשם
שעצרת הולך בעולם הזה כך יצירתו לעת
לבוא" בעולם הזה עור ובשר כוצר תחלה
ואחר כך גידים ועצמות ולעבד מתחול
בעצמות וגוידים וגומר בעור ובשר שנת
יתי יתקל עצמות עצם לעצמו ואחר כך
ורחיתי והנה עליהם גויד' ובשר עלה ויקנס
עליהם עור מלמעלה" בית הלל אומר
כשם שצורתו בעולם הזה כך לעתיד מתעל
נעור ובשר וגומר בגוידים ועצמות טהור
כחלב התפתח אין כח לא תתיכף" וכגבינה
הקפית כי אין כח לא תקפוא עור ובשר
הלבשתני אין כח לא תלבישני" ובעצמות
וגוידים סוככתני אין כח לא תקפוכני חיים
וחסד עשיתי עמאי מיפן שהצדיק יוד ענהאך
היה תחיתו לנעולם הבא שכן ופקדתך טמא
דנחי" מאיפן מתחיל הולך ליברות רבי
מתיר חומי מלאשונא עשיון דכח
ממעיי חמי אתה גויד' ואני גזי נזקך והשל
כי" אבא שאנס חומי מטבורי מעליה שרשו

חילך והילך" עד ארבעים יום הולך נוצר
מארבעים ועד ששים הולך ניבר אם זכרתי
נקבה ומששים ועד שמונים בית הולך נקבה
יום תשעים אסור לשמש ואם שימש הדי זה
שוכך דמים" תאבא המעט משמעת
ציום תשעים בחילוי שפיכות דמים" כיון
דזמן היפוך הוא וגוים עשרה אסור לשמש
ומכא ידע אמר אביו עומר פתום ע"
שלשה חדשים הראשונים תשמושקשה
לאשה נקשה לולד" האמצעיים קשה ל'
לאשה נוסה לולד" האחרונים יפה לאשה
ויפה לולד" שמתוך כך יצא מלוב ונש'
רז" שלשה חדשי ילדא שונים מפק שיו
עליו דחמים שלא יהא מים ושלא יהא פטל
שלשה חדשים האמצעיים מבקשן עליו
דחמים שלא יהא נפל ושלא יהא בלמים
שלשה חדשים האחרונים מבקשין עליו
דחמים שיתאמש בשלום" נבי ארס יכיל
להוצאו בשלום משם לא הקבה עשה לו
מפתחות וצירים ופותח לנדלתות ודריחם
ומוצאו משם בשלום והא אני לפניך אך
נהדורים אישר דלתות נחשה אשבר וצונו
ברזל אבדע" שלשה חדשים הראש'
ועם הולך דר במדור התחתון אמצעיים
הולך דר במדור האמצעי" אחרונים
דר במדור העליון וכיון שהגע זמנו לצאת
מתהפך ויורד וזה הוא חבלה שלאשה
תאבא תבלי נקבה מרובין מחבלי זכר
והיכו דאמר ל' אעשר מאי דכלת אשר עשית
בסתר וקמתי בתחתיות ארס" דר תבלי
כאמי לא וקמתי" מאי שנת חבלי נקבה
מבובין מחבלי זכר זה דרך תשמעו שבתאזה
דרך תשמעו שנת הופך כעו נזה איך הופך
כעו" תבדובכך בזמן שהולך נוצר
במעיי אגע שלשה שותפין בני" הקבה
טאפין ואמנו" לובן מן האיש שמחמו

ליה הנוא מיטא לרב כהנא אמריתו בדה
שארין לאתיחודי בהדי גובה תפשר אשכ
עזרת ואינה מהבהבת אמר ליה תנדה העידו
עליכו קובה בשושנים שמכילן כפוגת שושנים
לא יפרצו בנו כרצות ריש סליש אממהכא
כפלה הרמון ריקתך לתקרת ריקתך לא ריקתך
שאפלו ויקנין שבישראל אלאים מצות כרמון
לזידא אמר מהכא וירח את ריח בגדיו ויברכה
אתקרא בגדיו לא בגדיו אפלו בגדי שבישך
יש בהן מצות נראוין לבובה ר' לוי פתח לה
פתח להאיי פרשתא מהכא משא דעי למ
רחוק ולפועלי אתן צדק בוא ודאה שלא ערך
איהא בן ברטא רבוי שבח למיסאמי נהיה
העולם לא על יצירת האדם שב ולפועלאתן
צדק ר' לוי כשטבה תלתא מלין אמר לוי
מנהגו שלעולם אדם מפקיד אצל חצורו
ליטרא שלכסף בוחשתי נהוא אהזיר כל
לטרא שלשה בגד הפיא אינו מחשיק כל
טובה כך הבניות מעמקודים אצל הקסה
במעו בשופתים בוחשתי טיפה אחת שלכ
גוכית והקבה מחזיר להן כפשות שלומות
טאות ומתקנות אין זה שבח הוי ולפועלי
אתן צדק ר' לוי כשטבה אוחדי מנהגו
שלעולם אדם שהיה חפוש בבית גמורוים כח
ימים ותיך כל בריה משגחת עליו בא אחד
והדליק לו את הנר נהחיים לו חמק חיב
מחשיק לו טובה כך הולך די במעי חמון
במקום שאין כל בדי מציעה בו ולא יפול
להביא לו מדקה לא הקבה בכבודו הווא
המאור לו והוא המשמין לו כדכפתוהו בהלו
נדו עליו רחמי לאורו אלאשך בדחץ הלוכ
בחמה וצור יתק עמתי פלגי שמאין זה שבח
הוי ולפועלי אתן צדק ר' לוי כשטבה
אחרי בנהג שבעולם אדם אם יהיה חפוש
בבית האקודים במקום שאינו יוכל לברוח
בונלא ליפנות כה נכה נבא אחר ותתך כל

חתמה אחת והוציא אינו צריך להחדיב
לוטובה כך הולך הזה טמון במעו אמר
תשעה חדשים ופיון שהגיע קצו הקבה אתר
עליו ומצויו ממקום צד אשר איך דרך לבוא
לכנות ומין וסמל ננותן לו חניכה והמלה בע
כי הכל וצויתר אם היה צדק הוי ולפועלי אתן
צדק והא ויקך בדלתים ים בגיחו מרחם יצא
בעומי עמך לבוטו וערפל מתולבו ואשבר עליו
חקי ואשים ברוח ודלתים וכי וסלים ודלתים
והלא בשבואו הקבה קוב עליו מבלגדר עליו
והא אשר שמנת חול בגוללים לא מהוא ויקך
בדלתים ר' לוי עשר נר יהושע נר עקיבה ר' לוי
אמי כשם שדלתות לבית כך דלתות לאשה שנ
כילא סגד דלתו בטע ר' יהושע אומי נשים
שצירים לבית כך צירים לאשה שב ותכרעות
לוי כהפכו עליו צורה ר' עקיבה אומי
כשם שפתחים לבית כך פתחים לאשה שנ
ויפתח את רחמה בשומי עכנ לפועל זה
השפיר ואיזה הוא שפיר זה תחלת בריותו
של אדם שהוא דומה לפיצת העורף שהתחיל
האפרוח להתרקם בה וערף חתולתו זוהו
ליה תכן רבנן שליה תחלתה כחוט
של ערב מוכה דומה כתורממס וחלולה כחוט
צדק ואין שליה כחוחה מטפח רב עמעו בני
גמלויל אומי שליה אמה לתרמנן שלת ענגליל
צדקין ויצאין ממנו ואשבר עליו חקי אלתשעה
חדשים ואש צדקין אן שלשה חדשים הראשון
ודלתים אן שלשם תגמזעים ואומי ערפה קבוא
נלא תפוסף אן שלשה האחרונים מיך הקבה
פנתח לו פתח ויוצא אמר רב פטא כל שמע
לוי במעי חמון הוא קשור בשלש פמאות
וחמשה נשעים קשרים ועליו כמנה בדיחוכ
וכמה חותמות ופיון שהגיע צמנו ליעת
הקבה מותחלו פתחאמי הוא מתיר וחוק
ומפקיע כל הקשרים וכל הכדחיים וכל
תמות ויוצא נפה ישות בגחוק גליך כל

והגמרה שהרי אדם ישן כאן ורוחה הלום באם
כמא וישעיא לאניר העולם נפטר הסתום
ונסתם הפתח כיון שהגיע זמנו לצאת הקב
אומנו לו בני אתה יודע שאני יצרתך ואני ברא
תיך ואני עתיד לעשות עמך דין וחשבון בסוף
היו לפני צדוק לתיך לפני דשע הטהר לתיך
צמחה טובה ולתהרלך לפני במרה דעה ואכל
כל העולם אומנין עליך צדוק אתה ואכלו
אתה יודע בנפסך שצדוק אתה הי בשעך
כדשע שאכלו שיחה קלה שאין בה חכמה
מגידין לאדם בשעת סיתתו שכיהנה יתר
הדים וצרא דנח ומגיד לאדם מה שיחון
ועפוק בתורה לפני והבצל מדינה של ביהנס
שכ עשה זאת אפוא בני והנצל מלמד אומנו
כל התורה כולה ומראה לו טעמים של תורה
שכ וינרני ויאמר לי ותמוך דברי לבין שמו
מצותי וחיה ואומן רק השמיר לך ושמר נל
שך מאי תורתיו בידך ונשמתי ביד אסאתה
משמר את תורתך הריט משמרת את נפשך
וביון שיעא לאניר העולם בא מלאך ופטר
על פניו משכה אמנו כל התורה כולה שב
לפתח חפאת רבץ ואינו יוצא משם עד שמש
ביעו של פונשבעתי יצא מפי צדקה דבר
ונלך ישוב פו לי תכרע כל ברכך תשבע כל לשון
תכרע כל ברכך זה יוס המיתה משבע ככל
לשון זה ווס הלודה אתאג און לי ממנו
שכל המנון שלך הוא לא השכלם ממנו לב
עליו אם שפופה למנון עשה ממקצ
קה פו שיהא בידיך ער שאתה מוצא
מצונו לך מוצאתה מה שתתן קנה ממנו
העולם הזה ובחול ממתו הסולם הבא
כנפים ישלו בשמים הוא פורה שנהתעוף
עיניו פו ואיכנו שכור את בורחך צמי
בחורותיך עד אשר לא יבואו ימני היעה
לויט השקכה והביעו שנים אשרותאג

אין לי בהם חפץ לו ימי המיתה ויש
לא זכות ולא חובה אתאמר איש סלזע
ששיר ואני אין אני עשיר ישלך ממנו יתר
משלו שאין לך אדם שהנח אוכל על ש
שלחנות אתאמר איש פלוני חסם ואני
אני חסם שלא שמשותה ביוצא לו איש
פלוני כאה והוא מכוער שבשעת מיתתו
אתם חסובין בנבילה ולא עור לא נבילה
בעלה אומנין לבוים אכלו הפשר ותכ
לכו העור אכל אתם אין כל בניה משגחת
עליכם אתאמר איש פלוני גבור ואני
איני גבור שאין גבורה לא בדברי תורה
בלבד שכ ברכו עי מלאכין גבורי בך עוש
דברו דברי לו יהיו צל לבין דעמה למעלה
מומך שאין באתה ולאין אתה הנלך ולתבן
עניך בדבר שאינו שלך שהמפילין אותך
באישון חשך ואפלה לא ישמעו אשך דברים
בסילוס שהן ככוס קודם לאי ברוך פוך
איסר בלשון הרע שהוא ככס לדין תחלה
א יקדמוך רגליך לדבר עבירה שמא יקדמוך
מלאך המות אימא בידך דבר גשוק שכל
אובריך אשדון בך ולתתירא מבנת דין שלוש
שעודין אנה צמנה הין והוי מתירא מבנת
דין שלמעלה שיש לך עדים למעלה ולא
עור לא שעושין עטוף מריצה צכל שעה
נענה אם נעשית דברי כצמחה פומלית שלי
תתא לשחך ואת אני בעצמי אצא לקראתך
ואומי לך בואך שלום עיניך שלא נטתה ביד
שאנו שלך הן יאירונך באישון חשך ואפלה
שכ נשרח בחשך אנויך אצניך שלא שמעת
בך דברים בטולוס הן יאזינו לך לעולם הצא
פוך שעתל בדברי תורה תרא כל ימיו שלום
שכ שלום רב לאוהבו תורמוך מליון שלא
קדמוך לדבר עבירה מה יעשה לך מלאך
המות שיוך שלא כטלו את הגזסמה יעטוף

נוצרים עצמות נבדלים ומה שפראש ונכח
כיס ולבן שבעים" והורסמן האשה
שממנו כוצרין שיגור ועור ובשר ודם ועל
ור שבעין" חבלה רגז והנשמה וחלסט
כנים ומאור העינים ושמיעת חכים וציבור
שפתים ומישוש ידים והבלים והכמה שניה
נדעת והשכל ענה ומחשבה מכלם ניתנו
לואנכי הגבוהה ולא עוד לא שהקבה מיט'
כל במחמת ונצד" כיון שאדם נפסר מן
העולם טאמן הקבה לוטול את חלקו והלק
יבין וחלק אמו מוכח לפניהן" חמדבכח
הינו דאמרי ארטאשי פוז מלהא שדי לכלבא
ר טרפן אומי משל ללהיה למלך בשד
ודם שהיה לו כרם ונתן אותן לעריות חלך
אתו ערוס ועמלבו" ליסאים אמר המלך
לעבריו בצרו לי את כרמי וטלו את חלקן
והניחו חלקן של ערוס הלבו עבדיו ועשו
כן וכעבא ערוס וראה אתה כרם התחיל
לעוק ובוכה לפני המלך אמר לו המלך =
כלום בטלו את חלקך אמרו לו ופי' מא
הי שלא בטלו מחלקך מפני מה התר
מפך ובוכה אמר לו אחי המלך שכלת
שהיה חלקך בתוך חלקי היה חלקי שמנור
עכשו שנטלת חלקך מרגך חלקי כרי' הלי
קי נתן לבנה כך אין מלך לא מלך מלכ
המלכים בה ואין ערוס לא בשד ודם שכל
שמן שהנשמה בתוך הגוף הריגוף נשמר
ניפלה נשמה מתוך הגוף הרי הגוף נתן
לרמה ותולעה שכ' אף כי אנוש רמה נבך
אדם תולעה" לא עזר בן יעקב אומ' חבונ
רמה בחיון לו הכנים" ותולעה זה שמהיה
במותו" פכור בכך את לשלשה ימים
מבאוש וממרוח" לשבעת ימים כריסו
בדקעת עלפניו ואומרת לו טולמה שעת
בישכ וזיריתו פרש עלפניכם פרש חגי'
ר: האכלו פרש חגיבים" לעשרים שנה

מתכפל הצטרף לשלשים שנה בידיו מתכונן
לחריבים שנה אצדיו מתכונן לחריבים
שנה עצמותו משתברין" לשבעים שנה
חוצר להיות מלוא עורו רחב למאה ועשרים
שנה חוצר לבדייתו הראשונה שכ' והיו ימיו
מאה ועשרים שנה ובת פי עפר אתה ולעקר
תשוב" ר' חניכה אומי אין יצירת הולך
לא כפירות מה פירות הלפון קלופתן כוצרות
תחלה ואחר כך נבמר פירות בתוך הקליפה
חף יצירת העוצר הזה עוד שלו עזר תחלה
וחהר כך כוצר בשד וגזדים ועצמות שאכל
כוצרו עצמות תחלה מפקיעין מעיה שלשה
וממיתין אותה לא עוד שלו כוצר תחלה ואחר
כך כוצר בשד וגזדים ועצמות" כוצר כוצר
המלך שממונה על ההידיון בנטל טיפה
שלשדע ועומד לפני הקבה ואומר רבובו של
עולם כטלתי טיפה שלשדע זומה אתה אומי
עליה חכם והיה טפש והיה ככס יהיה גאס
יגיה פקח יהיה פומה והיה חכם יהיה חרש
יהיה עבי יהיה עשיר והיה וסודר לפעון כל
הדברים האלה ולא אומי לו תשובה" אמרו
שאותו מלך שממונה על ההידיון לילה
שמו ומפע מה כקרא שמו לילה לפי שאין
אומנותו לא לילה שכ' יאבד יום אופך בול
על לילה אמר הרה גבר" אמר חטפה נפוש
פה ללילה לא לאותן מלאך שממונה על ההיד
יון שממלילה" דרש ר' שמלאי
למה בלד דומה במש אמו מקופסא ומוכר
במקס ראשו מוכח לו בן ברכיו שפי ידיו
על שני צדעיו שני אצבלי ידיו על שתי חרכוב
ותיו שני עקביו על שתי עגבותיו פוסתים
וטבורו פתוח אובלמה שחמו אובלת
נשותה ממה שחמו שותה ואוב מוציא רש
שמה יהרוג את אמו" כדאסק נמוטח לו על
ראשו וצופה ומביט מאחך העולם ועד סוסו
שכ' בהלן כרו עליו ראשו לארנולך חשך ואכ

תתבאר
ר'

לְטוֹבֹלְתָהּ שֶׁכֵּן וּבְחִטָּה יִחַמְתֵּנִי אִמִּי מֵאִי מֵאִי
מֵעַד הָאִי חֹטֵא לִישָׁאֵנָא דְיִבְוֹוֹ הֵטָה דְכַרְכָּה
וְחֹטֵא אֶת הַבַּיִת וְאִי כַעֲיִת אִוְמָא תַחֲטָאֵנִי בְּאִ
זֹב וְאִטְהַרִי דְרִישׁ ר' אֲבֵהוּא בִי אֲבִי
וְאִמִּי עֲצוּבִי וְעִי יִאֲשִׁפֵנִי כִּי אִמִּי דִּוִּד לִפְנֵי
הַקָּבֵה כְּלוֹם אֲבָא יְשִׁי בְּתַבּוּן לְהַעֲמִידֵנִי
אִוְ שִׁמְעָא אִמִּי בְּתַבּוּכָהּ לְהַעֲמִידֵנִי לְאֵתְנַכּוּ
כִּוְ אֵל לְעוֹרֵךְ עֲצִמָן תִּדְעֵלֵךְ שֶׁהוּא כִּנְשֵׁשׁ
עָה שְׁאוּמְרִין לְעֵסֵת צִרְכָן זֶה הוֹפֵךְ כְּנֹוֹ
לְצַד וְזֶה הוֹפֵךְ פְּנִינֵי לְצַד וְכַשְׁתִּיּוּרָה טוֹפֵה
בְּמִקּוּמָה וְאַתָּה הוּא שְׂאֵסֶפֶת אֹתִי וְצֹרֵתִי
וּבִנְכַתֵּנִי וְעַלְיָךְ הִשְׁלַכְתִּי מִדַּחַס מַעֲשֵׂה
אִמִּי אֵתָה גֹזֵי הִיבֹו דְרִישׁ רֵאֲבָהוּא
דְכַת מֵיִמְכָה עִפְרָיִם וְנִקְבָּה וּמְסַפֵּר אֶת רַבֵּעַ
יִטָּה מִלְפָּנֵי שְׂוֹשֵׁב הַקָּבֵה וְסוֹפֵר רַבִּיעֻתָהּ
שְׁלִישֵׁר וְאִוְמָא אִימְרָתִי תִבּוּא טִיפָה שֶׁהִצִּידִיר
כֹּוֹצֵר מִמֶּנָּה לְאֲבֵהוּא דְאִמִּי כֵת וְהַשְׂרֵב
חִיל לְמַעַלְמֶנָּה וְכִתּוּב וְהַשְׂרֵב חִיל לְמַעַל
אִמִּי דִּוִּד לְפָנֵי הַקָּבֵה רַבּוּכֹו שְׁלַעֲנֹלִם אֵתְהוּ
שְׁשִׁירִיתִי וְצִירִשְׁתִּי דְרִישׁ ר' חֲנִינֵה
צִד כְּטָא מֵאִי דְכַת אִרְחִי וְרַבִּיעֻי דְרִית לֵא
בְּכַלְהֵטְפָה כֹּוֹלָה אִדָּם כֹּוֹצֵר אֵל מִהַבְּחֹר
שֶׁבָה מַעֲשֵׂל לְאִדָּם שְׁשִׁירֵה תְנוּמָתֵהוּ
כַת בְּבִית כֹּוֹל אֹבֵל וְמֵנִיחַ אֶת אֵתְהַפְקוּתִי
דְרִישׁ ר' חֲנִינֵה כִּי פֵטָא מֵאִי דְכַרְכָּה
עֲשֵׂה גְדֻלָּתִי עִד אִין חֲקֵר בּוּא וְרָאָה שְׁכָלָה
צְמֹוֹת הַקָּבֵה מִדַּת בֶּשֶׂר וְדָם מִדַּת בֶּשֶׂר
וְדָם אִדָּם כֹּוֹתֵן חַפְצִים בְּחַכְמַת צְמֹוֹרָה וְפִיה
לְמַעַל סֶפֶק מִשְׁתַּמֵּר כִּמְקֵן אִין מַעֲשֵׂתֵמֵר
אֲבָל הַקָּבֵה צִד אֶת הַעֲבָל בְּלַעֲוִי אֵשֶׁה מֵתָה
צִד וְפִיה לְמַעַל וְהוּא מַעֲשֵׂתֵמֵר דְאֵ
וְדָם כֹּוֹתֵן חַפְצֹוֹלֵכָה מֵאֲשֵׁנִים בְּלַעֲוִי מֵתָה
צִד יִנְרָךְ לְמַסָּה וְהַקָּבֵה צִד עוֹבֵד בְּמַעֲוִי
וְמֵן כֹּוֹל צִמְן שְׁמַגְדִּיל עוֹלָה לְהַעֲלֵה
דְרִישׁ ר' יוֹסֵף הַגָּלִילִי מֵאִי דְכַת

אִוִּדֵךְ עַלִּי כִּי בִּוְרָאתִי כִּכְלֹאִי כִּכְלֹאִי כִּכְלֹאִי
מִעֲשִׂיךְ שְׁלָחַת מְעֹוֹת הַקָּבֵה מִדַּת בֶּשֶׂר
וְדָם מִדַּת בֶּשֶׂר וְדָם אִדָּם כֹּוֹתֵן צִוְרֵעוּבָה
בְּעִדְוָה כִּלְאֲחֵד וְאֲחֵד עוֹלָה בְּמַעֲוִי הַקָּבֵה
צִד אֶת הַעוֹבֵר בְּמַעֲוִי אִמְוִי מַעְלֹבָן וְאִדָּם וְכֹוֹל
עוֹלָן לְגוֹף אֲחֵד דְאֵ צְבַעֲנֵתָה
סַמְמִיךְ לִיּוֹהֵה כֹּוֹל עוֹלָן לְצַבַּע אֲחֵד הַקָּבֵה
צִד אֶת הַעוֹבֵר בְּאֵשֶׁה כִּלְאֲחֵד וְאֲחֵד עוֹלָה
בְּמַעֲוִי וְיִלְדָה פֵרֵט לְשִׁיבְרָה לְמַעַל הַיָּד
אִוְכֹוֹל שְׂאֵט מִנְצִיא אֶת שְׁעִיבְרָה לְמַעַל הַיָּד
וְיִלְדָה לְאֲחֵר אִדְיֹוֹבֵר תֵּל וְאִם נִקְבָּה תֵּל
אִין הַדְּבַר תֵּלֵוֹי אֵל בְּלִוְיָהּ וְיִלְדָה עַד
שֶׁתֵּלֵךְ מִמִּקּוּם וְכִי פֵרֵט לִיּוֹצֵא דוֹפֵךְ
וְאִיזָה מִקּוּם וְכִי מִקּוּם הַצִּדָּע שֶׁכֵּן אֵשֶׁה כִּי
תֵּלֵךְ וְיִלְדָה עַד שֶׁתֵּלֵךְ מִמִּקּוּם שְׂמַעֲרֵת
מִיבָן אִמִּי יוֹצֵא דוֹפֵךְ אִין אִמִּי טַמְעָה לִיּוֹהֵה
וְאִין לֵה יִמִּי טַמְעָה יִמִּי טַמְעָה וְדָם כֹּוֹתֵן
דְרִישׁ דוֹפֵךְ אִין דָּם וְאִין כֵּאֵשׁ מִמַּטְמַעָה בִּי
לְעוֹלָם אִין כֵּאֵשֶׁה טַמְעָה עַד שִׁיטָא מִי
וְהַדְּרִישׁ עֲרוּתָהּ וְיִלְדָה זְכָר אִמִּי
יִצְחָק דְבִי ר' אִמִּי בִּיּוֹן שְׂבָא זְכָר בְּאֵשֶׁלֶם
לְעוֹלָם זְכָרָהּ מִלְּשֶׁלֶם וְכַת שְׁלַחֲוֹבֵר מוֹשֵׁל
חֲרָךְ מִכְּלַע מוֹדְבֵר אֵהֵר בַּת צִוְיָה וְאִמִּי
יִצְחָק דְבִי ל' אִמִּי בִּיּוֹן שְׂבָא זְכָר בְּאֵשֶׁלֶם
עֲמֹוֹ זְכָרָהּ כִּי נִכְתָּה וְיִכְרָה לְהַם כְּרַבִּי
לֵה וְיִאֲכָלוּ וְשִׁתּוּ דְאֵ זְכָר לְשִׁוֵן
בְּרַכָּה נִקְבָּה לְשִׁוֵן כְּשֶׁן בְּלַעֲוִי לְאִוְמָר
אֵשֶׁה כִּי תֵלֵךְ וְיִלְדָה מֵהַ תֵּל לְכִי שֶׁכֵּן וְטַמְעָה
שְׂבַע יִמִּי וְעַמְּוִי יִמְעַל שְׂוֹמַעֲוִי בִּיּוֹצֵא
חִי שֶׁהוּא מִטְמַעֵת אֶת אִמִּי טַמְעָה לִיּוֹהֵה
וְכִי לִיּוֹצֵא מִתְּשִׁיטָמַעֵת אֶת אִמִּי טַמְעָה
לִיּוֹהֵה אִמִּי לִיּוֹהֵה הַרִי אִמִּי מֵהַ אִם הַיּוֹצֵא
חִי שֶׁאִיבֹו מִטְמַעֵת אֶת אִמִּי וְאֶת הַיּוֹצֵא צִמְן
בְּאֵה לְטַמְעָה שְׂבַע הַרִי הוּא מִטְמַעֵת אִמִּי
אִמִּי טַמְעָה לִיּוֹהֵה הַיּוֹצֵא מֵת שְׂבָא מִטְמַעֵת

כל בועלי עמשה שוכה... קייץ שלא קצתה
הצדקה מה ישנו לך כל בעלו כסף וזה
דברי אהרעתי לפניך כנה שתרצה עשה
שלא תחמר לא התרו בני... אין בן ימים עתה
שרוי בהן בטובה כאותן הימים ששרוי במ
עו אמו שגמי יתגב כירחיקים כימי אור
שמדכי מה הן הימים שיש בהן יחוס נח
בהן שנים חוי אנו או ימי הלילה... למחור
אנתי לא יתגה אדם לא ממקום ביהרבו
מטל להו לאדם בזלשנכנס למחנה
ולא היו יכולין לו אמרו כמי הוא זה בן כ
הוא זה קרתני הוא זה או עירוכי הוא זה
מצקשין ליתן בו אפי ואינו יכולין לו כ
לברח אדם מן העצים אולם האצנים א
מן העש אומן המים עדין מכוער הוא
שכשו בצרא ממקום שאין עין יכולה להחז
ומלשכלך ומטונף בכל מולי טמאונת
ושליו חמור עופר בגעמק החקר אור המ
זא חס ער תכלית שדי תמצא... וידבר
דבר לבני עשר... בני ישראל בעטקה
עין הגנים בעטקה זה אובני ישראל ל
זאת בני ישראל ומל לרבות את הגיורת ואת
העדה בין מעוחררת בין שאינה מעוחר
יתתלאשר אשה מכל מקום... אשה
כי תשריע ויל זכ אמר לי עחק דבי אמי
אשה משרעת תחלה יולדת זכר איש מז
רוב תחלה יולדת נקבה שז אשה כיתג
ע ויל זכ... תכו רבנן במעונה
או אומרוין אשה משרעת תחלה יולדת
זכר איש משריע תחלה יולדת נקבה ולא
פירשו חכמים את הדבר עד שבא רצון
ופירשו מן המקרא הזה ניהוין בט אולם
אנשים גבורי חיל ודורכי קשת ומרבים
בנים ובני בעט ממה וחמישים כל אה
מבני בנימין וכי בודו שלמים להרבות

בנים ובני נשים לא מתוך שכונשין יצרן ומע
היין עצמן בזמן כדי שידועו נשותיהם
תחלה שישוהו בניהם זכרים העלה עליו
הכת כלו מרבים בנים ובני נשים והיו דאמ
רב קטובא יפולאמי לעשות כל בע זכרים
המ רבא התנה לעשות כל בניו זכרים
יצעולושהה... כיוצא בו וצתא ולך את
רבקה שמונה לה ילדה מעלפה... כיוצא
בזאה בני לאה אשר ילדה לו עקב כל אדם
את דינה בתו וכי בתו של עקב ולא בתה
של לאה לא כלמערך אשה משרעת תחלה
ולך זכר איש משריע תחלה יולדת נקבה
לפיכך תלה הכת את הזכרים בנקיבות וא
הנקבות בזכרים... אמר לי בנימין בן יוסף אמר
לעשר כלה מקדש עצמו בשעת תשמיש
הוויך לזבנים זכרים דכח והתן והייתם קדש
וכת בתיה אשה כיתג ויל זכ... במה יקדם
עצמו בשעת כגון האדא מרובן שאות אמו
שלום אשתו שלר אעשר מעט כמה בניך
ימים ביותר אמרה להן איבן מספר עמדי
לא בתחלת הלידה ולא בסוף הלידה וכש
הוא מספר עמי מגלה טפח ומכסה טפח
ודומה כמי שפסאן עד אמרת לו מה טעם
אמי כדי שלא אתן בלשם אחרת ונמצונו
בזין לידי ממשדות... נכגון האדא מרובין
אמי רב חמא צד חטונה בשכר שמשה י
עצמן עלה בסן בשעת ביאה כדי ששריע
נשותיהם תחלה הקלה כותן להם שכרם
בנים... וכגון האדא רב חמא ישר קדושים
הן ואין משלשין מפותיות בוס... וכגון
האדא רבנן כסויא מבית הכסא או שמע מט
תן עד שישהה שיעור חצי מיל מעט שש
שלבות הכסא מלף הו... אמר לי יעחק דבי
אמי אין אשה מתעבה לא ממנוך לוסק
שכ הק צען תוללת... כי יחנק אומ נמוך

למבול

לא קח מעירי וזה איכא דייה לקורה שת
הא רחבה טפה בדיבן לא קא מיירי לא במא
קא מיירי בצבובין ולא מפרע שיעוריה
תכו רבנן הטובה עליה ואחר כך
וכל חוששין לשלוח ותשב לשכר ולנקמה
הפילה וכלי ואחר כך שלוח חוששין לה לעצ
לשכר ולנקמה ילדה וכלי שלקוימה ואחר
כך הפילה שלוח אין חוששין לה לא תולין
אזתה בני שמואל ותלמידי דרב הוון יתבי
מבלי ואמר רב ונפך בדיה דרב מניא שאמר
"ללאפיהו אמרי אתה ליה גברא דדחיבן
ליה בגילתא דחיסתא ומדחי אתה אמנליה
שמואל מאי אמר רב בשלוח אמר ליה הכי אמר
רב אין תולין את השלל לא בני קיימה
שאינהן שמואל לכל תלמידי דרב ואמור
נותיה דדי הזייה לרב יהודה בשית אמר
ראבא בר רב חסא אמר לי ינחנן מעשה ונתן
את השלוח בוסל שלשה ועשרים יום
אמר לי אמר לי ינחנן מעשה ונשתהה הולך
אחר חבירי שלשה נשלשים יום אמר ראבא
בר רב אשיא אמר לי ולמא אמר לי ינחנן מעשה
דמנחם איש בית שערים ואמר לי לא איש
כפר שערים מעשה ונשתהה הולך אחר
חבירי שלשה חדשים כדאמרין לעובדי
בעא מביה לי יוקי בן שאנא מלך המלכה דמון
עורב ושליח עמו מהוא אמר ליה אין תולין
את השלוח לא צמי שוש במיני שלוח
קשורה בו מהוא אמר ליה דבר שאין במיני
שליח אותי עשה המלכה מעין בהמה חיה
ועוף ושליח עמהן בזמן שקשורה בהן אין
חוששין לכולהו אחר אינה קשורה בהן הרי
בטול עליהם חומרישני ולדיה שאני חומי
זמא כימות שפיר של שלוח ושמו נמו
זה שלוח של שפיר תובתא נשפיר
מרוקס מאי שפיר מדוקס תא שמע דאמר

אבא שאנא תחלת צדיהן שלחאם גופיה בעי
שה שתי עובין בשתי טיפי צבוב תמי רחיא
מרוחקות זו מזו שני חוטמון פשני טיפי
צבוב תמי רחיא מקורבות זו לזו פופתיה
כחוט השערה והיתוך ידיים ורגלים אין לוא
צורתו בגמרת לא לארבעים יום דתמי
עד ארבעים יום צורת הולך בגמרת והוא
הנקרא שפיר מרוקס ואמו סמאה ליה
כחות מיכן חיבן נלי לא פמיע הוא נחשב
ההוא שפירא דאתא לקמיה דרב שמשאמי
להו האי האון בר אנבעין וחך ינמא חשב
מן ימא דאשל לטובילה לא הוה האני לא
בר ארבעין אמר ליה האני בנדוטה בענה
ופסתיה ואורי שאני שמשא דרב גובריה
תכו רבנן שפיר במה בודיקאותו
בשמך שה שמו מצחצח מעביא קופס שראשו
חלק ומבעבעאותו מקום מלמעלה למטה
אם מספקך בידוע שהוא זכר אם יש באותו
מקום כשעורה פדוקה הרי זו נקבה ואם
אין ידוע תשב לשכר ולנקמה אמר שמשא
בן לקיש שכיר שטרכו במים נעשה כמות
שנת בלבלה צורתו וטהור אמר ליה יתן
לרש לקיש ומה שנת בלבלה צורתו מש
לי דטהור איולימא מיהא דאמר ר שבתאי
אמר לי יתח מגדלמה ואמר לי לה אמר יתח
מגדלמה אמר לי שבתאי מנת ששורה שלוח
קיומת טמא בעעשה / הוה וטהור
לוחכמים פתחים קטנים כמות שלם וקח
דיוקת מוכה טעמא ועליו קיימתהא אין
שלוח קיומת טהור הוא ארובה דוק מוכה
להך גימא שלוח קיימת הוא דטוהרו לו
פתחים קטנים הא אין שלוח קיומת אמלן
פתחים קטנים טמאים הכל חד וחד חזי לא
פוקי ביה חד אבא אמר ליה דאביט
לרב אשור יתכן דאמר במאן כל אועד

את אמו ואת אבא עמו לאהב טומאת שבעה
אזון דין שיטמא את אביו טומאת לידה
אמרנו לו לוי יהודה בן דין שאתה דן תחלתו
בהחמיר ופוסק להקל איבן דין דאם טוהר
החי את אמו יטוהר המות את אמונתל דכר
לרבות את המות אין לו לא בן תשעה בן
סמונה בן שבעה בן ששה בן חמשה בן
תל וולדה כל שתלוי או וילדה אין לי לא
הולד מנכ למפלות בגדל או שליה אפסוד
מירוקס והיטח מתותך תל פיתחיע ויל
טל שתלוי תבן התם המפלות
סנדל או שליה תשב כלכר ולבקה
תנו רבין סנדל דומה ל רב
שלים ומתח ליתו ולד הוא לא שבד ער
רבן שמעון בן גמלי אומי סנדל דומה לל
שאן פסור הגדול מעום רבותי ט העידו
כנדל ערוך עורת פנים אמר רב יהודה
אמי שמואל הלכה כנדל ערוך עורת פנים
אמי רבון בר אבא אמר ל וכלאם אגרי יצחק
כנדל ערוך עורת פנים ואפלו מאחורין
מעל להד לארס טבטר את חבירו והחז
יר לו פנים לאחורין בימי ל יבאי בוקשו
לטהר ערל שאין לו עורת פנים אמר להן
ל יבאי טוהרתם את היוולדות והא תבא
מעום רבותי העידו כנדל ערוך עורת פנים
אמר ביצי אמר יוחנן מתוך משנתו של
בכיה נעצית מעשה לו אמר לעירא
שכא בה ר ביצי בשמועתיה אנא והוא הוה
יתבין קמיה דר יוחנן ביאממה להא שמ
עיתא קדים איהו אמרה שכא פה הולכך
כנדל שאין עמו ולד טוהר ושש עכו
ולד איבן ערוך עורת פנים נאז דאמר
רבין לבנה הוזכרו כנדל ושליה והלא אין
פסול שאין טמא ולד או דאתולד זכר בה
דיה מהוא דתימט לאו ולד הוא קא משמע

לן ולד מעלמא הוא נמשב כלכר ולבקה
דלמט סנדל זה זכר הוא נשמתה לבקה
שליה אמר טמאה שאב או ערוך אין שלי
בלא ולד ושמה שפיר מדוקס היה בהוועמו
תאנא אין שליה פתחה מטפה תאנא
אושעיה זעירא דאין חבירא חמשה שיעורך
טפה שליה שופר ושורה ודופק סבה ואזוב
שליה הא דאמרין שופר דתגבה כמה שיעור
תקועה פירש רבין שמעון בן גמלי כדושיאחזק
פירוש ויראה לפאן ולכאן שורה דאמר רב
פרכך אמי ל יוחנן שדירן שלכלול עריכה
שתצא מן ההדק טפה דופק סופה שתיס
שהלכתן נשלישות אפלו טפה אזוב
תאנא ל תייה אזוב טפה אמר רב חובא
בר פפא דרש ל שיכלא איש כפר תמורתא
תלת מתכיותא ותרתי שמענתותא שיעור
טפה תרתי חדא היא אמי אבי אומיא
אמר חייא אזוב טפה ותולכיכא והא איכא
טפה על טפה עלרוס טפה מרובע מביא
את הטומאה וחוצץ בפני הטומאה טפה
קא אמריבן טפה על טפה לא קא אמריבן
והא איכא אפן היוצא מן התכור טפה ומן
הפירה שלש אצבעות חיבור כי קא אמריבן
היכא דבעיר מטפה דלא חאזי הכא כלשם
בצור מטפה דוד תכור היא זהא איכא
תכור בכות דתגן תנור תחלתן ארבעה
ושורין ארבעה דברי ל מאיר וחפמי אומי
ברא באדול אבל בקטן תחלתן פל שהוה
ושורין בחבו ובמה כל שבזא אמר דב
ל יבאי טפה שכן עושין תכורו בכות בפני
בתא לא קא מוירי השתא דאתא להכא
הך נמי פלוגתא היא דקא תאני סופה
אמר יהודה לא אמרו טפה לא מזהתג
לכותל והא איכא מסגרת טפה כדכתב
לא קא מוירי לא במאי קא מוירי טפה נתי

בוכי שושלן טובעה הואיל ויש לו טובעה
יהא טמא תל וטמאה היא טמאה ואין הולך
טמא וילדה וטמאה של ימי שתספור
שבעה לילה האחרון מפלג שהיא צריכה
משפסקה לילה שבעת ימי בין שמונה בין
מפושדין תל בימי בית דונה לילה בדתה סמ
ופין אף ימיו לודתה סמוכין בימי בדת
הקיש ימי בדתה לימי לידתה מה ימי כדתה
אין ראויין לליבה אף ימי לודתה אינן ראויין
לליבה דונה תטמא לרבות את בועלה
דונה תטמא לרבות את הלולות דונה
תטמי לרבות אה הוללות בשב שלח תהא
טהורה עד שתספור שבעה נקיים מפע
מה זכר לשבעה ונקבה לארבעה עשרה
שהכל שמחים בנמתהרת לשבעה נקבה
שהכל עציון בה מתהרת לארבעה עשר
ממני מה מילה לשמוכה שלא יהא
כלה עולם כולן שמחים ואין ואמנו עצבים
היה רגא יר אומי מפע מה אמרה תורה
נדח שבעה מפע שרבי לכה קץ בה לפיכך
אמי תורה תהא בדה שבעה פדושתהא חב
בה עלון ביום טובלת ביום פניסיה לחופה
בשמנוכי ימי יכול בין ביום בין בלילה
תל ביום ביום לא בלילה אין לוא המימול
לשמונה שיהא נימול ביום מל לתשעה לע
שדה לאחד עשר לשטם עשר ושאר כל
הנימולין לא יהוא נימולין לא ביום תל ביום
ומה תל ביום אמי תלמיז אחך לפע לעקיש
זורף לאמרו שופע אמי וטמאה שבעת ימי
ובשמנוכי ימול יכול שבעה נשמונה הרי
חמשה עשר תל וביום אמילור עקי צללתה
והלך כפר כמי עין שמבת ימנו יגוללכם
כל שפר לדרתובם וביום מלמד
שכל היום כשר למילה אבסחריזין מקדימ
למצות שכ וישבם אברהם בבקר יוח את
במי בשמנוכי ימול אפול בשבתמה

מה חכי מקיים מחלילה מות יומת בשארני
המלאכות תוך מן המילה הואך במילה
ומה אמי מקיים בשמנוכי ימול חוץ מן השבת
תל וביום אפול בשבת תג דבכך
מל למילה גופה שהיא זוחה את השבת
ה יוחנן דאמי קרא וביום השמנוכי ימי ביום דמ
ואפול בשכ זה אישר אומי אתיא אותה
כת במילה והיתה לאחת ברית ופת בשבת
חות היא לעולם לא מעתה תפלין דכל
בהן אות לידחו שבת לא אמא ברית ברית
כתוב במילה והיתה לאחת ברית בימי ופיצת
בה בשבת לעשות את השבת לדרתם ברית
עולם איה חכי גדול גמי דפת ביה ברית לדון
שבת לא אמי חדורות דורות כת במילה וב
שמנות ימי ימול לכם כל שפר לדרת ופת
ביה בשבת לעשות את השבת לדרתם איהו
ציצות גמי דפת ביה לדרתם תדחה שבתא
רב כחמן בג יצחק דביך חות ברית ודורות
מאות ברית ודורות לאפוקי הכך דחדא חדא
אותהו ימול ערלתו אפול שוש
שם בהרת מה אמי מקיים השמר בנגב
ה צ לשמי מאד ולעשות חוץ מן המילה
אן אף במילה תל שפר ערלתו אפול שוש
שם בהרת ערלתו ערלתו אחת דוח
את השבת אין בעל שתי ערלות דוחה את
השבת ערלתו ערלתו ודמי דוחה את
השבת אין ספק דוחה את השבת ולא את
יום טוב ערלתו ודמי דוחה את השבת
אין אכרתיכם דוחה את השבת ערלת
ודאו דוחה את השבת אין הנולד בין השמות
דוחה את השבת ערלתו ודמי דוחה את
השבת אין שנוכל מהנולד דוחה את השבת אע
שעדיך להטיף ממנו דם ברית
נעלשם יום יכול בין סמוכין בן מפושל
תל יום מה יום כולו אחד אף שלשים כול
אחד יכול שלשים סמוכין נעלש בן נמוכין

דתנן ר' אבהו אומר אמר השרופין שיעורן
בדובע' תנן התם המספלתיוס ארבעים
אינה חוששת לומר יום ארבעים ואחד תשב
לזכר ולספקה ולכרה' ל' ישמעאל אומ' יום
ארבעים ואחד תשב לזכר ולכרה ולטהר'
יום שמונים ואחד תשב לזכר ולקנה ולטהר'
שהשפר כגמדי לארבעים יום ואחד והקנה
לשמונים ואחד' וחכמים אכלו אחד ברות
הזכר ואחד בריית הקנה זה נזה לארבעים
ואחד' תבט' ל' ישמעאל אומ' טימא
וטיהר בזכר וטימא וטיהר בנקבה מה בע'
טימא וטיהר בזכר יעירתו כיוצא בו אה'
כשטומא וטיהר בנקבה יעירתה כיוצא בה'
אמר ר' לוי אין למעידין יעירה מטומאה'
אמר ר' לוי ישמעאל משה בקלק טרא
מלכה מלכת אשכנז ריוס שכתתווב'
שפתתיה הריבה למלכות בצדקו ומצאו
זה נזה לארבעים ואחד אמ' להם אע'
מביא לכם ראיה מן התורה ואתם מבי'
אין לי ראיה מן השופטים מאי ראיה מהתורה
אילימא טומא וטיהר בזכר וטימא וטיהר
בנקבה הא קא אמרי ליה דאין למעידין יעירה
מטומאה א' אמ' קרא תלך הוסיף לך הכת'
לירה אחרת לכקברה' ומאי ראיה מקה'
וטים אימור כך דנקבה קדים איבער האי
ארבעין יומי מיוקמיהך דזכר ודבכ'
שמא ושלעא אשקונו' ול' ישמעאל אימ'
גמא דלא מיקבול סמא אבי לה' ישמעאל
מעשה בגלכמרא מלכה מעלכת היונים
וכתתוובו שפתתיה הריבה למלכות בצדקו
ומצאו זכר לארבע' ואחד ונקבה לשמונים
ואחד אמרו לו אין מביאין ראיה מהש'
טים מאי טעמא אמור' הך דנקבה אית'
הא ארבעין והדר אבער' ול' ישמעאל
מקדמי' רבנן אין אסטורפוס לעדיות

אימור שומר גופיה בא עליהן ודלמא אה'
רעה להן דנקבה בארבעים ואחד הוא מע'
תכחא בזכר אמי אבי' בשפימניה שוין'
והינצא מחנתך תחמא והוא שיעא רוב'
ואמרי לה והוא שיעא דאשו לא קטיא מ'
משיעא רובו אמריוב' ודאשו כרובו' אמ'
רב חונה הוציא עובר את ידו והחזירה אמ'
טמא לודה שב' ויהי בליתיה ניתק יד' מומצ'
רב יהודה הוציא עובר את ידו והחזירה
אין אמ' חוששת לכל דבר' אמ' ר' טחמ'
לדאי מ' פדשא לי מכה דרב חונא לחושחו'
ששת ימי טהרה לא יהבע' לה עד דנפיק
רובו' והא אין אמ' חוששת לכל דבר קא'
אמר אין אמ' חוששת לכל דבר מדאורייתא
אבל מדרבנן חישא והא קרא אמ' אסטמ'
בעלמא' חופי תשכיע וי' ליה יבולהמפלג'
כמין דגים וחגבים שק' עוס ורפעים תתא'
טמאה תלזכר מה זכר מיוחד שיש בו'
מצורת האדם יצחו לו שאין בהן מצורתה'
דס' תכנו רבנן איזו היא צורת האדם
המצח והגבין וגלגל העינים והלמנות וגבול
הזקן ושאר הגוף אלץ שהוא בשלמה הרי'
זה ל' יבול המפלג בדיית האש שאין
בדיית גוף שאין חתך או ושם אטום אן'
גלגולת אטומה אן בריה שפועה הוא יב'
וישבה' מקצת אדם תהא טמאה תל' וטמא'
שבעת ימים וביום השמיני יג' למה זה
מיוחד שהוא ראוי לבדיית כפועה יצא לו'
שאין ראויין לבדיית כשמה' וסמחה'
היא טמאה ואין הולך טמא הלא דין הוא
מה אם היא שהולך גורם לה טומאה הרי'
היא טמא הולך שגורם לטומאה איכנו דין'
שיהא טמא שיעור פ' משתלח ונכוח שגורם
ל' טמאה ורי' הוא טהור לא אם אמרה'
בשעור המשפלה שאין לו טומאה תאמר

אחר אף שנים כולן אחר וכול שנים
סמכותין ושעה בין סמכות בין סמכותין תל
שנים יום וששת ימים מה שנים סמכות
אף שעה סמכותין וששת יום וששת
ימי מה תל שנה שומני טהרת מעוטת ימי
טומאתו מעוכין בקצה שומני טומאתה
מרוכז אינו דין שיהוא ימי טהרתה כעו
טין תל וששת יום וששת ימים
תשב להביא את המקשה בתוך שמונים
שלככה שכל ימים שהיא מאה טהרת
עד שיפא הולך וביולדת זכר מאה
תשב להביא את המקשה בתוך אחד עשר
יום שתהא טהורה מן הזיבה וכול תהא
טהורה מן הנדה תל דותה תטומא מאה
לשמעון בן לקיש אמר קרא תשבוש כל
עובה אחרית שהיא בן ואישו זו זה דס
קושי בימי זובה ואימא זה קושי בימי
טהא לא אמר אבנה דשמואל אמר קרא וטומא
סבועים כטיתה כנידתה ולא כזיבתה
מכלל דזיבתה טהורה ואוזה זה זה דס
קושי בימי טהרה על דמי טהרה
אמר שהיא רואה אמר שאינה רואה
מופדת לבעלה ואסור לקדש ולתרומה
עד מלאת ימי טהרה ובמלאת אינה
מביאה בתוך מלאת ואם הביאה בתוך
מלאת לא יצאת אפלו הביאה בתוך מטות
על הולדות הראשונות לתיצא
לבן לייב על כל בן ובן אולבת
לתייב על כל בת ובת ולבד שתהא
לידת שלטי לואחר מלאת של ראשון אבל
בתוך מלאת אפלו מאה זה בתוך מלאת
על זה נדה בתוך מלאת של קרבן אחר
היא מביאה על ידי כול או לבת
להביא את המפלת אחר לשמונים ואחד
אתה חייבת בקרבן אחר כדברי ציר
הלכה בית שמינוטין מן הקרבן

אמרו בית הלל לבית שמאי מה שונה
אור שמונים ואחד מיום שמונים ואחד
אם שונה לו לטומאה לא ישוה לו לקרבן
אמרו להן בית שמאי לא אם אמרתם
במפלת יום שמונים ואחד שכן יצאת
לשעה שהיא ראויה להביא בהקרבת חמץ
במפלת אור שמונים ואחד שלא יצאת
לשעה שהיא ראויה להביא בה קרבן
אמר להן בית הלל ומלא המפלת יום שמו
נים ואחד שחל להיות בשבת תוכיח שלא
יצאת לשעה שהיא ראויה להביא בהקרבת
וחייבת בקרבן אמרו להן בית שמאי לא אם
אמרת במפלת יום שמונים שחל להיות
בשבת שאעפ שאינו ראוי לקרבן יחוי ראו
לקרבן צבור תאמרו במפלת אור שמונים
ואחד שאין הפילה ראוי לא לקרבן יחיד
ולא לקרבן צבור הדמים אינן עפיות
שהמפלת צנוח מלאת דמיה טומאים ומעלה
מן הקרבן אמלה בית הלל וכשהוא אומר
או לבת להביא את המפלת אור לשמונים
ואחד שתהא חייבת בקרבן תביא
כב שבן שנתו לעלה שנה שלו לא שנה
למטן העולם ובן יונה אומר לחטא
אוזה אוזה אפתח אחלמי אהפלו מלמו
שהיא מיעפלת בה ומביאה חובבן אפתח
אחלמי אהכה והקריבו מה תל
לקו שהיא טעונה שנים יכול יהוא שנים
מעכבין אותה תל והקריבו אחד מעכב
אותה ואין שנים מעכבין אותה ואם
ינדע אם חטאת אם עולה כשהוא אומר
וכפר עפיה מה מצונו בפל מקום
כפרה בחטאת אף כאן כפרה בחטאת
אבל העולה דרון היא ואינה מעכבת
וטהורה לאכול בגבחים החלמות
עפלי מי טהרה הרי היא בה בטוב
יום לקדש נלתרומה שלמוי מעי מלאת

בין מפוזרין תל ושלשים יום ושלשת ימים
מה שלשים סמוכין אף שלשה סמוכין
תשב בדמי טה לומר הכת שמואל
טהורים באשפת לבו שגלו לפני מי שאמר
היה העולם שחזקה דמים שופעין אחר
לידה ואי אפשר להרחיקה מבעלה ונתן
מדאי לפי כך מה תנה טהור הוא אע"פ
שהכל מספיק אחד ומתקום אחד הוא וזה
התורה סומאמו והתורה טיהרתן והא בין
דס כלים בין דס טמא כלם כהור האמיק
הדבר תלוי בדמים אא בימים ישעת רואה
והוא טמא ישעת רואה והוא טהור
תשב בדמי טהר יושבת עם בעלו
ומשמשתו אע"פ שהיא רואה והוא שנת
כול אחד שבעה כדי שתסתלק מטומאת
לידה בכל קדש לא תגע וכול אף
במעשר תל ולא המקדש לא תבוא כסה
מקדש ישבו בטוילת כשמת אף הקודש
יש בו כטוילת טמאה וצא מעשר
אומה מקדש הנכנס לו בטומאה עוש
מית אף הקודש האוכלו בטומאה עוש
כרת יצאת תרומה שאין בה כרת תל בכל
קדש לרבות את התרומה אומה קדש
מעמש כביעה אף מקדש מעמש כביעה
אף מקדש מעמש כביעה אכל שלא תיננס
בגלוגיקה תל ולא הסקף לא תבוא מכל
מקום לפי טל הדדתם את בני ישראל
שומע אני בין מתוכו בין מאחריו תל בוילת
ואם מקדש לא תבוא יוכל וילדת תהא מטה
מא אותו מתוכו ושאר כל הטמאים במקומו
בין מאחריו תל בני ישראל בני ישראל
מה ילדת אינה מטמא אותה לא מתוכו
אף כעל לא יטמאו חותנו לא מתוכו
אין לא הבא בדי טומאה חמור
רח בולדת הבא מידי טומאה קלה טומ
חת מה ובועל כרה וכל המטמא את

האדם מל תל ולא ימותו בטמא בטמא את
מש לרבות את כולן עד מלאות ימנה
לרבות יולד בקבה בכל קדש לא תגע שן
חזרה לאוכל אתה אומה חזרה לאוכל
אנ אינו לא חזרה לכנגד תל בכל קדש לא
תגע ולא המעך לא תבוא מקדש קדש למקד
מה מקדש עוש בו כטוילת נשמה אף קדש
דצר שוש בו כטוילת נשמה ואי לכביעה מא
כטוילת נשמה איפא לא לא כילה ואפרה
וחמגא לא כילה בלשון כביעה למימאה
דביעה באטלה אף ללא וילדת שמוזהרת
על כטוילת קדשים שאר טמאים מלודיג הוא
מה וילדת טמאה טומאה ודועה ומוזהרת
על כטוילת קדשים אף כל שהוא טמא טומא
שועה משהר על כטוילת קדשים ואם תקבה
אין עמה כלום עד דאמרה מזוכי לא יהב
סה שכ ויאמר בקבה שכרן עלי ואתה תק
במה ואם כקבה אין לך לא נקמה מל לרבות
טומאום ואנדראובם תל ואם בקבה תלודיג
הדבר תלוי לא בלידה שאות למודין אתה
יהודה בין דעץ מקרא חט שפנעים וכלתה
יולדת תקבה טמאה שבעים אמי להאף הוא
טומא וטיהר בזכר וטימא וטיהר בזכרה
מה בשפיהר בזכר בכקבה כפלים בואקנע
טומא בשכר בכקבה כפלים בל אחר סימא
יצא וחיהר עליהן אמי להן לא כיינת עריך
להישקן לכם שהדי שבועים קריכנה ועל
אם למקרא לא שותשובה לדבר טמא
וטיהר בזכר וטימא וטיהר בכקבה מה ימי
טהרתה כפלים בזכר אף ימי טומאתה
כפלים בזכר הולכה לך לדבר הזן זכר
שימי טהרתן מעשין ימי טומאתן מעשין
בקבה שימי טהרתה מעשין אינו דין שימי
ימי טומאתה מעשין תל מאה שבועים כט
שהן ארבעה עשר יום וששים יום
בין סמוכין בין מפוזר תל יום מה יום כול

מהשגור ומטמא מקדש וקדשון מביא
מהשגור מה להביא שנים תחת אחד אף
תבוא שנים תחת אחד גראה בלמי דימה
דען מחוקר כפורים ממחוקר כפן לנכוח
מטמא מקדש שאינו מחוקר כפורים כול
כה לך לדרך הזו וצ"ע מי שאין הענין שבו
מביא בהמה ממנו שאין הענין שלו מביא
בהמה לנכוח מעורע שהרי הענין שלו מביא
בהמתל ולתת תחת שני בני יונה שנים
היא מצויה אינה מצויה שלשה אחד
לעלה מה תל בכל מקום הוא חונק אחד
לחט וא לעל נכח הוא חונק אחד לעלה
לחטאת בכל מקום שנתחלפה חטאת הקדוש
חטא לעלה באין סבתחלפה העולה הקדוש
עולה לחטאת כל מקום שהיא באה על
חטא הקדוש חטאת לעולה באין שאינה
באה על חטא הקדוש עולה לחטאת
כל מקום ששנים באין תחת חטאת הקד
חטאת לעולה באין שנים באין תחת
חטאת הקדוש עולה לחטאת
מה תל אחד לעלה וא לחטא לפי ששנים
אחד אחד לחטאת ואחד לעל שהיא מצויה
חטאת תולה תבוא עלפה ממין חטאתה
כאן שהיא באה עולתה תולה אצל שנת
חטאתה ממנו עולתה תל אחד לעלה ואח
לחטאת שאם הביאה חטאתה תל ועולתה
בן יונה תכפול ותבוא עולתה תל עולתה תל
וחטאתה בן יונה תכפול ותבוא עולתה בן יונה
בן שאי אומי הולכין אחר הרואש
אחד לעל וא לחטא וכפר מעלמו שהכפרה בה
טאת וטמאה לאכול בזבחנים
ויברר אדם כי יהיה וממה עבין
צדעם אעל ינלית אמר חטובה מצדעת
אינה באה לא מצדעים מכנעניק כל אשה
שאינה מצדעת טיה כראוי גורמת שילק

בניה בערע אמר שמעלאמפט מה זמיה
שלאשה משוטן עליה מפת שהיא אוהבת
לאכול ורקות והירקות משנין את האדם
ועוד אמר שמואל הדואה דם כדם שהיטת על
וד לא פחות ולא יותר תרח מושהרת בכפשה
ומצמרת כדורה כראוי ואם לאו היא גרמ
לכנה שיהא מעורע ויצטרך לעופרין
אדם כי יהיה בני ישראל מוטמא אבג
עיס אין הגוים מוטמאין בכבעים או יוכל
אפלו נתגירו תל אדם מיכן אמר בהרת
שהיתה בגוי ונתגיר בקטן נעלה בקומט
ונבלה ר' אבנר בן עשריה מטהר נשתבמו
איהן ר' אבנר חפשא אומי להקל טהור
ולחמיר תיראה כעחלה ר' טקיב אומי בן
להקל בין לחמיר תיראה כתחלה לבין
טמא אדם כי יהיה כי יהיה מן הדינו
ואוכל בעור בשרו מה תל לפי ששעור
בכבד הפך לבן שיפול אין לו לא מקום שהוא
ראוי לבדל שיער לבן מקום שאינו ראוי לו
דל שיער לבן מכל תל בעור נשאו חיבה
שאת שן העאת בהרת או בהרת
קפחת שני לבבות מכל קפחת שני לשאת
פול שאת או שפחת או בהרת הטול הכת
לקפחת באמצע כלמי כל קפחת לשאת
וספחת לבהרת ומה לשון קפחת לשון טפלה
היא כד' קפחני בא אתחת הבהונות לאכול
פת לחם ר' זירא אומי נשמרה לכבד שאת
וכאמרה לבנה בבהר מה לכבד האמורה
בשאת ישלה טפילה אף לבנה האמורה
בבהרת ישלה טפילה מיכ אמר מראות
כרעים שנים שהן ארבע בהרת וקפחתה שאת
וקפחתה בהרת עזה בשלג שניה
לה כקיד ההיכל השאת פצמור לבין
שנייה לה כקדוש ביצה למנה לא דומין
ישני הילכים ושני הפרדים מלכו שלשה

פשה לתדומה ועדין היא פקולה לקדש
הביאה בפניה כשהיא חף בקדש
וצהרה ממקור דמיה מכלמי שכל דמיה
שהיא רואה אינו לא מן המקור דמיה
מכלמי שדמיה הרבה שמתין בו האדם ו
והשחור ופקחן כדום ונכמילוי אדמה ופא
וכמזג בית שמאי אומ' אף במימי תלתן
וכמילוי צער צלי בית הלל מטריה דם
היורק עקביה בן מהלל מטמא ואבנים
מטהרין זאת תורת היולדת תורה אחת
לכל העולמות שהן חייבין בקרבן או יבולא
שפיר מלא מים מלא גונים כמעין דגים ו
גבים שקצים ודמשים המפלת יום ארבעים
אוה מפלת דמעות אדם בעל כנף תל לזכר
מן לנבחה עי שיהא בו צורת זכר או צורת
נקבה או יפול המפלת ואין ידע מה הפולה
תל זאת תורת היולדת יולדת מכל מקום
ככל גיזלהו כל שאמנו לידה ודאי מצו
אה קרבן ודאי ובאכל וכל שאמו טמאה
ספק לידה מביאה קרבן אונו באכלא מעשה
חטאתה עי שתעבור צורתה ותצא לבית
השריפה וכל שהיא ספק ספיקה אינה
מביאה כלל כל שטומאתה ודאינותה לה
ימי טוהר וכל שטומאתה ספק איה ימיו
הר כלל לא דען בה להחמיר תשב ארבעה
עשר יום כיוולדת נקבה ואין לה ימי טוהר וכל
דס שתראה הוא דס שיבה אודס כדה בא
ולדה וזו היא שאמרנ בה תשב לזכר ולנקבה
ולקבה ואם אין ידוע אם זכר אם נקבה תשב
לזכר ולנקבה תשב ארבעה עשר יום לזכר
נקבה ואין לה ימי טוהר לא ענין תשלום חת
עיס ווס צדקות זכר ודען בה להחמיר מכל
מקום שאן תלמודין אתו שמוע בקוחה
מבעמיה אמר טורה יולדת מביא קרבן אמר
להם בשעה שכורעת לילד קופץ ומצבעת
שלא אצחק לצעלי לבי כך אצורה תורה

תביא קרבן כותקוף ליה דב אשי האמצויה
היא ובחרטא תליא מילתא ועוד קרבן שבוע
בעיא לאותווי ויש אומ' לא בא הילת לא
להתורה במקדש וקדשיו תכו רבנן
זאת תורת היולדת לשכר או לזכר למעלה
הוא אומ' זאת תורת הבהמה ורעוף ופימה
עטן יולדת אצל שקצים ודמשים שא
תזוה דעתו של אדם אומ' לו יתוש קסא קדמך
במעשה בדאש אף דוד אמרה בספר תלים
החיה נכל בה דמש וצמר כבף ולבבוק מלכ
ארץ וכל לאמים ויא למה אמעט
יולדת אחר עטן בהמע כללך שבין שקיים
אדם את המצות יצא מכלל בהמה
לית תורת היולד תכן התם האשה
שיש לה ספק חמש לידות ספק חמש שיבת
מביאה קרבן אחד ואנכבת בשבח ואין השאר
עליו חובה חמש לידות ודאיות חמש זעוג
ודאיות מביאה קרבן אחד ואנכלת בשבח
והשאר עליו חובה מעשה
שעמדו קנים בירושלים באידי זוג חמיר
שמעך בן גמליא המעון הזה לא אף הלולת
עא שיהיו צדיקין נכנס לבית דין ולומר
האשה שיש עליה חמש לידות ודאיות חמש
חמש צבות זדא ינד מביאה קרבן אחד
ואנכלת בשבח ואין בשאר עליה חובה
ועמדו קנים בירושלים ארבעתם בוראת
שעה הוא דעבד עי שהזכר קנים ואנה
הלכה ואם לא תמצא ידה ויש
אין אומ' לה כלות ולא לעקוק באומנות
יש לה שה ואין לה צדיק מן שתביא קרבן
עליה ויש לה ולקחה שנת תרוב
או שטבט יכה שנים היא מביאה אינה
מביאה שלשה הכל דין הוא זומביאה
שגיד ומצורע מביאה מה שגיד מה מצורע
מביא אחד תחת אחד אף זומביא את
תחת אחד הולכה לך לדין הזו זומביא

שהוא סימן טובטאה בכתף אינו דין שיהא סימן
טובטאה בכבד תל' לבין לא צהבי ומראה
הכבד עמק אין מעמלנו עמק מראה הכבד
עמק אין שיער לבן עמוק ומראה הלעמ
לרבות מראה רצעי לכבד יפול אף מראה
חמישי יש תל' כבד צועת הוא הוא אין לו אמר
אה חמישי וראה שלב יראה שתים באחת
יכול לאוראה שני כבדים בארס אחד ויאמר
לו אתה מוסגר בזה ומוחלט בזה מוחבזה
ומוסגר בזה מוסגר בזה ובזה ומוח בזה
ובזה תל' כבד וראה צרעת וראה וראה
שיהא נראה כולו באחת שאם היה בראש
חוטמו שופע הולך והולך אובראש מצבנו
שופע הולך והולך אינו טמא מיכן אמעטת
וארבעה ראשי איברים בארס שאנו מוטמ
אין מעום מחיה ראשי מצבעות ידים ורגלים
וראשי אזנים ראש החוטם וראש הגויה
וראשי הדדין שבאשה ה' יהודה אומר אף
שכאיש ל' אינער אומי אף היכולת והולך
בין והמקמרים חוכן הנידמאין משום מחיה
והלכתא מיטמאין וטמא אתו אונג
הוא מוטמא ואינו מצטמא את התולע פומע
טומאתו מתוך כבד ע' שלא בא אצל הכבד
אמר עקובה שאתי את רבן גמלי' ואת רבי
הושע במחולקין לבדוד בתוך הקבוצה מהוא
אמרן לילח שמעכו אצל שמעכו ע' שלא
בא מעל הכבד טהור לאחר החלוטו טמא
התחלתי מבשר צהן ראונת אחד עומד לפע
בהן ואחת בתוך הקבוצה טהן ע' שיטמאנו
כהך' מאומתו היא טהרתו ד' אינער אומ
כשילכל לונגע אחד ויטהר ממנו וחכמים
אומעו שתפסו בפולני ואם צהרת לבנה
אין לא צהרת לבנה מכל לרבות את השאת
שהוא לבנה תל' למעטן שאת לבנה ומכך
לרבות שאר המראות ללבנות תל' ואם

בהרת יכול כשם שהיא שלישי לכתוב
שכ שאת או ספחת או בהרת כך תהא שלישי
למראות תל' לבנה היא היא לבנה נא למע
לה מראה וכמה תהא לבנותיה כשלבט
והנה מרים מצ' משלב יכול כל שהוא כמראה
שלב יהוא טמאין ושאר כל מרא יהוא טהור
תל' בהק הוא טהור הוא בהק טהור למעלה
ממנו טמא מיכן אמר מראות כבדים שבים
שהן ארבעה בהרת עשה בשלב שניה לה בפי
היכול והשאת כקרום ציעה ושעה לה בצמח
לבן דבריו ל' מאור וחכמים אומי השאת
כצמר לבן מאי צמר לבן אמר רב ביצי אמר
אפי כצמר יד נקי בן יומא שמעטמין אותו
למיילת שניה לה כקרום סצה הא למדת
שאין כבדים למעלה משלב ולא פחות מקרום
ציעה אין ל' לא לבנה טמאה לבנה אומ
צמת מכל תל' בהרת לבנה אומי אול' צמח
על הפתוך שהוא כלבץ מיכן אמרו הפתוך
שבשלב כיון המזוג בשלב הפתוך שבסוף
ביום המזוג בחלב דבריו ל' ישמעאל ד' עקובה
אומי אדמדם שבצה ושבצה טיין המזוג צמ
לא שלשלב עצה ועילקויר דיהה המטה
ארבע מראות למצטרפין זה עם זה לפטור
להחלטה ולהקביר בן שהיה הנגע כולו בשלב
או מקצתו בשלב ומקצתו כקרום ציעה בין
שהיה מכל לבן או כולו אדמדם בין שהיה
מקצתו לבן ומקצתו אדמדם כולן מצטרפין
זה עם זה כולן כבדים תכו רבין
ביצד מעשרין את הפתוך מאך אותן כאר
ארבעה פוסות אלאים חלץ כתרוב בראש
שני טופודם ובשני ארבע ובשלושי עמונה
וכרביעי שש עשר הפתוך שבהרת במראה
כח דבוי' והפתוך שבשאת כמראה כח
שלושי והפתוך שבספחת הבהרת כמראה
כוס שני והפתוך שבספחת השאת כמראה כוס
ראשון

לעצמה ממלכו שלמה והפרכו שלמה למ
 עלה מהפרכו שלמה שאת אין לשון שאת
 אגובה כמראה העל שהיא טראה גבור
 ממראה החמה ולהלך הוא אומי ומראה
 עמוק מאי עמוק במראה החמה שהעמוק
 ממראה העל והיה מלמד שארבעה
 ראות מעט רפיון זה עם זה לפטור ולהחליט
 ולהקציף בעזר בשדן שלכדאה ולהקציף
 אומי בעור הפער בבינוכי מיוכן אמי בהרת
 עשה כראית בגרמני כהה ופשהה בפושע
 ה' ישמעאל אומי בית ישראל אומי כרת
 כאשכדוע לא שחור ים ולא לבנוס לא ביונה
 ה' עקובה אומי יש לעיורק שממכך שהגור
 בהן צומח שחורות ולבנות וגיננויות
 מפיח קס בעוכי ומקיסומבחוץ ותיראה
 בבינוכי ה' יבורה אומי מראות כגעי
 להקל אצל לא להחמיר כת בעור גשר
 וכת בעור הפער נודאה הגרמני בפשוט
 להקל ונמצאת מקיים בעור הפער וחכמ
 אומי זה וזה בבינוכי והיה בעור גשר
 נבע מלמד יצאה מעטער מנוכולת לבגעי
 צדעת אין צדעת פחותה מכבר קבלה
 ריך מא טימא כאן נעומטן בסוהינה מהיה
 בגרוס אף כאן בגרוס כה אט אמרה במתיה
 שהיא ערובה בעישה תאמנה בשוער לבן
 שאין לבקומון שוער תל צדעת צדעת
 והוצא אהרן אין לי אההכן עצמו
 לדנות כהן אחר תל הפה וכו' לרבות בעל
 מומין תל מבנין יכונל שאני נזרבה חללים
 תל הסהנים יצאו חללים ומכ לרבותת
 כל עזרא תל אה אחר אס סופונו לרבות
 כל ישראל מה תל או אחר מבנין לא ללמד
 שאין סוממא זטהרה לא מפי כהן בער
 חכם שבישראל רואה את הנגעים ואומי
 לכבן אע"פ שנטה אמנר טמא והוא חומי

פירא אמנר טהור והוא אומי טהור
 מה תל הואל אחד מבג הפי
 לפי שכ ועל פיהם יהיה כל ריבונכל בגי
 הקיש ריבון לנגסם מה נגעים ביום אס ו
 ביום האמה יניץ בשלשה אף נגעים בשלש
 קל וחומר אס ממנוכונ בשלשה גופן לא והא
 בשלשה ואם כן כלמה נגמי חו אחר מבג
 הפה כולמיר שבכרן אחי רואה את הנגעים
 והוא הרהק את הנגע שיהנא יוכיו
 מן בשעה שהנא רואה אומי בעור הפער
 בעור הפער הבינוכי בעור הפער שיהא רואה את
 כל הנגעים נמוכנסו כאחת ה' יוכי ביריה
 אומי טה תל בעור הפער שיהא כל שמועה לו
 קמנין לעור הפער וסמוך לפטיון שאס היה
 זמנוך לראש ולפנין לשחין ולעמנה ולקר
 הת חינו פושח לה' ושער מינוט שוינר
 ימתי שערות בגע להביא את שבתוכו
 וצובב חוצה לו ומט לשחוצה לו ושוכב
 לתוכו בגע הפך לבן לא הקורס שני
 אס אט בהרת קדמה לשיער לבן טמא אס
 שיער לבן קורט לבהרת טהור אס פקטמ
 ל' יחושע לקחה מאי קיהר ל' שאמא אהרני
 הוא יכלת הוא כל הפער תקהיוכ עניו מלמד
 שתיקה ופיהר ולית הלכתא פותיה
 נעור בכ הפך לבן מיוכן אמי שתי שערות
 שקרן משחיר וראשק פכלבין טהורי עיקרן
 מלבין וראשק משחיר טמא וכמה ירא
 כלב לופית ה' מאוי אומי כל שהוא נחמנים
 חומי כשוער אמר מאור שלא יהוא בכ
 ארס מצימין שבגולם הן טרונין אהרן שיש
 לבן טמי שאיבו לבן טהור והלכתא פותיה
 לבן לא ירוק לא אדום לא שחור אוציה
 את כולל ופא אנציה שיער צרב ורין הוא אמי
 אס שיער לבן שאיבו סימן טומאה בנתק
 הרי הוא סימן טומאה בגע שוער צרב

היום יהוא כשרים תל לבל מראה עיניו
מה כהן פדט לשחרר מאור עינו אף היום
פדט לשחרר מאור היום" מעיני אמר הוא
את הנגעים בשחרית נפין הערבים ולא בתח
הבית ולא ביום המעונן לפי שכהה נראית עזה
ולא בעהרים לפי שעה נראית פרהי
וזמתי רוחין בשלוש ובארבע ובחמש ובשבע
ובשמונה ובתשע דצדו ר מאר" ל יהודה אומ
בארבע ובחמש ובשמונה ובתשע וכן הלכה
והנה הנגע עכשיו בעונן שאם העז וכהה
או כהה והעז בלא כהה" לא פשה שאם
פשה וכנס איכנס ופשה בלא לא פשה"
והסבורו שני ימי שניות מלמט שיום שביעי
לה לואן המנה בין מעלפנו בין מלאחר
וראה הכהן אתו ביום השני כהן שהוא חותה
בראשונה ראהו בשנייה ואם מלת נראה כהה
אחר בתחלה" והנה כהה שאם העז וכהה
בלא לא העז" הנגע שאם כהה והעז בלא
לא כהה" ולא פשה שאם כנס ופשה בלא
לא פשה" הנגע שאם פשה וכנס בלא לא
פשה" אם באמרו בשבוע ראשון למה
באמרו בשבוע שני לא לפי שבבגדים העונות
בראשון מקבירי נצטנו שורף" ובאדם
העומד בראשון מקבירי נצטנו כוטר לפיכך
צריך לומר בשבוע ראשון וצריך לומר בשבוע
שני" וטורו הכהן שיאמר לו טהור
אתה לא שיטורו בדבר אחר" מקפחת
היא מעל שנסתכן מראיה" מקפחת היא
מעל שהלכה וחזרה והלכה בתוך הקבר
הואיל ולא פשת ולא נראה כהה לא אחיה
ולא שוער לבין טהור הוא" וכנס בגמלת
מא משכב נמושב ומלמטא בביאה"
וטהור מכלל שביא טמא" דתכן אין בך
מצורף מוקבר למצורע מוחה" לא לרועה
וכדימה תגלהת ועיפריק" וכנס בג' וט

יכול הרי הוא מסוכל תל ואם פשה תפוטמו
ואם פשה אין לי לא פשוין מעל לרבנות
שוער לבין ומחיה תל תנשה ואם פשה תל
לרבנות אפ כול" מיכן אמר החליטו בשוער
לבין והלך שער לבין וחזר שוער לבין ובמחה
וכל בפשוין בתחלה בסוף שבוע ראשון בסוף
שבוע שני לאחר הפטר הרי הוא כמות שבייה
החליטו בעתה והלכה המחיה וחזרה מחיה
וכן בשער לבין וכן בפשוין בתחלה בסוף שבוע
ראשון בסוף שבוע שני לאחר הפטר הרי
הוא כמות שהיה" החליטו בפשוין והלך
הפשוין וחזר הפשוין וכן בשער לבין ובמחה
בסוף שבוע ראשון בסוף שבוע שני לאחר
הפטר הרי הוא כמות שהיה" יכול והוא השני
מטמא בתחלה תל אחרי הדאתו אכל הפה
יכול אם ראהו אכהן שהוא פשה והולך יזקק
לו בתחלה תל לטהרתו אינו כשקמל לא
משעה שהוא רואה חתו מטומאה לטהרה
וכראה שנית להכה כהן שהוא רואה בראשו
רואהו בשנייה ואם מלת רואהו כהן אחר
וראהו הכהן וה פשת המע בפטר הרי
זה בא ללמנו על הפשוין שאם נשתבן מדאין
יהא טמא" וטמאן הכהן צרעת הרי זה בא
ללמנו על הפשוין שלא יטמא לא בארבע
מראות ובהן המה שהאוס מטמא הפשוין
מטמא" בלא דין הוא האוס מטמא והפשוין
מטמא מה האוס אינה מטמא לא בארבע
מראות אף הפשוין לא יטמא לא בארבע
מראות הלכה לך לדרך הדן שוער לבין שמת
מאה והפשוין סימנ שומחה מה שער לבין
מטמא בכל מטמא לבין אף הפשוין הזה
מטמא בכל מראה לבין" נראה למידי כהה
דבר שהוא מטמא בכל הנגע מדבר שהוא
מטמא בכל כנגעים א' וכח שוער לבין
שאינו מטמא בכל הנגעים" הלכה לך

במצוא שמנוכה מרחות ארבעה בחלוק וואר
בשה בכתוך ר' חנניה סבן הכרבים חומה
מרחות כגעים עשה עשר ל' דוסא ב' הרבונק
חומה שלשים וששה עקביה בן מהללאל חו
שבעים ושנים הא בוצר ל' חנניה סבן הכרבים
חומה ששה עשר שמורה מרחא בשבוע ראשו
ושלשה מרחות בשני שאם עמך במות שהיא
חונשתנה או חיקר או הכבד דרוך להבחין
בן מרחא שבוע ראשו למרחא שבוע שני
ל' דוסא בן הרבונק חומה שלשים וששה
הא בוצר מינו כגעים ששה בארס ארבעה
כגעו עור בשר געוי שחין ומכורה יגעוראש
ושקן געוי קרחת וגבחת שמורה לכלאחור
ואחר הרי שלשים ושנים ושנים כנגעו
בגדים ירקרק ואדמדם הרי שלשים וששה
עקביה בן מהללאל חומה שבעים ושנים
ששה עשר בכל טון ומין מרחצנה נגעו
ארס שמורה במרחא שבוע ראשו וטמא
ראה שבוע שני הרי ארבעה וששים וארבעה
לכגעו בתים שנים לשבוע ראשו ושנים
לשבוע שני וארבעה לכג בגדים שנים
לשבוע ראשו וששים לשבוע שני הרי שבעים
ושנים או כולל מרחות כגעים שכלכגעים
תלויין בה אמר יוכו שאר יהושע בן
שלה עקביה את ל' עקביה חמי לו מנכ
מה אמרו מרחות כגעים שנים שה ארבעה
חמי לו ואם לאו מה יאמרו אמרו יאמרו
מקרום ביצה ולמעלה טמא חמי לו כלל
טק מעטרפין זה עם זה חמי לו יאמרו
מקרום ביצה ולמעלה טמא ומצטרפין
זה עם זה חמי לו מלמד שאם אינו בקיבה
ובשמותיהן לא יראה את הנגעים מי
חמי מנ איה חומה כהן שהיא בקיבגעים
ולא בעתקים בנתקים ולא בקרחות בארס
ולא בכבדים בכבדים ולא בבתיים במרחא

ראשון ולא במרחא שני במרחא שני ולא
במרחא שלשים לא יראה את הנגעים עד שיה
בקי בה ובשמותיהן כלל שאת הנגעה לכלכגע
ל' ול' ול' ול' ול' ול' להנחת ביום הטמא
ובהטרא אינוי פול להחית עד שיהיה בקי בכו
ל' חמי חומה לא בתדכו במנח לא לחקור בהק
ול' חמי חומה שלכה אם מכתין צין מין למען
ובין מרחא למרחא או אינו מכתין
ושערה לא שער מחיתה בוצר בהרת כגעים
ובה מחיה כעושה שיעור לבן בתוך המחיה
הלכה המחיה טמאה מפע שיעור לבן כל
שער לבן טמא מפע המחיה ל' שבעים מטה
מפני שלא הפתו הבהרת אמרו לו והלא
כבר טמא ושער כגעים הפך לבן כגעזה מכל
מקום ושערה לא הפך לבן והם הא
הפך לבן טמא ושערה לא הפך לבן והם
הא אם ישבה שיעור שחור אינו ממעטה
שאן התלכסדים את ל' וקו בהרת וצה
שיער שחור חוששין טמא מיעט מקומו
את הבהרת מכבדים חמי לה אם בן בהרת
ובה שיעור לבן חוששין חנו טמא מיעט מקומו
את הבהרת מכבדים אמרו לו אם אמרת
בשיער לבן שהוא סימן טומאה תאמר בשו
ער שחור שאינו סימן טומאה חמי לה הרי
שופצה עשר שערות לפנות כלום ה' סימן
טומא שתיים חוששין חנו על המותר
שטמא מיעט מקומו את הבהרת מכבדים
אמרו לו לא אם אמרת בשער לבן שהוא חמי
טומאה תאמר בשיעור שחור שאינו מע טו
מאה חמי להן חף שיעור שחור הופך נהוה
מין טומאה ואומי נשערה לא הפך לבן והפגיו
הא אם ישבה שיעור שחור אינו ממעטה
והקגיר הל' את חכ ש' ימ תחלה
ונאהו הכהן בשעויעי וכולל בן בוס בין בלוה
תל' ביום לא בבלילה וכולל כס למרחא

לבנו בניחזור בך בארבעה דברים שהיית
אומן אמנו לו ואתה למען חסרת בך אמנו לו אמ
שמעתי מפי מרובין והן שמענו מפי מרובין אמ
עמדתו בשמעותי והן עמדו בשמעותך אבל
אתה שמעת מפי היחוד ומפי המרובין מוטב
להבין דברי היחוד ולאחוז בדברי המרובין אמ
לו אבא פקיד עבדי לחגיריך אמנו לו איני מקויד
שמא עולה מעמדי אמנו לו לאו אמנו למעשיך
קרבוך ומעשיך ירחקך והיא הפכה שהפכה
כולה לא שהפכתו מקצתה כיצד בהרית
כחצו גרים ובה שתי שערות כוליה בהרית כחצו
גרים ובה שורה אחת הרי זו להקביר והיא
הפ שהפך כולה את כולו ולא שהפך כולה את
מקצתו כיצד בהרית כחצו גרים ובה ש
הה אחת כוליה לו בהרית כחצו גרים ובה ש
הה אחת הרי זו להקביר בהרית כחצו גרים
ואין בה כלום כוליה לו בהרית כחצו גרים ובה
שתי שערות הרי זו להחליט מכני שהפכה ו
בהרית שלימה ומחית בשחי שיכול
כל שהוא תל שיער לבן ומחית בשחי בש
מה שיער לבן מקום שתי שערות חס המחה
מקום שתי שערות יכול לא תהא טמאה עד
שיהא בה שיער לבן ומוחה תל צרעת נושעת
היא היא טמאה ואוכה צריכה זכר אחר
לקערה אם פן למטה נאמי שער ומחית בס
מלמד שלא תהא טמאה עד שיהא בה כחי
לקבל שער לבן ומחיה ומערה בעד שהערה
מקום צמיחת שתי שערות על שתי שערות
יכול כשם שיער לבן מטמא מצדן המחיה
טמא מצד תלפזאת עד שתבא מבוצעת
בשאת ויהיה מקום קבוצ לה מקום צמיחת
שתי שערות לכל צד מיסן אגב גופה שלצרות
כגרים הקלקו מרובע שהוא מקום תשע
צדשות שהיא מקום צמיחת שש נשלטים
שערות ופחות מזה איבו קרוי נבע

בשר חי להשחיך בשר חי לא פהק
בשאת לא בשחיך בשאת לא בבוהק אינה
מטמאה עד שפחה בגופה שלבחרת
צדעב ככין אם לכל הצרעות שיהוא כגרים
נושבת מבלתי שהיא מטמא שלא הפוכה
הלא דין הוא שיער לבן קומץ טומאה ומחיה
קומץ טומאה מה שער לבן אינו מטמא א
הפוך אם מחיה לא תטמא א הפוכה תל
נושבת אכלוהיא מיושבת מקומם מלמד
שהיא מטמא א הפוכה יכול לא תהא
מטמא הפוכה אמרת קל וחומר ומה שער
לבן שאינו מטמא שלא הפוך מטמא הפוך
מחיה שהיא מטמא שלא הפוך אינו מטמא
טמא הפוך והיא היא היא מלמד שהיא
מטמאת הפוכה וטמאו הפוך לא יסג
למדינו שאין מקבירין את המעחלפ מנשא
מחליטין את המעוסבדין מסגדין את המוס
גר ולא מחליטין את המוחלפ תל לא יסג
כי טמא הוא כל שנקרא עליו טמא איבו
קוק לו מולא יקבורכו כיסמא הוא שא
הוא הפוך עצמו מוחלט לא יקבור לאחרים
תלכי טמא הוא בכראה דברתי לא דברתי
בדעה כי נאמא הוא ואם פרוח תל
מיכן אמר הפורח מן הטמא טהור או יכול
אם הפורח מן הטמא יהא טהור ודין הוא
מה אם הטמא שפרחה בכולו טהור הטמא
לא כל שכן אם פרוחה בכולו יהא טהור תל
כיטמא הוא ואם פרוח תל עד שתפרח מתן
החלט או מתוך הקבר אבל מתוך הפטר
טמא אם פרוח תל אין לו לאבזמ
שפרחה בכולו כאחת מל פרוח וחזרת
ופרוחת וחזרת ופרוחת נמוץ ופרוחת תל
תפרח ואם פרוח תפרח אין לו לא מלמד
למעטן מלמעטן למעטן מל תל תפרח אם
אם פרוח תל אין לו לא מטמאת לטמאו

לדורך הזו דנין דבר שהוא פומק טומאה מדבר
שהוא פומק טומאה לתבוח האוס שאינה פומק
טומאה תל וטמאתו הכהן צדעת הרי זה נא לכל
מר על הפשוט שכל יטמא לא בארבע מראות
היא פרט לשפחת לבהק בגע צדעת
הרי זה מוסק על ראשון לה שלום קומט צדעת
אם כן למה הוסק לומר ריוק למשה להתבונן
בין פרשה לפרשה ובין ענין לענין
בגע צדעת ומה הכהן והנה שאת לבנה
בע והיא הפ שער לבן ומה בשר חי בש לבנה
לשאת שהיא מיטמא במהי מג לרבות שאר
המראות שיטמאו במה נדון הוא אם מצינו
ששוו כלהמראות לשאת ליטמא בטוער לב
שאין שער לבן ראוי ליטמא במחיה וקל וחומר
אם שוו כלהמראות לשאת ליטמא בשוער
לבן שאין שוער לבן מיטמא בקרחת ובגזחת
לאישו כל המראות לשאת ליטמא במח
שהמחיה מיטמא בקרחת ובגזחת למה
אם שוו כלהמראות לשאת ליטמא בשוער
לבן ששוער לבן מיטמא בשחין ובמכור ישו
כל המראות ליטמא במחיה שאין המחיה
מיטמא בשחין ובמכור תל בגע צדעת כלומר
אם כגעים אוסנה הוא אוס או הגרית
שהא אוס מג לרבות שאר המראות האחרות
נהיה התשובה תל בגע צדעת כיתהיה
מן הריבך מיכך באדם להביא את הגא
כולו לבן שתהא המחיה מיטמאתו הלא דין הוא
בהרת קטנה מחיה מיטמאתה בהרת גדולה
לא תהיה המחיה מיטמאתה לא אם אמרת
בהרת קטנה שהיא פומק טומאה הואיכל
ואינה פומק טומאה לא תהיה מחיה מעט
אתה תל באדם להביא את הגא כולו לבן
שתהא המחיה מיטמאתה מג אתה אומר
קראו לו לראות נגע אחד וצמח בנגע אחד
מכ שהוא שקוק לו תל בגע צדעת ומה הסך

והנה שאת
כל שחפפתו הצדעה זה הוא שער פקודה שער
קביו בן מהלכל מטמא וחכמי מטה דייק
תכן הרב שער פקודה עקביו בן מהלכל
מטמא וחכמי מטה האשה הוא שער פקודה
שהיתה בו בהרת גבה שער לבן הלכה בהרת
והביחה לשוער חלבן במקומה וחזרה עקביו
בן מהלכל מטמא וחכמי מטה דייק אמר ר
עקיבה מורה אני בזה שהיא טהורה
ואשה הוא שער פקודה מושהיתו בהרת
בגריב ובה שתי שערות והלך ממנה כחצי גדיס
והכית לשוער לבן במקום הבהרת וחזר אמרו
לכסם שביטלו את דברו בעקביו חק דברין
חיוב מקויימין תכן הרב עקביו הרב
מהלכל הפיר ארבעה דברים אמרו לו עקביו
חזור כך בארבעה דברים שהיית אומן נעשך
אם בית דין לוישראל אמר להם מוטב לילה יקחת
שוטה כפלימי ולא להיטעות שעה אחת נשע
לכני המקום שלא יאמרו בשביל שרדה חזר
בו הוא היה מיטמא שער פקודה ורם היחוק
וחכמי מטה דייק הוא היב מעיר שער בבנה
בעלמס שמשר והכיון בחלון נאחר כך שחטן
וחכמי אומריק הוא היה חלש אין משקין לא
את הגורת ולא את שפחה משוחררת וחכמי
אומי משקין אמרו לו מעשה בכור במית
שפחה משוחררת היתה בידושלם והשקיה
שמעיה ואבטלונק אמלהם דוגמא השקיה
וכדוהו ומת בצדוין וסקלן בית דין את ארובו
אמר יהודה חס ושלום שעקביו בתנדה
שאין העזרה נכעלת על כל ישראל בחכמה
וביראת חטא בעקביו בן מהלכל ואת מי
עיר את אשך בן הכר שפסק בהרת חיים
ופעמית שלחן בית דין והטחו אמן על
ארובו ללמי שכל המכורה ומת בצדוין בית
דין סוקלן את ארובו בשעת מיתתו אמר

והלהלן בשרתי מה בשר חי אמור להלן בעדשה
חף כאן בעדשה רבדי ל ינקו אמר למעור
וכי ממש מחיה היא מטמא והלא אין במחיה
מטמא בראשי איברים לא גזירת מעוף היא
אפלו כל שהוא אמר יוכי וכי משום ראשי
אוברים היא מטמא והלא אם חזרה לאמצ'
עיתו טמא לא כאמ' כאן בשר חי ואתם להלן
בשר חי מה בשר חי אמר להלן בעדשה חף
כאן בעדשה וציוס שלכמ' שנותק
לו שכי ימים שני ימים לביתו שני ימים לביתו
רבדי ל יהודה ר' אומ' הרי הוא חזו וצוה הכן
וכנו את הב' ב' ובא ולא יטבל אש' וב' ואחר
כן יבא הכהן חף ממתכין לו לזכר הרשות
לא ימעינו לו לזכר מצוה וכמה יום מצוה
טרה בחתן כותכין לו שבעת ימי המשתה
לו ולביתו ולכסותו וכן ברגל כותכין לו כל
ימי הדגל בונה תלמ' אנה אומ'
פרחה בטולו אבל לא בראש ובצקן ובשחף
וצמבנה המורדין חזר הראש והשקן ונקחו
השחף והמכה ובעש' צרבת וכל יהא טהור
תל' ב' בשר חי כל הראוי לבשר חי מעכב
בשר חי בשר חי החוזר טמא אין שער כף
החוזר טמא ר' יהושע מטמא שהיה
ר' יהושע אומ' שער לבן טמא טומאה אחרת
פומן טומאה מה מחיה חזרת ומטמאה
אף שער לבן וחזור ויטמא אמר לור
עקובה אימתי יפה כוחו של שער לב' גיטמא
בזמן ששיממ' החלפ' או בזמן שלא שיממ'
החלפ' אמר לו בזמן ששיממ' החלפ' אמר לו
מה אם בזמן ששיממ' החלפ' אינו מעכב
אם הפרחה בזמן שלא שיממ' החלפ' אינו
דין שלא ועכב את הפרחה ועוד באמ' ג'
חי בשר חי החוזר טמא אין שער לב' כף
החוזר טמא בשר חי החוזר טמא אין
הבוהק החוזר טמא הלא אין הוא בהד'

מעכב ומחיה מעכבת מה מחיה חזרת
ומטמא חף הבהק יחזור ויטמא תל' בשר
חי בשר חי החוזר טמא אין בהק החוזר
טמא וראה הבהק אתה ב' חזו וטמ'
מת תל' שיכול אין לא ראשי איברים שנת'
גלו שיהיו טמא לא אחר פריחת המל' ממנו
אחר כלמ' דות כגעים מל' תל' בשר חי
טמא הוא צרע הוא להציא את כול' הצר
החי טמא הוא גזירה והא' מי יתן פהור מטמא
לא אחר צרעת כגרים טמא פחה צכוס
טהור צרעת טמאה היא חזר בשר חי
טמא הוא מי יתן מטמא מי עשה כן מוגז'
כן בני צוה כן לא יחזר זה יחיד שלעולם
או כי עשוב הב' החי ונה' לל' חזיו
בא לל' על ראשי אוברים שנתגלו ואלו
ונתכחו שיהוא סתורין יכול פכס אחת מל'
אפלו טמא פעמים כתבסן טהור נתגלו
טמא תל' ושוב אומ' ושוב בו ושוב
והסך לל' אפלו למחיה בוהק שהיית
אומ' החיל והוא סומן טומאה בתחלה יהא
סומן טומא בסוף תל' ובהסך לל' אפלו לא
ראה בוהק וראה הבהק והנה טמא
והגבע לל' וטהר אתה ל טה' מה לל' שיכול
אין לי לא ראשי איברים שנתגלו וחזרו
ונתכחו שיהוא טהורים לא מתוך חזירת
פריחת החלפ' מל' מעטן הסגר תל' כהסך
הכגע לל' וט' אתה כג טהור לרבות את
כול' יכולה בא בכוסלו לבן מתחלה
יהא טהור תל' הוא הוא טהור אין הבא
בכוסלו לבן בתחלה טהור לא טמא
ופשר בו יפיה בו בע' שחין יכול
חזר לל' וצ' חז' או וכרפה יכול עד שועשה
עלוקת תל' שחין הא פיצו נרמא ולא נרמא
נהא למעען צמ' השחין הא עד שתקרוס כף
ליפת השופ' אף לו לא שחין שטלה

מבטחה לטמאה מל תל פרוק תפרת המי
ויש בן פוטא ביון שפרחת בכולו מכל מקום
טהור" הערעת מה תלמוד שיכול אין
לי פריחה מטהרת שא בשאת בלבד ומנולת
לרבות שאר המראות תל צרעת" וכסתי
הצד לא הבהק שהיית אומי הואיל והוא סומא
טהרה בסוף יהא קופי טהרה בתחלה תל
וכפתי הצד לא הבהק" את כלער הכ
שהוא ראוי לקבל כגע פוט לשחוק המורד
ולמכוח המורדת" אזאת כל עורה כגע את
לי לא עור הראוי לקבל בגדים ועכב וכחות
מכרה לא יעכב מל לרבות ראשי אצבעות
ידי ורגלים וראשי אצבים וראשי רגליה וראשי
הרדף שהן מעכבות תל כולו הפך" כולו עד
שיחלף כולו" או הפך כולו יכול תוך ראשו
ותוך רגליו ותוך העין ותוך הכה ותוך החוסם
תל פריחה להוציא את תוך ראשו" ועד רגליו
להוציא את תוך רגליו" לכל מראה פרי
הכה פרי לבית הקדשים ותוך הקמטיוס ותוך
הטה ותוך החוטם" מיכן אתי האיש נראה
כעורר וכמוסק זיתים" כעורר לבית הקוף
וכמוסק זיתים לבית השחי" והאשה בעורבת
וכמניקה את בנה בעורבת לבית הקדשים
וכמניקה את בנה לתחת הרדף וכפני רגל בעם
בעמודין בשחי ליה הימנית" ליהודה אומר
אך כטובה פעתך לשמשות כלה נראה מאמ
והוא על הרדף זו הוא שמעכב וכל שלא נראה
והוא על הרדף זו אינו מעכב" וכעם שהויה
נראה לבג עובד הוא נראה להתגלות
דא לכל מראה עניה כל פרט לכהק
שחור מאור עיניו מיכן אמר כהן הקומה
באחת מעיניו או שבה מאור עיניו לא נראה
את הנבעים" וראה הכהן וכסתי הצד מה
תל שובל את לי פריחה מעטהרת לא מק
השאת בלבד מל לרבות שאר המראות פלה

את כל צד להביא את בין אצבע פודים ומגלים
דא מל תל את כל צד מל אתה אומר
פריחה בכולו ולא בכחצו עשה הסמוך פראם
ולשון ולשחוק ולמכוח ולקרח חזר הראש
והזקן ובקרחו השחוק והמכוח והקרח ונעשו
צרכה יכול יהא טהור תל את כל צד עדישת
פריחה בכולו" וטהר את הכ טהור מה
תל שובל אין לי פריחה מטהרת לא אחר
החלט אחיה לאחר החלט עער לבן לאחר
החלט פשוט מל שיכול אין לי לא מתנהגה
לפ מתוך הקדש מעל תל וטהר את הכ טה
או טהור יכול אף הפריחה מתוך הפטר יהא
טהור תל הוא הוא טהור אין הפריחה הטוה
טהור לא טמא" מיכן אמי יש מראה נגע
לכהן ובשכר ויש מראה ומפסוד" כיוצ
מישהיה מוחלט והכל כלהן מימני סומאה
לא הקפיק לראותו לכהן עד שפריחה בכולו
טהור עלו הקדשים וראהו לכהן ופרסו ואחר
כך פריחה בכולו היה טמא הרי טמא ונשכר
ונשמטתה ומפסוד כיוצ בהרת ואין בה כלום
לא בספיק להראותו לכהן עד שפריחה בכולו
הרי זה טמא להקדש עדין בהרת גדולה רבאה
כתחלה כיון בהרת קטנה עלו הקדשים והראהו
לכהן והקדשו ואחר כך פריחה בכולו היה טמא
וכיום הראותו בשר מו וש יום
שיראה בו וטהור ויש יום שיראה בו וטמא
הא כיוצ בנראה בשבת מעבורין לאחר השבת
ברגל מעבורין לאחר הרגל ויש בציבור להקל
ולהחמיר" דא ופיוס הראות יש יום
שירואין בו הנבעים ויש יום שאין רואין בו
שאם נראה כחל ובשבעת ימי המשחה
שלו אין רואין אותו שלא תהפך שמחתו
לאבס" ופיוס הר בו בשחי יט הרי זה
בא ללמד על ראשו אוברים שכתבין על
שיהא טמא יכול כל שהן תל כאן בשרת

ולכהן

שבע באיזה כבש טומאן אס כן למתה
(כמו אתו את הנדאי הוא מטמא אינו מטמא
את הספקי" וס מחמה תטמ' הנה זה
הוא שאמרנו במקום שתחתיה היא פשה
אינו פשה לא בעור הבשר ולא בעור הנל
כנה" ערבת שיהא מקומה צונן ויהא
מקומה כיבד" וטהרו הכה את הנדאי
הוא מטמא אינו מטמא את הספקי" כיצד
ענין שבאן אצל כהן בזה בהרת כגדים
ובזה כסלע בקוף שבוע בזה כסלע ועוד
ובזה כסלע ועוד שניהם טמא אלעכ שחזרו
להיות כסלע וכסלע שניהם טמאים עד
שיחזרו להיות כגדים לכך נאמ' וטהרו
גם הנדאי הוא מטמא אינו מטמא את הספקי"
וערבת אע"פ עד שלא יזקקו לטומאה ספ'
ק"ק שהיא אצל מעשה וזקקו לטומאה ספיקן
באמ' ובשר כי יהיה בו בערושה
וכאן בשר כי יהיה בו מכות אשבלע הו"ל
הילקן הכה לאמר כך שאין פושק זה לזה
ואם מצטרפין זה עם זה" כיצד שאם
היה בחצי גרים שחין וכחצי גרוס מכונה יכל
הוא יכל וטמאתן שונה יצטרפו תל"כ יהיה בו
שחין כי יהיה בו מכונה מלמד שאין מצטרפי
זה עם זה יכל אם לא כדורע אס שחין אומא
הוא עה עה נר על צרבת צה הואל ויוכן
שונה הכי זה מטמא נכטהר" מכונה
יכל מנוראת תל"כ והיתה מחי המכה או והיתה
מחית המכה יכל ע"י שיעשה צלקת תל"כ
מכות אש הא בוצר חיתה ולא חיתה והיא
למטן ערבת המכה גיא ע"י שתקרום בקלי
שת השום" אין לי לא בזמנ שכונה בחרמ
מכה כגחלת או בזמנ או בשיר הרותח צ'
כבבקים הרותח כל דבר שהוא מהמת האיש
זו היא מכונה תל"כ מכונה מכונה ריבה" אקל לא
מכונה שלאחר הדיבור שלפני הדיבור מכונה
משנתגור יש שלא נהגיר מל בקפן משנולד

עד שלא נולד מל תל"כ מכונה מכונה ריבה
אין לי לא מכונה שיש לה לאיכן שתפשה
מכונה שאין לה לאיכן שתפשה מל פל כ
יהי בו כדאמרין בשחין" ברות לבנה
אדמ' מלמד שבו מטמא בפתור" מל שחמת
חלקה פל לבנה מל לרבות שאר הפסוקות
או לבנה" וראה אתה הכ' וה' בל' שער לבן
בבה אצל עמ' זו היא בהרת ופומכה עמ'ה
טומא אתו הכ' מיר בלעה גב ערבת הנדאי
וכומנו עמ' וס יראכה כולה באחת
והנה אין בה" שער לבן זה הוא שאמרנו
לרבות את החוט שיש בו רוחב שתי שערות
ועפלה א"כ והיא כהה זה הוא שאמרנו
לרבות את השונה לבנה" וראה הכהן
השבאס פשה תל"כ לרבות באיזה יוס פשה
בשבועי צין לאמריו בין לאחר תמרינו זכאס
החליטו בשער לבן והלך שער לבן וחזר
שער לבן וכן בפשיון כותחלה בסוף שבוע
לאחר הפטר החליטו בפשיון כפ' פשיה זמני
כשיון ז' בשער לבן בסוף שבוע לאחר רוח
לבן באמתפשה כשה תל"כ זה תל"כ צרבת
שלשה פעמי צרבת כשה כגרים צרבת
ליתן האמור בשאת בבהרת ואת האמור
בבהרת בשאת צרבת ליתן אמר אמצע
בשהין במכונה ואת האמור במכונה בשחין
מה תל"כ היא היא שבע פעמים היא אינה
מישמירה במחיה כרסלה בסוף שבוע
לאחר הפטר היא פרט לשפחה לבהרת
שבוע כהמ' הפטר" היא אין לי מל
חמשי" היא אין השחין זה מכונה מל
זה עם זה" כמצאת אומ' עור הבשר הייתה
בשלשה סימנין בשער לען ובכשי" וכו'
והשחין והמכונה צ"כ סימנין בשל לבן
ואין בוכמחיה" נא"ש לכפוא ותעשיין
בתק ביהן נתק דברי ל' עקבי'
או אשר אין לי לא חוש ואיפה מל לרבות שימאס

משין ומז לקח בעץ ופאן ובקת או בכרי
טבריה וכל שאינן מחמת האש זה שאינן
על שחין שחין ריבה " חון לו לא שחין שלא
חר הדובר שלפני הדובר וכל בגוי משנתגיר
ער שלא נתגיר על בקטן משכנולו ש שלא
גולר מזל על שחין שחין ריבה " חון לו לא
שחין שושלו לחיבן שופשה שחין שאן לו
לחיבן שופשה מזל חל כו יהיה " בו אפלו
ככולו חן ללא בזמן שמתקצפ גופו שחין
ומקצת השחין זו בהרת מזל מקצת גוף
שחין והשחין כולו בהרת מקצת גופו בהרת
וכולו שחין כולו שחין וכולו בהרת מזל חל
כו יהיה " בו אפלו ככולו - בעומו אפלו
ככולו " והלא שחין ומבוה בכלל עור הצע
ולמה יצאו יצאו לטעון טעון אחי שהיא
בעטו יצא להקל ולא להחמיר להקל עליו
הם שירדו בשבוע אחי ושלא ידונן במחיה
והיה במקום הש' מכלמך שאיך פשה
לעור הבשר ולא צרעת עור הבשר פשה
לתוכו לפיך בחלק בעיניך צפני עצמו
שלו אתר אישור מושעלה לתוך ידו
בהרת כפלע ומקומה צדפת השחין אמר
להן יקדור אמרו לו למה אם לגדל שיער
לבן איכה ראיה ואם לפשווק אינו פשה ואם
למחיה איכה מופתעת במחיה אמר להם
שעט תיבסק ותפשה אמר לו והרי מקומה
כגדוק אמר להם שמעתי לא יקדור אמר לו
א יהואה מן בתיכה אני אלמך בו אמר לו אם
לקיים דברי חכמים היך אמר לו שמעתי
ולו לו שחין אחי חוזה לו ויפשה לתוכו
אני לו חכס גדול אתה שקיימת דברי חכמי
והיה במקום השחין שחין שחין
דום השחין לשחין לא שחין וס השחין
לשחין " ר' אישור מן יעקב אומי קמיהוא
במקומו ער שלא בא לשם כיצד היה בעור

קבשור ער שלא כעשה שחין ובעשה שחין
וחיה ר' אישור מן יעקב מטמא וחכמי מטהרין
שכל בגד שפיהל שעה אחת אין לו טומאה
עולמית " שחית לבנה מלמד שהיא חלקה
בהרת לבן אינו מלמד שהיא מטמא בפניו
יכול שחית מטמא חלקה ובהרת מטמא כל
תקין מזל ליתן את האמור בשחית בהרת ואת
האמור בהרת בשחית תל גאע צדפת
וראה הכהן והנה מורא שכל מלמד שאיך השחין
מתטמא לא בהרתה שכל בעור הפשר השלם
ושערה הפך לבן מלמד שהיא מוטמא בשער
לבן לא במחיה " וטמא חל על עור היאם
כל אבול לא בעור הבשר שאין עור הבשר
מתמא לשחין " יכול תפשה בעור המטה
תל ואם תחתיה תל חל לא פש במקו שתחתיה
היא פשה איכה פשה לא בעור הבשר ולא
בעור המכוה " ואם יראכה חל עד שתהא
פולה ראיה אחת " והנה אין בה ולא כחמה
היוצא ממנה שאם היה בחוץ היוצא ממנה
אינו סומן טומאה וכול אפלו יש בו רוחב שחין
שערות תל והנה אין בבה שער לבן כל שחית
כחשב עמה זקקה לטומאה " ושלל אינו
נהיא כחה כקרום ביצה שאם היתה למטה
מקרום ביצה אינה לבוס " ואם פשה
תל בעור מח תלמא לפי שכל וראוהו חכה בו
השבי אם פשה שייכול אין לו פשווק מעט
לא בשביעי בלבד בשמיני בששועי צעט מן
תל תפשה אם פשה תל " וטמא חל
אתו את צוראי הוא מטמא אינו מטמא את
מסק כיעד שנים שבאו אצל כהן בזה בהרת
כגדוק ובה בהרת כפלע בקוף שבו עבה
כפלע ובה כפלע ואין ידוע באיזה מה פשה
בין בודש אחד בין בשני אנשים טמא
ר' עקיבה אומי בודש אחד טמא ובשני חכמי
טמא אמרו לו וכלא כפר טמא כגעהא ער

יח

החנות שיופיה ואהבת כלבנה איבן מעיבות עד שהיו
שתים שחוריותי ושער שחר אינו בו והקביר
הא יט בן פטר דין אינו אומא ושער שחר אינו
הסג הא אס יש באיטמא וכשהוא חומל למען
ואס בעי עטד הכגע ושער שחר צמח בונד
הנ טה הא הרי זה בא כלמור על שענ שחר
שהוא קטן טהרה בכתק הא מה אע בחיים
ושער שחר אינו בו והקא הא יט בן פטר
והקביר הכ את הכ שב ימכתחלה ומה
הכך צעפי יכול בין ביום בין בלילה תלבוט
ולא בלילה שהייתל אומי ענר הבשר שהוא
מיטמא בארבע מדמות יהא ערוך ונסתק
וס שאיני מיטמאין בארבע מדמות לא יהוא
צדובין ווס תל וראה ביום ולא בלילה
והנכ לת פשה ולא היה בנשער צהב מלט
שמיטמא בשני סימני בפשקן אונשער צהב
ולא היה בנשער צהב מיכן אמר לי יהודה ולא
הכך בנשער צהב לא נאמנ ולא היה הא אמר
קדם אתה הבתק טמא והתגלה בכלאוס
לפי שמעיוני שתגלהת האחרוכה בכחן יבול
אף זו בכחן על והתגלה בכל אדם
והתגלה בכפר צהר לפי שמעיוני שתגלהת
האחרוכה בתערי יכול אף זו בתער תל והגה
בפל רב והתגלה אעפ נשור לפי שנתער
לא ער ראשו יכול אעפ מכונג תל ותגל
אעפ נשור והתגלה ואתה נתק יכול כטס
שתגלהת הכגע דונה לתגלהת הנשור בזמן
שהיא ואי כן תהא תגלהת הנשור דונה
לתגלהת העתק בזמן שהוא ספק תל ונת
הכתק לא יגלה שאין הפסק דונה לא
יגלה וכי מה יש בו אס בקלעה טמא ואפנהתק
לא יג סמנוך לכתק לא יגלה הא כאיזה צדמג
לוח חוצה לו ומכוח שחש שערות סמוך לוכי
שואיה עבר אס פשה אובן פשה לא יגלה
ואס גולה לוקה ומכ לתנלש סימני טומאה
מתוך נתקן שהוא עובר בלא תפשה תל ואת

השק לא יגלה (הסג הכ שב יט שנת
מלכ שהוא טען הסגר שני שבועות טעור הנ
ביום השב שכות מלמד שיום שביעו עולה
לראשון ולסני נמצאו שני שבועות שלשה
שער יוס וראה הכ והנה לא פש ומר איז עמ
בן עמבן אעו עמנוק הואיל ואיך בוקימ
וטהר אתו הכ אומי לו טהור אתה וכפסג
מי לטמא משכב ומשעב ומילטמא בביאה
אשר מן הפרי ינה ומן הפרי ימה ומגוגבלות
ומן הצדור ימ וככך בגוט זן כצילה ימכ
והה ימא מקובלם תל ואס פשה יטמא ואס
פשה יטמא כהה איך לי לא לאחר הפטר מנ
בסוף שבוע ראשון כסוף שבוע שני תל יפשה
אס פשה יט ואס פשה יט כמאן
שהפשיין מטמא בין קוף שבוע ראשון בין
שבוע שני בין לאחר הפטר ומכ לשער צהב
הנשור לאחר הפטר טמא תל לא יבקר תל
הצ ומכ לשער צהב שייטמא שלא במשון
ומכ לפשיין שייטמא בלא שער צהב תל לא
יבקר הכ הש הצ טמא הוא ומכ שאין מטמא
אתה מוסגר חזק מחליטין ואת הלוחלטי ואומג
בדין את המוחלם ולא מחליטין את המוסגר
כסתק תל לא יבקר הכ לש הש טמא הוא ואס
בשענו אין לי לא בעיני עצמו בעיני בכ בעיני
תלמיה מנ תל ואס בעיני עמד הכ מלמד
שהראיה כשרב בכס אדם והטומאה נהטחו
תלויה צהרן ושענר מיטמא שער שת
שערת שחר צמח בו אעפ שאיכו אבוצר
נדכא הכתק הכלל אומי לא שני תק כתיק בתק
כתק כדפא הנגע טהור הוא עקיבה חומ
לא טיהרתי לא את הרקע טהור הוא יכול
פטר ויכל לו תל וטהר הכתק הא אינו טהור
עד שיאמר לו תבהר טהור אתה אונ וטהרו
הכהן יכול אס אמר הכהן על הטמא טהור
הא טהור תל טהור הוא וטהרו הכהן על
הדבר הזה עולה הכלל מצד

שקל כסוף

שקל כסוף

אנדרבינג מלש ותישגון תשה" ביהירצו
פגע מלמד שנקרא נגע דעם שאינען
נגעים" בראש און בעקן מלמד שאינען
והזקן מצטרפין זה עם זה" יכול לא יצטרף
זה עם זה אבל יפשו מעזה לזה תל צרעה
הראש או הזקן הוא בשם שאינען מצטרפין
עם זה כך אין פושין מעזה לזה" אין לי לא
בצמח שיש לו בראש ובעקן יש לו בראש ואי
לו בעקן בעקן אבל לא בראש לא בראש ולא
בעקן מלש ותישגון תשה" כיהיה בנגע
בר אונב" נדמה הכהן אתה הנה
מלש עמי אין לי לא פגמה עמנך מלש לננות
את השווה לגבות תל והנה אין פגמה עמי
והצדק מלמד שהכתקים מצטרפין אלעם את
עמוקין אם כן למה טמא ומראה עמוק
כול אם כתקו אדם יהא טמא כל מראהו
מדמה עמוק בירי שמיום אף אין לי לא נתק
בירי שמיום" וכו' להביא את שבתוכו ושבו
חוצה לו" וכו' פריט לשחוצה לו ושוכב לתוכו
שיער מיעוט שיער עזתי שערות וארזן כרי
שיכילו כפי השג והוא הדין לכל מקום שגבו
שער" זהב לפי שיער לדין בדבר שלא
נעצבו עת להקל ולהחמיר" להקל שלא
דין בעער לבן ולהחמיר שידון בעער ערב
זהב לאירוק ולא אדום ולא שחור" חוצה
את טולן ולא חוצה שער לבן ודין הוא מה
אם שער ערב שאינען סימא פולמטה בנגב
הרי הוא סימא טומאה בעקן שער לבן שהוא
סימא טומא בנגב אונב דין שיהא סימא טומא
בעקן תל ערב ערב לא לבן ולכמה הוא דומה
לתבנית הזהב" דק לקוי קצו דברי ר' עקיבה
ר' יוחנן אומי אפלו ארוך מלש ליינחנך בן כורי
פסח הלשנה זה אומי דק מקל זה דק מקל זה
דק קפה זו לקוי קצה און לקוי ארוך אמר לור
עקבה ער שאנו למדין מן הקבב כלמד מן
השער דק סערו שלפלוני דק לקוי קצה לא

לקוי ארוך" וטמא אתו הכהן נתקוה
גזירת הכת אלעם שאין שם בהרתי יכול
יטמא שאר הגוף בעקן תל נתק הוא קה
בעקן אין שאר הגוף בעקן" יכול יהא הכה
חש והזקן מצטרפין בעתקים ובבהרת תל
נתק הוא צרע הר' און הל' הוא אין לדאש ולע
טומאה אטומאה כתקים בלבד" צרעת
הראש און הל' לומר שאין הראש והזקן מעט
בין זה את זה ואיך מצטרפין זה עם זה ואי
כושין משה לזה ואיזה הוא הזקן מן הפסח
פסלחי ועד כיקה שלבדגרת" הא כיצד מות
את החוטא מאוץ לחוש כל שמן החוטא ולמעט
זה הוא ראש מן החוטא ולמה זה הוא עקן
וכי יראה הפהן את כגע הל' מקי שכבע ל
נתק יכול אף בשער תל וכו' שער צהב" וכו'
מלש טומא מכובס ומעושר מבוזר ושלא
מבוזר הפוך ושלא הפוך דברי ר' יהודה"
שמעך חותי איכו מטמא לא הפוך אמר שמע
דין הוא מה אם שער לבן שאין שער אחר בעל
מיוו חכו מטמא בעל הפוך שער עהבדק שיש
שער אחר מציל מיוו איכו דין שלא יטמא חכו
הפוך" אמר ר' יהודה כל מקום שערין סומ
הפוך אמי הפוך אבל הכתק שגבן ולא היה בג
שער זהב מטמא הפוך ושלא הפוך אם כן למה
טמא כגע כתק הקיש כגע לכתק מה כגע שגבין
את כתק כגדיוס" וכי שיהא אומי למטה נתק
כגע הקיש נתק לכגע מה כתק שאין הפשוט
לתוכו אף הכגע שאין הפשוט לתוכו
ושער מיעוט שער שתי שערות שיער
שחור מציל מן היצהב בין מעושר בין עומה
מה בין עומה מעושר העומה מציל מן שיער
צהב ולמד הפשוט מבוזר ומפטר מבוזר" ושלא
מבוזר" והמשוא מיעול מיד שער ערב ומיד
הפשוט מכובס ומפטר ומבוזר אין מיעול מיד
הער ער שיהא חזוק מן הקמה מקום שער
שערות" היתה אחת עהובה ואחת שחורה

כמור עור בש הרי עור הצער בזו כנה זומים
מיטמא כפתוך אף עור הצער מיטמא כפתוך
ר אומי הרי עור הצער מה עור הצער
מיטמא חלקה שלא פתחה אף זנב הרי
תטמא חלקה שאינה פתחה ככפר
צר עור בשר מה ציצית עור בש כגרוס אף
זן כגרוס איש אהן לי לא איש מכ לרבות
את האשה ואת הקטן תל ציוע בק איש צין
אשה צין קטן אם כן למה טמא איש לענין
שלאמטה האיש פורע ופורס ואין האשה פורעת
צפורסת יטמא הכ מלמא שטומא רבא
בכהן אין לו לא זה בלבד מכ לרבות טמא מנ
גנץ תל טמא יטמא רב או יטה זה מיוחד בדאמנ
נגעו אף אני אביא את הכתקים שבהן שבו
נגעו מכ לרבות שאר מכובעין תל טמא יטמא
הכ יכול אף שאר הטמאין שאין טומאת
מגופן בכהן תל הוא אויבא את שאר הטמאין
שאין טומאתן מגופן ולא אויבא את הייב
ואת הזבה שטומאתן מגופן תל טמא הוא
טמא יטמא הכ זה טמאתו בכהן ואין שאר
הטמאים טומאתן בכהן והצדוע
אעפ כהן גדול לפי שכ ראש לא יפרס ובגדו
יפרס יכול אעפ מכובע יטה אני מקיים בגדיו
יהיו פתמים וראי פר פאל ארס חוקי מכהן
גדול תל אשר בנהגע אעפ כהן גדול
בגדיו יהי כר יהיו קדושים וראשו יהי סגול
כרע צברי ל אופנה ר עקובה אומי טמאה
הויה בראש וטמא הויה בגדים מה הויה
האמי בגדים וצדים שהן חוקי מגופן אף הוי
יה האמי בראש וצדים שהן חוקי מגופן שתהא
פריעה מק הכובע מוכן אמי מצויע כל ימי
חולטו יהיה ראשו מכוסה ועוסה על עפס
כאכל ובגדיו יהיו פרוצים ואסור בשאיכלת
שלוס ומודיע לאחרים שהוא טמא ואסור
לספר ולכבש וכוהג בצברים אוכלימי חולטו
אכל מותר הוא בדחיעה ובסוכה ובכעניכלת

הפניאל ובתשמיש תמטה זוקף את מסתו
כשאר העם וטמא טמא וקרא חותר
פרוש אין לי לא זה בלבד מכ לרבות שאר
מכובע תל טמא טמא יקר אומי זה מיוחד
שבראשו נגעו אף אני אביא את הכתקים
שנגען בראשן מכ לרבות שאר מכובע תל
וטמא טמא יקרא מכ לרבות שאר הטמאין
תל טמא טמא יק ארבעה טמאין החמורין
ולא ארבה את הטמאין הקלין כגון טמא
הת וצופל כדה ואתכל המטמאין תל טמא
טמא יק כל שהוא טמא צדק פלגל פדום
ולמה כרי שיבקעו עליו רחמים
כי הא דתכיא אוכלן שמעיר פירותו סוקין
במקרא וטעמו כאבנים בשלמא טוענו
באבנים כי פכיו דלכחוש חוליה לפעון
לא סוקרו בספרא חמאי כיהיכו דלתוהו
עליה כידתביא טמא טמא יקרא צדוק
להודיע לרבים ורבים מצקטין עליו רחמי
אמי האביבא מאחן תל עין כפסא צדוק
לא כיהאיתכא ההוא איתתא דכל חכמת
דהוא פלגא מטובילת מצוה הוה חזיא דס
אתאי לקמיה די יוחנן אמילה שבטא דומס
צדוק עבתה צדק לכיה צפלו לבע לוי על
כנהד איבא דאמרי אמילה לא תגלאי
כיהא לחברתך כיהיכו דנתוהו עליו
להאגיס אנתוהו עליו לאווי צדוק
ואיבא דאמרי אמי להגלו לחברתך כיהי
דליצטוק רחמי עלך דתנייא טמא טמא
יקרא צדוק להודיע לרבים ורבים מצקטין
עליו רחמים וכן מי שאורעו דצי צדוק
להודיע לרבים ורבים מצקטין עליו רחמי
אמי רב ינודה עובדא הוה בפס בי ימא
ואיתסת ימי אשג הכגע בי יטמא
לא ימים שהיתה בו הבהרת וכך צדוק
קעצה מתכוין תל כל ימי מאימתי היא
טהרתו ר אעלר אמי כעיוכל לו כגע אחר

אין אשה כיון דכל גבר בעל גבר בהרת בה לפי יסוד
לפנת ומעש תל והנה בעור בעורם בהרת בהות
לפנת מלמד שהן בהות למטה מאדום ביעה
ומן כחשין מכסלל מומין לא ככלל נגעוסי לפי
כך הן טהורין בהן טהור מלמד שהבהק
טהור יכול לא וטמא משום אום אבל יטמא
משום פטין תל פרח בעור טהור הוא יסוד
טהור את הבהרת שישאת ממנו תל הוא יסוד
לא וטהור את היוצאת ממנו אבל טהור את
הבהרת טמאין לה תל בהק הוא טהור הוא
הוא טהור אין הבהרת שישאת ממנו וטמא
לה טהורה לא טמאה ואיש כיון ימרו
מאמה בא זה כלל מדיכונ אום לטהורו מכסלל
טהור הרי הוא אומן וכי יהיה בקרחת אובג
טמא יטמא הכ הוא מה בא זה כלל מדיכונ לא
בא לא כלל מדי שום היה בו סתק כגדיו ונתק
כל האשן טהור הוי טה מנומאה בתקום לא
מטומאת הבהרת ואיש כיון ימרו מרה
הוא טהור הוא יכול יהא הקקן מעכב ויהא
מה אום פור הטמא ועור הבשר שיש בו דבר
חד מפסוק בעור והוא שפירקן מעכב
זה את זה בהופך כולו לפי הדין הקקן שאין
דבר אחר מטמא ביה אובג דין שיעכב
זה את זה תל האשן האשן טהור אין הקקן
מעכבו או אובג אומן לא ניתק האשן טהור
ניתק זקבו לא יהא טהור תל ואיש להשא את
הקקן הא אום ניתק כל האשן וזקבו עומד או
ניתק כל זקבו ושער האשן טמא טהור הוא
נגעוסי בתקן ואיש יכול אין לא איש אשה
קטן מעל תל צדו הוא טמא הוא בין איש בין
אשה בין גזר בין קטן קדח הוא בין מחמת
חובל בין מחמת גופו גבח הוא בין מחמת חובל
בין מחמת גופו או מנה קרחת שאינה ראיה
לגזר שיער אף קרחת שאינה ראיה לגזר
שיער נעל אפסל בשך מק בשם ונקחת ופוסל
לחזור תל קרחת קרחת יונה מעאת

ככיו ואם מנפנ שיכול אין לי לא מפאת פכ
בלבד מנ כלרבות את הצדדין מיפן ועיפן תל
ואם מפאת פכ כלרבות את הצדדין גבר
הוא טהור הוא איזה הוא קרחת ואישו היא גבחת
מקדקדק שופע לאחוריו וזו היא קרחת מקדקדק
שופע לפכיו זו היא גבחת וכי יהיה בקרחת
או בגבחה מלמד שאין הקרחת והגבחת מצט
רבות זו עם זו יכול לא יעטרפו זו עם זו אבל
יפשו מנזולין תל בקרחתו אובג כשם שאין
מעטרפות זו עם זו כך אין פושות מנזו כלל
במע כלל אדמ מלמד שהוא מטמא בפכו
בבחלוקן צדעת מלמד שהיא מטמא נמ
חיה הלא דין הוא מה השחין והעכוה סה מיט
מאין בשער לבן אינן מיטמאין צמחיות קרחת
וקרחת שאינן מיטמאות בשער לבן אינן דין
שלא יטמאו במחיה תל צדעת להלך טמא
צדעת מה צדעת האמ להלך פחיה אף כאן
מחיה עליו שאין בהן שער אין שער לבן קימ
טמאה בהן פדחת מלמד שהיא מטמא
בגשיון היא מלמד שאינה מיטמא בשער לבן
ודא אתו הל ומה שאת לבן אדמ למדכו
לשאת שהיא מיטמא במתוך ומנ כלרבות
שאינה המראות תל כגע לבן אדמ מדיס
כמחאה צד עור בשל בשני שבועות הפא דין
הוא טמא כאן וטמא בעור בשל מה עור תל
בשני שבועות אף כאן בשני שבועות
הולכה לפי לדריך הזן טמא כאן וטמא בשחין
ובמכונה סנה שחין ומכונ בשבוע אחד אף כאן
בשבוע אחד נראה לפני דימה דני דבר
שהוא מיטמא במחיה מדבר שהוא מיטמא
במחיה לעיכוחו השחין והעכשיון מיטמא
במחיה הולכה לפי לדריך הזן דני דבר שהוא
מיטמא בשני קימכין מאבר שהוא מיטמא בשני
קימכין דני פיה עורו הבשר שהוא מיטמא בשלו
קימכין תל במחיה צדעת עור בשך מה עור
הבש בשני שבועות אף זו בשני שבועות

אויצן הצבועין בידי אדם ופא חוציא חב
הצבועין בידי שמנים תל לפשת ולצמ מהפס
תל לבנה אף צנע לבנה "תו בעתי או בע
לומד על הפקעת שלעתי ושלעורב שתיטמא
בגעים מה שאין כן בשאר טמאות"
או בשתי אובע יכע השתי והערב שלמה
ושלכמה יהוא סומאין תל בגד צמד תו
בז פש לא אמרתי לא בפקעת שלעמר
שלפשתים שקחיה בגד יכעל הוא איטמ
מניז תל בגד מה בגד משתובמה מלאכתו
אף כוסף משתובמה מלאכתו אישן היא
גמר מלאכתו השתי משישכל והערב פוז
והאוכיך שלפשתין משיתלבכ דבריל הוזה
והכנים אובע אובשתי או בע מכיל הנקום
מלמד שהשתי והערב מטיטמאין בנגעים
מיד אס כן לבנה נאמ בגד ושתי מה בגד
משיארוג בו שלע על שלע שתי ועורב אף
שתי וערב עז שיהיה בהן פוז שיארוג מהן
שלוש על שלוש שתי וערב אפלו כובה שתי
אפלו כובה ערב יהיה פסקות אינה מיט
מא בנגעים "ה יהודה אומי אפלו פסקות
אחת וקשרה אינה נטיטמא בנגעים" עור
יכע אף עורות שבים תל בגד ועור מהבג
מן הגויאל בארץ אף עור מן הגויאל בארץ
יכול שאני מונעא את שחיבר מן הגויאל
בארץ כל שהוא תל או בעור להצוא את שחי
ברלו מן הגויאל בארץ כל שהוא אפלו חוט
אפלו משימה ונכד שיוחברנו לו בארץ חוב
רו לטומאה יכע אף עור המצצה והחיסה
במשמעת תל מנפאת עור וצמ עור המצה
ועור החיץ שלא כעשה בהן מלאכה אוצת
עור המצצה ועור החיסה שלא כעשה בהן
מלאכה ולא מונעא עורות רצונות סכדלון
שנעשה בהן מלאכה תל פכי עור וצמ
עורות רצונות סכדלון שאיכך כלום

יכול ששני מונעא עורות אוהלין שאיך כלום
תל לפל אפרי יע הל סמ לרבות עורות אוהלין
או מה העמר פנין בהמה דקה בכחכ אף
לו לא עור מין בהמה דקה בכחכ סכדלון עור
בהמה דקה ואינו נאכל בהמה גסה וטוב
בהמה גסה ואינו נאכל עז שנתהא מדינה
להצוא עורות שלעוריה סכדלון בעור בעור
רובה יכעל הוא מטיטמאין בן צבועין בישאין
צבועין תל בגד מה בגד פולו פלן חש ענות
כוסף לבנים דבריל מחד "ה יהודה אומי או
בעור לרבות את הצבועין" ה טמאין אובע
כפ חור אובע או בגד וכת חחד אומי או
בעור הא פיצה הצבועין בתי שכיטמאין
בידי אדם איכך מטיטמאין ונטיטמאין
יח יכעל מלאכה ידוק תל שחית הירדן
שבירוקין שהוא כפכה צמנים אדום
יכול מלאכה חרוס תל חרוס אדום
שבחאומאן שהוא כחארית נכה ויח
או אומי מלמדי שתיכך מטיטמאין אפלו
יכול לשם שאיך מטיטמאין בפתו כחל
יצטרפו זה עם זה תל והיה הכבד מלמדי
שהן מצטרפין בגד לא בלמדי
בגד או כל או בעל או בעל חוב מלמדי
נגע על הוא מה תל שיכעל איך לא בגד
שיש בו לעשיר ולפני יש פול לעשיר אכל
לא לעני לעני אכל לא לעשיר לא לעני
ולא לעשיר מן תל נגע צרע הוא נהרחה
את הל לרבות את כוסף וכסה יהיה בו שפע
על שלוש צרעת בגדים בגדים הלא דיהוא
טימא כאן וטימא בעור הפשר מה עורחב
ער בגדים אף כאן בגדים הולפה לך כאן
הזו טימא כאן וטימא בנתיס מה בנתיס
כשני גדיסין אף כאן כשני גדיסין נהרה
למי דומה דנין דכל שהוא מטיטמאין בטע
צבועות מוצרי שהוא מטיטמאין בטע שבו

ויקהר ממנו וחסד אונתיו עד שתפרח
בצדו אמר יהודה לא נחלק ר' איעזר וחבני
על שקיעה וקצץ עמה פשר חי שאין לו טה
ה עולמית ועל שקיעה ושור תמלה ככל
שהוא שאין פחה בכולו טהור ועלמה נחלק
עלת שקיעה בצמח שר איעזר אונת
יולד לו נבש אחר וטהר ממנו וחבני אונת
עד שתפרח בכולו ב ד ד יסב לבדו ועב
אין לי לא זה בלבד מכל לרבות שאר המבוגע
תל טמא ביד יסב אומה זה מיוחד שבו
אמש נבש אונתו אבוא בעלי נתקין בלבד
שבראשון נבש מכל לרבות שאר המעולה תל
טמא ביד יעב יבול שאר טמא יעמו תל
הוא ביד יעב יעב יעב שאר טמא יעמו אמ
ר' איעזר בלוי מטה לשתכח מצורע שמת
תורה ביד יעב לא אמר הקדש זה הבדיל בין
אבן אשמתו בין אבן לרעה לפיכך אמר
תורה ביד יעב ואמר יהושע בלוי מעה
נשתכח מצורע שאמר תודה יבוא שתי צפרים
לטהרתן לא אמר הקדש הוא עשה מעשה
קטין לפיכך אמר תורה יבוא קצץ טמא
לארבע בך שאין הצדעת באה לא על לשון
חרב - מיוחד למענה חוץ לשלוש מחנות
מלמד שהוא מעולה מעיר וטמא שיהיה
מחנה יסב ואם נכנס לה לזקה ר' א
טחו בלבד מוש שמשכחין חותו חוץ
לפניו בכל מקום ודבר זה בעיירות המע
קפות חוסה בארץ ישראל בלבד והא ואר
וארבע אנשים היו מצורעים פתח העיר
מושב מושבון טמא מיכן אג' טמא על
בד תחת האויל והטהור עובר טמא הפוא
שמר תחת האויל והטמא עובר טהור
אם עמד טמא ובן באבן המצנע טהור ואם
הניחה הרי זה טמא חומר מצורע שהוא
מטמא בביאה ביצר טמא שהכנס ראשו
ורובו בלית טמא בלאשר גבית טלית

מכובע שהכניס ממנו כשית לבית טהור טמא
אחר ותבן מצורע שכנס לבית כל הכלים
שכנס טמאים עז הקורות נכנס לבית המצ
מת עושין לו מחיצה גבוהה עשרה טפחים על
רוחב ארבע אמות נכנס ראשו ויוצא אחר
כדי שלא יתערבב עם העם וטמא
ר' יוסי הגלילי אומ' מוחץ לבי מצנע וקמח
לו והבגד לימד על הבגדים שהן טעונות טהור
חוץ לשלוש מחנות חומר בגדים לבגדים
שהבגדים מצנעין אומ' חוץ לעיר בג מוקפת
בין שאר מוקפת והאדם חוץ לעיר המוקפת
משלחין שאינם מוקפות חוץ מעשלה
והבגד יכול השירים והסידין והכל יצאו
גם וצדק גמלים ועמר ארבעים והנעלה של
עצים תל בבגד צמר אונת פשי אין לית צמר
ופסותים המיוחדין מכל לרבות את הכלאים
תל והבגד אין לי לא אחד מן המעין הבג
כלאים שבה בכולו כלאים שבה כפי צמח
תל והבגד אין לי לא בגד שיטב שלוש על
שלוש מכל לתפר מטליות טחות משלוש על
שלוש תל והבגד אין לי לא בגד שיש לו
לא יבן שופ בגד שאין לו לא יבן שיפשה מכל
תל והבגד דברי ר' איעזר אמר לו יעמעל
להרי את אומ' לפתוב שתק עד שאדמוש אמ
לול איעזר יעמעל דקלהרים אתה מצחק
אמר קיטא שיש בה פסיפסין צנועין ולכל מוש
מזה לזה שאין אתר איעזר והרי היא
פסיפס יחודי ואין לו מקום לפשות אמר להן
יבדו אמרו לו מפני מה יסגור אמר להם לא
שמענו אמר לנו יחודה בין בתורה אמר אמ
לו אם לקיים דברי חכמי היו אמר לו שמא יע
מור בו שני טענות והעולם שני שבועות
טמא אמר לו חכם גדול אתה שקיי מענה דברי
חכמים והבגד יבול הוא מצנע
בין צנועין בין שאינם צנועין תל בבגד צמר
אוליכ פש מה פשתן כברייתא אר צמר כבריית

וקרע יכול יקדש בן קרע קטן ויקיים
מצות קדישה תל אמתו מקום הכגע כולו
וקרע אמתו יכול כגעטו ויניחכנ במקומו
תלמידיה יתקנן מען הבגד יכול יקדש ויש
ליך קדעים לאשפות של באשתם אתהטבו
הנ ליתני על הקריעים שהן טעונוך שריפה
וגכ שהנא טולה עליו טלית תל ואם תראה
עוד ואין עמי לא מקומו מלמד שהוא טלה
עליו מלטלית ומכבסן כיבוס עמי נמטלו
וסה ואם תראה עוד בג תכן התם
חצרבע על הבגד מעיל את המטלית הנז
על המטלית שורף את הבגד הטולה מן
המוסגר בטהור חצרבע על הבגד שורף
את המטלית חצר על המטלית הבגד נחש
ישרף והמטלית נשמע את הבגד הנש
כפאטן ואם תראה עוד אין לוא מקומו
כז לרבות את כל הבגד תל בבגד יכול כל
שהוא תל עוד אה הראשונה בגדיו אש
יה פגרים אין לו לא פגריה שהיה אה
שלא במראה פגון שהיתה ראשונה אה
נחצה ירחיק אה ראשונה ירקק נחצה אה
דס תל טחת הית במראה ושלא במראה
באש תשר מלמד שהנא שורף את כולו
במצאת חגי העונעו עמי שבג נחפשה
והחצר כול לשריפה והבגד אה אה
אש תכבס יכול יקיים בן מצות טיבוס תל פני
הכגע או וסר כגע יכול מצד זה לצד זה תל
מהם עד שיועקר מככווין (כפס שניטו
השנייה פטהרו והראשונה להסיר את כגעו
זאת תורת בג צל ראו הדי הוא אה זאת
התורה לכל כגע הצל לכל ולצר הב לבית
הקינז בג לבית מנה בית מטמא בביאה אה
בג מטמא בביאה אין לו לא בגד מנ לרבות
שתי נעירב ועור סולן תל זאת תנת כגע צל
בגד הצ אה פש אה הש אה אה אה כל כלי עז
מקישן לבגד מה בגד מטמא בביאה אה כולן

מטמאין בביאה אה מה בגד מיטמא בכלה
מצות אה כולן יטמאו בכל הטמאות תל
זאת דא דא יכול כשם שהריתטעו
ציפיים אה כולן טעונוך ציפיים תל זאת
לטהרו אה לטמא כשם שמתצה לטהרו כך
מצוה לטמאו דא לטהרו אה לטמאו
שהנא בטהרו הוא מטמאו ואם מתרואה נכ
אחר דרשור תבחים והצווע מטבו
בז נמצוים זה בית המקדש טעטר עמי
נותן על ישראל אשרבו הכגע לו טל שהיה
מטמאה ככרעים זכת מחקה על הקוד צבי
סביב בגדיו יה כל אה בגדו שהונה ועלכות
נחשו יה טל נגל את מסך יהיה על שם
יע שכוון עבלו ישראל בין האומנת מין אחד
מהם יכול להוציא דבר תורה פניו וטמא
פני יק זה חרבן ראש וחרבן שני כל ימי
אשר הכוון פלמי שהות יודע כמה שנים עמדו
ישר עז יודע אימתי בן דוד בא ואת ביה
תלכה קראוי נפדת עליה את ימי הנעלים
מתי הנפל והיה כאשר קראתי ופא שבעו כן
קראו לא ולא מענה ובה וען וביען חיו וען
וציען לא שובעין מזה פגד מזה בגד
יעב איכה יעבה בגד מחוץ לגזגזות עז
שלח מעל פני נוצתו מושבו זה שילוקהט
כה והא לכה נחשובה למקומי אה הקפה
כל זמן שהיה המאדש טהור היתה משרה שני
כתי בתוכו עכשו שטימא והו בשקועיהם ועט
אורן בבית מגודע תסתלק שכיבתיה מה והא
מטמאתם וכפעעיהם עשית אותם ואסתיר
פני מהם אמר שמוע עשר מסעות כפע
שכינה מכרוב לכרוב מכרוב למפת הבית
מתפתן מבית לכרובים מכרובים לשער הקד
מוט משער הקדמוני לחצר מן החצר למטה
מן החצר מכרוב מן הגג לחומה מן החומה
לעיר מן העיר לחד הזותים מכרוב
לכרוביכת ופגד אה ושל כעלה מעל הכחב

אין לוא מקומו
אין לוא מקומו
אין לוא מקומו

א יקראו באתים שפך מניס כשאין בעלמה שבו
ענת הולכה כל כרחי הזו דביר דבר שהור
מזכנתו בירחיק ומדעתו מוצר שהוא מיש
מח בירחיק ובארמנים ליוכח עור הבשר
שאנו מניסמא בירחיק ונאף תל ער הוא והר
אה את הכהן הרי הוא כבדים וראה
חכמת הז והם עבד ימי הרי זה תחלה
וראה את הרגע של יכול פיק ביום פיק כליטה
תל ביום לא בלי כי פעה זה הכשו הק
מנך כל שהוא ומזכר לרבות את הרחוקות
בגל יכול של שהוא תל נאני כאן כגע ופלה
נאני כגע מה כגע האמור להל כגר יום
פתיחות נמצאת מוכת הפסק המנון כל
שאל והרחוק כגרים והחוזר כגרים יג
ממדת תל מן מארה ולתיהכה בן חיל
אזמחלש העסקר מכ כלפי צדעת מוכת
מחלש אם קצו ועשאו מוכין טמא ומן
בלתי תו יכול אם מוסגר פן תל צדעת ממ
לכגל המוחלט אשר נהייה חיק המוסגר
אסור בהנייה מיכר המיבגד מוסגר שעבעו
או מכרו בלוי טהור בתערב באחרים פוסק
טהוריון קצו ועשהו מוכין פחות משלש
על שלש טהור אבל מוחלט שנתערב בא
חיים אכלו בפמה אפים הכל אסור בהנייה
וכשר פין כולן קצו ועשהו מוכין ודיון אמ
רין בהנייה עומדין בטומאת בעולם
ושרף אתה או את השתי יא את הע
בצמר או בפש יכול בוא גושי צמר אעני
פעתן ויערפם עמה תל היא היא באש תשרף
ואינה צריכה דבר אחר שישר עמה אסון
למה נאמ בצמר או בפעת להוציא את הא
מריות שיש בו מיכר אמרו חלוק שנתאה
בוצרע מעיב את הא מדיות עבן הוציא את
הא מדיות שלשירין ועלשהב שאין מעיבן
מיטמא בכרעים ולא הוציא שלא יגמר

ושל האוהית עתה שמיכר מיטמא בכרעים
תל אשר בו הרגע אשר מן לא האומרי ות
בצמר או בפש לרבות תגרוכתן מוכן חמ
צמר גמולים וצמר רמשים שפוסק זה בזה
אם מב מן הגמולים מיכר מיטמא בכרעים ואם
רוב מן הרחלים מיכר בכרעים ימחה למחנה
מיטמא בכרעים וכן הפעתך והקבבם שפוסק
זה בזה ואם יראה הל והלא פעה זה
הפנתו בסקולעו כמות שהוא וצוה הם
וכפ הצמי בכהן והביבוס בכל חום וכנסן
מבלתי שפע עירין עליו שבעה סממנין שג
עבירין עלה בתם וכנסן הרגע יכול מקום
הכרע בלבד תל את אשר בו הנגע חן אחש
בזה יכול כל הכרע בולו יעמד פיבום תל וכב
סו את אשר בזה הוא כיצד כבס מן הכל עמו
והמגורן שב ימי שביב מלמך שיום שביבי
עולה לומן המוכין בין מלפנו בין מלאחריו
וראה הל אחרי הל את הז והל לא הפך הל את
עו ולא פעה במצאת למך שאם עמד במראה
לא פעה הואיל ועמד שני שבעות נמוח הוא
ואיני יודע מה אעשה לו תל באש תשר טורף
חבולו כלשכן אם עמד ופעה שהוא כשרף
פעת שיהו כל מצותיה עוקעין או אוכל
אומי פחתת לא במראה שני וכשהוא אותה היא
היה היא כמות שהיתה האמה אבי מקום
פחתת שיהי וכל כמראה שוקעין
בקרחתו השחקים בגפה לו אחד שים מיכר
אמי פגום למראה בוצרע לו אי עזר בו ועקב
אמי עז שיראה בארוב המעובין ואם נאה
הל והכה זה עכה למראה שני כגושה
אדם וכעשה ירוק או יונק וכעשה אדום או
אכלו בהה למראה שלוש יהא טמא תל
הכרע אין כרע בכרעים לא ירוק ואוס בלבי
או הכרע יכול עמד במראה יהא קורע תל והר
כההא כיצד כהה למראה שני לא למראה שלוש

ציון עה יגנה לכות בגרות הרוח ומה
היו עושות ותלככה בעויות גיון כשהיותו
אחת מהן מתקשטת היתה מטה בברכה
לבא ולכאן כדאי להראות תכשיטיה ומה
סקרנות עינים ר' מנצ'יא מנסויה דקסריאמ
שהיו מקקרות עיניהן במקרה ר' שמעון בן
לקינץ אומ' סקסוריות חרמה הלנד' וטמק
תלככה כשהיתה אחת מהן חרוכה היתה
מביאה שנת קצרה ותגמלה לכת בינה כדאי
שתהיה בדאית טסה עליהן וכשהיתה אחת
מהן קצרה היתה פוגשת קור דיקק עצה ומבי
אה שתי קצרות ומהלכת ביניהן כדאי שתהיה
נדאית בחוכה ומהלכה תעכמה ר' אבא
בר בהבא חמ' שהיתה אחת מהן ענה עורת
דקקן עב' מנעלה ומהלכה שהיתה
כל אחת מהן מביאה שלפוחית שלת' ורנגולת
וממלה אותה חמ'ס מנון גנות כת אופה ביק
עקיבה ומנעלה וטשהיתה מנצת לכת שלב'
חורים היתה דורסת עליה והיא מתבקעת והיו
הריח יוצא ממנה ומנעפעפה פדופה שלחבי
כה והיה הקפה אומ' לישעיה מה לו עושנת
גלו מכאן והיה ישעיה מחסר עליון ואומ'
להן בנותי עשוכה תעובה פני שלא יבואו השו'
טאים עליכם מה היו אומרות ימיה ימושה
מעשהו למען נראה ולמען נראה דבנס
דואה אומ' ונוטליכי לו לאשה ומהלכה כואה
אותי ונוטליכי לו לאשה ותבואה ענת
קדוש ישור' וכדעה ופיע על דמק' הוא קיומ
על דמק' אונעס דודיה וכיון שגרמנו העובות ונכ'
נסו השונאים לירוש' הון יוצאות לפניהם מקו'
שפות פדונות והיה דוכום אלתמהן ונוטלה
לו לאשה ומעלה ומנעובה על קרובין שלב'
אמ' הקפה היא קמנת על דמק' על דודיה קמנת
על דוד' לא קימא מה עשה לאן הקפה אמר
ר' לעשר הלכה אותן במרעבת דכלת וטמק שו'
קדקד פנות ציון ואין סיפוח אה צרעת דכת

לשאת ולספחת' ר' ינאי ביר' חניכה אומר
העלה ראשון משפחות מספחות שלכנס' ר'
אחא בר אבוןא אג' עשה אותן בשפחות למב'
מכובדות מאי משפחות מכובדות אמר' אש'
עבדן ר' ברכיה אחלפי בר פב' בשיס' עפי שימ'
כמ' שפח בשין מלנצ' ששומנר הקפה משפח'
תיהם שלא יתערבו זרע הקדש בעמט הארצת
ואנפ' כן לא חזרן בהן אמ' הקפה יודע אשע'
אומנות הפול' ב' ופלין סגן השיטה ומן הצרעת
מה עשה להן הקפה ועי' סתחן יערה רמס הקפה
למעיונות שלהם והיו פוקחות דם והיתה ממלוא
קדובין שלב' דם וכאן שהיה אח' מהן לו אלה
כן טענה בחרב ומנעליכה תחת קרובין עבדן
והיו אומרותן א' לאן פורו פנהן טמנת' והוא
שהנבוא מ' נתדן ואומ' להן סדרן טמנת' והוא
למו' ר' חניכה בר פפא ר' פנצ' דחניכה בר
פפא אומ' לא גב' ישר' על שני צד' בלחפה
ר' סימוק אב' לא גב' ישר' אפ' ששפח' פנצ'
מצות להקפה ש' וניא צו'י ומהלכה
היו גאנת אדם תעפ' לב' אמר' יתמוך
כבוד א' נשיב' הגבולה ש' ע' פ' פ' פ'
עלו עמהן נשותיהן ומנצ' החמה ואצ' ונ'
פני היגון והאמה סתפחרו פנהן והניחו' דע' ונ'
והלכו ולש' עליהם כשים כפרות והיו נש' נתום
מקיפות את המזבח ובנכ' הוא שהב' אומ'
להם וזאת ענית תעשו' תעשו' שציה פ' ש' ונ'
כפות דמעה א' מנצ' פי פ' ומהלכה אמר'
הקפה מי קיבל מהן כפי ומהלכה ואמרתם על
מה פלבי עי' העיד בצ' וצין אסת נעורין אשר
אתה בגדת פה' פ' ש' מלח צ' אמ' שאתה
אתה ואת מעבלה וכה חמ' על לב' ש' ונ'
מאחר שהנעקת פה' ונעלת יפה ממנה את
מעבלה ולא ז' הנביח מחב' על נע' ומה
פיוסן עליוהן ע' שחש' להן והוציאו להן נגוס
הנפריות ש' ועתה כפרת ברית ללה' צ' ונ'
כל נשים נבדיות וכל כ' למת שהיו אחרות ג' כ'

אשר היה עלינו מכרוב למטת קבית דכית וירס
 כבודו יאמרו הכרוב על מנתן הבית מומתן
 הבית לכרובים דכית וישא כבוד יצי מעל מנתן
 הבית ויעט על הכרובים ואשר יקרא וישא
 כבוד יצי ואומי ויעמד על הכרובים לא מעל
 אותן מעל להי למכר שביה יצא מתוך פלג
 פלו והיה מנשך בכתלים ומגפף בעמודים
 ומגפף להן הי בשלום בגתו בשלום כלתין
 דוי פך היתה השכינה מנשקת בכתלים ומג
 פפת בעמודים ואומי להן הוי בשלום ביתווי
 בשלום כלתין דוי "מן הכרובי לעטר הקד
 מעי דכית וישא הכרובים את פנפיהם וירמו
 מן התרין לפיצי בצאתם ודאונטם לעמתם
 וישא פתח שער בית יצחק ומוצי ופבוזה
 ישרא עליתם מלמעלה" משער הקדמוני
 להנה דכית והחיר מלאה את כלבה כבוד
 יצי מן התל למצח דכית ודתי את יקוב צב
 כל המצ" מן המצח לבג דכית טוב כלשת
 על פפתה" מן הגב לחומה דכית כה הדאני
 וצב לי צב על חומות אבן מן החומה לעיר
 דכית קול יש לעיר יקח" מן העיר להחזיקתם
 דכית ויעל כבוד יצי מעל תוך העיר ויעמד על
 הרד אשר מקדם לעיר אמר ופתן שלי
 וע שטם ומחצה עשתה שכינה שרונה כהר
 הזיתים ומכרזת שלשה פעל בכל יום ואומי
 שצובנים שובבים ארפא משובותיכם וכו'
 שכל חזרו התחילה השכינה פנדחת באויר
 נאומי הפיסוק הזה אך חשבה למקמי עז
 אשר יא שמעו וכן שוכני צב להם ישא רכי
 כלבין למה מפני הטובאה שישאאו את
 הכתובים געלה בהם שכינה והיא בתת
 ספס את ספי ומזושתם מעל מעזותי והקיר
 ביכי וביניהם ושמאו את שם קדשי בתועבו
 תם אשר עשו ואכל אתם באפי" וכיון
 שצבו מהוא חומי עתה ירחקו את זנותם
 ופגרי מלכיהם ממני ושכנת בתוכם לעולם

דמ
 תע

ואומר ולא אסתיר עורפי מהם אשר
 שפתי את רוחי על בית ישראל נאם ישאיהם
 פן יאמרו בעל הרחמים

זאת תהיה

מרשנת התל הנטוה שמים כירועת
 רקע הארץ וצאצאיה בחכמה ובדועה
 ויכלאת כל מלאכת נחפצו לויגים שצעה
 הצוחר בעמו והושועם ומלכטם ביום דעה
 המנהלם במדבר ואגמס בחסדו בעוק רעה
 פן יקפץ שכינתו לאסוף חוס צולעה
 וישבור מעל צוארה עול מלכים ארבעה
 ויחדש לה מלכות אשר ממנה נקדעה
 וישימה לבאוק עולם תחת אשר נכנעה
 ותרא אני ברה ותבטע ממלכט בגדי קועה
 ויכלו כניה יום בוא בארץ השמועבה
 בטחו עמי לעד כי זכרתם לבס השבועה
 בואו חסן בעלי לעד פישאת המרגבה
 ועאבתם מים בששוק ממעיני הושועה
 יעבנו החל אשר יעבנו תהללנו

יעזיב פן צעיר נעלמי
 ישיבהו לקדמתו
 ידעה בו ובמעשהו
 ומארצות קצו ואזנות
 יקנז חמס אשר שער
 יאמר שריון מעיר ובארץ
 יפיל עצתו ואורו בצחריס
 ומסיר תקוה אמרי נעבר לו
 ידימרו תחת שפלותו
 וכגבהות פין חובו ורום
 ככלת גאות אדם
 תשפיל לו
 מה שהיה גאות אדם תשפילנו וישפיל רוח ותמוז
 בצווי גאות אדם תשפיל חנינה פתר קרייה
 בבנות ציון דכית ואמר יצי ימן פי גבהו בבנות

כהנים לויי שמונים וצביון וכי כלה הכהנים
אינם לויי לא מאי לעו עתה קדושתו עמך כל
קדושת השם ויעמדו על עשייה המלך
ויאמר וכל לא לא עשייה להקטיר לעו כי
לכהנים בני אהרן המקודשים להקטיר כה
מקודש לא מלך מקודש נאה למקודש
להקטיר לקודש לא למלך ואי לך כתר מלכות
הנח מדר כהונה לבעליו עמך המקודש
כי מעלתו ולא לך לכבוד מעי אלהים כבוד
הרב וכבוד העבד כבוד הרב קודם כון שמש
כך כבדה בנביא שלחיה עיקש להמן
הקערה על פיה אמלי בא מלך וסטרן על
פני דבת וישעף עשוהו וידן מקטרת להקט
יר ויצעטו עם הכהנים והצדעת זמורה
צחו מיר תשש כוחו ונדחף לן לחוש והיא
וימך אין עזריהו כהן הראש וכל הכהנים
והכהן הוא מצרע במעמו ויבהיליהו משם
וגם הוא נדחף לשאת כי נגעו עי הוי גאות
אדם תשי" ושכל רוח ותכב זה נחמיה
התדשתא שאהי לשמעיה בן אליה כשאמ
לו כועד אל בית האלהים לתוך ההיכל
ובגמה וכלתת ההיכל מה אמר האיש פמוט
יצח ובעי פמוני אשר יבוא א ההיכל וחי לא
אבוא מה היה שכנו קולפו הטל ידו שרפס
יקרו הפית הזה ויציו תב ולא עמד א שסמל
המת במשיח דמת מי חתה הי הגדול לפני זה
למנו ואומי ואנכא דימתת לעממא חורת
לטור רב ומלת כס ארעא" דא גאות
אדם תש זה מצור ע שטחיתו כארעא ובאשוב
אין באילנות לנעלה מן הארע ולא למטה
מן הארע לומר לך עלשה שארם מתמא
כארע הקצה מעפיל כאשוב ובשפה שארם
משפיל עצמו כאשוב הקצה מגביו כארע
קשה היא גלות הרוח שסופה כיון בערעת
והיא נמשאת ולסמחת ואין שאת לא גובה

דבת ועל כל הרצעות הנישאות שכל המתה
אה כיון בסמחת י' א כמכדי אומי כל שישבו
גסו הרוח בוח לו שלא נבא שכי רוח עברה
בו ואיכנו אמר איצור כל אדם שישבו גפות
הרוח אמלו וזה קימעה עוברת וכן נהרע
כיס נגדש והלא דברים קל וחומר ומה ים
שוע בו כמה רביעיות רוח קימעה עוברת
אדם שאין בו לא רביעית אחת על אחת כמה
וממה" אמר איצור כל עבירות שבתורתו
עליהן ואם עשה משוכה מקבלין אותו ואך
מגפות הרוח ולשוה הרע של גבה עינים וזה
ליוכ אותם לא אוכל" רב הוטא ורב תמרא
הר אמר כיוכל אמר הקצה אותו איכי יכול לקט
והר אמר אמר הקצה אותו איכי יכול לקט
ולמן ר' יהושע אומי כל אדם פוש בו גכות
כל הרוח שבויה מיללת עליון של ונתה ממעמק
ידע" קשה היא גפות הרוח סבה מתח הכה
תחלה דבת שש חבה שבה קי ושבט מענת
כפשו" וכול שש ושבע הרי שלש עשרה
ושבע תועבות כממלמך שהן שבע אס כן ל
למה כאמי ושבע שהעביע לכרד כולן ואהן
עינים רמות לשוך שקר ויזים שופכות צם
כקי" לב חורש מחשבות און ובלים מעמדות
לרוץ לדעה" ימיח שפים עד שקר ומסלך
מזכים בין אחים" עינים ראמות או גסו רוח
לשון שקר או הנשבע לשקר ויזים שופכות
כמסמעו" לב חורש מחשבת און או בעלי מחשבת
דעה" רבל מת לרוץ לרעה או חמה לכין לומר
עבירה" יכז עד שקר כמשמעו" ומשלח
מז בין אחים או בעלי לשון הרע" ו
עינים רמות זה שמעשון שהלך אחרי עיניו
דבת כי היא ישרה בעיני מה היה לו בסוף ו
ויקרו פלשתים את עיניו" לשון שקר זה
דואב שאמ עליו ראיני את פני יסי נאמה
א אחי מלך בן אחי כובאת מועצ בתחלה

הערוה לבי כך לא קימץ הק"ה שכרן היו ושכר
 רוח יתכבד דג' גאות אדם תש' וספלו רוח
 יתכבד בעצמא הסוכן וחזקיה מלך יהודה הכת
 נודבר דסבטא היה דרוב לתני פד ובאותתא
 וחזקיה הנה דאריש לחא פד ובאותתא זהת
 דעתיה דעצמא עליה כי אומא מנחריב וער
 עינאוי ירושלים כתב סבטא פתקא ושדא
 בגודא אמר עבכא ופיעתו השלימו יחזקיה
 וסיעתו לא השלימו של פי הנה הדשעים
 יזרכך קשת כוכבו תעם עביתר והוה קד
 מנחור חזקיה אמר דלמא חס ושלוס ככרת
 דעתיה דקודשא בריך הוא בתו רופה כוכ
 דרובה מימסרו אינהו כמעי מימסרוי באפ
 נביא ואמר לו לא תאמר וקער לכל אשר
 יאמר העם הזה קער ואת מנחור לא תיחד
 ולא תעריעו כל אמר קער השעים אינומו
 המבין הסף עצמא לחצוב לו קבר מעל ה
 קברי יבית דוד באבבא נאמר לו סנה סף
 לה נבאי כל פי חצבת לך כה קבר הנה ש
 מטפס לך טלטה גבר אמר רב שמע מינה
 טלטה דגדרא קשו מזאיתתא ועטך
 עטה אמר יוסי בד חכמה מעלכד שפחה
 זו דרעת כה טמא עטה וכת ההס ועל שס
 יעטה עכוף יענכך עטה פדור א ארץ נחבת
 ידום שפחה דמאת ועמה מרובות כבוד דוד
 קלון בית אדכך הוא ביקש כבוד לעצמו
 וקלון בית אדכו לפיכך כהכך כבוד ולקלון
 הוב קא כפיק הוה ופי ענתו לשלמנו כי כפיק
 אתא גבוי אחריה לבבא בתריה פתקא
 קמי סנחריב אמר ליה סיעתך תבא אמעליה
 הדרובי אמעליה מיהך קא כחיתת ביני
 נכנסו בעבבותיו ותלאוהו בעקיבו וקער
 והו גבנבי פומיהם ובין גוררין אותו על חון
 צים ועל הברקובים אמר לעשר עבכא
 בעלהכמה קוב שבל צבא הסכהזה
 על סבכא אשר על הבית עבת ותדילוק
 כנת

כי השתתת ירכסן צדוק מה פעל רב הנה
 רב עינא דאמר אלמלי מנחשבותנו שלא נב
 רשב לבי צדוק צדוק מה פעל והו אמר
 מלי חזקיהו וסיעתו כהרס צדוק מה פעל
 עובל אמר אלמלי ביהמסך דכ כהרס צדוק
 מה פעל בעלמא לפון דאמר אלמלי מחשב
 ומנו מבלאנתו רשב לא בהרסן הינו אבתבי
 השתנות יהוסון יוק סנה פמל ולמן דאמר
 ממי בעהמקדש אשפתו דאיקרשתות דתני
 מנכוסל חרוך בית קדש הקדשים אב היתה
 עס מימות נביאים הוא עובס ושתייה נקראת
 אז לפון דאמר חזקיה ופיעתו צדוקים היבא
 חשבת דאיקרו שתנת דבת כי לבג מצוק י
 ארץ ושת פליהם תבב ואו בעות אומא מי
 הכה הפלוא עשה הגדול תעויה אמל חטנה
 למה נקרא ממנה תושיה שמכפ ממתשת
 כוחו סכא 45 דג' תושיה שנית להבחש
 אי מכפ השטן הו ועטלהוה יתמוך כבוד
 עבותותו של חזקיהו היא שתמוכתו ודוכ
 מנתני על הפל ועליו אמר עלמה שקר החק
 גהכל היופיזה דורו שליו שעי אשה יחאתי
 היא תתלבזה דורו שליו חזקיהו ר' איעזר
 בזן שליו ינחילתו חמי שקר החן זה דורו
 שלמשה ויה ושב והפל היוכי זה דורו של חזקיהו
 חשה ידאת ש חמתה של זה דורו של ר' הוה
 ביל לעמי שדון ששה תלמודי חכמים מתבס
 בטלת אחת ועוסקת בתורה דג' גאות
 איס תש זה עשה מלך יהוה דבת ביה ובחזק
 תגבה לבו ער להשתות וימעל בפי דתנו נבא
 אהיפל קי להקטור על מצבה הקפדת צה
 אמר בלבו אמר שלשה כתרים הן כתרי הועב
 וכתר ההנה וכתר מלכות וכתר תורה וכתר
 כה ונה מיכפ כיפליה לכתר מלכות כמבא
 כתר מלכות למעלה מק הכל דפת בלא שמש
 ומרה את כיו יומת טאה למעלך להקטור למע
 מהו חומי ויבא אחריו עזריה הפה ועמנו

אמר רב הוה ידאת ש חמתה של זה דורו של ר' הוה

יום נק' זה יואב בן צרויה שהרג לאבכר
ועמי דבת והשיב שית דמו על ראשו וסר
כרע בשני אנשים צדיקים וטובים ממנו
ויהרגם בחרב ואפי' דוד לא ידע את האבכר
בן בר שר צבא ישראל ואת עממא בן יתר
שר צבא יהודה טובים שהן דגשו אחי
והקין והוה לא דרש צדיקים שהן בסה
ולא עשו והוא בתאורתו עשה יאתיה
בניה ליואב אמר ליה מאי טעמא קטלתו
לאבכר אמר ליה גאיל דמא ועשה אחווא
ליה עשה א רואף הוא היה לך להיעי לובאח
מאדבין לא יפיל ליה בדוסק רביעשת כיון
דכפ נוסהו אבכר באחרי החנית ל החומש
ואמר ל יואבן מקום שמרה וכפא תלנייק
באחד מאי בריו לא יפיל ליה לך ולאבכר
מאי טעמא קטלתיה לעממא עממא
מנודי במלכות הוא דבת ויאמר המלך
עממא הקטין לי את איש יהודה לשלשת
ימים ואתה פה עממא ויכף עממא להזעין
יהודה ויוחר מן המוסף אשר יעון אמר
ליה עממא אליו והקין דרש אהל אשכ
חינה דפתח ליה דבמספתא דג' כ' ככל
איש אשר ימרה את פיך ירמית וכול אמר
לאבכר תורה תלך רק חזק ואמץ לא החוואג
רא מנודי במלכות הוא דבת והעמועה
גאה עב יואב כיואב נטה אחרי איה
ואחרי אביסלוס לא נטה מאי לא כטה
אמר רב יהודה אמר רב שצוקש לבטות ולא
נטה ומאי טעמא לא נטה אמר רב לעזר
שיין להלוותי נלדווי קיימת י' ישיב
חכמה אמר עדיין העטר גיבון שלדו
קיימין דאמר רב יהודה אמר רב ארבעת
מאות ילדים היולו בלדו וכולם בעי יפת
תואר היו ומגדלי בלודית ומהלכין במתני
הביטות והיו אגרוסק שלבית דוד לבעות ועל
מא יועממא לא נטאר בחרב אשר כיר

יאב אמר רב יהודה אמר רב שלא השד לכך
ניקב צביתו במצבר אמר רב יהודה אמר רב
במצבר מה מדבר מוסקד לכל אף ביתו של
יואב מוסקד לכל דא במצבר מה מצנו
מנוקה מגל וערית אף ביתו של יואב מנוק
מגל ונעיות תמי כות ביה ויואב יחיה את
שאר העיר אמר רב יהודה אמר רב מפלונינו
וצחממא טעים ומינס להו שיהיה ותדן ורחמ
אז שגדמה לו שעה לב חורש מכחממא זה
יואב בן שמעון שיעץ לו לאבמנוק כדכית ולא
מנוק ריע נעמו ינדב בן שמעון אחי דוד ויוא
רב איש חכם מאד מאי איש חכם מאד אמר
רב יהודה אמר רב חכם לרשעה ויאמר לו
מדוע אתה ככה דלכך המלך ויאמר לו
סכב עלממא ככך והתחל ותקח את המש
רת ותתנוק למש אמר רב יהודה אמר רב מלמד
שעשתה לו מיכי טיגן וישתאה אמנוק שטון
גדולה מאי עבדא ליה אמר ר' יוחנן כינדה נק
שדה לו ועשאתו כרות שכסה וכי צק שרה לו
איה מאו עבדא ליה לא אימא כימה נקשנה
לו ועשאתו כרות שכסה ומו הנה להו והא
דכש רבא יוצא לך שס בגוים ציפיק שחילתן
לבכות ישאל לא בית השחי ולא בית הקטרים
ולא בית הערוה הא אמר מר תמר בני פת
תואר היתה ותקח תמר אפר על ראשה וכת
בת הפקיס אשר עליה קרעה ותשם ידה על
ראשה ותלך הלך נעקקה תביא אמר ר' יהושע
בן קרחה גדיר גדול גדרה תכנה באותה שעה
אמרה ומה לבכות מלכוס כך לבכות הדיוט
ותשלחת ככנה ופמנה אמר רב יהודה אמר
רב באותה שעה גזרו על הייחוד ועל הפכו
ייחוד דרבבן יוחאי דאורייתא הוא דאמר יוחאי
משום ר' שמעון בן יוחאי רמז לייחוד מק התנאי
מכ שכי וסיתף אחיך בן אמר וכי בגוים אפת
בן אב אינו מסיית לא לומר כלך בן מתיחד עם
אמו ואין אחי מתיחד עם אמו לא אימא גזרו

הפשיח עליו ולבסוף הלשיח עליו ברחמי
מחולא רומי ויען אחי מה צעדים ויחמך הנה
דאיתי בן לישית באת הלחמי אמר רב יהודה אמר
רב כל הפיקוק הזה לא אמרו אלא לאבלטן
הרע יודע נבין שודיע לשאלו "וגבור חיל
שיוזיע להשיב" ואיש מלחמה סנושא
ובתק במלחמה שבתורה "ובין דבר שמי
בין דבר מתוך דבר ואיש תואם עלמא פניס
בהלכה" ונ"י עמו שהלכה כמותו בכל מקום
ופבולתו אמר ליה יחזיתו בני כמותו ופין דאמי
ליה פנילתא דבדידיה נפילתא הויא ביה אלס
ועציה ועירי חיקי ביה" ומבין דדואג הוה
כת הכא ויען אחי מה צעדים מיוחד שפגע
יום ופת התם ועם איש מעבדי שאול ביום
ההוא נעצו לפני נ"י ועמו דואג הארומי
אציר החשים אשר לשחול הרעים כת אל
תקרא אביר החע אא אביר הרעים" כת דואג
וכת דואג אמר לי יחזיק בתחלה היה הקפה יושב
נדואג נבלין ואומי שמח יעא זה שמעא יעא
לאחר שיעא אמר וי יעא זה יעא זה
אמר יעק מה פתמה תתהלל לפרעה
הגבור אמר לו הקפה לדואג כשהתהלל
הגלל חסד אנטו עפין כל היום
אמר לו הקפה לדואג גבור כנה לך חיל רעה
לא גבור בתורה אתה" מאי חסד אפלה היום
אמר דהוה יעקב בעצד שא ואמר כל דואג
משל שמעמא לית נשחול" ואמר רב יעקב
מאי דפת נלד שע אמר אהים מה לך לספר
חקי אמר לו הקפה לדואג רשע מה לך חיל
חקי בשעה שאתה מגיע לפושט רוחצים
ומדשת משקרים ופושט מפמרי לשון הרע
מה אתה דורש בהם" מאי נמשא בריתו עב
פין" עבלי פין נלא בפבדי" אמר רב אמר כל
תורתו של דואג אינה לא משפתיו נלחוש ואמר
לי יעקב מה דפת גס לי יתוך לבנה אמר לו הקפה

לדוד לית דואג מיהת לעלמא דאמי אמרו
גס ליתנו לבנה" ליתנו שמעתא בי מדרשא
משמיה אמר ליה יחזיק ויקח מנחה ליה נ
ליה בני רבין אמר ליה ושישן מארץ חיים
סלי וזמל יעקב מאי דכתיב מיה קופר איה
שוקל" איה קופר זה דואג שהיה קופר כל
אותיות שבתורה" איה שוקל זה דואג שהיה
שוקל כל קנפין וחומרין שבתורה" איה קופר
אלת המגדלים שהיה שונה שלם מאנתה ל
כח פקוקות במגדל הכורה באויר" אמר לאמי
אמר מאה בעי" הוה באפי דואג ואחיתפל
במגדל הכורה פאניר" אמר ראבא דבנות למ
בעי בעי" והא בפסי דרב יקוה כיתה מחסי
גבוי אשה שטבשתאן בקדירה ואמר ליה
צתים שכבשן בעד פיהן פתורים אמר הוה
דרב וסמוא קא חזינא לכא ולו אבן קא מתע
בך בעוקצין תבלי פרי מתיבאתא יאורב יהודה
בי הוה שאיק מפניה הוה אתי משרא ואבן קא
מעצדיכן בפסין אצווחינג ולא קא משגחי
בך לא רחמנא ליבא באעל ספ ליה הוה
לפנים כ" אמר יחזיק שלשה מלואי
תבלה כדמכו לדואג אתה שעה" ששיכר
תלתין ואחז שפיר נשמנת ואחז שפיר
עצמותיו בנתי כנסיות ובבתי מערשות' אמר
רב משדשיה דואג ואמיתפל במארא גווגמי
פאבר לחה סכדי שמעתא" פתקיף ליה מר
זוטרא מעין דכתיב ביה איה קופר איה שוקל
ואת אמרת לחהונו סכדי שמעתא לא וכל
הוה סלקא להו שמעתא ליבא דהלפתא
דפת סוף יזילימתי" אמר רב אמר
לא מת דואג עד ששכה תלמודו של הש
ימות באיך מוסר" רב אסי יחתי כעטר עט
כיהנה רחיקי שבין העמותה כל זונה מתוך
ודת לעמיתת' ומערה ללחופיך ותכנין בך
בצורה מוסר למען רע כחלם" וידיים שפכות

לשון די יד ללשון אי אומר לך מה יד
ממיתה חף לשון למית" אומה יד איב
ממית לא בסמוך לו תלחץ שחוט לעונם
אומה חץ ער הרבעים וחנעשים אמנה חף
לשון ער הרבעים וחנעשים אמנה תלשתו
בשמים פיהם" וכי מאחר שתובטעים
פיהם חץ שחוט לשונם למנה לי האקא מש'
מע לך דקטוב בחץ" וכי מאחר דכפחץ ע'
שחוט לשונם מות וחיים ביד לשון למנה לי
לכד ראבא דאמי ראבא דבפי חיי בלושבה
ודבא עי מית בלושבה" חכטובוק
מלפא אמר ליה למנן גמליא סבא דיהוואי
שדך אית לי בסרא טבא מן שוקא שדך יאי
תי ליה לישנא אמר ליה למנן סבא דיהוואי
שדך אית לי בסרא טבא מן שוקא שדך ואית
ליה לישנא אמר ליה לאן סבא דיהוואי את
אמריא לך בסרא טבא אתית לישנא בסרא
בישא אתית לישנא אמר ליה מרי מלפא
לית טבמן חיי ולית ביש מן מונת ותנינהו
משתכחן בה דבת מות וחיים ביד לשון אמר
ליה טובך וטובי אומתך" אמר ל' איער
אין אדם מספר לשון הרע לא אם כן קרבה
עתו וכת ויקרבו ימיו חין כול לא ותקריבו
ימיו ותבוא ער שבתך" אמר ל' ותקריבו
אדם מספר לשון הרע ער שהוא כופר צע
קר שכל אשר אלהו ללשונו כגביר" מר
ד' טרא אמר מיהבא שתו בשמים פיהם" אמר
ל' אעזר כל המספר לשון הרע תכל בגיהנם
שכל מלשני בספר רעהו אותו אעמית" ות'
צמיתה לא גיהנם שכל צמיתו בבור חיי אמר
ביש לקיש כל המספר לשון הרע מגזול
עונות ער לשמים שכל שתו בשמים פיהם
ולשונם תהלי בארץ" אמר רב חסדא
אמר עוקבא כל המספר לשון הרע ראוי
לסקול בארץ כת הכא חותו אעמית וכתתם
צמתו בבורח" ווא תקי" ואמר חסדא אמר

מר עוקבא כל המספר לשון הרע אמר חסדא
חין אע והוא יוכלין לדור בעולם שכל מלשני
בספר רעהו" אותו לא אנוכלי אמר ל' יחזקאל
ל' יסובן דמרת מה יתן לך ומה יסוף לך לשון
רמיה חמלו הקרה כל פוק לשון כנה אעשה
לך כל איציון של אדם זקופין ואמר מופל
כל איציון של אדם מכתוץ ואמר מופלם ולא
עור לא שהיקפתי לך שתי חומות שכלעצם
ואחת של אדם מה יתן לך ומה יסוף לך חצי
גבור ענוים אין גבור לא הקרה ער ייגמר
יצא גחלי תמים זו אשה של גיהנם אמר
לה הקרה לגיהנם אני עליו מלמעלה ואת
מלמטה" תכא דביר' יצא ער כל המספר
לשון הרע מדגיל עונות כבד שלש עבדות
על וכלו עריות ושפיכות דמים כיתבתו גז'
לה הגדולה גדול וכתבה לשון מצברת
גדולות" אמר רב ששת משום ל' אעזר צע'
רעה כל המספר לשון הרע וכל המספר לשון
הרע וממנו ערות שקר על חברו ראוי ל'
להאבילן לכלבנים ער ואכשי קדש תהיב
כו וכל בתריה לא תשא שמע שומ"
אמר ל' יחזק כל המספר לשון הרע בגעים
באים עליו שכל מלשני בספר רעהו אתו אע
וכתתם לעמיתת ואמר גמיון לחלוטין ות'
חין טין מצורע מוקד למצורע מוחל לטורח
דאמר שמעון בן לקיש זאת תהי' המצור'
זו היא תורתו של מצורע שם חס' היכי דאמר
ל' שאבא בישא כגון אמר איבא כורא ב'
פלוגי והוא דקא מטיק ליה בלישאבא בישא
דאמר חס' הוכא משתבחה כורא אבבי כל
בוא דאיבא טואי" אמר רבא כל מילתא
דמתאמרת באפי מרה לית בה משום
לישאבא בישא אמר ליה חביי כל שכן חסדא
ולישאבא בישא אמר ליה חכא כי הא דר'
יוסי סבירא ליה דאמר יוסי מימי לא
אמרתי דבר וחזרתי לאחוריי" אמר

על יסודי המכירה ואכילת דתמור בת יפת תאר
כדאסר רב תמר בת יפת תאר היתה שם ועתה
אבד פה אהמכר כי לא ימכרו ממנו ואיס
לקח ועתה אהתנה היא מי שרוא ליה מלא
שכנע מינה תמר בת יפת תאר היתה
הכלים מינה לרוץ לרעה זה בלעם בן בעור
הרשע שרץ בגליון לקבל את ישראל מההק
לו ואת בלעם בן בעור הקוסם הרגו בעיני
בחרב אכליהם ופיה כדבים זה אחיתפל ש
טח על הכרעתו ויעץ לאבשלום לבוא על של
גשי אביו ולבסוף כפטר מן העולם בפח נפש
אמר לו יוחנן בתחלה קראו דוד לאחיתפל רבו
ולבסוף קראו תבירו ולבסוף קראו תלמוד
מב שקראו רבו של ואמה אנוש כעדי אופ
ואחיהו חביבו דלת אשר ימין נמתק סוד
תלמודו דמתגם ארבע טלומי אשר בטחתי
בו ונכח לחסדי אמר לו יוחנן דואג ואחית
פל לא ראו זה את זה דואג בילי שאול אחי
תפל בילי דוד ואמר לו יוחנן דואג ואחיתפל
לא חצו ימיהם דעל אנשי דמים ומרמה
לא חצו ימיהם ותביא לפני מי ימי דואג
סלשים וארבע ימי אחיתפל שלשים וש
לוש מאי הוה ליה ויצו אביתו וייחכך אמר
רב יהודה קבלת חכם אפל בחכם היא אנה
מבא מן מאחיתפל שבשעה שברה דוד
שית קפא תרומא ובעא למעשטפיה לעל
מא אתי מנהוא למכתב שם אחספא מישא
ומינחת תהומא ומיקם בדוכתיה לויבא דאמ
ליה מרוד כל היניע ואיבו אומי יחכך בגמון
כשא אחיתפל קל וחומר בעצמו נמה לעש
ות שלום ביק איש לא שתו אמי תורה נוכח
שכתב בקר ושה ימותה על בלהעולם כע
לא כל שכן אמי שדי כתב דוד שם אחספא
ושדי ייה למיית הדל תהומא קם בדוכתיה
ואכלו הכי פל ואחיתפל מאה כילה נעשתה
עצתו ויצו אביתו וייחכך אמר רב

אנהו קבלת חכם אפל על תכחי היא
באה מנא מן מעלי דקא חמי ליה לטמונה
יעשה לך אהים וכה יוסף אס תכחד ממני
דבר ואנגר יגד לנו שמעו את כל הדברים
ולא ביחד ממכון בת ביה ולא הלכו בבין
בדרכיו עד שקר זה גחזי שיה עין
עדות שקר צרבו ואמר אדוני שלחני לא
כע הנה עתה זה בחו לי שני בערים בן
ויחמר בעמך הוא לקח בכדים ניפער בן
ניצר בכדים כסף באותה שעה בחו ומצאו
שהיה ירש ועוסק בשמוכה שרצים ויאמר לו
איטע מאין גחזי נאמר לא הלך עבדך אנה
ואנה ויאמר לו לא לבי הלך כאשר הפך
חיש מעל מרבת לקראתה עת לקחת
אתה כסף בו ומג שקל כספי האי כסף וזה
ושבדים הוא וסרקל אמי לו הגיע העת שתי
טול שר שמוכה שרצים העפלקחת
את הכסף ולקחת בגדים נשיתים וכרמס
יהי רצון שערעת נעמן תרם בגחזי ובן
עד סוף הדורות של יצא מלפני מצורע
כשלב יצא בעולם הזה מלפני בעולם
הבא היבן דבת וארבעה אנשים היו מצור
עים בת השנה בקזי ושלושת בניו
ומעלה מצבים בין אחים אומדלים שהמיל
מריבה בין ישראל לאביהם שבשמי ואח אחים
לא ישראל של למען אחי ודעי מה היה בסוף
חמותו האנשים מוצי דבת הא רעה בכל
שמתו במיתה מעשוכה קשה הוא לפסוק הרע
יותר מכול שזכה כרת דבת ידתי כל
שמת חלקו ולשון מצד דבת גדולות קשה
היא לשון הרע שאין הערפת באה לא בסב
ילה וכף היל עקיב דורש דמתתה יה תות
המי לתקרא מצורע לא מותו שם דע נה
עומר פיו ולשון שנמר מצוות כפשוט
תהי קורא מצרות לא מצרית אמר
המא בר חנינה מאי דבת מות נחיים ביד

לשון

ג' תורה ס' מרכה לטון עץ חיים ואסעם
אריץ הוא יספיל עצמו ס' וכלף בה שבך
ברוח" וידבר" זאת תה' תה' המע
לציות העולמים" זאת אינה נהגת בפמה
תהיה אף בזמנה" תורת המצורע
צורה אחת לכל המצורעין שיהוא מצורע
קרובן זה" וכו' מכ' יצאו לפי שמצורע שחלק
הכת בטומאותיהן ובשבעותיהן יכול אף
נחלוך בקרבן תל' תורת המצורע תורה
אחת לכל המצורעין שיהוא מצורעין קרוב
זה" תורת המ' ביום מלמעד טומאתו
וטהרתו כיום אין לי לא טומאתו וטהרתו
ביום מ' שחיטת ציפרו והציית דס' ציפרו
ותגלחתו ביום תל' תורת המצורע ביום יכול
אף לקומת ציפרו ושילוח ציפרו וכיבוס בג'
דיו וכחיצתו ביום תל' זאת" תורת המ'
כ' טה' והוצא אהל מלמד שטומאתו וטה'
רתו בכהן" אין לי לא טומאתו וטהרתו בכהן
מ' שחיטת ציפרו והציית דס' ציפרו וקבלתו
בכהן תל' תורת המצורע והוצא אהל יכול אף
לקומת ציפרו ושילוח ציפרו וכיבוס בגדיו
ורחיצתו בכהן תל' זאת" ביום טה' והוצא
אהל שלא ישלה" ויעא ה' למחוק למ'
מה תל' לפי ס' ויעא הכהן וראה ה' שיכול
אין לי מטהר את המצורע אף כהן שהיה
לפנים מן הקומ' היה בימים ובהרות ובמ'
וצרות מ' תל' וראה הכהן מכל מקום אס'
כן למטה נאמי" ויעא הכהן כהן שאפשר לו
להיכס לפנים מן החומה מטהר את המצ'
אין מצורע מטהר את המצורע" והנה נרמז
שהלך לו נגעו" נגע שהלך לו שער לבק'
צדעת שהלכה לה המחיה" אף לו אהבולך
מ' אף מקצתן תל' מן הנגע אמלו מקצת
שער לבק' הצדעת אמלו מקצת המחיה" מן
הער נעלה ביה את שמרחה בצולו שיטע ציפיל
וצוה ה' לא יעמי בכהן וה' קיחה בכל אדם"

לקח למטהר לשם מיטהר ביק איש צדקה
צק קטק מדין אמ' לקח לאוש בעדו ולאשו
לבית פטר למצורע למצורע פטר לבית
לקח ציפרים מועדו ציפרים שנים אס' כן
למה נאמי" שתי שיהיו שוות" מ' אע"פ שא'
כן שוות כשרות תל' צפור צפור רובה אמ'
יהושע מה נשתנה מצורע שאמרה תורה
ציה שתי ציפרים לטהרתו אמ' הקב"ה הוא
עשה מעשה פטיט לפיכך אמ' שיתורה
יבית קרבנו פטיט" חצת שיהיו דרנ'
ולמה כקרא שכה דרנ' לפי שאינה מקבלת
מרות אנשא" תה' דבי' ישמעאל למה
נקרא שמה צפור דרנ' מפני שצוה צבית
בבשדה" חיות לא שחוטות" טהורות
לא טריפות" ד' טהורות אמ' רבנחמ'
בר' יתחן למעוטי ציפרו עיר הכה' רב'
כפא אמ' למעוטי ציפרין שבח לוי' לט'
ראבינא אמ' לעוף שהרג את הנפש" ועץ
יכול לכל עץ תל' ארץ" או ארץ יכול טרף תל'
ועץ הא כיצד זובקעת של ארץ" ה' חכמה
בן גמליא אומ' ובראשה טרף אמ' ר' יהו'
שבתי היתה והלכתי אחרי' ה' טרפון לביתו
אמי לי יהודה בני תק' לי סנדלי ונתתו לי ופ'
שט ידו לחלון ונתן לי ממנה מקל ואמ'
לי יהודה בני כען טיהרתי שלשה מצורע'
ולמדתי בה שבע הלכות שהיא שלכמרת'
ובראשה טרף וארצה אמיה ועציה כרביע כרע
מכרעי המטה אמ' לטענים ושנים לארבעה
ומצין ושוכין ומשלשין ומצורעין בפני הבית
ושלא בפני הבית ומטהרין בגבולין
ושני יכול פיקס תל' תולעת יכול אחר מן
הצבעין תל' ושני הא כיצד זו זהורית טובה
יחנק בן דבאי אומ' ושני תולעת השני שבתו
לעגל' אמ' חס טעמה מסולה תל' ושני תולעת'
ואזוב לא אשוב ונ' ולא אשוב סוחלית ולא
אשוב דומי ולא אשוב מדברי ולא כל אזור שיטל

ר' שמעון בן יוחנן אמר ל' וכתב על שבעה
דברים נבעים במים על לשון הרע ועל ש'
שפיכות דמים ועל שבעת שוא ועל גלוי
עדות ועל גסות הדוח ועל הגזל ועל הערת
הפיץ" על לשון הרע דבת מלשני צדדי
אתו אצמית' על שפיכות דמים דבת ו'
יבדת מבית יואב צב וכצנורע" על שבעת
שוא דבת ויאמר בעמון הואל קה ככרים
וכת נערפת בעמק" על גלוי עדיות דבת
ויבגע יש את פרעה" על גסות הדוח דבת
וכחזקו גבה לבו" עז להשחית וככל
הצדעית זרחה במל" על הגזל דבת וענה
הסדק ופנא את הבית ותבא הוא כינק ממון
שאילון שלם יבוא הכהן ויפטר ממנו ועל
הערות העמק דבת ובה אשר לו הבית תבא
דבר ל' יסמימי שמיחד ביתו לו ואיבדו מבנת
החריק לביתו ואיבדו מהכה כע אדם מנכס
אייט נרא את רב ענני כה שדוק למה נקמ
סה פדשת בגדי כהונה למרשת קרובות
לומר לך מה קרובות מוכרחין אף בגדי
כהונה מוכרחין" כתבת מכפרת על שפיכות
דמים מעול מכפר על לשון הרע כו' לא
קטיח הא אזהבנו מעשיון הא דלא אהכו'
מעשין" או דאבנו מעשיון נבעים באים
עליו א' לא אהכו מעשיון מעיל מכפר איני
נרא אמר ל' סימון אמר ל' הוטע בן לני שב
דברים לא מצונו להן כפרה בקרבת
ומצונו להן כפרה בדבר אחי שאן שפיט
דמים ולשון הרע" שפיכות אצו סעגלה
ערופה ולשון הרע בקטרת" דהאג' ל'
חייא למדנו מקטרת טאכופרת של ויתק
את הקטרת ויכפר על העם" ותאבא דב'
ל' ישמעאל מטב מה הקטרת מכפרת על
לשון הרע אמר הק"ה יבוא דבר שבואטאי
ויכפר על מעשה חטאי קטיח שפיכות דמים
אשפיכות דמי קטיח לשון הרע למחן הרע

שפיכות דמי אשפיכות דמים לא קטיח
דידוע מן קטלוי' קטלוי' קטלוי' קטלוי'
והוא דאתרו ביה לשון הרע לשון הרע נמי
לא קטיח בא בענה הא בפדסי' אמר רבא
כל מילתא דמתאמר באמי צי מלתא לית
בה משום לישנא בשא מאי טעמא חברך
חברא אית ליה וחברא דחברך חברא אית
ליה" כיו אתא רב דימי אמר מאי דבת מבין
רעהו בקול גדול צנקר הספס קללה מסת
ל' משום דמבין רעהו בקול גדול קללה
ל' איך כדון דאיוקלע לאושפיצא וטרחי'
קמיה שפיר למחר כמך יתיב בשוקא ואמי
רחמנא ליבדכיה לפלוני דהכי טרח קבואי
נהכי טרח קמאי ושמיני אכוסין ואגלי אכסי
ליה" תאב רב דימי אחוה דרב ספרא לעו
לם ל' יספר חזם בטובתו של חצירו ותג ודאי
שמנתון טובתו בא לוי רעתו" אמר
חידדיתון לקמי ל' ספר תלים חמאל דבת
טאבות אמר כמה טאב כתב זה אמר לו בר
קפרא יהודה כתבו אמר לו כלך מלשון הרע
וכימה לשון הרע יש בכך לא שמנתון טובתו
בא לוי רעתו" קשה היא הלשון שהיא נור'
גת שבים באומרו וקמקבלו ופעמים שקוח
הורג הנאמר עליו במצאו שלמה" בימי
שאול דרג הרבעה" שאול המקבלו ודואג
האומרו אחיאלך שג עליו ואבכר עלמה
עליו שהיה בידי למאוס ולא מיחה אמר
חמאל ביר חכמה מה תקנתו של לשון הרע
אם תלמידי חכמים הוא יעסוק בעורה דבת
מרחא לצון עץ חיים וכל עץ חיים הוא פל'
חזיקים בה ואם עם הארץ הוא ישפיל עצמו
שג וסלף זה עבר דוח" ר' אחא ביר חניני
אמר סיפר איך לונקנה שכבר כדתו דוד
ברוח הקדש שג יכרתני כל שפתי חלקות
לא חכי קח אמר מה יעשה חזם שלא יבוא
לידי לשון הרע אם תלמידי חכמי הוא יעסוק

ל' חייא למדנו מקטרת טאכופרת של ויתק את הקטרת ויכפר על העם ותאבא דב' לשון הרע אמר הק"ה יבוא דבר שבואטאי ויכפר על מעשה חטאי קטיח שפיכות דמים אשפיכות דמי קטיח לשון הרע למחן הרע

תל ונארו טהרה אמורה למעלה באברים
הכעשים בגופאף טהרה אמורה למען
בצברים הכעשים בגופו' ושלת חת הצפר
כיצד משלחה עומד בעור וזרקה קוץ
לחומה ואינו חפך את קעו לאלים ולא לעד
ולא למדבר שכ' ושלת לחומץ לע' לפניה ש'
שילחה וחזרה שילחה וחזרה חזר ומש'
למה אכלו מאה פעמים" לפי השרה
היא אם שילחה וחזרה לחוך יד ותהא מוקדת
באכילה" ולמה אחת לשחיטה ואחת לשני'
לוח לא שאומריק לו כעס שזו עשה ש'
שוב איכה חויה" אף אתה אם עמדת בת'
שובתך עוב אין באין עליך בגעים" ואחת
לשילוח שאומר לו כעס שזו שנשתלחה"
כופה לחזור אף אותו האיש אם אינו חוזר
בתשובה סוף שהנגעים באין עליו והא אם
אין בידך הרחיקהו מה כת אחריו כיאז תשא
פניך ממנו והיית מועק ולא תירא" כי אתה
עמל תשכח" ובטחת פיי תקוה" וכבד ואן
החריף וחלו ככוף רבים" וכבד המעלה
את בג חמיר שמעון מה בא גב כלמדינו אם
כלמד שיטמא בגדים במגע והלא קל וחומ'
הוא מה אם בימי ספרו שאינו מטמא בביאה
מטמא בגדים במגע בימי גמרן שהוא מט'
מט בביאה אינו דין שיטמא בגדים במגע
אם כן למה כן וכבד המט את בג מילטמא"
משכב ומנו מפני שהן כבוסים בגדים אחו מיל'
טמא משכב ומנושב ואחר מילטמא בגדי'
במגע" ובלח את כלטע' יפול בית הסתרים
ודין הוא באמרה תבלחת בימי ספרו וכאמרה
בימי גמרן מה תבלחת אמורה בימי ספרו כפי
לבית הסתרים אף תבלחת אמורה בימי גמרן
כפי לבית הסת' הין אם היקל בימי ספרו שאין
מטמא משכב ומנושב ואינו מטמא בביאה
כקל בימי גמרן שהוא מטמא משכב ומנושב

ומטמא בביאה הואיל והוא מטמא משכב
ומטמא בביאה יגלה אף בית הסתרים תל כל
שעמו כל שערו לצדירה שוכ מה כל שערו
אמור בימי ספרו כפי לבית הסתל אף כל ע'
רו אמור בימי גמרן כפי לבית הסתרים'
ורחץ במ' אכלו בעי המקוה הלא דין הוא
מה אם הצב שאינו טעון הזייתמים חיים
טעון ביאת מים חיים מעונע שהוא טעון הזיית'
מים חיים אינו דין שיטעון ביאת מים חיים על
ורחץ במים אכלו במי המצוה" ורחץ
בשרו וטהרו ואחר יבא אל המ' דם יצת גופו מע'
כבתו לוככם לפנים מן המוחה חץ בגבנו
מעכבין אתם לוככם לפנים מן המוחה"
וישב מחוץ למה יהא פמכנ' דה זבא חסור
בת שמיש המטה שכ' והלו את חלו לא מט'
תנו והא' שנבולכם לאה ליכס" שבעת
ימים לא ימי חלוטו דברי ל' יוסף ג' יבואו
ל' אומ' קל וחומר לימי החלטה אמ' פחש
הושבתי לכפי ל' והלא לא לימדני ל' לא
שלמה י' ותם לעציה לא בימי החליטותא
לואף חני כך אמרתי כימי חלוטו מותד
בת שמיש המטה בימי ספרו אסור בתשמע
המטה גזירת הכתוב" תבן התם
לא יטול אדם אם על הבג אכלו לטהר בו
את המצונע פשוטא דטהרת מעוכע עשה
ושולח הקן עשה ולא תעשה ואין עשה חוה
את לא תעשתבשה" אמ' מרבר רב אשי צני'
כה בגון שנטלה על מנת לשלחה דלאוליס
עשה הוא דאיכא לית עשה ולירחי עשה ומג'
אולמיה דהא"י עשה מדהא"י עשה חצטון
סלקא דעתא אמיכא הואיל ואמ' מז' גדול
השלוס שבין איש לאשתו שהריאמי תורה
שמי טעבתב בקדושה ימחה על המים והא"
מצורע דכמא דלא משהר חסור בתשמיעהמ'
טה דלת וישב מחוץ לאהלן שב ימי שאסור

שם לווי אמר יעקב בין טבליים מה טיבו
שלעץ ארץ ואזוב ושני תולעת העל מצומצ
אא שאומריין לו מפני שהגבהת עצמך כחך
הזה השפילך הקבה כאזוב הזה שהכלוס
אותו ועכשו שתזרת כך הרי הוא אומ' דומ'
ראיתי וארפאהו ואכה ואשלים כיהומים לו
ולאבלין מהוא ואכה שאני מעבדו ומביאו
למקום שהיה שרף ואשלים ביה לולפו שהיה
ראשו חפוי כאבל לבי כך עדיך כחמה אהוא
ולאבלין אזכני משפחתו שהיו מתגנים בו
והן אבליים עליון דאך ולאבלין אוב'
ריו מלמד שהמזידע כאבל ושני תולעת
זה שאומ' לו מה ענין תולעת הזה תולעת לב
ונשתנה על שיי האור וכעשה שני תולעת אף
אתה שהגבהת עצמך תחלה וכעשים גם
רוח עכשך קאר כך והשכל את אבתך כדי
שיקיים עליון אם יהיו הט' כשבים כשלביל
וצוה הכהן ושחט הצווי ככהך והשעו
בכל אדם ובריה יוסי בלי יהודה דאומ' אף
השחיטה בכהן וכן הלכה ושחט את
העפר הא האה שבטנים הצמורה שבטנים
האחת שאם מפה אחת מהן או סגנע שורב
טרפה יקח צוג לשכיה האחת לכלי חרש
ואין שתים לכלי חרש כלו וכול אחזי מק
הכלים תל חרש אומרש יכול מקודה תל
כלי הא כיוצא זה פיולי סלחרש על מיסהים
מים חיים לא מוסכלו חין לא מים פשדיך
לא מים המכזבין ולא מים המכטפין
ל איעדך אומ' מה מים שלא כעשה בה מל
מפה אף כלי שלא כעשה בומלכה ר'
שמעון אומ' מה מים הכדורין שבחין אף
צפור הברורה שבמיכה זרק בלי את הצפור
החיה יקח אתה כיוצא הוא עושה כולל קאט
ואזוב ושני תולעת ופורבך בשאיר לשון וחקך
להן ראשי גמים וראש הזכב מטלש ביה וטו'
כל אמה בדם יכול בדם ואמי תל על המים

החיים אומה מים חיים יכול עד שיהנו
כולן מים חיים תל דם האכיל צד מים חיים
עדם הצפור ביכר בהן שיצדו חכמי רביעית
ומכ אס נשפך דים תמות המשתלחת פתח
הבשתלחת ישפך דים תל את הצפור ההנה
יקח אתה מלמד שהוא ממרישה לעצמה
ואת עץ הארץ ואת האזב וט' און ואת ה'ץ
הח מה תל שיכול הואיל ולא היתה עמהם
בכלל אגודה לא תהא עמהן בכלל טבילה
תל וטבלתם ואת ה'ץ הח החזיר את הצפור
לכלל טבילה בדם הצפור השח לא
השחוטת בכלל מה יעשה בה חופר לה
וקובה בפ' בדם הצפור השחוטת לא המל'
זכה הלא דין הוא הזאיל ודכך הכשירונגם
כיס בעוף ודכך תכשירו בחוץ בעוף מה דין
הכשירו במים במלוקה אף דכך הכשירו בחוץ
במלוקה תל השחוטת לא המלוקה'
הצפור השח על המי הח חין כלי חרש על מים
חיים והזה על לאחר ידו של מצורע'
והזה על המי מק ה'ץ שבע פעמי הטהור מק
הצורע טעון הזיית שבע חין טמא מת טעון
הזיית שבע כלל דין הוא מה אם מצורע
שאינו טעון הזייה בשלושי ובשביעי טעון
הזיית שבע טמא מת שהוא טעון הזייה בשלו
שי ובשביעי אצו דין שיטען הזיית שבע תל
והזה על המי מק ה'ץ שבע פעמי הטהור מק
הצורע טעון הזיית שבע חין טמא מת טעון
הזיית שבע קל וחומר למצורע שיטען
הזייה בשלושי ובשביעי מה אם טמא מת
שאינו טעון הזיית שבע טעון הזייה בשלושי
ובשביעי מצורע שהוא טעון הזיית שבע
אינו חין שיטען הזייה בשלושי ובשביעי תל שבע
פעמי וטהר והזיית שבע הוא טעון ואצו טעון
הזייה בשלושי ושני וטהרו בדברים
הכעשים בגופן יכול הרי הוא מקולקל תל ושלח
וכנס ובלה וחקך יכול יהוא כולן מעבדן אותו

תל
דא

קטן מכ תל המטהר בין איש בין חשב בין
קטן לפני עי פתח אהל מעמיו וזבוע
ניקבור אחוריהן למזרח ופניהם למערב
ולקח הכ את כב בא והק אתו לא עם ואת
לב הש והטף למזנו שהן טעובין תכופה
באחת ומז אס הטף זה בפע עצמו וזה
בפע עצמו יצא תל אתו לאשם והטף
הבוסה לא תבוסות לפע עי במזרח כיצד
הוא עושה במצורע עומד מבחוץ על סער
ניקבור מצואין לו האשם עד הפתח ומכנס
שתי ידיו וסומך עליו ושחט את הכ
במ' אש יש את החט ואם הע מה תל לפי שי
ית לידון בעמדה יכול מקום עמדה יהא מקום
שחיטה תל במקום אשר יש את החט ואם
הע יכול על טבעת תל במקום הקדש לה
כשיר את כל הרוח חילי לא אשם במקום
הקדש ומכ אף חטאת ועולה במקום הקדש
תל את החט ואת הע במ' הקדש שקטו
וקיבלו עני כהנים את דמו אחד בכלי ואחד
ביד ואינו יורע חיזה יקדום אס מזבח אס
בהובות וכשהוא אומ' הוא לכהן הכהן יקדום
מה מצונו מכשיריו לכהן המשבח המזבח
קודם הוא פרט לששחטון שלא לשמו
קדש קדשים לרבות לב שמן של מצודע הוא
פרט לשחטן כל שהוא ולקח יכול בכלי
תל ולקח הכהן ונתן הכ מת נתינה בעצמ
שלכהן אף קבלה בעצמו שלכהן יכול אף
שלמצבח תהא ביד תל כחטאת הא הוא
לכהן מה חטאת טעונה כלי אף אשם עני
כלי נמצאת אומ' עני כהנים מקפלין
את דמו אחד בכלי ואחד ביד זה שקיבל
בכלי צא וזרקו על גבי הכסף כמעותו
וזה שקיבל ביד בא לו אצל מצורע ומצור
טובל בלשבת המצודעים באועמד בשעב
ניקבור ל יהודה אומ' לא היה צריך טל
לה

שכבר טבל מעברת והכ אומ' דיש בטומאה
ביעו חלוטו צריך עבולה היום שמה נטמא
מבערב ואולך ולקח הכהן ונתן הכ
הכנים המצורע ראשו ונתן על תנוך מצנן ידו
ונתן על כהן ידו רגלו ונתן על כהן רגלו חין
לו כהן יד חין לו כהן רגל ואוזן ימנית חין לו
טהרה עולמות ונתן על תנוך תוך יכול על
תוך וראו תל כוך או על כוך יכול על גובה של
אוזן תל תוך כוך האפיצד זה גדר האמצעי
ולקח הכ מלב הש ויעק חסר הלוג עי
שלא יעק ומלאכו ומשיעק יביא אחר כפתחה
דבריו ל עקיבה ל שמעון אומ' חסר הלוג עי
שלא נתן ומלאכו ומשעקן יביא אחר כפתחה
והלכה כר עקיבה ויעק על כף הכ השמ
מצוה שיעק לתוך כפו שלא בדרו ואם יעק
לתוך כף עצמו יצא ועל לח המסכה
ועל והזה על כל הזייה טבילה אצבעו
נחמי כפן אצבעו ונחמי להכל אצבעו מהאצ
בעו אמורה כאך המיומנת ששמיין אף אצבעו
אמורה להלך המיומנת שבימין והזה מ
הש באע שבע פעמים מלמך שהוא טובל ל
ומטה שבע פעם לפי פי כגד בית קדש הקד
ומיתר הש אש על כמו על צם האשם
שיקדום הדם לשמן אתה אומ' שיקדום הדם
לשמן או אינו אומ' לא אס יש דם יתק אשם
דס לא יתק תל על מקום דם הא הני אן הדם
גורם לא המקום גורם והקמת בשאע
על כף הכהן יתק על דא המט לכפר עליו
אם נתק כיפר ואם לא נתק לא סימ' דברי
עקיבה ל יוחנן בן כנני אומ' שייח מצונו
הן בין שבתן בין שלא נתק כיפר אבל מעלי
עליו כאלו לא כיפר והלכה כר עקיבה
ועשה הכה את החט שיהוא כל מעשיה
לשם חטאת ועשה הכ את החט וכפר מה
תל לפי שכ והעלה הכ את הע נאת האנהמך

בפעם המטה לית עשה צדתי עשה קאמטת
לן וכלא ויהי בשביעי יפול בין בין בין
בלילה תל ביום ולא בלילה" גלח חתכל
שפ יבול בית הסתרים תל גבות עיניו מה
גבות עיניו בנראה פרט לבית הסתרים אף
כל שערן בנראה פרט לבית הסתרים אומה
גבות עיניו מקום סיכוס שיער ובנראה אף
אין לוי לא מקום שיער ובנראה" מכין
כיכוס שער אבטאינו נראה פישור שער
בנראה פישור שיער בשאינו נראה תלחת
כל שערן יגלח" ראשו מה תל לתי
שכלה תער לא יעבר עלהא יבולאכלן
מנוגע תל ראשו" ואת זקנו מה תל לתי
שכל ופאת זקנם לא יג יבולאכלן מנוגע תל
זקנו מה תל ראשו ומה תל זקנו לפי שיש
בראש מה שאין בזקן ובזקן מה שאובחא
הראש אסור במספרים כבתער והזקן אינו
אסור במספרים כבתער" הראש מותר
בכל אדם וגזקן אסור בכל אדם" האלפי
שיש בראש מה שאין בזקן וגז מה שאין
בראש ערך לומר במאשו וערך לומר זקנו
ואת כל שערו יג מה תל יגלח לא לית
אחריות לתגלחת שאם לא גילח בשביעי
מגלח בשמיני ובשביעי ובשמיני" ושם
הכיה שתי שערות לא עלתה לו תגלחת
שייר שתי שערות בתגלחת ראשונה וגו'
לחן בתגלחת שנייה לא עלתה לו אהת
חתן שלשה מגלח ותגלחתן מצוה הנזיר
נהמצורע והלויים וכולן טגילחן שלא בשבוע
או ששויח שתי שערות לא עשו כלום צעני
עי יגלח וביום השמי יקח עני כפ למוד
שאם גילח בשביעי מביא קרבנותו בשמי
גילח בשמיני מביא קרבנותו למחר דמי
ר עמיבה" אמר ר' טרפון כל עקיפה מה בקנה
לנזיר אמר לו שהנזיר טהרתו תלויה בימיו

ומצוה טהרתו תלויה בתגלחתו ואינו מביא
אחת קרבנותיו לא אם סך היה מעורר
שמע הא כיצד מגלח ופובל ומביא קרבנות
למחר" יקח כבשים מועט פבטיסעני
אסכן למה טמא עני שיהיו שוויך ומנשאעני
שאובן שניך כשרים תל כבש כבש דיבה
וכבשה אחת שתהא בדורה" אחת
מלבוש שהוא מביא אחת על בגעים הרבה
בת שנתה לא שנה למכח עולם" ושלש
פסוקים סלת מנ פלביש למחנת כספים און
יבול תהא מנחה בפע עצמה כשהוא אוב
והעלה הכ את הע ואת המז המז לימוד
שאונה לא מכות בהמה" יבול מנחה לע
ולב בלבד מנ לרבות לחטאת ולאשם כע'
הוא אובי להלך תעשה על העלה זו עולת
המצורע" ללח להביא את חטאתו אולג'
בח להביא את אשמו" מלפני שהוא מביא
שלשה עשרות על שלוש בהמות עולה
וחטאת ואשם" ואין לך חטאת ואשם שטע'
כין כספים לעולם לא חטאת מצורע ואשמו
בלבד" ומנ שהוא מביא על חטאתו ועל
אשמו אמר יהודה בן בתירה הרי הוא אוב
ואם אל הוא ואינו ידו מנ וה כפ אף אשם ל
לכתוב ועשרון לימוד שעשורן לכל חתתאון
ולב אחד שמן זו תופת על שמנה על
כספים" ולב אחד שמן שהיה צדין טוביא
שלשת לובין מה מצוין בעפ שהוא מביא עש'
רוך אחד מביא לב אחד אכל עשי שהוין
מביא שלשה עשרים יביא שלשת לובין
תל ולב אחד שמי" זה עמוד הכ הג' חתהא
המי ואותם למאצן שהן טעופין בעמידה כול'
יבול כשם שטעופין עמידה כף יטעכו תגובה
כול תל והקריב אתו לאשם ואת לבגהע וה'
ניח אשם טעון תנופה ואין כול טעון תנופה
את האיש המ' חלי לא איש אשה

ושל ידו בתנו ועל ידו עצמו ושפחתו קרבן
עני ומאפוסין בצבחים ל יהודה חזק אף על
ידי חשתו פזיא קרבן עשיר מפת שגופה
כגופו וכן כל קרבן שהיה חי יבית וכן וכן
שט מערעין שנתעורבו קרבנותיהם ושט
ים של אחת מן החטאות ומת אחד מהם מצור
עין א שאן אבשי אפסכדריה אתר יהושע
ואמר לפי להביא חטאת בהמה אינו יכול שאין
חטאת בהמה באה על הספק וחטאת העוף
איתו יכול שהעשיר שהביא קרבן עני לא
יצא וכיצד יעשה וכתוב נכסיו לאחר יבית
קרבן עני וכמצא עני מביא חטאת העוף
אמר להן ל יהושע עכשו שאתם דברי שלחמנו
זאת תורת אשר בו נבע צדעת חמורה
צדעת שנתב בה חמש תורות זאת תורת
נבע צדעת בגדה ימיר זאת תהיה תורת המ
זאת תורת אשר בו נבע צדעת זאת התורה
לכל נבע הצדעת זאת תורת הצדעת
לומר לך שכל המקסו בלשון הרע הדי הוא
בעובר על המעשה חומשי תורה אמר שמ
מאי דבת עונתיו יכבדו את הדשע וכחבלי
חטאתו יתמך רשע זה בעל לשון הרע הקב
לכדו בייקורין סעמא ירבוש ויחשלו בתשובה
הח כיצד כל המקסר בלשון הרע בתחלה מש
תנין קורות ביתו אם חזר בו וטיהר את הבית
לא חזר בו ופתח את הבית והתחיל כל יגע
ורשלו להשתנות אם חזר בו וכפס וטהר לא
חזר בו ושרף את הבגד והתחיל גופו להשתן
אם חזר בו וטהרו הכהן מקפחת היו לאחא
בו נדד ישב מקחזית למענה מושבו כדו
שלם ומשא מני יקבר עמו לשון הרע ונל
צא דני על נפשו וכפשו ונה עליו ל
חוטא ולי יתושע בר אבין ולי זכריה חתניה
דל לוי בשם ל לוי איך בעל החמשים כונן
בנפשות תולה ממי את למר שאיוב ומסך

בא לאעב ויחכר אמר רב חנא בר חנינה
כעשה לו נכדיו וזבסא החלש יצא היך
דבת אגרי חורש פקע דאזעב צבכיים פקע
הזרע אף פון הפקד חיותה שות ואחורית
רופות על ידיו ותפל שיפוד ותקום נאמלטה
רין אנו לפיי רין מי עוטה עז שהוא מדבר ונל
קה היה אמר יודין עוזי לבדי עוד לפיי לה
גיד לך אף הוא ביון שהיה מברך בשורתו מת
וכת עוזי זה מדבר וזה בא כסדים שמו שלשו
כאשים אמר שמואל בר כחמין כיון שסגע איוג
מן התחיל אפיק חילותו למלחמה עליו דכ
כי מערוץ המון רבה וכוז מעשפת ותחתיה אמ
איוב אומה בזויה שבאומות הם ארץ כשדים
מהוא סבור ליתן אומתו שלי וכיון שאמר לו
אש אהים כפלה מן השמים אמר אש משמים
היא מה אני יכול לעשות מידי ואדום לאחא
פתח ואמר כך ויך את איוב בשחיקרע ויקח לו
חרש להתגרד בו אף במחלק וכליוק וקנתולו
מתקופיהם וחמוריהם וגמליהם ואחר כך מת
הוא וימת אי מלך איש נעמי ואחר כך וימות
גם שניהם מחלון וכליון גם בנגמים הבאים על
האדם כן בתחלה הוא מתחיל בביתו ואם הזר
מוטב וטעונין חליצה וחלעו את האבנים ואם
לא חזר בו טעונין כתיצה וכתח את הבית ואחר
כך מתחיל בבגדיו אם חזר בו טעונין קראעין וק
רע אתו מן הבגד ואם לא חזר בו טעונין שריפו
ושרף את הבגד או את השתי ואחר כך הוא מתחיל
בגופו אם חזר בו יצא ונכח לו ואם לא חזר בו טד
ישב מחוץ למחמושבין אף במצרים כבתלה
נבעה מדת הדין במעופם דבת ויך גרמס ותחנת
ויקבר לבדו בעירם ואחר כך ייך כל כפור נאוצם
נידבר כי תבאן ימל משבאדלעבר היוד
תל החדיק אגמרין המי וחיתת יפול מעשבו לע
מוק ומות תל אשר אני נתן לשם למעמק ועואב
לאחזה עד שביבשו מן אתה אונג פיבטא אכל

וְכַפֵּר וְצוּרֵי הַר כוֹסֵן מִעֲבֹרֵי אֲדָמָה תִּלְוֶנָה
הַסֶּבֶן וְהַחֲסִידוֹת וְכִפֵּר מִלְמַד שֶׁהַסֶּבֶר הוּא
שׂוֹמֵר וְכִפֵּר בְּכָל חַמְט מִטוֹמְנָתוֹ לֹא מִטוֹ
וְהָיָה יֵשׁוּת הַתּוֹרָה הַחַד הַמְעֻשָׂה הַזֶּה
וְהַפְלֵה הַבְּרִיךְ אֶת הַעֲבֹרֵי שֶׁחֲטָה עֲלָהּ לְפָנָיו
וְהַעֲבֹרָה הִכּוּ אֶת הַעֲבֹרֵי שֶׁקָּדְמָה לְחַטָּאת
וְהַעֲבֹרָה הִכּוּ אֶת הַעֲבֹרֵי מִלְמַד שֶׁחִיבֵר עוֹלָה קֹדֶשׁ
לְחַי מוֹרֵי חַטָּאת אֲמִיר שֶׁמֵּעוֹן לְפָנָיו חַטָּאת וְזוֹמֵר
לְפָנָיו לִיט שֶׁכִּבְכֵּם לְרִצְוֹת רִיעָה כִּימְלִיט וְנִכְנַס
דְּרוֹק וְחֹס דָּל הוּא שׁוֹמֵעַ אֲנִי דָּל
אִישׁ כְּלוּבֵי מִמָּה שֶׁהִיָּה שֶׁהִיָּה בֵּן מֵאָה מִנֵּה
וּמֵעֵשָׂה בֵּן חֲמִשִּׁים מֵעֵנֶה תֵּל וְאִין יָדוֹ מִסְבֵּת אֹן
וְאִין יָדוֹ מִסְבֵּת יִשְׁלוֹ וְאִין רִנְעָה לִיקָח תֵּל וְאִם
דָּל הוּא הוּא כִּי צָד עַל שׂוֹמְרָיו שֶׁנִּי כְּמוֹצֵם וְאִם
לְפָנָיו שֶׁמֵּעוֹר הוּא לֹא כוֹדֵר וְלִפְנֵי עַבְדֵּי
עֲרֵבִים עֲנִי שֶׁהַעֲדִיר אֶת הַעֲשִׂיר בּוֹתֵן עֲרֵבִים
עֲנִי יִכּוֹל אִם אֲמַר קָרְבָּנוּ שֶׁלְמִצְוֵת דֵּה
עֲבֵר אִם הִיָּה מִצְוֵרַע עֲשִׂיר וְיִבֵּא קָרְבָּן עֲנִי
תֵּל הוּא לֹא כוֹדֵר וְיִבֵּא אֲוֹכֵל אֲנִי אֲחַבֵּעַ
דְּבִים כִּן וְכִי מִפְּנֵי מָה עֲנִי שֶׁהַעֲדִיר אֲחַבֵּעַ
שִׂיד בּוֹתֵן עֲדִיר עֲנִי שֶׁאִין הַעֲשִׂיר חֵיב בְּלוֹם
אֲבָל עֲשִׂיר שֶׁאִם עֲרֵבִי עָלַי וְשִׁפְעָה עֲנִי וְאִם
מִדָּה שֶׁאִם אֶהְיֶה עָלַי בּוֹתֵן עֲדִיר עֲשִׂיר
הִיָּה עֲנִי וְהַעֲשִׂיר אֹן עֲשִׂיר וְהַעֲבֵר בּוֹתֵן עֲרֵבִים
עֲשִׂיר אֲחַף זֶה הוּא אִם וְהוּא מְחֻיָּב שְׁלֵשׁ נֵה
כּוֹת וְזִיקָשׁ הַאִישׁ הַזֶּה כִּפְטָרֵן הִרִי הוּא
מִבִּיָּא עָלָיו קָרְבָּן עֲשִׂיר וְלִיקָח כִּבְשׁ
אֲשֶׁם מִהַ תֵּל אֲחַף זֶה שֶׁאֵל עֲמִיבָה אֲחַת
כְּחֹבֵה אֲמִילוֹ מִהַ תֵּל אֲחַף אֲחַת לֹא זֶה מִבִּיָּא
מִהַ שֶׁגַּי וּמִטְמָא מִקָּדֵשׁ מִבִּיָּא מִהַ שֶׁגַּי
יָד מִהַ מִטְמָא מִקָּדֵשׁ מִבִּיָּא שְׁנַיִם תַּחַת אֲחַד
אֲחַף זֶה יִבֵּא שְׁנַיִם תַּחַת אֲחַת תֵּל אֲחַד
לְתַכּוּפָה לְכַפֵּר וְכִי יִשְׁתַּכּוּפָה מִכְּפִית
אִם כִּן לְמָה טָמֵא לְתַנּוּפָה לְכַפֵּר אֵל לְלִמְדֵי
שֶׁאִם לֹא עֲשָׂה תַכּוּפָה שֶׁהִיא שִׁירֵי מִצְוֹה כֹּאֵן

לֹא כִּפֵּר וְעֲשִׂירֵן לִימֹד שֶׁהוּא מִבִּיָּא
מִכִּים עַל אֲשֶׁמֶן כִּכְסֵי עוֹלָה וְלֹב שֶׁמֶן
הִרִי זֶה תִּסְפֵּת עַל מִנְחַת כִּסְכִים וְלֹב
שֶׁמֶן מִהַ תֵּל שֶׁהִיָּה צָדִיק שׂוֹבֵיָא שְׁלִישׁ לֹב
מִהַ לְצִוּוֹ בְּעֵשִׂיר שֶׁהוּא מִבִּיָּא שְׁלִישׁ עַל
לִוְבוֹת מִבִּיָּא לֹב אֲחַד חֲבֵל עֲנִי שֶׁהוּא מִבִּיָּא
עֲשִׂירֵן אֲחַד יִבֵּא שְׁלִישׁ לֹב תֵּל וְלֹב שֶׁמֶן
וְשִׁלְתֵיבִים אֹן שְׁנַיִם בְּנֵי יִנְה שְׁנַיִם הוּא מִבִּיָּא
וְאִינוּ מִבִּיָּא עֲרֵבֵיק חֲלָה דִּיק הוּא זֶה מִבִּיָּא
קָרְבָּן מִהַ שֶׁגַּי יָד וְיִוְלָדֵת מִבִּיָּא הַקָּדֵשׁ מִהַ שֶׁגַּי
יָד מִהַ יִוְלָדֵת מִבִּיָּא אֲחַד תַּחַת אֲחַד אֲחַף זֶה
יִבֵּא אֲחַד תַּחַת אֲחַד הוֹלְכָה לֵךְ לְדִירֵךְ הַזֶּה
מִבִּיָּא מִהַ שֶׁגַּי יָד וּמִטְמָא מִקָּדֵשׁ מִבִּיָּא מִהַ שֶׁגַּי
יָד מִהַ מִטְמָא מִקָּדֵשׁ מִבִּיָּא שְׁנַיִם תַּחַת אֲחַד
אֲחַף זֶה יִבֵּא שְׁנַיִם תַּחַת אֲחַד כְּדָה לְמוֹדֵימָה
דִּיק מִחֹסֶד כְּפֹרִים מִמִּחֹסֶד כְּפֹרִים לְיִוְבִית
מִטְמָא מִקָּדֵשׁ וְקָדֵשׁן שֶׁאִינוּ מִחֹסֶד כְּפֹרִים
הוֹלְכָה לֵךְ לְדִירֵךְ הַזֶּה דִּיק דִּיק דִּיק שֶׁהוּא כוֹהֵן
בְּאִישׁ כְּבֹאֵשׁה מִדְּבַד שֶׁהוּא כוֹהֵן בְּאִישׁ כְּבֹאֵשׁה
לְיִוְבִית קָרְבָּן יִוְלָדֵת שֶׁאִינוּ כוֹהֵן בְּאִישׁ כְּבֹאֵשׁה
תֵּל שְׁנַיִם תִּבִּים אֹן שְׁנַיִם בְּנֵי יִנְה שְׁנַיִם הוּא
מִבִּיָּא חֵיב מִבִּיָּא אֲרֵבֵיק אֲשֶׁר תֵּשֶׂא
יָדוֹ מִאֲשֶׁר תִּשְׁיֵג יָדוֹ אֶת אֲשֶׁר תִּשְׁיֵג יָדוֹ
אֲשֶׁר תִּשְׁיֵג יָדוֹ מִהַ תֵּל שִׁיבֹל אִימָתֵי אֲנִי חוֹמֵי
יִבֵּא קָרְבָּן עֲנִי בְּזִמְזֵן שֶׁהוּא עִיבֵיק חֲלָה הִיָּה
עֲשִׂיר וְהַעֲבֵר אֶת אֲשֶׁר תִּשְׁיֵג יָדוֹ מִאֲשֶׁר תִּשְׁיֵג
יָדוֹ אֶת אֲשֶׁר תִּשְׁיֵג יָדוֹ מִיָּמֵן אֲחַת הִיָּה עֲשִׂיר
וְהַעֲבֵר אֹן עֲנִי וְהַעֲשִׂיר הַכֹּל הוֹלְךְ אֲחַד הוּא
כְּשִׂיר וְאִיזָה זֶה הַמִּכְשֵׁר זֶה הַאֲשֶׁם
הִיָּה עֲשִׂיר בְּשֶׁפָה שֶׁהִקְרִיב אֲשֶׁמֶן וְהַעֲבֵר
מִשְׁלֵם קָרְבָּן עֲשִׂיר הִיָּה עֲנִי כְּשֶׁעָה שֶׁהִקְרִיב
אֲשֶׁמֶן וְהַעֲשִׂיר יִשְׁלֵם קָרְבָּן עֲשִׂיר לֹא הַעֲשִׂיר
יִשְׁלֵם קָרְבָּן עֲנִי תִּכְךָ הַתֵּם מִצְוֵרַע
עֲנִי שֶׁהִבִּיא קָרְבָּן עֲשִׂיר יָדָה וְעֲשִׂיר שֶׁהִבִּיא
קָרְבָּן עֲנִי לֹא יָדָה מִבִּיָּא חֲדָם עֲלִוְדֵי בְּכֹן

שהוא כבע ודאי לא יפוזר ויחמד בגגות
ליבנות לא ככך כראה לי בבית נראה
לי לא לי ולגירי מיכן אמר בית באסל אמת
חין בן סלכות לראות את נגעו בבית
להצית את העצוב בבית להביא את העליה
בשר מתוכו הוא מיטמא ואינו מיטמא
חורין וזה הפך וכן העשי בכהן והפני
בכל אדם ופנו את הבית אפלו חבילי ועיס
אפלו חבילי קבים מעכפין דבני ל יהודה
ל שמשון אמי עסק הוא לפנו חמל מאיר
וכימה מיטמא לו אם תאמר כלי עיון ו
גדיו ומתכתו מטבולין והן טהורין ועלמה
חפה התורה על כלי חרסו ועל כבו ועל
טפז אם כן חפה התורה על פמנו הבדני
קל וחומר על מעמו החביב אם כך עלמ
ממוכו קל וחומר על כפש בניו ובנותיו
אם כך על שלרשע קל וחומר על שלצדיק
בטחם יבא הכ לראות את הכ לראות
את הפנו ולא יטמא כל אש בצמה
תל לפי שמצונו בככס לבית המנוגע שאם
מטמא בגדים עד שישהה כדי אפולת כרס
יכול אפלו היז שם כלים מקופלין ומנוחין
על כתיפו כלים מקופלין ומנוחין פתוך הבית
יכול לא יהוא טמאים שי שישהה כדי אפולת
כרס תל ולא יטמא כל אשר בבית מיד וחזק
כן אמרים כוונת בהן ל אומם אם אפולת
לו לרבר הרשות לא ימתיכו לו לפי בר מצוה
וכמה היא מצותו נראה כחתך כותנין לו שב
עתימי המשה לו ולביתו ולכסותו וזבדגל
נותנין לו כליומי הדגלי נראה את הכגע
יכול לברוס תל וראה את הכגע והכה הכגע
מולטי שאין הבית מיטמא לא בכשני גדי
בקיוד קידת בני שנים ולהפך הוא אומנם
בקיוד קידת בני ארבעה מללטי שאין הבית
מיטמא לא בארבעה כתלים מיכן אמר בית

עגוב בית טריבון איכנו מיטמא בבעים
אובסקירות יכנס עד שיראה בשני כתלים
כד בדי ל לעזי ביל שאמעון שהיה ל לעזר
ביל שמעון אומ עד שיראה כשני גרוסיק
על שתי אבנים בשני כתלים בשוית ארכו
כשני גרוסיק ורחבו כפדים תל ומראיני שפל
מן הקיר אפלו בקותל אחר או יכנס אפלו
נראה באבן אחת יהא טמא תל וחלשות
האבנים אשר בהן הכגע אין פחות משכר
אבנים הא איכנו מיטמא עד שיהיה שיער
שני גרוסיק על שתי אבנים אפלו בכותל
אחד אם פן למה טמא קירות קיוב שאין
מיטמא עד שיהיה כל קיר וקיר רחוי לטור
טחה מיכן אמר כמה אבנים יהיו בור שאמע
אומי ארבע ל עקיבה אומי שמעני על ימ
על אומי עד שיראה בשני גרוסיק על שני
אבנים או על אבן אחת ול עקיבה אומי
עד שיראה כשני גרוסיק על שני אבנים על
על אבן אחת בית שאחד מצדו ומחו
פה בשוש ואחד בפלע ואחד בלצגוס ואחד
בעפר טהור בית שלא היה בו אבנים ועיס
ועפר ונראה בוצע ואחר כך הציא בו אבנים
ועיס ועפר טהור בקודת הבית טמא טמא
בית וכאמ' בסקו ומתן את הבית את אבניו
ואת עץ ואת כל עפר הבית לימר שאין הבית
מיטמי בנגעים עד שיהיה בו אבנים ועיס
ועפר כמה עיס יהיו בו כדי ליתק פחת
המשקוף ל יהודה אומי כדי לעשות סנדל
לאחוליה שקוף עפר כדי ליתק בין פעיס לח
בירו בקירות הבית לא נקיחת היעיע ולא
בקירות האויבוס ולא בקינות המענה ולא
בקירות המגורה הא איכנו מיטמא עד שיהיה
בו בית דינה הבית אין בית פחות מארבע
חמות על ארבע חמות שקערוהרר
שוקעות במרחיח ירקרקת או אומי

לא טיבך ומה שנתן למטפחה ונלח סליק לפרע
חבדו חילוקי שבת חבדו זמן כל אחד מוסר
את שכל יכול יהוה מיטמאין כנגעים תל
אמר לו הצית שישיהא כלאחד והוא ימכר
את שלו " ונתתי נגע צרעת אמר ליהודה
וכי בשורה לך שהן באין עליהן כנגעים לא לא
בא לא להזהירך על לשון הרע שאם נכסל
אדם בה פקד שלחתי את ביתו ואת גופו
ונתתי שלא תאמר ובר זה כקרא נקרה
או שלא תאמר דברי זה ממנהגו של עולם לא
נסתי להשנוי האמור כנגעים ובביתם חיכו
לא את ופלא היה ציורא כן להזהירך מלשון
רע " ונתתי נגע על פתח היצר וחילוק
מילך כל בבלים מיטמאין כנגעים חוץ משל
גוים " ולתקן בתם סגן הרב יראו בפחלה
בביתם לרוב פלוגיא בית עובדי
טריגון " בבית ארץ צות המחובר פרט
לכית הפכו צדקה וכאספריה על מדבע
קרות שאיכו מיטמא כנגעים או יבולא פנ
הבנו על ארבעה עמודים תל בבית ארץ ה
הוא יל והוא מחובר בתוך שי הימור היהו
מיטמא כנגעים " אחזתכם אחזתכם
מיטמא כנגעים אין ירושלים מיטמא ככ
גנים " אמר יהודה אני לא שמעתי זאת
המקדש כלבד " תכו רבנן עשרה
דברים נאמרו בירושלים " אין הבית כחלט
בה " ואין מביאה עגלה עמוסה " ואינה מיט
מאה כנגעים " ואין כעשות עיר הנדחת
ואין לופיאין בה זיזין נגזו זטראות " ואין
עושין בה פשלות ואין עושין בה אשפות
ואין עושין בה גנות ופרקים חוץ מגובה
נדון שהיתה מימות כביאים הראשונים
ואין מוצלים בה תורנגלים ואין מליביקה
את גמתי " אין הבית כחלט בה אכילת לקכה
אתו לרדתו ואין ירושלים נחלקה לטעמים

ואין מוטמא כנגעים דכתיב אהל חנוקתכם
מיטמא כנגע " ואין ירושלים מיטמא כנגע
ואין כנגע עיר הנדחת דכתיב באחת עיר
ואין ירושלים נחלקה לטעמים " ואין מוצלים
בה זיזין נגזו זטראות משום מהל הטמא
ואין עושין בה כנגעות משום קזטרא " ואין
עושין בה אשפות משום שרעים ואין עושין
בה גנות ופרקים משום פרחי " ואין מוצלים
בה תורנגלים משום קדשים " ואין מוצלים
בה את הגמתי במרא " תביא הוסיפו עליו
אין מוצלים בה עמדות דעת " ואין מוצלים
בה בנים ואין כותבין בה מקום לגד נשכ
ואין מקיימין בה קברות חוץ מקברי ביר
דוד נקבר חולצה הנצואה שהיה בה מימות
כביאים הראשונים " אחזתם ל ישמעאל
חומי אחזתכם מיטמא כנגעים אין אחזת
גוים מיטמא כנגעים פסם שאין אחזתם
מיטמא כנגעים סך אין בגדיהן וגופ מיטמא
כנגעים " ובא אשר לו הבית שלא אשלה
בדי שלוחי " יכול אכלו זקן אכלו חולה תלוא
והגיו לכהן יקרה ככה כישא בא חנגע לבת
לאמר יאמר לו ככה דברי מי בושן כנגע
הכגעים באין לא על לשון הרע שכן מצוי
במדים שלא כענשה כעלעת לא על לשון
הרע שכן השמר כנגע הרע לשמר מאד ולע
שותי זכור את אשר עשה עי ל למדים וכמה
ענין זה לזה לא מלמד שלא כענשה לא על
לשון הרע והרי דברים קל וחומר מה אם
מדים שדיבדו שלא כנגעו שלמטה ככ נע
נשה על אחת כמה וכמה המדבר בבנות
שלחברו בכני " ל שמעון אומת אה עלגות
הרוח כנגעים באין שכן מצוי בעזיה מלך
יהודה שכן וכתקנתו גבה לבו עד להשחית
ויעש עשה " והערעת צחה במעחו
כגעמה תל כנגע אכלו תלמדי חבלי וירע

ודיך הוא טימא בגדיים וטימא בבתי
מה בגדיים טימא את החוזר אפ"כ שחיבו
משה אף בבתיים יטמא את החוזר אפ"כ
שאינו כושה" ומלתם עמד בדאשוק ומשה
בשט חולץ וקושה ונותן לו סבוע שלישי תל
ובא הכהן וראה והטה פשה במיהוא מדבר
אם בפשה בדאשוק הרי אמור הא אעו אמור
ובא הכהן וראה והטה פשה לא את שבא בק
אף שבוע ראשון ומצאו עומד וצא בסוף
שבוע שני ומצאו משה מה ועשה לו הרי
אני דין מה מצונו בפושה בדאשוק חולץ וקו
זה וטח ונותן לו שבוע אף הפשה בשכ
חולץ וקושה וטח ונותן לו שבוע שלישי הין
אם היקל בפושה בדאשוק שהרי הקל בעול
בונקל בפושה בשני שהרי החמיש בעומד
בוניחא פושה בעומד תל ושב הכהן ובא
הכ הוא שיבה היא ביאה מה שיבה חולץ וקו
זה וטח ונותן לו שבוע אף ביאה חולץ וקושה
וטח ונותן לו שבוע" ומלתם עמד פלה
ובא חולץ וקושה וטח ונותן לו שבוע תל
ובא הכהן ואם בא יבא במיהוא מדבר אם
בפושה בדאשוק הרי אמר ואם בפושה בש
כי הרי אמור הא אינו אמר ובא ואם בא
לא את שבא בסוף שבוע ראשון ובא בסוף
שבוע שני" וראהו והנה לא פשה
זה העומד מה יעשה לו וסוהר הכ אתה ב
ית יכול יפטור נילך לו תל כי נדפח הכגע
לא טוהרתי לא את הרפוי מה יעשה לוה
אני דין מה מצונו בפושה בשני חולץ וקושה
וטח ונותן לו שבוע אף העומד בשני חולץ
וקושה וטח ונותן לו שבוע" הין אם החמיר
בפושה בשני שהרי החמיר בפושה בפאש
חמיר בעומד בשני שהרי הוקל בעומד
בראשון ויהא העומד בפושה תל ובא אם
בא ובא הרי באך שמי ביאות ביאה אמורה

למעלה וביאה אמורה למען מה ביאה אמור
למעלה חולץ וקושה וטח ונותן לו שבוע אף
ביאה אמורה למען חולץ וקושה וטח ונותן
לו שבוע" משום ל ישמע א תמנו אמרה
צדעת ממארת בגדיים ונחמרה צדעת
ממארת בבתיים מה צדעת ממארת אמורה
בגדיים עשה את העומד בשני בפושה בשני
אף צדעת ממארת אמורה בבתיים עשה
את העומד בשני בפושה בשני" שיכול אכל
חוזר ונותן לא אחר בפושה בדאשוק ומלתם
ות את החוזר אחר הפושה בשני ואחר העומד
בשני תל אחר סלך את האב שאין תל ואחרי
הקצות את הבית ואחרי הטוח וכי יש חליצה
שאין עמה קצעה נטוה אם כן למה טמא
אחרי הקצות את הבית ואחרי הטוח לא לרבות
את החוזר אחר הפושה בשני ואחרי העומד בשני
ומל לכה בשני והחולץ לו קולפו והוא
טעון ציפריים תל ולקח לחטא את הבית הרי
באך בית אחד" איבך אמרו עשרה בתיים הן
הכהה בדאשוק והחולץ לו קולפו והוא טהור
הכהה בשני והחולץ לו קולפו והוא טעון צפרי
הפושה בדאשוק חולץ וקושה וטח ונותן לו
שבוע" חזר נותן לא חזר טעון צפריים
עמד בדאשוק נפשה בשני חולץ וקושה וטח
ונותן לו שבוע" חזר נותן לא חזר טעון צפרי
עמד בצה גצה חולץ וקושה וטח ונותן לו
שבוע חזר נותן לא חזר טעון צפריים חסע
שלא טוהרנו בעפריים כראה פונגע הרי זה יוש
ואם משטיהרנו בעפריים כראה פונגע יראה
כתחלה" צדעת ממארת תק בומארה
ול תוהנה בואמכלו שר פן ועשה מה קסוד הרי
הן חסודין בהעיה" טמא הוא וכי טהור
היה לא מלה תל לפי שמצונו בבית העומד
שאינו מטמא לא מטמא יוכל אף מוחלט
כך תל כי טמא הוא הוסף לו סומא על טומאת

היטק שפירוקין ובאדום שאדומין
ומתקין שכל לא ממש ויצא הכתב
מן הבית יכול יכך בפרך ביתו ויסגר תל אל
פתח הבית יכול יעמוד תחת השקוף ויסג
יר תל מן הבית עד שיעקר מבולו האטי
עומד בצד השקוף ויסגר יכול הלך לתוך
ביתו ויסגר עומד תחת השקוף והסגר עמו
על פתח הבית שהכניס בתוכו והסגר לא
יהא מוסגר תל והסגר את הבית מכל מקום
ועב הכהן בשביעי יכול בין ביום בין
בלילה תל ביום לא בלילה ונחה והענין
זה כשיון הסמוך כל שהוא ומנ לרבות
את הרחוק תל בבית יכול כל שהוא תל
כאמרי פאן כנג ונאמר להלך כנג מה נגע
אמר להלך בגדים אף כא בגדים גמע
את אומי הפשיטת בסמי כל שהוא והרחוק כג
דום והתקין בשני גדיסין פקעת הבית
לפני פקעי מקודות בבית וזנה הכ וחלצו
הענין בבית והחליעה בכל אדם וחלצו
מלמד ששניהן מחלצין מיכן אמי אנו לר
שע ואנו לשכנו שניהן חולצין שניהן מציע
שניהן מביאין את האבנים אמר הוא לבד
מביא את העפר שז ועפר אחר יקח וטח
חין קבירן מיטפל עמו בטיחה יכול אף
כותל הסמוך לאור יהו שניהן מולצין תל
אחר הלך את האבנים הוא כיצד הנותן
שניהן לבין חבירו שניהן חולצין הפתוח
מוך לאור הוא לבדו חולצין ומלג
אבנים ומלג מבו שני אבנים ויקיים בו
מעוט חלוצה תל אשר בהן הנבע או אשר
בהן הנגע יכול אפלו מרומדו אפלו לבנים
תל אבנים הא עד שיאמרן שני כתובים אם
לאו לא שמענו והשליכו אתהן למקום
לעיר אתהן חוץ לכל עיר ואין אדם מוץ לכל
עיר לא מוץ לבס עיר ותהמנות חומה בלבד

למקום טמא שיהא מקומן טמא מלמד
שהן מוטמאין בביתה כיצד נכנס כקית
מהן לבית טהור בטמא כל אעז בבית
ואת הבית יקעו יסול מבפנים ומבחוץ
תל מבית או מבית יכול מן הקרקע ומהקו
נות תל כניב לא חפצתו לא קניב לנגע
ושפכו אשר הקעו יכול עבורות תל עכר
או עפר יכול אף הנגשר תל אשר הקעו הא
עד שיאמר שני כתובים ואם לאו לא שמענו
ולקח אבנים אין פחות משני אבנים
והביאו לתחת האב אין פחות משתי אבנים
מיכן אמי חולצין פחות משנים ואין מביאין
פחות משנים ואין מביאין לא אחת תחת שנים
לא שתיים תחת אחת לא מביא שנים תחת
שתיים תחת שלוש תחת ארבע תחת
ארבע תחת שלוש תחת שתיים
ולקחן אבנים יכול יטע אבנים מצד זה וצד
לעז זה תל אחרת או אחרות יכול אלקודמ
ידון ואפלו לבנים תל אבנים האעד שאמרן
שני כתובים ואם לאו לא שמענו
ועפר לרבות כל משמע עפר אפלו מצד
אם חרסות יכול יטע עפר מצד זה וצד
לעז אחר תל או אחר יכול אפלו קצי אפלו
בבנים תל עבר האעד שיאמרן שני כתובים
ואם לאו לא שמענו ואם ישוב הנגע ופ
כה בבית משל חזר איש פלוס למקומות
יחזור הנגע לאופק האבנים אילו לא מק
ומן מז לרבות את כל הבית תל בבית יכול
כגדים תל סמי כחן כגע ונאמר להלך כגע
מה כגע אמור להלך כשע גדיסין אף טח
כשע גדיסין כמיצת חומי הפטין הסמוך
כל שהוא והרחוק כגדים והחוזר בפתח
כשני גדיסין אין לי לא כפסדאין שלא כפסדאין
מז תל נכח כפסדאין ושלא כפסדאין או אינו אמי
נכח לא שלא יהא טמא עד שיחזור ויפשה

יה

סבור יקון ועטף עשרה פוליונב כולק
טהורק עז שישיה כדוי אכילת פרס יבול
הבהמה והגני יהות מצילין בגזים בבית המנ
וגע תל וכבס בגזיון ריבה נמצאת אצ
המטמא בגזים מציל בגזים בבית המנוגע
עז שישיה אכל הבהמי והגניאן מטמא
בגז חייט מצילין בגזים בבית המנוגע
נמצאת אונג גני ובהמה שנכנס לבית מט
גע והן מצילין בגזים הק טה ורים וכלים
שעליהם טמאים מיד והשכב בבית
יכבס את כג לרצות את העומד בכניס ופעט
ואן לחנץ וטבעותיו בידין אם שיה כדוי הק
לת פרס טמאות יהיה עומד בחץ והכנס
ידן לפנים וטבעותיו בידין ל יגודה מטמא
מיד והכניס אונג עז שישיה כדוי אכילת
פרס אמרו לו לך יהודה מה אם בגזם שכל
גוכו טמא לא טמא את מה שעלן עשוע
הה כדוי אכילת פרס בגזם שאין כל גופו
טמא לא יטמא את מה שעלן שישיה
זכוי אכילת פרס אמר להקל יהודה מעיכו
ושיפה כוח הטמא להיעל ותד מק הטהור
ע שהרי ושרא מקבלין טומאה ומצילין בגזים
בבית מנוגע עז שישיה ובהמה והגניאן
בן מקבלין טומאה איכן מצילין בגזים בבית
והמנוגע לא טמאין מיד אמר לו איך אבוא
כאיייה מגני ובהמה וטהר את הבית
כי כרפא הכבס לימד שהבית צריך טהרה
ואחר שנרפא באדם שהייתי אומי בתים
וכבזים מה בגזים איך צדיקין טהרה כן
הבתים צדיקיה אדם שאיכו לא כבזים ולא
כבתים תל וטהר את הבית ולקח
לחטא את הבית כקדר האמור בטהרת אדם
כן הוא קדר טהרת בתים לא שבאדם מזה על
אחורי ידיו ובבית על שקופו מבחוץ

ושלח את העפר החיה למחוס לשכ ריסי
הבלולא אמי צפוד שחיה מוץ לכלער ואין
זוגו דרור וכפר עלה ל שיהר אם טמא
רו במעורע למה כצמרו בבתיס נאם טמא
בבתיס למה טמאין במעורע לפי שיש במצ
מה שאין בבתיס ובבתיס מה שאין במעורע
מעורע טעון קרבן והבית איכו טעון קרבן
מעורע יש לו טהרה מטומאתו בית אלו
טהרה מטומאתו הא לפי שיש במעורע מה
שאין בבתיס ובבתיס מה שאין במעורע זכך
לומר במעורע ועבך לומר בבתיס
זאת התורה לכלכגע העל הקוש צדעת עונ
בשר לנתקום וצדעת בגזים לפנים ומראה
שאת למראה ספחת וספחת לבהרת לומר
לך שכלכך שאיכו בקיבולך לא יבוא את
הנגעים עז שיהא בקיבולך ובשמנתהך
ל אומי ולמה בא ביום שבוס הוא מטמא ופיוס
הוא מטמא חנביה בן מטמאי אומי ולמה
בא להורות מלמדו שאיכו דואה את הנגעים
עז שיורכו רבו
נגו למשה ול אהרן דברו לבני ישראל בני ישראל
מיטמאין בצובה איך הגזים מיטמאין בצובה
אמר שחייבן מיטמאין בצובה תכל גזרו עליה
שהוא מטמאין בשבים בין דאן בין לא דאן
וטומאתן מרדדיהם לפיכך איך שורפין עליה
את התרומה ואיך מויבין עליהן על ביאת המלך
קדש חובני ושרא איך לו לא כבי ישכא מנין
לדבות את הגזים ואת העבדים תל ואמרתי
הם איש איך לי לא איש ומנ לכבות את הא
האשה ואת הקטן תל איש איש דבריך יהודה
ל ישמעל ככו שלל יוחנן בן כדוקה אומי
הכי הוא אמי והגז את אבו לזכר לכבד
לזכר כל שהוא זכר בין גאלביק קטן ולתקנה כל
שהיא טן בין גדולה בין קטב פי יהיה מן הדיבור

שיהא מטמא בין מתוכן בין מחסודין
וכתב את הבית את אב ואת עציו ואת כל
עץ ה' דבר למור מעשוכו מלמד שאין הבית
מיטמא בגבעים עד שיהואצו אבנים ועצים
ועפר " אבניו שלן עציו שלו מלמד שהוא
גדר ומצויא " אבניו כל אבנים שנבנה עמו
עציו כל עצים שנבנה עמו עפר כל עפר
שנבנה עמו " אבניו לא אבני העלייה
עציו לא עציו העלייה " עפרו לא עפר העלייה
מיכן חג נראה נגע בבית כותב את הקורות
לעלייה נראה בעלייה כותב את הקורות לב
ית " אבניו לא אבנים שהכניס לומש
בנה " עציו לא עצים שהכניס לומשנבנה
עפר הבית לא עפר מתחת שלו לימוד על
המלכטים ועל שריגי החלונות שהן נעלין
אם טאמרו בחליצה למטה כאמרו בכתיצה
ואם טאמרו בכתיצה למטה כאמרו בחליצה למטה
שיש בחליצה מה שאין בכתיצה ובכתיצה
מה שאין בחליצה " בחליצה האבק שבדונות
בזמן שהוא חולק חולק את כולה ובזמן
שהוא כותב כותב את שלו ומניח את שלה
צירן " ובכתיצה כותב את האבנים שיש בהן
נגע ואת האבנים שאין בהן נגע ובחליצה
אינו חולק לא אבנים שיש בהן נגע האלפי
שיש בחליצה מה שאין בכתיצה ובכתיצה
מה שאין בחליצה ערך לומר בחליצה
אנך לומר בכתיצה " תבוא בית המטמא
לא היה ולא עתיד להיות ולמה נכתב אמר
המטמא ציון וקבל שכר " כמאן אצל אב
לעדה ביר שמי דמכין לעדה ביר שמעון
אומן לעולם אין הבית מיטמא בגבעים עד
שיראה בוכשו בריסין על שתי אבנים בשני
בתלים בזוית ארכוסשני גניסין נחבון כגדן
מחי טעמא דל לעדה ביר שמעון כתיקי
וכת קירות חיה הוא קיר שהוא כתיקות הני

אומן זה קירן זוית " תבוא אמר לעזר
ביר צדוק מקום היה בתחום שה והיו קל
אותו חרבתא סגורתא " אמר שמי ביהודה
איש כפר תיכוס כעם אמת הלכות לגליל נבא
יתי מקום שמעיוניך אותן אמרן אבנים מני
גענת מיטלשם " תבוא בית מאובעלא
היה ולא כהיה אמר כתב חני פניתי את אבני
עיר הנידחת לא היותה ולא נהיתה ל כתב
אומן חני עמדת על פלה " בן סורר ומורה
לא היה ולא כהיה אמר ל כתב חני ושבתו
בבית דינו ועמדת על קברו " נער הגומל
לא היה ולא כהיה אמר כעם חני האיתנות
גודליו " איוב לא היה ולא כהיה אמר
כתב חני דאיתו את בני בניו " זהבא
ל הבית משוכנים ראשו ורובו " ימי הסגר
את לא ימים שקילק את נגעו אויכול
שאני מוציא את המנהלם שקילק את נגעו
תל כל ימי " יטמא עד הערב מלמד שאין
מטמא בגדים " וכול אפלו שההכרי אכילת
פרס תל והאכל בבית וכפס את בגדיו או לוא
האוכל השוכב מל תל והשכב בבית וכפס את
בגדיו " אין לו לא אכל אוכל ושכב מגל רבות
יושב ועומד תל וכפס את בגדיו כינה אסוספס
לרבות הישב והעומד למטה תמי האכל והשכב
לא לית שיעג לאוכל כיו שאכל השוכב ולית
שועור ליושב כיו שיאכל וכמה הוא שיעור
אכילה כיו אכילת פרס פת חטום לא פת שע
כיס מוקב ואוכלה בלפת " כמדת אומר
ככס לבית מאובע וכליו מקופלת על כתפו
וטבעתו וסנדלו נתובה בכפו הוא והק טמאין
מדי ככס והוא לבוש בגדיו וסנדליו בנג
ליו וטבעותיו בידין הוא טמא מיד והק טמאין
עד שושה כיו אכילת פרס " בלכיס
בגדים בתורה להחמיר קל נאמר ל לבוש
יושב מן המקופל וזה להקל אפלו לבוש שמה

מבדיקין

יוצא ממקום טהורה כרי הוא טמא מימי רב
לו שהן יוצאין ממקום טומאה אינו דין שיהו
טמאין והוא היוצא משם יוכיח שהוא יוצא
ממקום טומאה ודאי הוא טהור אף חתה אל
תפסה על גמיו רגלים שאעפ"י שהן יוצאין
ממקום טומאה לא יהו טמאין כל זמנת
לרבות מימי רגלים" וזאת לרבות טכ'
בת דהעו שאי אפשר לה מצד צווי זב וכול
הזיעה והלחה הסנוחה והרעי והוא אצטען
תל הוא אוצא את לן שאינן מיטמאין טומא
משקה שאו ציא דמעט עינו ודס מגפת
מלב האשה שהן מיטמאין טומאת משקה
תל וזאת נמצאת חומי תשעה משקין בשב
הזיעה והלחה הפרוכה והרעי שהורין מכל
דס" דמעט עינו ודס מגפתו וחלב האשה
מיטמאין טומאת משקה' זבנו ודקון ומימי
רגלין מיטמאין טומאה חמורה" והוא הדין
לשכבת זרעני" וכו' מהבין שפכת זרעו לזב
אן ששכבת זרעו לבגה קשורה כלובן ביעה
שאינה מוזרת ויוצאה בקשוי ודרך תאור
והזב נגדר ויורד כמון בעק שלשעורים דוהו
כלובן ביעה המוזרת ואין בו קשוי ולא דרך
הטא וזה מחולי שיש באיברי הזרע ובחלב
הגוף גדירה עליו תורה שיהא מטמא טומ'
אה חמורה עד שיטהר" וזאת תפיה
טמאתו בזבן טמאתו בזבן תלויה אינה
תלויה בימיו הלכא דין הוא פנה אם הזבן טומ'
מטמא את כועלה אעה מיטמא לא בטלוש
כאיות לשלשה ימים זב שאינו מטמא את
שהוא כועל אינו דין שלא יטמא אן בשלש
ראיות לשלשה ימים כל זמנת תהיה טמ'
בזב טמאתו בזבן תלויה אינה תלויה בימיו"
זבנו דר אם מלמד שהוא מיטמא בשלש
ראיות אף לו לא גדולות קטנות מכל תהו
אכלו כל שחתי החתים אכלו כל שהוא"
בשכו אכלו כל שהוא" אם טמא בגדולות

למה נאמר בקטנות לא ליתן שיעור לגדולות
שאם ראה אחת מזוכה כשכש שהיא כמאין
לשילוח שהן כדי שתטבילות וכשע קיפובין
הדי זה זב גמור" ל אומי למה הדבר דומה לה
בלשלאה אמה" ראה שתחלת מאה ובסוף
חמשים ובסוף מאה הדי זה זב גמור" ראה
בתחלת מאה ובסוף חמשים ובסוף מאה הו
בתחלת מאה ולאחר חמשים ובסוף מאה הו
זה זב גמור" תכר רבין הזב חין לטוען
לא אכלו כל שהוא טמא שכאן החתים בשרן
כל שהוא ניכר בשרן אכלו כדי חותם פיאמנ'
ראה ראיה ארוכה אם יטב שיעור טבילה
וקיפוג נחשבת לו בשתיים וטמא היה שש
שיעור שתי טבילות ושני סיפוג נחשבת
בשלוש וטמא ומייב בקרבן" ראה שלוש ראיות
בשלשה ימים זה אחר זה הדי לא מצטרפין נעטו
זב גמור ומייב בקרבן הפסח ביעה ווס אע
מצטרפין" תנן הרי"ף חין ביק הרוחה
שתי ראיות לראיה שלוש לא קרבן הוא לעע
משכב ומושב וספירת שבועה זה נאמר שאין
מנא הני מיכלי דתביא ל סיפוגי חמי מטמאין
שתיים וקרא טמא שלוש וקרא טמא ארבע
שתיים לטומאה ושלש לקרבן אימא שתיים
לטומאה ולא לקרבן שלש לקרבן ולא לטומ'
עד שלא ראה שלוש ראה שתיים" אימא שתיים
לקרבן ולא לטומאה שלוש אף לטומאה לא
סלקא דעתא דתביא וכבר עליו הפסח לפסח'
מזבן מנחת זבין מביאין קרבן מקצת זבין
אין מביאין קרבן הא טמא עד מתה שלוש
מביא שתיים שלוש וזכו מביא או חינו ארצו
שתיים מביא שלוש חינו מביא" אמרת עד
שלא ראה שלוש ראה שתיים ואצטרין דל
סיפוגי ואצטרין מזבן דאי מדל סיפוגי הוה
אמינא כו קושיות קא משמע לן מזבן
ואי מזבן הוה אמינא לא יענה כמה ראיות
קא משמע לן דל סיפוגי" מזבן ואף

ואילך הלא דין הוא טימא בנגעים וטימא
בזבים מה נגעים פטר בהן לפני הדיבר אף
זבים ופטור בהן לפני הדיבר קל וחומר ומה
אם נגעים שטימא בהן אכסיון פטר בהן לפני
הדיבר זבים טמא טימא בהן אכסיון אינו דין
טיפטור בהן לפני הדיבר לא אם אמרת בנג
עים שאין טומאתם וטהרתם לא בפה האמר
בזבים שטימא אמן וטהרתם בכל אדם לא ופטור
בהן לפני הדיבר תל כי יהיה מן הדיבר ואילך
כי יהיה זב יפול זב מכל מקום מחוטמו
מפיו מבית נקבותו יהא טמא ודין הוא טימא
בזב וטימא בזבה מה זבה מקום שהוא מיט
מא בטומאה קלה מיטמא טומאה המורה אף
הזב מקום שהוא מיטמא טומאה קלה מיטמא
טומאה המורה לא אם אמרת בזבה שאינה
מיטמאה לא בשלוש ראיות לשלש ימים תא
מכ קב שהוא מיטמא בשלוש ראיות ליום א
אחד הואיל שהוא מיטמא בשלוש ראיות ליום
אחד וטימא מכל מקום תל זב מבשרו זובו לא
כל שאר אחר שחלק הכת דכתיב לדין טימא
בזב וטימא בזבה מה זבה מקום שהוא מיט
מא טומאה קלה מיטמא טומאה המורה אף
הזב מקום שהוא מיטמא טומאה קלה מיטמא
טומאה המורה מבשרו עד שתתא טומאתו
חוז לבשרו הלא דין הוא מהאם הזבה שאינה
מיטמאה לא בשלוש ראיות לשלשה ימים מ
מיטמא בפנים כבחוז זב שהוא מיטמא בשל
וש ראיות ליום אחד אינו דין שיטמא בפנים
כבחוז תל מבשרו עד שתתא טומאתו חוז
לבשרו מבשרו טמא לא מחמת דבדמיכ
אף בשבע דרכים בודקין אתהזב עד שלא שק
לזיבה במאכל ובמשתה במשא בקפיצה בחו
לוי בצראה ובדרחור הדרחור שלא דאחז
ראה עד שלא דהר ל יהודה אומי אכלו ראו

בהמה נחיה ועוף מתעסקין זה עם זה
אכלו ראה בגדי צבע האשה ל עקיבה אומי
אכל כל מאכל אף רע בין יכה ושתה כל
משקין אמרו לו איך באין זבים מעתה אמ
להן איך אחריות דזבים עליהם ולית הלכתא
כותיהו משעסקין לקיבה איך בודקין אותן
אונקסו וספיקו ושכבת זרעו טמאים שרגלים
לדבר כמה היא דקיקתו לסומאה שתי
ראיות מיכך אמר ראה ראיה ראשונה בודקין
אותו בשעיה בודקין אותו ובשלושיות
איך בודקין אותו ליעזר אומי אף בשל
ושית בודקין אותו מפני הקרבן ומינה הלכה
והני מילי לקרבן אבל לטומא אכלו ראשונה
באונקס ושעיה מחמת כסדרו הרי זה טמא
כיעד בודקין אותו במאכל ובמשתה כגון שאכל
אכילה גפה או שתה הרבה חו שאכל או שתה
אוכלין אומעסקין המציאין לידו שכבת זרע
ובמשח פגום שנשא משווי כבד עד שיגיע ונק
פיצה כגון שקפץ ממקום למקום או שהוכה
עלבבו ובחולי כל ימי חליו תליך לו ובמאה
כגון שראה אשה והתחזה לבעלה ובהרהור
כגון שהרהר בעסקי בפילה אם קדם אחר
מכל לו וראה זב תולין בו ואינו טמא שצמצנו
לא מחמת דבד אחר זבן טמא לומר על
הזב שהוא טמא הלא דין הוא מכ אם הזב שה
זוב גורם לו טומאה הרי הוא טמא הזוב סגור
לטומאה אינו דין שיהא טמא שעיר המשתבח
עכין שגדס לטומאה והרי הוא טהור אף אפה
למחמה על הזב שאעפ שגדס לטומאה הלא
יהא טמא תל זובן טמא לומר על הזוב שהוא
טמא יכול קדם היוצא מן האמה שלו יהא
טמא תל הוא הוא טמא איך קדם היוצא מן
האמה סל טמא לא טהור איך לילא זובו
ממנו כבלו מנודיק הואמה אם הידוק טהור

המשכב וישב על המושב מלך שפך על
המושב וישב על המשכב עמך בתל נשען
תל יטמא וטמא ריבה " הזב לא בעל קרי
הלא דין הוא הזב טומאתו ממקור ובעל
קרי טומאתו ממקור מה הזב מטמא
משכב ומושב אך בעל קרי מטמא משכב
ומושב תל הזב לא בעל קרי " הזב לא
המנובעת הלא איך הוא מה אם הזב שאין
מטמא בביאה מטמא משכב ומושב אם
המנובעת שהיא מטמא בביאה אינו דין
שקטמא משכב ומושב תל הזב לא אם
המנובעת " הזב לא המית הלא דין הוא
מה אם הזב שאינו מטמא טומאת שפכו
מטמא משכב ומושב המית שהוא מטמא
טומן שבעת אינו דין שוטמא משכב ומו
שב תל הזב לא המית " לשמעון אגמ' אשו
ישכב עליו ואשר ישבע עליו את שוש כל
שכיבה וישיבה מטמא משכב ומושב אי
זב שמות מטמא מטמא משכב ומושב " ו
זה שאמרנו הזב שמת מטמא משכב ומו
עד שימוק הבשר מאברי סופרים
וצבר זה שאין אנשי אכס כרית את ליהוסע
בן חכביה הזב והזבה הצדה והינולדת וכו'
צורע שמתו עד מתי מטמאין במשא אמ'
להן עד שימוק הבשר " מאי במשא שהן
מטמאין משכב ומושב שהן נישאין עליו
אכלו מתחת אבן משמא אמר להן עכשוש
תם דבר חכמה גדלה שמא יתעלה אחד מה
וידמו שמת ויטהרו משכבן ומושבן ועדין
הוא חי לכיכך גזרו על כל מטמאי משכב
ומושב שאם מתו ועורם שטומאתם שיהיה
מטמאין משכב ומושב פשהיו עד שימוק
הבשר " בית שמאי אומ' כל הנשים מיתות
נדות ניהו מטמאין משכב ומושב בית הלל
אומ' אין נדה לא מי שמתה נדה מאי טעמיהו
דבית שמאי חילימא מעוס דכת ותתחלחל

המכאכה מאי ואמר רב שפירשה נדה פוכא
חגב בעתה דמלאך המות חזיא " והתכך
שחררה מפסקת את הדמים והא לא קשיא בעל
תתא מרפוא פרוזא זאמית " ואלת האתנא
בית שמאי אומ' כל האנשים מתים זבים וצית
הלל אומ' חין זב לא מי שמת קב אקרא כב
מצעדו ולא מחמת אונסו " לא טעמיהו דבית
שמאי כ' דתניא בראשונה היו מטבילין את הכ
לוי על גבי כותל מיתות והיו נדות חיות
מת פושטות התקיכו שיהא מטבילין על גבי
הכל מפני כבתי של נדות חיות בראשונה
מטבילין את הכלי על גבי זבים מתים והיו זבים
חיים מתבטלין התקיכו שיהא מטבילין על
גבי הכל מפני כבודם של זבים חיים וניב הכל
אטו כבוד לא גזרינן " אשר ישכב עליו
ואמר יפך עליו עדי שוכבא רנא עליו
ואיש אשר יגע במשכב במשכב לא יטמא
אויבול שאני מניח את הגבול תל טמא
פיצר לפי ענה כל המשכב מש יא על הזב
יט שומע חני בין שלבין שלחורים תל טמא
יגע בפי משכבו הוא מטמא במידה פאע
שלא כנגבו חין משכב חורים חין מטמא
במדרס חספ' שלא כנגבו " מיבן אמרונגל
משכב נדרס עליו בלא גיעה הרי זה טמא
ואם כתיאשו הנגלים טמא " גנב משכב
וישב עליו הרי זה טמא שחזקתו שכתאשו
הנגלים שאינן קרעין מייאגבו " ואם מדיע
שעדין לא תתיאשו הנגלים הרי טמא טמא
ואיש אשר יגע במש יכ כג אדם הנגע
במשכב מטמא בגדים חין משכב כובל
במשכב מטמא בגדים הלא דין הוא מה אם
במקום שלא נטמא אדם מתחת הזב לטמא
אדם ולטמא בגדים נטמא משכב תתהזב
לטמא אדם ולטמא בגדים מקום שנטמא
במגע משכב לטמא בגדים אינו דין שיטמא
משכב במגע משכב לטמא בגדים תל לל

מקצת זבן מטמא משכב ומנושב לה שר
את שראה שתי ראיות שיטמא משכבומושב
הלא דין הוא מה אם הזכה שאינה סופרת
שבעה לשת ראיות מטמא משכב ומנושב
בשתי ראיות דב שהנח סופר שבעה לשת
ראיות חיוב דין שיטמא משכב ומנושב נשת
ראיות לא אם חסרת בזכה שביא מטמאה
משכב זמושב בדאייה אחת תאמר נבב שא
יג מטמא משכב ומנושב בדאייה אחת ה
הוא יב ואינו מטמא משכב ומנושב בדאייה
אחת לאיטמא משכב ומנושב בשתי ראיות
תל מדובו אף מקצת זבן מטמא משכב
נמושב להטומאה והוא שתי ראיות שיטמא
משכבומושב טמאתו היא בלובק הוא
מיטמא אינו מיטמא בדם הלא דין הוא מה
אם הזכה שאינה מיטמא בלובק מיטמא
בדם שבשהא מיטמא בלובק אינו דין שיט
מא בדם תל טמאתו היא בלובק והוא מיטמ
אינו מיטמא בדם קל וחומר לזכה שנת
מא בלובק מה אם הזב שאינו מיטמא בדם
מיטמא בלובק זכה שהיא מיטמא בדם
אינו דין שתיטמא בלובק תל טמאתו היא
טמאת האיש בלובק טומאת אשה בדם
טומאות נאנד רבוב כותעך עליה חת
הזמרי האיש והזמני האשה מיטמא ב
בלובק באיש ובדם כאשה וטומאתך בספק
לפי כך אין שורפין עליהן תרומה וקדשים
ואין חייבין עליהן על טומאת מקדש וקדשן
הוא זורס ולובק כאחד שורפין עליהן
את התרומה ואת הקדשים אבל אין חייבין
עליהן על ביאת המקדש שכ מזכר עזרת
תשלחו עד שהא זכר ודאי אונקבה וראיות
וכן הכוגע באדם ולובק שלהן כאחד אינו
חייב בגעה הוא באדם ולובק שלו הרי הוא
חייב על ביאת המקדש כל המשכב
איש יש על הזכר יכול אכלו שכב על

אזוייני ועל הדלת תל משכב הראוי למשכב
לא האזוייני ולא הדלת אוצא את לו ולא
אוצא מחעלת הקנים שלחלק תל משכב
משכב המיוחד אין לי לא המטה והכר מנ
הקרקע והרדף החלוק והטלית והקלסטר
ארבעת קצין והתורמל חמשת קצין
והכרית סאה והחמט שלשבעת קצין
תל כל משכב רובה או יכול שאני מדכ הקל
נד והרף שלכח תומעין ועריבה גדולה שהטות
שוכפות בתוכן תל אשר ישכב עליו המיוחד
לשכיבה לא שאומריין לו עמוד ונעשה מ
מלאכתיו או יכול שאני מוציא הסגוס
והרדף החלוק והטלית והקלסטר והתגמול
והכרית והחמט תל כל משכב רובה מה
ראית לרבות את לו ולהוציא את לו אחר
שריבה הכת מעט מדבה אכ את לו שהן
משמשין שכיבה עם מלאכתן ומוציא את
לו שאינן משמשין שכיבה עם מלאכתן
וכל הכלי אשר ושב עליו יוכל אכלו
ישב על האבן ועל הקורה תל כלו לא אבן
ולא קורה אוצא את לו ולא מוציא כסא
שלגבלים ושלכאנים ושלכאבטת תל כלכלו
המיוחד אין לי לא כסא וסכסל נקת יורה
המיוחד מנ פינת הכלים ומציה שפתחו
מצוה ועריבה מעט לובק ועד תשעת קצין
שנסדקה שאינו יכול להכחיש בה דגלן
אחת תלכלכלי חבה יכול אכלו כפה סאה
וישב עליה תרקב וישבעליה תל אשר ישב
עליו המיוחד לשיבה לא שאומריין לו עמוד
ונעשה את מלאכתיו או יכול שאני מוציא
תיבת הכלים ותיבה שפתחה מצוה ועריבה
שנסדקה תל כלכלי ריפה מה ראית לרבות
את לו ולהוציא את לו אחר שכיבה הכת מיעט
מדבה אכ את לו שהן משמשין שיבה עם מ
לכנתן ומוציא את לו שאינן משמשין שיבה
עם מלאכתן אין לי לא בזמנן משכב על

שיהא טהור האמה אע מקיים או בעצם או
או בקבר זה אבר הפרש פון החיובין קדק לפמן
וכפס בג ורחץ במים או טמרו בזב ל
למה נאמרו במשכב ואם נאמרו במשכב
למה נאמרו בזב לפי שיש בזב מה שאין במ'
שפס וכמשכ מה שאין בזב' הזב עושה כ'
משכב אין משכב עושה משכב חיבורי הזב
טהורין וחיבורי משכב טמאין הא לפי שיש
בזב מה שאין במשכב ובמשכב מה שאין
בזב ערך לומר בזב וערך לומר במשכב'
וכי ורחץ הזב יכול אפלו רחק ולא נגע
בו יהא טמא תל בטהור עד שיגע בו' אין לי
לא דנקו פוקו וכו' וכו' ומימי הארץ שנואמ'
תל נבי ירחק הזב בטהור יכול מטמא בטהור
יבש תל נבי ורחק עד שיהא ברונק לה' במה
הוא לח שלו כל שישרה בפושרו' מעת לעת
ניתלה לה' וכל המרכב אשר יכב על
יכול אפלו רכב על המשכב ועל המושב תל
מרכב לא משכב ולא מושב או ציח את אלו
ולא או ציח את האכופ' תל מרכב מרכב המ'
יוחד איזה הוא מרכב המיוחד זרז האשקלע'
נמדיפה המדיית ועביוט שלגגל ופוטק שלס'
נקי' ד' יופו אומי טכופט שלטוס טמא מושב
מפני שעיניו' עליו ברחמפ' אבל אכפ' -
שלטקה טמא' אין לו דא בגמ' שהוא חכב
עליו ונגעבו' ומכ' לעשרה מרכבות זה על
גבי זה ואפלו על גבי אפן מסמא תל' וכפ'
המרכב אש יכ' על הזב יט' עד שיגעא רוב'
עליו' וכל הנגע בכל אשר יהיה תח'
תחתו שלכב זה מרכבני' וכו' לפתתו שלמ'
רכבו' וי' יהא מה הזב החמור לא טומא
כלי שטף לא במגע מרכב הקל אינו דייק
שלא וטמא כלי שטף לא במגע האמה אע'
מקיים וכל הנגע בכל אשר על תח' תחתו' ש'
שלכב' יטמא ואינו מטמא בגדים' והנשא

אותם מה תל שיכול אינו לא מטמא במשא
לא מרכב בלבד משכב מושב פון ודין האמה
אם מרכב שאין מגעו. מטמא בגדים משאו'
מטמא בגדים משכב ומושב שמגען מטמא
בגדים אינו דייק שיהא משאן מטמא בגדים ג' ל'
ודיין ויכיתו שמגען מטמא בגדים נאין משאן
מטמא בגדים אף אתה א' תתמה על המשכב
ועל המושב שח' לפ' שמגען מטמא בגדים
לא יהא משאן מטמא בגדים תל והנשא אופ'
לנבות את המשכב ואת המושב' לא יעצרו
והנשא אותם מה תל שיכול אין לי מטמא במ'
שא לא או בלבד מ' זבנו שלכב רוקו ושפס'
זרפו ומימי רגליו ודס הגדה תל והנשא אותם
לנבות את כל האמור בענין' וכל אשר
יגע בו לא בעוזה שעליו ולא בן לחין שעליו
באמור למעלה' וכל אשר יגע בו מה תל'
והלא כזר כאמר והנגע בפשי הזב לא לנב'
בארס הנוגע וכאן ככל כלי שטף' ודין
לא שטף במ' קורס' טבילה' נמה תל' ודין ל'
עז ורחץ במים את כל בשרו וכו' אף בית
הסתרים תל' ודין לא שטף במים מה ודין
בכראה פרט לבית הסתרים אף כל בשרו כ'
מה פרט לבית הסתרים' ומנ' לעשות
אחר ספרו שלכב כומי גמרו' כל קמ' שלא
טבל תל' ודין לא שטף במים אפלו לאחר'
מאה שנה שבימים וטבילה תלה הכת והוא
הדין לכזה נזה' ויולדת' ד' ודין
לא שטף במים אמר' לא עזר בן ערך מי כ'
קמכו לפהרת ידיו מן הפורה' אמר' ליה
ראבא לרב נחמק מאי אקמכתא דכתי' ודין
לא שטף במים' הא שטף טהור' טבילה בע'
הכ' קאמר נאחר שלא שטף טמא' אמר'
אידי בר אבון אמר רב יצחק בראשיה' מים
ראשונים מעוה אחרונים חובה' טחי מעוה
אמי אפיו מעוה לסמוע אפיו חבמיו' -

ואיש אשר יגע בפעל יכבד אדם הנכבד במע
מלואו בקיום דין מעבד נוגע במשפט מטמא
בגדים קלומהו ביומא אדם מתחת הדב
לפניו אדם ולפניו בגדים כדאם במקום
שבה נשגב משהו ביהוה משפט ולפניו
במקום אדם במהו משפט לטמא בגדים מקום
שכמה משפט מתחת הדב לטמא אדם ולטמא
בגדים וכן דין שישמא אדם מתחת הדב לטמא
אדם ולטמא בגדים כל המשפט אשר יש על
הדב יש משפט מי שמא מתחת הדב לטמא אדם
ולטמא בגדים און אדם מי שמא מתחת הדב
במקום אדם ולטמא בגדים משפט במשפטו
כל זמן שהוא משפט את אם נשבר טהור הלא
דין הוא את אם כלו חרש שאין לו טהרה מטמא
אתה את עצמי טהור משפט שיש לו טהרה
לפניו אדם משפט לא יהא טהור לראש חל
כל משפט חרש שיהיו נעשה את לטמא לטמא
אדם ולטמא בגדים תאמר במשפט שהוא ל
נעשה את לטמא לטמא אדם ולטמא בג
דמים והוא משפט את לפיכך לטמא אדם
ולטמא בגדים אם נשבר לא יהא טהור תל
משפט שישבון אם נשבר טהור מיכחמון
מטה שבתה טמאה מדרס ובטלה קצרה
ועם כרעיס טמאה נעדיין ערמה עומדת
נפולה אחכה נעתי במעים או שקצץ שת
לעונות שישת הנשת פרעיס באכסן או
מיעבד פחות משפט חרש שבורה נטהרה
במשפטו למדחצב היוצא מקהמטה
פחות מחמשה תיתק על עשרה אדיוכול
שאכי מוציא מחמשה נטי עשרה תלמא
במשפט לא נעמיך היוצאין מן הקשר חוץ
לשמש איצבעות או יפול שאכל מועת משפט
ולמט תל טמא במשפטו לתהגול
או יפול שאכל מוציא את הגבול תל טמא
ל שמועין אומי במשפטו לא הגבול איכול
שאר מדבר את הדב לטמא אדם ולטמא

ראיות לרבות את זה ולהוציא את זה אחר שר
זה הפעל מופע מרבה את זה שנתאשון
הפעלים ממנו ומוציא את זה שלא תהא
הפעלים ממנו ואיש אשר יגע במשפט
בגב שעת מתעו מטמא בגדים פירש אינו
מטמא בגדים חפכם יפול אף הצורה תל
בגד בגד בגדים כישה לרבות בגד חסן און
בדול לפי שנוע ופול שומא אדם וכלי חרש
תל בגד בגד הוא מטמא אינו מטמא לא
אדם ולא כלי חדש מיכח אמ כל המטמא
בגדים נענת מתעו מטמא חוכלין ופשקין
להיות תחלה והיודים להיות טענות ומטמא
שאר כל הפלים כבגדים ואינו מטמא לא
אדם ולא כלי חרש לאחר פרישתו
ממטמאין משפטא משקה להיות תחלה
והחוכלין והיודים להיות טענות ואינו מטמא
בגדים ואין צריך לומר אדם וכלי חדש
והינשב על הכלי אם יש על הדב יטמא חו
לוא לא בדמין שהוא משפט עליו נוגע בו ומל
לעשרה מושבות זה עלגבו זה ואלו על
גב און מטמא תל והישב על הכלי אישש
על הדב יש מקום שיהב יושב ומטמא יושב
הטהור וטמא מה הדב מטמא משפט
עומד יושב שוכב נתלה נשען אפלו על
בשראפן מסמא פך הטהור מיטמא עומד
שוכב יושב נתלה נשען אפלו עלגבו אפן
מסמא יומר עליו הטהור בשני דרכים במ
גע ובמשא אין לוא בזמן שהוא יושב
עליו והדב שס ומל לעשותו מקום כמל
תל כלו לעשותו רוקס כמלתי והכבד בפשר
הדב לא בעוזה שעלע ולא בקלקלן שעלון
ולא בשיריים ולא בנדמים ולא בטבעות
אעפ שאינן יוצאין או יכוס שאע מוציא את
השוער ואת הצפור תל טמא בפשר
הדב לא נעעם הפורע ממנו ולא בפשר הפו
רש ממנו קל וחומר לפורש מן הטהור

אמי שמו הותרו משה לאוכלי תרומה ולא הו
הותרו מכה לאוכלי טהרות" ול אמר רב אפי
בהי עינתו וכל שבין לחולין" תנן רבנן
ארבעה דברים נאמרו בנטיולת ידים שיהיו
מים כשרים ושיביו בכלו ושיהיה נהר נשעת
ושיהיו מכוח כותף כד אמר ליה רב אחי לא
מימר קפדיתו אמר אמר ליה אינא חזו אתא
אמי ליה איך" אשפרא אמר ליה איך מכוח
פותק אמר ליה איך" אתקין רב יעקב בנהר
פקודי עולא בת רבי עינתא" אתקין רב אפי
בהו עולא בת רבי עינתא" כלי חרשאו ל
לא כלי חרש כנ"ל לרבות כלו נתר תל וכלו
חרש אשר יגע בו הזב אפלו נגע בו הזב
מאחוריו יהא טמא ודיו הוא מה אם המת
החמור לא טמא כלו חרש מאחור הזב
הקל אכן איך שלא יטמא כלו חרש מאחור
לא אם אמרת צמת שאינו עושה משכב
ומושב תאמר צב שהוא עושה משכב ומו'
שב קואיל והוא עושה משכב ומושב יטמא
כלו חרש מאחוריו תל טמא כאן אשר יגע בו
ולקלן טמא אשר תבשל בו מה בן האמור
להלן מאחור איך כאן מאחוריו" מאחר שלמד
שאינו מטמא אתו לא מאחורו מה תל אמר
יגע בו במגע שהוא בכלו והו אמר זה הקיפון
נמצאת אומי אין כלי חרש מוטמא לעולם
לא מאחורו או בהפס הזב והוא הדין לכלהב
לוי שיטמא בהפס הזב של וכל כלי עץ
ושטרף במים" ואין לרשומאה שאם הפיטה
לאחרים מעמאה אותה לא הזב בלבד והוא
הדין לצנה ועדה ויולדת מוכן אמר הזב זה
והפיהור שושבן בפנינה אובחמה חושבנן
על גבי כהמה אעפ שאין בגיהן נובעין הדין
טמאים מדרס" ושבו על השדר על הספסל על
הגשונ שלמטה ועל הכלומס כזמן שהק
מחגירין עלו באולף שכוחו רע ובפניה שמי
חה

רע ובסולם מצרי בזמן שאינו קבוע במסמך
עלה כבש ועל הקורה ועל הדלת בזמן שחנך
עשויון בטיט טמאין" דא וכל כלי עץ
ושטרף מה תל אמר שמלוח מה באללמדין
חס ללמד שיטמא כלי שטרף במגע והלא כ
כפר טמא והנגע בפשר הזב יפצג אם הכוגע
בו מטמא כלי שטרף במגע הוא עצמו לא יט
מא כלי שטרף במגע אם כן למה טמא וכל כלי
עץ יש במקום דא לו אובלח ומסקין שעל גבי
הזב אפלו למעלה מאבן מטמא שיהיו טמא
טומאת מדרף הלח דיו הוא מה אם במקום
שעשה תחתיו משכב לא עשה תחתיו מדרף
מקום שלא עשה על גביו משכב אינו דיו שט
נעשה על גביו מדרף תל וכל כלי עץ ושטרף
במקום מלמד שהוא עושה על גביו מדרף תל
וחומר שיעשה על גביו משכב ומה אם במקום
שלא עשה תחתיו מדרף עשה תחתיו משכב
מקום שעשה על גביו מדרף אינו דיו שעשה
על גביו משכב תל וכל המשכב אשר יש על
הזב יט תחתיו הוא עושה משכב אינו עושה
על גביו משכב" וכול יהא עשה תחתיו
מדרף תל כל המשכב אשר יש על הזב יט
משכב הוא עושה תחתיו ואינו עושה תחתיו
מדרף וכול לא עשה תחתיו משכב תל וכל
המשכב אשר יש על הזב יט מלמד שהוא
עושה תחתיו משכב" נמצאת תמ כלי
שתחת הזב אפלו תחת אבן מסמא מכ
האוכלין ומן המשקין ומשאר כלים כולן
טהורין לא אם כן הין כלים הראויין למשכב
או למושב ויהיו אב הטומאה ואדם שתחתיו
יהיה ראשון לטומאה וכל שיהיה על גבי
הזב בין משכבות בין שאר כלים ובגדים
ואוכלין ומשקין ואדם אפלו למעלה מאבן
מקמא הרי אין טמאין טומאת מדרף
מאו טומאת מדרף טומאה קלה כדא

מבוא תמי מצוה לשמוע רבני ד לעזר בק ערך
רבת וכל אשר יגע בזה וי לא שט במ
אמר אשר בן ענד מוכן סמכן חכמים לנטול
ידיהם חולקין מן התורה תגו רבנן טהרת
קיים בתורה תקון שלמה לקדש ובינה די שעות
אחריו תיקנו אף לתרומה בא ל לעזר בק ערך
אניקן אף לחולין אמר רב יהודה אמר רב וא
מדי לה במתנות והתקדשם למים ראש
ועם הויגם קדש למים אחרים כיון דיש קדש
גוב" אמר קיי להיפס צו ברכה אמר
כא יהוה בדיה דרב חייא מפני מה אמר
מים אחרונים חובה מלח קדומות וסומם
תנתנה עיפס" אמר תבין ומשתבחא כי
קדש אבנא דאורי אמר ליה רב אחא בר יהו
הקבא לרבאשי פאל מלחא מאי אמלו
למניב" אמר ל דריקא אמר ל לעזר כל
אשר בנטיולת ידיו נעקר מן העולם
אמר ל חייא בר אשי אמר רב מים ראשונים
צריך שיבנה ידיו למעלה אחרונים צריך
שישפיל ידיו למטה אמר רב אבהו אכל
האוכל פלא ציבוב ידיו כלן אוכל לחם טמא
שכ בכה ואכלו בני ישראל את לחמם טמא
כי ארע רבדימי אמר מים ראשונים האכילן
אשר תזיר אחרונים הוציאן מן המעלה
כי ארע ראובן אמר מים ראשונים האכילן
בסר נבלה אחרונים הרבות הכפש
אמר רב נחמן בר יעקב וסומן אתה רב דימי
אמרה אמר קטלה אמר רב תידי
בה אבן אמר דיעתה בר אשי אף בא אמר רב
נטולת ידים לחולין לא מפע סרף תרומה
ועוד מעוה מצוי מצוה מצוה לשמוע
דברי חכמים אמר לעזר אמר ל חושעה
לא אמרו נטיולת ידיו לפירות לא משום
כתותי קבוצ מניב חובה הוא דליכא הא קצו
דיכא אמר לון רבי אבא אינה לא חובה ולא מצוה

לא דשטת וכליגא רב כחמן דאמר רבנן
מן הנוטלי ידיו לפירות איבא לא מבסי הרוחי
אמר רבא בר בר חנה הוה קיימא קמיה דר
אמי ודאסי ואיתו לכמיהו כלקלה דפירי
ואכול פולא משו יהוה ולא יהבו לו וברין
חד חד לחודיה שמעמינה תלת שמע
מינה אינו נטולת ידיו לפירות ושמע מינה
אין מזמטק עליה פירות ושמע מינה שנים
שאכלו מצוה לחולין תבא נמי הכי
שאכלו מצוה לחולין ברא שהיו שניהם קומים
אבל אחר קופר ואחר בור קופר מצד
ובור יצא ידי חובתו תגו רבנן קידוש
ידים במקדש עד לפירי לחולין עד לפירי
לתרומה עד לפירי וכל דבר שאוץ בגוף
חוצץ בנטיולת ידיו בחולין ובקידוש ידים
בגלים במקדש אמר רב עד כאן לחולין עד
כאן לתרומה ושמואל אמר עד כאן בין לחולין
בין לתרומה לקולא ורב ששת אמר עד כאן
בין לחולין בין לתרומה לחומרא וכאמר ל
יהושפט בלוי עד כאן בין לחולין בין לתרומה
לחומרא אמר רב נטול ארס קיון שחרות
ומתנה עליהן כל היום אמר ליה רבא
לבעי פקרא דערבות אתון דלא שכיח לכומיא
משו יריכו מצפרא נאתנו עלוהי כנלוה יומא
אין בעיא להו מהווא לאכול במפה מי חושבין
דלמא נגע איבא תא שמע וכשנתנו לך צדוק
חובל פחות מכביצה נטולו במפה ואכל חוץ
לסובה ולא ביקר אחריו וירלמא פחות לא
בעי נטולה הא כביצה בעיא נטולת ידיו תא
שמע דשמא אשכחיה לרב דיקא אפולבמ
כה אמר ליה עבדין בדיק אבי ליה דעת קצוה
כיון פליק ל דיקא אשכחיתו לך אמי ודאסי
דיקא אכלי בבלאוי המתות אמר תרי גוברי כי
רבנין לישעו כדרב נשמש הא דעתי קצוה קצוה
אשתמרמיה הא דאמר רב תרלויכא בר אבימי

הבלבלי ופירש ומה אם במקום שלא
עשה בגדי המיטמאין בשרץ כבגדים
בשרץ עשה כלי חדש בעדף כאדם בשרץ
באן שעשה בגדי המיטמאין בזב כבגדים
בזב אכן דין שנעשה כלי חדש בזב כאדם
בזב תל וטהר מלמא כל חדש במשנה
בשמיא וכול בין ביום בין בלילה תל
וביום השמיני ביום שלא בלילה וקח לו
לעמון שתי תרים חושני בני ונה חילופי
תור בני זנה וחילופי בני ונה תורים ותיק
חילופי עשירות האיפה ומג שהא טובל
מצעור יום תל ובת לפני עי אפתח אהל מוני
ביצי הוא פת אפתח אהל מועד אהאם
כן היה מעורב עמע מלמד שהא טובל
מצעור יום ביום השביעי ומעריב עמשו
ומביא כפדתו ביום השמיני וככסלולע
זרת נשים ער שער ניקבור שאין מחוסר
כפורים מוזהר בשרת נשים ועשה אתם
הכהן אחי הטוה עלה שיפרישם הכהן
לחטאת ואחזי לעלה ומג אם הפרישן הוא
והא הפרישן הפרש תל אחזי חט והאח עלה
ונתנס להכהן וכבר עליו הכ לפנינו
מזובן מקצת צבים מביאים ואם צת צבים
מינן מביאין הא כיצד ראה שלוש יציאה
שתיים לא יבוא חו אוט לא ראה שנים יבוא
ראה שלוש לא יבוא והלא משראה שלוש
ראה שנים האמה אע מקיים וכבר עלון
הכל לפי ימימד מקצת צבים מביאין ומקצת
צבים אין מביאין הא כיצד ראה שלוש יבוא
ראה שנים לא יבוא ואוש כיתע
מא שכבת צע"איש פרטלקטק אויבוכ
שאני מציא בן תשע שנים ויום אחד תל
ואוש" ובין קטן מקור ומזדעמת אביוש
לו ואינה מזדעמת בתבואה שלא הביאה
שלוש" דבי חזקיה תאכי וכי ידוד אושעל

רע להר בער איש מזיד ומזדעק שאין קטן אקוד
ומזדעק" אמ' ליה רבמרדכי לרב אשי מרש
משמע דהתי ידוד לישאעא דבישולוי הוא דכח
וידי יעקב כדוד" כיתעא מאי שכ דרעע
שתעא ממנו טומאתו חוץ לבשרו מיכ אמון
הזב ובעל קרו שהרבישו אוהזין באמה ופולש
את התדומה" שכבת דרע פרט למערה
מיכן אמ' בעל אשה ולא הוציא שכבת דרע הוא
והוא טהור" שאין טומאת ש"ז שיזריע
תביא שכבת מאי כן היא באה ומכנימה
היא קרוחה אמרן שתחלתה בזה סן המוח
ואחר כך משתקעת בתוך הודידין והודידין
מכניסין אותה לחוט השדרה והעזרה מחל
קתה לאיברים ומן האיברים לגידים וצנין
מליכין אות למקומות המים ואינה צומת
הגוף עד שהיא מתערבת בתוך חלב הגוף
כולו ולפי כך תטא בהרצעה ותצא כשהיא
קרוחה" מאמ שכבת דרע מן הוציא פולשמו
ולבוע בכטיטה" ורחץ במי אפלו במי
מקוה" את כלבש במי שכלבשרו עולה בה
וכמה הק אמה על אמה על רום שלוש אמה
נמצאת אומי שיעור המקוה ארבעים סתה
דא" ואיש כיתעא מאי שכ דר שומע
אני עד שיהיה ברעון תל כיתעא ממנו אפלו
לאונסן מיכן א" חזיה משונה שלרוב אין
בורקין בה אפלו באונס מפני שהיא בה כפול
קרו" ובעל קרי טומא בין מהמתעצמו
מהמת אנסו לא עור לא הפלו המהרהר
בלילה וראה עשימם מטה בהלום ועמד
ומצא בשרת חס טמא אעפ שלא מצא שכבת
דרע" המטול טפוס עבות מפי אמה טהור
ראה מים חלוקין אונסו כן בתתלה מחור באג
צע ובנסן טמא" מתחלה ועד סוף פתח לננס
ובנעשכוס טמא" ופי אומי לננס כעכורים
תכן התם בעל קרו שטבל ולא הטול מוס

דרע

קול עולה מדרך ובך חמוד רבנו כמעשה ריקון
כדרך לטמא אובליו ומעקין לא כלום ולא
אדם" וכי יטען רזב הזבון כשיפסוק מ
מזובו" מזובו לא מזובו ומזבנו" מזובו
וספר וק מקצת זובו ועונן ספורת שבעה
למחצית שראה עתי ראיות שוטע ספירת
שבעה" הלא דין הוא מה אם מטמא משכב
ונושב בשתי ראיות לא יטען ספורת שבעה
לשתי ראיות זפה תופיח שהיא מטמא משכב
ומנושב בשתי ראיות ואינה סוף שבעה
לשתי ראיות אף אתה לתמה עלה קב שאע"פ
שהוא מטמא משכב ומושב בשתי ראיות
לא יטען ספורת שבעה לשתי ראיות הללו

מאין נזכר אף מקצת זובו טעון ספורת
שבעה להביא את שראה שתי ראיות שיטען
ספורת שבעה" (ספר לו לעצמו מובח) אמר
הזב והזב שבו קואת עצמו ביום הראשון
וכאן טהור וטום השביעי נמצא טהור
ועתה בלתי ימים לא נזקק לו איש אומ
הר הן בחזקת טהרה" ל יהושע אומ" אף
לקח לא יום ראשון" אם שביעי בלבד" ל
עקובה אומ" אין להק לא יום שביעי בלבד
ל יוסף שמעון אומ" נחין דברי רב
אעזר מדברי יהושע ודברי עקובה
מדברי שניהן אבל הלכה בדברי לאעזר
שבעת ימים וכול בין סמוך בנספ
דרין תל לטהרה" שמה טהרה" חת"ו
ובכך בג ורז בערן הקיט ביבוס בגזו
לרחיצת גובו מה רחיצת גובו בנקיות
אף כבוס בגדין בנקיות" הא למדנו
שש חוצעין בכלים כדרך שוש חוצעין
באדם" מוכן אמ"ן חוצעין בכלים
הזכת והמור בכלי דכוכית בין מצטט
צין מבחוק על השלח ועל הדולפיקי
ועל הטבלה ועל הדרגש על הנקיים

חוצעין ועל הכלוקים אינן חוצעין על מטות
בעלו הבית חוצעין ועל שלטני אינן חוצעין על
חכור בעל הבית חוצעין ועל שלטן קיים אינן
חוצעין" על המרדעת חוצעין כפן שמעון בק
גמלי אומ" עז באישר החיטלקו" על הפגזים
מצד אחד אינן חוצעין משני צדדי חוצעין" ל
יהודה חופי מעוט ל שמעון מצד אחד ל יוסף
אומ" שלב נחיים מצד אחד ועל בור משכב
צדדי" מטפחות שלזפתים ושלו צדדים
ועל מפסלו אי לכנה אינן חוצעין ל יהודה אומ"
אף שלקיים חוצעין בהן זה הכלל כל המקור
עליו חוצעין וכל שאינו מקפיד עליו אינן חוצעין
ורחץ בשדו במי חיים הזב טעון ביאת

מים חיים אין המצורע טעון ביאת מים
חיים הלא דין הוא אם הזב שאינו טעון
הציות מים חיים טעון ביאת מים חיים מצד
דע שהוא טעון הציות מים חיים אינן שיטע
ביאת מים חיים תל ורחץ בשדו במי חיים
טעון ביאת מים חיים אין מצורע טעון ביאת
מים חיים" וככל אף כליו יטענו ביאת מים
חיים תל בשדו בשדו טעון ביאת מים חיים
ובליו עוסק בכל המומות" וכו' ר
מלמא כל יתרש במשא העל שחזר ונאו
בסוף היום ופתר הכל נהרי הוא מטמא מצ
כב ומרשכ ואדם למפרע אין מטמא כלו
חדש למפרע" בן עזאי אומ" מה אסבמקום
על עשה וכלי טומאה קל כולך טומאה
קל לטמא באכה טומאה קל עשה וכלי טומאה
קל כולך טומאה קל לטמא באב הסוממא
קל מקום שעשה וכלי טומאה החמור כולך
טומאה החמור לטמא באב הסוממא החמור
אינן דין שנעשה וכלי טומאה החמור כולך
טומאה לטמא באב הסוממא החמור אמ"ן לר
יוסי הגלילי שניהו אמ"ן לו אין שני לחכם
פרשיו לו אמ"ן לו אין מפרשיו לחכם חזר ל יוס

הגלילי
י

מערב שבת לערב שבת" תנו רבנן
חמשה יבדים סמרו בשום משחין
ומעביע ומצהיב פנים ומרבה זרע והורב
בנה שלבני מעים" ויש אומין אף מבנים
אהבה ומועצות קנאה" ושתהא אשה מש
כמת ואופה כרי שתהיה פת מצויה לעים
ושתהא האשה חוגרת בפיער משום יעלו
ת" ושתהא אשה חוספת וטובלת דאוריתא
היא רבת את כל בשרן את הטפל לבשחוקה
הוא שיער דאוריתא עיוני ומטפיל את
איהו ותקין חפיפה" ושיהו רובלין מהזר
בעירות משום תכשיטי אשה שלא יהי
בנות ישראל מתגנות על בצליהן" ותיקן
טבילה לבצלי קראין דאוריתא היא דבת
ואיש כיתתא ממי שפ' זרע ורחץ במיתא כל
בע דאוריתא לתרומה ולקדשים ואתת חיון
תיקן לדברי תורה" וכיון דלא נשטה בבליט
ולא היו רחצה צבור יכולין לעמוז בה בטלוח
לטבילה לדברי תורה" תנו רבנן
בבלי קרי חולה שכלו עליו תשעת קביק
מיס טהור" טחוס איש גסו לחשה לר' עקיב
נר עקיבה לחשה לבן עשאי ובן עשאי יצת
ושנאה לתלמידיים בשוק" פליגו בה תרי א
אמורו במעבא ל' יוקי ביר אבון נר יוקי
ביר זבדא חד אמר טעמא דמאן שנאה
משום בשול תגה וחד אמר טעמא דמנן
לחוש בה כרי שלא יהיו תלמידי חכמים
מצויין אצל בשותיהן כפער רבלין אמר יצת
שמעתי שמקילין בה ועמעמתי עממירין
בה נפלה ממיר" זה מאריבין לן שנותין
וימינ" תביא אמר לחינה ביר גדול גדון
צבד" מעשה בארס אחד שתבע את האשה
לדבד עבירה אמרה לו ויקה כלום ישלך
אדבעים קאה שתטבול בהן מיד פירש
מן העבירה הא לא מפני טומ' וטהרה

נעשה בה לא כרי שלא יהא מצויין לאותו דבר
כתור רבלין" שלח ראבא באימתה
לא תחוק בערב שבת ותטבול למועצתי שבת
ותמה על דעמך היאך אשה חוספת בזם וטובלת
בלילה" והא בענין סמון לחפיפה טבילה גב
כפא אשה חוספת בלילה וטובלת בלילה קטין
הלכתא אהלכתא דדריש אמר אשה חוספת
בערב שבת וטובלת למועצתי שבת לא קטין
הא דאמר הא דלא תפטר" אמר יצחק דבר
תורה רובן ומקפיד עליו חוצץ נשאיכו ומקפיד
עליו איכו חוצץ" ומיטבא אע" שאתקצי
עליו איכו חוצץ וגזרו על רובן שאיכו מקפיד
משום רובן המקפיד ועל מיטבא המקפיד
משום רובן המקפיד" הלכך אסדיה דבר המקפיד
אכלו כל שהוא חוצץ ודבר שאיכו מקפיד עליו
צון היה ביק לא היה אס היה על רובן חוצץ ואס
לאו איכו חוצץ" אמר רב שמואל בר רב יוחנן
אשה לא תטבול בנמל מפני שמעבדי שרת
מבני ארס ואינה טובלת בהוגן" אמר רבא
אשה לא תחוק לא בכתר ולא בחהל עטר
מקטין מדיו" אמר רבא אמר ר' מריא משמיה
דרבא אמר ר' אמימר משמיה דרבא אשה לא
תחוק לא בחמין חפלין בחמי חמה דחמו
משרו מדיו ואחד בעל קרי ואחד נדה וק' בה
ופלה טעון ביות מים לענייני טבילה ולענייני
חציצה אחד הק" אחד ועור חין ליוא
בגד ועור ומל לעשות שאר כל הכלים כבגד
ועור תל' וכל בגד וכל עור אס נפסך לומר
נאמי בגד ועור בערין וכאמי בגד ועור נמל
וכאמי בגד ועור בעבת זרע מה בגד ועור אמו
רין בערין נמלת עשה שאר כל הכלים כבגד
ועור אף בגד ועור אמרין בעבת זרע נעשה
שאר כל הכלים כבגד ועור" אמר ר' יהודה
עליו אכלו על מקצתן" שכבת זרע מה שכב
זרע אמורה למטן כבדיתיה אף כאן ככריותה

לכשיטול מים טמא" ר' יוסי אומג בחולה
והקין סמא בלד טהור" ילד פד במה חמק
אנה אמר ד' תכנן יחדל זמן שמומר על רגלו
אחת וכופל מעברו וחולץ מבעלו אמר עליו
עלך חנינה שהיה בין שמונים שנה והיה עומד
על רגלו אחת ונועל מנעלו וחולץ מעלו אמר
ל' חנינה חמין שמן עסקתני אחי בולדותי הק
עמדו לי לעת זקנותי" ורחץ במה את ככל
צט טלא יהא דבר על כשרו מוכן אמר לחנוני
באים חזוי אמר ותפח כשתן והדעויות י"
שבראשו תבנות" קלקי הלב והדקן ובית הקת
ריום באשה לפלוק שחור לעינים ובלי שעל
גפיה מכה והדטויה שעליה וסרק היבש
וגלוי צואה שעל בשרו ובצק שתחת העפוק
המלמולין וטיט הוין וטיט היוצריין וגין וטיט
אשה הוא טיט היק זה טיט הצורות של
ויפליכוי סכר שאון מטיט היון טיט היוצריין
כמשמנו" ואושאין חוצצין קלקי הרמש
ובית השחי ובית הסתרים באש על לוף סבס
וגלוי שהעלת המכה וסרק הלח ולכלוב
צואה שעל בשרו ועואה שתחת הצפור
ועכורן הסומלולית" אמר רבא לעולם ילמי
אדם בנותך ביתו שתהא אשה בשעת טבילה
פיוחה קמטויה נאעב' ותנן בית הקמטוים
ובית הסתרים אין צדיבין שבואו בקומת
ים נהר בימת מים לא בעת מקום הראוי לבי'
את המים בעבני" כד ל' דהאדאמי כל הדמי
לביטה אין ביטה מעכבת בו וכל שאינו ראוי
לביטה ביטה מעכבת בו" אמר רבא בר
רב אידא אמר יצחק מעשה בשפחתו של
ישעיה ועלתה ונמצא עצם בג שניה
והעריכה ל' טבילה אחת" נתנן גדה שנתנו
מעוה בתוך פיה וירדה וטבילה טמאה אטות
אתה אבל טמאה היא חגב חיקה" נתכה
עמרה במגך כיה קפצה ידה קרצה שפתו

כאלה טבילה" אמר רבא טבילה ועלתה
ובמטע עלה דבר תוצץ על בשעה אס אומג
העם שחפפה טבילה אינה עריכה לחורף
ולטבול ואם לאו עריכה לחורף ולטבול אינו
דאמרי אם קמנך לחפיה טבילה אינה
עריכה לחורף ולטבול ואם לאו עריכה לחורף
ולטבול" מה ביניהם איבא ביניהן קמוך לחפ'
כה טבילה נהלכתא כראבא" וחפיה גופה
מאן תקין" תקנת עזרא הוא תנן רבנן
עצור תקנות פוקן עזרא שיהי קורי'
בת ורה במכחה בשבת" ויהיו קורין בשבת
ובחמישי ודין בשבי ובחמישי ומכבסין מה
מישי ואוכלין שום בערב שבת" ושתהא
אשה משבמת ואופה" ושתהא אשה חסרת
בפינה" ושהיו הנפולין מחרין בעיירות
ושתהא אשה חופפת טובלת והתקן טבילת
לבעלי קרתי" שיהו קורין במטהה בש
בת משום יוספי קרבות" ושהיו קורין בשבת
ובחמישי הא דאוריתא היא דכל נילכא שלשת
ומים במדבר ולתמצא ומים ארשור שומות
אופרין אין מים לא תורה שנ הוי כל צמא לכו
למים כיון שהלכו שלשת ימים בלא תורה
נלאו עמא נבואים שביניהן ותיקנו שיהיו
קורין בשבת ומפסיקין באחד בשבת וקורין
בשני ומפסיקין בשלישי וצדיבין נקורין במלח
ישי ומפסיקין בששי כדו שלא ולען שלשה
ומים בלא תורה" דאוריתא חד גוברא נתלתה
פוסוקי או גמיו תלתה גוברי ותלתה פוסוקי
חתא חיהו ותקין תלתה גוברי ועשרה פוסוקי
ודען בשט ובחמיש משום רשבתי רבוס
ואינמי משום עורח כפר תורה" ומכבסין
בחמישי משום בצור שבת" ואוכלין שום
בערב שבת משום עונה דכל אשר פדנן
יתן בעתג אמר יהודה ואי תימא רב חוב
אמר רב נחמן אמר ל' יוחנן זה המסמע מטא

לרבות את הסך כשותה ואי בעית חוניה
מחכא ותבוא במים בקרבן וכשמך בעצמותן
אי הכי אכלו דידין נמי אכנ דרשינן אשה ואש
וכי קיינ להו מדרשינן לה אינון לא דרשינן
אשה ואשה בעתמא גדו בהרבנן מחו
אשה ואשה דתניא אין ליה לא אשה תינוקת בת
יום אחרי לנדה מנכל אשה ותימכני מהבת
יום אחרי תטמא בכרה ונתעשרה לציבה לפי
שתחלת דם שתראה האשה תחלה הואנקרא
דם נדה ותהיה נכדתה שבעת ימים והנקרא
ימו נדה ראת שמניתי ותשועי ועשיתי נעש
ית צבה גדולה שהדי ראת שלשה ימים נגא
עת כדתה הוי אינה כעשות צבה זאת עשרה
ימים כיתה מן הדיבר ואולך כיתה
תהיה צבה יכול מכל מקום תהא טמאה תל
והיא גלמה את מקור דמיה לימא על דמיה
שאינן אלא מן המקור וכול כלמאה זוק
שתזוב תהא טמאה תלדס או דם אינן אלא
מראה דם אחרי וכשהוא אומי דמיה מלמד
שדמים הרבה טמאים בה הארוס נהדעקור וב
קרבן כרכוס וכמימי ארמה וכמצג בית
טמאי אומי אף כמימי תלתן וכמימי בשר צל
ופות הלל מטהדיק בית הלל דרשינן והיא גלמה
זת מקור דמיה הרי כאן שנים וטהרה ממקור
דמי הכי כאן שנים הריאן תרבעה והא תנן חמשה
תמ אלא ל חלינה האוי שחור אדום הוא אלא עלתה
ובית שמאי מצדו הני תרי אחריני נמי מליקה
לאקיי ומטא לך דאיצא דם טהור באשה דלמא
כל דם דאיתי מינה טמא הוא אמירב חמא ברין
אמיר הושעיה דאמ קרא כי יפלא ממך דצדלמ
צין דם לדם ציוקם טהור לדם טמא דם הערוק
עקביה בן מהלל טמא נכמים מטהדיק
אמיר אמיר אס אינו טמא משום כחם וט
מא משום משקה ל ינסי אומ לא כן ולא כן
איזה הוא האדום כדס המכה והשחור כחמת
דוהה מיבן טהור וכקרן כרכוס ככרור שושבן

וכמימי ארמה מציא ארמה מיצק עת כיתת
מיצק במים וכמצג עת חלקים אים וימי
מן האיק השרוני בעשרה מלמד גמול
מיטמאה בפנים כלחוף רלא דיק טמא מהאס
הזב שהוא טעון ביאת מים חיים אוננו מיטמא
פנים כחוף סיה שריא טעונה ביאת מים
חיים אוננו דין שלא תיטמא בפנים כבתחלה
בעשרה מלמד שריא מיטמא פני כחוף
אין ליה לא טהרה מנכל צבה מכל מקום
לא בעשרה עז שתרא מרס במקומה
בעשרה לא ככתמה אס כן טמאת כתי מים
דמאן דרבנן היא דמגן התם הוואג כחם
על בשר ככנגד בית תרפא טמאה שלא ככנגד
בית תרפא טהורה על עמיפה ופלאאש ג
גדולה טמאה על שוקם אום פדסותיה חזקת
טמאה כבחוף טהור ראת על הדידין מי
ומיבן טהורה ראת על חלוקה מטהדיק
טמאה מחבור ולמעלה טהורה ראת על בית
יד שלחלוק אס מגיע כנגד בית תרפא טמאה
ואס לאו טהורה היתה פושטת ומתבסס ב
בליילה כלמקום שגמא צאו טמאה מפני שהוא
חוצ וכן בכליון ומלכה בפל דבד שבות וכלה
לתלות שחטה בהמת סיה ועוף ונתעסקה
במתים או שיש בה בשר העוסקין בהקה רגה
מאכולת הרי צבתולה פה עד כמה היא תלו
ל מכניה בן חננאל אומי צד ככרס מלכה
חטף שלא הרגה ותולה בבנה ובעלה אס
יש מכה והיא יכולה להתגלע ולהוציא דם
הרי צבתולה בה ומעצמה באשה
אחת שצאת לפני עקיבה אמר לו רחמי
כחם אמירה שטא מפה היתה בין אמר לו
הין וחיות או שטא יכולה היא להתגלע
זלהוציא דם אמר לו הין ופיהרה ל עקיבה
ראה תלמידיו מסתכלין זה צבה אמר להק
מא כרצה קשה בעינים שטא אמר חכמי צדיק
להחמיר לא להקל על ואשה כיתה צבה דם

כדע לבענת דיע סקרה " מן אמ המלטת
שבת דיע שיום הפליש שהיא טהורה דכל
למען שבת פשוט " לישמעל אומי פנחים
שחן מרבע טכנות פעמים שהחמש עונות
פנעים שהן שש " ל עקיבה אומי לעולם חמט
הלפתא אשה שכלבה שכבת דרב
בתוך שלוש עונות היא טהרה ושבת
דע טמאה " למחר שלוש עונות היא טהור
שהיא נקרה ונמה היא עונה חזיוס או
לילה חזק העונה שכפלה בה מן המע
אמר שכבת דיע שלוש טמאה כלל
במקום ואכלו במעני גויה ואכלו במעניבה
מה שאם כלפה אותה בתוך שלוש עונות
היא טמאה " בש רב פמא שכבת
דיע שלוש טמאה במעני גויה מהוא בתוך
שלשה לא איבעיאליה לרב פמא כו איבע
יאלה למחר שלשה " ישראל דחזק המע
הוא טמאה אכל גוים דלא דאויג במע
לא סקרה " או דלמא הכי כמי בין דאכלו
זרמשים חביל הפיהו ומסרתא תיקל
ושבת דיע שלוש טהורה לבמארו מיכן
אמנות שכלפה שכבת דיע שלוש
בתוך שלוש עונות טמאה ובת ישראל שכלפה
שבת דיע שלוש טהור אכלו בתוך שלוש
עונות טהורה " וכל בגד וכל עור אש
יה על של דיע ובבס במי מעבירין עליו
תחלה שכפה ממאנין שלבתם ואחר כך
מטבילין אותו " תכו רבין בגז טמאה
בו שכבת דיע אם חזי שהוא יבדק במחט
ואם שחוק הוא יבדק בחמה " ואשה
אשר יש פרט לקטנה " או יוכל שאני מו
צוא בת שלוש שנים ניום אחז תל ואשה
אשר ישכב איש פרט לקטנה טמאה כחות
מצן תשע " אותה פרט לכלה ודבריו ומה
אמרו לו לו יהודה וכי מה ראה כללה אז

אופה פרט לדבר אחר " ורחצו במי
וטמא עד הע אם הוציא שכבת דיע שנה
טעונו רחיצה לא הוציא שכבת דיע סליח
טהורין " ורחצו במי אפי עד הע הקיטש
רחיצו לרחיצתה מה רחיצתו בארבעים
קמה אם רחיצתה בארבעים סאה מהרחו
צתו בכחיות אם רחיצתה בכחיות מה רחיצתו
פרט לבית הסתרים אם רחיצתה פרט לבית
הסתרים מיכן אמר האשה ששימשה את ב
ביתה וירדה ולא ביבדה את הבית כלן לא
טבילה כבעל קרו שטביל ולא הטובל מים
ל שמעון אומי מה תל ורחצו במי וטמ
עד הע וכי מכני מה צריכה רחיצה אם
מחמת כפעה כד אמור בנוגע ואם לעני
צית הסתרים מבעל בית הסתרים אינו מבע
לא גזירת מלך היא שבמשמשת כרואה קל
אשה איך לו לא אשה גמורה מן לרבות
מת הקטנה תל ואשה מיכן אמר בת זוס אחז
לכזה ובת עשרה ימים לציפה " תבן התם
שכות הכותים כחת פער יסתק היט דאמי
אי דאמי חזוין אכלו דודן נמי אי דלא קאחז
דיצת נמי לא " הכא בסאי עסקי קינג בסתמא
דכיו דאפיא מיטוטא דחזין חישין דתבא
אמיל יוסי מעשה פעין פיל ויהטבילה קווס
לאמה " ואמיל מעשה בבית שערים ונטב
לזה קודם לאמה " אמירב יוסף ענדא הוה
בכוס בציותא והטבילה קודם לאמה בשלמא
אל עיר ופסי משם תרומת ארץ ישראל לא
דב יוסף למת לי והא אמי שמעל חין תרומת
חזרה לארץ אסורה לא במי שטומאה יוצאה
עליו מגופו והבי מילה באכילה אבל בגיעה
לא " אמיר דזוטרא לא נזרכה לא לפוכה
בשמן של תרומה דתכיא ולא יחללו את קדשי
בני ישראל לרבות את הסך מאת השותה שותה
למה לי אמר קרא שתייה בבסל אכילה חלא

הנה בני גלילא דאמרו להו קטלתו כפשא
אתו לקמיה דכ' ערכון אמרו ליה אטמריבך
אמי להו אנת לאמטמינדבא לכומחשא ליה
מיבעי מידי לולא אתו איטמרו תבו רבבך
פתס שנמצא נחין ידוע מהוא מעעירין עלת עב
עה סממנין ומטבולו ועושה עלבציו סדרות
פין עברי בן ליה עברי דאי עבד כתיב הוא ות'
פיהו ואלה עברי צבעהו וטהור קאהן
שבעה סממנין רוק תכל ומי גריסין איתגליס
נתר ובורית קימוניא ואשלב שבעת
ימים תגבב לא בזיבתה כל שבעה יכול עד
שתהא רואה כל שבעה תל תהיה אעפשיני
רואה אין ליא ימים לילות מל תל תהיה
לרבות את הלילות יוכל בן סמוכין ציק
מפוזרין תל פהיב שתהא הנייתק אחת ומנ
אינה טובלת מפמא יוס תל שבעת ימים
כנר תהא בטיתה כל שבעה חמדת כרה
בזמנה לא תפצל לא בלילה שלא בזמנה
תפצול פין נחש בלילה ויחנך אמינדה
בין בזמנה פין שלא בזמנה לא תפצול לא
בלילה משום סרך ביתה אקוק כב איה
בר אבון ברבש למטבל ביממא דתמכיא
משום אריותא רב אחא בר יעקב כמחט
עא נדב יהורה כפוס ביותא משום צנה נדב
במהזמא משום אבנלאי וכל הכובע
בה יט וכל לא יבא הכובע בה מטמא בגד
במגע הינחם תטמא במשכב לטמא אדם
ולטמא בגדים היא עצמה לא תטמא בגד
במגע אם בן למה טמי וכל הכובע בה יט
עד הע יכוליה המטבוע בה מטמא אדם
וכלו חרש ודין הוא הכגע עב מטמא והנ
גע כנדה מטמא מה הכובע בנב איב ול
מטמא אדם וכלו חרש אף הכובע כנדה
לא יטמא אדם וכלי חרש לא חס אפדת בנב
שאנו מטמא אדם לטמא אדם במקום אחר

תאמר בצרה שהיא מטמא אדם לטמא אדם
במקום אחר הואיל והיא מטמא אדם אדם
אדם במקום אחר והיא תגובעבה מטמא אדם
וכלו חרש אפסן לפנה טמי ועל הכובע בה
יטמא עד הע לפנה בן צמין הכובע בה מטמא
אדם וכלנחש הוא לפנה על הכובע לנדה מט
אם אדם וכלו חרש חבל הכובע בה כל זמן
שלא פידע מטמא בגדים ואוכלין ומשקין
ואינו מטמא לאדם ולא ככלו חרש צדיק כל
נובע בטומא סן הפטמאית וכל אשר תעב
על בני יט וכל אע משכ על יפול לטמא
משכב שאינו מיומא לכיובה ומשכב שאינו
מיומא לשיובה תל וכלה כמאמא מטמא
הכובע בכלכלי אשר תעב עליו מטמא
אינה מטמא לא משכב המיומא לשיובה
ומשכב המיומא לשיובה אף באן לא תטמא
לא משכב המיומא לשיובה ומשכב המיומא
לשיובה יפול לעען לעמא לא תטמא לא מע
כב המיומא לשיובה ומשכב המיומא לשיובה
אבל לעעין ליומא תטמא את משכב שחדין
מיטמאין ואינו מטמאין תל עלת עלת עלן
חמור לטמא ועליו חמור לעען לטמא מה
עליו חמור לעען לטמא אינה מטמא
לא משכב המיומא לשיובה ומשכב המיומא
לשיובה אף עליו חמור לעען לטמא לא
תטמא לא משכב המיומא לשיובה ומשכב
המיומא לשיובה וכל הכובע בלמך
שהיא מטמא משכב ומשכב ומשכב כחמה
דרבים עומד יושב שוכב כלה גשען ומשכב
מטמא לאחרים בשבעה דרבים עומד יושב
שוכב כלה גשען ומשכב ומשכב ואם
על המש הוא עד שינשא רובו עלון או על
הכלי אם היא יעבת על עד שינשא רובו עלון
עליו חן על מקעתו מוק אפדת טמא על
מקעת משכב והטהור על מקעת משכב טמא

שכל בן עמך כמס' השמועה הלכה לנג'
 לומר הדין תנלה בה' שלוש עשר
 שלבשן חלוקתו שיש בו על פסל אחר
 וכמה שלבשן כולן שמוות יעשו על פסל
 שלבשן ובלהא עטרה שבמרחץ ל כחמה
 מטהר שהיה ל כחמה אומי כל דבר שאין
 מקבל טומאה אינו מקבל כחמוס מוכן
 חמי יטפה על הקרקע ועמדה ארתתם
 על הקרקע טהורה אלץ שבדקה קרקע
 קודם טעם דכת ונקתה לארץ תשב כיון
 שלש בה עלה ארץ ונקתה" תכו רבנן
 בל' צבוע חטוא משום פתס" ל יוחנן
 בל' צבוע חטוא אינו מטמא משום כחטמא
 וקרקע יצטובין לנשים אז להקל על
 פסליהן תיקנו מאן תיקוניהו אז שלא
 תיקוניהו צבועי צבועי לנשים אז להקל
 על פסליהן הותרו מכלל חסורין
 וקרקע תבוא בפסלמוס שלחם פסלמוס
 וקרקע טהרות חטמס ועלה ארוס וצוקעו
 לבוור כל צבועי צבועי ואמרו הא עדיפא
 בל' צבוע על כחמה" אמר רב חשיעור
 שיש בה חסורין חסורין לכת מיה אמר רב
 פנחס ברי יצחק האיירי וארת אלץ דמעלי
 מא היא דאתולה בעיר שיש בה חסורין
 צבועי תבן התם שלוש כשוס שהיו
 יצבוע במנה אחת וכחמה תחת האמ
 עית שלשית טמאות" תחת הפכית שתיס
 הפכיות טמאות ותחיצוה טהורה תחת
 החיצוה עמיס החיצוה טמאות והפע
 טהורה חמית בצמן שעלו דרך מרגלות
 המטה אבל אם עלו על ענף דרך עליו גבול
 טמאות" בדקה אחת מהן ומצאת טהור
 היא טהורה ובה שתיס טמאות" שתיס ומצאו
 טהור כן טהורות והשלושית טמאה"
 שלשית ומצאו טהור כולן טמאות להד
 לכל טמא שנתערב בשע גבולן טהורין

בדין וזהו פה ק' ומצאו טהור הוא טהור ושכוס
 טמאים" שנים ומצאו טהור הן טהורין ושלש
 טמא" שלשית ומצאו טהור כולן טמאים ובג
 ל מאיר שהיה ל מאיר אומי כל דבר שהן מחזקת
 טומאה לעולם הוא בטומאתו עד שתורע נטמאתו
 וחכמים אומריין בודין עד שהוא מצע לקלע
 אלתולה אמיליהו ל מאיר לרבנן פחי שבא
 צדס דלא כלוגתו מחי שבא בגל דפליגייתו
 אמרו ליה בשלמא גבי טומאה חומור צא
 עורב ונפלה צא עכבר ונפלה לא דסחמא
 לו שרייה" תבוא אמר רבא מעשה בשוקמא
 שלכפר פחמא שהיו מוחזקין בו טומאה ובדין
 ולא מצאו לימים נשבה רגוח ועקרתו וכמאת
 גולגולת שלמתת חובה לו בעיקרו אמרו כל
 משם חמיה אימור לא בדק כל צרכו תבוא
 אמר ר' יוסי מעשה במערה אחת בשית
 שהיו מוחזקין בה טומאה ובדין עד שבה
 לקרקע שהיא חלוקה בעטורין ולא מצאו לימים
 נכנסו כועלין מפני בגשמיים והיו מתידין בקור
 דומותיהן ומצאו מכתשת מליאה עצמות
 אמרו לו משם חמיה חומור לא בדק כל צרכו
 תבוא אמר ר' שאול מעשה בקלע בית
 חורון שהיו מוחזקין בו טומאה ולא יכלו חכמי
 לבדקו מפני שהיה מרובה חמלהן זקן אמר
 רבא ל' יהושע בן חנניה הביאו לי סריבין הביאו
 לי סריבין ושחאן במים וצטחן על גבי מקוס
 טומאה כגב מקוס טהור לא כגב בדקו ומצאו
 בור גדול מלא מים" תאבא הוא הבור שמיא
 ישמעאל בן כתניה חללים דכת והבור אשר השליך
 שם ישמעאל את כל פגריהא נשוס אשר הכה ביד
 גדליהו הוא אשר עשה המלך אסא מכני כעשא
 מלך ישראל אתו אלא ישמעאל בן כתניהו חללים
 וכי גדליהו הרגו והלא ישמעאל הרג את מתוך
 שהיה לו לחוס לעצת יוחנן בן קרח ולחוש העלה
 עליו הכת כלא הרג" אמר רבא חמיי לישמא בישא
 חמיי דקבוליה לא מיצעי מחמא ליה מיצעי

שבעה לביאה האחרונה וכל המשכב
חס ושעל יט יכול יטמא משכב שמיכן
מיוחד לשכיבה ומושב שאינו מיוחד לשיבה
לאו מה דמי אינה מטמאה לא משכב המל
יחד לשכיבה ומושב שהוא מיוחד לשיבה
אף הוא לא יטמא לא משכב המיוחד לעל
ומושב המיוחד לשיבה " משכב חין לוי
לא משכב מדכב מנעל וכל המשכב חין לוי
לא בזמן שהוא שוכב עליו ואובע בו ומלך
לעשה משכבות זה עלבגי זה ואכל על
גבו חבן מסמא תל וכל המשכב אשישנ
עליו יטמא ער שיכשא רובו עליון
Ⓢ ואשה בין גיורת בין שפחה בין
משוחרות בין טיפוד" כי טוב טוב
דמה " דמה מחמת עצמה לא דמה
מחמת הולד " או יכול דמה מחמת עצמה
ולא מחמת האובס וכשהוא אובס טוב לרמת
את האובסין הא מה אני מקיים דמה דמה
מחמת עצמה לא דמה מחמת הולד ומה
ראית לטהר בולד ולטהר האובס מטהר את
בולד שיש טהרה לאחריו ומטמא את האובס
שאין טהרה לאחריו אדרבה מטהר העצום
שבין אובס בצב טהור " השתא מיהא באשה
קיימין ואובס באשה לא אשבחן ואיבעית
אימת מאי דעתך לטהורי באובס ולטמא
בולד אין לך אובס גדול מולד " חורבוב
כדה לימת זובה מחמת עצמי ולא מחמת
ולך או אינו לא מחמת אובס כשהוא חומ
ואשה ביה תהיה דבה דס הרי אובס אמור
הא מה אני מקיים דמי מחמת עצמה ולא
מחמת בולד " אמר אבנה דשמואל אמר קרא
וטמאה שבועים כרתה כרתה ולתמונת
מכלל דיופתה טהורה ואשה זה קושיו ב
בימי זונה והשתא רכל בביתך דמה לאו
לו אי לאו דמה הוא אמינן כרתה וכל
כדירתה ואכלו בשופי קח משמע לך היכן

דחכך המקשה כדה מאי המקשה כדה כן
דמקשיא כדה הויא " אמר דב כדה ליומת
ושמואל אמר חשיבך שמתא תשכה וכן אמר
שעלת חושבך שמתא תשכה ול יתחך אמר המל
קשה אינה כלום והא קא תאני המקשה כדה
אמינתא בימי כדה כדה בימי דבה טהורה
שילא כד הבינת עבד עובדא כרתיה דרב כי
קא ניחא נבשיה דרב אמר ליה לרב חשיב
עיה ומילא עיותת גרויה הוא סבר דגרויה
אמר ליה בתר דבם כפשיה דרב אמר ליה הוה
לך די הדרביה רבאמי חס דיתה די קדר
כיה רב לוי הוה אמר ליה את גרויה
למה לא מסתבית מדליתתא אמר ליה חס
הוא חסו בר יהודה והוא חסו בר גמליה
דהוא חסו בן גמליה והוא חסו בן גמליה
אסותא דנחשא דלא שליש ליה כדתא אמר
למה חנא הוא שולא כד הבינת פסאנת
דפר זלא דמתבר אסותאני דנחשא שליש
חסו עיילא בחמימי אפקוה מקרירי עיול
וה כקרירי אפקוה מחמימי נח כפשיה חס
חסו " אתא שולא כד הבינת אמר ליה דנחשא
צבת ליה זואדתא ולמא חסו ליה ליה
לרב מיילי עלא עבות דזואדתא נח כפשיה חס
דפיה חסא מה איניפניא חסרי שמעמונה
עבוד רבנן שלמא " תכו רבנן חין
קושני יתר משני שבועות מיכן חסו חסו
עשרים וחמשה יום ואוכה דבה בהן שנים
לכלא עת כרתה שבעה כדה שנים לאמנ געט
וארבעה עשר שללדיה חבלאי אפטר שמקט
עשרים וששה יום לא נתהיה יבלת בזנב
תכו רבנן יש כותה מאה וארבעה עשר
יום ותיכה דבה בהן שנים כלא עת כרתה
שבעה כדה ושנים לאחר הכדה וארבעה
עשר קושי שמונים שללדיה שבעה כדה
שנים לאחר כדה הרי מאה וארבעה עשר
כא למדת שכל דס שתראה חסר מלאת

על טמא על המשכב ומקצת טהור על
המשכב טהור במצאת טומאה נכנסת
לד' וצאת הימנו סמי עוכו נמצאת אומ
עד שיהיה חבה נישא על המשכב אכל
על קצת ואל אדם אינו בן דתבן מקצת
טמא על טהור מקצת טהור על הטמא
חיבור טמא על טהור וחיבור טהור על
הטמא טמא ואלו הן החיבורים השניים
והשליש והשער שלהן זלו הן מקצת
כאשר מצבעות ימים ורובלים וכיוצא בהן
תבן הדם זה שהיה מוסל על המטה
כפסליו או על המשפוחות לארכן טמא
יש לחבן טהור ישן ספק בתהפך עליה טמא
הוא טמא על שעה כפאת שתי ידיו על
עצם ושתו רגליו על שנים ראשו על אחד
ותפן על אחד חין טמא לא זה שתחת גופו
הוא יוצא על גבי המטה והדב עליו תחת
אחד גבול המטה טמאות מפני שאינה
בגולה לעמוד על שלוש ידיו טמא
היה רוב על גבו בהמה וחריץ טלית תחת
חריץ רגלי בהמה טה נרות מוכני שמיא יבול
לעמוד על שלוש על המשכב זה המשכב
או על רגלי זה המדבב אמר הוא יש על
זה המושב של בגבובו יט עד הע אוזה
דבר שחלקו מגעו ממסאן הוי אומיה המ
רצף ד' וצאת ציל ישמשו לעולם וספר
אם צלמן כבוד שהרי כזב קראו מרוב
לדמות וצאשה קראו מושב ואם שכביש שתי
שבעות אחת כדרכה ואחת טלה כדרכה
ואם שכב יש לדבות את התערה כגומ
איש פרט לקטן או יכול סמי מוציא בן
תשע שנים חנם אחד תל ואם שכב ושכב
כל שיש לו שכובה אותה פרט לחזור
ה לא דין קות מה אם הטיה שאינה מעמי
בבית טמא את בועלה מעורעת שהיא

מטמא בביאה חיבו דין שפטמא את בועלה
תל חותה כדט למעורעת ותינו נדתה
עליו וכול יעלה לרב לה תל וטמא שבעת
ימים ואמר וטמא שבעת ימים מה תל ותי
טתה עליו וכול לא וטמא אדם וכול חריש
תל ותי טתה עליו ומה תיה מטמא אדם
וכלו מרשאף הוא מטמא אדם וכלי מרש
אומה היא מטמא משכב לפטמא אדם ולט
מא בגדים וכול אף הוא וטמא משכב לטמא
אדם ולטמא בגדים תל ותי נדתה על וטש
ימי וכל המשכב חט יש על יט שאן פל
לא ניפקו מטומאה חמורה ותלאו בטומאה
קלה שלא וטמא לא אוליך ומשקין נמצאת
חומי תחתון שלבועל טיה כעליון של טיה מו
עליון של כדה טמא טומאת מדרך לטמא
אוכליו ומשקין אף תחתון שלבועל כדה
טמא טומאת מדרך לטמא אוכליו ומשקין
ובמצאת אומי משכבו כמגעו מה מגעו
לטמא אחד וכל אחד אף משכבו טמא
אחד ולפסול אחד וטמא שבעת ימי
שיוספור שבעה לביאה האחרונה הלכא דין
הוא מייטמא במת ומייטמא בכדה חסמא
כו כשהוא מייטמא במת איכו סופר שבעה
לא לטומאה האחרונה אף כשהוא מייטמא
בבדה לא יספור שבעה לא לביאה האחרונה
הולכה לך לדרך הזו היא מייטמא ומטמא
את בועלה מה היא חובה סופרת שבעה
לא לראייה הראשונה אף כשהוא מייטמא
בבדה לא יספור שבעה לא לביאה האחרונה
בה כראה למידימה דכין טומאה ממקום
אחר מטומאה ממקום אחר לו נכחו דמים
שהזקן גופה הולכה לך לדרך הזו דעין
טומאה שהיא מחמת דמים מטומאה שהיא
וא מחמת דמים א תוכיח טומאת מת ז'
שאינה מחמת דמים תל וטמא שב ימי סיקפור

טומאת המיטמא כמטמא עשה ימיה מיט
מא כמטמא כאן שעשה טומאת המיטמא
כמטמא אינו דיון שנעשה ימיו המיטמא
כמטמא תל כטומאת נדת לא טמו נדתה
וכל הנוגע כמיטמא על ודיו חובוריה
ואם טהרה מזובה בשפת ספק מזובה לא
מזובה ומכבדה" מזובה לא מזובה ומעוררת
וספרה לה לעצמה שבעת ימים ופול בין
סמך בין מפנה ית תל ואחר טהרה אחר
זנח ללולין ל שמעון אומי ואחר טהרה אחר
המעשה טהרה כיון שטובה טהרה להתעורר
בטהרות אבל אמרו חכמי לא פעשה כדי שלא
תבוא לו דיו ספק ואחר טהרה אחר טהרה
מלמד שטובלת ביום שביעי ומערכת שמטה
ואחר כך טהרה לתחמה אין לו דא זכה גמולו
שטובלת ביום מזל לשמדת יום כנגד ו
שטובלת ביום השימור תל כל ימיו דוב טומ
לרבות את הכל ולא זכה בלבו לא כל פעלו
טובלת טובליו ביום חוץ מדה ויולדת
ואם טהרה מזו זכה צריכה שבעת ימי
נקיים אין כדה ויולדת צריכה שבעת ימי
נקיים והשפא כיון דאשתבש נשיא
בספרות ימי טה וימי זיכה וכתק שומא נדימ
גדרו בדבר ובכך גדר גדול ולא ליגע באימה
כדה כדאמיר יוחנן חובמתיה על חנינה גמולו
לו ולא אחזי דמא מטמינא מטהר מטחורא
מטמוי ואמיר זירא טיבעא ובעל גרס לו
זלא אחזי דמא ומע דבא דירע בטופעא לא
חזא ומא אחזי פיון דחאצו הכיחושו ובכך
לפילתא ועבדו דחקה יתירה לסלוקי כל
ספק ואצריכו למיתב שבעה ימי נקיים על
כל דם בדחמי רב יהודה אמר כב התקין
רב בסוויא דאתה יום אחד תשב ששה נהא
שכיס תשב חמשה והג שלשה תשב שב
עה נקיים אמיר זירא בעת וסד הן החמרו
על עצמן שאכלו דואות דם טיפה כחרדל ונשב

עליה שבעת ימי נקיים והא חובמתיה
ותורה על התקין רב בסוויא והא חובמתיה
הלכה פסוקה היא כדאמרין הפסוק שומדי
לה תכלל לא מתוך הלכה פסוקה היי דאמ
הלכה פסוקה אמר אביי כי פס דאמר זירא
בעתי שדאין החמירו על עני כדאמרי כ
הא דאמיר השעיה מעבים אדם על תבואתו
ומכניסה במוך שבה כדי שתהא בדמותו
אנבלת ממכה ופורה מן המעשר או נמי
כי הא דרב הונא דאמיר הונא אמר זעירי
המקיז דם לפהמת קדשום אסור בעייה
ומעבלין בו שמע מיכה והאני דל זירא
הלכתא למעשה היא וכן יולדת בזמן
הזה הרי היא כיוולדת בדוב צריכה שבעת ימי
נקיים ואחר כך תטבול ומפדת לבעלה ולא
חושבין בימי טהרה לא לכה ולא לכה לכן
שדיו לבעלה על גב דמה שהתורה פוחדת
וכן דקורן בתוליים בתולה אמרין וינקות
שלא הגיע זמנה לרחות נטעאת נטעאת
אומי כותבין לה ארבע לילות פתחלל אומ
שי שתחיה האמה הביע זמנה לצמות
וכישאת בית שמאי אמר כותבין לה לילה
הראשון בית הלל אן עד מוצאי שבת ארבע
לילות דאת ופורה בבית אכיה בית שמאי
חמירין כותבין לה בעיילת מצות בית הלל
כל הלילה בולה אמר רב בוגרת כותבין לה
לילה אחת והכי מילוי דלא דאת אבל דאת
אין כותבין לה לא בעיילת מצות ותב לא
קטנה כותבין לה עד שתחיה המסה נערה
כותבין לה חדבעה לילות ואפלו בקורוגין
והא דלא דאת אבל דאת כותבין בעיילת מצו
ופורש בעא מדה רב הונא בר שלמיה
מדב הביע זמנה לדאות תחת בעלה מהא
אמר ליה כל בעיילת שבעל אינן לא אחת
ואם לוינן לה ארבע לילות ואפלו בסוויא מניא
פקוס כאה הנה שאקל ואזיל לאתניה קבר

הא דאמיר השעיה מעבים אדם על תבואתו ומכניסה במוך שבה כדי שתהא בדמותו אנבלת ממכה ופורה מן המעשר או נמי כי הא דרב הונא דאמיר הונא אמר זעירי המקיז דם לפהמת קדשום אסור בעייה ומעבלין בו שמע מיכה והאני דל זירא הלכתא למעשה היא וכן יולדת בזמן הזה הרי היא כיוולדת בדוב צריכה שבעת ימי נקיים ואחר כך תטבול ומפדת לבעלה ולא חושבין בימי טהרה לא לכה ולא לכה לכן שדיו לבעלה על גב דמה שהתורה פוחדת וכן דקורן בתוליים בתולה אמרין וינקות שלא הגיע זמנה לרחות נטעאת נטעאת אומי כותבין לה ארבע לילות פתחלל אומ שי שתחיה האמה הביע זמנה לצמות וכישאת בית שמאי אמר כותבין לה לילה הראשון בית הלל אן עד מוצאי שבת ארבע לילות דאת ופורה בבית אכיה בית שמאי חמירין כותבין לה בעיילת מצות בית הלל כל הלילה בולה אמר רב בוגרת כותבין לה לילה אחת והכי מילוי דלא דאת אבל דאת אין כותבין לה לא בעיילת מצות ותב לא קטנה כותבין לה עד שתחיה המסה נערה כותבין לה חדבעה לילות ואפלו בקורוגין והא דלא דאת אבל דאת כותבין בעיילת מצו ופורש בעא מדה רב הונא בר שלמיה מדב הביע זמנה לדאות תחת בעלה מהא אמר ליה כל בעיילת שבעל אינן לא אחת ואם לוינן לה ארבע לילות ואפלו בסוויא מניא פקוס כאה הנה שאקל ואזיל לאתניה קבר

החלה נדה היא ימים שנים וכול הדבר
אמיל עקובה כל שמונה מדונה ושמונה
האופט תפסת מדונה לא תפסת תפסת
ממדת תפסת ר יתנה בן בתורה חומי עת
מדות אחת מדת כלה נחת מדת שאיפה
כלה מודדין במדה כלה נחין מודדין נחין
שאיפה כלה אמיל סחמיה וכו' למה באת
הסגוב לפתוח אולכעול הכלא לא לכעול
בא לא לפתוח אם חתה אתי ימים עשרה
איכו לא טאג לא מאתים לא אף לא רבוא
וכשאתה אמי שנים סתתה ואמי רבמט
נעשים ר יהודה ימים וכול ימים הדפת אם
מקובים הם והכל כבר באמי רבים הא לא
דיכל הפת לא בימים מועטים ובמה הק
הר אמי שנים רבים שלשה יכול רבים
עשרה אמי ימים ואמי רבים מה ימים
מיעוט ימים שנים חף רבים מיעוט רבים
שלשה יכול שנים ושלשה הדיוחמשה
וכו באמי ימים רבים הכל לא באמי לא
ימים רבים האמי צד הרצים הללו יהוא
מדובין על שנים ובמה הק שלשה וכול
הדואה שלשה כפתלה תהא זבה מה אמי
מקום ואשה טתה יה זבה דם עזו ב
קדואה יום אחר אמיל הרוא שלשה כתי
לה תהא זמר תל על טתה אחר כדיתהוא
מיטמא אינה מיטמא כפתלה לימדה
פדשה דאשונה שדס שתראה האשה בתח
לה מקרא דס כדה ותטמא בג טומאת שבעה
צוק דאת טיפ אחת טן שופפת כל שבעה
טופפת בליל שמיט ופקקו ימי כדתה דאת
מליל שמיט וחולץ פיעשה בו דבה וזה הוא
ענין ששב שנייה עמין צוק זמן כדה
לפיה פחות מאחד עשר יום ודבר זה הלכה
למטה מסוכני חין לי לא שמחת סמוך לנד
תה עתה יה זבה דבת על טתה מוכלה
מגדתה מפתל או כותשוב עלגדתה חין לו

לא מוכלב מגדתה יום אחד מנ שנים שלשה
ארבעה חמשה ששה שבעה שמונה תשעה
עשרה מה מקיכו ברביעי שהוא כשר
לספירה ובשדל יבד אף אמי מדבה חתל
שהן כשרין לספירה שיהוא כשרין לזובה
ומנ לרבות את אחד עשר יום תל פלא עת
עיתה או יכול שאמי מנבד את שנים עשר
אמרת לאו מה דמות לרבות את אחד עש
ולחציא את שנים עשר אחד שריבה הכת פו
עט מדבה חני את אחד עשר שהוא בפירות
בלא פת כדתה חין לו לא הרואה שלשה שהא
זבה ומנ לרואה שנים שפוא זבה קטנה תל
ימי זובה כימי טיתה ומנ לרואה יום אחד
תהא זבה קטנה תל כל זובה כימי כדתה ומנ
עשומדת יום כגוד יום תל טמא יהיה וכול
דעם עשומדת אחר פאחד כדת שמור שנים
לשנים ודין הוא מה אם הזב שאיכו סנכראחד
לאחד סוכר שבע לטתי חיות זבה שהא
סופרת אחד לאחד אינו דין שתמקוד שנים
לשנים תל יהיה לך חין לה לא יוס אחד חין לו
לא הרואה שלוש שהא מטמא משכב ומו
שב ומנ לרואה שנים שתטמא משכב ומטמא
תל ימי זובה כמשכב טל ומנ לרואה זס אחד
שתטמא משכב ומושב תל כל ימי זובה
כמש כד תהיה טמאה לרבות את בועלה
היא היא מטמא את בועלה אם זב מטמא
את שהוא בועלה לא דין הוא מה אם הזבה
שתיכה מיטמא לא בשלוש ראיות לשלשה
ימים מטמא את בועלה זב שהא מיטמא
בשלוש ראיות ליום אחד איכו דין שייטמא
את שבט בועל תלתהיה טמאה לרבות
את בועלה היא היא מטמא את בועלה
חין הזב מטמא את שהוא בועל לא שריבין
חכמים בלשון בקיוד כל המשכב אשת
על שאמי למעלה כטמאת כד לא כימי סות
הלא דין הוא מה אם במקום שלא עשה

ושלשית מיכך ואילך לא תשמש לא תתקדש
ותיכשא לאחר ועד כמה מותרת להישא עד
שלשה מיכך ואילך לא תשמש עד שתתקדש
אמי ליה ל' שמעון בק לקוש לל' יוחנן ותבון
עצמה בפעם עלונית שלבעל ראשון לפי שאין
כל אצבעות עוות" ותבין עצמה בפיה
ראשונה שלבעל שלושו לפי שאין כל כוחות
שוות" כהיא דאמאי לקמיה דל אמאי אמאי
ליה לא בא רך זיל בעתה בעתה ואפילו המה
דס" אמר כתרפא תה דו" ההיא דאמאי
לקמיה דשמואל אמר ליה לרב דימי בני ווסק
זיל בעתה" בעתה בעתה ולא אמר ליה
מדיעס אמר דאמאי דפולצת היא" וממלא
וכפצת דין ליה תקנה" תכן התם כל
הנשים בחזקת טהרה לבעליהן והאם מקודש
נשים בחזקת טהרה בית שמאי אומצניכה
שכי עדי על כל תשמוש ותשמוש אוחת שמע
לאור הנר ובית הלל אומ' דיה שני עדים
כס' הלילה" תכו רבנן החמרו והפוטלו
והבאין מבית האבל ומבית המשתה לשוקם
להם בחזקת טהרה ובאין ושוהג עמה בין
עורות בין ושינת ברא" בעהניחה בחזקת
טהרה אבל ניחה בחזקת טומאה לפולס
היא בחזקתה עד שתאמר לו טהורה אפי'
והזרתם את בני ישראל ואת אמה'
ולא ימותו בטומא הרידה עונש" בטמאם את
אש אש בתו אפי' טמאים בשכינה בניהן
זאת תורת הדב תורה אחת לזב שבא
בעון ביאת מים חיים מה שאין כן בכל הטמא'
תורת הדב ואשר תשא מי של דע זב
שראה ראיה אחת שהאב בעל קרי טמא
טומא עד וטובל ואוכל פסחו לערב'
תורת הדב והדוה ככ' זב שראה שתי
ראיות שהוא ככ' טמא מסבב ומושב
וצריך טאת מים חיים ופסחו מן הקרב'
והזב את זובו וזב את זובו זב שראה

תורת הדב והזב את זובו זב שראה
שלוש ראיות שהוא זב במור כהנא מסבב
ומושב וצריך ביאת מים חיים וחייב בקרבן
תורת הדב ואשר תשא מי של דע מההזב
פסד בדב אף עכ' דע סגרת כזב אומא זב
פותר את הכל אף עכ' דע תפתור את הכל
לטמאה כד אין לה לא יוס' אחר' יכול אף מש
רבליס יהוא סותרין שב תל' זאת" ואשר
תצ' ממ' של דע לטמ' זה לימד על שפגוע
שהיא מטומאה לניצנת פגועו כמא הובע
בה זה וזה כאשין לטומאה" והדוה ככ' ד'
מלמד שמדוה כמאה" הדוה בבית המלך
טחיכה פלטמאה לאו כרין לא גוף שלם
והדוה ככ' דקנים הראשונים היו אמאי וזה
לא תבאכל ולא תתקח עד שתבוא במים שני
שכאל עקובה ולימד ככ' הדוה לוי ו'
אובה והוא מבקש לבדשג האמה אשתיים
והדוה ככ' עד שתבוא במים אמר' יצחק
חכיכה אמר' רב הונא כל מלאכות שפאטה
עושה לבעלה נדה עושה לבעלה חוץ מלצית
הכוס והצפת המטה והרחצת פכו ודיו נגד'
הצפת המטה אמר' רבא לא אמרין לא בפני
אבל שלא בפניו לית לך בה" מצינת הכוס
דביתה דשמואל מאלפת ליה מומי' לא לפתול'
דביתהו דאביי מכחח ליה אפומא רבנא דב'
ראבא אבי סיריא דבי רב פפא אשר שיפא
והזב את זובו אחרים אומ' מההזב מטמא
במשא אף הזב משאם במשא" לשכר
לרבות אנה מצורע" עדתייה דאעונה שלג
יהיה בה זב עכ' כל צרוע וכל זב ולתקנה ל'
בות את התכל' צוב" ל' ושמע' צב שלג ווחק
בן ברוקה אומ' הרי הוא אומי' הזב את זובו לשכר
ולנך לזכו פלשמוא דבר בין גדול בין קטן לעקבה
כל שהיא תקנה בל' טמאה בין קטנה" ד'
והזב את זובו לשכר ולנך מקיש זכר לנקבה

למען עובד כותה דרב אמר לא כחליגרב
 בקדחת בוק לא ואת שביב באורחא קרי שמו
 לעלוב דרב לא יונה לער יק כל חוק אמר
 ל חייא בר שלמח משמע דרב כיון שנתקן
 שנתנו שלמח נתמעטו מעבודתו סג וגס
 אנטתי לכס נקייק שנים בפכצדוהם וחו
 סר לחס ככל מקומתי כס ולא שבתם עדי
 נאם עי' איתמר בעל וסלח מצח דס וחזר
 ובפל ומצח דס לחטכה אומי טמאה לחסי
 אומי טמאה ורה לחכיבה אומי טמאה חו חוטה
 דהוה דס בת ולום מפיקתח אמת לחסי אמר
 טה ורה כד שמשל דחמנד שמואל יכול חבי
 לפגוע במה בתגלאתא בלא דס ול חגינה
 שחבשמואל דרב גובדיח דב ושמואל דחמנד
 תרתיח חלפתא בכולחז בנשל בעילת מענה
 ופודשי' חמי עולח טהו כה ליוחנק ול שמש
 בן דקיס בתיוקת לא חו מסק' מינה כידמ
 סין חלפתא חבי גרתיבא ומסי' מיה החבנועל
 בעילת מענה ופודשי' שמשל חמי דלהא
 חלפתא דדישא ופודקא אחריה דנדה להל
 כה חבל לא למעשה הח למידת שאין להן
 לושרא בזמן הזה דס בתולום לא חכל'
 טמא חסן מוסעורה חמי רבא תבעוה להושא
 ופדיוסה דריב לושב שבצה נקיים ולא טמא
 גדולק דשביחא בה דמים ולא שחא קטנה
 גדולה מאי טעמא מעוס דמחמלא קטנה
 נמי מחמלא בעמיפ יכול ביוס ביוס בין
 בליטה תל וביוס ביוס לא בליטה תקח
 לה לעצמה שתי תג אושני בני ווכה חילופי
 תדוס בני ווכה וחילופי בני ווכה תדוס ואין
 חילופיהן עשורית האיפה וגל שהוא טובלת
 מצבור יוס תל ודביאה חנתס להכ לפת
 אה למי בערתיא מביאה חותס לפתח אהל
 מוער לא חס בג היטה מעודפת שמש
 מלמד שחיא טובלת מצבור יוס ועשה
 הכ את הח חט ואת הא עלה שיתרופס הכ

אחד חטא ואחד ענה ומכאם הפדישתהיא
 והא הפדישה הפרשתל את החחחט ואתהא
 עלה והצואה אנתם וכפר עליה הכ מצוב
 טמאתה לסי שעומאתה חילוף טומאת הגב
 לכך חילקה הכת ואממשוב טומאתה מוכן
 חמי ארבעה מאוסדו כפרה זב וזכה וולדת
 ומעורע וכולן חלוקין והזרתס אתבע
 יושט' אין גזירה אח הפרשה והא ונדבר
 מחחרי ויעל גלוליון אל לבן ואומ' כדדואחור
 תכו רבכך והזרתס את בני ישראל מעמ
 מוכן אמר ליאשיה אזהרה לבני ישראל שיפרשו
 מנשותיהן סמוך לוסתק וכמה חמ' רבא עני
 או יוס אוכליה חמי ליוחנק מעוס ל שמש
 בן זחמי כל שאיכו פוד שמשית וסמוך לפתח
 חפלו הוויק לו בניס בפני אהרן מתים שג והא
 תס את בני ישראל מטמי והזרת בבל וסמ' ליהחמי
 מנת שבי בני אהרן תכן התס כל הוד
 המרבה לכדוק בעל משוכחת ובאנטוס תיק
 עץ החרשת והעוסה והסוכה ואי שטורפה
 דעתה אס יש להן פקחות מתקנות אותן ואוכלות
 בתרומה דרך בני ישראל ובנות ישראל משמשין
 בשני ערים אחד לן ואחד לה הענועות מתקנות
 להן שלוש אחד להתקין אתה חבי תכן רבנן
 כל אשה שאין לה וסת חסורה לשמש ואין
 לה פתובה ולא פירות ולא מזוכות ולא בלוות
 ויניא ולא יחזיר עולמית דברי ל מאיר דחננה
 כן אנטוגוס חמ' משמש בשני עדים והן חן
 עונתה והן חן תקומה תכו רבכך היה
 משמש עם הטורה ואמ' לן בעמאמי פירש
 מיד חייב שויצאתו הנייה לובביאתו לא חיבו
 עביר אמר רב הונח בועץ עבר כיון בארץ עדי
 עימות הגוי תכו רבכך עשאת נדת
 דס מהמת תשמיש משמשת פעס ראשונה
 ושנייה ושלושית מעבן ואולף לא תשמש לא
 תתגדש ותיכשא לאחד עשאת לאחר נדת דס
 בעטת תשמיש משמשת פעס ראשונה ושנייה

ואדני הארץ על
מהלכלן כל פרינס
ובעלה ואין מיעד
ישכין בטח העם
ואזין לדמעתן
ועל אנובין יצדיק
נעל לבנו ודבר נעל
אל תירא בולא מותך
וכל לשון תקום אתך

כלומה הרגיע
ליום יביע
תצובתו יגיע
חשר הכובע
ואותו יפגיע
תף יכניע
אזכר ישמיע
עוד אכביע
ארשיע

כי אבי מרדכי
בצדקה נב להושיע

וענה קריאתו
אשר בכו בלכתיו
יוצע נעים ובלכוד
אין לפנו משוא פנים
יעלינו לאר ציכונ בקרונ
גבילה בישועתו ואל
וישמד אנובינו ופול
יגורם על ידי חרב
ותנס תחבל אש וכל
מקרה אחי לכולם ותן

הא ששמו אחר
מקודש ומנוח
מנהו לת נכחד
ולא מקח שחר
חברום באחד
טובו נכחד
עלוהם פחד
לשפח הוחד
קומם נכחד
יצמיתם יחד

כבדת הכל באשר
לכל מקרה אחד

זה ענה הכל באשר לכל מקרה אחד
ולששע בטוב ולטהור ולטמא ולצובת
ולאשר איכבן זובת בטוב בחוטא הנשבע
באשר שבועה יראי ושמעון בריהו
אבי פתח הכל באשר לכל מקרה אחד
לצדיק זה כח דבפ ביה כח איש צדיק
ל פינחס וליוחנן גשס ל אישר כלו של
יוסי הגלילי נח כשהוא יוצא מן התבה
הקישו ארו ושברו ולא היה כשר להקריב
והקריב שם בנו מתאו ולרשע זה כדעה
נכה שבועה שביקש לישב על כסא שלמו
לא היה יודע מכבדן שלו והקישו האריה
ושוברן זה מת צולע וזה מת צולע זה צדי

מה רשעיו היו מקרה אחד לצדיק ולרשע
לא בטוב ולטהור ולטמא מאי לפנו זה
משנה דבת ותרא אותן ביוסוב האם פוטמיר
אומי שכולי מקול ולטהור זה אהרן שהו
עוסק בטהרתך שלוש ימי ולטמא אלהמרגל
אן אמרו שבחה שלא רץ ישראל ולא נכנסו
לתוכה ואילו אמי גבייה ולא נכנסו לתוכה
היו מקרה אחד בטוב ולטהור ולטמא לא לזבח
ולאשר איכבו וזבחהו לזובה זה יאשיהו
דבת ביה וירם ואשיהו לבני העם שאן כדע
ובני עזנס הכל לכסחיס לכל הנמצא למ
ספר שלטוס אף ובקר שלשת אפים אלה
מרכוש המלך ולאשר איכבו זובה זה
אחאב שביטל הקרבנות מעל גבי המזבח
והא בת וישבח לו אחאב צחק ובק לרב לו
זבח לקרבנות לא דבת זה מת בחצות דבת
וירנן היורים למולך ואשיהו וזה מת בחצות
דבת ואיש משך בקשת לתומן ויפה אית
מלך ישראל צין הדבקים צין השדן ויאמר
לרכבו הפוך ודן והן צימני מק המחה פיה
החלית מאי ואיש משך בקשת לתומאמר
איעזר לפי תומן רבא אמר כדי לתמס שני
חזיובות אחת שלמיכיהו ואחת שלאיהו

מל

מל

מל

מל

מל

מל

ותומן והזכות רחצו אמר ל אישר כדי למדק
שני חזיובות אחת שלמיכיהו ואחת שלאיהו
במיכיהו כת אם שוב תשוב בשלוס לא דבר
יני צי בליהו סת במקום אשר לקחו הכל
ביום את דם נבות ויעבד הרבה במחכה
אמר אחא ביכ חניכה באבון רשעים רנה
באבון אחאב כדי רנה היו מקרה אחד
לזובת ולאשר איכבו זובת לא בטוב
בחוטא מאי בטוב זה דון שהיה יפה דבת
עס יפה עינים וטוב ראי ל מאיר אומי שהיה
מאיר פנים פה לכה ורבען אמרי כלמי
שהיה רמא אותן היה נזכר תלמודן
בחוטא זה נבוכד כזר הרשע דבת ביה ומטיין

מה דבר אם נאה שכתב דרע סותר יוסאחד
 כן דבר אם פלטה שכל דרע סותרת יוס אחד
 דא לזכר ולמה דבר יוסבו טומאת ערב
 אף בקבה ישבה טומאת ערב כדאמר ל' שמ
 מן לתיש משום ל' יהודה פל' יאה מקור שבעת
 וכל ל' לזרין נמצא שכל יען השפך נחשת וכל
 לה עבותך למאי תוליא ל' טומאת שבעה
 דם אמורחמטא ולא חתיבה לא ל' טומאת
 ערב אמר יכתב מקור שהגיע כשת טיפות
 של מדגלוות טמא אילמא ל' טומאת שבעה
 חמשה דמים טמאים באשה לא ל' טומאת
 ערב ואקא תרתי אבל קרא אימור מאבדא
 הוא דאתאי ולא יוש אשר יש עם טמ
 להביא אתה נא על עומדת יוס כנגד יוס
 חסר שכל שאם ראית בקורח דיום נמצא
 טמא למפדע נחייב מחטאת הרי הוא חומ
 הדדיתם את בני ישראל וכלא ומ' בטמא
 מרוב שתנא הנפש טהורה ולא תנא טמא
 שאם יצאת טמאה אמ' לה סברה עולמ
 והא' והדוח תשוב אלהים אשר נתנה תנא
 לזכרו עתנה לך" מ' הוא בטהרה אף
 את בטהרה" **במקום** למלך נשר ודם
 טחילק בגדי מלכות לעבדיו פקחים שבו
 קיבלום והזיחום בקופסא טפשים שבה
 לבלבום" לוימס ביקשה מלך את כלונת
 חים שבהם החזירום לו כשה' מבוה צום
 ופפשים שבהם החזירום כשה' מלונלל
 שצמח המלך לקראת פקחים ובעס לקראת
 טפשים" על הפקחי מהו חומ כלים יתנו
 לאוצר נהן ולכו לבתיהן לשלום ועל הטפ'
 שים הוא חומ' כלו יתכו לכבוקה והן
 ויחבשו בבית האקורים" אף הקבה ער
 גופן של עיקים מהו חומ' אבוא שלום יצאו
 על משכבותם" ועל נשמתם מהו חומ'
 והיתה כפש אדוני צדורה בערור החיים

את עי' אה צ"י ועל גופן של רשעים מה נא
 חומי חין שלום אמ' להו לרשעים ועל נשמות
 מהו חומי ואת כפש תויבין יקלענה בתוך
 כף הקלע" ל' איעזר הגדול חומי נשמתך
 של עדי יק' גכודנת ומנחות תחת כסא הכבוד
 שכל והיתה כפש אדוני צדורה בערור החיים
 נשמתן של רשעים זוממות ומשוטטות
 מסוף העולם ועד סופו ואין לה מנוח של
 ואת כפש תויבין יקלענה בתוך כף הקלע
 אמ' ל' עקיבה אשריכם ישל לפני מו' ט
 אתם מיטהרין ומו' הוא מטהר את כסא
 כס שבשמים מטהר את כס של וזרקתי
 עליכם מים טהורים וטהר מכל טמא ומכל
 גל אטהר אתכם ואומי מקוה ישראל יע' משעו
 בעת צרה מה המקוה מטהר את הטמאים
 אף הקבה מטהר את ישראל ואומי קוה קיית
 ויט' ל' וישמע שועתי והא' ברא גיש שפתיים
 שלום שלום" אמ' ל' יהושע כן לנו אם הבינו
 שפתיך בתפלה תהיה מבוער שאת נעדי
 אמ' ל' שמואל אם כיוצתה לבן בתפלה תהיה
 מבוער שאת נעדי שכל תכין לבם תקשוב
 חזקתך ואומי כי אעלה ארובה לך וממכותך
 חרפתך כן יעלה השם ארובה למחלותיך
 ודפא מחץ מפתיוכן ויקבץ כפועותיכן ויטוה
 מטומאותיכן ויבנה בית קדשכן ותפארתיכן
 והא' ביוס טהרי אתכם מכל פונתיכם והושבת
 את העדים ובענו התרבות" ואמרו הארץ
 הלאו הנשמה היתה בגן עדן נהעדים
 החרבות הנשמות והטהרות בצורות ישבן
 כן יאמר בעל

אתריות

רחמני ומשוע	מרשות מלך
ואין מי ודעו	הא המשקו
שחיים הפקיע	אשר במאמנו

שלא כצטוו לבוא לא כצטוו לבוא שלא שתו
ייך אף בן המצטווה בצטווה תלך דבר אהיה אה
שאין תלך אחריך ומה תלך אחריך לרבות את ה
הבנים" וליבא בכלעת זה יום הכפורים
שלא יבוא פעם חמושית" אהקדש לרבות
שאר ימות השנה" אמר ר' לעזר ודין הואמה
אם על יום שצטווה שיבוא מצטווה שלא
לבוש יתרי" על יום שלא כצטווה לבוא חיוב
דין שיצטווה שלא יבוא" ישראל יבוא שצטוו
לבוא בגלום וכצטוו לבוא שלא יקנין אבל
בשאר כל ימות השנה שלא כצטוו לבוא
לו כצטוו לבוא שלא ריקטין אף כן עליוס
שצטווה שצטווה תלך אהקדש לרבות שאר
ימות השנה" מצוה לכרית להזהיר
על כל הבית" וכול על כל הבית במיתתהו
לפני הכפרת אשר על הא ולא ימיהא ביצר
לפני הכפרת במיתה ועל שאר הבית באזהרה
במצאת אומי על החובל בארבעים ועל
קדש הקדשיו במיתה בידי שמים" עלפי
הכפר אשר עלהא מה תלך לפי של כפרת יכול
יהא כסוי לארון תלך כפרת כפרת לארון אכסוי
לארון וכול לא יהא כסוי לארון אבל האזכר
חוצץ בין כפרת לפסח תלך וכפה ענין הקטנת
את הכפחש על הערף הא אף דבר חוצץ בוק
כפרת לפסח" ולא ימות הדין עונש
כי בענין ארבע הכפרתיו זו אזהרה אמר רב
לעזר וכול עונש אזהרה נאמרו קודם למי
תת בני אה תלך אחרי מות שט בני אה וכול
שניהם נאמרו לאחר מיתת בני אה תלך
בפנין אר הא בוצר אזהרה נאמרה קודם למי
תת בני אה ועונש נאמר לאחר מיתת בני אה
ר' כי בענין אר מלמד שבותק מעלה
עשן ואם לא נתק ארן שחוסר אחד מקממנה
חייב מיתה" **בשנת יבא אהקדש** אהקמה
תלך לפי שכל אהקדש לפני הכפרת אשר עלהא

שיכול אהקדש לא קדש שיש בו ארון וכפרת מנ
לעשות קדש שאין בו ארון וכפרת כקדש שיש
בו ארון וכפרת תלך בזה יבא אה אהק קדש
מכל מקום" **בשנת יבא אה אהק למעטפון**
הבא על כל המצות שלא וכנס בן לפני למים
בשנת רמז למקדש ראשון שיעמנו מנ
בזאת" ובה אהרן לימר שעבודת יום הכפור
כולה אינה לא באהרן ומה אהרן בהן גדול
כך בניו כהנים גדול מיוסן אה שבעת ימים
קודם ליום הכפור מפרושין בהן גדול מביתו
ללשכת פלהרדין ומתקייבין לו כהן אחר תחתו
שמו יארע בו פיסול" ויהודה אומי אה חשה
אחרת מתקייבין כל שמו תמות אשתו על וכפר
בערו ובניו ביתו זו אשתו" אמר חכמיאם כן אה
לדבר סוף" וכי מפני מה מפרושין כהן גדול
שבעה כדו לעשות לו מלאוים יתרוים בזה
בין לעולי" ומפרושין אותו מאחורו שמו
תימצא נרה וכמצא טמא שבעת ימי לכך
מפרושין אותו שבעה ללשכת פלהרדין והיא
לשכת כהן גדול ומצוין עליו שלוש ושבו שמו
נטמא במת ולא ידע" ומתקייבין לו כהן אחר
שמו יארע בו פיסול" **בשנת**
בשמעון בן קמחית שיעז להטייל עם המלך
עוד יום הכפורים עם חשכה ונתזה עבודה
שלרוק מפיו על בגדיו וטימאתו וככסיהו
אחיו ושימש תחתיו בכהונה גדולה באותו
היום כאת אומן שניבני הבהנים גדולים
שבעה בנים היו לקמחית וכולן שימשו עבודה
גדולה שלחו חכמים ואמ לה מה מעשים
טובים יש בידך שזכית אמלהן יבוא עליאם
ראו קורות ביתי שעדות ראשי ואם אמרת
חלקתי מימי" אמרו כל קמחית קמה
וקמחית קמחית סלת וקראו עליה את
הפיסוק הזה כל בכורה בת מלך פני
תבני רבנן בשנת בצד וקמחית

בדקה כדוק זה בנה בית המקדש ומלך
בתוכו ארבעים שנה וזה הזריכו ומלך ארבעים
וחמש שנים הני מקרה אחד בטוב כחופא
לא הכשבע כאשר שבועה ירח מאי הנשבע
זה עדיקה דבת וגם במלך בבוכד נזר מדר
אשר השבעו בלהים במה השבעו ל יוסוף
מכנה אומי במשנה השבעו כאשר שבועה
ירח זה שמשון דבת ויאמר להם שמעו
השבעו לי פן תפגעו בי אתם זה מת בניקור
עיניו וזה מת בניקור עיניו זה מת בניקור
עונים דבת ביה ואחזוהן פלשתים וניקרוהו
עיניו וזה מת בניקור עונים דבת ואת עיני
צדיקה עור הוי מקרה אחד הנשבע כאשר
שבועה ירח דבר מקרה אחד לעדיק
זה נדב ואביהו ולרשע זה קרח ועדת דבת
בהן פורו כא מעל אהלי האהרן הזה אל
נכסו להקריב במחלוקת ויעאו שרופים
ולנכסו להק שלח במחלוקת ויעשו שרופ
שני אחרי מות שני בני אהרן בקרל כל יווי
אמיל חייא בר אבא באחר בבסק מתובנו
שלא הרן מפני מה הוא מזכיר מיתת ביום
הכפורים לא מלמד שכנס שום הכפולים
מכפר כך מיתתן על צדיקים מכפרת ומנשום
הכפורים מספר שני ביום הזה יכפר על
ומז שמיתתן על צדיקים מכפרת דבת ויק
ברן את עצמות שאול ויהונתן בנו בארץ
בנימי כצטע בקבר קיש אבי ויעשו כל
אשר צוה המלך יעפר להים לחרש
אחרי כן יציא משה אחר
מת שני בני אה מה תל לפוש ויקחו בני
אה נדב ואביהו איש מחתת בני אהרן
שלא נטלו פשה מאהרן נדב ואב לא נטלו
עצה ממשה איש מחתת איש מעצמו עשו
לא נטלו עצה מזה ומז שכנס שעבדות
עניהם שוה כך מיתת שניהם שוה תל
מות שני בני אה בקרבתם לפי שני וקסי

הגלילי אומי על הקריבה מתו לא מתו עכ
ההקריבה ר עקובה אומי בת אחד אומי בקר
בתם לכני יני וימי וכת אחד חן ויקריבו כל
יני אשר זה הבריע בהקריבם אשנה הני
עלה הקריבה מתו לא מתו על הקריבה ר
לעזר בן עזריה אומי כדאיהקריבה לעצמה
וכאז קריבה לעצמה יציא מדר יני
ל משה דבר לאהרן אחיו וליבא ואמ אנו
ונדעין מה טעם לו באיבור הרמשון קיה ל
לעזר בן עזריה מושלו מלה ל לחולה שני
גם אצלו חסא אמלו ול תשתה צונק ולתשכב
בפסב באחר ואמיל ל תשתה צונק נאל
תשכב בטחב שלא תמותי ובח אחר ואמ
לו לתשתה צונק ולתשכב בטחב שלח תמות
בדרך שמת פלוגי זה זירגן ותדמכוכלן לכך
נאמי אחרי מות שני בני אהרן יציא מדר
ווי א משה דבר לאה אה וליבא ואמ בא מהו
הל ליבא בלא ימות הא חס במהו מת הוא
בדרך שמת פלוגי לכך נאמי אחרי מות שני
בני אה דבר לאהרן אה וליבא משום
ל שמעל הואיל ונאמר בשני דבנות זה בצד
זה אחד פתוח ואחר סתום ולמד הפתוח על
הסתום מה פתוח דבר ביד ביד משה שיחמי
לאהרן על ביאת המקדש אף סתום דיבר
ביד משה שיאמר לאהרן ואיזה זה דבר
שליך ושכר שני יבואת השרפה חש שר
יני וודבר יני לא אהרן ויק ושכר לתשת
אחיו בליבא ואמ משה בליבא לא כל זמן
שירעה נכנס ועומד בין שני הכרובים ערו
הקדש לופשת ונבטתה שורה עליו והא עמד
ואשמעה אה אחיו בליבא חין הפנים
בליבא אמיל לעזר ודיק הוא מה אס מי ענ
צטוה לבוא כצטוה שלא לבוא מו שלא
נצטוה לבוא איכו דיק שיצטוה שלא לבוא
תמומים וכותן שנצטוה לבוא לאהל מועד
וכצטוה שלא לבוא שתווי ויק אבל בעלי מומי

ומאי מיתקני והא חמי מר חוטן כפול ששה
אמ אביי כי חמרא במשגבא ומנ שהוא טעון
טבילה קודם לבישה תל בגדי קדשים ורחץ
בתי אתבש ולבשם ומנ המעשבה מבגדי
זהב לבגדי לבג ומבגדי לבג לבגדי זהב מנ
לבג לבג לבג לבג טעון טבילה תל הם נחץ
יכול טעון טבילה בין מככך לכתנת ובינתנת
לאבנט ובין אבנט למינתת תל ולבשם
כולם כאחת תבג רבגן חמש טבילות
ועשרה קדושים טובל כהן גדול ומקדש
בביתם על כל טבילה שני קודשין אומ
ומנ שיש טעון חמש טבילות שז ורחץ במית
שז ולבש מלמד שטעון טבילה על כל בגדי
וחמש עבודות הק עושה תמיד שלשה
בבגדי זהב ועבודת היום בבגדי לבג ויש
ועשה את חילו ואת חיל העם בבגדי זהב
נכנס והוציא את הקס ואת המחיתה בבגדי
לבג ועושה תמיד שלבין תפובי בבגדי זהב
שהמעשבה מבגדי זהב לבגדי לבג ומבגדי
לבג לבגדי זהב טעון טבילה ומעשה
עצת בני ישראל שיהוא משלעצבור וקח שע
רי מיעוט שערירים ענים אם כן למה נאמי
שני שיהיו שווין במראה ובקומה ובדמים
ולקוחותן כאחת ומנ תעפ שאינן שוים כשרם
לקח אחד מהן היום ואחד למחר כשרים תל
שעיר חיבה ואיל אחד לעלה מה תל אחד
ממשמע שז איל שומע אבי אחד אם בן מה תל
אחד ר אומי איל אחד הוא הוא האמור באותו
קאמור בחומש קודים שהיה ר לעשר ביר
שמעון אומי עי אים הק אחד אמר כאן ואחד
אמור בחומש הפקודים והקריב אהרן
את פר החט אשר לו שלא יביא משלעצבור
אמר בעד זה וזו דברים תבג תבג
כל שבעת הימים זורק אפ הדם ומקטור את
הקטרת ומטוב את הכותת ומקריב את הרוח
ואת הרגל כל זה כדי שיהיה רגיל בעבודה ביום

הכפורים מסרו בלזקנים משקב בית יוק
וקורין לפניו בקרי היום ואומ לו אישוי סה גדול
קרת אתה בפוך שמא שפחת או שמא לא למדת
ערב יום הכפורים בשחרית מעמודין אתה בעמ
המזרח ומעמודין לפניו פדים ואים ובשמים
כדי שיהא מכיר ורגיל בעבודה אפסר
לומר חו שמא לא למדת רבד זה והתניא
והכהן הגדול מאחיו שיבא גדול מאחיו נשע
בכוח בעושר בחכמה ובמראה לא לו כהן
בית שני שהיו ממכין אותך שלא סהוגן לא
כלמו שהמלך חוצה בו היה מעמודין כהן
גדול תעפ שאינו הגון ואיבמניק אותך ומע
ביריק אותך כפי דעתך לא כדיוק ולא כשורה
לבג אפסר לומר בהם חו שמא לא למדת
דבר זה ומתוך שהיו מתמניק שלא כפוגם
היו שנותיהן מתקצרות כדאמי רבא בר רב
חכא אמר יוחנן מאי רבת יראת יי תוסוף
ימים ושנות רשעים תקצרה יראת יי תלימ
זה מקדש ראשון שעמד ארבע מאות שנה
ועשר שנים ולא שימשו בו לא שמנה עשר
כהנים ושנות רש תקצ זה מקדש עטשעמ
ארבע מאות ועשרי שנה ושומעו בו יתר משלש
מאות שבתים יא מהן ארבעים שנה שני
מש שמעון הצדיק שמונים ששומע יוחנן
כהן גדול עשר שנים ושומע אבן מאב
ואמר ליה אחת עשרה שנה אחת עשרה שנה
ששימש לעשר בן חדסום מיבן ואילך יא
ומשב שכל אחד לא השלים שנתו כל
שבעת הימים לא היו מוכעין ממנו מתכב
ומשתה ערב יום הכפורים עם מעשה לא
היו מניחין אותו לאכול קרבה שהמאכל
מביא אתה שיכה ולא היו מניחין אתו לישק
שמו יראה קרו ולא היו מאכילין אותו דבר
המרגילין לשכבת שבע כגון ביצים ותלב
חם וכיוצא בהן תבג ר יהודה בר כהנא
אומי מאכילין אותן סלתות וביצים כדי

ששופר עם כהן גדול בשוק ונתנה צינורה מפין
ונפלה לו לכהן גדול על בגדיו הידיון פטון של
כהן גדול קדם חצל אשתו אמרה לו ר' אע"פ
שערוקות אנו מתיחאין אנו מסושיין ואנו מרחין
דס לחכם " אמר יוסי בקיאיין אנו בהם ונתר
מן הכל והן מראות דס לחכם חוץ מאחת ש
שהיתה בשבועתינו שלא הרחת דס לחכם וס
ומיד מתה" ותפוק לו מטוב צינורא דעס הא
דן אמר אבי בערוקי חבני" אמרבה אוהביקוס
אצל אשתו בלמה לו" עדוקי חבני בועל בדה
משוית ליה לא אמרבה רב ליה וטומאת
עם הארץ ברבל טהורה שווה רבנן דבת
וואקף כל איש וישרף לא העור כחיש אחד חב
דס הכת עשאין כולן חבדים ר' יהודה אומ
אף אשה אחלת מתקייטן לו וחבני אומי אף
לרב סוף אם תאמר זו מתה נשמה שעוה
ושלושית זמין לרב סוף לא טומאה דשטח
תקיבו לה דמיתא לא שפוחא לא תקיבו לה
בפרצן בקרי לחט ואוכל לעלה וכול מקום
מתקדמו שלפר שם מתקדמו של אוכל אמר
יוסי מה אני מקיים לא תעלו על קטשין וע
אמ' איזו היא עולה שצדך הכת למעטה זה
אולי העלה שלכהן גדול שלום הכפורים
במתקדמו" בד שיהיו שבלבן בד שיהיו
חדשים" בד שיהיו כפולים בד שלא ולבש
עמהן בגדים אחרים" וכול לא ולבש עמה
בגדי פשתן אכל ולבש עמהן בגדי צמר
תלבד" וכול לא ולבש עמהן בגדי קדש
אכל ולבש עמהן בגדי חול תלבד ומה תל
בד בד ארבעה פעמים למעט ארבעה בלי
על בגן לפי" בתוך שבפושן ונש
זהרן את שמות בני ישרי בהשמי עכל לבו
בבאו לקל לפרפי יני וכול יכנסו לבני
לכנים תל בד לא כחשן" בתוך שבבאפנד
ונשא אה את שמותם על לבו לבני יני וכול

סמ

יכנס בו לבני לבנים תל בד בתוך שב
במעיל נהיה עכל אהרן לשרת בבאו לקל
יני וכול יכנס בו לבני לבנים תל בד לא במעיל
בתוך שבבצין והיה על מצחו תמיד
לרצון להם לבני יני וכול יכנס בו לבני לבנים
תל בד לא בצין קדש ולבש שיהוא משל
קדש אין לו לא או בלבד מנ לרבות שאר בגדי
כהונה ובגדי אהו הכהנים תלבדו קדש
בין אב לבגד הבגדים שיהוא משלה קדש
כתנת בד ולבש יכנס תהא הכתנת קודמת
לבגד הבגדים תל ואכנסו בד והיו על צענו
מלמד שהמכנסים קודמין אם בן כלמה
הקדים הכת בתנת בד לפי שהיא מכסה
כל הבגד לכך הקרימה" כתנת בד
ומכנסו בד מלמד שעבודת לוס בבגדו לבן
וכלמה" תדון חמדיק חד אמר לתהדר לבני
מלך שלאכנס לבני השכינה לא בתלות
לבד" וחד אמר שאין קטובור נעשה סניגור
ואם תאמר יכנס בבגדי אהב שמא יטון עליו
מעשה העגלי" ומה תל ולבש יחגד יעגס
לפי שקופונו לרבות לו כלים אחרים בהענב
אם אין לו וכול לא ולבש שלש תריות מל ולבש
וחגור ויענוף הינו דתגן בשחר היה לבוש
פולסיין שלשנים עשר מעים ובין הערבים העו
יום שלשמונה מתות זוג דבני ר' מאיר
וחכמים אומ' בשחר היה לבש שלשמונה
עשר מנה ובין הערבים שלשנים עשר
מנה הכל שלשים מנה" אונסלמן ההקדש
ואם רצה להוסיף מוסיף משלו" תבני
מוסיף משלו ובלבד שגמקור לצבור אמר
עליו עלר' ישמעאל בן פיאבי שעשת לו אמר
כתנת ממאוד מנה ולבשה וענף בה עבודת
יחיד ומסרה לצבור" אמר עליו עלך לעשר
בן חרסום שעשת לו אמר כתנת משתי רבוא
ולא הביהוהו אחין הכהנים לעבוד מפני שטחו
בערום

אמ' צביי ואיתמח רב בחמן בר יצחק אמר ליה
איהן לרב יהודה אהו דרב סלא מסידא אמיתו
אמאי לא חת אתה מעי יחא והא האידכת יומא
דכפורי אובעובל כמה בתולתא בנהר דעת אמ
ליה קורשא בדין הוא מאי אמר אמר ליה לפתח
חטאת נבין אתי ליה ושכך נמי אמר אמר ליה
שטן יומא דכפורי לית ליה רשותא לאסטובי
ממאי אמר רב חמא השטן בגימטריא תלת
מאה שתין וארבעה כל יומי דשתא אית ליה
דשותא לאסטובי בומא דכפורי לית ליה רש
תא לאסטובי ביוק שהגיע זמן השחיטה אומ
להן הממוכה עמו וראו אם הגיע זמן השחיטה
אם הגיע החמה אומ' בורקו מתיה בן שמואל
אומ' האיר פני כל המזרח עד שהוא בחברון
והוא אומר היך ולמה ערכו לכך פעם אחת
עלה מאור הלבנה ודימו שהאיר המזרח וטה
טו את התמיד והנציא והן לבית השריפה והודו
כהן גדול לבית הטבילה וקרא קמח אומ'
בורקו משותחיל המזרח להאיר כי בקרא מתיה
בן שמואל אומ' עד שוביע האור עד חברון ולמה
עד חברון כדי להשכיר זכות וסיגו חברון והלכו
כמתיה בן שמי פעם אחת עלה מאור הל
בנה מאיר האוי הכי והא און לבנה עולה מב
המזרח אבשלום החדש הראשון ונשחריתו
כפוד לוכא לבנה כלל לא שמע מיכה תדיעובדי
הון ופשתא בסוף חודש שעלה מאור
הלבנה ודימו שהאיר המזרח וטחטואת התמיד
בלא עתו שרפוהו ושוב מעשה ביום טוב
כפוד שבמאן להן קיוון ומאור כוכבים בשחמ
זימו שהאיר המזרח ושחטו את התמיד בלא
עתו ושפנהו והודיו כהן גדול לבית הטבילה
ומזי מיחלף והא תניא ר' אומ' אינו דומה תימור
של לבנה לתימור של חמה תימור של לבנה
מתמור ופולה כמקל ותימור של חמה מפצע
לבאן ולבאן תבא ר' שמואל אומ' יום
המעובך היה והא חור הלבב מפצע מכאן ולכאן

אמ' רב סלא שמע מיכה יומא דעובא כוליה
שמעא למאי נפקא מיכה לשיחוט ערות או
נמי לבו דרש רבא דאמי אשה לא תלגש לא
בחמה ולא בחמין ולא בחמי חמה אמר רפאס
זיהא דשמעא קשי משמעא ופומנך דנת
דחלא שכרירי דשמעא קשי משמעא וקמי
נך דלפא דההורי עבירה קשיין מעבדה וסימ
דיוחא דבשרא שלחו דקיטא קשי מקיטא
וסומנך תכורא סגירא אשתא דסתוא קשי
מדקיטא ופומנך תכורא קרירא מנכר
דעתיקא קשי מחרתא ופומנך טיטא בר טיטא
אמי רב אבהוא מאוטעמא דכת לאנעח
על איל השחר תיה אוכלא זוקרניה מפועלוג
לבאן ולבאן אף השחר מפצע לבאן לבאן
כיון שהכירן שהאיר המזרח פשו סדין
שלכין ביוק לבין העם קודש ידיו ורגליו ופשט
וידו וטבל ועלה ונסתפג הביאולו בגדי זהב
ולבש וקודש ידיו ורגליו והביאן לו את
התמיד קדשו ומירק אחר שחיטה על ידו
וקיבל את הדם ושרקו ככנס להקטור את הקטן
ולחטוב את הנרות ומקריב את הראשואת
האיברים ואת החבתים ואת היין השלים
עבודת התמיד והקריב את הפך ואת שנת
הכבשים שלמוסף היום ואחר כך הביא והן
לבית הפרה ובקדש היתה פשו סדין שלכין
ביוק לבין העם וקודש ידיו ורגליו ופשט לו
מאיר זימו פשו וקודש ידיו ורגליו וידו
וטבל ועלה וכסתפג הביאולו בגדי לבן
ולבש וקודש ידיו ורגליו מרד והקריב את
את פרהחט אשר לו בא לו הצל פרו ומזוזה
עבדו בין האולם ולמזבח ראש ולדרום ופנו
למערכ והכהן עומד במזרח ופנו למערב
וסומן שתי ידיו עליו ומתודה וכך היה אומ'
תבא השם עויתי פשעתי וחטאתי לפניך
אני וביתי אנת השם כפר נא לעובד ולפסע
עים ולחטאים שעויתי ופשעתי ופשת

למסמסו אמרו לו כל שבך שאתה מטחו לודי
חימוס תצא קומכוס חומי משום ר' מאיר
היו מחפילים אותן אבי ואמרו לה אבבי קומק
ויש אומה אף יין לבן לא אפי' לא אתרוב/לא
ביצים ולא יין ישי' ואמרילה אבבי לא אתרוב
לא ביצים ולא בשר שמן ולא יין ישי' ויש אומה
ולא יין לבן מפני שיוין לבן מציא לודי טומאה
אעדר בן פינחס אומה היו מאכילים אותן חגב
סימן לא חלב ולא גבינה ולא ביצים ולא יין ישי'
לא גלגל פירמק מי גדיסין שלכסל ונשר שמן
ואמריש' ולא כל הדברים המביאים לודי טמא
לודי יין מאי לאיתויי הא דתבו רבין
חמשה דברים מביאים את האדם לודי טומא
ואן הק' השום והשחלים והלבנות והביצים
והגרמיר' ויעא אחר אהודה ללקט אורות
מאי אורות תבין מסמיה דל מאיר זה בגלגל
אמ' ל' יוחכך למ' נקרא שמו אורות שמאיר
את העינים' אמ' רב חונא המוציא דגרי בשוק
אם יכול לאכול ואם לא מנללו ומעבירו עלגב
עביו אמ' רב טמא בגדיה מצויא כא' אמ'
רב גדול אמ' רב אכסמי לא יאכל ביצים לא יישן
בטליתו שלבעל הבית' בסורא מתנו הכה'
בפוס בזיתא מתני רבא' אמ' רב יהודה אכסמי
לא יאכל ביצים ולא יישן בכילה ולא יישן בט'
ליתן שלבעל הבית' מסרוהו דרבי בית דין
לפקי כהונה והוליכוהו לעלויות בית אבטום
והשביעוהו ונכטרו והלכו להן וחומלו חושי
כהן גדול אכוס לחו בית דין ואתה שלוחיבן
ושלוח בית דין משביע אכו עליוך כמו ששוכן
את שמו בבית הזה שלא תשנה דנא מכלמא
שאמרנו כך' הוא פנדשובבה והן פנדשין
ובוכין מעפ מה הוא פנדש ובוכה והן פנדשין
ובוכין דאמיל שמעון בן לקיש כל החושד
בשרים לוקה ברפון וכל כך למה שלא יתקן
מבחוץ ויכניס לפנים כדרך שהצדוקין עושין
מאי דרנש ביבענך אראה שלא יראה לא

בענך אמרו להן חכמים והלא כבר באמונה
את הקטרת עבד האש לפני יי' אספן למ' א
כאמ' כי בענך אראה מלמד שנתן מעלה
עשן **בשבת** בצדוקי אחר שתיקן
מבחוץ והכבוס בוציאתו ה' שמח שמחה
גדולה כבעבוביו אמ' לו אפ' שצדוקין
אבו מתיראין אכוס פנדשוין אמ' לו כלמי
הייתי מצטער על המקרא הזה טבענך אל
על הכס' חימתי זמא לודי ואקיומבן עכשן
שכא לודי לא אקיומבן אמרו לא היו ימים
מועטים פנד שמת והוטל באספה והוותו
עים וצדוקי מחטמו ויש אומה ביציאתו נגב
ומת' **ד' חייא** כמין קול נשמע בל
בעזרה שבה מלאך חטנו על פניו ונכסו
אחיו הבהנים ופעאו ככף רגל עגל ביק
כתפן שן ורגליהם רגל ישרה וכף רגב
רגל עגל' כל לעיל יום הפודים אס חכס
הוא דורש ואס תלמידי חכמי דורשין לכפן
אס רגיל לקרות קנדא ואס לאו קנדא לכ' ונמא
קראין לכפנו בא יום ובעשא ונדברי הימים
זכריה בן קבוטל אותי פעמים הרבה
קראתי לפנו בדפיא' בוקש להתבמנס פתח
לויה מכין לפנו באעפע צנדריה ואומילן
חושי כהן גדול עמור והפס אחת על הרצפה
ואתעסקין פנדועד עיביע זמא השחיטה מכ'
לפניו באעפע צנדריה מאי אעפע צנדריה אמ'
רב יהודה צנדריה דרא' מאי היא דגודל
מחוור רב הונא ואשל קלה בפוליה בנד' עמור
והפס אחת על הרצפה אמיל יוחנן על חדרת
מחיהיא אמרו ליה אחוי קודה' **האמ' א**
היו מעסקין אותן לא בכפל ולא בכנור לאבנה
ומה היו אומ' אס יד' לא יבסד בית שני עמלן
בונין ב' מיקרו ידושלם לא היו יושנים כלה
הליכה שי שישמע כהן גדול קול הצלחה לא
תהא שוכה חוטפתו' **תפ' אבא** שאול אומ'
אף בגבולין היו עגשין כן זכר למקדש לא שחוטאן

אמ'

יא

ממזבן שלישי... תבן רבבן ארבעים
שנה ששימש שמעון הצדיק היה הגדול על
בימיו מיבאן ואיבך פעמים עולה במיין ופע
מים עולה בשמא והיה לשון שלזהו מלבין
מבאן ואיבך פעמים מלבין ופעמים חן מלבין
והיה בד מערבי דולק מבאן ואיבך פעמים
דולק ופעמים איבן דולק והיה אש שלמענה
מתגב ולא היו כהנים צדיקים להביא עצים למ
ערכה חץ מעצי גזרי עצים כדי לקיים מצות
עצים מבאן ואיבך פעמים מתגבר פעמים
כובה ולא היו כהנים נמענין להביא עצים
למערכה כלהיום כולו ועתה בנכה
בעומה ובשתי הלחם ובלחם הפנים ובלכה
שמגיעו בקיט יש אוכל נשובע ויש שובע
ומותר מבאן ואיבך בשתלחה מאה בעומה
ובשתי הלחם ובלחם הפנים וכל כהן שמגיעו
בפנה המצרי הצנועין מן שכיב ידוהן הגורגנין
כושלין ואוכלין וצמחיה באחר
שכטל חלקן וחלק חביבן והיו קורין אותו בק
חמצן עדיוס מותו אמר רבא בר רב שולא
מאי קראה להי מלטיב מיד רשע מבכף מעול
וחומץ דאבא אמי מהבא אשרו חמוס
אשרו חמי ואת אשרו חומץ תבן רבבן
אותה שנה שמעון הצדיק אמר להק
לושרא בשעה זו הוא מת אמרו לו מעב ודעת
אמרה בבליוס הכפורים היה מזומן ליקח
אחד לבוש בגדים לבנים ועטוף לבנים ככנס
עמי ויוצא עמי והיוס נדמן לו זקן אחד
לבוש בגדים שחורים ככנס עמי ולא יצא עמי
לאחר הרגל חלה שבעת ימים ומת ונמצאו
אחיו הפתים מלברך בשם תבן רבבן
ארבעים שנה קודם חרבן הבית לא היה גול
עולה במיין ולא היה לשון שלזהו מלבין
ולא היה בד מערבי דולק והיו דלתות האיל
סתחות מאוכלוהן עד שגער בהן רבן וחכב
בן זכאי אמר לו היכלה יוכל מפני מה אתה

מבעית את עצמך זריע אכיש סוףך שתיד לחונ
וכד נתכבד עליו זכריה בן ערו ואמ' פתח לבנו
דלתיך ותאכלאש בארזיך אמר ר' יצחק קטל
למה נקרא שמו לבנון שמלבין עובותיהן שלשה
אמ' ארז טורא בר טוביה אמר רב למא נקרא
שמו יער דכת ביה יער הלכנון לאמר לך מה
יער מלכב חף בית המקדש מלכב דאמר
הופעיה בשפה שבה שלמה בית המקדש נטע
בוכל מיבי מדיוס שלקב כדי כתיבא הפקודי
והקריב אהרן את הש אש עלה על הבן וכל
יהא כתיב על גביו תל אשר עלה עליו שעלה
לשמו מתנה קולפי נמצאת אומ' קחה חינ
מעכבת וההגרה מעכבת לפיכך הנחה בשנה
בזר והעלית הגורל מן הקולפי אפורה בק
ועשהו חטאת מעמיד כנגד בית שחוטתו
ועשהו שאם מת אחד מהם משירבול ויבא
שנים וירגיל עליהן כתחה ואמר חס שלשם
מתזה שעלה עליו הגורל שלשם יתקיים תחתו
ואם שלשם מתזה שעלה עליו הגורל
לעזאזל יתקיים תחתו והשע ימות דבני
יקודה נחכמים וגמי ירעה עד שישתאב עמ
בר ופלו דמיון לנרבה שאין חטאת צבור מתה
ועשהו חטאת שיואמך לני חטאת
ישמעאל אומ' לא היה צריך לומר חטאת אית
אומ' אף לשם ולית חלפת חותיה והשע
אמר על סל הגו יוכל יהא כתיב על גבנותל
אשר עלה שעלה לשמו ומתוך קלפי
ועמר חי לפני יי קשר לשון שלזהו חרות רעמות
כנגד בית שלוחו אמר ר' עקיבא מן שקושריב
לשון שלזהו חרות בראש שעור המשתלח על
אם והיו חטאיכם בשנים כשלב ילבינו
יעמר חי לפני יי מה תל לפי שז לשלח אתו
שולוחו למיתה יכול שיכוחו לחיוס תל
ועמר חי לפני יי לבפר עליו הא פיחד עמויות
חי לפני השם עד שהוא בצעק עד אומת
הוא זקוק לו להיותו חולצו עד שיכפר עליו וכלו

ושחטתי לפניך חני וכיתי ככת בתורת משה
עבדך לאמר כי ביום הזה יכעל לבת חתמל
חט כל יי תט והכהנים והעם העומדים בעד
הכשהיו שומעין את השם המפורש ויצא
מפי כהן גדול בקדושה ובטהרה היו בורעים
ומסתתרים ונפלין על פניהם ואומ' ברוך
כבוד מלכותו לעולם ועד" **תבן רבן**
עשרה פעמים משביר בהן גדול את השם
בו ביום" שלשה בודן ראשון שלשה בודן שני
שלשה בשעיר המשלח וכשהוא נותק את
הגורל על שעיר החטאת אומ' לני חטאת
והיה כשמצע קולן מוריתו" אמר רבא בר רב
חנא מירושלם ליריחו עשר פרקאות וציר
דלתות ההיכל היה כשמע בשמנה תחומי
שבת ועשום שביריחו בין מתעטשות מדין
הקטרת" **תבן בתם** מיריחו קין שומע
קול שער הגדול שנפתח" מיריחו היו שומע
קול המדביפה" מיריחו היה שומעין קול
החלוב" מיריחו היו שומעין קול הצלצל"
מיריחו היו שומעין קולה שור" מיריחו היו
שומעין קול גנבי כלום" מיריחו היו שומעין
קול העץ שעשה בין קטין מקבני לכור"
מיריחו היו שומעין קול השופר וש אומ'
אף קולו שלכהן גדול בשעה שהוא מזבין
את השם ביום הכפורים" מיריחו היו מיריחו
מיריחו סיטום הקטרת" והכהנים והעם
תבין ל חומי כישם אי אקרא חמימעה
לישרא בשעה שאני משביר שמו של הקב"ה
חתם חבו גדל ללהיבו" חננה בן חמו" ל'
יהושע אומי אמי להק הכביא לישל זכר
צדיק לבדכה בשעה שאני משביר זכר
צדיק עולמים אתם תנו ברכה" **לקח**
חת שני בשעיר מלמד עוף מעכבין זה את
זה" והעמיד און לפ יע כת אה ממעמידם
בשעירי נוסכור אחוריהם למשרח נשעה למענה
בה ללמשרח העשרה לצפון המשבח הסגן

מימינו וראש בית חב משמאלן ושם שני השערים
וקולפי היתה שם ובה שני גוללות שלא שבגוב
ת"ו ושעון בן גמלא שלשה ומשכירין אותן לשבח
אמר רב יהודה המהלך לומין רבן הדי זהב
והא תבן הסגן מימין וראש בית חב משמאל
ועוד תבא שלשה שהיו מולכין בדרך הרב באמצע
ע והגדול מימינו והקטן משמאל" וכן מצוב
בשלשה מלכי השדת שבאן אצל אברהם מיל
באמצע ובגדול מימינו וקטן משמאל" תרגמה
רב שמואל בר אחא מצד רבן כדו שותק רבן רבן
והא תבין המהלך כנגד רבן הדי זהב
אחוריו רבן הדי זהב ימין והח" לא רמזו רבן
ד"ו" ובתך אה על שני השעירי בגוללות שלכל
דב"י" וכול שנים על זה נשנים על זה תל גורל
לני וגורל לעזאזל" וכול שלשים ושלעזאזל
על זה" ושלשים ושלעזאזל על זה תל גורל
אחר לני חין כאן לשם את אחר" וגורל אחר
לעז חין כאן לעזאזל לא אחר" אסכך למה טמ
גוללות שאקרא שוים שלא יעשם אחר גדול ואחר
קטן אחר שלכסף ואחר שלשה אחר שלש
ואחר שלשה חו"ע" **טרף בקלפי** והעלה שכו
גורל אחר כתוב עליו לשם ואחר כתוב עליו לעז
אזל אם שלשים עלה בימין הסגן אומ' ל'
איש כהן גדול רב הגבה ימין" ואם בשמאל עלה
ראש בית חב חומי לו ואשי כהן גדול רב הגבה שאין
כתום על שני השעירי שלי מימין על שלי מימין ושלשמאל
של שלשמאל ואומ' לשם חטאת" ל' ישמעל אומ'
לא היה צריך לומר חטאת לא לשם והקטן חתין
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד" **טרף בקלפי**
למא לוי טרף בקלפי כוה"ב דלא לובלון ונשקול
אמר רבא קלפי שלעץ סיתה ושלחול חית ה'
ואיבה מחשך לא שתי הידים מתקיף ליה דאצטע
בשלמא איבה מחשקת לא שתי הידים כוה"ב
דלא לובלון ונשקול לא שלחול נקדשה" אסכך
הויא לה כלי שדת וכלי שדת דעץ לא עבדי כ'
וכעציה דכסף וכעציה דאזב התורה חסדה על

ממוכך

במערבן והיום עולם באמצע ויודים באמץ
ו יהודה אומ' לעולם כהן גדול עולה באמצע
ככל יום כהן גדול מקדש ידיו ורגליו מקדש
והיום מן הקיתון שלזה ב יהודה אומ' לעולם
כהן גדול מקדש ידיו ורגליו מן הקיתון שלזה
ככל יום היו שם ארבע מערכות והיום חמש
דברי ר' מאיר ר' יוחי אומ' בכל יום שלוש
והיום ארבע מוסיפין מערכה לעטר המזבח
ולחרו גחלי יכול עומא ותל אסאו
אש יכול שלהבת תל גחלי אש הא כיצד מן
הלוחשות הללו ומכ שתהא האש כטיולה
על גבי הגחלת תל גחלי אש מעל
המזבח יכול מעל המזבח כולו תל מלפני
הא כיצד מן הסמוך למערב אמר יוסי זה
סימן כל הכיטל מבחוץ להיטתך בפנים עטל
מן הסמוך לפנים וכל היוצא מבפנים להיטת
בחוץ נתן על הסמוך לפנים ומלא
חפניו הגדול לפי גדלו והקטן לפי קטנו וכך
היתה מדרתו תנו רבנן מלוא קמחו
בקמחו שלא יעשה מזה לקמחן או בעיני
להו מהו שיעשה מזה לחפניה התם הוה
דכלת בקמחו אבל הכא דלא כת בחפניו לא
אנדלמא עלף מלוא מלוא מקומן תא שמע
כך היתה מדרתו מאי לאו שאם כצה לעשות
מזה יעשה לאו כדרך שמדרתו בחוץ כך מד
תה בפנים שמעת מינה חופן וחזר וחופן שמע
מינה נמשאת אומ' חופן מבחוץ וכשכנס
לפנים מחזירה במדת חפניו פאות שהיתה
קטרת שתהא משלעיו כול קמח שיה יו
קממעה לתובה דקה מה תל והלא כבד נאמ
ושחקת ממנה הדק אם כן למה כאמי דקה
שתהא דקה מן הדקה כיצד הוא עושה מע
יש בשלשת מנים מערב יום הכפור ומחזיר
למכתשת כיו למלאות ממנה חפניו לקיים
בה דקה מן הדקה והביא מבית
למכתשת הוא עושה כוסל את המחתה בימין

ואת הכף כשמאל שהיה בדין שוולף הכף
בימין והמחתה כשמאל מפני שזה קרבן נזו
מכשיר קרבן לא מפני כובד המחתה וחומו
מותר וחב הדרך התינו לו לטובל מחתה צימן
וככף בעטלן ומהלך בהיכל עד שהוא מגיע
לבין שתי הפרכות המבדילת בין הקדש ובין
קדש הקדשים וביניהן אמה ר' יוסי אומ' לא
קיבעם לא פרסת אחת מהלך עד שהוא מגיע
לארון הגיע לארון נתן את המחתה בין שני
הבאים משני טל ארון אבן היתה שם מימות
נביאים הראשונים ושתיה מיתה נקרא אבן
הה מן הארץ שלש מצבעות ועליה היה נותן
והביא מבית לפרכת ונתן את הקטרת
על האש לפני ידו שלא יתקן מבחוץ ויכניס
שהרי הצדוקין אומר מתקן מבחוץ ומכניס
אמרו אם לפני כשר נרס עושיין כך איכנו קל
וחומר לפני המקום ואומ' כיבעכך אצתה אמר
להם חכמי והלא כבד נאמי ונתן את הקטעל
האש לפני ידו איכנו כותן לא בפנים אסכ למה
נאמי כיבעכך את עלהכס מלמד שהוא כותן
בהמעל עשין ומכ שהוא כותן בה מעלה עש
תל וכסה ענן הקט את הכף אש עלהע ולמי
הא אס לא כתת בה מעלה עשין או שחיקר
אחרי מסמקענה חייב מיתה אם חוסר חייב
מיתה ואיכא לא ותיפוק לי דהא קא מעייל
בידה ריקנותא והוא חייב מיתה על ביאתו
כלא מצוה אמרוב ששת הכא במאי עסיקנך
כגון שסגג בביאה והזיר בקטרת רבאמי
אמי אפלו תימח הזיר כזו ובזו כבוק דעויל
שתי הקטרות אחת שלימה ואחת חסרה אם
אה לא מוחייב דהא עויל ליה שלימה אהקטרה
מוחייב דהא מקטיר קטרת דמחשרא אמר
ומכ שנותן בה מעלה עשין תל וכסה ענן הקט
קרא לקרא אמר רב יוסי הכי קאמי תיולי לא
מעלה עשין עיקר מעלה עשין מכתל וכסה
רב שמת אמר תלי לא אהלמי שבמדבר שיכל

מכפר את הקדש זאת אהל מועד ואת המזבח והקדש
הקדש הקדוש דברי יי יהודה ושמעון אפר
כפר עליו כפרה שהיא בגוף שחם וכל שפר
אתו טאם כשפר הים ומוות המשתלח מת
המשתלח ושפר הים לשאזל במקום
עז ואזל למקום הקשה בהרים וכול בשוג
תל המצודה ומנ שיהא בעוק תל ארץ גאה
ואכות היו עושיק מעורשלים ועד צוק עשר
קובן תשעים רוק שבעה ומחצה לכל מיל
נמצא הכל שנים עשר מיל והקריב
אחד את כר החט אשר לו בא לו אצל פרו
שניה שנ והקריב את כר החט אשר לו
ולמענן הוא אומ את כר החט אשר לו מאו
אשר לו שלא יביא משלעבור וכול לא יבא
משלעבור טאק העיבור מתכפר בו אבר
יביא משלחאין ככהנים שהרי אחז הפגום
מתכפר בו תל אשר לו וכול לא יביא ואם
הביא את כשר תל שוב אשר לו
וכפר בשני וב זה ודני דברים וכול כפרה
בדמים הדי אני דין טאמי כפרה כפר וטאמי
כפרה בשעיר מה כפרה אמורה בשעיר
ורון דברים חוץ מדמים אף כפרה אמורה
כפר דני דברים חוץ מדמים חס נפטן
לומר שוב והקריב את כר החט אשר לו
וכפר וסחט את כר עדיין לא כשחט כיצד
היה מתורה אלא השם עויתי כשפתי וחטאתי
לפניך אני ציתי וכני אהרן עם קרונשיך
אנא השם כפר טא לעונות ולפשעים שעויתי
ושפעתתי ושחטאתי לפניך אני ציתי וכני
אהרן עם קרונשיך ככת בתורת משה ענן
לאמר כי ביום הזה יכ על לני את מכל חט
לפני השם טטהרו ואומי והתוואה עליו את
כל שטת בני ישראל ואת כל פשעי לכל חט
עון ופשע וחטאת דברי יי מאור וחכמאומי
עונות אל הקדושות פשעי אל המרדום
לכל חטא אל העבדות ובי מאחד שהתורה

על הקדושות ועל המרדום הוא חוזר ומתורה
על העבדות אל כך היה מתורה חטא הנשים
חטאתי עויתי פשעתי לפניך אני ציתי אנא
השם כפר טא לחטאים ולעונות ולפשעים
שחטאתי ושעויתי ושפעתתי לפניך אני ציתי
ככת בתורת משה ענן לאמר כי ביום הזה
יכפר עליכם כן והק עונותי אחיו ברוך שם
כבוד מלכותו לעולם ועד וכן מצינו דרך
כל מתורייך דני אמי חטאנו עם אבותינו
העונו הרשענו שלמה בנו אומי חטאנו
העוננו ורשענו דני אמי חטאנו ועונו והל
שענו ומרדנו אף הוא כך היה מתורה חטאתי
ועויתי ושפעתתי לפניך ומה הוא זה שמשה
אומי כשאפוק ופשע חטאה ונקיה ואומי התווא
עליו את כל עונות בני ישראל ואת כל פש לכל
חטא אל כיון שהיה מתורה על הקדושות ועל
המרדום עשו כן הן סגרות לפניך
ושחט את כר החט אשר לו שחטו וקיבל במה
דק את דמו כפנו למי שהוא ממרס בן על
הרוץ הרביעי שבהיכל כרי שלא יקרע
ולקח מלא המחתה טטל מחתה ועומ
לחש המעבד חותה ויורד והכחה על הדוב
שבעזרה בכל יום חותה בשלכסף ומערה
בתוך שלזהב והיום חותה בשלזהב ובה
הטה מכניס בכל יום חותה בשל ארבעת
קבין ומערה בתוך של שלשת קבין והיום
חותה בשל שלשת קבין ובה היה מכניס ל
חסי אומי בכל יום חותה בשל טאה ומערה
בתוך של שלשת קבין והיום חותה בשל שלשת
קבין ובה היה מכניס בכל יום היתה כפרה
והיום קלה בכל יום היתה קצרה והוא מוכה
בכל יום דה זהבה ירוק והיום חוס דבר ל
מחוס בכל יום היה מקריב פדס בשחל וס
ופדס בין הערבים והיום מוסף מלא חכמן
בכל יום היתה דקה והיום דקה מן הדקה
יום כהנים עולים במזרח של כבש ויורדים

שבע שנת רצון שנת כרבה שנת מקרה
ומסכר שנה שלא יערכו עמי בית ישראל
זה לזה ולא לעם אחר" ורבנן דקסרי
אמרין על אחיהק שבקסריין שלא יגביהו
שררה לו על לא" ורבנן דדרומא אמריין
על אחיהוק שבשדוק שלא יפשו בתיהם קמיהו
משום חמר אבל למחוק עינין יביטו
משם היה מונלל מכלל לכל ימות הסנה למרחוק
עינין יביטו מרחש השנה היה יודע מה בסופה
הא כיצד בשעה שביה צופה ורואה עשק המערה
עולה לדרום היה יודע שהדום כולו שביע
עולה למער היה יודע שהמער כולו שביע
עולה לעפוק היה יודע שהעפוק כולו שביע
עולה למזרח היה יודע שהמזרח כולו שביע
עולה לאמנע הרקיע היה יודע שהעולם כולו
שביע אמר יצחק בן אבדימי מוצאי יום
טוב האחרון שלחה כל צפיק לעשן המערה
כטה כלפי צפון עניים שמחים ובעלי בתים
עצבים שגשמי אותה השנה מתבדכין ופירותיה
מרוקביין כטה כלפי דרום עניים עצבים
ובעלי בתים שמחים שגשמי אותה השנה
מועטיין ופירותיה מסתמדין למזרח הכל
שמחים למערב הכל עצבים ואמי מר כלפי
מזרח הכל שמחים כלפי מערב הכל עצבים
ורמיהי מזרחית לעולם קשה מערבית לעולם
יפה רוח עבוית יפה לחטום בשעה שהיא ש"ס
וקשה לזיתים בשעה שהן חונפין חח דנומת
קשה לחטום בשעה שהביאן שליש ויפה לז'
מים בשעה שהן חונפין ואמי רביספ קומנד
שלהן בצפון ומנוה בצדום הא מדכי יודיה
והא מדכי יודיה לא קשיא האכל והא להן
ושען מערבה מזוי כונה והאתנן אמלונל
הרוחת שבעולם באות וכושבות כווא מזיג
אותו ממקומן לא קשיא דבאין ופא שוי
כי דקלא ואיכדורי לא מערד תבוא
אבא שאול אומי יום טוב שלעצרת ברור קומ

יפה לכל השנה כולה שבך היה מתק תורה צח
ובדור אמר רב זבד קמא קמא דריש שתא אי
חמים כולה שתא חמימא אי קהיר כולה שתא
קרירא למאונפקא מינה לתפלת (שלכה גדול
תכו רבנן שלשה דברים צוה אחיתפל
את בניו 4 תהיו במחלוקת וא תמדרן במלכות
בית דוד משום דחזא דלא פלקא בידיה ואם
ראיתם יום טוב שלעצרת ברור גרע וחטום לטעם
הבחה" מר זוטרא אמי כלול" לעיקבותא לא
בחר ברור ממע ולא כלול כלול ממע לא
כלול ורוח עבוית מפסכתו זה הוא ברור
ולקח מרם הפר טטלו ממיו שהוא מסדס ב
ונככס למקום שנככס ועומד במקום שעמד
וקצה לא המטיף והזה לא הזורק
אצבעו טמי כאן אצבעו ונא להלך אצבעו
אצבעו האמורה להלך הימנית המימנית ענימי
אף אצבעו אמורה כאן הימנית המימנית ענימי
ימין ענינות אומי אצבעו אן שטרחת אצבע
ואין לה שם לווי ואיזו לו" אן הסמך לבגוד ל
דאמי מר אזרת זו קמיצה זו אמה זו אצבע זו
גוד" אמי רבא טפח דאורייתא ארבע בגודל
ושות בקמיצה וחמש ותולתא באצבע על
פני הכפ קר זה צנין אב כל מקום שזכרת המס
למשדח על פני הכפ ולמי הכפ יא מלמד
שפסין אחת למעלה ושבע למטה שבע פעמים
לא שבע טפין שבע פעמי שיהא מופה שבע
פעמים הרי אחת ושבע" ולא היה מתכוין להאיר
לא למעלה ולא למטה לא כמעלה וכך היה מונה
אחת אחת אחת אחת ושתיים אחת ושלוש
אחת וארבע אחת וחמש אחת ושש אחת שבע
ועא והטחו עלפין הזהב שבי כלי" אמי כמעלה
מחוי" ל יהודה כמעלה יד ושכלמי כמט
ברור כולהו לסונן הכאה" אמר כי אתגדיה נמדכ
אתגדיה היצ דאמרי סנדיר ליה ותנן רצונה
יזה טפח ורחבה טפס ומגעת עד פי כדים" וסחט
את שפיר החטאם לעם שלא יהוא אחין הכהנים

ובית העולמים מן תל וכסה החיי מן וקשעו
למהל מועד נפקא לא אמר אביי חייך לא
קטרת שבזים הכפרים בשאר ימות השנה
מל תל וכסה חר למצוה וחד לעכב אמר ליה
אביי החיי שבמקדש נפקא לא אמר אביי חייך
לא אמר קטרת דלפני לפנים דהיכל מן תל וכסה
ראבא אמר חר לעונש וחד לאזהרה דתעא
ח' איעזר אומי ולא ימותה עונש כי בענחך
או אזהרה יוכל יהוא שניהן אמורי קודם
פיתת צי זה על אחרי מאת שני בני זה יוכל
יהוא שניהן אמורי אחר מיתת צי זה תל
כינענך אל מאי תלמורת אמר רבא ארמא ועד
לא נראה לא מאי טעמא איענש כרתניא
ח' איעזר אומי לא מתו בני זה לא על שהורו
הלכ דפני פטרה רבן מאי דרוש ונתנו בני אהרן
הכהנים אש על המז אמרו אפ"פ שהאש יורדת
מן השמים מצוה להביא מן ההדגט כדפתבינך
לשלי' ונתן את הקטרת תבוא
פיצו בוא עושה אתה את הבזך כראשיא
בעותני ויש אומי ביק שניו נמטלה בגודלן עד
שמגעת לבין שני הצולי ידיו וחוזר ומחזירה
לטרך חכניו וצ'ברה נדי עיהא עשנה ממנה
לבוא וזו היא עבודה קשה שבמקדש אהיא
ותולא ובה איבא מליקה והא איבא קמיעה
לא זרהי עבודה קשה מעבודות קשות שבמ
קדש תבוא כמאן דאמי צובה תביא
חדא צובה פנימה שהיא חוצה לו לכה גדול
ותביא תידך צובה חוצה שביא פנימה לו
אב' אביי מסתבדא כמאן דאמי צובה פנימי
שביא חוצה לו דתבן מלמדין אותהו זהו
שלא תתחיל מלפניך שמא תיבזה ועומד
במקומו עד שיתמלא הבית עש' יצא נבא
לו כדרך שנתכנסתו ומתכלל תפלה קצרה
בצט החיצון ולא היה מאריך שלא להבעית
את ישראל מאי מצלי ראבא בר רב אדא
וכאבן בר רב אידא דאמרי תנייהו משמורד יהוה

אומי יהי רצון מלפניך שי אהיט שתהא ענה
שחובה וגשומה שחובה למה לואת חישתא
שחובה ההא גשומה דב אחא בדיה דראבא
מסיים בה משמא דרב יהודה ולא יעדיעבין
שולטן מדבית יהודה ולא יהיו עמך ישראל
צריכין לפדנסה ולא תיכנס לפנדך תפלת עובדי
דרכים פידוש בירידת גשמים ר' חנינה
בן דוסא הוה קח אשיל באורחא שרא מטרין
עליה אמר לפניו רבונן שלעולם כל העולם כולו
בנחת ואני בצער פסק מטרין כי אטא לבני
חמי לפטו רבונן שלעולם כל העולם כולו בצער ואני
בנחת שרא מטרין אמר רבין סוף מאי חנינא
ליה עלותיה וכהנח רבא לר' חנינה נק דוסא
תכו רבין מעשה בבהן גדול אחד
שהאריך בתפלתו וכמו אחין הכהנים להיכנס
אחריו התחילו הן נכנסין והוא יוצא אמר לו אמני
מה הארפתה בתפלתך אמר להן קשה בעיניכם
שהתבללת עליכם ועל בית המקדש שלא
ליחרב אמר לו א תהי רגיל לעשות כן שהרי ענין
ולא היה מאריך בתפלתו שלא להבעית את ישראל
כלומר שמא יאמר מת הוא כדרך שמתו אחרים
אם אינך רבונן חו עשיתו בעשייתך לכך נאמ' ולא
ימות מלמד שאם שובה מתי' ר' יודן דמ' גלייה
סתח אס על פיך יגביה כשר וכי דייס חכו אמר
הקב"ה לאהרן על מימר פומך הייתי משקעני
עתי' שכל גבי הארון או על מימר פומך הייתי
מסלק עביבתי מעל גבי הארון מקדש ראשון
סלע ושכין ונתלונן לינה אחת מקדש שני על
סלע ומצודה לוכות הרבה היכו דתבך
משניטל ארון אבן היתה שם מימות נביאים
הראשונים ושלכך נקראת ולמה נקרא שמה שתני
ר' יוסי בן חנינה אומי שממוכה הושתת העולם
איבדתה כיצד היתה תפלתו שלפני גדול בנים
הכפור יהי רצון מלפניך שי אהיט ואלה חכונתו
שתהא השאת הבאה עליכון עגל עמי ישראל שנה
גשומה שנה פלולה שנה שחובה שפתאול שנת

ביציאה תל עז צאתו האכיר נכנס לקצו
הקדשים הכל פורשין מקחה וכל נכנס להיכל
הכל פורשין מבין האולם ולמזבח
וכפר בעז ובלי נז פלקהל יטה כפרתו קודמת
לכפרת ביתו וכפרת ביתו קודמת לכפרת כל
ישראל ויצא להמזבח זה מדבת הזהב
אשר לפני יצי מהתל אמר נחמיה לפי שמצונו
בפרו הבא על כל המצות שהן פומד חוש למז
ומזה בשעה שהיא מזה וכול אף זהב תל
אשר לפני יצי אויב הנה עומד לפניו מהמזב
בין המזבח למבואה אויבול אינו מדבר לא
כמזבח החיצון תל אשר לפע עו האויב
מדבר לא במזבח הפנימי וכפר עליו
כפרה שהיא בגופו ולקח מרים הפר ומי הש
בזמן שהן מעורבין וכול משה בפני עצמו ולא
זה כפי עצמו תל וכפר אהרן על קרבן אחת
בש מרים הט הכפ אחת פעם אחת הוא מכפר
אינו מכפר שתי פעמים האמה אב מקיו
ולקח מרי הפר ומי הש בזמן שהן מעורבין
כי עז הוא עושה עירה דם הפר לתוך דמהטעיה
ונתן את המלא בריקן ונתן על קרנת המז
קבוצ מתחיל מקוץ מזרחית צפנית צפנית
מערבית מערבית דרומית דרומי מזרחית
מקום שהוא מתחיל בחטאת על מזבח החיצון
עם הוא גופר על המזבח הפנימי ל יהודה
אומי מעוס ל אישר בעקומו הוא עומד ואחט
ועל כותל הוא כותל מלמטין למעלין חוץ מעזן כ
בלבד שהיתה לפניו שהוא כותל מלמעל למסן
קביב ל ישאש אומי כותל עזן סביב יבא
להלך קביב מה קביב האם להלך הפסח ארבע
מתנות אף קביב אמור כאן הפסח ארבע מתנות
והזה עליו על טהרו של המזבח מהדום מק
הדום שבפניו שבע פעמים לא שבע טיפין
שבע פעמי טיהא מוכ שבע פעמים וטהרו
וקד ען מטמיכני ישראל וכי מאי ען סומאה ממ
כאן סומאה וטמי סומאה למעלין טומאת מקדע

וקד אף סומאה אמורה טמן בטומאת מקדע
וקדשיון שיידי הדום היה שופך על יסוד מערב
של המזבח החיצון ושל המזבח החיצון על יסוד דומ
או לא מתערבין באמה ויוצאין לכל קרינת
ונמכרין לגבויים לגבול ומועלין בהן וכלה
מכפר את הק אס כיפר כילה דברי ר עקיבה חמ
לול יהודה מסבי מה הוא אומי אס כילה כיפר
אל כלמז שאס חיסר אחת מן המתנות כאלה
כיש וכלה מכפר את הק זה לפע לפני
ואת אהל מועד זה ההיכל ואת המזבח זה
מזבח הזהב מלמז שכל אחד ואחד צריך
כפרה בפני עצמו מיבא אמרו נתן מקצת
מתנות שבפנים כשפך הדום יביא דם אחר וית
היכל כותלה במתנות שבפנים ל לעזר ול שמעו
אומרין אינו מתחיל לא ממקום שפסח גמול
זאת המתנות שבחוץ כשפך הדום וביא דם אחד
ויתחיל במתנות מזבח נתן מקצת מתנות מזב
וכשפך הדום יביא דם אחד ויתחיל כותלה במסל
מזבח ל לעזר ול שמעון אומי אינו מתחיל לא
ממקום שפסח גמול מתנות מזבח כשפך הדום
אין מתן היסוד מעבב וכולו משמאין בגד ועטר
בבית הצען דברי ר לעזר ול שמעון ל מאור
אומי אין מטמאין בגדים ולא נשרפין בבית הט
כה לא אחרון שהוא גומר את כל הכפרה בלבד
והלכתא בותיה והקריב את הש המיעז כה
בוא זקוק לו להיותו חיו (סמך מה את שתי יד חלמ
שהסמיכה בשתי הידים בנין אב לכל הסמיכות
סיהיו בשתי הידים על ראש הש זה טעון
סמיכה אין שעירי עז טעונין סמיכה דברי רבי
הודה ל שמעון אומי חיו טעון סמיכה באהרי
אין שעירי עז טעונין סמיכה באהרן ל שמעון
אומי כל חטאת עיצור שדמה בכנס לפני
טעונה סמיכה עלית הלכתא בותיה
היתודה עליו אתבל ען זה ודוי דכריס כיצר
היה מתודה אכא השם חטאור ופון ומשענו לפניך
עמך בית ישראל אכא השם כפר טא לחטאים לעונות

מתכפרין בו ובמה הן מתכפרין בפניו של אלהים
הן יכול לא יתכפרו בפניו של אלהים שהרי הוא
אומ' אשר לו מעתה אין להם כפרה וכשהוא
אומ' ועל הכהנים ועל כל עם ה' יב' וש' להן
כפרה ובמה הן מתכפרין מוטב שיתכפרו
בפניו של אלהים שבן מציון שחלק מכללושה
די הוא וביתו מתכפרין בו ואל יתכפרו מסלעיו
שלם מציון שחלק מכלל הצבור אסנפטר
לומ' והקריב אהרן את קר החט אשר לו וכפר
בע' ובב' הריביתו של אהרן הם דבת בית אהרן
נצבו את יג' צות הלוי נצבו את יג' ופני זה
אם מת כהן גדול כהן המתמנה תחתיו מקריב
קרן שלרשון ואינו חטאת יחיד שמתה לא
הדי הוא כחטאת ציבור שאינה מתה אעפ' עג
אשר לו המקום הפקוד ממנו ובן לכל אחיו
הכהנים ולפי כך הן מתכפרין בו והביא
את דמיו למזבח אהרן שהוא נכנס בולט
לפניו אין לו ארץ השעיר שנכנס בולט
לפניו אם הכר מז' תל' ועשה את דמו בארץ
לד' המד' מה דם השעיר נכנס בולט לפניו
אם דם הפר יכנס בולט לפניו לפנים והזהר
אתו על הכפ' מלמד שהוא נותן אחת למעלה
ולפניו הכפ' ואינו יודיע כמה הרי אנו דן טמא
מתן דמים בכר למטן וכמה מתן דמים בשעיר
למטן מה מתן דמים אמור' בכר למטן שבע
אף מתן דמים אמ' בשעיר למטן שבע' ואם
נפטר לומר ועשה את דמו כאשר עש' לו הפר
מה דם הפר למטן שבע אף דם השעיר למטן
שבע' ואינו יודע כמה ליתן מדם הפר למעלה
טמא מתן דמים בשעיר למטן אמתן דמים
בכר למטן מה מתן דמים אמור' ין בשעיר
למעלה אחת אף מתן דמים אמור' בכר למעלה
אחת ואם נפטר לומר ועשה את דמו כאשר עש'
לדם בכר דמים דם הפר למטן השעיר ודם השעיר
לדם הפר מה דם הפר למטן שבע אף דם השעיר
למטן שבע' מה דם השעיר למעלה אחת חף דם

הפר למעלה אחת ומונה כדק' שמונה
במים וצא ומכיון על בן שני שהיה צריך
וכפר על זה מטומ' בני ישראל יש לי בעש'
הזהר טומאת ע' שז' למען טמא את מקד' ואל
ללא תשם קדש' טומאת גילוי עדיות שז'
לכלתי עש' מחקות התועב' ולא תטמאו בהם
טומאת שמיכות דמים שז' ולא תטמאו את
הארץ אשר אתם יושבים בה יכול כל הטמאות
האל' יהא שעיר זה מכפר תל' מטומאות בע'
יש' לא כל הטמאות מה מציון שחלק מכלל
הטמאות בטומאת מקדש וקדשיו חף כאש'
כחלוק לא בטומאת מקדש וקדש' דברי יהוד'
ל' שמעון אומ' ממקומו הוא מוכרע עט'
וכפר על הקדש מטומאת כל טומאה שבקדש'
יכול על כל טומאת מקדש וקדשיו והא שעיר
זה מכפר תל' פשעיהם' פשעים אלה המד'ים
והא מלך מואב פשע' בי' א' תבשע לנצח בעש'
ההיא' מיכן את' כל שיש בה ידיעה בתחלה
וצריע בסוף והעלם בנתיים הרי זה בעולה
ויורד' יע' ידיעה בתחלה ואין בה ידיעה
בסוף שעיר הכעשה בכנים ודם הכפרים תול'
ע' שיער' לו ויביא עולה ויורד' וכך
ועשה לאהל מ' כשם שהוא עושה לפני לפני
אחת למעלה ושבע למטן מדם הפר אף צריך
אחת למעלה ושבע למטן מדם הפר מה לפני
לפנים אחת למעלה ושבע למטן מדם השעיר
אף צריך אמת למעלה ושבע למטן מדם השע'
השכן אתם בתוך טומ' על מסכתן שכן
בתוכם שהן מיטמאין והוא מכפר' השכ'
אתם בתומ' אעפ' שהן שמתן בשכיבה בכה'
וכל מדם לא יהיה יכול בעזרות תל'
באהל מועד' אין לי לא אהל מועד ומז' לתוב'
שילו ובית העורלמים תל' לכפר בקדש אין לוא
בשעה שנכנס לכפר בקטרת בשעה שנכנס
לכפר בדמים מז' תל' צבאו לכפר בקדש כל
כפרה שבקדש' אין לי לא בביאה מז' אף

ראש בית דין בכל מקום שלא יהא הש"ס
מהלכין לא למקום הועד ואורך דפנו דפנו
אין הכתובים רשא ללכות בסנדליות לדוכן
ואורך דהכניא גר שנתגייר בזמן הזה צריך
שיפדש רבע לקנינו אמר שמעון בן לעזר
כבר נמנה עליה רבן יוחנן בן זכאי וביטלה
מפני התקלה ואורך מאי היא רבנא
אמי כרס רבעו רבנא מן כרס רבעו
שלשה נרית רבנא רבנא כרס רבעו
היה עולה לירושלם מהלך יום לבס עד וזו
היא החומה ועלת מען הצמק ועקרבת מן
הדרום ולור טק המערב וורדן מק המדרח
אמי עולא ואיתומא רבנא בד רבנא
מה טעם כדילעטר שווקי ירושלם
בפירות והא תקנא כרס רבעו היה לו
לר ליעזר במגדח לור בצד כפר טבי ופיקש
להפקירו לעניים אמרו לו תלמודיו רבוב
כבר נמנו חבדיך עליו והתירוהו ואמך חדיך
רבן יוחנן בן זכאי רבנא מן כרס רבעו
שלשה נרית בד אמריבך רבנא מן כרס רבעו
טעמא לא אמר פרכ מפא אמלך סלק אדעתא
רבן יוחנן בן זכאי חבדיך הוא רבנא הוא ואורך
פיק דתלמודיה הוא דקא אמרו ליה לאו אורח
ארעא למימנא ליה רבך ורב פפא מאי טעמ
לא אמירב כחמן כרס רבעו אמלך לא סלקא
דעתא לשון שלשה נרית בשכיה דרבן יוחנן
בן זכאי והא תגיא כל טעותן של רבך
יוחנן בן זכאי מאה נעשרים שנה היון ארבעים
שנה עסק בצדקה וטא נארבעים שנה למד
תורה וארבעים שנה לוימטי וטא ארבעים
שנה חודים לחרבן בית שני ולא היה לשון של
חדית מלכין לא מאריס ואורך חותק ארבעים
שלמד תלמוד יושב לפני רבן היה ואממילתא
ואסתברא ליה לרביה נקצפה בשמיה
יעא שיער למדבר בא לו כהן גדול אצל הפך
ואצל שיער הנשר פין קדען והוציא את חמו
היה

וכצנן כמבס קלעס במקלעות וזו ציחן לבית
השריפה אמר לו לכהן גדול הגיע שיעור למצו
ומן היו וידעין שהגיע שיעור למדבר די ציות
ה"ז עושין ומניפין צפור דין וידעין שהגיע
שיעור למדבר אמר ד יהודה נהלא סומ גדול
היה להן שלשת מיילין מירושלם ועד בית
חורון הולכין מייל וחשדין מייל ושנה כד
מייל וידעין שהגיע שיעור למדבר דעתיה
דר יהודה משהגיע שיעור למדבר נעשית מצו
תאמנא שלא הגיע לצוק וחכמים אומ' המדבר
לרבנות עד שעת דחיפתו לצוק בא לו כה גדול
לקרות אס דוצה הוא בגדי בוך קורא ואס לאו
באצטלות לבן משלן אמר בגדי כהונה
ניהט ליהנות בהק שלא נשעת עבודה שמע
מיכה ואס כצה קורא סאצטלות לבן שמע
מיכה קריאה זו איכה עבודה אלמלי עבודה
היא כעיא בגדי כהונה חתן הכנסת כוטר
ספר תורה ונותנו להמש הכנסת ומש הכנס
נותנו לסגן והסגן נותנו לכהן גדול שמעת
מיכה חולקין כבוד לתלמיד במקום הרב
אמי אביי כולה משום כבודו דכהן גדול הוא
וכהן גדול עומד ומקבל וקורא מעומד
עומד מכלל דין שב הוא נהא חמי מר איועי
בה בעשרה לא למלכי בית דוד כלבד שג וצא
המלך דוד וישב לפני יקר סד אמר רבנא דא בעש
רת כשום היו קודמין במצות הקהל הכאמי
בעשרת כשים מותבי ביכין קוואי בעשרה
ר ליעזר בן יעקב אומ בהר הבית עב יקרא
בן לפני הרחוב אשר לפני שעכ המים אמר
חסרא בעשרת כשום עב ועבר עזרא חת
התלמים הגדול מאי אמר רב יוסף אמר כדן
המבורך רב מתנה אמר כדן עי להו שר
מק העולם ועד העול אמר ליה אביי לרב
דימי איצא שגור לו בסם המפורש אמר ליה אי
אומ שם המפורש בגבולין ולא והא כת ועמד
עזרח הסופר על סגור עין ויברך עזרא את ימי

ולפשיעים שחטאו וטעוון וטפסעו לכעך עמך
 בית ישראל ככת בתורה משה עבדך לאמר כי
 מיום הזה יב על לבב את מיחט לפני ייתם והך
 עוביך אחריו ברוך שם כבוד מלכותו לעולם
 ועד" ובכולן היה מתכוין לגמור את השם כנגד
 המכריכין ואומי להן תטהרן" חק לי לא וראיהן
 חוכמיהן ספיק ותיהן שגגותיהן מנתל עונות
 לכל עונותם" פשעיהם לכל פשעי חטאתם
 לכל חטאתם יכול חק חייבי חטאות ואשמות
 עמהן תל אתם על ראשה חין חייבי חטאות
 ואשמות עמהן משחוק חגי חייבי חטא ואשמות
 וראין שעבר עליהם יום הכפורים חייב להשא
 לאחר יום הכפורים" חייבי אשמות תלוין טוה
 ושלה ביד איש עתי להכשיר את ההך
 תכן התם מסכו לפני שהיא מוליכו והכר
 כשרים להוליכו לא שעטן כהנים גדולים ולא היו
 מנחין את ישראל להוליכו אמר יוסים מעשה
 והוליכו ערסלא מצפוי ויטרא היה" עתי
 שיהא מצפין עתי חק כשבת עתי חק בטומאה
 וכשא הטעיר על עליו הוא טשא חין
 שאר העעירים עמו" נעלמה שאר טעירים מכ
 פריק על טומאת מקדש וקדשין מיכין אפי כל יע
 בה יד יעה בתחלה נודיעה בסוף והעלם בכתוים
 הרי זה בעולה ויורד" יש בה ידועה בתחלה
 ואין בה ידועה בסוף שיעירה נעשה בפנים וים
 הכפורים תולה עד שתודע לו ויביא בעולה
 ויורד" איך בה ידועה בתחלה אבל יש בה ידועה
 בסוף שיעיר הכעשה בחוץ וים הכפורים מכפר
 שו מלכד חק הכפ עלמה שזה מכפר זה מכפר
 הפנימי איכו מכפר לא על זכר שיש בו וידועה
 חק החיצון לא יכפר לא על זכר שיש בו וידועה
 ועל שאין בו ידועה לא בתחלה ולא בסוף ש
 שיעירי רגלים וטעירי ראשו חדשים מכפר רגל
 ר יהודה" ר שמעון אומי טעירי רגלים מכ
 פריק אבל לא טעירי ראש אחד שם נעלמה
 טעירי ראשי חדשים מכפרין על טהור שאכל

טמא" ר מאיר אומי כל השעירים כפרתך
 שונה על טומאת מקדש וקדשין ועל זדונות
 מקדש וקדשין כהן גדול שליוס הכפורים
 מכפר אם הינה המזיד מן הכהנים" ואם היה
 מישראל רס טעיר הכעשה בפנים ויום הכפורים
 מכפר ועל שאר עבירות שבתורה קלות וח'
 כבודות זחכות ושגגות הודע ולא הודע עשה
 ולא תעשה הכריתות ומוותות בית דין טעיר
 המשתלח מכפר" המדברה המדבר
 במדבר לרגות מדבר כוב ובבעק נשולה ובית
 העולמים" וכשא הטעיר על ככשהין עושי
 לו מכפר הבבליוס שהין מתלשין בטערו ואומי
 לו טול וצא טול וצא" יקירו ירושלם היו מלכי
 אות עד סוכה הראשונה" עשר סוכות
 מירושלם ועד צוק על כל סוכה ושוכה אומי
 לו הרי מזון והדימים חס כשל כוחו וערך
 לאכול אוכל ומעוסם לא צרך אדם לכך
 ומליון אותה מסופה לסוכה חוץ מן האחרון
 שבהן טחיכו מגיע עמו לצוק לא טמוז מוח
 וק וראה את מעשיו" מה היה עושה חולק
 לטון שלזהודית חצין קושר בסלע וחצין קושר
 בין בני קדניו ודוחפנו לאחוריו והוא מתגלב
 ויורד לא היה מרגע לחצי ההר עד שהוא נעשה
 איברים איברים נא וישב לו תחת סוכה האח
 רוכה עד שתחשך" תבוא בראש סוכה
 קושריג לט שלזהודית על סתח אולם מבחוץ
 הלבוין היו שמחים לא הלבוין היו עצבין התקין
 שיהא קושרין אותה על פתח אולם הציתת
 מצפנים וטעירין היו מצפין ודואין חלפין היו
 שמחים לא הלבוין היו עצבים התקין שיהיו
 רין את החצין בסלע וחצין בין קדניו של טעיר
 המשתלח" מאן תקיץ אמירב נחמן בד יצחק
 רבן יוחנן בן זכאי מקיין" תכן רבכך
 תשעת תפנות התקין רבך יוחנן בן זכאי ישות
 כפרין ראש השנה עד אמר יהושע בן קדחה
 ועוד זן התקין רבן יוחנן בן זכאי שאכלו ראש

שלבין הערבים ולהטיב את הכחות קודשין
ורגלו ופשוט והביתו לו כגדי עצמו ולבש ומלו
אותו עד ביתו ויום טוב היה עושה לאורכו ועל
שיצא בשלום מקדש" תבנו רבנו
מעשה בכהן גדול אחי שיצא בשלום
מבית המקדש הוה קא חשלי כולו עלמא נתנו
כי דחשיה לשמעיה ואבטליון דהנה קא אתו
שבקוה לדידיה ואזלו בתר שמעיה ואבטלו
לסוף אתו שמעיה ואבטלו קא יוטי ליה של
מא לכהן גדול חמרו ליה יתו בר אהרן לשלם
אמי להון ייתון בני עממין לשלם דעבדיון
פוברא דאהרן ולא יתו בר אהרן לשלם
דלא פבירי עוברא דאהרן הינו דכתיב דההיא
מפני יקרה היא מכהן גדול שבכנס לפני לפ
והמשלה אתהש לא המשלה אתהש
לח" ופמשלה את הש לעז וכ בגד יוכל
יטמא בגדים משיצא חומת העזקה תל אשח
יכנס בג" או לעזאפל יכ בגד יוכל לאיטמא
בגדים עד שיגיע לצוק תל והמשלה האפיצ
כיון שיצא מחומת ימשלם מטמא בגדים
והמשלה יכנס בג המשלה מטמא בגים
הוא עצמו איכא מטמא בגדים הדיצה חומ
לן מטמאין לא טימאנוכי ואתה טמאת
יכנס בג ורחץ יוכל גזיקת מלך תל ואחר יבא
להמחמה ואחר אמור להלך מפני הטומאה
אף באן מפני הטומאה" ואת פד החטאת
את שע החטאש הן את דמי לכפ" והשורף
אתם מה תל שיכול אין לי מטמאין בגדים
וכשרפין בבית הדשן חלא אן בלבד ומעל לרבות
פר כהן משיח ופר העלם דבר שלצלו נשעירי
עז שהן מטמאין בגדים תל החטא דדי רב
יהודה ל' אומי מקראע הוא מוכרע אשר הוא
את דמס לכפר בקדש זהבני אב כלשר כע
ככנס לפנים השורפו מטמא בגדים לכפר
בקדש אס כוסר במצותן כשרפין בבית הדשן
ומטמאין בגדים ואס לאו כיפרו במצותן נשאר

בבית הכירה ואיכא מטמאין בגדים יוצא
למחוץ למי יוכל להלך את כותן לו שלוש מחנות
וכאן את כותן לו מחנה אחת ואס כלמה שמו
יוצא למחוץ לפתחה איכא שיצא תוך למחנה
אחת השורף מטמא בגדים מכאן אג היו שובל
אותן כמוטות יצאו הדאשונים תוך לחומת העזקה
והאחרונים לא יצאו הדאשונים מטמאין בגדים
והאחרונים איכא מטמאין בגדים עד שיצאו
ושרפו באש מלמדי שצדיכין אש מכל מקום
את ערתם ואת בעד ואת פד כאמי כאן עוד ונש
ופרש ונאמי להלך עוד ובשר נפרש מה עוד ונש
ופרש אמדין להלך על ידי כיהנה אף כח על ידי
כדתו" והשרף לא המציה אתה חוד ולא
המכר את המערכה" חשה הוא שורף יחש
ייע בשעת פשריפה יוכל יטמאנוגי משייעעו
אפר תל חותם איכא מטמאין משייעעו אפר
דצדי י יהודה ל' שמעון אומי הרי הן מטמאין
עד שיצית האור בזבן שז חותם יתך הבשר
אין השורף מטמא בגדים והלכפ כל יהודה
והיתה לכס לא לאחרים לחקת עולם לבית
העולמים" בחוש השבי וכול כול תל בעשונ
לחדש" תענו את כפשת יוכל ישב בחמה ובצני
כדי שיצטער תל וכל מלאכה לא מעשן מלאכה
אסרת לך במקום אחר אפני אסרת לך במקום
אחר מה מלאכה שאסרת לך במקום אחר
מלאכה שחיובין עליה כרת אף עבוי שאסרת
לך במקום אחר עבוי שחיובין עלון כרת
לא הן הפיגולין והכותרין שיהא חיוב להן
עבות מוהק ומכ לרבות את הטבלום תל תענו
את כפש ריבה" חרבה את הטבלום עה במיתה
וכלא חרבה את הפבלות שאיכא במיתה תל תענו
אפכפש ריבה" חרבה את הכבילות עה בלא
תעשה ולא חרבה את התולין שאיכא בלא
תעשה תל תענו את כפש ריבה" חרבה את
התולין שאיכא בעמווד אכול ולא חרבה את
התמוזת זאת המעשרות שהן בעמווד אכול

הזה הגדול ואמר כי ידל אמר עגילו נשם ה
המפורש... הזאת שעה היתה דבת ויזעקו
בקול גדול איני שמעמינה קנייה לעולם
בערת נשים ודענא כהר הבית ותיק משכד
שם המפורש לא בעשרה ודעבד עזרא הוזאת
שעה היתה וקורא אחרי מות ואך בעשור
אמאי והא קא מדלג ותכן מדלגין כנבא וא
מדלגין בתורה אמאי לא קשיא אפוא כנדי
שיפסוק התורגמן וכאן כנדי שלא יפסיק
התורגמן והא פולא קאתחני מדלגין כנבא
ואין מדלג בתורה ועד כמה מדלגין כנדי שלא
יפסיק התורגמן מכלל דבתורה מכלל לא
אמאי אביי לא קשיא כן בעבין אחד כן בעב
עניינ דתגיא מדלגין בתורה בעניין אחד ונבא
נשני עניינות וזה זשה כנדי שלא יפסיק התו
גמין וגולל את התורה ומעיה בחיקו ואומ
יתר כמה שקראתי לפניכם כתוב וכל כך
למה כנדי שלא להוציא לעז על ספר תורה
בעשור קורא אותו עלפה אמאי וכגלול
ספר תורה להתם וקריביה אמר רב הונא כד
יהודה לפישחין גוללין ספר תורה בציבור
מפני כבוד הציבור ונתי ספר תורה אחרני
וכקריביה רב הונא בר יהודה אמר משום פגם
ראשון ריש לקיש אמר משום ברכה שאינה צו
כה ואמאי חישיבין לפגמא והא אמר רבי עקיבא
כפחא ראש חדש טבת שחל להיות בשבת מוצי
שלשה ספרים התם תלתא כנדי בתלתא ספר
לא היו פגמא האחד גבא בתרי ספרי הוי פגמא
ומבין עליהן שמונה ברכות על התורה
ועל הטבירה ועל ההודאה ועל מחילת העון
ועל המקדש ועל ישראל ועל הכהנים ועל שאר
העפלה הרוחה כהן גדול כשהוא קורא
חיבו רוחה פר ושעיר הנשרפים והרוחה פר
ושעיר הנשרפין חיבו רוחה כהן גדול כשהוא
קורא לא מפני שאיבן רשאי לא מפני שהיתה
דרך דחוקה ביניה ומלאכת שעתן היתה כאחת

וכא חרין להכל כן תנו כל הפרשה כולה
טאמרה על הסדר חוץ מן הפסוק הזה ובא חו
להכל מן ולמה בא להוציא את הכף ואת
המתתה ואימתי הוציא את הכף ואת
תו ואת עולת העם לא הרי זה מקרא מסורס
ופשט את נגדיו ורחץ אתבש במי במק
קדוש כן עורך חס לטבילה והלא כנדי טאמ
ורחץ במי אתבשרו ולבשם הוא חיבו מדבר לא
בקידוש ידים ורגלים נאז ששני קידוש ידים
ורגלים על כל טבילה וטבילה תל ופשט ורחץ
ורחץ ולבש אמר לעזר ביד שמעון וזין הוא
מה חס במקום שחיבו טעון טבילה טעון
קידוש ידים ורגלים כאן שהוא טעון
טבילה חיבו זין שיטען קידוש ידים
ורגלים טול לך מה שהבאת או מה לבדך
אחת לכל היום אף כאן אסת לכל היום אסת
למה כאן ופשט אתבש הבר אשר לבש שאת
תל אשר לבש וכיעלת על דעותנו כלום הוא
פשט לא מה שהוא לנפש חס כן למה נאמר
אשר לבש מקיש פשוט ללב ישה מה לביטה
בקידוש ידים ורגלים אף פשיטה בקידוש ידים
ורגל והציחם שם מלמד שהן טעון גטיזה
ואיבן כשרים ליום הכפורים הבא ורחץ
את בשבמך קדוש תאני חמש טבילות היו
שם באותו היום וכולן בקדש בבית הפרוב חוץ
מן הראשונה שהיתה בחיל עלבצ שער המס
ולבש את בגדיו אן כנדי זהב ויעז ועשה את
עלתו ואת עלת העם וכפר בע זב העם טולתו
קודמת לעולת העם ספרתו קודמת לכפרתו
ואם חלב החט ין הלז יקט אף בשבת
יקטיר אף בטומאה ואחר כך יקדש ידיו ורגליו
ופשט ידיו וטבל ועלה ונשמתג הביאן לו כנדי
לבן ולבש וקידוש ידיו ורגליו ככנס והוציא
את הכף ואת המחטה קידש ידיו ורגליו ופשט
וורד וטבל מעלה ונשמתג הביאן לו כנדי זהב
ולבש וקידוש ידיו ורגליו ונכנס להקטיר קטרת

שלש

פוחת את קבדתיכם שבת שבתון מכאן
אמי יום הכפרים אסור באסוּלה ובשתיה
וברחיצה ובסיכה ובכעילת הקנדל ובתשמיש
המטה שז' שבת שבתון שבת לענין מלאכה
שבתון לטניונים אין יכולתה שבת בראשית
אסן בכוכן תל הווא הוא אסור בכוכן אין שבת
בראשית אסורה בכוכן וכפר הכה אשר
ימי אתו מה תל לפי שכל הפרשה אסורה באהרן
אין לי לא אהרן עצמו מנז' לרבות כהן אחרת
אשר יאשה אתו חיון לי לא המעשה בשמחה
מה מרובה בבגדים סג' תל ואשר ימלא אתיו
ומנז' לרבות כהן אחר המתמנה תל וכפר הכהן
לכהן תתת אבן מלמד שהבין קודם לכל אדם
וכול אע"פ שאינו ממלא מקומו שלאבין תל
ואשר ימלא אתו באבן שהן ממלא מקומו
שלאבין אבל בזמן שאינו ממלא מקומו וסלח
יצא אחר וישמע תחתיו ומנז' לרבות על כל
אחרים בין הערבים תל ולבשויות בגד הבד בגדי
הקדש בעין אבל כלל הבגדים שיהו משליך נדע
וכפר את מקדש הקדש לפני לפני ואתה
מה ההיכל ואת המז' זה מש' הקטרת וכפר
אף לעשרות ועלהכה לו הכהנים ועל הקהר
אין ישראל יכפר אף ללוים השוה את כול בכפרה
אחת מלמד שהן מתכפרין בשעיר המשתלח
דברי ר' יהודה ר' שמעון אמי בשם טרס הסעיר
שנשטה במים מכפר על ישראל כך דם הפד מכפר
עלהכה כים וכשם שזונו של שעיר המשתלח
מכפר על ישראל כך ודוי עלפר מכפר על הכהנים
נה יתה זאת לכס לחקט ען לפ' על בני ישראל
מחטא אחת בש' מה תל לפי שמעין יום זה מכפר
ספן בשעירים וכולאף שאר הימים מכפרין
שלא בשעירים תל אחת בשנה אוצא את הפסח
ואת החג שהן שבעת ימים ולא אוצא את העצרת
שם יום אחד תל אחת בשנה אוצא את העצרת
שהן דגל כדגלים ולא אוצא את חמש השנה
שהוא יום טוב כזם הכפרים תל אחת בשנה

זה מכפר שלא בשעירים אין שאר הימים
מכפרין שלא בשעיריהן ומנז' שכל הפרשה
אסורה על הקדש ואם שינה בה פסל תל ויעש
כאשר צוה יי' את משה ומנז' שאין אה לובש
בגדים לבגדו תל לא כמקיים בזירת מלך תל
ויעש כא צוה יי' את משה ומנז' שהיה אהרן
שומע מפי משה כשומע מפי הקדש תל
ויעש כא צוה יי' את משה וכן הכת' משבח
בקבלה בריתי היתה אתו החיים ותשלום
תורת אמת היתה בפיהו ורבים השוב מעונ
שהשיב פושעים לתורה
וידבר יי' למשה ודבר לאהרן בכי
ישראל חייבין משום בשוחט והמעלה בחוץ
אין הגוים חייב משום השוחט והמעלה בארץ
בלבד לא שהגוים מונגיין לעשות במה בכל
מקום ולהעלות לשמים ומותר להורות
כיצד יקדיש ולשם אבל אין עושין שליחות
ואין מקעדיין אותן שלא ידמה בספקיב נחון
חו בני ישראל חיון לי לא בני ישראל ומנז' לדעת
את הגרים ואת הערבים תל ומנז' להם ונע
בני ישראל חייבין על העלויה בפנים יהוא חייב
על השחיטה בחוץ אהרן נענין שאין חייבין על
העלויה בפנ' לא יהוא חייבין על השחיטה בחוץ
תל אהרן נענין ובני ישראל חיון לי לא מה ובפר
ובני ישראל מנז' לרבות ראשי המעטו תל כאן זה
הדבר ולהלן כאמ' זה הדבר מה להלן ראשי
המטות אף כאן ראשי המטות ומנז' לרבות
התר כדריס לכל ישראל תל וידבר משה ר'
ראשי המטות זה הדבר ולהלן טאמדה הונג
מה זה הדבר האמ' כאן אהרן נענין ובני ישראל
אף זה הדבר אמור להלן לרבות אהרן נענין
ובני ישראל זה הדבר זה הדבר לרבות טאמדה
זה אשר צוה יי' מלמד שדבר שהן
כאמ' בכה אמ' חיון לי לא זו בלבד ומנז' לכל
הפרשיות שנאמר ככה אמ' תל הדבר אשר
צוה יי' בנין אבל הפרשיות שנאמר בכה

תכל תעכו את נפש ריבה מלמד שהוא חיוב
להתענות מכל אכילה ושתייה בן אסור ביק
מונתרת בין רשות בין מצוה ואם כלשך לומר
והאבדתי את הנפש ההיא דברים שיש בהם חיוב
נפש ואישו או אכילה ושתייה מאי ואם נפשך
לומר וכי תבטא בעליות קא משמע קדח הדיחות
אומ' והאבדתי את הנפש דברים שיש בהן חיבוד
זאזן זאזן אכילה ושתייה דא תעכו
את גפש עינוי שהוא אב צית הנפש ואזוזן
אכילה ושתייה והא ענית בצום נפשי מטוסר
שמעל אמרו טמא בא תעכו את כפ וכא להלך
ויענך וירעוב מה עינוי של להלך עינוי דעבון חרף
עינוי האמור כאן עינוי דעבון ונילך מן חס תענה
את בנתי דנין עינוי דרבים מענוי דרבים מא דנין
עינוי דרבים מענוי דחיד וכלף מוירא את ענין
דאמי מר וירא את ענינוי דפישות דרך ארץ דנין
ענוי דבידי שמים מענוי דבדי שמים וכל
מלאכה לא תעב יכול לא יקב את הירק ולא יציע
את הצמט ולא ידח את הכובות ודין הוא טמא
כאן מלאכה וגחמי מלאכה צולאכת המשבך
מה מלאכה אמורה צמטפון מלאכה שיש עמו
מחשב אף מלאכה אמורה כחן מלאכה נחוש
עמה מחטבה וכולה ברתא דכתבונך לעיל
אין לו לא מלאכה שחייבין על מינה כדת מלאכה
שאין חייבין על מינה כדת מלאכה יעלה באוכל
ולא ירכב על גבי בהמה לא ישוט על פניה מים
לא יספק ולא יטפח ולא ירחף תל שבתו שבות
אין לו לא שבתו דעות שבתו מצוה מלאכה
לא יקדוש לא יעביד לא יחדים ולא יגביה תדומה
ומעשרות לא יקדש ולא יגדש לא ימאס
ייחלוץ לא ייבם ולא יטרה נטע דבעי ומעשר
שני תל שבתו שבות אשרה זה אשרה
האשרה לרבות נשי האשרהים גד זה הגר
הגר לרבות נשי הגר בתוסבס לרבות נשים
ועבדים כי ביום הזה יכ על בקרבנות
ומל אעפ שאין קרבנות ואין שעד היום

מכפר תלכי ביום הזה יכ על עבדות עבדי
אדם למקום יום הכפורים מכפר ושביב לב
חבירו אין יום הכפורים מכפר עד שירצה את
חבירו אתה דדש ד לעזר בן עזכיה מכל חט
לפני ניותו ודדים שביבך לבין המקום מוחל
לך שביבך לבין חבירך אין מוחל לך עד שתפיל
את חבירך דא מכל חט לפני יגרי תט חטא
שאין יודע בן לא יגרי יום הכפורים מכפר מוכך
אמי כל חייבי אשמות תלויות טעבר עליה יום
הכפורים פטורין להציא אחר יום הכפורים או יכול
אעפ שבא יום הכפ וכא מבעט תל תטהרן עד
שיתכוון לטהרה לפי דרכך אתה למד שכל המתכוון
לטהרה טהרה שורה עליו וכל המתכוון לטומאה
טומאה לובשתו אמיל עקיבה אשכוכס ושכל
לפני פי גוי אתם מוטהרין ומוטהר אתם חב
בם שבשמים שז וזקת עליוכס מים טהור וטהר
אכל טומ' ואומ' כי ביום הזה יכ על לט את מחס
למדו חלוקי כפרה תביא וכשהלך ל מתנה
בן חרש אצל ד לעזר הפקר ללקחיה אמ' ליה
שמעתי ארבעה חלוקי כפרה שפיה ל ישמעל
דורש שבבבבים שובבים כי ביום הזה יכ עליוכס
ופקדתי בשבט פשעם אם יכפר העוק הזה
עבר אדם על מצות עשה ועש תשובה מוחל
לו מיני שכ שובב בנים שובבים ארמא משובבתיכם
עבר אדם על מצות לא פגעה ועשה תשובה
תשובה תולה יום הכפורים מכפר על כי ביום
הזה יכפ על מושעת חייב כדת ומיתת ביתך
יש כוח בתשובה לתלות יום הכפ מכפר מחצה
נה יסורין מאדקין שכ ופקדתי בשבט פשעם
ומי שנתחלל בן שם שמים אין כוח בתשובה
לתלות ולא יום הכפורים לכפר ולא יסורין למצין
לא תען יום הכפורים תולין והיסורין מכפרין
מחצה ומיתה ממרקת שכ וכבלה באשני יגד
צבאות אם יפרה שפון הזהלכס עד תמותו
או יכול שלא כפרה לו מיתתו הדי הוא אומ' לכ
הבא ואמת זהם כה אמי יגרי אהים הטה חש

ואינו יודיע איזה קדשים קריבין בכמה תל
וצבחו צבחי שלמים אך כל זה שלמים ומכ
לדבות את העולה תל צבחי חו יכול שאב
מרבח השאת ואשם תל לשי אותם מהדחת
לדבות את העולה ולהוציא את החטאת
ואת האשם אחר שריבה הכתוב מיעט תל
שלמים מה שלמים מיוחדין שהן באין
בבדד וכיבה אף אינו מרבה את כל שהוא
בה בבדד וכיבה ראוה אף המנחות והנזירות
וחבמים אומ' אין לך קרב בבמה לא עולה
ושלמים כלבד' דא והנזירות לשי
בבשר תאווה הכת' מדבר שהדושה לשחוט
במדבר היה שוחט שלמים והדושה שלא
לשחוט נותר ואוכל בגוים ולא הותרה
נחירה זה במדבר בלבד ולא בצפון שכל
הדושה לשחוט יהיה שלמים זה במדבר נלד
אכל לדורות נחירה אפורה בכל מקום זה
והולין בשחטין בכל מקום וזרק
הכהן את קדם על מש יגי זריקת הדם
הכהן במשכן פי ותין זריקת כהן במש
לאז אף הגדים אף קדשים אף העדים
כשרים בבמה משכן פי סנה ירה
מועד ותין משכן פי בבמה לא אכלו
העלה על הקלע חנ על האבן קייב
דברי רשמיני ר יוסי אומ' לעולם חינו
קייב פי שיעבה כמין משכן ויעלה עליו
והלכתא כותיה והקטיר הקלע לה
ניחח ליני חין חח כחח בבמה
נלח יזב עז את גז לשע חין שעירים
את שרים שג ושעירים ירדן שם
אמר הם זנים אך לרבנות שאר עז בשוח
לעז הכת' מדבר דתכונתו מנין לזנבה
בהמה למרקוליס שהנת חייב לעז ולא
יש עז את גז לשע אס אינו עז לטוב
דפת חייב יעדו הגוהלה תכונתו
לשלא טרדב חקת עולם לבית

העל' תהיה בצמחה זהה זהה להם וחוק יבין
עליהן כחת' כמו שאמר בן' לדדתם עינהו
הזכר לדורות' ולהם תאמר כלהאמור בעני
אישוים מבד' ישראל ישרא' ותק הגר אל
הגדים אשר יגור לרבנות בשוי הגדים בתוכם
לרבנות כשים ועבדים' אס כן למת טאמי אש
להביא שנים שהעבד' אפר י' ש מעו' אמר
שכנעון ודיון הוא מה אם במקום שהשוחט
להדיוט חייב פטר שנים ששחטו מקום שה'
מעלה להדיוט פטור אינו דין שכפסור שנים
שהעבד' תל איש אוש להביא שנים שהעבד'
אשר יעלה עולה אין לו לא עולה מכ
אימורי חטאת אימורי אשם אימורי קדשי
קדש אימורי קדשים קלים תל צבחי ומנלכות
את הדם תל און צבחי מל הקומץ והלכותה אף
טרת ומנחות כהני' ומכח כהן מעשיח ומנחת
כסכים ושלשת לובן מים ושלשת לובן' תל
אפתח אהלתי לא יביאכו כל שהוא בא לפתח
אהלמועד חייבין עליו' אין לו לא כשרים
פסולין מל הלן והיוצא והטמא ושנשחט חוץ
למזבן וחוז' למקומן ושקיבלו פסולין וזרקו
את דמו והכיתבין למשן שנתכן למעלה והנתנו
למעלה שנתכן למטה והפסולין בפנים שנתכן
בחוז והכיתבים בחוז שנתכן בפנים והפסולין
והחטאת ששחטן שלא לשמן תל לא יביאכו
לעז כלהכעשה חייבין ואן כעשו לוי' אבד
שפסלו לפיכך חייבין עליהן חייב על השחוט
ועל ההעלה ר יוסי הבבלי אן שחט בפנים
והעלה בחוז חייב שחט בחוז והעלה בחוז
פטור שלא העלה אן דבר פסול אמרו לו אף
השוחט בפנים ומעלה בחוז כיון שהוציאן פסול'
ר אומ' מה לשוחט בפנים ומעלה בחוז
חייב שכן היתה לו שעת הכושר תאמי בשוחט
בחוז ומעלה בחוז שלא היתה לו שעת הכושר
אמר לו השוחט והמעלה בחוז חייב עלכל
פנים יכול המעלה פחות סכנית מק העולה

איש אוש מצית ישראל החיטא מוזהר אין בקטן
מוזהר און יכול עמין מזהר עליו תל אבית
ישראל אשר ישחט יכול השוחט את החטאת
בדרום שאינו מקום שהייתה יהא חייב תל
מחוץ למי או מחוץ למחנה יכול עד שישחט
חוץ לשלוש מהנפת ואגף חף במחנה לווה
חייב תל במחנה חף במחנה יכול חף השנה
את החטאת בדרום יהא חייב תל מחוץ למחנה
מחוץ למחנה מיוחד שאינו כשר לשחיטת
כל זבח חף במחנה שאינו כשר לשחיטת
כל זבח ממחה לניה ולחוף יצא השוחט את
החטאת בדרום שהוא פעד לשחיטת קדשים קלים
אין לו לא השוחט שור וכשב ועז שהוא חייב
ומצד השוחט את העוף שהוא חייב תל או אשר
ישחט יכול המולק את העוף בחוף יהא חייב
ורין הוא מה אם שחיטתו שאינה מכשירתו
בפנים חייב עליה בחוף מליקה שהיא דרך
הכשיר בפנים אינו דין שיהא חייב עליה בחוף
תל אשר ישחט על הטחיטה הוא חייב אינו
חייב על המליקה שהמליקה בחוף חנה היא
ואינה כלום יכול השוחט חולין בפנים יהא
חייב ודין הוא מה אם קדשים שהיה לה שעת
התר בחוף חייבין עליהן משום השוחט בחוף
תולין שלא היה להן שעת התר בפני אינו דין
שיהא חייבין עליהן משום השוחט בפנים
תל קרבן על הקרבן הוא חייב אינו חייב על
החולין או יכול יהא חייבין על הקדש בדיק
הבית תל ואלפתח אהל מלח הביאן יצא הקדש
בדיק הבית שאינו בא לפתח אהל מלח חוצה
הקדש בדיק הבית שאינו בא לפתח אהל מוע
ולא חוצה את הרובע בדבוע והמוקצה
והכעבר והא תכן והמחיר והכלאים והכרפ
ויצא דופן ובני ונה שעבר זמנן ובעלי מוח
קבוע תל להקדש הכשרים ליקרב יצאו או
שחיל כשרים ליקרב חוצה את לן שאינם
כשרים ליקרב ולא חוצה מלת חטאת ושעיר

המשתלח תל לוי המיוחדות לשם יצחו חלו
עדין מיוחדים לשם חוצה את לן שאינם מיוחדים
לשם ולא חוצה עולה מחוקרת זמן בגוף החטא
בין בגופה בין בעלים ותורים שלא הביע זמנן
ובעלי מוחיו עוברין תל לפני משכן ויוקבעו
ליקרב עכשיו יצאו שאינם כשרים לא לאחר
זמן שהיה ר' שמעון אומי הנאמל והן כשרים
לאחר זמן יהא חייבין עליון בלא תעשה אויב
בשחט מוציא עולה מחוקרת זמן בבעלים ואם
שיר ואם מצדע ששחט שלא לשם תל שור
מכל מקום כשב מכל מקום עז מכל מקום
דס יחשב לאיש יהא לא לשלחין
דס שפך אחר ששחט חייב ושנים ששחטו פטורי
הלא דין הוא מה אם במקום שהמעלה להדין
פטור חייב שנים שהעלן מקום שהשוחט להדין
חייב אינו דין שכח חייב שנים ששחטו תל דס שפך
אחד ששחט חייב ושנים ששחטו פטורי ואם
כפסן לומר אשר ישחט או אשר ישחט אחד שחט
ואין שנים ששחטו מיכן אמרן שנים שאחזן בקרבן
ושפטן בחוף פטורי אבל שנים שאחזן אחר והעלן
אותו בחוף חייבין זה חומר בהעליוה מכשחטיה
ובבת האיש לא בצוב נל
הוא לא אכוס ולא שוגג ולא מוטעה מקדש עמו
ועמו בשלום עד באן הוא ארבע בקדשים שהקדש
בשעת איסור הבמות והקריבן בשעת איסור
במות בחוף שהרי עובשן אמור חזהדתן מכ תל
השמר לך פקתעלה על כל מקום אשר תלכי אם
ל המקום שם תעלה נעם תעשה שחיטה בכלל
עשייה מלמדי שלא תדח בחוף מיכן ותילך הוא
ארבע בקדשים שהקדשין בשעת התר במות וקן
רבן בשעת איסור במות בחוף שיהא חייב עליה
בעשה ולא תעשה ואין בהן כדת עז למען אשר
יצאו בני ישראל חת זב זבחים המותרין לה ככל
אשר הם צב על פני הש' מלמד שכל הזבוח
כמה כזבוח בשעת ונביאום ליה מצות
עשה בלא תעשה מכ תל ולא יצאו עוד את זבוח

ואצ
יב

אותן ביום טוב ואם שחטו חזק מבקשין חתימתן
 במוקדשין מאי טעמא לא יחילמא משום
 דל זירא דחמיר זירא חזר רב השוחט צריך
 שיתק עפר למטה ועפר למעלה שנ וכסהו
 בעפר עפר לא נאמי לא בעפר מלמד שהשוחט
 צריך שיתק עפר למטה ועפר למעלה והכא
 לא אפשר היכי ליעביד ליה ולבטליה קא
 מוקיף חבט דבת המל בפת במיד וכו' עולה שכל
 לא ליבטליה קא הניא חזיה וכו' במי דלמט
 לא אפשר למעלה דאפשר ליעביד כדן דהא
 דתמ' ל זירא כל הרמני לב וילה איך בילה מעבת
 בן וכל שאיבן ראוי ליבילה ביולה מעכפת בן
 ולגרדיוה ולכסיוה מילא תכן ים הניתב
 ושעל הקפין חיוב לכסות או בקדשי טעם הכי
 נמיהתא במאי עסקין בקדשי טיה הבית
 ולכתיבה וניכסו בעוי העמדה והעדיכ
 ואמ' קרא ושכך וכה מישתויב מחוסר לא
 שפיכה וכפוי יצא זה שמחוסר שפיכה פדייה
 וכפוי ונשתא דאתת להבא חסלו תומא קר
 שי מזבחאוי שאיבן מחוסר לא שפיכה וכפוי
 יצא זה שמחוסר שפיכה גרידה וכפוי
 מד בדכ משי חמ' אמר קרא אשר יצוד עוד
 חיה או עוף מה חיה אויה קדש חף עוף חין
 קדש חומה חיה חין במינה קדשא חף עוף חין
 במינו קדש חזיח תנדים ובני יונה שיש
 במיכן קדש לא פו חיה מנה חיה לא חלקת
 זה חף עוף לאתחלוך בני ונוהג בכוימי
 מספק ואין שנטיין מתו ביום טוב דתניא
 כיומי מתו טי חין שוחט אותנו ביום טוב נאם
 שחטו אין מבקין את דעו מקל ותמר ומד
 מילה פורייה דזה שבת אין ספיקה דוחה
 חתיים טוב כפוי שאין נאין דוחה מתקטנת
 איכן דין שאין ספיקו דוחה את יום טוב
 דרש רב עינא אפתחא דבי ריש גלותא השוחט
 לחולה בשבת חיוב לכסות אמ' להו דחבת
 מי דשמעיה קא אמ' לשחטוביה לחמוניה מענה

בידך יפידאמי כפוי שאין נדאין דוחה את יום טוב
 מאי דאין וכפוי הרס דלא דחי שבת לאו תשחוט
 לחולה ודלמא דעביד ושחט חמויה דמילה מנה
 מילה ברשות חף כפוי ברשות עוף וכול חף
 עוף טמא במשמעת' חיה מנה חיה שהיא מטמא
 אה בגדים חף העוף שהיא מטמא בגדים יצא
 עוף טמא שאינו מטמא בגדים חו מה חיה שאינו
 כאם על הצד חף העוף שאיבן באם על הצד יצא
 עוף טהור שהוא כאם על הצד חף חיה יאכל
 יצא עוף טמא שאיבן באם חין ליה עוף
 הנאכל חיה הכאכלת מנה חיה חיה או עוף חסר
 יאכל חיה ברבות כל משמע חיה בין מרובה
 בין ממועטת עוף לרבות כל משמע עוף בין
 מרובה בין ממועט מביאן אמ' שחט מאה חיה
 במקום אחד כפי אחד לכילי מאה עפנות
 במקום אחד כפוי אחד לכילי חיה ועוף
 במקום אחד כפוי אחד לכילי חיה ועוף חיה
 שחט חיה יכסה ואחר כך ישחוט את העוף
 שנ חיה חן עוף חמקו לו והלא כבד כאמי פינע
 כל בשד דמע בפשו הוא מאי טעמיהן דרכין
 חיי אומי מצעו לוי לחלק וכו' יהודה לחלק משאו
 כפוא ורבין חמוטובא משמע כפיש כל
 בשד דמו בכפ הוא אמ' לחינה מורה ל יהודה
 לשטן נכפה שאיבן אבין לא ברכה אחת
 ושכך וכסה כרט לשוחט ונתעלה
 בידו ולכוחך ולמעקר ולהניא את השוחט לאטנת
 גויס' לאכילת כלבים חחייא ככל ליה יבוא
 בכיתביה אתא לקמיה דר אמ' ליה שקול עוסא
 שחוט חביתא דמיה דמורה דמיה וסזיק ליה
 היכי עביד הכי והא תביא השוחט וצריך לדמי חזי
 לכסות כותשה צד עושה אובוחר חומעקר כי
 אתא רב דימי אמ' דא טרופא חיה חיה חיה ואתא רבא
 אמ' דא נמי חיה חיה ומוי נפל ליה יבוכא כפיתיה
 והא חמי נאבוקב שאבה ואמרי לה אמ' דאבוק
 בר שאבה משעלו בני הגולה פסקו הדיקין דאועוס
 והרנחות והרעמים ולא החמין ייכך ולא לקה פשתן

תולעת

וכחות מכזית מן האימורין כחות כזית מעק
הקומץ פחות משלשת לוגין מים פחות משלשת
לוגין ייפתל אותו עכה שלם הוא חייב איבן חייב
על המקצת יכול המעלה מבשר הטאת
מבשר אדם מבשר קדש קדשים מבשר קדש
קלים ומן העופות נשתה להם ולחם הפנים נשיני
מנחות יהא חייב תל עולה מה עולה מיוחדת
שהיא ראויה לאשים יצאו אן שאיבן באוניין
לאשים יכול היצק והנולל והפנתת והמולה
והמנף המגיש המסדר את השלחן המטיב
את הכרות והקומץ והמקבל דמים בחוץ יהא
חייב תל עולה מה עולה מיוחדת שהיא גמר
עבודה יצאו אן שאיבן גמר עבודה
ובכרת האיש לא הציבור ההוא זה שהעלה
לאיש המשבח חייב יצא המעלה על הסלע
ועל האבן שאיבן חייב והוא יועל עלת במזב
איבן חייב עד שיעלה על המזבח ועד שיעלה
לאיש שז לעשות אותו לייך כענין שבפני
עשה אותו בחוץ יצא המעלה להדין בחוץ
שהוא פטור יוכל אף השוח להדין בחוץ יהא
פטור תל דם וחטב לאיש ההוא אכלן השוחט
לאיש חייב ההוא מעמיו ועמיו בשלום
ואיש איש מן ישראל וישראל ומן הגר אן הגר
הגר לרבות נשי הגרים בתופס לרבות נשוי
ועבדים אס כן למנו כחמי אש איש אס דלעזר
בד שמעון להבוא ולד בת ישראל מן הגוי ומק
העבדי אשר יאכל כל דם מה תל לפי
סל כיכפש הבשר בדם הוא ואט נתלכס על
המז שיכול אין לי שחייב לא על דם הכפש
במוקדשין מנ על דם הכפש בחוליק תל אשר
תאכל כל דם יי יהודה אומי אף על דם תמצית
במוקדשין ועל דם תמצית בחוליק וחכמי אומי
על כולן יאבן חייבין לא על דם הכפש בלבו
ונתני פט פונה אט סבל עסקו ושוח בה
בכפש לא הציבור האכסלם לא המאכסלר
האכ את הדם אין הדם והחלב מצטרפין זה

זה והכ חתה סך נגמ ועמדה בשלום
כי נפש הרב בדם היא להגיד מה גדם
לומד על הדם שהוא הכפש ואין ראוי למי
שצריך לכפש לאכול את הכפש ואני נת
לכס נמה שיהיה לכפיה שהכפש מפפר
על הכפש ואני נת לכס עלהמ לכלכפ
מה עתיו למה למעולה מכחן אמי און מעולה
ברמים ער שויצאו לכחל קדוין ואני נת
לכס לכ מלמא שאם פתל מתנה חתכינו
לכס לא לאחרים על המזבח כל מקום
שיתק על המזבח יכפר לכפר על המזב
לא על קרקעית שלמשבח כיהים הואב
יכ החס נתק מרס התמצית לא עשהקל
וס עד שיתק מרס הכפש על כן אמר ינע
ושל כל נפש מלח תא דם להזהיר את הגוים
על ידיו הקטנים וכל יהוא ככרתין על ידיו
תל האכלת החובל בכרת לא המאכיל
יכול לא יהוא בכרתין על ידיו קטנים שומק
הקטנים בכרתין על ידיו עצמא אכל יהוא נכל
תין על ידיו גוים שהדי גוים נכרתין על
ידיו עצמן תל כל אכלין וכרת הא חק ככרתין
לא על ידיו אכלים ולא על ידיו קטנים
ואיש איש מבני ישראל וישראל ומן הגר
אן הגרים הגר לרבות נשי הגרים בתופס
לרבות נשוי ועבדים אס פן למנה נאמ
איש איש לכי של אשר יעוד יאין לו לא הצד
לקח ירשניתן לו מתנכ סג תל איש איש
אשר יעוד אין לו יא אשר יצוד צדוק
ועומדיק מחיליהן פגון אנשין ותורכבלין
מנ תל צוד מכל מקום אס פן למנה נאמ
אשר יצוד לומדיק תודה דרך ארץ שלא
יאכל אדם בשד את בהזמנה ושכח אתמט
וכס מכחן אמרן כסוי הדם טבא במדק ובמוני
לארץ בלני הב נשלת בפני הצית בחוליק אכל
לא במוקדשין ונוהג בחיה ובעוף במזמא ושאר
מזומק ונוהג בבוי מפע שהוא ספק ואין שוחטין

שורף טליתו ומכסה היה מחוץ בפניו ואין
לו עמר למסות שוחק דיכרי זהב ומכסה
בשליש שורף טליתו ומכסה חשבון חפר
דאיכרי עפר את דיכרי זהב מנילן חמ' רב
זירח זבת ועפרות זהב ל' תבו רבנן
בע שמתא אומי חין מכסין לא בעפר ובית
הלל אומי מציבו אפר שקדוי עפר זכת ולחן
לטמא מעפר של החטאת ובית שמאי אומי
עפר שריפה איקרוי עפר סתמת לא תקרוי
תבא הוספון עליהן השחור והבונחל ונקרת
המקילים ויש אומי אף הפדניך כונפש
כל בט להביד מה גרם כל תכלון ובמתנה
הוא שאמרכו האוכל הוא שנכרת הא חין
נכדתיך על ידי גדנלים ולא על ידי קטנים
וכל נפש וכול אף הגוי בכלל תל גד
אוגר יכול גד תושב תל מזרח מה מזרח
בדות אף גד בן בית אשר תאכל אכיל
לה פחות מכזית אשר תאכל נבלה פוט
לחוטם ולעפרנים ולכנפים ולנוצה ולשכל
טלביצים וכול תהא מטמא בגדים בתוך המ'
עיס תל וכבס בגדין ורחץ בשרן במוט עד
העדנ וטהר מינה מטמא בגדים בתוך המעים
יכול תטמא בגדים בתוך הפה תל נפש אב
בית הכפש היא מטמא אוכה מטמא לא
בתוך המעים ולא בתוך הפה וכול אם הקאה
תהא מטמא בגדים בדרך יציאתה תל אשר
תאכל בדרך אכילתה היא מטמאה ואינה
מטמאה בדרך יציאתה וכול אף נבלת
העוף הטמא תהא מטמא בגדים בבית
הכלישה תל אשר תאכל נבלה את שאינקה
משום כל תאכל נבלה יצא עוף טמא שאין
איסורו משום כל תאכל נבלה כד' יהודה
וחכמים אומר נבלה וטרפה נבלה שישבה
טרפה יצא עוף שאין לו טרפה אשר
תאכל נבלה תל טרפה אמר יהודה אם
טרפה חיה והלא כבד נאמל נבלה ואם טרפה

מתה הרי היא בכלל נבלה אם כן למה נאמרו
כמו לשחוטת אמר מהאיד מהאם נבלת בהמה
שהיא מטמאה במגע וקמטא שתיטתה
מטהרת שריפתה מטומאתה נבלת העוף
שאינה מטמא במגע ובמטא אינו דין שתהא
שחיטתה מטהרת שריפתה מטומאתה מה
מצונו בשחיטתה שהיא מכשרתה לאכילה
ומטהרת שריפתה מטומאתה אף מליקתה
שהיא מכשרתה לאכילה תעוד את שחיטתה
מטומאתה ל' יוסי אומי דיוה כנבלת בהמה
ששחיטת מטמאת שריפתה אבל לא מליקתה
יכול המליקה שבפנים תהא מטמאה בגדים
בבית הבליעה תל נבלה וטרפה מה נבלה
שאינה מתנת את האסור אף טרפה שחיבה
מתנת את האסור יצאת המליקה שבפנים
שהיא מתנת את האסור וכא המולק קדשים
בחוץ ומליקין בין בפנים בין בחוץ שאין מתירין
את האסור מחריס אומי באזרח ובגד
את שאינן שוה באזרח ובגד יצאת מליקה
שבפנים שאין איסורה שוה באזרח ובגד יכול
השוחט מולק בפנים וקדשים בין בפנים בין בחוץ
יהא מטמאין בגדים בבית הכל תל נבלה וטרפה
מה נבלה שפלות בפנים כבחוש אף טרפה שעות
בפנים כבחוש יצא השוחט מולק בפנים קדשים
בין בפנים בין בחוץ שלא שוה בפנים כבחוש
וכבס בגדין מלמד שקרא מטמא בגד עד
שיפרוש ממטמאין בגדין ריבה כל מיכה
בגדים ומל לעשות שאר כלום כבגד תל וטמא
יכול יטמא אדם וכלו חרש תל בגד בגד הא
מטמא אינו מטמא לא אדם ולא כלו חרש
כמצא אומי היה אנכל נבלת העוף הטהור
וידן אחת על גבי חבירו שיהא טהורין
ואם לא וכבס נשאר עין יכול על פיבוס בגדין
יהא עכוש כדת תל ובשרן לא ורחץ ושח עוק
הא פיצו על כחיצת גבו עכוש כדת ועל פיבוס
בגדין חרשנים מיפן אבי טמא שנכבס למקדש

ונתנו חכמים עיניהם כל הייא ובנו כדב ער
דאמ רב יהודה אמר רב בכל יום ויום בת קול וצמח
ואומרת כל העולם כולו נשוק בשביל חגיגה
בני ואיכה בני דיון קבחו רובין מערב עבת לעצ
עבת השוחט ונל טרפה והשוחט לעז ד
השוחט חולין בפנים וקדשים בחוץ חיה ועור
הנסקלין ל מלי מחייב על ושכך לבסה וחכמים
אמא אשר יוכל לשפך וכסה עמיטה שהיא כשה
לאכול חייב לכסות ושאינה כשה לאכול
כטור עלכסות ושכך וכסה צמה שעכך
וכסה לא יכסה בדגל שלא יהא הסתור
בזיות עליו ושכך וכסה מישע שכך הוא
יכסה ומל שאם שחט ולא כסה ודאנו חחר ש
חייב לכסות על אמא לבני ישראל אזהרה
לבני ישראל תביא חידוך ושכך וכסה
מי שעכך הוא יכסה ומעשה באחד
שעכסו וקיס חבירו וכסה וחייב רבין שמעון
בן גמליא ליתן לו עשרה זהובים או בעיות לה
שכה מצוה או שכר בדיקה תאשמע אמר
לית הקווא מוצא לו מו שיער היום לא בדת
דוח ומי שצדק רוח לא יער הכיס דפת כי הכה
ויער הרים ובזרא דתא אמיליה שוטה שכול
לסופיה מי צבאות שמון אמא לוח קבע לזמנא
תלתה זמי דמה דרמא לך תובתא איתוב ל
בתצטתא תלתה יומי ביהודה יתיב ל וקא בעי
פומדא אמרי ליה מוכא דקאים חבא קחתי
חפשיה ויתנו בצורתה רחש עלמתי ושקוב
חומץ אמא ליה רב מצער טובות תע אויבך
ככל מן כגב ומת אמיליה רצונך שתפעוד חזלי
אמא ליה היון לאחד שאכלו שתו אמר לו כוס
שלברכה אתה ענתה או ארבעים זהובים אתה
נוטל אמיליה כוס שלברכה חני שנתה יעתה
בת קול ואמא כוס שלברכה שזה ארבעים זהובים
אמא יתחק עדיין ושנה לאותה משפחה נגדו לו
דומי וקדאין אותה משפחת בית בר ליואלעם
ושכך וכסה מלוא שוכסו הוחסיה ונתגלו

תע

ידו יאכל
קו להבנות
את חז

פטור מלכסות אמא ליה רב אחא כריה דאמא
לנבאשי מאי שכח מהשב דאמא מר השכ
אכלו מאה פעם אמא ליה התם לא בת מיטוט
הכח בת מיטוטא וכסהו כסתהו הרות חייב
לכסות אמא דאמא ברב חנא חמי ל ונמך
לא שנו לא שחדר וכסתה אכל לא חזר ו
ונתגלה פטור מלכסות וכי חזר ונתגלה
אמא חייב ליה ליה אמר רב פפא אחת
חומרת אין דחוי אצל מצות ומטאי שנת מווא
יתנא השוחט ובבלע דם בקרקע חייב לכסות
אמא צירא התם בשדי שומן ניכר את
דמא וכסה מלמד שכל דאנו חייב לכסות
מיכחמי דם הכותב ושעל הסכין חייב לכסות
אמא עוריה אימתו בזמן שאין שם דם אמא
הוא אבל אם יש שם דם פטור מלכסות
וכסהו יוכל וכסו באפנים או יכסה עליו
מתקבלי תל בעפר ואין לילא עפר מנל לרבות
זבל דק וחול דק ושחיקת חבטס ושחוקת
חרסום וכעורת שלפשתם דקה ונסורת של
חרשים דקה ולביצה ומגופה שכתשן תל
וכסהו או וכסהו יוכל שאמא מכה לפזנ
גב וחול הגס ושחוקת כלי מעבנות ולביצה
ומגופה נולת בתשן וקמח וסובין ומורסן
תל בעפר ומה דאית לרבות אתא ליהוצא
אתא חחר שדיבה הכת מועט מדבה חני
את לו שהן מין עפר ומוציא אמי אתאן שח
מין עפר שתמצא תמצא ככל שרנן שח
בן גמליא חומי מה עפר מיוחד שהוא מגדל
צמחים מכסין בן אף כל צבי שהוא מגדל
צמחים מכסין בן יצא רבד שאיכנ מגדל
צמחים אין מכסין בן דרש רב כחמך
בר רב חסדא אין מכסין לא רבד שזרעו
בן ומצמיח אמא רב הונא הא כורכא אמא
ליה רב כחמן בר יעקב לרבא מחי ברכות
חנא אמרתה ליה ומיהא מתניתא אמרתה
ליה הוי מהלך במרדכי ואין לו עפר לכסות

שונך

שלמעצמיים כיוצא בהן ל יוסו תבלולו חומ
אחר שהכת שוקל מעשה ארץ מצרים כל
עשה ארץ ככעך ומעשה ארץ ככעך כמעשה
ארץ מצרים מפכי מה זכו הככענים לושב
בארצם ארבעים ופעים עד והצדוק שבע
שנים נצטתה כל על אל לא בשבד שכוכח
את אכמה אלו שאמי לו שמענו ארני נשיא
להים אתה כתוכ נצו אדם שב נצדו את אברהם
אבינו זכו לושב בארצם ארבעים ושבע
שנים רבן שמעון בן גמליאל אומ' משום
ל יהודה בן לקישה הרי הוא אומ' האדם הגדול
בענק הוא והארץ שקטה ממבלחמה בעתם
שכובדו את הצדוק זכו שתשקוט עליוה
הארץ או כמעשה ארץ מצרים וכמע ארץ
ככעך לא תע יוכל לא יכבו בכיובות ולא יטעו
נטופות כמותן תל ובחקתיהם לא תלכו לא
אמרתו לא בחקים החקקים להם ולא בנותיהם
ולאבות אבותיהן ומה היו עשיון האיש
נושא לאוש והאשה לאשה והאיש נושא
אשה ובתה והאיש נישאת לשנים לכך
נאמי ובחקתיהם לא תל אה ובחקת
לא תל וכימה הכיח הכת שלא אגרו והלא
כבר נאמי לא ימצא כך מעצור בנו ובתאש
וחבר חבר ושוחל אוב וידעני ומה תל ובחק
לא תל שלא תלכו בנימוסות שלהן בדברים
החקקים להם כגון תדטאות וקריסאות
ומסטרמות ל מחיר חומ' או דרכי האמרי שמן
חכמים ל יהודה אומ' שלא תכחור שלא
תגדל עינות שלא תספר קמיי' ושמה תאמר
להם חקים ולכו איו חקים תלא את מעשטי
תע ואת חקתיש ועדין יש מקום ליעד הדע
להרהר ולומר שלהן כאים משלכו תל
ושמרתם ועש' כי היא חפן כל לעי העמי
את מעשטי תע לו הדינין ואת חקתי
או המדרשות תשמ' זה המעשה ללכת בהם
זה המעשה תשמדו ללכת בה לא המעשה

כגיד לא המעשה כגיד אה את מעשטי
תע לו האדום הכתובים שלא לא נכתבו בדוק
היה לבתום כגון הגשלות ארעיות ועל וקללת
השם וספיות דמים שלא לא נכתבו בדוק היה
לכתבם ואת חקתי תש לו דברים החקוקים
בתורה שיער הדע משיב עליהן ואומות העולם
משוכין עליהן כגון חטלת חזיר ולבישת כלל
איום וחליות יבמי וטהרת המצורע ושעור
המשתלה שיער הדע משיב עליהן ותוכנות
העולם משיב עליהן תל אמי וני' חקתי
אין אתה נשמי להשיב עליהן ללכת בהם
עשם עיקר ולא תעשם טפילה ללכת בהם
יהא משאך ומתנך לא בהן שלא תערכ בהן
דברים אחרים כפלוני שלא תאמר למדת הכ
מת ושדל אך אמו חכמת האומות תל ללכת
בהם לא לופטר מתוכן וזו היא שאל ארמ
את ל ושמעל מה תאמר אך נאמי חכמת יונס
אמלו כתוב כתורה והגות בו יומס ולולה זח
ובקש לך שעה שאיכה לא מקהיוס ולא חללה
נלך ולמר נה חכמת יונס והא יהו לך לבדך
ואין לקריס אתך ואומי כהתהלכך תכחה אתך
נשכבך משער עליך נקיעות היא תשיחור
כהתהלכך בעולם הזה בשכבך תשמור עליוך
נשטת המיתר והקיעות היא תשיח יך
לעולם הבא והא הקיען נדנכו טכט עפל
ושמא תאמר תבד סבוי נאמר סוכניו תל אע
עני חכי סכך ואמי סוכניך ועל ככחוכך
והא ועדיקנה אנהווא ואומי כה אמר יימון
ישמא וגול יני עב אטדאשין ותכיחרון ואומי
אמי יני ראשון ואת אחר וכוס חני הוא
ושמדת אלת חק ואת טש ליתג שמירה
ועשויה לחקים ושמירה ועשויה למשפט
אז שמל את חק ואת מעש יפול שאק לי
לחמה שפירט הכת שאר דקדוקי הפרשה מג
תל שמרתם את חק ואת מעש משיעשת
אתם הא היה ל יכמה אומי מל אתה חומי חמלו

אשר עשה יי' אל ישראל ואל האומות אשר סביבם
ועל ישראל ואל האומות אשר סביבם
ועל ישראל ואל האומות אשר סביבם
ועל ישראל ואל האומות אשר סביבם

במצד עבד כבוד כבוד עבד ואם לא יכנס וכל לא יל
 וכל צו כשוגג מביא קרבן עולה דורר שנתכנס
 אשר תגע בכל אבר טמא והזרק כלים טמאים
 למקדו חפלו היו כלים שנגעו במת פטור מק
 הכדת אבל חייב מלקות על ואם לא יכפ על
 ביכוס בגדיו לוקה מרבעים ומז שאינו מוד
 לא בטומאת מקדש וקד הזהיר ועבש על ידי
 טומאה וחייב קרבן על ידי טומאה מה קרבן
 שחייב להבין על ידי טומאה בטומאת מקדש
 נקדש הכת מרבי "אף עונש ותשדה חסונין
 כאן על ידי טומאה בטומאת מקדש נקדשו
 חמרים אומי ונשא עובד וכשא עובד לגידה
 שזה מה נשיחת עין אמי להלבכת מקדשות
 ודבר יי א משה

דבר לבנוש ואם לאם חנו יין להי ל שמעון
 בן יוחאי אומי זה הוא של להבין חכמי יני אהוד
 אש הוצאתיך אני הוא שקיבלתם מלכותי
 עליכם במצרים אמרו לו היו והיו קיבל מלכותו
 קיבלו גזירותי לא יהיה לך אהים אחרים על
 פני הוא של כאן חכמי יני אהוד שקיבלתם
 מלכותי עליכם בסוכי אמרו לו היו והיו קיבלתם
 מלכותי קבלו גזירותי כמעשה חרץ מצרים
 לא תעשו ל ושמעאל אומי חמורות הקעדיות
 שהוא פותח בן ביורסי וחותם בהן ביוד הי
 ל אומי גלוי וידוע לפט מי שאמי והיה העולם
 שסוף לנתוק בפניות לבך בא עליהן בגידה
 אני יני אהודים רענו מי הוא גוזר עלוכס וכך
 מציון שנתקו בעריות של וישמי משה את העם
 בפה למשל על עסקי מעפחות וכן מלאכי
 אומי לבן וזאת שנית תעשו כסות דמשה את
 מצבת עי אמי להן וזאת תחלה בברכיותם
 בימי משה אמרו לו ולא אחד עשה ושאר
 חזן לן לא מי שבא את ישראל בראת האומות
 אמי להם ומה האחד מכהט זכר אהים ענו
 כולם ואמרן יכרת יני לאיש אשר יעשה ער
 ועובה לא יהיה לו עד בחמית גלגל עונה בתלמידים

ואם היה כהן לא יהיה לו מאש מנה ליי צבחות
 והאלמבני יהודיע צן לשיב הסהן הגדול חתך
 לפסככלט החורכי ואמריההן מעלוי ל אומי
 דבר לבני ישראל ואמלאהם אמור להם חף אע
 משהר וכסס שאמרתני לך וקבלתכך אמור
 להן ויקבלו ואמרת להם הרי זו חזה דה
 לבית דין יני אמי יני אמי הוא שאמרתיו ונוו
 העולם חנו דיון ואע מלא חמסים חנו דיון
 להיפרע אומן לשפס שפר חנו הוא שפרעות
 מצוד המכול אומכשי פדום אמן המצרים
 ועפוד לומרע אנס חס תעשו כמעשיותם

במעשה

שלא היתה אומה באופנת שהתעבון מעשה
 יותר מן המצרים תל כמע חרץ מצ לא תע
 ומז שדור האחרון התעבון מעשיות יתר
 מכולק תל כמע חרץ לא תע ומז למקוס
 שושבן ישראל בו שהתעבון מעשיות יתר מכל
 לן תל אשר ישכ בח לא תע ומז שושבנת
 שלישראל היא ברמה לכל המעשים הלא
 תל אשר עב כהלא תעשו וכמעשה
 חרץ ככ מצ שלא היתה אומה באומות
 שהתעבון מעשיות יתר מן הכנענים תל
 וכמעשה חרץ כנען ומז לדור האחרון
 שכתעבון מעשיות יתר מכולק תל וכמעשה
 חרץ כנען לא תע ומז למקוס שבאנו בישראל
 שהתעבון מעשיות יתר מכולק תל אשר אע
 מביא את שמי לא תע ומז שבאתק שלשר
 ברמה לכל המעשים הללו תל אשר חנו
 את שמי לא תע ל שמעון אומי כרי הוא
 אומי מי פעל ועשה קודא הדורות מראש
 מלמד שזמן לדור החייב שיבואו וישראל
 ויפדעו מהן **במעשה** חרץ מצהקיש
 מעשה מצרים למעשה כנענים ומעשה
 כנענים למעשה מצרמה מעשיות עלבנענ
 שטופין בעל נבבלוי עביות ובשפיות דמים
 ובמשכב זכור ובהרבעת בהמה אף מעשיות

הואיל ומותר באשת הורגו והרגו מותר
באשתו אם למדתי שהוא חסור כבת הורגו
אף הורגו יהא חסור בבתו אם אמרת בכתב
עדות מן הדין לכך נאמי איש איש לכל שאר
בש כללי ערות אביך ועדות אמי פרט כללי
ופרט אין בכלל אמה שבפרט אפי"ן
אני דייק לפרדע ונאמן לשלם שכר
עדות אביך זו עדות אביך ממע"ה דיימוות
זכר לא תשכב כטקא לחייב עליו שתוסידונ
יהודה דאמי רב יהודה בוי הכא על אביו וחייב
שתים" אמי רבא מסתבדא מילתא דרב יהוד
בישנא ופטוגג ולתדבך והחיי דקאמי גוי לשנא
מעליא קא דאיו סלקא דעתא גוי דוניה מאי
טבתו קטלא בתרי קטלי קטלת ליה
וערות אמי זו אמו וכשחזת אומי אמי היא
למאני עונש לאמו שאיבה חשת אביו רבמי
רב שיסא כדני דרב אורי אמר קרא אמר הויא
עשה הכת לאמו שאיבה חשת אביו נכאמו ש
היא חשת אביו עדות חשת אביו לחתמו
חזרה לאשת אביו ומז שהיא מוזה עלחשת
אביו אף לאחר מיתה תל עדות אביך היא ומו
שהיא עכוש פליב אף לאחר מיתה תל להלך
עדות אביו גלהמות יומתו שניהם דמיהם
נמצא חתמו שאשת אביו עדות עליו לעולם
בין מן האירוסין בין מן הנשואין בין בחיי
אביו בין לאחר מיתת אביו ואם בא עליו בחיי
אביו חייב שתים משום אשת אביו ומשום
אשת איש שחדו שני האוסול כאן כחשת
וכמעת אומי שהיא על אמו שהיא חשת אביו
חייב שתים בין בחיי אביו בנלאחר מיתת אביו
אחת משום אמו ואחת משום אשת אביו
עדות אסתך בת אבא ובת אמי חחת אחו
תו מאביו ואחת אחותו מאמו בין מהפסא
בין מזכות כגון שזיננה אמו או אבת עס
אחרים והיתה לו אחות מזכות הדין ענוה
עליו על מולדת או מולדת אביו עדות בתבך

או בת אבך מאחר שאמר בת בתו ובתבך למת
שבתו חסודה עליו ומכני מה שתק ממכה
הכת מפני שיכולין אכו ללמוד אותה מגזרה
שזה דתכיא בתו מאכנסתו מכ אמר אביי קל
וחומר על פת בתו עכש הכת על בתו לא כל
שכך וכי עובדין מן הדין אלו מילתא בעלמא
הוא רבא אמר אל לוי רב יצחק בר אבדימי
חתיא הנה הכה חתיא זמה זמה דכת עדות
בת בכך חו בתבך לא תג על כיער הכהכות
עלות אשה ובתה לתג אחת בתבנה ואחת בת
בתה לא תק שארה הנה זמה היא מה הכה
חמי באשה ובת בכך ובת בתה אכורה אף
הנה האמור בבת בכך ובת בתו תהא אכורה
ומל שתהא בעדפה שהרי כאמי עדות בת
בכך סן פיעותך הנה וכאמי בעדות חשה ובתה
שארה הנה וכל בה זמה וכאמי ואיש אשר יקח
את אשה ואת אמה זמה היא באש ישכסו
חתו ואת מה זמה האמי כאן שדיפה תפזמא
האמי להלך שריפה ותכיא לתהי גזירה שנה
קלה בעיבך שהרי בתו אחר מגופית נדהווא
למדה הכת לא נגזרה שנה חתיא הנה הנה
חתיא זמה זמה ככמה הבא על בתו נעטוואתו
חייב שתים אחת משום בתו ואחת משום
עדות חשה ובתה עדות בת אשת אביו
זו אחותו שהיא לו בת חשת אביו שחייב על
שתים משום אחותו ומשום בת אשת אביו
ינסי ביל יהודה חותמי חייב לא משום אחותו
בלבד אפי"ן מעמיהו דרדכך אגרי מכריכת
עדות מחתך בת אב עדות כהאש אב מולדת
אביו למא לי שאע מינה לחייבן שתים משום
אחותו ומשום בת אשת אביו אחותהיא
יכול אפלו שפחה אפלו ככרית תלבת אשת
אביו" אובב אשת אב אפלו מאיש אחר תלך
מולדת אב אספן למא נאמי מולדת בית אומול
חוצ בין שאומריך לו קיים בין שחולו הניעיא
עדות אחות אביו לא תג אחת אחות

גוי ועושה את התורה הרי הוא כמחן גדולת
אשר יעשו אתם הכהנים הלויים וישראל לא טעם
כן לא אשר יעשה אתם האדם והא נאב תעשה
הכהנים הלויים וישראל לא כאמי בן לא זאב תעשה
האדם יניא אהים " והא נטחו שער וובאו כהנים
בלים לא כאמי בן לא וובא גני צדוק והא זה
השער לפני כהנים ולויים ויש יבא ובו לא טעם
כן לא צדוקים וובא בן והא רבנו כהנים ולויים
ועשה לא נאמי פן לא רבנו צדוקים ביעו והא
היטובה עי לכהנים ולויים ויש לא כאמי פן לא
היטובה יני לטובים הא אסלו גוי ועושה את התורה
הרי הוא ככהן גדול " וחו בהם לעולם הבא אם
תאמר בעולם הזה והלא סופו את הנא האמה
אני מקיים וחי בהם לעולם הבא " דא
וחי בהם לא שומות בהם " היה לנישמע
אומי נא אתה אומי שחם יאמר ובו לאדם
בינו לבין עצמו עבוד עני ולא תיהרה ועבוד
לא ויהרב תל וחו בהם לא ומוות בהקתו ופני
אכלו ברבים ישמע להק תל ולא תחלבו את
שם קדשו ונק בת בני ישראל חם מקדשיו אתם
את שמי חק אני מקדש את שמי על ארבעים
כעם שעשו חכניה מושא ופשיה שהיו כל
אומות העו שטוחין לפני העלם והן עומדין
דומין לתמדה עליהם מפניש בקבלה זאת
קמתר ומפה לבמר " אמרת חנה בתמר
חקזה בסכסין " היום אני מתעלה בה
לעיני כל האומות היום חני נפרע להק מסגלה
היום אני מחיה להן את המתים " אמר אשא
לברכה מני אמר וכתן מחי דלת העלני בתמר
חחזק בסנסכין אמי הקפה אני אמרת אעלה
בתר אחסכ ועכשו לא עלתה בירי אאנסני
זחת ומח טנה חכמה מושא ועשריה ולית
הלכתא בר ישמעל דאמר יבן אמר יוחכך
מעוס ל שמעון בן יוחאי כמכו ובמרן בעליות
בות נתזה בלוד כל עבירות שבתורה חם אומ
כל לאדם עבודת תיהרגי עבודת יהרג תנן

מעט וגלוי עריות ושפימת דמים
קני אכי דייך להימדע ואחמך לטעם עכד
איש איש מה תל איש איש לה בא אתהגוים
שיהוא מוזהרין על העריות כישורא והא אה
מהכא כפקא מהתם כפקא לאמר זה גלוי
עריות התם בעריות דיריהן " הכא בעריות דוד
דקא תתני בא על עריות ישראל גוי ויניסל
לעמו הלכתא אמר י יוחכך לא נעלמה לא
לנערה מאורסה " לדיריהן דלית להן איניכך
לזה בדינא דדן חבל אשת אוש בדינא דודי
דויניכך " והא תגיא בא עלנערה מאורסה
נידון כסקלה על אשת אוש נידון כחנק אמר
רב כחמך בר יצחק כגון שבכנסה לחופה ולא
כנעלה דלדיריהן לית להן דתאני ל חניטה בעו
לת בעל וש להק " ככנסה לחופה ולא כנעלה
אין להק " דא איש אוש " איש אוש הוא
דדונשקהת יתר אין דודשין מבאן אמרוא
דודשין בסתרי עריות בשלשה מפני שאמר
טרוד בשאולת הרב והשנים נוסאין ונותני
זה עם זה ואון דעתך פנויה לשמוע ולפושד
עתו שלאדם קרובה אצל עמוות חם כסתפקון
דבר ששמע מורה בולחקל לפיכך און דנרשין
לא לשנים בדי שיהיה האחר השומע מפנה לבן
וונעמה שישמע מן הרב " לחתקרבן
מה תל לפי של אוש אוש " שיכולין לו לא
איש שהוא מוזהר על ידי אשה אשה שהיא
מוזהרת על ידי האיש מג תל לא חקרבנו הרי
כאן שנים לאמי ולא אשה בכדתמי לחתקרב
חוק לילא שלא יגלה ומג שלא יקרב תל לחתק
רב " אין לילא כדה בלתיקרב ובלתגלה ומג לכל
העריות שהן בכל תקרב ובלתגלה תל לית
תקרבן בללות " לכל שאר כש לא תקר
כללי ערות אביך וערות אמי מוט כלל נפרט
אין בכלל לאמה שבפרט " מחיל ומותר בבית
אחי אבין ואחי אבין מותר בבית חם כלמדתי שהוא
אפור באשת אחי אבין אף אחי אבין והא מקור
באשתו

מיוחדת שהיא והייצוק על זיונה כדת ועל
שגרתה חסאת ואפסר לה יכשא לחזיו ואסורה
ליבס צנתה אסורה אף כל שהיא ערוה והייב
על זיונה כדת ועל שגרתה חסאת ואפסר
ליכשא לאחים ואסורה ליבס תהא עררה
אסורה יצאו עש עריות חמורות שאמרו הוחיו
ואי אפשר ליכשא לאחים שיהיו צרותיהן
מותרת שאין צרה לא מאח " מכאן אמר עש
עריות חמורות מלא מפט שהן בשואות לח
ריס צרותיהן מותרות אמו ואשת אביו ואחות
אביו ואחותו מאכין ואשת אחיו מאכיו ואשת
אחיו אביו " הכא כרת והכא כרת הכא ממזר
וקכא ממזר מאי חמורות שאינן וכולוכ
ליכשא לאחים שלא בעבירה " כיצד
פטרות צרותיהן היתה בתו או אחת מחמש
עשרה עריות אן בשואה לחל ולן אשה חות
ומת כעס שבתן פטורה כך ערתה פטורה
הלכה ערת בתו נטשאת לחמיו השני ולא אשה
אחרת ומת כעס שערת בתו פטורה כך ערת
צרתה פטורה ואכלו הן מאה " אשה הני מילי
אגריב יהוי אמי קרא לערר התורה ריבתא
צרות הרבה אצל ערוה אחת כבאשי אמינות
צרה לא עריבה קרא סכארא הוא צרה מאי
טעמא אסורה רבמקום ערוה קימא " ערת
צרה כמי במקום צרה קימא " אזהרה שמעך
עובש לא שמעבנותל כו כל אשר יעמי התו
הזה וכברתו " ולא אשה ככדת טמי לאתק
זו אזהרה לנו על צרה " ואחר הכא על הנדה
אחר הכא על יולדת זכר כל שבעה או על
יולדת נקבה כל שבעה עשר " או על הנדה
בין גיולה בין קטנה סלימי זובה וספירתה
בין שפחה בין משוחררת והוא שתהיה מצת
שלוש שנים ויום אחד הכל בכרת שהכל נקרא
כדות " שצרה הוא אומי שבעת ימי תה כדות
ובצרה הוא אומי כל ימי זוב טומי כימי נדתה
תה " ובמלאת הויז אומי כימי כדות דותה תה

וטמאה שבועים ככד והוא שטובה חחרה
יס הקטנים אכלתם לא טובה אכלו כשתהו
כמה שנים עריון הן עריון ככרת שבוי ו
ועבילתלה הכת של ורחצו במים בכין חבל
כל טמא שהוא בטומאתו ער שוטב נכ
דא לא תקרב מלמד שאסור לאדם לידבק
באשתו כשהיא נדה ואצל שהיא בכסותה והוא
בכסותו ולא יקרב בה ולא יגע בכשרה ואכלו
באצבע קטנה ולא יאכל עמה סקערה אחת
מכני הרגל עברה " איכעיא להו נדה
מהוא שתישן אצל בעלה היא בצגדיה ותה
בבגדו תחצמנע ואת רעהו לא טמא ולאשה
נדה לא יקרב מקיש אשתו טה לא שת כעוה
מה אשת רעהו הוא בבגדו והיא בבגדה חסון
אף אשתו נדה הוח בבגדו והיא בבגדה חסון
תנא דבי אהו מעשה בתלמוד אחד
שקרא הרבה ושנה הרבה ושימש תלמודי חכמי
הרבה ומת כחצי ימיו והיתה אשתו כוטלת
תפלגין שלו ומחזרתן בבתי ככסות ובכתי
מדרשות אמי להן כפ בתורה כו היא חייך ואורך
ימך בעלי שקרא הרבה ושנה הרבה ושימש
תלמודי חכמים הרבה מכני מה מת נחצי
ימיו ולא היה ארס שה שיבה רבם חמי אבא
זיה כעס אחת נתארחתי אצלה אמרתי לה
בתי כימי כידותך מהוה אצלך אמי לו חוס
ושלוס אכלו באצבע קטנה לא נגעבי בימי
ליכוכיך מהוה אצלך אמי לו אוכל עמי זון
תה עמי ולן עמי בקדוב צשר עלתה ופתה
לדבר אחר אמרתי לה בדוך המקום שעמך
שלא נשא פנים לתורה שהרי אמי תגדה וע
אשה ככרת טמי לא תקן " כי אפא רב אמי אמי
מטה הוה תומי במערכת אמרי רבי אהקבד
אסף אמי וסעב מפס יק ביניהן " הולכה וכו
ספורה כימי נדה ער שתטבול " לאשת
עמי להוציא אשת חדש ושונה ואשת טומטום
ואנדבוכס ומרשת ושונה אשת הפקה שאין

לח

אביו בין מק האב בין מק האם בין מנשואין בין
משנות הדין עמה עליו משום חנות אב שב
שאר אביו היא מכל מקום ערות חנות אמ
אחת חנות אביו מאמה ואחת חנות אביו
מאביו בין מנשואין בין משנות הדין ז' ענ'
וה עליו משום חנות אב שב בו שחר חמך
היא מכל מקום ערות אחי אביו לחתג
זה אחי אביו ממש לפיכך הבא על אחי אביו
חייב שתים משום ערות אחי אביו לחתג ומשום
ואת זכר לא תשכב אשתו לא תקדו אשת
אחי אביו שהיא ערוה עליו לעולם בין מק האירוקן
בין מק הנשואין בין בחיוב בעלה בין לאחר מיתת
בעלה שב דדתך היא מכל מקום והוא שיהיה
אחי אביו מאביו אב אשת אחי אביו מאביו
שניה ואינה ערוה דא דדתך היא אמ
רב הוטא אמר רב מכאן שהאשה כבעלה שב
ערוה אחי אביו לא תג אשת לא תקדוה
והלא אשת חלו היא לא מיכאן למדנן שהאשה
כבעלה ערות כלתך לא תג הבא על
כלתו חייב עליו משום כלתו ומש אשת
איש בין בחיוב בכו בין לאחר מיתת בנו בין מק
האירוקין בין מק הנשואין וליתויב נכח משום
אשת בנו אחי אביו פתח הכת בכלתו וקוים
באשת בנו לומר לך זו היא כלתו זו היא אשת
בעש אשת בכך היא דא לפי שכלתך
יכולתו שפחה אפילו בכרית תל אשת בנו
היא לא חמתי לא באשה שיש לה אישות
עם בכך יצאו עכזה וכברית שאין לה אישות
עם בכך ערות אשת אחיך לא תג אמר
תחייב אביו ואמר אחיו מאביו בין מק הנשואין
בין משנות שב עמת חמך היא מכל מקום
ערות אשה וכתב לא תג את בת בנה
ואת בת בנה זמה היא ובעונש הוא אמר
ואיש אשר יקח את אשה ואפ אמה זמה היא
חתיא זמה זמה מה להלן שלשה דולו אף
כאן שלשה דולע נחצאת חומי בין שקוד

אדם אשה באפרו על מקובותיה טעמים
וכל אחת מהן עמה עליו לעולם בין בנשואין
בירוש בין בחיי אשתו בין לאחר מותה ולו ה
אמה ואם אמה ואם אמה ובת בתה ובת
בנה זמה היא אמר הקב"ה מה בין זולאמה
ואשה אמה לא תקח לצ אמת חנות אשת
מאמה ואמת אחותה מאביו בין מק הנשואין
בין משנות הדין היות ערוה עליו כל זמן שאשתו
קיימת שנ לצרר לגלות על עלבוב
לגלות על על בח לאה כאמי עליה למוש
יבמה יבא עליה שומע אני אכלו על אחת
מכל העריות האמורות בתורה הכת מדבק
תל עליה נא כאך עליה וכאמי להלך יבמה
יבא עליה מה עליה האמי להלך במקום מצו
אף עליה האמי כאן במקום מצו וקח אמי
דחמטולא תקח ואין לו לא היא צרתה מנ' תל
לצרר לא לצרר לא היא ולא צרתה אין ליה
אחת אשתו שחר כל העריות מנ' אמרת
מה חנות אשתו מיוחדת שהיא ערוה ומיבין
על זונת כרת ועל שגבת חטאת ואסורה לביס
אף כל שהיא ערוה נחייבין על זונת כרת
ועל שגבתה חטאת תהא אסורה לביס ודל
לא הך צדמיהן מנ' חמרת חס אחותת שת
מיוחדת שהיא ערוה נחייבין על זונת ועל
שגבתה חטאת ומסורה להתביס צרתה אסון
טל לצרר אף כל שהוא ערוה ומיבין על
זונת כרת ועל שגבתה חטאת ואסון לביס
תהא צרתה אסורה מכאן אמר חמש עשרה
נשים פוטרות צדמיהן ועלות צדמיהן מן
החליצה זמן היבוס עד סוף העולם בתו ובת
בתו ובת בנו ובת אשתו ובת בתה ובת בנה
חמותו ואם חמותו ואם חמותו ואחותו ואחות
אביו ואחות אשתו ואשת אחיו מאמי ואשת
אחיו שלא היה בעולם וכלתו ואיכול שאב
מדינה אף שש עריות חמורות שיהו צד
צדמיהן חס ורנת חמרת חס אחות אשתו

מיוחדת

קדוין חישות' לא תתן שכב איך לוא אז מהנה
לאיש אזהרה לאשה מזלל לא תגזר'
ומזדעק לא תתן להעלתי זו אזהרה לכותב
מזדעקו למוסף ואיבו חייב עד שימסור למוסף
ועביר בחש' תמר' יתי אינו חייב עד שי'
מסרנו לכומעין שג' מזדעק לא תתן' אמר רב
אחא בר יהוה דדאבא העביר כל גזעו פטור שג'
ומזדעק ולא כל גזעך' להעביר אמר רב
יהודה אינו חייב עד שיעבירנו דרך העברה
היכו רחמי אמר אבוי שירא דלכני במצעי
וכנח מהחיי גוסא וכנח מהחיי גוסא דאנא
אמי במשורתא דפולייא' תכית כותה דרבא
אינו חייב עד שיעבירנו דרך העברה' למוסף
פניח אחי למוסף ואחך לשאר עג' חייב ל'
אעזר ביד סמעון אומי למוסף חייב ושלא
למוסף פטור' חמי חבוי' לעזר ביד שמואל'
חכניה בן אבסגבוס אומי מפני מה תפשה תגה
לשון מוסף כלשתמליכהו עליו אפלו צדור
אפלו קיסס' רבא אמר מוסף ערמי חייב ביטוח'
ולא תחבל את שם אהיך מגיד שהעובר
עג' מחבל את השם וכופר בעיקר' חגי
יני חגי דיון להיפדע וכאמי לשלם שכר
לעושי מעונו' ואת זכר לא תש' אזהרה'
לשוכב עם הזכור אחר הצא על הזכור אזהרה
זכור עליה חגי ביה לא תשכב לא תשכיב
והוא שיחיה בן תשע שנים יוס אחד' ואחר
הבא על הזכור או הבא על האנדריגוס ורך
זכרותו חייב שכ' ואת זכר לא תשכב לרבות
אבל אספת עליו דרך נקבות פטור'
משכב אשה אחד המענה ואחר הגומרה
חייב' תלעבה היא אמי הקלה תלעבה בועל
שמכחין נשותיהן נה ולכין אחר משכב זכור'
וככל בהמה בין גיולה בין קטבה ואחר
בהמה ואחר חיה אגוף בין זכרים בין נקבות
בין טרדן בין שסא בדרכן אחר המענה ואחר
הגומרה זו אזהרה לשוכב עם הבהמה ושוכב

וכשכב אחד הוא דקריבא ביה שבתך
ואשה לא תעלמני בהמ' זו אזהרה בפס עומה
לאשה המביאה את הבהמה עליה' תבל
הוא אמי הקלה ביות המנה תכלין וש בה
שמנחת בעלה וכרבת להמור' אתמא
בכל אה בין כבולן בין במקצתך' דרש תמא
ביל חנינה מאו דכת חל' ההרים לא תאכל
ועיניו לא נשא' אהריוס לא תכל זה שלא
אכל בצכות אבות' ועיניו לא נשא אגלובי
זה שלא הכך מקומה זקופה' ואת חשת
דע לא טפי שלא ירר לאומנות חביון' וז'
אשה טיה לא יקרב שלא כהכה מקופה שלו
צדקה זכר צדיק הוא חיו יחיה פשהיה רבך
גמליא מגיע למקרא הזה היה כונה אמר
מק' רעביר כוליהו הוה רחמי חרמא מפיקולא'
אמי ליה ל' עקובה לא מעתה לתטמאן
בכל אה בכוליהו חיון בחורא מעיהו לא' לא
באחת מכל אה הבא נמי באחת מכל אה
ב'וצא בו פושה לא לא ימט לעול'
בשהיה דבן גמליא מגיע למקרא הזה היה
בוכה אמי מין רעביר להו לכוליהו לא ומן טוה
חרמא מעיהו מוטה' אמר לו ל' עקובה לא מ'
מעתה לתטמאן בכל אה בכוליהו חיון בחרמא
מכיהו לא לא באחת מכל אה הבא נמי באחת
מכל אה' כי בכל אה נשא' הוה ל' המעדים
אשר אמי משל מפני לו תבבעים' ותגמא
הא מלמד שה ארץ מעוטמאה על ידי זבגים
הללו' ואפקד עונה על כיון שתכי פשת
את הפינקס מיר אטיגבה את חכל' ותקא
האמת יש כחדס שהוא מקיאת את מצוב'
ושמרתם אתם אתם נמים שאמרים אתם
פתחתם תחלה וה' בן בעל' אחותי כלה'
את הקתי או העריות' ואת מעט לא ההלכות'
ולא פגטו מכל הת' חלה בין כונן בין מקצתן'
האזרח זה חזרת' באזרח לרבות נשיר'
האזרחים' גר זה הגר' הגר לרבות נשיר הגרים

לשמות יין לכי כך נתתילתם שני חלקים
כך העליונים על ידו שאין בהן יצר הרע
נאמרה הקדושה אחת שב ומעלה קדושי
שאוכלת אכל התחתונים שיצרהרע מצו
בהן ניתן להן שתי קדושות והלאו היו
כופין אותן לכך נאמרו קדושים תהיו כקדוש
אני יי' ולמה כסמכה פרשת ערוות לפי
קדושים כלמך שכל הגורר עצמו מן העביות
פקוח קדוש וכן השוכני חומי הנה נאמרה
כי איש אהים קדוש הוא מאיכן ידעה שהיא
עה על מטותו קדוין שלפטתך ולא נדחה עליו
קרי לכי כך קדושתו קדוש יצד אבט
ישל מצדו שפרשה זו נאמרה בהקדש
ומכני מה נאמרה בהקדש למכני שרוב גופו
תורה תלויה בה דאמי ל' חכין משום ל' שאענון
מן יוחאי שלוש פרשות כתב לבו נאמרה בתורה
וכל אחת מהן יעשה ששים ששים מצות
ולא הן פרשת פסחים ופדשת כזקים ופדש
קדושים ל' לוי נעם ל' שילת דכפר תומר
תא שבועם שבועים חמיל תנחומא ולא פלגו
מן דעבד פרשת פסחים שבועים כלל עמה
פרשת תפילין ומן דעבד פרשת כזקים
שבועים כלל עמה פרשת שוטה ומן דעבד
פרשת קדושים שבועים כלל עמה פרשת
ערוות ד' מפי מה נאמרה בהקדש
שנשכובה עשר הדבות מבאן אמיתורה
נאמרה בקיני אשפות באהל פשעך וכשתלש
בערכות מואב בקיני הוא אומי חכבי קיני
ד' וכן חכבי יי' דהיפס להלך לא יהיה
לך ופאן לאתעשו לכם לילים להלך לאתעש
שבאן לא תשבעו בש' ל' להלך לכורמתים
הש ופאן את שבתת' תש' להלך כבוד את אבן
ומתאמי ופאן חיש אמו ומבין תיכמ' להלך
לא תרצה וכאן לא תעמר עלום דעך
להלך לא תנאף ובאן מות חמת הכתף נהג
להלך לאתגנב ופאן לאתגנב להלך לא
תענה ובאן ופאן תבחשו להלך לאתאמר

וכאן לאתעש קחת דעך קדושים תהיו
קדושים היו קדושים תה כיקר אני עי' לה' למר
אם מקדשין אתם עצמכם מעלה אני עליכם
כאן קדושתם אותי ואם אין אתם מקדשין
עצמכם כאן לא קדושתם אותי או תיכו חומי
אם קדושתם אותו הריני מקודש ואם לאו איך
אני מקודש תל' כי קדוש אני עי' לה' מקדושת
אני עומד בין מקדשין ופין שאין מקדשין
אבא שאכל חומי פומלו אלמלך ומה עליה
להיות מתקנה למלך ד' קדושים תהיו
כיקדוש הירמו בדרכי מה אני קדוש חף חתם
היו קדושים ופול לא הוה הגדול תל' אני יי'
אהיפס קדושתו למע מקדושתכם חיש
איך לו לאת חיש תש' מנ' כשהוא חומי תנחומי
כאן ששים אם כן מה פל' חיש לאת שהחיש
ספק בידו לעשות אשה אין כפיקה בידה לעשות
מפני שרשות תהרים עלוה אמיל חירוי בד
אבון כתגרשה שניהן שוון נאמרה חיש חמו
נאביותי ונאמית' ל' היך תירא הקיש מורה
אב למורה המקום נאמי כבוד את אביו ואת
אמי ונאמי כבוד את יי' מהונכך הקיש כבוד
אב ואם לכבוד המקום נאמי ומקלל אביו
וחמו מות יומי ונאמי חיש חיש כיוקלל להיו
וכשת חטאו הקיש בדפת אב ואם לכדכת
המקום אבליתי אפער לומר מכה כלפי מעל
ופן בדיון מפני ששלשתך שותפין בוכדו כתבתי
לעיל ל' שצאנו אנמי ככשים קודמילעך
ככל מקום וכול מפני שהן מוכחדין מהן תל' אם
ככש וביא קר' מלמד ששניהן שקולין תלים
ובני ובה תנדים קודמי לבני ונת' ככל מקום
יכול מפני שהן מוכחדין מהן תל' וכן זנה אותך
לחטות מלמי ששתיך שקולין האב קודם לאם
ככל מקום וכול שכבוד האב עורף על כבוד
האם תל' איש אמו ואב' ת' מלמד ששניהן שקולין
אבל אמ' חכמים האב קודם לאם ככל מקום
מפני שהוא ואמו חייבין בכבוד אביו לתומ
גלוי וידוע לפט מי שאמר והיה העולם שבן

ולא עבד עבירה אחת כותכין לו שכר כעושה
מצוה ל' שמעון ביר חומי הרי החת חומי קחזק
לכל חבל הרם ומה אם הרם ענפשו של אדם
חתה ממכו הפורש תמכו מקבל שכר גזל
וערות שנפשו של אדם מותנה לה ומחמות
הפורש מהן על אחת פעה וכמה שילצה לן
ולויותו ולויות דורותו עד סוף כל הדורות
ל' חכיה בן עקשיה חומר רצה הקצה לזכות
את יש לפי כך הדבה להן תוכה ומעונת
ש' יש חפץ לסעק צדקו יגדו לתורה ויחיד
כן יאמר בעל

הכת מרבר ככד קדושתו שלה קצה לפי
שמצינו דברים הרבה שנקראו קדושים
מלאכים בקדושתו קדושים שג' געזין נקוד
קדושים רבה " השמים מקדושתו קדוש שנה
קופה מקענון קדוש מן השמים הכבית
נקדושתו קדושים שג' ב' א' א' א' א' א'
הצדיקים נקראו קדושים על ופיה הנשתר
בעיון ונקודת ציון שלום קדוש אמר לו
מלמד שעתידין הצדיקים לומר לפניו קדוש
ש' קדוש יאמר לו " ושרא נקראו קדושים
ש' ואתם תהיו לו ממעלכת כהנים וגו' קדוש
העבדות נקראו קדושים ש' נשמרת את
העבת ליקדש היא לפי המצוות נקראו
קדושים ש' ב' קדוש היום לומר הקרבנות
נקראו קדושים ש' קדוש קדושים היא יבול
שקדושתו שלמו שג' והיה העולם כיוצא
בהן תל חי קדוש ב' קדושתו למעלה מן
הכל הוא קדוש ש' ואתה קדוש נשמו
קדוש ש' התהלכו בשם קדוש " וכפי כבודו
קדוש ש' א' ושב עלכסא קדוש " ורבונו
קדושים ש' כי זכר את דבר קדוש ומלאכיו
משלשין לפניו קדושה בפל עת קדוש קדוש
קדוש על צבאות " ואפ" כן מרוב העתק שטעו
קראו קדושים ולפיכך הוא חומ למטה אב
קדוש ומחנות קדושים קדוש אתי שר נחמד
להן שיהיו קדושים כדו שאשדה שכינתו בניה
מ' ממה שקרינו בעטן קדושים תהיו נ' קדוש
אט י" " ומפנימה הוא מזכיר ב' שר
שתי קדושו בתחלת הפרשה נבאסה משל
ל' לאחז שיהי לו מנתם ש' ליון נחושב
בן שומרון מקצתן שכלים ומקצתן כזרים
לשהיה כותן להן שכלם תיהנותן לשכנים
שני חלקים ולכזרים שלק חחר " אמרו לו
הכזרים ארוביבן כולנו שומרון כאחד
מפנימה נתת לנו שני חלקים ולנו חלק
חחר אמר להם אתם שירים ואין דרב
שכזרים לשתות יין " ואו שכלם דרכך

קדושים

מרשות חלוקה
הוא ראשון לכל האש
הוא האחרון לבדו אין
הוא שוכן בצבול וצבול
נטה כדוק שמים ותתוא
איש איש על עבודתו כל
וכולם ממקצת משתחווים
שואפים להקות צבעמו
ובכעיהם טהורה נעתים
ואומרים זה לזה הללוהו
לעזריכו אהובו על דבר
לכבוד שמיר ונחמתך
פלאות מתנהלתך
אל כל מצותך
ומבכיבו באשרתך
תשפטינו בעבודתך
נצחן מרכעיתך
והדרוכנו בנתיבותך
ובכינות במידתך
להתהלל עם חליתך
לכל יבוא גבורותך
ב' אין בלתיך
זה ש' חזק דוש ב' יין
כ' אין בלתיך

צמ"ע

הלוכה הנלך אחר היום כיצד קרב שמצותו
להואכל ביום אחד כאכל ביום זביחה וכל
כה הממוך לו עד שופלה עמווד השחר
ומרביהם עד הצות בלבד כדי להחזיק
מן הכסופה וקרב שמצותו להואכל לטע
ימים טאכל ביום הזביחה וכלוה הממוך
לו וממחזית עד שתשקעה החמה נמצא
כאכל לטע ימים ולילה אחת ואחר זמן
זה בוא הבקרא כותר והנותר עד יום
השליש בוא יפ הדין מצות עשה לערוך
הכותר ואינו כשרת לא ביום של עד יום
באש תשי וכלהעצים כשרים לשריפתו
של בוא שרף מכל מקום ואכלו
עונו ישא מפו השמו למרו כאוכל כותר הכת
מורכ שאם היה מזיד חייב כרת שכוונתו
תה ואם היה שובג חייב הטאת קבועה עונש
שמענו חזרה מן תל במלואים לא יאכל
בין קדש הוא של שבקדש פסול ליתן לאת
על חכילתו כואת קדש יני תלל ונכרתו
לדבות הפיגול שהוא קדש לפיכך חייב
עליו כרת ונכרתה הז לא הצבול הוא
לא אכוס ולא שובג ולא מוטעה מעמיה
ועמה בשלוש ובקרבם את קצול פוט
לשקצרוה לסטוס קדס מוה נמלוס שיבדתו
הדוח אובהמה ובקרבם פוט לשקצמה
גוים לעצמן מכאן אמרנו שיקד חת
שרהו ואתה כך נתגייר פטור מן חלקט
ומן השבחה ומן הפיאה מלפ שאין שבחה
לא בשעת עימוך אין לו לא קוער תלש
מל תל לקעור חוצר מל תל קעורכס אין
לו לא תבואה קטנות מל תל בארצכם
אילנות מל תל שרף וכול הורק והקטואין
והדלוע והמלפפנות והאבטוחים הכל
בכל תל קעור מה קעור מיוחד שהנח
אכל ונשמר וגדולו מן הארץ לקוטתו
כאחת ומכביסן לקיס יצאו אסטוס ופוחה

שאינו אוכל ויצא הקקר שאינו כשמה שנתעזב
פוט להפקר שכלו עזוב ויצא כמהין ופטרות
שאינו גידולי קדשע של קעור ארצכם ויצאו
ידקות שאעפ שלקייטתך במחת אבל אין מכה
לקיוס ויצאו תמיים שאעפ שמכנסן לקיוס
אין לקייטתך כאחת ארצכם אין מתכונת
עכיים כהצות את הארץ ומורו קופרים וק
כחוצה לארץ וארצכם אכל
של שותפין חייבת לא תכלה פאת אין פוחה
לא מחמת הכלי ואין פוחה לא שיש לה שם
נתיק פוחה את בקורא כתק בין בתחלה כבאמצע
הדין פוחה ובבבא שלא יפחות באחרונה
אחר משש פל המענויר היה ל שמענו קצת
בשבול ארבעה דברים ממנו לוי יתק ארס
פוחה לא בקור השדה מפני גזל עניים
ומפני ביטול עכיים ומפני מדאות העיין
ומשום שחתי תורה לא תכלה פאת מפני
גזל עניים פיצוי שלא ינחה ארס שעה פניה
ויאמר לקדובו העני בוא וטבל לך את הפיחה
מפני ביטול עכיים כיצד שלא יהיו העניים
ינשבין ומשמרין ואומי עבשו הוא כותק פוחה
לא ילכו וילקטו בשדה אחרת ויבואו בפטת
הכלו מפני מדאות העיין כיצד שלא יהיו
העובדין והשבין אומי דאו היך קצר מוש
פלו עיהו ולא הניח פוחה לעכיים ומשום
שאמרה תורה לא תכלה פאת פאת אולפאן
שאמר מן התורה נמצא בהם אין פתמאחד
מעשים ומוסיק למקורל השדה ולפי העל
יים ולפי העכוה וכל המוסיק מוסיקין כל
שכר ואין להוספה הזאת שיעור שרף
לא שדה אחרים שרף לחייב עלכל שדה
ושדה שלא יכיה משדה על חצתה מוסקת
או ממסיקין לפיאה הכחל אעפ שאינו מושך
והעלולית ודרך היחיד ודרך הדבים ועבול
הרבים ועבול היחוד והקבול בימות החמה
ובימו הגשמים והכור והכר ושרע אחר

אבד את אמו ותר מחב מפני שמסדלתו
בצדדים לפיכך הקדים בכת כבוד חב לכבוד
אם" וגלוי וידוע לפני מו שאני והיה העולם
שבן מתירא מחביו יתר מאמו מפני שמלמד
תורה לפי כן הקד הכת מורא קום למורא
שאין למנה אחת את ל' לעזר אבא אומי
השקובי מים וחימה אומי השקובי מים חיזה
מקן קורס אמי לו רכה כבוד אימץ ועשת כבוד
אביך אפיך שאתה ואימץ חייבין כבוד אפיך
בא לפניך יהאע חמי לוכין" חיזה הוא מוצא
לא עומד במקומו ולא ישב במקומו ולא מדבק
במקומו ולא סתג את דבריו ולא סותת את
דבריו" חיזה הוא כבודו מתלול הצפוקה
מלבוש ומכסה מכבים ומוציא חואוש אמו
וחביו תיראו יבול אם לו חביו ואמו לעבד
על אחת מפלעות החמורות בתורה ושמע
לחן תל את שבתתי תש כולכם חייבין כבודי
אני יני דברי הרב ודברי העבד דברי
הרב קורמין" לעשר בן מתיה אומי אבא אומי
השקובי מים ומצוה לעשות מצוה חניכבוד
אבא ועושה אמי את המצוה שמני ואבא מיני
בדבר מצוה" אוסיבן והודה אומי אם אפשר
למצוה שתעשה על ידי תחרוים תעשה על
ידי תחרוים" אמר אחת בד מתנה הלכה באוס
בן יהודה" אמר דאבא אמי ל' יצחק כד שמואל
כד מרתא גדולת כלמור תורה מכבוד תבואם
שכל אותן עטם שהיה יעקב תביבן בנות
עבד כללעגש עליבן כד פתיבין לעולם" ותב
לו דברים שארם אוכל פירותיהן בעולם הזה
והקדן קיימת לו לעולם הבא כבוד אב ואם
וגפילות חסדים והבאת שלום בן אדם לחביו
ותלמוד תורה כבוד כולם" לתבן
האילים לתבנה לעברין" ל' יהודה אומי חב
תבנה לדאותן נאמו" מכחן אמי כתב המהלך
תחת הצורה וחתת הצוקבי אסור לקרותו בטבת
וד' יקני עצמה אסור להסתכל בה חסלו בחולדבת
לתבן האילים מאי תלמודה אמר לחבן לתבן

ל' מרעתכם" וכל הפוכה תחרויה בדבר שהות
עושה מעשה הרי זה לוקה" האילים
זה אחד מעשרה שמות מגוני שבת גנת עז
בהן עלטם מעשה" אילים עלטם שהן חללים
פסל עלטם שהן נקסקליו" מקבה עלטם שהן
טסוקיו" מצבה עלטם שהן עצמיו וניצב
עצבים עלטם שהן נעשיון כדקום כדקום
תדפים עלטם שהן מדקובין" גלולים עלטם
שהן מגוללין" שקועים עלטם שהן משוקצין
חמנים עלטם שהן עומדין בחמה" חשרים
עלטם שהן מתאשרין מאחרים"
תבנו להאילים ולהימם תחלתן אילים קוואם
פכה את תחרויהן את עושה אותן עלהות
ולאו מם לא תע לכם חסלו לאחרי
הא למדת שה עושה על כדן לעצמו עבד
משום שתי תזהרות וזה משום שעשה על
שכ וזהו מם לח תע לכם" וחת משום שקני
על לעצמו של לא תעשה לך פסל" חב
ווי להי אמי דיון להופיע" וכיתג זכח שללי
לדיתג ביום זבח ואכלו וי שאין תל אהם
תיכונ ענין לתבולה תנהן פנין לקבחה טחף
תחלת גביתו לא תהא לא על אמת להיחב
לשני ומים" חן לו לא שלמים ומג לכב
הכאכלין לשני מים שלת תהא גביתן אעל
מדת להאכל לשני" ומים תל וכי תג שלם
וכי תג זב לדבות גבחים הכאכלין לשני ימים
שלא תהא גביתן לא על אמת להיאכל לשני
ומים" וגם האכל יא ב' השפבול החולת
ול שאין תל לא אם איכונ ענין חוץ לקבבותה
ענין חוץ למקומו" לדענפם תל לדצ צבות
לדעתכם גבות" מכחן אמר שקופת קדשים
צדוכה כוונה" ואם שחטן בלא כוונה לאבא
תעסק קסע" חין לו לא שלמים ומל לכב
הקדשים תל וכי תג זבח וכי תג של לדבות
כל הקדשים שהן צדובין כוונה" תקבת
תקבחהו ח' עוהטון שכ ראש בבת אחת ואם שחט
כער" ביום זבח ואכל כל יום ואמור בקרבנות

אחד או שנים פרט" שלטה כאחת אינן פרט"
מב ספק לקט לקט ספק שבחה שבחה ספק
פיחה פיחה תל לעני ולגר תע או הנח לפניהן
משלך" אכי פי אהיבם חוכי גובה מכס לא
נפשות שב לתגל אל כידל הוא כי ינו ורוב
ריבם וקבעות קובעיהם נפט" לא תגנבו
בגובב ממון הבת מדבר חתה אמי בגונבמה
או איבו לא בגובב נפשות אמרתה צח למוא
משלט עשרה מרות שהתורה נדרשת בהגו
למור מעכייכו צמה הפת מדבר בממון חף
טון בממון" לא תגנבו מה תל לפי של הגבו
סנים ישלם למדכו עונש חזרה מה תל לא
תג" לא תגנבו על מנת למקט" לא תגנבו
על מנת לשלם תשלומי כפל ועל מנת לשלם
תשלומי ארבעה וחמשה" בן בגב
אומי לתגוב את שלך מאחרי הגבב על
פירא הגובב לא הקח את שכונ ואמור לא
שלו בטלתה" לא תכח מה תל לפי של
נכחש בה למדכו עונש חזרה מה תל ולא
תבחוהו הרי זו אזהר לפופר בפקדון ולא
תשקדו מה תל לפי של נכשע על שקד להחן
עונש חזרה מה תל ולא תשקדו הרי זו חזה
לכשבע על כפודת ממון" ושבועה זו היא
הנקדאת שבועת הפקדון ואם פקר וכשבע בין
בשובג בין במאוד בשועשו תשובה מינל שלם
הקדן והחוגש ויבוא אול בשות קלעים איש
בעמיתו אינן לו לא איש באיש אשה באיש ואשה
באשה מנתל איש בעמי מכל מקום" לא
תגנבו ולא תל ולא תש ולא תשץ הא אם גבנת
סופך לכחש וסופך לשקר וסופך לשבע בשמי
לשקר" ולא תשב בש לש מה תל לפי של
אין כלש כותש לבטא בש עונש שמע חזרה
לא שמעבו תל ולא תש בש לשקר הרי זו
אזהרה לשבועת בטון שחייבין על זדונה
מכות ועל שבנתה קדכן עולה וירד"
בשמי מה תל לפי של לא תשא את שם ייאהן

שיכול אין ליה ייבין לא על השם המיוחד
ואם לרבות את כל הכנויין תל בשמי בכל שם
שיש לו מיבין אמ חחר הכשבע בני להייער
או במי ששמו חכונ ורחוס הרי זו שבועה וחזק
עליו" וחללת את שם אהיך מלמד שבול
עת שנת חילול השם" דא וחלל נעשה
אתה חולין לחיה ולבהמה והא על כן זה חבלה
הרי ויאשמו יעבי בה" אמי פי אמי אמר
לומדע על חילול שמו לא משם שאני מקיף על
שאר עבדן כך אמי מקיף לזה" לא תעסק
את מעך וככל אפלו אמי איש פלוני גבור והוא
אינו גבור איש פלוני חכם והוא אינו חכם תש
פל עשיך והוא אינו עשיר תל לא תגזל מאה
גזל מיוחד שהוא של ממון חף העשית שהוא
של ממון ואיזה זה זה הכובש שכר עכ"ל
ולא תגזל זה הנוטל ממון חבירו באונס
בפרהסיא" גניבה בסתר" עשיקה זה שבא
לידו ממון חבירו תחלה בצדונו וכשע חן עליו
גזילה בפרהסיא דאמריבין היכי דאמי גזלך
אמי רב וצחק כגון בניהו בן יהוידע וכתו נעל
את החנית מיד הממדי ונהרגו בחכות" ל
יוחנן אומי בעין בעל שם וכת ושימו לונע
שכס מארבעים דאשוי ההרים ויגזל את כל
אשר יעבור עליהם בדרך" מארבים אונטמורי
קח מיטמרו לאו מעום דמסתכו לא כי הובילת
לשמעני בהי אוכאש" בד קפרא אומי איזה הוא
גזלן זה הגזל בפרהסיא היך דאת אמי ויגזל
את כל אשר יעבור עליהם בדרך מה דרך בכל
הסיא חף גזלן בפרהסיא" ל שמעון בן יוחאיב
לה מזהב והצאתם גזול ואת הפסח מה פסח
מוס שבגלוי חף גזלן בגלוי" ל יוחנן אומי כל
הגזל את חבירו שיה פרוטה מעלין עליו כאלו
הראוי ואית ליה קראן קראין בן אמו ותגלבו
צע" מחמס בני והדל אשר עפלו דס בקיחא
וילמד לטורף טורף ארס חפ"ל במלם אכלי קחט
השור מזה איש" התיש אשר פלגן ואשר ומה לבנוכי

סמט
סופ
מש
וע
יהזימע
ע

והקוצר לשפת וחרש מקום שקצר ואחמתות
הקצוה שאיכו וכו' לקצר מה שבשעצודה
כחמת והוא שמהיה משפית נכל ההרים אשר
כמעדר ועודון ואפ"ם שאין הבקר יכול לעבור
בכליו הוא כותק פוחק לכל נכל המפסיק לדע
ואין מפסיק לאול לאגדר שהיא גבוה עשדה
טפה יס ואם היה שער בותש איכו מפסיק אז
כותק פואה אחת כלפי וקראו ביון כל ההומיק
זה אתזה אמר רבן גמליש כוהגין היו בית חסח
כותקין פואה אחת לזוהים שהיה להן ככל
הראו וכלהו בישל שדומין זה את זה ונקט
קצו לא לקט קיטוף מוכן אמרו היה קוצר
ביו ככל מכל חוין כל לקט ונקט קצו חוין
לקט אז כחמת הקצור מוכן אתמה קוצר
קצר מכל ידו ותלש מכלא קומצו והכה קוצ
עקצתן עקרב רבעת וככל מיוון לארץ הדי
עלבעל הבית תוך הוד ותוך המגל לעניים אחד
הד ואחד המגל לבעל הבית ראש הוד ראש
המגל יעמשל אתי לעניים ל עקיצה אומילבעל
הבית לתלקט לא תפיוע חמת העני לא
תלקט הזהיר את העני על שכו' וכדמוך
לא תענו מיסאמי כדס סכוסו עוכלות ל יעדר
אומי לבעל הבית עקיצה אומי לעניים חמיל
איעש כיו תבצר לא תעוכלל אם חוין בעור או עמי
לות חמיל פקצת וכדמוך לא תעוכלל אכלו
כולו עוכללות שוכול הואיל והתיר הכת את
העוכללות לעניים וכולו יבואו עניים ויכולו
אותן בכל שעה ושעה עירצו אם כן כמה טומ
כיו תבצר לא תעוכלל חוין לעניים בעוכללות
קודם לבצור וכמה יבצור ויהיו זוכין ונקט
תעוכללות שלשה אשכולות שהן עשין רביע
איזו היא עוכללות כל שאין לה כתף ולא
טופס יש לה כתף אכל לא טופס נוטף אכל
לא כתף לבעל הבית ואם פסק לעניים
על פולת שבארובה אם נקדצת היא עם האשכול
הדי עלבעל הבית ואם לאו הדי עלעניים

גדגד יחיד ל יהודה הנה אשכול וחכמים
אומי עוכללת ופרט כדמוך חוין פקצת
מחמת הבצור מוכן אתמה היה בוצר עקן
מת האשכול והפסק בעליו ככל לארץ
וכפרט הדי עלבעל הבית האמנה כלכלה
תחת הגפנים בשעה שהוח בוצר הדי זה
גוזל את העניים על זה נזמי לתקבוב
עולם לעני יכול לעני מאחרים תלולגד
יכול לגר תושב תל לכוני מה לוי בגדות
מקבד בדיית חו לכוני ולגר יכול בלחוסר
כיון שאיכו מחוסרין תל לעני מה על מחוסר
ובין בדיית אק כולן מחוסרין צני בדיית
תעשב הנח לפניהן והן יבצבו חכלו משעם
ותשעה אומי לחלק ואחד אומי לבצב חפלו
ברוח חפלו ודיויפת לזה שומעין שאמכו
לכה יכול בדילות ובדיח לפן תל איתם חפלו
תשעו ותשעה חוקר לבצב ואחד חוכ
לחלק חפלו דקן חפ חוסה לזה שומעין
שאמכו לכה מה ראת לווער בזלית צדק
לחלק ובשאר כלה פירות לבצב חוכ
שדולה הכת מיעט תל קצור מה קצור פיוון
שהקטן מוטל בוכדדו יעאו הדלות והדקן
שאין הקטן מושל בהן כדנוכל תעצבהנח
לפניהן טבואה בקשה תלתן בעמוד תחם
כמכצדות וכול חפלו כשורה אותם הדוח
גל אותם הסרושן נאחד כך השורה אותם
הדוח כסס שזכו בהן כך זכו בעיניהן
תשב אותם איכו חייב לותן להן זמיון
עלא כאמיתת לעני ולגר תע אותם אכל
לא מעוררים ולא לעט לכיס מוכן אמימאי
מת כל אדם מות דיון בלקט משולק כת
הכמושות בצרפ ובסוללות משוה לכו עניים
בכרם ויבואו ובשכחה שלביתים שדראש
השת מראש חרש כפלו ושתחת האילן משים
סקו העניים מלחשך אחריה לעני ולגר
אחד לעני ואחד לגד מיכו חמי טבולת אחת
חושתיים לקט שבעה כאחת חוין לקט אגד

הוא זה היחך אבייטכו נאמרה בדושתו על
אחת כסיה וכמה שאיני מכייושו לכך נחמי
ולא תהיה כפי גוים בצדק תשעמי לו
השויות שני בעלוי דינון שלא יהא אחד מרוב
כל ערכו ואחד אתה אומי לנקצר דבריך שלא
עביר פנים לאחד וירע פנים לאחד ולא יהא
אחד לובש בגדים יקרים ואחד לובש בגדים
בגדים ולא יהיה אחד ענמך ואחד עשב חמני
יהודה שמעתי שאם רצו להושיב את שניהן
מושיבין ואיזה הוא האסור שלא יהא אחד
עומד ואחד יושב ולא יושב אחד למעלה
ואחד למטה אזה בצדקה דא בצדק
תשעמי יחיד דין את חבירו דא תורה תכל
אמרן חכמי אלהי דין יחיד שאין דין יחיד אלא
אחד דא בצדק תשעמי הני דין את כל
האדם לכף זכות תאכו רביוסף בצדק תשעמי
עמי עם שאתך בתורה ובמצוות אמרנו יהודה
בר שילא אמר חמי אמר יוחנן ששה דברים
כשאדם עושה אותן אוכל פירותיהן בעולם
הזה והקדן קיימת לו לעולם הבא ואלו הן
הכנסת אורחים והשכמת צית המדרש
וביקור חולים ועיון תפלה והמגדל את בנו
לתימוך תורה והדן את חבירו לכף זכות
והא תבוא זאן דברים שאדם אוכל פירותיהן
בעולם הזה והקדן קיימת לו לעולם הבא כיוון
אב ואם וגמילות חסדים והפאת שלום בין אדם
לחבירו ותלמוד תורה כגד כולם הני חוקי מדי
אוחדינו לא הכי נמי בגמילות חסדים שיהי
תכור רבין הדן את חברו לכף זכות דנין
אותו לכף זכות מעשה באדם אחד שירד
מגליל העליון וכשבר העל בעל הבית אחד
בדיוס שלוש שני כיון שהגיע ערב יום הכפורים
אמי לו תן לו טכרי ואך ואפרכס את חשתית
בני אמי כל אינון לו מעות תן לי בהמה אין לי
תן לי קרקע אין לי תן לי פירות אין לי תן לי
כנים וכסתות אין לי השפיל טליתו לאחוריו

והלך לביתו בכחי נפש לאחד הדגל בטל שכרו
בטל הבית בידו ואשוי שלשה חמורים אחד
שלמאכל ואחד שלמשקה ואחד שלמיכ מגדים
והלך לביתו לאחד שאתכלו ושתוסתק לו שכרואת
לו בשעה שאמרת לו תן לו שכר ואמרת לו
אין לו מעות כמה חשדתני אמלו אמרת שאם
פסק משיא כזול נזמין לו לרבי ולקחבה וכת
מרתו כך אין לו בהמה כמה חשדתני אמר לו
אמרתני שאם מושכרות הק ביד חסרים וכמה
מרתו כך אין לי קרקע כמה חשדתני אמלו
אמרתני שמה מוחכרות הן ביד חסרים
וכש אמרתני כך אין לי פירות כמה חשדתני
אמלו אמרתני שמה אינון מעושרין וכש אמר
לו אין לו כנים וכסתות כמה חשדתני אמלו
אמרתני שמה הקדוש רבי כל נכפין לשמוס אמר
לו העבודה כך היה שהקדשתי כל נכפין לשמים
בשביל הנרקוס בני שלא עסק בתורה וכש
באתי אל חבירי שברום התירו לי כדרי ואמר
נשם שדנתני לכף זכות המקום דין אותך
לכף זכות תכו רבין מעשה
בחסי אחד ספדה רוביה אחת בת ישראל
וכשהגיע למלוג השכיבה דרך מרגלותיו ולא
חר השכים וטבל ועלה ושנה לתלמידיו אמר
להן בשעה שהשכבתיה העל מרגלותי כמה
חשדתני אמרו שמעו ושכחו תלמידי שאמרו
כיון לרבינו וכש טבלתי כמה חשדתני אמרו
שמה מטות הדרך ראה רבינו קדי אמר להן
העבודה כך היה ואפס כשדנתני לכף זכות
המקום ידון אתמם לכף זכות תכו רבין
פעם אחת הוצרך דבר לחכמים העל מטרוכה
אחת שכל גדולי רומי מצויין העלה אצרוני
ולך העלה אמר להן ל יהושע בן חביתא אי אתן
הלך הוא ותלמידיו כיון שהגיע העל סתא הלך
תמלע כחוק ארבע אמו ונכנס וכעל חילבת
בפניהם כשיעא ירד וטבל ועלה ושנה לתלמידיו
אמר תלמידי כשחלצתי תפלי במה חשדתני

הוא הדגן או דומה להן לא על ידי שהחריב נב
עיר הכהנים שהיו מספקין להן מים ומצוק העלו
עליו הכת בלא הדגן לא תלין מעלת שפירא
אין לוא שבר האדם שבר כלום שבר בהמה
שבר קרקעות מזל לא תלין מעט פועל שלם
אבר עד בקר ממשמע שגל לא תלין פעש
איני יודע מעד בקר ומה תל עד בקר מלמד
סחיבו עובר עליו לא בקר האשוק כלבד מכא
ואילך מאי אמר עובר משום בל תשבה ארצ
וסף מאי קרית אתמארה ליעך לך ושוב לא
תלין יכול אפלו לא בא ולא תבעו תל אתך לא
אמרתו אף שלא ילין אתך כדענכך יכול חנו
אין לו פל אפך והוא שיש אתך יכול אפלו
המחרו אצל החכונ או אצל השלח והוא
עובר עליו תל אתך ולא שהמחרו אצל
שלהכי אצל חכונ לא תלין פעש אתך עד
בקר אין לו לא שפיר יום שהוא גובה כלהלולה
שכד לולה שהוא גובה כל היום אצל ביומו
תפן שכדן ולא תב על הש אויפך אצל שכמות
אין משתלמת לא בסוף במצא כל הכובש שג
שכד עובר במעשה שמות משום כל תעשק
ומשום כל תגזל ומשום בל תלין פעש ומשום
ביומו תתן שכדן ומשום ולא תבא על הש
לא בקלל חרש וזין לוא חרש ואכל לדבות את
כל האדם תל בעמך לא תחרו חס כולמה עת
חרש מה חרש מיוחד שהיא בחיים יצת המצ
שאינו בחיים תבאנמו הכי לא תקלל חרש
דובר הכת באמו ללין שבאדם אפלו קטן או
עצמו הרי זה לוקה שגל דק השמר לך שמרע
מי ואינו חייב עד שיקלל לעם או בכנו
ולפי עור לא תתן מכ לפני סומה בצבר לא
ואני לך בת אוש פלוצו מה היא לפהונה לתאמ
לו פשרה והיא ויטה לא פסולה היה נוטל ממך
עצה לתת לו עצה שאיכה הוגנת לתאמר לו
צא בהשכמה בשש שיוקבחוהו לפטיוס צא
בעהרים שישתדב לתאמר לו מכור את שורך

וקח לך חמור ואת עוקף עליו וכו' ולהאמ
שמוח תאמר עצה טובה אני נותן לך וגלגל הוצר
מאור ללב שכ וירחת מאה יך חט עו האכלו צד
שהוא מסור ללב כחמור בו ויצאת מזה יך חט
דא ולפני עור לא תתן מכ ל ישמעאל
במסה בכו הגדול הכת מוצל אמרתו ציל
חזיתיה להווא גברת דמחויבכו גזול אמרת
ליה להו ההוא גברת בשמתן וקח עבד בו
לפני עור לא תתן מכשול ולא נהגו חכמים
התכבדויה שלוש שנים דא ולפי
עור לא תתן מימך למושוט כוס יין לכזיר או
יצד מן החי לבטח שהוא עובר בלאו תל
ולפי עור לא תתן מכ המלוה והלוה שדות
וכלתו שהיה כדסור בין שניהן או סויע אחד
מהן או הורהו עובדין משום ולפי עור לא תתן
מכ אמר רב יהודה אמי שמואל כל מי שיש
לו מעות ומלוה אותן שלא בעדים עובר
משום ולפי עור לא תתן מכ וכן כלהמחזק
דיו עברו עבירה או קמסויע את חבירו לדבר
עבירה עובר משום ולפי עור לא תתן מכ
לא תעשו עול בפעט זה המענות חתהו
ומצכה חת החייב ומחויב את השכאי נכ
המענה חת הדיון כדי לענד אחר מבצלי דינין
הדו זה בכלל מצוול והגס לבו בה נראה שוטה
דשע נגס רוח מפני שהוא מביאן לידו פנות
הדיון שגל לא תעשו עול במעשפי צדיק מלמד
שהדיון המקלקל את הדיון קחי עונל שגני
משוקץ חרם ומנעבה וגורם להאעשה דברים
מטומא חת ארץ נמחלל את השם ומקלקל
חת השכונה ומפיל אתי שרל נחרב ומגלה
אותן מוצרין לא תשאם וכל שלא ירחם
על הדל בדיני מענות שלא פאמר עני הוא
זה הוציל איני והעשור הזה חייבך למרכסן
אזכנו צדיק וכמעט מתכרכס בטחיות על זה
באמר לא תשא פני דלי ולא תהדר פני
גדול שלא תאמר עשיר הוא זה בגדולים

הני גבור שכונס עם בחלי רתמים מהראו
הבית למעלה בחצים מכל כלי זיון שכל כלי
זיון משעה שאת מגביהן את יכול להחזיק
אכל החצים משעה שאת מגביהן חזק חזק
יכול להחזיק מבאק ממדן שלשה יוצאין
אזיבן חזקין החזק והקול והחץ" ולא בכל
גחלים הוא מושפן לא בגחלי רתמים שכלגחלי
כבו מבחוז כבו מבפנים אבל גחלי רתמים
מעפ שכבו מבחוז לאכבו מבפנים כך מקבל
לשון הרע על חבילו מעפ שאת מפיוסן והוא
כיום מבחוז עדין בועד הוא מבפנים למד
לך מציבא שאמ' לו דוד ואיה בן אדוניך ויאמר
ציבא אל המלך הכה יושב בורוש כי אממזם
ישיבו לו בית ישראל את מפלכות אבי מור
ויאמר המלך לציבא הכה לך כל אשר למפי
בשת וכיון שיצא מפי בטת לקראתו מהחחוח
עבדי דמני נירגל בעבדך אדוני המלך וחזן
כ המלך כמלאך הלהים כמה פיוסין פיוסו
ומהוא אומ' לו בסוף למה תדבר עוד דבדיך
אמרת אתה ועיבא תחלקן את השדה באות
שעה יצתה בת קול ואמרה חבועם ויבועם
יחלקן במלכות" לא תעמוד על דם כעך
מכאם יודע את לו עדות חזק אתה רשאו לש
תוק עליה תל לא תע על דם רע ומנ' חסותו
טובע צהר לסטים טאין עליון חיה רעה באה
עליו חייב אתה להציל תל לא תע על דם רע
הא מקמא נפקא מהתם נפקא" אצאת גופו
מל תל והשבתו לו או מהתם הוה אמינא הני
מילי בכמשהא אכל מטרח ומיגר אגורי לך
קא משמע על" ומנ' שאם שמע גוי שהוא
קובל עליו או שיש בלבו עליו שחייב לפיוסו
ולבלות אצנו תל לא תע על דם רע ומנ' לכו
דף אחר מצדו להרגו אחר הזמר ואחר
בערה מאורסה שחייב את להציל לכך נאמר
לא תעמי על דם רעך" לא תעמי אתה
כל יכול לא תבנו ולא תקלכלנו ולא תסטרנו

תלבלצנך לא אמרת לא שטאה שהיא בלב
הוכח תוכיח אפלו הרע לתלמוד והתלמוד
לרע" ומנ' אם הוכחתו אפלו מדבעה והמשה
פעמים הזור והוכיח תל הוכח תוכיח יכול את
מוכיחו ופניו מעשתנות תל ולא תשא עליו חט
זו אזהרה שלא להלציג פנים וכל המלציג פני
חבירו בדיים חזק לו חלק לעולם הבא" לפיכך
כשיוכיח את חבירו צריך להוכיחו ביוגו לביעמו
בכחת ובטעון רכה ולא יכלי מכון חס קובל ממך
מוטב ואם לא יוכיחו פעם שניה נשליטותיך
תמעיז חייב להוכיח עד שיכנו החוטא ויאמר
לו איני שומע לך דאמריכך הוכח תוכח לא יעזר
אומי עד נזיפה נד יהושע אומי עד קללה נשאו
אומי עד הכאה" אמר רב נחמן נשליטתך מקורח
אחד דרשו שך ויחר חף שאול ביהובתך ויאמר
לו בך נעות המכדות וכל ניסל שאול מתחטע
עליו להכותו מאן דאמי עד הכאה דכת להכתו
ומאן דאמי עד קללה דכת לבשתך ולצטעעתך
חמך ומאן דאמי עד שיפא דכת ויחר חף שאול
ביוטתך ולמאן דאמי עד נזיפה האכת הכאה
וקללה שאני התם אגב חביבותא יתרת דהוא
ליה ליה ונתן בדוד מפר עבטיה טפ"ו אמר ל
טרפון העבודה חס יש בדוד הזה מי שיפול
להוכיח" אמר ל' אשר בן עזריה העבודה חס
יש בדוד הזה יכול לקבל תוכחת אמר ל' עקיבה
העבודה חס יש באר הזה יודע הימך מופתות
אמר ל' יוחנן בן ברנאי מעיד אני עליו את השמים
ואת הארץ שיותר מארבעה חמשה פעמים לקה
עקיבה על ידו שהייתי קובל עליו לפני רבך
גמלי" וכל כך היותי יודע שהוא מוסף ארבה
לקיים מה שנתוכח לך סך ישבאך הוכח לחס
ויאחבך" מיכך אמר גדולה היא התוכחת שכל
זמן שהתוכחת בעולם נחת לוח באה לעולם
וטובה באה לעולם ובדכה באה לעולם ורעה
מקתלקת מן העולם שנ' ולמוציאים יעב
ועליהם יצאו בדיבת טוב על המוכיח ועב

אמרן כסבור רבינו א' יכחו דברי קדושה לך
לאקום טומאה ובשעה שנעלתי הולכת בזה
השדתי וכו' אמרו אמרנו שמא דבר מלכות
כינולכונה ובשעה שירדתי וטבלתי במה
השדתי וכו' אמרו שמא כתזה עבודה מפיה
על בגדין של רבינו אמר להן העבודה כך
היה נאמס בשם שדתי וכו' לכך זכות המקום
ידון חתכם לכך זכות" לא תלך בכל
בעמ' שפא פה יך דברים לזה וקעים לזה
הוא לא תחא כדוכל מטעין דברים
והולך מזה לזה" אמר נחמיה כך הוא
מכהן של רבינו כיון בעלי היין עומדין לפניו
ושומעין את דבריהם ומוציאין אתן לחוץ ונ'
ונושאין ונתכין בלד גמרו אהריתכר היו
מכניסין אותן והגדול שבין חמיתוש
פלוגי אחי זכאי איש פלוגי חתה חיב ומכין
בשיצא אחד מן הידיעין לא יאמר אני הוא
המשכה וחדרי מחויבין עמה אעשה ודגן עליו
לכך קאמי לא תלך רכיל בעמך והוא הולך רכיל
מגלה סוד" ההוא תלמיד אחד חפיק מילתא
דאת אמר כבי מדרשא דל אמנו לגת עכר
ותדתין שכי אפקיה לחמי סבי מדרשא ואל
ריז עלוה דין גלי דשין" לא תלך רכיל
בעל לא תעמוד על דם רעך מלמד שכל המעלה
בחנינו גרם להרוב כפשות רבות מושכלת
ולמד מדואק האומני" איזה הוא רכיל
שהוא טוען דברים והולך מזה לזה ואומ'
כך וכך אמר פלוגי כך וכך שמעתי על כלו
אעפ' שהוא אומ' אמרתי זה מהניב את
העולם" ובכלל לאן זה המספר בגנות חבון
וגוא הנקרא בעל לשון הרע זה שיושב
ואומיכך וכך עשה פלוגי כך וכך חיי אבותי
כך וכך שמעתי עליו ואומ' דברים שלגמתי
אעפ' שאמר אמרתי זה לשון הרע אבל
האומר שקר מוציא שם רע על חביו נקרא
קשה הוא לשון הרע עז מאד שכל המספר

בלשון הרע כלו כפר בעיקר ואין לו חלק לעולם
הוא וגרם לשפיכות דמים לכך אמרו חכמים
שלשה לשון הרע הורגת האומרו והמקבלו
וזה שאומריין עליו והמקבלו יודע מהחומרו
תכו רבנן מנעשה באדם אחד
שבין לו שלוש בבות אחת גכבת ואחת עצה
ואחת מספרת לשון הרע בא אדם שיש לו
שלשה בנים וביקש ליקח אותן לבכז אמרו
לו אין בנותי ראוונך לבכך אמר לו למען אמ'
לו מפט שחת גכבת ואחת עצה ואחרת
מספרת לשון הרע אמר לו אעפ' כן רוצה את
בהן ליקחן לבט לקחן והכניסן לבכז מה
עשה להן אותן שהיתה גכבת השליטה על
כל שלו ואותה שהיתה עצה הביא על שבדין
ושמחתיו והפקידה עליהם ואותה שהיתה
מספרת לשון הרע היה משכים בכלום ושול
בעלומה לויים בא חביהן אצלך אותה שה'
תה גכבת ואותה שהיתה עצה היו משבחון
את חביהן ואומרות לו חכא כל ברכות יבוא
על ראשך שנתתן לבית הזה הרבה מדאק
בוקודת דוח ואותה שהיתה מספרת לשון הרע
אומרת כל הקללות יגוחו על ראשך שאין
אדם כותב בתו לא לחוש אחר ואתה כתבת
לשני אנשים לאב ולבנו ואם חתה מאמי
שב לך תחת המטה וראה כיון שבנו יצא
למלאכתו הרי הוא בא ותשעבי ישב חביה
תחת המטה וחמיה השכים אעלה לשלשעט'
מה כדרך שהוא רגיל בכל יום" בא לפניו
והשתחוה לה ואסקה על ראשה כדרך שהוא
רגיל אמרה לו הכח מפני אבא שושבאן מישב
אביה ואבא עמא לתבעה בא" עמד מתחת
המטה והרגו שמעו בכין באו וכדגו את חמיה
ועמדה היא לבכוס על אביה בית הנשים
עמדו והרגו אותה הא למדת שלשון הרע
הורגת שלוש כפשות" לנתן עומ' הרי הוא
אומ' מה יתן לך ומה ינסף לך לשון רמיה

לכתחלה בחוצה לארץ רביוסף מערב
בזדוני וזרע שדך כת למעוסו זרעים
שבחוצה לארץ ובגד כללום שעטנז
מה תל לפי שז לא תלבש שעט צמ ופס יה
יכול לא ולבש גזי צמר ואני ציפשתק
בגד אהן לו לא בגד ומכ לרבות את הלביש
תל שעטנז דבר שנוע וטווי וכוז כ שאעון
בן אעזר אומי כולז ומלש הוא את אפינ
שבשמים עליו מוכן אמי כיון שבת חברה
מר עם הפשתים צד חבור בעולם הדי זה
כללום מן התורה כוצר צמר ופשתים
שטרפן זה בזה ושע אותך ועשה מה לביש
הדין כללום טרפן וטווי אותך כאחד וזה
בגד מוטווי זה הדי זה כללום תכר בגד על
צמר בשלפשתים אפלו תפרן במשוחו שפר
בגד צמר בחוטו פשתים או בגד פשתן בחוטו
צמר אוקער חוטו צמר בחוטו פשתן אובד
שז שעטנז או שווע או טווי או כווז חסלו נתן
צמר ופשתים בשך או בקופה וכדכנה די חלו
כללום ואפ קשר גדול של צמר בגדו שלפשת
אעפ שהדצועה באמצע וכן המקל בגדו
צמר ופשתים וקשרן כדיל כללום שז להל
צמר ופשתים יחדו מכל מקום כיון שנתאחד
טמר לא ועלה עליך מכלל שז לא יפ
על וכן לא יפשוכל את הקופה לא אדיו תל
לא תלבש לא תלבש חילוי לא שלא ילמ
אז שלא ותכסה תל לא ועלה עליך מוצר
אתה להיעו תחתך אבל אמרו חכמים
חסור לפשות בן גזרת שלא תוכרץ טמר
אחת על צמר אמר שאעון כפצי אמריוסי
בן שאול משום קהלה קדושה שבוני שלם אפלו
עטר מצעות זו על גבי זו וכללום בוטוהן חסור
לושן עליוהן והני מילי בדכין אבל הקשין
מותדין והוא שלא והא בשרן נגע בהן כחמ
רצ הונח צדיה דרס יהודה האיי כמטאגמחא
דנדט שריא וכן הוי לוק אם היה דך חסור

חמ רב עולא מפני מה חמדו וילוק חסור מפני
שהשמש מתחמם כנגדו כללום בהמה חסור
להרציע ומותד לקיים ומות בהנייה כללום זרע
חסור לצדע ואסן לקיים ומותד בהנייה כללום
הכרם חסו לצדע ואסור לקיים וחסור בהנייה
כללום בגדים מותד לעשות ומותד ליהכז אן חסור
לא כללום או להתכסות בצלצז שז לא תלבש
ואיש פרט לקטן או יכול שאט מוצא
בן תשע שנים ויום אחד תלכי ושכב את
אשה פרט לקטנה שכבת גרע פרט למענה
והיא שפחה יכול בשפחה כנענית הכת מוצר
תל והפדה יכול כולה תל לא נפדתה הוא
כיצד פדויה ושאובה פחיה את שחציה שפחה
וחציה בת חורין במאורסת לבן חורין הכת
מדבר לאעזר בן עזריה אומי כל העדיות
כבר אמורת משוייר אין לב לא שחציה
שפחה וחציה בת חורין והיא שפחה לחיצ
על כל שפחה ושפחה מיכ אמר הוא על
השפחות הדבה אפלו בעלם אחד חיצ לכל
אחת ואחת כחרפת מאי משמע
דהאיי כחרפת אשתיו הוא זכת ותשע
עליו את הדיפות ואי בעית אומט מהכא
אס תכתוש את האויל שוכבש בתוך הדיפן
והפדה לא כל כספך ובשוה כספך ומז
אך בשטר תל או חפשה לא נתן לה וכללום
אומי וכתב לה מה לה האגני להל בשטר אך
כאן בשטר אין לי אלא כסף בחציה ושטר בכלה
ומז אך שטר בחציה תל או חפשה לא נתן לה
מה כסף בחציה אך שטר בחציה בקרת
תהיה מכות מלמד שהיא לוקה יכול אף הוא
ילקה תלתהיה היא לוקה והוא אינו לוקה
דא בקרת מלמד שמצדך ואחר כך
לוקין בקרת מלמד שהמלקות בקדויה
מיסן אמר כל זמן שמכין הגדול שבדייני
קורא אם לא תצמר לעשות והפלא שישונה
נמשכש והשני מונה השלישי אומי הכת הכה

המתוכה אמר שמואל בד כחמק אמר ל ונתק
כל המוכח את חברו לטעם שמים זוכה לפלג
שלהקצה שב מוכוח אדם אחרי הקנימה ולא
עד לא שמוטטיון עליו חוט של חסד שנ ומצח
חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם לא תקס
עד היכן הוא כוחה של נקימה אמר לו השחילני
מגלך ולא השחילני ולמחר אמר לו השחילני
קדומך אמר לו איני משחילך כשם שכלא לש
השחילני מגלך לבך נאמי לא תקס לא
תטר עד היכן הוא כוחה של נקימה אמר לו השח
לני קדומך ולא השחילני ולמחר אמר לו השח
לני מגלך אמר לו הוא לך ואיני כמותך כשם שכל
השחילני קדומך לבך נאמי ולא תטר
לא תקס ולא תטר אצרכי עמך כוקס ונוטר
אתה לאחרים ואתה לרעך כפי חמיר
עקיבה זה כלל גמול בתורה בן עזאי אומר
זה ספר תולד אדם בדמות אלהים עשה חותן
זה כלל גמול מזה של אמת אמר הוא ונתב
תי יתבזה חבירו עמי הוא ונתקללתי ונתקל
חבירי עמי אמר תכחומא אם עשית כן דעלמי
אתה מצדה חזן הוא אהבה שיאהב את
הברו בגופו ויספר בשבחן כשם שהוא רוצה
שלא יטא שם רע על כבודו כך יהא רוצה שלא
ישם רע על חבירו וכל המתכבד בקלון חצית
אין לו חלק לעולם הבא ובן חייב לחוס על
ממון חבירו כשם שהוא חס על ממון עצמו
כשם שאדם רוצה שלא יטא שם רע על ממון
כך יהא רוצה שלא יטא על ממונו של חבירו
ואהבת לרעך כמו בעושה מעשה עמך
אתה אוהבו ואם לאו איך אתה אוהבו יל שמעו
בין אחי אומי בשבועה גדולה נאמי דבר זה
הרי הוא חומי ואהבת לרעך כמו אני עו אס
את אוהבו אני נאמן לשלם לך שכר ואם לא
אני דיון לטעם ממך חת חקתי תש
חקים שחקתי לך כבד מיכן אמר מותקניב
כח ללבוש כלאים ולצדוע כלאים ומיך אסורין

לא בהרבעת בהמה והרכבת חילך מנא חב
מיכלי אמי שמואל ואמר קרא את חקתי תשחקים
שחקתי לך כבד בהמתך לא תלכלט
לאתך כל מה בהמתך בהרבעה אף שדך בה
רכבת ומה בהמת בין בארץ בין בחוצה לארץ
אף שדך בין בארץ בין בחוצה לארץ אפעתה
ושמרתם את חקתי ואת משחקים שחקתי
לך כבד התם ושמרתם את חקתי חקתי דהשת
הפח את חקתי תשמרון חקום דמועיקרא תשא
רוכליך אסור לו שדל טובות הגוי להרכיב
לו אוכלו כלאים ואסור לו שדל ליתן בהמתו
לגוי להרבעה כלאים בהמתך לא תל
כל לא אמר בהמתך לא תל וכול לא ואחז
בהמה ויעמידנה לפני הזכר תל כלאים לא
אמרתי לא עשום כלאים אוק לו לא בה
מתך על בהמתך מנא בהמה על בהמת אחרים
בהמת אחרים על בהמתך בהמת אחרים על
בהמת אחרים תל את חקתי תשחקין לו לא בהמ
על בהמה מנא בהמה על חיה וחיה על בהמה
טמאה על טהורה וטהורה על טמאה תלחת
חקתי תש מי בן אמרו כל המרכיב דבר על
נקבה שאינה מופץ בין בהמה בין בחיה בין
בעופות ואכלו במוני חיה שבים הרי זה לוקה
מן התורה בכל מקום בין בארץ בין בחוצה לאר
אחר בהמה וחיה שלו או שבהבולד ואין לוקה
עד שוככים במכחול בספופרת מבלי אסור עלם
זה על זה או שערורין בקול פסוקי אותומנת
מכדות שדך לא תלכל הריו או אזהרה
שלא לצדוע שני מיני דרעי כחות בארץ
ישלש שדך חין לו לא שלא יצדע ומנ
שלא יקוים תל כלאים לא אמרתי אלא משום
כלאים ומנ חין מרכיבין עץ סדק עלגבי
עץ מאכל ולא עץ מאכל על גבי עץ סדק ולת
עץ מאכל על גבי עץ מאכל תל את חקתי תש
ואין אסור באוכל לא הרכבה בלד וההרכבה
אסורה בכל מקום אבל כלאי דרעים מותרין

למטה

השנה תל ובשנה מיבן אמרו המטע חרבעה
ואתבעים וס קודם ראש השנה עכתיף לן שנה
ומנה אחרית שנה שנייה ושלשית ושלשית
יהיה רבעי ואעפ"כ אין פירות בטויע זומות
משום ערבה זה מחמשה עשר בשבט של
שנה רביעית והיו רבסי מחמשה עשר בשבט
שלשנה רביעית עד חמשה עשר בשבט
שלשנה חמושות ואחר כך הריהן חוליות
ובשנה הדבועות יהיה כל פל להבוי
את הפרט ואת העוללות כדברי בית הלל
שבית שמאי חוסי יש לו פרט ויש לו עוללות
והעניים פודין לעצמם ובית הלל חומי
כולו לבת קדש מה קדש אמור להל'טען
חומש וביעור אף קדש אמור כאן טעון חומש
וביעור מיבן אמרין בטע רבעי להיאכל
לבטלון בירושלם כמעשר שני ואם רצה
לפדותו ולעלות בזמון פודה ומסוף חומש
ובזמן הזה פודהו אף בפירוטה ומשלוכה
לום המלה והערלה אכן בחוצה לארץ
הלכה למטה מקובי ואין דין בטע רבעי ב
בחוצה לארץ לא הרי הוא חולין לכל דבר
ואינו צריך פדויה הלא לום מלמד שהוא
טעון ברכה לפטו ולאחריו מיבן היה רבי
עקיבה חומי לאו טעום אדם כלום עד שעה
שיברך ובשנה החמות את פל להן לכם
תל ל יוסי הגלילי חומי הרי את כמוסוף פול
חמישות על פירות רביעית מה פירות חומש
ותל בפלים אף פירות רביעית לבטלות רבי
עקיבה חומי וברכה תודה ככגד היצר שלא
יהא אדם חומי הרי ארבע שנים חמי מצטער
בן חנם לכך נאמי לה נסוף לכם תבן
תבואתו מלמד שאינו כפדה אף עד שיעשה
תבואה מיבן חמי אין פודין את הרבעי עד
שיבוא לעולת המעשרות לא תאכלו כל
הדם מן לאוכל מן הבהמה עד שלא תל
גמשה שיהא עובר בלא תעשה תל לא תא על

הדם דא לא תא על הים אתאבל מק
הבשר ועדין הים במזרק ל דוסא חומי מנשא
מבדין על הדוגי בית דין תל לא תא על הים
ל עקבה חומי מל לסברדיין שהקבו את הנפש
שאין טועמין כלום כל אמת היום תל לא תא על
הים חמי ל יוסי בן חניכה אגדה לבין פודר
ומורה מל תל לא תא על הים לא תאכל חמיל
המבואה לודי שפכות דמים אמר יוסב חמיל
משום ל איעד בן יעקב מאי לא תאכלו על הים
לא תאכלו קודם שתתפללו על דמם אמר
יצחק אמר יוחנן משום ל איעד בן יעקב כל
האוכל ושותה ואחר כך מתפלל עליו הכת
חומי וחומי השללת אתרו גמל אתקרא גויך
לא גויך חמי הקבה לאחר שאכל ושתה ג
וסגמה זה קיבל עליו מלכות לא תכחו
כגון לן שהן מנחשין בחולדה ובפופות ובפופות
וכן כיוצא בהן ולא תענוכו לן אוחזיה עיני
ל ישמעאל חומי זה המעצור על העינים לעקיבה
חומי לן כותבי העתים כגון לן שהן חומל למזוזות
ערבו שבועות להיות יפות עקורות קטנות
להיות רעות ואסור לעונן ולשאל למעונן
אם שהמעונן במלקות והשוא באשהרה
לא תקיפן אחד המקורף ואחד הניקף והוא
שעשה מעשה טאת ראשם זלוהק לן
הצדעום מיבן ומיבן והקפת כל הדאש שמה
הקפה ופואה זו אין לה שיעור ושמענו מזקן
ניבן שאין מיבין פחות מארבעים שערות
ולא תשחת פאת זק מנה תל לפי שבאמי
ופאת זקם לא יגלהו יכול אפלו גילחו במת
פנים כבתער יהא חייב תל ולא תשחית את
פאת זק או תל תשחית את פאת זק יכול אפלו
לוקטן במלקטת או ברה טגי יהא חייב תל ו
ופאת זק לא יגלהו ביצר גילחו שיש בן
בשחית הני חומי זה חסד לא תקטן ולא
תשכל שיענו בכל תשחית ישנו בכל תקיף
אשה שחיתה בכל תש אולה בכל תקיף הינו

מל

שכל זמן שהוא סכה על פני חואמכה לא
ימתו בו לא חפ האחס חופשה הדין או חייבין
מיתה" והביא אל נאמי כאן חול אשם
וכאמי להלך חול אשם מה חול אשם חמוד להלך
בכסף שקלים אף כאן בכסף שקלים והיא
ויתגו נרם להוציא נשיות ומשמים חול אשם
על שמתם אמר רב חסד מלמד שכולן שפחות
חלוטות וצולן" וסדר עליו ה' באיילה אל
קי על הט' אש חטא מלמד שהוא מבוא אחת
על רגל הרבה מיכן אמי הבא על השפחה
ביאות הרבה אפולן בה עלמות הרבה חוק מיי
לא אשם אחר" וכסלה לו מחט אש חט'
לעשות את המזוי כשוגג" כל העריות עשו
בהן את המערה כגומר וצפחה לא עשה
בה את המערה כגומר" כל העריות עשה
בהן את הקטן כגדול וכשפחה לא עשה
בה את הקטן כגדול" כל העריות אחר
כאיש ואחד הא' שוויין במכות ובקרבן ובש'
פחה היא לוקה והוא חוט לוקה הוא מביא
קרבן והיא חונה מביאה קרבן" כל העריות
בחטאת והשפחה באשם" כל העריות בנקבה
והשפחה בזכר" כל העריות חייב על כל
ביאה וביאה ובשפחה לא חייב לא אחת על
ביאות הרבה" כל העריות לא עשה בהן
את המזוי כשוגג ובשפחה עשה בה את
המזוי כשוגג" ארבעה מביאין על הזרין
כשגדה וז' הק" הבא על שפחה חרופה
ש' וכסלה לו לעשות שוגג כמזוי" וכזיר
שכחמא ש' בפתע פתאם" פבעה שוגג
פתאם זה מזיד והא' פתאים עברו ונענשו
ושבועת העדות לפי שלא נאמיה ונעלים
ושבועת הפסדון אמת משבועת העדות
בגדה שונה תחטא תחטא" וכי
תבאו וכול משבאן לעבר הירדן תל' לא הא'
הארץ ממיוחית" מ' תבאו ונטעתם פדט
לשננו גיוסגרי שלא באו ישר לארץ אויבול

את

עמדה

מ' לא

שחט מוציח את שנטעו גוים משבאן ישראל
לארץ תל' כל עץ מכאן אמי עת שבאן אבותי
ומצאו נטוע פטור" נטעו אע"פ שלא כווננו
חייב" ונטעתם פדט לעלה מחליו"
ונטעתם פדט למצריך ולמרכיב מיכן תג'
קיפוק בפנים קיפוק על קיפוק אע"פ שהדי'
כה בארץ מותר" ונטעתם חין לו לא שנטע
אגוז ושקד" נטע יחור שלתאנה צמח תלכל'
עץ" עץ מחכל לא עץ סרק" עץ מחכל
פדט לנטוע לפיכך ולקורות ולעשים ל' יוסי
חומי חפלו אמי הפנימי למחכל נחיצו ק'
לפיכך הפעמו חייב והחיצון פטור" נטעו
לעצים וחישב עליו לא כילה מנתל' כל עץ
מחכל" מחומתו הוא מוכה לו משעת נטו'
עתו" דא' עץ מחכל יהיה פתור חומ'
ממשמע ש' ערלים לת ואכל אוני ודע
עעץ מחכל הוא לא מה תל' עץ מחכל עץ
שטעם עצו ומחכל שוה הני אומ' אוכל כל
ללמד שחין ארץ ישר מסרה כלום שכל
תקור כלבה" פדיו פדט לעלים ולולבים
ולמי גפנים ולסמדר או יבול שאבימוצא
עכסוקלות ואת הבוסר תל' מיו פדיו"
דברו לו וקויה צולו" ל' עקובה חומי וערלתם
עללתן ערלים לרבות את כולן והלכה כל
יוסו האכלו" שלוש שנים יבול בתוך
שלוש שנים והא' חסור ולאחר שלוש שנים
והא' מותר תל' יהיה" יהיה לכם להביא
הנטע לרבים" או יבול אויך לו לא שלח
יאכל ומז' שלח יצבע ולא יהנה בו תל'
וערלתם ערלתו ערלים לרבות את כולן"
שלוש שנים אחד בתעדי דאש השנה
לעלה ולרבעי ומאומתי מוכין לערלה ל'
ולרבעי משעת כטועה ואינו מוכה מדאש
השנה לדאש השל' לא ערלים יוס' בשנה קנו'
שנה והוא שתקלוט נטיעה שתי שבנות ומז'
לשלוש יוס' לפי דאש השנה הדין בכל

השנה

את שבתו תש יכול יהא בכין בית המקדש
דוחה את השבת כלל את שבת תש ומקדש
אמר השבת משום שמורה נאת המקדש
משום מודא יכול יהא מן המקדש תל
את שב תש ומקדש תוראו מה שבת מן אנה
וכא לא ממנו שפיקד על השבת אף המקדש
לא מן המקדש אתה ודא לא ממנו שפיקד על
המקדש "אנה הוא מורה לאיכנס להנהבת
במקדש ובמנעלו ובמפוכדתו ובמבן שעל
דמיון ולא נעשנו קפנדריא ודקיתא מקלנחא
אין לו לא במזמין שבת המקדש קיים בזמן
הזה שאין בית המקדש קיים מנ תלמתעב
תש ומקדש מה שמורה שבת לעולם אף
מורת מקדש לעולם "ואסור כל ליפנות בכל
מקום אולי שן בן מזרח למערב אבין עטן
לדרום נכין עשוי מפי שהשכוכה מערב
אתעב א האבות ולא הידע אוב זה פיתוס
המודב משחיו אן מבין פקין "וידע זה
המניח עני עוף שטמו וידע בפין נמקטור
קטרת ועושה מעשים אחרים עד שיפול
ככפה ומדבר בפין מה שיהיה הדין בקטל
והכשלה בן באזהרה "את בקעת לטמיהם
מלמד שחזק באק על הארס לא אס כהנה
דעתו להן וטמא בהן ואס מוטמא מתבהן
דע מה אתה מחליף מה במה אכי ען
מפכי שיבה תן וכולמפכי אשמא תל
סקן ואין זקן לא חפס של אספה לישבעים
אוש משק ישר " ל יוס הגבולי חומאין
זקן לא שקבה חכמה שן ין קנכי דאשית
דרכן " ל יוס הגבולי תנית קמת איכא
ביניהן יכנתן וחקים תנת קמא סבר סגרי
ול יוס הגבולי קבר אפלו ינקת וחקים נמי
יכול לעמוד מפכין ממקום דחוק תלתקום
והדרת לא אמרת לא קימה שיש בה הידור
ואינו היא קימה שיש בה הידור הוי אומיה
אדבע אמות "אוהידור יכול יהדרנו בממו

תלתקום מה קימה שאין בה הקדוק אף הידור
שאין בו חזק כיון מוכן אמרו חכמי המשנה
דשאין לעמוד מפכי תלמי חכמים בשעה שעסקין
במלאכתן יכול לעמוד מפכין בבית הכסא
ובבית המרחץ תלתקום והדרת לא אמרת קימו
לא במקום שיש הידור " והני מילי בפתיהו
אבל בבתי בראי חייב לעמוד מפכין יכול אפלו
דאנה יעצום עיטון אמא כול לא דא הו תלתקום
והדרת וידעת חני עני הרי הדבר מקור לכלל הא
כל דבר שהוא מסור לכלל כאמרו ויראת פהין
חני עני " ל שמעון בן לעזר חנומ ומל לזק לא
וטרוח תל זקן וקמת מזה " חמי אביו טקוטיא
דמי מקוף האין " אביו מקוף ל ידא מקוף
אויסו בן יהודה חומ מפכי שיבה תקום ואפלו
כל שיבה במשמע " חמי ל יוחנן הלכה באיס
בן יהודה " ל יוחנן קתי פני אמרמא ימ
הכתתי עברו עליהן זכני רצא מיתוס לתקום
הידור פביר להן " אביו יהיב יתא לפתוי מזה
אמר חמי בשיגה הלוך אחר חכמה ונמסיה
הלוך אחר זקנה אמר רב חשי והוא דמופלג
בחכמה והוא דמופלג בשקנה " חמי דאמרינן
חיצו היא קימי שיש בה הידור הוי אומיה חרבע
אמות " חמי אביו לא אמרו לא כדכו שאינו
מובהק אבל כדכו מובהק מלוא שיעון אביו
מודי חזו ליהן לתוכי דחמרא דרבי יוסף קמיס
דקומת לך דלכב במהלך ראמי נמי חייב למס
מקמיה " תביא תלמוד הנפטר מרב
א והדור סכין וכלך לא מעוד פכין והלך כיהא
דל לעזר כיהנה מסטר מעיה דל יוחנן הוה
מקבו חזק לפתחיה " כיהנה באעיל ונתנן
לסגויי הוה בחין נקמיס ל ליעז ארוכתיה פו
דו הוה מיכפוי ל יוחנן מעיה " ואיזה הוא הידור
לא ישב במקומו ולא פנתת את דבריו ולא
מדבר במקומו ולא פנתת את דבריו אמר לעזר
כלתלמוד חכמים שאינו עומד בפניו וטרא
דשע ואינו מאריך ימים ותלמודו משתכח ען

דתן כל מצוה שהיא בלא תעשה בשהזמן
גדמה בין שיהיה הזמן גדמה אחד נטלם ואחד
אכסים חייבין הדין מכל תקיף וכל תשתית
ובל יטמא כהן ללמתיים פאת זקניך סוף
זקניך מלמד שהוא חייב על הזקן שתיים מלא
ושתים מיכן ואחת מלמטן ואם טבל כוסך
באחת לוקה חמט חבל שעל המטה
שלמעלה ושלמטה מותר ובצר נהגן ישל
שלח להעבירן את הגלח קצתו כדי שלא יעב
אכילה ושתייה וטרט וכל אכלן שרטעל
ביתו שכל ועל ספינתו ששבעה יהא חייב תל
לפני לא אמרתי לא סורטה שהיא על המה
ומל לחמש שריטות על מת אחד שהוא
חייב על כל שריטה ושריטה תל ושריטה יצ
על כל סרטה ופרטה ל יוסף ומי ומכנין
לשרטה אחת על חמט מתים שהוא חייב
על כל מת ומת תל לכפש פתיים על כל מת
ומת וסתבת יכול אכלו כתב ולא קעקע
יהא חייב תל קעקע חוק קעקע יכול אכלו קעקע
ולא כתב יהא חייב תל וכתבת הא כיצד עדי
שיכתוב וקעקע בדיו ובכוחל ובכל דבר שהוא
רושם אמר ומלכיה אמר רב אדא בר אבהו
אמר לרבי לרבי חייב חפר מוקלה על גבי מפתו
מפני שפחה ככתובת קעקע רב בויני נדחבי
קפיד אכלו אריבא רבוסל ייתת רב אשי אמר
כל מקום שיש מכה מכתב מוכחת עליו
א תחלל את בנהך וכול ככהן המשויא את בתו
לכלו ולושטל הכהן מצב תל להדבנותה בחו
לולין שבזכות הכהן מדבר ומיזה זה המוסר
צמו פנויה שלא לשם אישות וכן היא שמסרה
עצמה שלא לשם אישעת ל לייצר אומי זה
המשויא בתו לשקן ל עקובה אומי זה המעשה
את בתו בוגרת אמר רב כה נח משום לעקובה
אית לך עני צושטל לא רשע ערום והמעשה
את בתו בוגרת חטו המעשה בתו בוגרת
לא רשע ערום הוא הכי קאמי איזה הוא פני

רשע ערום זה המעשה בתו בוגרת אמר רב
יהודה אמר רב המעשיית בתו לשקן והמשויא אש
לבן קסין והמחזיר מצדה לבני עליו הכהן אומי
למען קפות הדוה את נצמאה ופתי לא יאבהץ
סלה לו מותיבי האוהב את אשתו כגופו
והמכבדה יותג מגופו והמזדיך את צניו צד
כך ישרה והמשיאן נשים קמוך לפורק עליו
הכת אומי ויד עת פל שלום אהלין וקודת כוון
ולא תטמא קמוך לפורקן שאני ולא תשנה
הארץ מזנים הק פתות יבול על מעשה יחודי
תל ומלאת הארץ זמה לא על מעשה יחודי
ל יהודה אומי הרי הוא אומי ותחכיפי אכלך
בזכותיך וברעתך ומה עונשו על דבר וימל
עו רביבים ל ליעז נק יעקב אומי מתוך
שהוא בא על נשים הרבה ומיך דגו על אשה
מהן בא והיא שקיבלה מאנשים הרבה ומיך
ידוע מאיזה מהן קיבלה שגג ונשא לבתו
שגג העוזה לבנו נמצא נסוי לבתו ובכל
לאחתו נמצא ממלא את העולם ממנשים
עג זמה זה מה הוא ל ליעזר אומי ומל
שהוא לפני המקום כבא על אשה ואמה טמא
באן שמה נגל לרבי ואש אשר יקח את אשה
ואת אמי זמה היא מלמד שהיא ענוש לפני
המקום כבא על אשה ואמה ובה רב פי כד
מיוקלע לרד שוש מכדין מן הדין ליוצא רב
כה מן כד מיוקלע לשב נצב מכדין מן הדין
ליוצא חייב והתגיב ל ליעזר בני יעקב אומי
לא שגא אדם אשה במדויכה זן והולך למדינה
אחר ונשאת אשה שגא אדן נגוזה אצל זה
ונמצא א חנושא חחותן נאב בושא בתו ועל
זה כאמי ומלאת הארץ זמה אמר רב
קלא מותיבי והא אמר דתבת נצוה להונע
אפיפוסה ידול לושב שבעת ימי טקיים רבנן
הון מדעיני להן מקדוים הון קדמי משך רישו
הא ואובעת אומא יחודי הון מימדין להן שאני
דומה מי שיטול פת נכלל למי שאן לו פת בכלל

וגבוהה מן הארץ שני טפחים וקנה ומתכה
שלה תשעה טפחים ושלחכוכי ושלכפלי
בתים תלונה באניד טפס וגבוהה מן הארץ טפס
וקנה ומתכה שלה ששה טפחים
שלטר טני תלונה באניד שלוש אצבעות וגבוהה
מן הארץ שלוש אצבעות קנה ומתנה שלה
איכי יודע ואיך במאיה היא אמרם פסאדגווא
אכני צדק איפת צדק תכונ רבנן חיי
מושיך משקולות לא שלכפלי לא שלכפלי ולא
שלכפלי ולא שלשאר מיני מתנות לא עשו
הוא שלכפלי ושלכפלי ואיך עושין מחק
לא שלה לבעת מפני שמוקיל לא שלמתכת
מפני שמכביד אבל עושה הוא שלזית ושלי
אבז ושלישקמה ושלשכרובי ואין עושין
מחק צדה אחד עבה וצדה אחד קצר ולא
ימחק מעט מעט מפני שמפחיתו למוכר
ולא ימחק בבת אחת מפני שמפחיתו ללוקח
ושל פולין אמר רבן יוחנן בן זכאי אני לו אם
אומי ואני לו אם לא אומי אני לו אם אומי
שלא ולמדן הרמאין ואני לו אם לא אומר
שלא ואמרן הרמאין אין תלמודי חבתיא
במעשה ריבון סוף סוף אמר אילן אמר ר
עמשל בירי יחוק אמרה שאך מהאי קרח כ
ישירים דרכי עי וצדוקים ולכונם ופשעים
וכשלו בס והיה לפס מכה לך אנגרדמיך
על כך מיכן אמר הסיוון מקנה את מדותיו
אחת לשלשים יום ובעל הבית אחת לשנים
עשר חדש והחכמי מקנה את מדותיו ופעמים
ואמה את משקלן פנים אחת בשבת וקנה
מאזנים על כל משקל ומשקל חייב
להו אש הו את מאי מצ על תבתיבך הוצאתי
את כס מארץ מצרים עלתנאי שתקבלין
עליכם מצות מדות שכל המורה במצות
מדות מורה ביציאת מצרים וכל הכופר
במצות מדות כופר ביציאת מצרים
תכונ רבנן אוצרי פירות ומפקוכרי

שעדים ומקטוני חופה ומלוי ברבית עליה
הכת אומי לאמר מתי ישבר החדש ונשכילה
שבר והטבת ונפתחה הגר להקטין איפני ולהגדל
שקל ולענת מאזני מרמה ואחריו מה כת
כשבע קי בגאון יעקב אם משכח לנצח בכל
מעשהם ושמרתם את כל חק ואם בכל
מע ועאתם ליתן שמורה ועשויה לחקים
ושמורה ועשויה למשפטים ולא עוד חלא
שהקדים חקנים למשפטים לפי שאין טעמן
גלוי ולא טובת עשיותן ידועה לכל המשפטים
לכך הקדים הכת החק למשפטים שלא ידמה
שהן פחותים חני יש חני כאמך לשלם שכר
ודבר קי ולבני ישראל תאמנך ולבני ישראל
אמרי לבני ישראל דבר לבני ישראל צו את בני ישראל
ואת התעורר את בני ישראל ל יקו אומי דברה
התגרה בלשונות הרבה וכולן צריכין להודע
ישרא לו ושר גר אל הגרים
הגר לרבות נשי הגרים בישראל לרבות נשים
ועבדים אם כן למה נאמר איש איש להבית
את הגרים שבאן על עריות האומות ושבו
על עריות ושרא שידונו ברוני ושרא
תשר ותן מגד למי למה נאמר לפי שבאומי
לא נתן להעלמי וכולן חפלי העביר ולא מסר
יקח חיוב תל תתן יוכלו אפלו מסר גלוי העביר
יהא חיוב תל ומזרעך לאתת להעלמי יוכלו אפלו
מסר להעביר שלא למנוכלך והא חיוב תל לא
לא נתן להעלמי יוכלו אפלו מסר והעביר לא
לך שלא באש והא חיוב תל לא ימצא בך מעב
בנו ובתו באש העבדה העבדה לגדה שנה מה
העבדה אמורה כאן למנוכלך חף להלך למנוכלך
מה העבדה אמורה להלך באש חף כאן באש
נמצאת אומי עי שימסר ויעביר באש למנוכלך
מות ונמת בבית דין ומי אם אין כנה בבית דין
עם הארץ מסויען תל עם הארץ יגמלאבך
לא עם הארץ עם שצריכין כנחתיאמך
רבן במלוי אומי עם שהן עתידין לזכר את הארץ

וטוב לרשע לא יהיה ולא יאריך ימים סגל אשר
איננו וכתם למני אהים סורא זה אינו יודע
מהוא כשהוא אומ' תקנס ויכאם מאהך הני
אומ' זה קימה "חמ' ל' יושע בן נון כלל מלכות
שהעבר עושה לרבו תלמוד פוסה לרבו חוץ
מהתרת לו מעט והנעלת לו מעט חמ' רחמ'
לא אמרן לא במקום שאין מכירין אותו אבל
במקום שמכירין אותו לר' חמ' רחמ' ונמאשו
ובמקום שאין מכירין אותו נמי לא אמרן לא
אלא מנח תפילו אבל מנח תפילו לית לך בה
חמ' ל' חיות בד אבא חמ' ל' יוחנן כל המוכע
תלמודו מלשמשו טאו מועג למכנו חסד
ש' למס מדעהו חסד" רב נחמן בר יצחק אמ'
אף כורק ממנו ידעה ש' וידעת שרי ושב
תנוא ל' לעזר חסמא כלל מלמי חכמים
המתפלל כנגד רבו או אחורי רבו והכותב שלום
לרבו והמהזיר שלום לרבו והחולק עלושו
בתו של רבו והאומ' רבר שלא שמע מדבר
גורם לעכינה שמסתלקת מושרא'
וכי יגור אתך גר בא ואמ' לך גראי וכו' כל
קבלן תל' אתך במוחזק לך "חת שבאו שרין
מלתל וכי רגור" בארצכם חין לא בארץ
בחוצה לארץ מלתל אתכם בכל מקום שאתם
חס כן למה נאמ' בארצ' לא בארץ אינו י'
צריך להביא דמיה ובחוצה לארץ צריך להביא
דמיה "לא תנו אתו שלא תאמר לו אמס
היות עובר על' ועכשו נכנסת תחת ככפיה עכשו
ל' אי עזר הגדול אומ' חפני מה הזה יהיה תורה
על הגר בשלשים ושלשה מקומות מסכ'
שפורנו דע" כאשדח מכס מה אשדח שקיבל
עליו כל אברי תורה אף גר שקיבל עליו ואת כל
אברי תורה מידן אמרת גר שקיבל עליו כל אברי
תורה חוץ מרוב אחד חין מקבלין אותו ל' וסו
כל יהודה חומי חפני צד קטן מדב סופדים
יהיה לכס הגר הגר את ואהבת לו כמיכמה
ש' נשטא ואהבת לרעך כמוך כך נאמ' בגדים

ואשבת לך כמי" כי גרים ה' בא מצד עושה
בטען של גרים שאף חתם הייתם גרים בארץ
מצדים" משום לכתב חמרו מוס שבך אל
תאמרן בחצורך" לא תעשו עגל במאס
ל' כבד הדין אמור חסדן למה נאמ' לא תעשו
עול במ' במורה מלמד שהמורד בקדא חוץ
טאס שיקר במורה קדון עול שניו מעוקץ
חרס ותועבה וגורס לחמשה צבדים מטמת
את הארץ ומחלל את השם ומסלק אתה שכיני
ומפיל ישראל בחרב ומגלה אותך מחצצן
במאה זמחת הארץ" במשקל זה טריוטני
ובמשורה זה זיר הגדול" ויש אומ' זקני טות
קטנה" ויש אומ' זה המחוקק" תנו רבנן
לא תעשו עול במ' במורה זו מידת קדקע שא
ימדוד לאחד טמות החמה ולאחד בימאוגש
מיום" מעקל שלא צמין מסקלות ונמל'
במשורה שלא ודפוח" והלא צבדים קלוקומ'
ומה משורה שהיא אחד משלשים ושלשה
בליה הקפירה עליו תורה קל וחומר להיקח וצו
הין ושלשיות ההין ודבועית ההין ולבוחצי
לר' ודבועית" מאצני צדק צדק את
המצנים יפה" אבני צדק את המושקלות
יפה" אפת צדק צדק את האיסות יפה" והין
צדק צדק את ההוען יפה" חמ' ל' ינסו ביל
יהודה והלא ההין בכלל האיסות היה ש'כ
אופת צדק חס כן למה נאמ' והין צדק והיה
לך לאו צדק הין צדק" דתנוא הין שבועה
לאו שבועה והא דאמ' הין הין לאו לאו וכל
נלא יהיה עור מבול וכל יהיה פגור חמים
למבו לשחת הארץ וכל אשר כשבעתי מעני
מי נח שמע מינה וכלאן לאו שבועה ומכלאן
לאו שבועה הין הין שבועה" מאצני צדק
תנו רבנן כפש מאצני תלית באעיר
שלשה טפחים וגבוהה מן הארץ שלשה ט'
טפחים וקנד ומתנה שכה שנים עשר טפה
ושלעמרום ושלדגרים תלויה באויר שצטמחו

אב שבטניהם לא כחה ויניק שרחה נשיות ולא
 דחה פלחה ויניק לא חכה ויניק שהדטק אתה
 מצווה על הוראתו כרתה נשיות שאיך אפה
 מצווה על הוראתו לא כחי נשיות שהכשיות
 אמה מצווה על הממדתו כדחי ויניק שתוקחה
 מצווה על הממדתו "הצד השנה שבהקצמך
 ואמה מוזהר על קללתו אף חכי אביא טאבין
 שבעמך שאתה מוזהר על קללתו מה לט
 השנה שבהק טכך גאולטק גרמה להק תל לא
 טקלל חרש שצאמוכלת שבעמך הכתמזבז
 מה לחרש טכך חרשות גרמה לך נשיות ויניק
 יוכוחו מה לכשיות ויניק שאדנולתק גרמה
 להק חרש יוכוח וחרש הדין לא דחה זה כחה
 זה ולא דחה זה כחה זה הצד השנה שבהק
 טכך בעמך ואתה מוזהר על קללתו אף חכי
 אביא אביך שבעמך שאתה מוזהר על קללתו
 מה להצד השנה שבהק שהק משונק חס טכ
 לכפוב דהים נחרש אונשיות וחרש דלה למה
 לו אם אובן טכין לבן פונתגהו עכב לבין
 הנחמ לממדת דא מ דהים חול לא לממדת
 דהים קדש מאי אוכח למומר דתכית דהים
 חול דבעי ושמעתי "ד עקובה אגמ דהים קדש
 ותכית ל דעגזר בן ועק חוה אזהרה וחס
 חת חסם מג תל דהים לא תקלל הנחמ לממ
 דממ דהים חול" לא לממ דהים דהים קדש
 מאי אוכח למומר מאן דממ דהים חול לממ
 קדש מחול וממ דממ דהים קדש בממ חול
 מקודש "בעלמא לממ דממ דהים חול
 בממ דממ דממ דממ דממ דממ דממ דממ דממ
 הוכי בממ חול מקודש" וכלמא מקודש גזות
 אחול לא דהיקר אס כן לכתוב לא תקלל
 אלהים מאי דהים לא תקלל שמעת מינה
 תרתי" ואוש להוציא את הקטן אשר
 זכאף את חשת חיס להוציא את חשת הקטן
 אשר זכאף את חשת חיס להוציא את חשת
 אחרים" מות יומת בהכתי" חתה

אומ בחק או באחת מכל המיתות שבתורה
 חמרת טא נדחה כל מיכה הסתומה בתורה
 אוך אתה דשאי למשכה להחמיר עליה
 חלל להקל עליה וצדניך יאשה" רבי יוחנן
 חנמי מפני שהיה קלה לא שנאמרה פתס וככל
 מיתה שנאמרה פתס הדיו חנק ל חמ' במיתה
 טכ צדו שמים מה מיתה שנאמרה צדו שמ
 מיתה שאיך בהדוסס אף מיתה שנאמרה פתס
 מיתה שאיך בה דוסס" מיכך אמרו מצות החנק
 היו משקייעין חותו צדל עד אכבובותו וכותו
 סודר קשה לפוך הדכה נכורך על צוהרן זה
 מושך אצלו וזה מושך אצלו שרשכפסן יואו
 עוכט שמענו וזה הרה לא שמענו מכל תל
 לא תכאף אחר דהים ואחר האשה" ואיס
 להוציא את הקטן" אשר ישכב את חשת חבו
 משמע בין חשת חבו שהיה אמון בין חשת חבו
 שאיכה אמון איך לייזא בחווי חבו" חשת חבו
 לממ מות חבו מכלל ערות חבו גלה חכלו
 לאחכ מות חבו" מות יומ' שניהם בסקלה
 חתה חן בסקלה חן באחת מכל המיתות שבתורה
 תל דמיהס בס ונא באוב נודע כי דמיהס בס
 מה להלק בסקלה חק בחן בסקלה" עוכט
 שמענו וזה הרה ולא שמענו תל ערות חשת
 אביך לחתג" ואוש אשר ישכב את חשת
 זא חשת חבו" תבל עשו על שם שתיובל
 את החאט" תבל עשו על שם שחייטא
 חת החאט" מות יומ' שניהם בסקלה חתה
 חומ' בסקלה או באחת מכל המיתות שבתורה
 תל דמיהס בס ונא באוב נודע כי דמיהס בס
 בסקלה חק בחן בסקלה" עונש שמענו
 אזהרה לא שמענו תל ערות כלתך לא תג"
 ואוש להוציא את הקטן" אשר
 יטכ את דכר בין גרוכלין קטן" משכביו אשה
 מגב דכח ששני משכבות לאשה" לישמש
 אמר הדי זה בא ללמד ונמית למר" מות יומת
 בסקלה חתה חומ' בסקלה או באחת מכל

על ידי דברים הללו ודגמתו לא כמות
 באם מלמד שום מדת באין חת יצא נטע
 אתה את פני פנה אני מבד עסקי ועסקי
 באש לא בדבור יהוה לא חכום ולא שגור ולא
 מוטעה והכרתי אתן מעמך ועמך בשלום
 כי מדרבן נתן לך מה תל לטו שנלא ימצא
 כך מע בני ובת באש אין לו לא בנו ובתו ובג
 ובן נתן מן תל כי מדרעו נתן לך אין לו חלא
 זרע אשר זרע פסול מן תל בתן מדרע ולא
 כל זרע שיש לו למען טמא את מקו לחלל
 מלמה שהיא מטמא את המקדש ומחללת את
 השם ומקלקל את השכיבה ומפיל ישראל בחוב
 ומחלה אתן מארצך ואם העלם ועלמך
 אם העלמו בדבר אחר סוף טבדדים הדבה
 מעליו תל ואם העלם ועלומי ומל אס
 העלמו צבית דין אחר סוף שבתי דובי הדבה
 מעליו תל ואם העלם יע ומל אס העלמו
 פנהדאת שלשצטוס סוף שפכהדריק
 גרילה שלושדל מעלמת ודובי נעשות עטט
 מהק עלבך לכך טמא ואם העלם ועלמו
 לבלתי המות אתו בכל מותה שורצו ועמתי
 אני את פני פנה אני מבד עסקי ועסקי
 באש לא בדבור יהוה לא חכום ולא שגור ולא
 מוטעה ובמשכחתו מה תל אתי רב
 שמעך וכו מה חטאת המשכחה את ללמוך
 שאין לך משכחה שיש בו מובם שכולל
 מוכסין ישנה לטוס שכולל לטוס מוכס
 שכולל מחפץ עליו והכלתי אתן מה תל
 לפי שג במשכחתו יכולתה משכחתו בהדבה
 תלאתן אתן בהכרת אין משכחתו בהכרת
 לא בסקוריין והכרתי אתן ואת כלל המשכחה
 לל לבות שאר עש בהכרת מקדש עני
 ועבוס בשלל והכפש אשר פל להחבת
 ולא ידענ למה נאמי לפי שהוא חומי ואיש
 או אשה בו יה בהם חוב אז מות זמ עונש
 שמוע אזהרה שמענו כרת לא שמענו תל

והג אשר תפ להחבת והתקדשותם והקדש
 זקדושת פנישות עש או אינו לא קדושת
 מצות וכשהוא חומי קדשים תרין הדי קדושת
 כל המצות אמורה ומה תל והתקדשותם וה
 קדש זו קדושת פנישות עש כי חנישיהו
 חני דיון לומר וטמא לעלם שכל
 ושמתם את חק ופ אתם חין לו לא מה שמיט
 רבת שחר וקדושי המדשה מל תל ושמתם
 את חק חני קי מקדש כעס שאני קדוש חק
 אתם היו קדושים כי איש איש חין לו חלא
 איש אשר טומטום ואנדרובס מן תל ומקלל
 חבי נאמו אשר יקלל את חביו ולא חכ
 חבי חביו ואת נאמו ולא את חבי חביו
 ודמי ולא נפסקי חמו נדמי ולא חספק
 חביו ואמו קלל מה תל לפי שב ומקלל חביו
 מות יומת יכול לציה חייב עד שיקלל שניה
 כאחד תל חביו ואמו קלל חפלו אחש מהק
 והלא הגר חייב על אמו ואינו חייב על חביו
 דבריו יקוי הגלולה ל עקיבה אומי חביו
 ואמו קללת שהוא חייב על חביו חייב על
 אמו ואת שאינו חייב על חביו אינו חייב על
 אמו מורה ל שקובה בשתוקי שהוא חייב על
 חמו חלפ שאינו חייב על אמו חק ללא חיים
 מתים מן תל חביו ואמו קלל מכל עקום
 אשר יקלל אינו חייב עד שיקללם בשם מתה
 זו בשם חו אינו לא בכנוי תל בנקבו עם יומת
 מה תל עם לימד עש מקלל חביו ואמו שחוב
 חייב עד שיקללם בשם מאת יומת בסקולת
 אומי צקלה או אינו לא באחת מכל מותות
 שבתורה תל לאמי כח דמינו בו ונאמי בתב ודעני
 דמהס גם מה להלל בסקלה חק כח בסקלה
 עונש שמי אזהרה לא שמענו תל אהוס לא
 תקלל אס דיון הוא חביו הדי הוא בכלל
 אהוס לא תקלל ואם נשית הוא חביו הדי הוא
 בכלל וכשיא בעמך לאתאר חיון לא דיון
 ולא נשיא לא בנד מן אמרת הדי אתה דן בצל

בניהו"י ישמעאל קבר חמות לאמר מיתה
בשר"ם ולעקובה סבר אום ורא בעלמא ובל
כמת כותיה" עונש שמענו אזהרת לא
שמענו תל עכנת חשה ונתה לאתג"
ואיש להוציא את הקטן אשר יתן שכבתו
בבה בין גדולה בין קטנה מות ומות בסקלה
אתה צומ' בסקלה או חינו לא באחת מכל
מיתות האמורות בתורה טאמי כאן ואתה
מה תהרבנו וטאמי להלך כוהרג תהל מהלהך
בסקלה אף כאן בסקלה למדנו עושא טוב
עונש לשכב מה תל כל שכב עם בהמה
מות יומת אם אינו עכין לשוכב תנהו ענין
לשכב ולמדנו עונש בין לשוכב בין לשכב
אזהרה מכתל ובכל בהמה לא תתן שכבתך
למדנו אזהרה לשוכב אזהרה לנשכב
תל ולא יתיה קדש מנסי יסל ואומ' וסקדע
כיה כמרץ דבריו ישמעאל"י עקובה אחת
צריך הרי הוא אומ' לא תתן שכבתך
ואשה אשר תקל כל בה לדבצה חתה והדת
את הן בסקלה חתה חומ' בסקלה חו באמת
מכל מיתות האמורות בתורה תל ומיהם
בם טאמי כאן ומיהם בם ובא באוב וירעב
דמיהם בם מה להלך בסקלה אף כאן בסקלה
עונש שמענו אזהרת לא שמענו תל וחשה
לא תעמד לפכי בה" והדת את האמת
היה אם אדם חטא מה חטאת בהמה לא לבי
שכא לאדם תקלה על ידיה לפיכך אמר הכת
תפקד" אדם שהוא גורם לחביתו להטות
מרדך בחיים לדרך המות על אחת כמה וכמה
שיעבדנו המקום מן העולם כיצתנו אתה
אומ' אבד תאבדון את כל המקומי ונתצתם
מה סגב והרי תרביים קל וחומ' ומה אם
המקומות שאיכך שאיכך לא דוחין ולא שומע
ולא מרדיון על טבא לאדם תקלה על ידיה
אמי הכת השחת נשמוך וכלה ואמר והעבד
מן העולם חרם שהוא גורם להציון להטות

מדרכ הטובה לדרך הרעה על אחת כמה
וכמי שיעבדנו המקום מן העולם וכולמו
אמרה תורה להחריב את המקומות ולאכד את
האיכלנות מפכי שמע כירין גנותו שלאמי
והכל דברים קל וחומר אם כך חס המקום
על כבודך שכל שעוים קל וחומר על כבודך
של צדיקים" לענין צדיקים הוא אומ' כי
תצור א עיר איום רבים והכל דברים קל וחומר
ומה אם האיכלנות שאיכך לא שומעין ולא דוחין
ולא מרדיון שהן עושין את הפירות חס עליה
המקום מכל עבדך מן העול חרם שהוא עושה
את התורה ועושה רצון אביו שבשמים על
אחת כמה וכמי שחוס עליו המקום מלהע'
ביו מן השל" לענין רשעים הוא אומ'
קעץ חש תרע כי לא עץ מאכל הוא אתה
תש וכרת ודבר דברים קל וחומ' ומה אם
האיכלנות שאיכך לא דוחין ולא שומעין ולא
מדבר על שאיכך עושין את הפירות לא חס
עליהן המקום מלהעבדך מן העולם חרם
שאינו עושה את התורה ואינו עושה רצון
אביו שבשמים על אחת כמה וכמי שלא יחוס
עליו המקום מלהעבדך מן העולם"
ובן יוחנן דכתי אומ' אבנים שלמות תבנה
אבנים המטילות שלום סך ישדא לחביהן
שבשמים והכל דבר קל וחומר ומה אם
אבנים שאיכך לא מחות ולא שומעות ולא
מדברות על שהן מטילות שלום בין ישראל
לבין חביהם שבשמים חמ' הכה לא תטרף
עליו בדגל אדם שהוא מטיל לשלום בין איש
לאשתו בין משפחה למשפחה בין עיר לעיר
ובין מדינה למדינה ובין אומה לאומה על
אחת כמה וכמה שלא תבואו כן פורענות"
ל שמעון בן לעזר חומ' הדגל כבדת
לקצר ימיו של אדם והמצבה כבדה להחריב
ימיו של אדם אינו צדיק שיוכף המקצר על
המאריך" ואיש להוציא את הקטן

המיתות שבתות ל' דמיהם הם וכן באוב וירעני
דמיהם הם מה להלן בסקלה אף כאן בסקלה
עונש שמעבדן אזהרה לז' שמעבדן וכל אור
זכר לז' תשכב אמר לו לא אזהרה לעוכב
אזהרה לנשכב כג' תל' וכל יהיה קרש מבני
ישראל ותומי וגם קרש היה בארץ דברני לישע
ל עקיבה חומי תיבן עיקר הדי הוא חומי ואת
זכר לז' תש אמר זכר לז' תשכב
תועבה עשו שני' חטנה בר אידיו חומי מטב
זכור אבהתי היו בכלל כלה מדיות והדי הוא
תב מוציותו מכללן וקוראם תועבה לומר
מה לו ערוה שחייבין על זונה כדת ועל
עבגתה חטאת ועל זה גלו כנענים אף
כל ערוה שחייבין על זונה כדת ועל עבגתה
חטאת ועל זה גלו כנענים " חייש להוציות את
הקסין אשר יקח את אשה ואת חמה בנות
הוא חומי עבובה וכאן הוא חן לקיפה לומר
לך שלפניו אינו חייב לא על הניו שאין
שאריו דרך לוקוחין אסרה תורה מיכן אמר
נושאין על האכוסה ועל המפנתה והאונם
והמפתה על הנשואה חייב " נוסא ארס
אנסת אביו ומפותת אביו אכוסת בגן ומפ
תת כנו רחבא חמי אכס אשה מותר לישא
בתה מהבא נפקא דכית עדות בת בכך אובת
בת לא תגהח בת בכה דירה ובת בתה דירה
גלו וכתוב עדות אשה ונתה לאתג את בת
בנה ואת בת בתה הא כיצד כאן באונסין כאן
בנשואין " איסור אנת עדות שאר כתיב
בנישואין איכא שאר " באונסין ליכא שאר
זה מרדש דרש ל' חכמה כל אידי לפני
חכמי משום ל' נתן כל האסור נתן לן איסור עדות
ובת עבדין מותר בקרובותיהן " הבא על אשה
מותו בבתה " בא שאר על יוסף בן הזמי
איש טבריה לפני רצן גמלי' ומה אם אשת
שאני מותר בה הריכי אסור בבתה אשת איש
שאני אסור בה איכא דין שחאח אסור בבתה

חמי' לז' נא ופרסם לו סהך גדול שז' בו כי אס
בתולה שגמנין יקח אשה ואני חרובם לך כל
יסרל " דין חמי' לו חייך דכין לעקור אות
חחת מן התורה ונדהו רצן גמלי' את
אשה ואת חמה חובלי' לא אשה וממה בתה
ובת בתה ובת בכה לז' הדי אמה דין חמי'
כאן אמה ובת להלן חמה מה אמה שז' להלן
בתה ובת בתה ובת בכה אף חמה שז' כאן
בתה ובת בתה ובת בכה " ומל' לעשות את השל
דיוס כבקיות הדי חמה דין חמי' כאן חמה
וכאמי להלן חמה מה אמה שז' להלן עשה
את השכרים כבקיות אף חמי' שז' כאן עשה
את השכרים כבקיות " מל' לעשות למטו
כל מעלה הדינו דין חמי' כאן חמה ובת
להלן חמה מה אמה שז' להלן עשה למטה
כל מעלה אף כאן כל מעלה כל מעלה ומל' כאן
למעלה כל מעלה אף להלן למעלה כל מעלה
באשי שרפן וכול' שריפה ממש דכל
להלן עכו את חשריפה כה תל' חשריפה
לז' כל שריפה האמורה תהיה כזה
מה' שריפת נשמה והגוף קיים ובת ויקני
עש' אס בכתיבתם אף שריפה האמורה בבת
כהן ובאשה ובתה שריפת נשמה והגוף קיים
מיכן חמי' מצות השכרים משקי עיני חתנו
בזבל ער ארכובותין ובת כין סודין קשה
לתוך חבה וכול' כין על טהורו ומושכין עד
שבותה את פיו ומצויין עופרת דותחרת
ויצקין לתוך פיו וינדיה וחומדת את בעמיה
אתו ומתהן חותנו ואת אחת מהן זכריל
ישמעל " ל עקיבה חומי חתנו ואת שתיהן
כאמי בינהו חמי' חביו משמענות דנכשין אכס
ביניהן " וישמעל סבד חתנו ואתהן חותנו ואת
אחת מהן שכן שלש יוכי קנדין לאהתהן
ואס חמותו מרדשא אתיה " ל עקיבה סבד
חתנו ואתהן חותנו ואת שתיהן ואס חמותו
הכא כתיבה לאכס חמי' חמות לאחר גיית חמי'

ובחשה חייב בזכור כמי חייב את המערה
בבמה אמתא חס אוכנ ענין להערה
דכתיבא בבי אחות אב ואחותאם דכתיב
אחות עדות אמר ואחות אביך לא תגבי אתה
הע דתנין בהקנישת דל וונה תנהו ענין
להערה דבהמה והערויה דחייב לתנין
מניין מדברי דחמנא שכפ דעבדי עפחה
חלופה מסכל דחייבי לתנין בהערה
אמי שמואל הערה זו נשיקה משכל לאדם
שממנה מצבעו על פיו תיחפער שלא
ידווקה בשר כי אתא רב שמעל בר יהוד
אמר יוחנן הערה זו הנגות הערה
גמר ביאה ממע מיכן ואיכף איכו
לא נשיקה נפטן ופליגא דשמואל והיה
בלתה חס מסקור דמי חס כאן דמיה ונאמ
להלך וטהרה ממין דמיה ליפס שארבעה
דמים טמאים באשה והא מכך חמשה
תכן הארום והשם וכקרו כדכוס וכמימי
אדמה וכין המזוג הא"י ששג ארום
הוא לא שפחה נשאר כל מרתה דמים
טהורים וכברתו שני מקרב עמי עונש
שמעכו מזהרה לא שמעל מל ולא תשהבנות
טמי לאתק ועדות אחות אמי נחיותא
לא תג אחות אמר בן זבד בין מהאם
ואחות אביך בין מן האב בין מן האם כי
את שאמרה כענין שאמרונו עלנס ושמו
בהכדת עונש שמי מזהרה לא שמעכו
תל עדות אחות אביך לא תג עדות אחות
אמי לא תג ואיש להוציא את הקטן
אשר ישכב את דדתו באשת אחי אביו
הכפ מדבר את הדומר באשת אחי אביו
הכפ מדבר או איכו מדבר לא באשת אחי
אמו תל עדות אחי אביך לא תג לאיש לא
תק דיתך היא טמא סוף דדתו ועל להלך
דדאך מה דיתך האמי להלך באשת אחי
אביו הכפ מדבר חף דיתך האמור כאן

באשת אחי אביו הכפ מדבר או איכו מדבר לא
באשת אחי אביו חסלו מאמנו תל עדות דין גלף
נאמ כאן דין ונאמ להלך או דין או דין יגזלנו
מה דין עב להלך במשפחת אביו הכפ מדבר
דמשפחת חס איכה קדויה משפח חף דין שכ
כאן במשפחת אביו הכפ מדבר חסות ישא
בהכרה ערירי ינא חס יש להן בניס קובדו את
בנהק וחס חין להן בניס מתים בלא בניס נתע
שאין ראיה לדבר זכר לדבר מה שנכתבו את
האיש הזה ערירי עונש שמעכו מזהרה לא
שמעכו תל עדות אחי אביך לא תג לאיש לאתק
דיתך היא ואיש להוציא את הקטן
אשר יקח את אשה אחיו באשה אחיו מאביו
הכפ מדבר אתה חומי באשת אחיו מעביו הכפ
מדבר או איכו מדבר כאן לא באשת אחיו חסלו
מאמנו תל טיה היא לא אמרתו כאן לא באשת
אחיו שהיא ככרה מה נדה ושלה חיסור
ויש לה התד חף אשה אח יש לה חיסור ויש
לה התד ואיש היא אשת אח שיש לה חיסור
ויש לה התד זו אשת אחיו מאביו חס יש כל
בניס חסן חין כל בניס מותרת נמצאת חומי
שהוא מאחיו כאן על אשת אחיו שאין לה
בניס חיי בעלה ואע"ג דמשתריא ליה וכשמות
אומי עדות אחיו בלא לחייבן על אשת אחיו שיש
לובניס לאחר מיתת בעלה ערירי יהיו
חס ישלו בניס קובדן ולמעלן הוא חומי ערירי
ימי חס חין לי בניס חוכך בלא בניס עונש שמעכו
אזה לא שמעכו תל כוכב אשר יעשה מככל
הת הלה זשמרתם את כל חק ואת כל
מש וע חס ליתק שמירה ועשויה לחקים שמעכו
ועשויה למשפטום ולא תקיאתהו חס
חני מל חס שמיה לרשת חני איכו מבא חתנם
לא על מנת לירש לא ככעניס שהיו שומרו
מקום ער שתבואו לא תלכו בחקת הגוי
או המצריים אשר חני מש מפ אל הכעניס
כי אתכל לא עשו ומקץ כס מפני שהיו

אשר יקה את אחתו בת אביו או בת אמו או
את בת אביו ולא נתן חמונות אמו ולא בת חבו
מן האב ומן האם מכל על ערות אחת גיבור
מכל מקום ועד שלא יאמר הכת יש לו
בדין אם היוב על אחתו מן האב ושלא מהאם
מן האם ושלא מן האב קל וחומי מן האב
ומן האם את אם אחת כן עכשת מן הדין לכך
כאמ' אחתו לכלמך שאין עונשו מן הדין
וראה את ערותה והיא תלך את ער' עד שיהו
מזיזין אמ' עולא מכל להתרחק מן התעור
דבת ואיש אשר יקה אחתה או ידבר
תלוי מילתא לא עד שיהיה טעמן שלדבר
אם אינו ענין לכדת תהו ענין למלת
דבי חזקיה תתא וט' יסוד איש על דע' לרב
בעל שהתרו בו ועדין הוא מציד' דביל שמע
ויקריבו אתו המצא אתו שהתדבן ועדין
הוא מקושש' דצל' תתא על רבד על
עסקיר רבד ועדין דאובתב דהמטבאמת
הוא אמיטת תייבי מלקות אין חייבו מיתות
בית דין לא' כתב דהמטב נפי וזוד' ואי
כתב דחמ' נפי יסוד הוא אמיטת הנ' מולו
סיני דקיל אבל סלקה דחמ' דאומח לא
צריכה' ותרתי כנסקלון למה לו לר' שמע
לחותו' נערפין לרבין מילתא דארתאמקל
וחומי טרח וכתב לה קרת' נליבתוב דחמט
בכקל' נליתו הנך מיכה הכי נמי מילתא
דארתא בקל וחומר טרח וכתב לה קרת'
חסד הוא נשמע תגמל קין נשא את אחת
תל' חסד הוא הפעם מתחלת לא כבדא לא
בחסד שג' עולם חסד יבכה' וכבדתו ל'
לעזי בני נעם עוכש שמע' אשה לא
שמענו תל' ערות אחתך בת אביך או בת
אמך לא תג' אין בלי לא בת אביו וט' בתאמו
בת אמו ולא בת אביו מן האב ומן האם מכל
תל' ערות בת תסת אביך מול' חב אחתך היא
מכל מקום ועד שלא יאמר הכת יש לו

בדין אם הגד על אחתו מן האב ושלא מן
האם מן האם ושלא מן האב קל וחומי מן האב
ומן האם את אם אחת כן השה כת מן הדין
לכך כאמ' אחתך לכלמך שאין מעשה לך מן
הדין ואיש הוציא את הקטן
אשר ושכב את אשה דוה תין דוה לא גדה
ש' והדוה בגד' את אשה ובלה את
על מיפ' חמ' ל' יוחנן מסוס' שמעון וזמני
אין האשה טמאה פד שיצא ממה וד' ערותה
את מקרה הערה מגוד הכת שעשה בה
את המערה בגומר' תין לולא כדה שעשה
בה את המערה בגומר שאר כל העריות מן
אמרת מה כדה ערוה שחובין על זדונה
כרת ועל שגבתה חטאת נעשה בה את המערה
בגומר אף כל ערוה שחובין על זדונה כרת
ועל שגבתה חטאת נעשה בה את המערה בגומר
לא אם אמרת כדה שוש בה טומאה לפיכך
עשה בה את המערה בגומר תאמר בשאר
כל העריות שאין בהן טומאה לפיכך לא נעשה
בהן את המערה בגומר תל' טאת שארן
הערה קרי אתה דן בכין אב מכנין שענה לא
דמה כדה כראי אחות חב' ולא רתי אחות אב
כחתי כדה הצד נשוא שבהן שהן ערוה
שחובין על זדונה פרת ועל שגבתה חטאת
נעשה בהן את המערה בגומר אף כל ערוה
שחובין על זדונה כרת ועל שגבתה חטאת
נעש' בה את המערה בגומר אמ' עולא מל'
להערה מן התורה דבת/איש אשר ישב
את אשה דוה' את מקרה הערה מובק
להערה מן התורה' אשכחן כדה שאר עריות
מכל אמי ל' ונה' ותיקעו רב הוכא ביה דל'
יהושע חמ' קרא כובל אשר יעשה מכל
התו הא' הוקעו כל הערות בולן לכדה
מה גדה בהערה אף כל עריות בהערה
נעש' מניה דאכיעא מראבא המערה
בזכור מהוא' בזכור משכבו אשה בתוכו

ענינו בישעקדוש
שמו ושוכן ער

ויהיה לנו כעת צרה
ולב אנוכי ופני
ידועים מאנו ובעים
ישלח לנו מהרה שר
ישבב טי נחובו להר
ולא כדוש ולא נפלים
וישום וראתו בלבונו
כי הוא העומדת לנו

למחר ומקעד
ויחזמו רעד
עליהם יצמד
שלוס אביעד
קדשו בית הועד
ער עולמו ער
לכל אשוריו ומע
בס קומנו לער

בכתוב וראת יי טהורה
עומדת לער

זה שיה יחמת יי טהורה עומדת לער יי
טהורה ר' אעשר בכון שלל יסו הגלילי אומ
אימתו היא טהורה כשארם מסהר עצמו
מדברי מכות ר' שמעון בן מנסייה הרי הוא
אומי שיה מים מבנויך שפה מים מרברי
חכמים ואלתשה מים עכוריק ותימשך לגני
מיכות שז ולמה תשבה בני בזה והא כפש
שבעה תבוס נופת כשארם שביע מרברי
תורה הוא פואם דברי מיכות שכן ערוביך
עליו כנפת וארם שאיכו מעשביע עצמו
מדברי תורה כל מה שהוא פומע הוא נמשך
אחריו מני גרם לו שהרעוב עצמו מדברי
תורה של נפש כעבה כל מר מתוק

ואת יי טהורה אמר ר' כחוכיה
זה הלמד תורה כטהרה מאי עיהיזה הנשוא
אשה ואחר כך למד תול משפטיה אמת
אמר ר' יוסי אף בתחלת התנות מים באמצע
תיו בסופן אימתו הן אמת כשארם דור שן
תחלה ואמצע וסוף בהן אחר לפי כך נבנו
שנותיהן של אשוכים מסורגין ויהיו ימי
ועקב שבע שנים וארבעים ומאת שנה

משפטו יני אמת אימתו הן אמת
כשארם דורשן מאליו ומסטים לאמת היהר
עקובה אומי למה נמשלה תורה כבאר לומי
לך הבאר הזה מתחלה אין בה טיפת מים חיים

זה מה שהיא מוציאה מן העין מים אחר
כך היא מנגלת מים מכל צדדיה כך תלמיד
חכמים בתחלה אין בו תורה ופיוק שלמד נמצא
כובע והנלך שב כחל כובע מקור חכמה ואומ
תורת הכס מקור חיים ואומי אם תבק שבה
ככסף וכמטמונים תחשוכה הזתביק יראת
יי וירעת זהים תמצא דא אימתו הן
אמת בשעה שארם למטיך לבין ואיכו מעוב
עמהן רצדים אחרים שאכל רמת בן תחות נטו
ישמעל את ל ישמ כגון אע שלמוצני חכמת
ישכה מהות שלמד חכמת יוכים אמנו לכתוב
לא ימוש ספר התורה הזה מפ ורגית טי אומס
ולולה אם יש לך שעה שאיכה לא מן היום ולא
מן הלילה למד בה חכמת יוכים דא

אימתו הן אמת כשארם מסהר עצמו
יכאת יי טהורה יראה מביאה ליי טהרה
וכן את מוצא באהרן שהיתה בו יראת שמים
שז מתנס לו מורא וירא לפי כך נבנה לו
פרשה שאינה דעה מאכו ומצעו לעולם
או טהרת המת שאין אחר מהן מיטמת
מל ממה שקרוב בעיני ואמריי אלמסה
אמר אהבה לנפש לא יטבעמ מהות
עומד לפי בא וראה בשר ודם שבתן מתנה
להצטרן אפלו הוא שלמאה גז זה המסכה
היא עומדת בידו שנים שכלש שנים אפלו כל
ומי חאן שמא היא פומע דמיו בגון וביד בע
בנו אבל הקבה כתן מתנה לתהרן ולככז ש
שאתה דעה מהן לפתלים ולעולמי עולמים
שז והיתה לו ולעל אח בל טה על אמ לו הקבה
אכפ שעתיד בית המידש לימד והקדצעת
צטולים ופהוכה גזילה כפסקת הטהרה
איכה צטולה לעולם לכך טאמי יראת יי
שחורה עומדת לער אמר שמשל טהרה
כת לפי כן הקבה אומר למשה אמר לחוג
ולבני שאל יהוא סבוריך שמט על ידיהקת
הזאתי אותם דא אעפ טכטלו הקרבנות
יגהרו עצמן מכה יטמא למתים מל ממה

הכנענים שטוכין בדברים הללו וכו' וכו' וכו'
 אותן לא על ידי דברים הללו וכו' וכו' וכו'
 לאדם שהוא קובע במשנה וכו' וכו' וכו'
 תירצו את ארץ אתם כמים אתם יורש אתה
 שתתם פתחתם תחלה והיא גן עולם מחותיפלה
 ואני אתם לכם לרשת אותה עתיד אתי ליתנו
 לכם ירושת עולמים שמה תאמרו איך כך
 ליתן לנו את משלה אחרים והלא משלכם היא
 ורחמי חובה את חלקן שלכם ואתם בניו שלכם
 והן אינן את בני חס ומה טיבן לתוכה לא שהן
 שומרי מקום עד שתבואו אע"פ שהן
 חשדתי אתי מן העמ' ראונה ביניכם לומר
 ות' טאמות אדם מקסט את אשתו ואוסרה
 לאחר אדם מקסט את עצמו ונמסר לאהל
 והביתם בין הבה הט' לט' צורך לומר בין
 פרה לחמור ובלא כבוד הק' מפורשין חס כן למה
 נאמ' והבדל בין הבה הט' לט' בין בהמה ט'
 טכנר' כך לטמאה כך בין שגשגט ובו שלקט
 לבין שגשגט ציו' וכמה הוא בין רבול לחציו
 מסוא שגדה ובין העוף הט' לט' לאוסק'
 והייתם לוקד כי קרוש את פשם שאני קדוש
 כך אתם היו קדושים כשחכי פדוש כך אתם
 בין פדושין ואבדול את מן העמ' בשכי
 דברים הללו הובדלו ישר מן האומות בעדיות
 ובמאכלות אקורות להיות לוי חס מובדל
 אתם מן העמים הרי אתם לשמי ואם לאו
 הרי אתם שלטבו כד נצר וחציון דא
 והייתם לוקד בעולם הזה ואבדול את מן העמ'
 להיות לוי לעולם הבא כי חזרה בן אנטובבו
 דמי או חמי ואבדול את העמים מכס לחייתו
 תקומה לאומות העולם ולא היה פתח לאחד
 מהן שיתגורר להו' לבנדר רעות מתוך יפות
 שוב אינו חושד על הרעות וכשהוא אומ'
 נאבדול את מן העמ' הרי פתח לבגויס להתגורר
 להו' לבנדר יפות מתוך הרעות שוב הוא חושד
 לרעות שמת ימצא בהן עוד יפות

ואבדול את מן העמ' לעד בן עשרה
 אומ' ומל לא יאמי אדם או איפשי ללבוש
 כלתים אי איפשי לאכול בשר חזיר או איפשי
 לבוא על הערוה אבדול אפשי ומה מעשה
 ואבדול גזר על כך שב' ואבדול את מן העמ'
 להיות לוי נמצא פודש מן העבירה ומקב'
 עליו מלכות שמים ואיש או אשה וכו'
 לוי לא יאוש ואשה ומג' לרבות טמטום ואמר
 תל' או אשה כי יחיה בהם לא הנש' בה'
 אובדול פיתום המדבר מעשיון או ידעני
 זה המדבר בפיו הרי לא בקבלה והכש' בהן
 באשכרה מות יומ' בא ירג אתם דמי בם
 זהבנין אב כל דמיהם האמי בתורה נקלה
 הח' לפי שזעב וידעני חמורים ענע עלה אהלת
 סקלה כעז עצמה געתיז הקדה להעבי'
 עז מן העולם של וה' זולום כלילי חלוקה
 ולפטל האובת נהוד עונים והקוסמים ולהחיר
 עין בחודין בבטן הדר עוז ותפארתו נהא
 מפר אותנת בדים וקוסמים יהולל משוכבמים
 חחור ורעתם יכב' מקום דבר עבדו עשת
 מלחציו ישלים האומד לורשלים תעצב
 ולעני הורה במכסה וחד בתיא תקומם
 כן יאמר בעל הרחמים

אמר אל הכהנים

מלכה וריוול	מדרשות דוכב שמים
במים עביות	הסקרה בחכמות
בוזח לבות וכליות	הוא מלהים צדיק
לויב ומשטות	וצנפה נסתרות בחדלי
וודע מה להיות	מגיד מדאשיות אחרות
עיון צפונות	בכל מקוסד עים וטובים
עיוה בוסנות	ימיה למעבן בעע יונה
מארבע זני נר	ניקבץ נפועותיה
עול ארבע מלכות	ושבור מפל צוארה
הבניו לתלפיות	וישוכבוה למגדל חוד

בקרובו בענין ויאמר שיש למשה אמר להפוך
ראי זה עתה מי פהחכם ומי יודע פשר
דבר מי פהחכם זה הקב"ה שכתבנו יש כחמה
יסוד הדין ומי יודע פשר דבר זה הקב"ה שמיני
הפורה למשה הפנות מרס תמיד פנו חמור
ידן גדול כחוק של כניחיס שהן מרס ומנות
גבורה של מעלה ברמות הדם של אפס מעוקל
חיס בן אולו ויקרא ויאמר גבני"ל נבן להלך
את המורה יאמר יורה ביל סימנוק אית קנת
מחרן מחזור יתר מי הדיוק ועל דמות הכסא
דמות כמל ארס ועת פניו שונה שהא
משתנה ממדת הדיון למדת רומים וממדת
זה למדת הדיון וכו' יש שם שני ממש והחפץ
תכווין לית שנית יאמר הכל לפי מעשיהן של כל
את דא מי פהחכם ומי יודע פשר דבר
זמ דב המנוכת ממי דכת מי פהחכם מי פהחכם
טעשה פשרה זיג שני צד יקום בין השקיהן
לישעיהן השקיה אמרתי ושעיה לגמור כי
היכי כי דאשעל איהו גבי תחוב ושעיהן חמ
נתו השקיהו לגמאי כי היכי דאשיל יורם במק
תחוב גבי אושע אמר הקב"ה עלילעש פשרה
ביניהן מה עשה הבית יסוין על השקיהו
לישעיהן דקר את הקולר של צמיס הדם
חלה יחשקיהן למות ויטא לין ישעיהן מה
כימת חרה נלא תחיה מת בעולם הזה נלא
תחיה לעולם הבא אמר ליה אמאי כוליבך
אמר ליה מעום דלא עסקת בפריה ורביה ו
ינקיבית מיתתך והו"לך בכי אמר ליה חזאי
כנו הקדש דלא נפיק מני דרעת מעלות בהדי
כונשי אמרני עלמא למא לך מאי מן חדרת
כעני לך למעכב ומת גיחת ליה ליהו"ל אמר ליה
השתא הכי כדתך יופטר מני ומשך נפתיע
מיליך ונבקי מאי דרעא מעליות אמר ליה קא
אמוכת לך אגא עכביתך ואת אמרת ליה הכל
ביתך כבד בגזרה גזירה עליך אמר ליה בק
אמוך כלה כפנתך ונא כך מק ובבית מכות
אבוהי ותפלו קרב חרה על צווארך עלא דמל

ימבע עכמו מן הדומים של הן יקפלו בלחית
ויתגבר במי ליהוה ולי אעז דתמזי תקויה
תפלו הרבה חרה על צווארן של ארס לימבע
שעמן מן החמרים ואמרו חזק חס בחפץ
החלום וימז לא חרם למחז הנח מת לימבע
עצמו מן החמרים שבכי כדב הלומות וקבלם
וישית חרבה כי דת בזהיס יתא' כפוק יתב
לית שניתיה נפק מעשה אנשה והבשקה יתא
הן הן רכבי על כתפת דרובה דאמ הן קאמשי
להן לבי ככשתת חז חמ דמית קדחת דאכת
למכו עבה גלוי' וחד חמ מוד מות קדחת
יתבא למגבי עבה אמגזי חבט שדויהן קדחת
עליהן וכלי כלון רעים ככשקי אית מעשה
חית מוד יקב השקיהן כנו להקיה יתפלל
ליני דא מי פהחכם זה מעשה וכתנה
עיר גבורים עבה חכם ומי יודע פשר דבר זה
מעשה שפירש את התורה לישרא מדעיס
ותשע פנים טמא וחבב ותשע פנים טהור
הכמת ארס יתאיר פל ד יהושע דקכנין בשם
ה לוי כל דבר ודבר שהיה תאמר והקב"ה למש
הינו מנת לו טומאנו ופורתו ופוק שהגור
לפרשה זו יתאמר להכרעיס אמר ללעו דתב
העו ואם כבימות גמא היא טומאתו ולא השו
טומתה יצא בתכרמון פניו של מעשה דא
עוז כנין ישובה' וכיון שהגיע לפדסהו קו
אדומה אמר לך בקב"ה מעשה אותה האמיר
שאמרת לך בפלשת אמר להכרעיס ואמר
ליואס נטמא כמא הוא טהרתו ולת השיבות
אן היא טהרתו ולקחו לטמא מעכרשי החטות
אמר לתכחוס בק כרילא מאי דכת אמרות
דאמרות טהרות אמר הקב"ה למשה שתית את
אמרותי לך בתורה הן ובהורות הן למי וכת
לשכנו שללו שכתבו ויש במצור ומטהר
בקר ואישו זן זן פקשת המת הוא הוא
כי לא מעשה אמר להכת בניה ואתי דהס
לכיל לא יט בעמיו ויאמר יש אכל
מעשה אמר להכרעיס מה כת למעשה מן

הענין
היה

תל' ואתמרת להם לרבות כל הטעם המוכר שנתת
המת' לאיטמא בעצמך שעמיון שם איכנ
מתטמא מיסמא הנא על מת מצוה ואיזה הוא
מת מצוה זה אחר מישור' שהיה מושלך בדרך
ואיך לו קובצין והוא שיהיה הסדה לבדו ואיך
עמו אחר ואכלו קרא שם בדרך איך לו עונה'
נשיא עמת הכל מיטמא איך לו ואפלו פועם
עשאוה ופמת מצוה לכל מפכי שהכל חייב
בכבודו וכן הכל מוכים עליו" כיום לשא
איך שארו לא אטמו שכ שחך תבין היא"
הקדוב לא הארוסה אין לא הגדושה"
למנו ולאביו ולבנו ולת' יאמר למנו
מת תל' לאביו שאן נאמי למנו ולא נא לאביו
הייתי אומי מה אמנו שהיא מתחללת הרי
הוא מתטמא לה אביו שאיכו מתחללת איכו
דין שיטמא לו לאן כן הייתי אגנימה תמו בידוע
אך אביו ביוצע" אביו חזקה מכ' תל' לאביו
אז נאמי לאביו ולא נאמי למנו הייתי אן מה
אביו שהוא חזקה הרי הוא מתטמא לו אמנו
שהיא דאמי אביו איך שיטמא לה אן כן הייתי
אומי מה אביו שאיכו מתחללת אן אמנו שאיכו
מתחללת" אמנו שמתחללת מכ' תל' למנו'
יאמר לבנו ולבנו ומת תל' למנו ולת' ומה
בנו ונתן שאיכו חייב בכבודו הרי הוא מיטמא
להן אמנו ואביו שהוא חייב בכבודו איכו דין
שיטמא להן אן כן הייתי אומי לבנו ולבנו ויכול
לבנו ולבנו חכמים תל' למנו ולבנו מה
אמנו ואביו בכיוונה אן בנו ובת' נבין קיימה
יצאו בנו ובת' חכמים שאיכו בני קיימה"
מה תל' לבנו ומה תל' לבת' לפי שיש בבן
מה שאין בבת ובב' מה שאין בב' הבן
אביו חייב בו מצות למולו ולפרותו וללמדו
תנה וללמדו אומר ולהשיתו אשה מה
שאיך כן בבת" הבת אביה זכאי במצותה
ובמעשה ידיה ובהפר כדריה מה שאין כן
בבן הא לפי שיש בבן מה שאין בבת ובבת

מה שאין בבן צריך לומר לבנו וצריך לומר לבת'
יאמר לאחיו ולאחתו מה תל' לבנו ולבתו מה
אחיו ואחתו שאיכו חייב בהן מצות הרי הוא מיטמא
להן בנו ובתו שהוא חייב בהן מצות איכו דין שיטמא
להן אן כן הייתי אומי לאחיו ולאחתו יכול לאחיו
ולאחתו אמנו תל' לבנו ולבתו מה בנו ובתו שהוא
יורשך חף אחיו ואחתו שהוא יורשך יצאו אחיו
ואחתו מאמו שאיכו יורשך" יאמר לאחיו מה
תל' ולאחתו שאן אמר לאחיו ולא אמר לאחתו
הייתי אומי מה אחיו בין קטן בין גדול חף אחתו
בין קטנה בין גדולה תל' ולאחתו" הבתולה
הקטנה לא הגדולה" אן אן נאמי לאחתו ולא נאמי
לאחיו הייתי אומי מה אחתו הקטנה לא הגדולה
אן אחיו הקטן לא הגדול תל' ולאחיו בין קטן בין
גדול" דאן" ולאחתו מה תל' הרי שהיה חולק
לשחוק את שחן ולומנו את בנו ושמע שמת
לו מת יכול יטמא תל' לא יטמא" יכול כשם
שאיך מיטמא לאחתו כך אין מיטמא למת
מצוה תל' ולאחתו" לאחתו הנא דאיכו מיטמא
אבל מיטמא הוא למת מצוה" ולאחתו ה
הבתולה מדט לאכוסה ולמפנתה יכול שאכ'
מוצות מובת עץ תל' אשר לא היתה לאיש עבא
תה צודי איש לא שביאתה בדבר אחר
הקדובה לרבות את שבת גרשה אן התורקין
אין לרבות את הגוברת" אשר לא ה' לא כרט
לארוסה" לה יטמא מצוה" לא דעה להיטמא
מעמאיק אותו בעל כנה" ומעשה בוקף
הכהן שצמחה אשתו בעמך פקחים ולא רצה
להיטמא לה ודחפיהן חכמים וטמא אמו בעל
בנהו" לה יטמא על הודמי הוא מיטמא איכו
מיטמא על הפסק" לה יטמא איכו מיטמא
לאחרים נאמי שלא יאמר הואיל ונטמאתי
על אבא זקט עממות כל צדי לפיכך כהן שמת
לו מת צריך להזהר ולקברו בסוף בית הקברות
כדי שלא יטמא בקברות אחרים" לה יטמא
איכו מיטמא על איבדיה שאין תדם מיטמא

ממך ועכשו אתה אומר לי לרעד לדודאמיליה
כד הויכא ותיב גבך הויכא בעלמא דשקרא
דייד ותויכא דחיס מיכך וכאן דאכא בעלמא
דקשטא לית אתי בייל למעט לי אדעס
ולא חנס עשה לך הקבה כך את כאשר לדי
שמעת בקול יי ולא עשית חדוק אבו בעמלק
שמע מבאי קטוב ויתג יי גם את ישראל עמך
ביר פלשתים ומה אתה ובכין עמי אמר ליה
ולית לו למעמך אמר ליה אם את עדיק את
משתי עב וליית לי למעט בר קרב אמר ליה אם
את עביר קרב את כנה את אם עדיקתה את
הדין עליוך הרי למחר אתה ובכין עמי אמר ל
יוחנן עמי במחיצתי אזל גבי בכוהי אמר ל
ליה מה אמר לך שמעו אמר לבוק אמר ליה אם את
עביר קרדי קדבת את כנה ובן אמר לגבי חבכר
ועמשה אם אבן עבדין קרב כזחין כמותה שיה
קרא הקבה למלאכי השרת חמילהן ראו כדיה
שבדתי בעולמי כמה הוא מעולה ומשובח
אמר ללפניו רבוני שלעולם אתה הוא שבראת
הכלי הנאה הזה את לון בכוהב שבעולם אדם
שיש לו בנים והזמינוהו לבית המשתה אומרי
לו רצובו שתתקח בנך עמך והוא מתירא עליהן
מעין רעה ואיכו נוטלן עמו אהולך לכדן שה
שהוא יודע שחן כהרבין קעבל עלו מדת הדין
ואמר לבניו בואו עמי שאבו בוצחין ולא חס
עליון כבא צדיק גמגד הוא כמותה שעה
התחיל לתקלמאכי השרת עעקין וי עלבלי הכזה
וי עלבלי הכשזבה הזה מיגרם לטאולכל
הצמת הללו חסע חטאות שעשה ואלהן
חמל פל אגב והרג כוב עיר הכהנים ולא
של בחנרים ותומים נעלא באוב ניד ועינהת
שמואל והא לכושא כליון שלום חרבך נמותתע
כי אמרני העצין מהוא השבץ עון לובשי
תשבץ לו כהני כוב שהרג ל יהושע וסכנין
בסם ר לוי אומר שעשה שעלה משה לקר
סוכי הכזה לו הקבה דורות העתידות לבוא

דור דור וכרסיו דור דור ושופטיו דור דור
וכביא דור דור וככיו דור דור וחכמיו דור דור
ומליו והראהו שאול מלך ישראל מפל בהרב
אמר לפניו רבונו שלעולם זה הוא שבחך שלפניך
מלך ראשון שיה עומד עליהן תחלה כופל בחד
אמר לו ולו אתה אומר זו אומר לכה נא ואמקט
רגין עליה הריא היא ויאמר יי א משה אמר
א רבכמים ויאמר יי א משה אמר
לפני ויאמר יווחנן בשם ר שמעון בן נתני
כל מקום שישתי אומרות עדיכין להודיש
ויאמר להאיש פלוש הדדים ואמער בוא לבינו
לגבל מלמד שהקבה אומר למלאך והמלאך
אומר למרוב גזר עליו הקבה ליטול ממך שתי
גוזלים ואיכי יוכל להיפס למחצתן עצה
עמי אתה צדקה ומלי שתי גחלי מרפת שם
וישא ויתן מלמד עדיכין בידו ונתבן לני
ורכותיה ויאמר המלך חסורוש
ויאמר לאסתר המלכה מהו ויאמר ויאמר
שני פעמים אמר לעשר עד שלא רגישנה
שהיא יהודית היה מדבר עמה מפניו אשה נפש
זה שהיא יהודית היה מדבר עמה על ידי
תורגמן והדין ויאמר עי א משה אמר
הכהנים ואמר זהו אמר וזמנת בתימון
ראשונה אמר לו לכנס לאיטמא בעמיו וממיו
שנייה אמר לו חס בא לידך מת מעור הישק לני
אמר להכה בני אתה בכי תהרג חיון
מת טמאין למתים מיטמאת הן ככופ חדין
למתים וממיו נעה הותדה טומאה לבשים
שהן גדמו מיתה לאדם לפיכך יהיו מתטמאות
למתים בני אהרן יכול הכלים תל הכהנים
יצאו חללים ומל לרבוב בעלי מומין תל בכ
אהרן בני אהרן לרבוב תת הקטע
ואמנת אה לחשי הגדולים על ידיו קטבים
לכנס לא יטמא איך לו זה המת מל לרבוב
תת הרים תל לכנס ואומר כי הים הוא הכפש
מל לרבוב כל טמאות הפורשות מק המת

קדשים יהיו בלילה / ולא יתל סס אלהי אם אינו ענין
לפניהם ונכפחן ליה מן ויבדדו תמהו סכין לטבול
יום ויליף חלול חילול מאשדומה מה להלך במיתה
אף כאן במיתה כי את אשר יש להגור מהגוס
הם מקדשים לאהלים" והיו קדש לדבורת צעור
מומי" אשה גבה ל יהודה אומן שונה דן
אילונית וחכמים אומן איך גובה לא גורת
ומשוחררת וסכבעלה צפולה זכות לאדם
שהיא חסורה להיבטא ל אוסור השוה בכל און
סכבעלה לחללה למדת שאין חייתה זוכה
תלוי בצפולה שבתוסף שהדי חסא על הנדה
ועל הקדשה והנדבעת לבהמה נבעקה נעילה
שלאוסור ולא נעשית זוכה ומי סכבעלה לחלל
נבעלה בעיניה שלהתנר ופעשית זונה ואחוצה
תלוי לא בגומה וממי חשמונה למדו שאין
כה פגומה לא מאדם האסור ליה און מי
מחלל" וחללה וזו חית חללה ששנולה
מאוסורי כהונה" וכן פנשי האסורות לכחוכה
שנבעלו לכהן נתחללו" גנושה איך ליה לא
גנושה חלוץ מכ ודין הוא מה אם גנושה שהא
מות לחזור למגדש פסולה מן הכהונה
חלוצה שהיא אסורה לחזור לחליץ אינו איך
שתהא פסולה מן הכהונה" תנה תוכוח שהא
דבורה לחזק לחליץ ומנתנת לכהונה
הפרש" גנושה לעשה בה מפשה וחלוצה
נעשה בה מעשה לתוכוח צנה שלא עשה בה
מעשה" אם נפטר לומר ואשה לרבות את
החלוצה יכולתם לצדה תהא פסולה מן הכהונה
תל ואשה גנושה מאישה עבירה ושיה בודי
איש לא שביחשיה בדי איש" ואשה
גנושה מאת שן וישל לפעך בן גמתי הררי
שהלך בעלה למיכתה הים ובאן ואמרו ליה
מת בעלך ונתקדשה ואחר כך בא בעלה
ואכשכח מות לחזור להאשון שאתנפם עכתב
לה האחרון בט לא פסלה מן הכהונה תל ואשה
גדו מאישה ולא מאיש שאינו אישה" אמר

רבה ללמד בן מתיה למדרש שהתקנה
מרגביתין ודרש בה חספה" מתו מרגביתין
ואשה גנושה מחישה אפלו לתנתגשה אף
מאישה נפסלה מן הכהונה כגון שכתב להמי
את מגורשת ממנו ואין את מותרת לכלאדם
תלפ שהוא בט בטל הדין חסורה לכהונה
וזה הוא רח הגבט שפוסל בכהג מדבריהם
לא תקחו לת יק מלמד שהתשה מוזהרת על
יהיה תוש" וקדשתו לכל אצב שבקדושה לנתה
ראשון ולבקר ראשון וליוטול מנה יפה ראשון
ומכ עתם תיכו חצה יכפכו תל וקדשתו עלכוח
כיות לחם אלהי הוא מק להגיד מה בר
קדוש יה לך לרבות בעלי מומין כיקד אביי
מקד להזהיר ניה דין על כך ובת איש כהן
תחל יכול אפלו חיללה שבת תל ללכו בחילולין
שנזכות הכת מדבר" יכול אפלו פכויה טמ
טאן אביה וכתב להלך אביה מה להלך זכות
עם זיקת הבעל אף כאן זכות עם זיקת הבעל
אואינו אומן אביה את להוציא את כל האדם
כשהוא אומן הית מחללת הרי כל אדם אומר
הא מה אבי מקיים אביה כאמי טאן אביה ואת
להלך אביה מה להלך זכות עם זיקת הבעל און
מה להלך בערה והיא מאגדס חף כאן נערה
והיא מאורסה" כערה והיא בשוטה בוגרת
והיא תרוסה בגרת והיא בשוטה ואפלו הזקינה
אנ תל ובת כהן מכל מקום" והלכתח בערה
מאורס בת כהן ששיכתה כקלה" ובת כהן
לו לא שכי שאת לכהן נישאת ללוי ולושר לכות
ולחלל ולנתין בלממשל מת תל ובת איש כהן
תלפ שהוכה כהנת לפי שכיון שנבעלה לפסול
לה נפסלה" באשת שהיא הית נשכחה מקדשה
נשכחה" הית בשרפה הית זוממיה בשרפה
דא הית יחמיה אומן מת תל אתה הית
מחל שאם היו נהגין בן קדש כוהגין בו חול
כבוד כוהגין בן כהן" חומעל חמור שזו יקל
חרור שזו מדל חלוק שזו יצאת מחל ציו

על אבר מען החי מחביון וכל על ענין בשפחה
מאשר מעשה ביוסף בן כפוס שפלת
כומי על דגליו וכנס הרשע להתבה אתו לו
לכשתגה בה פחוט השפחה הודיעו חתפח
והגיה בה פחוט השפחה והודיעו קדמלכתונות
בנו אמר לו כחוכיות בני עיר כואן היות חייב להטות
ביומיון ואיך זה כל שאין אדם מוסמא עלאג
מך החי מאביו ופצצת רצח אצל חכמים אמרו
על זה נתתי יש צדיק אובד בשיקון הצדיק אובד
וצדקו עמו לא יטמא על השלם הוא מיטמא
לא על החסד מיכך אמר כקטע מאשו שלא בין
מיכך מיטמא לו שכבר חקר להיטמא חסא
זה והחבל באתר כל שמיטמא לו חייב להתאמר
עליו וכל שאיכו מיטמי לו איכו מתאבל עליו
חוק מתחיו ואחתו אמרו שאלפי שאיכו מיטמא
לה מתאבל הוא עליו חן מדברי סופרים וכן
אחותו הנשואה אלפי שאיכו מיטמא לה
מתאבל עליה דיון תורה אם היתה אחותו אביו
ועד מתי הנתמצוה להיטמא לקרוביו עד
שיקום הגולל אבל אחר טענתם הגולל להיהק
כסאר כל המתים שאם כטמא סוף לוקה
לא יטמא בעל בעמיו אפלו טחן ואפלו כביד
ואפלו אכף לא יטמא להק דא לא יטמא
בעל מה כל לפי שכלאמו ולחביו ולבגו ולחמו
ולאחיו ולא אחתן מיטמא הוא להק טחן כשרים
בין פסולת יוכל להק לאשתו מיטמא באשתה
בין פסולה תל לא יטמא בעל יש בעל מיטמא
ויש בעל שאיכו מיטמא האכתי מיטמא הוא
לאשתו כשרה ואינו מיטמא לאשתו פסולה
בעמיו בשמן שפושיק מעשה עתו לא
בצמק שפושין מדברי צבור חן מתאבל עליו
כל שיקר ואין צדיק לומר שאין מיטמא להק
להחלו כהג כמסר זה הרי הוא חובל
יכול היות אפילו לעולם תל בצמק להחלו בשמן
שהוא עמו הרי הוא חובל פיכס הרי הוא חובל
מיכך אמר זה כובע במת כל העם כבן חושיה

עונס בבית הקבר כל היום כולו איכו חייב לאחיה
שהרי הוא מחולל ועומד פירש וחדר וכטמא
אם התנו בו לוקה על כל אחת ואחת לא
יקרחה יכנל על חמס קרחות לא יהוא חייב
לא אחת תל קרחה לחיוב על כל קרחה וקרחה
בדאשם מרתתל לפי שכל לא תגזון ולא
תשימו קרחה פון פי שופול חין לו חייבין לא
על טחן העינים בלבד ומלך לדבות את כל הדאש
תל בדאשם לדבות חת הדאש יוכל הכהכים
שריבה בהן הפת מצות יתרות חייבין על כל
קרחה וקרחה וחייבין על הדאש כביק העינים
אבל ישל שלא ריבה בהן הכתמצות יתרות
לא יהוא חייבין לא אחת ולא יהוא חייבין לא
על צין העינים בלבד תל קרחה קרחה לגזרה
פזה מה קרחה אמורה בכהנים חייבין על כל
קרחה וקרחה ועל הדאש כביק העינים אף
קרחה אמורה צעל חייבין על כל קרחה וקרחה
וקרחה ועל הדאש כביק העינים מה קרחה אמורה
צעל חייבין חייבין לא על המת אף קרחה אמורה
בכהכים לא יהוא חייבין לא על המת וכמת
שיעור קרחה חין פחות מכגריס צק ביד ביד
בסס ובשארם לא ישל יוכל על חמס
שריטות לא יהוא חייבין לא אחת תל שרטות
לחייב על כל שרטה ושרטה וכול הכהנים
שריבה בהן הכתמצות יתרות חייבין על כל
שרטה ושרטה אבל ישל שכל ריבת בקהכתי
מצות יתרות לא יהוא חייבין לא אחת תל שרטה
שרטה לגזרה פזה מה שרטה אמורה בכהנים
חייבין על כל שרטה ושרטה אף שרטה אמורה
בישראל חייבין על כל שרטה ושרטה מה
שרטה אמורה צעל חייבין חייבין לא על
המת אף שרטה אמורה בכהכים לא יהוא
חייבין לא על המת קרשים יהיו ללהיות
על כבהק ולא וחללו שם להי זו אשהדה
לפונל ונס ששימעו דתבניא לקומתו
אומראם לסבגיון שאם עבר חולל לא תל

כהן הדיוט שערב אוכל עבודתו פסולה אמר
לן דאוכן עבודתו פסולה דכתיב ומקדש לא יעזב
ולא יחבת אחר שלא יעזב היכל דלא אמר
המקדש לא יעזב אוק כהן גדול ויעזב מן המקדש
אחר מיטה כל עיקר מכאן אמר כהן גדול כהן גבאי
בעצמו יתר מדאי ולא יוכל עצמו עם שאר העם
ולא יראו אותו ערום ואלו נצית הפסח לא יאמרו
ולא כשהוא אפתק שכ הגדול מתחיל מלמעלה
ענהגין בן גדול יתרה" ולא יפסק לבית
המעשה ולא לפסחות שלרבים אפלו הקטנים
חבל הולך הוא אם דעה לבית האבל וכשהוא הולך
אינו הולך בערב ציאת עם שאר העם לא הפה העם
מסבין אותו וחולקין לו כבו והסגן ממצעו בוק
לבין העם והסגן ומעשה שערב מימינו ורחש
צית אב והאבלים וכל העם משמעו ואומר
לאבלים תטחמו והן מכבדין אותו פסח בוחק
מת לו מת איכו יעזב אחריו ואיכו יעזב מפתח
ציתו ועמק המקדש וכל העם באיך לסחמו צית
והוא עומד בשורה וקם מימינו וראש ביתא
משמאלו אבל מעשה שערב לא יקחו גביה
מאי טעמא דלמא חלש דעתיה דכהן גדול
דספר קא חאדי ליה ואומע לו אגו כסדתך והוא
אומ' לבן תתברכו מן השמים וכשמבדק אותו
כל העם מטיבין על התניץ והוא מוסב על
הספסל" כי שמן מלחה על איך לא משח
בשמן המעשה מעונה בצגרים מן תלמי סו
כי נער שמימי דלה על להגיד מה גרם" והוא
לת המלך" והוא לא העיר" והוא לרבות כהן
משח מלחמה" אשה פרס לטובה
בבתולה פרט לבוגרת" שכלו בתוליה" שך
אחת ולא שתיים ואם נשא שנים איכו יוכל
לעצור ביום הפסחים ע"י שוגרש אחת מהן
שנ ובכר בענין ובפי בית אחי ולא שנים
למכה מתי למנה אמי ובחוכא בדרתנה על
מנה על שם נכה" למנה מנהתו ופוסק
מתי איכא למימנע אורי דהא חאדי ליה

למנה הא בני קארי ליה למנה למנה דכתיב
באוריתא מתי איכא למימנע דעתיו רב כן
דמתקני ליה מכה וכת קדח לעתיד חוק האסת
ושם הכהן השלישי הרקל הוא ההכך מן אל
והמני רב יוסף חסור אפלוק מתי הוא למרעתי
דא הכת נמי דעתיה למנה וברושה יתמ
למנה מה תל ברעשה שאן טאמי למנה ולת
ברעשה הייתי תומי למנה שהיא מותרת לכהן
הדיוט חסורה לכהן גדול ברעשה שהיא חסרה
לכהן הדיוט איכו יתמ חסורה חסורה לכהן גדול
איכו הייתי תומי למל שהיא מותרת לכהן
הדיוט דרעו ממנה חולין ברעשה שהיא חסרה
לכהן הדיוט יהא דרעו ממנה ממנה תל
ברעשה לא יחלל תו לו טאמי ברעשה ולא כתיב
למנה הייתי תומי ברעשה שהיא חסרה לכהן
הדיוט דרעו ממנה חולין למנה שהיא חסרה
לכהן הדיוט יהא דרעו ממנה כסד תל למנה
לא יחלל ברעשה לא יחלל באת למנה להחמיר
עליה וברעשה להקל עליה" (וחללה קו)
טכוליה מאחד מכל הפסולין זוכה מה תל
שיכול חוק לילת כהן גדול שעשה זכ עו מן
הפסול ממנו חולין מן לכהן הדיוט שעשה
דרעו מן הפסולות ממנו חולין תל זוכה זוכה
לגזירה שיה מה זוכה האמנו טסח גדול נעשה
דרעו מן הפסולות ממנו חולין אף זוכה האמ
ודה בהדיוט נעשה דרעו מן הפסולות ממנו
חולין" ברעשה וחללה זוכה למנה נעש
בכהן גדול לומע סך בזמן שהן כסוד נזה
חיבעל כל אחת ואחת ואפלו באשה אחת
כגון שהיתה בתולה למנה ונעשית ברעשה
ונעשית חללה ונעשית זוכה ולמה כסוד
הזב דקאמא לן איך חסור חל על חסור
דא חסר היה חסור מנעיה חסור ככל
או חסור סת אחת ובמספר שהן על חסור
הזה תמא כפול איכא מוסיה" דל
למה נעבו טאמי מן אלם שכל פסול אחי

אמר רב אשי כמטא קרינא לשיעא בר דמיטא
אפלו לרשומא בד צליקת לאמא כי האותבאמא
אמא קשיא בעס רפוס לאבותיהם כצנעת
באש תש וקמי ליה והכהן הגדול להבדילה גרמא
מעשהו שאו זכת היה וצא אמנה כהן גרמא
בזה " והכהן הגדול לא שהוא גדול מאחייו
כנחוי בכוח בעשה בחכמה ובמראה " איך לו
מנ שגדלוהו חתיו תל הגד מאה שיוצלוהו אחיו
תמרו עליו על פיכחק איש הכתא שעולה גדול
להיות כהן גדול והלכו אחריו גזבריק ואמר כוליק
ומצאוהו חוצב ומילאן עליו את המחצב ויכרי
זהב " ואיך חכמה כן במלוא וכיסתה היה והלוא
התגבו היה והלא לא מצאוהו לא חודש בענין
שכ שנים עשר צמחים לפסו אשר יוצק על
לא שמן המי מה תל לפי שש שבעת ימים ולכנס
הכ שיפול חיק לו לא שנמשח שבעה ונתרבה
שבעה " כמשח שבעה בתרבה יום אחד נמש
יום אחד ונתרבה שבעה נמשח יום אחד ונתרבה
יום אחד אפלו שעה אחת מנ תל אשר יוצק על
דאשו סמך המע אפלו שעה אחת " ומלא
את ימ לפש אתהג אפלו שעה אחת
אסד יוצק ומלא אחד הכת המשוח " בשמן
המשחה ואחד המנופה בכגדים הריזה כהן
גדול " ואין בין כהן המשוח למנופה בכגדים
לא כד הפא על כל המצות בכגדי " את דאשו
לא יפיע לא אמר דאש לא פיע ובגד לא יכנס
הייתי חומי יכנל לא יפיע ולא יכנס שלטוטה
תל דאשו בכגדין " רי מאיר חומי דאשו לא יפיע
ובגדין לא יכנס על למתו כדל שבני אדם פודעין
ופדמין על מיתיה " לא יפיע בדרך הפודמין
הא כיוצד סהן גדול פודם מעלמטק וההד יוט אלמשי
לא יפיע ולא יכנס מה תל והלא כמד טאמר
דאשיכס לת פדעו ובגדי לא תפד לא שכה הדיוט
בשעת עבודה סות שאסור בפדיעה כפד ימיה נש
נשעת עבודה מותר וכהן גדול כיון בעע עבוד ה
בין שלא בשעת עבודה חסור " מי בין אמר כתק

גדול מסתכר מערב שבת לערב שבת מאי טעמא
אמר רב שמואל בר רב יצחק מכני שאמרו
מפחדש " ואיכו מגלה כעין השחתת תער
דתכרי כסוס ופסמנו את מתשיתם מאי כסוס
יכסמו תפסודת לוליאנית " מאי תכסול לוליא
חנות אמר רב יהודה אמר שמואל תפסודת
יוראיתת חני דאבא דחשו שלפן בצד עיקר
שלפן " שאו את ל חושו היא תפסודת שלכהן
באיל אמר להן חזן ונאו תפסודת שלכך לעשה
דתטא " לא לא להכס פושר כן לעשה את
מעותיו לא כדו להאאות כהן תפסודת שלכהן
גדול " ועל כל נפשת מעת אמר ל עקיבה
מכ לרביעית דם הפתה מעטני מתים שמטמא
באהל של ועל כל נפשת מת לא יבא עשתי
הכת לשתי נפשות שיפוד אחד ודכנך נפשות
טב לא יבא ולא יטמא חייב בלא יבאו חייב
בלא יטמא חיק לוי לא כהן גדול ומל לפה הדייב
שהוא חייב בלא יבא וחייב בלא יטמא חיל לא
לא יטמא לא יטמא לבג ידה שונה מה לא יטמא
אמור בכהן גדול חייב בלא יבא וחייב בבלא יטמא
חף לא יט אמור בכהן הדיוט חייב בלא יבא
וחיי בלא יטמא והוא שתהיה פומאה וביאה
בחיך כחמת כבון עכבכס לאהלהמת קוד שימות
ומת והוא עס שהרי פומאה וביאה בתיקבאחת
או שככס לאהלהמת בשדה טובה ומגזל
וכא חצירו ופדע גג חמגדל ופומא לאב
ולא לא יט מיטמא הוא למת מצוה ומן
המקדש לא יבא הכי שו אשחרה לפהן גדול
בלא יבא עבודתו ויצא מן המקדש ואינו מוזהר
לא בשעת עבוד בלבד כמנ של כפהן הדיוט
ומסתח אהל למועד לא תצאו אס כן מפני מה
נשנית אשחרה שו כפהן גדול שכהן הדיוט שנה
עובד במקדש ושמשע שמת לו מת אפס שאין
יצא איכן עובד מפני שהוא חונק ואם עבד חילל
חבל כהן גדול עובד כשהוא חונק ועבד דרבו
כשדה של ומן המקדש לא יצא ולא יחללה

גב' בעל מוס מאוני ותו מנפלא אשר
יהיה בו מוס כל יחד הניח אשר ענה
יהיה בכח מוס לעבודה ויהיה בלם אלה
היו ליהא תמו-ים שהן קחייק לפתח של קרבן
לחמי לאשי שחן קרבנות הצבור מנ תל
שוב בלם מנ כמות את הרב תל להרביב ונח
כרתי ויקרב כנר הרוק הג-הים זי' אג אומו
הנה תימתי השם אימרו קרטי קרטי שחא
קרטיס קרטיס תל להרביב מנ הקומי
הרביב והקטרת ומנחת כהנים ומנחת כהן
משיה ומנחת נסב תל לא יגש להקרב מנ
היערות והבבילות והתכופות וההגשות
מיצ והמליקות והקבלות תל לא יגש להק
יכול יהא הייטן על כולן תל לחם מה לחם
מיוהא שהא מטוים עבודה יצאו לו שחובק
מטוים עבודה במצחת חומי שחובק מיע לא
על חכמו עבודות ככל שהן עבודה תמה שה
שאק אחריה שבו וצוהק הקדושה והקטרת
וניסוף המים נחא וניסוף הייך תמוי
פל חוס אשר בו מוס מה תל לפי שכ קרע
ההדן אינן לי לא זרעו של ההדן ההדן עתה
מנ תל כו כל אשי אשר בו מוס אינן לו זה
בעל מוס קרוע בעל מוס עובר מנ תל כפ
אשר בו מוס לא יהא זו ושהיה כבעל מוס
עובר עור בן קומה בשתי עיניו ביי
קומה אפלו בענין תחת חורבן הקבוע המים
הקבועין מנ תל אוש ענן פסח בייק הגר
בשתי הקבין בייק הגר בכגל אחת רגל חלילה
ושקומה חמנה למגל מנ תל חו נפת חרם
שחמו שוקע שחטמו בבלם שחטמו מולו
חוטמו כופר מנ תל מן חרם אצויפי
החרם חומי החרום אישה הנתחרום הכוח
שתי עיניו כחמת אמרו לו הפלגמה אע"פ
שאינו וכו' לכחול שפי עיניו כחמת
שרוב כל עכשמה ירפו פיה ונתה
מגודלו שקיבו יוצא לאחורין פוסת נרחה

נשכח מנ תל שרע נכר רגנ דג' כ'
אש ששברה רגל הנה ען השרין הקל לבנמ
תל חו אשי שבר יד חין כל זה ענשברה יד
הצבעותיו מורכבות זן על גבי זו או חלפות
עיה חסרה בשני למטה מן הכרה כסוד התנה
כשר מנ תל חו שבר יד זה שבר רגל
חו שבר יד מנ זן בגלוי תל כל שגלוי כר כו
למומין שבהלל הגוף כגון שכיטלה כונית
חו שחולחל כחבו מעין חו שנעשה טרם
בכך שיש בו שפטה גבוניק חין פו גבוניק חין
כחיה גבוניק שר זה הוא הגנן התמוה בתורה
ה חסר חומי כל שגבוניק שוכניק חלצה בכ
אנכגוס חומי כל שיש לו שטי גבוניק ושתי
שרדות דן זה הדוק והוא שיהיה לו כוח
לכנה בתוך השתר והוא שתהיה צפה על גבי
השהר וכן אם היתה לו כחודה שחורה סקעת
בתוך השחור תפסה כחיה דן חלפון
כחש עיניו אג תל חו דן תכלול כלובק
הכנס בשחור והשחור כלובק זכרוד מחיר
ל יופי חומי חין מומיק כלובק תישה הוא תכלול
כלובק הסוקק בסירה וככנס בשחור אמר נבא
מאי פועמא דל יופי יצא מהלב עיניו
תבא זכרוד חיקרי עיניו לת בייקרי וזמחור
מאי טעמא חמי רבא מה לסוף תכלול דבר
המכלכל את העין בעיניו להביא את המומין
שבעיניו עתו עיניו למעטל ושתי עיניו למטה
עיניו אחת למעטל ועיניו תחת למעטל ומתה
את החדר ואת בעלייה כחמת פלי שלמי
והגדים והרואה תת חכירו חומי פלי הוא חומה
גרב זה החרום והוא הגרם הופש אכל
גרב לח מוס עובר הוא ילפת זן חזקית
מצמית חמי רוע לקוש לוצה כקמא שמה
ילפת שאלפתת והולפת שייס מותן אכל
חזקית שאינה מצמית מוס עובר הוא
ממוח תשך חין לון בייס חין כל חמינה
אחת זה הוא למח אשך האמור בתורה

ל

לאו שבכללות לא כעס שהלוקה גרושה ממנה
וזכה בכח הד שכח חנה וכלה יק ואשר גר
מלא יק ולוקה עב כל אחת ואחת ואכלובאשה
אחת כד הלוקה בנהן גדול ולוקה עלכל אחת
ואחת לא יקח ולא יחלל בעל לוק לא בכל אינו
לוקה מה טעם לא יקח משום טליתתם מכלמי
עצמו כדן גדול ואחד כהן הדיוט און חיובין על
גדושה וזכה וחללה עד שיקח ויכנסו ולקוחות
זהו קידושין את לא יקח ולא יחלל
ואין דעו מנהגיה חולין הלא יקח השא ומה לו
שדכו חייב עלביאותן כדת דעו פותח חול
כדו שרות חייב על ביאתה כדת תיכונת שות
דעו ממנה חולין תל את לא לא יקח ולא יחל
ואין דעו מן הטעם חולין כיו אם בתולה
מכלמי שהוא מצוה עלה בתולה ואם נשוא
בעולה דעו מצוה חללים הינו דתגן חכוסת
חבירו ומפנותת חבירו לא ישא ואם נשוא
לופשר בג ישתא חולין חלל דמת למנה נג
ואין את לא לא יקח כיו אם בתולה בעיניה לא
יקח ולא הבא מכלל עשה עשה העת
ולא יחלל דג בעמי אפולתן דקא סבר וש חלל
מה יובי עשה והכמים אומי הולד כשר אכה
הפסוק הצניק וקא סברי און חלל מה יובי עשה
ולא יעשה בג יעקב קבר לא למיטופי כדקאמ
אשליהא יתביא דה מדה אתה עושה חלל
ואין אכה עוש חלל מצדה כמתן כל דיעשר
בג יעקב אמר רב פהט אמר דבהלכה כד יוס
ביועקב מעמיו להביא בת גיורת עמו
כית שתהא כשהא לכהונה תאני כ שבת
ק מוה דל יוחנן כיו אם כותלת מ להביא גיורת
מבנה שכטה לכהונה אמר ליה אני שונה עמי
מעמיו להביא בתולה הבאה מעט עממי
ואת חמרת גיורת מפכה ותג לאי ומאי שני
סממנים עמוכי עשה עמוכי ואי כתי מאוסני
עממי דלא זכרים אסורים ונחובות מותנות
היבובות משה אבצמוכי שנסא סתועד

ויקח דתמר חנה ליה אני שזכה עמי מעמיו
להביא בתולה הבאה מעט עממי ומעמי שיש
בו שני עממיים ואת חמרת גיורת מכפרות
לא יקח אשה מה תל מג אתה אומאודס
את הילכה ובתמנה להיות כהן גדול וכנס
תל יקח אשה מעשה ביהושע בג
גמלת שקדש את מרתת בת ביתוס ומנה
המלך להיות כהן גדול וכסה יפול חכל
עשה מעמו ביצלותו וכנס תל יקח אשה ולא
יבנה ולא יחלל דל תוקל לא דרע שהומו
מתחלל היות עבדה מעל ויין הוא מה אסור
שלא עבד עבדה דדי הוא מתחלל היות שעבדה
עבדה אינו דיון שתתחלל הוא עצמו ויכח
שעבד עבדה אינו מתחלל לא אם אמר
באיש שאינו מתחלל בכל מקום תאמנה
שהו מתחלל בכל מקום קאניל והו
מתחלל בכל מקום דיון הוא שתתחלל
ואם נשק לוא לא יחל ולא יחלל תר משנה
פער וכתחלל ולא יחלל דל בעל וספרה
לכהן גדול שלא ובעול למנה אפול כל
קידושין ואם בעל בלא קידושין לוקה
ולא יחלל דל אמי חמטא והו חלל ואם קידש
ובעל לוקה שנים דאמדיובן כהן גדול למנה
לוקה שנים לוקה מעום לא יקח ולוקה מאוס
לא יחלל בעמיו להביא בת חלל שני
שמתא ססולה מען הכהונה כיו אני יב
מקדשו להביא כהן גדול וירבב דבר
אחרן לאמי איש משדעך לול מיכא אמר
לועזר בול וסו חטין כסול לעבודה אפולתם
מאומתי עבודת כשהא מעיבוא שרת
שעדות אכל און תמונה הפהנים מקרובין
אותו לעבודה עושה היה פנ עשדים ענה
תער יהיה בו מגם און לאו שיהיה
בו מוס לאחר הדיובר בציפה ובכגעים היה
בו מוס לפע הדיובר מכל תל אשר ענה בול
און לאו שגולר תמים וכעשה בעל מוס

ישך להזהיר את אהרן על ידי הבנים ואת
הבנים דבר על ידי זה" ואל כלבני ישראל להזהיר
בית דין על כך" וידבר דבר לאהרן
ואבנו ויבשרו חין שידה לא הפרשה והיא
וישר מאחרי ויעל גלגליו אל לבו" ואומני שורו
אחור" מקדשי בני ישראל על קדשי בני
ישראל חייבין משום טיגול וכותב וטמא
קדשי ושר אין לו לא קדש ושר קדשי עצמם
מזתל אשרה" הם מקלו בני יגו לרבות
את כובד" ולא יללו את עם קדש אשה
למא ששמש ועל שהוא במיתה טמא כאן
חילול וסל חילול בתדומה מה להלך מיתה
אף כגון מיתה" נהיך אפשי לו לטבוב ולא
שההער שלא ותחייב כדת על ביאתו למקדש לא
מיתה בלבד מק שנטמא בעצרה ויהי בקצרה
וביצירתו היה ענוה בידו והיפך בו אגרי על
גבי המזבח וקירב שריפתו שכל קידוב טבוא
כעבודה ואעפ שהעובד טמא במעלקות אחיו
הכהנים לאחיו מביאין אותו לבית דין לאמוצו
אותו לחוץ ופועעין את מעוהו בגשריך"
אמר אלהם לו העומדים לפני הרי סיפול לודות
כס שיקהוב הדבר לודות" אם טמא לאבות
למה טמא לבנים ואם טמא לבנים למה טמא
לאבות לפי שיש באבות מה שאין בבנים
ובבנים מה שאין באבות" באבות מהות אומי
וכל בת ירש לה והרבה מעת בבנים מה שאין
באבות" הא לפי שיש באבות מה שאין בבנים
ובבנים מה שאין באבות צדך לומר לאבות על
וערך לומר לבנים" איש אין לו לא איש
אשה מזתל גרעכס" ומז לרבות את כל ישראל
תלכל איש" אשר יקרב מכל על לקדש
מה תלכלי שז והכפש אשר תאכה בשר
מזבח השל איש לוי ועמו על ונכל שוכנול
אין לו לא חייבין ככת משום טומאה לא על
השלמים בלבד ומז לרבות את כל הקדש תל
כל איש איש יק מכל על לקדש איש יק בני ישראל

יכול כל שהייבין עליו משום טיגול יהוה חייבין
עליו משום טומאה ומז לרבות הקומץ והל
והלבוה והקטרת ומנחת כהנים ומנחת
בקר מעשה ומנחת כספים תל לקדשים
אש יק בני ישראל לרבות את כולן יכול יהוה
חייבין עליו מיד תל אשר יקרב חמיל ליש
וכי יש כוגע חו חס כן למה טמא אשר יקרב
עד שיוכשר לוקרב" את שיש לו מתירין
עד שיקרב מתירין ואת שאין לו מתירין
עד שיקרב בכלו" וטומא פלו טומאת הגוף
יכול טומאת הפשי תל וטמא על לגדרה
שזה מה להלך טומאת הגוף אף כגון טומאת
הגוף" לו אומי ואיש וטומאתו עליו בטומאת
הגוף דובר לא דובר בטומאת הפשי"
ונכדתה הל שומע אגו תיכרת מישראל ותלך
לעם אחרי תל מלפני בני יגו בכל מקום שא
הרעות שלי ועמה שלי" איש איש מזה
אקלי לא גרעו שלא הרין אהרן עצמו מזתל
נחוא" והוא צדוע אונב בקדש לא יאכל אונב
הוא קדש שאוכלין אותו כל גרע אהרן גדיס
ונקיצות חד אמי זות רומות ואסור לאכול
תדומה בין טמאה בין טהורה לא שעל הטהורה
חייב מיתה ולפי כך לוקה ועל הטמאה חייב
לוקה שהרי איכה קדש" עד אשר וטהר
אוכלוק בק ישראל ממעשר טבוליוס אהרן
ובניו מל ודין הוא מה חס ישראל שאין אוכלין
בתדומה מעורבו שמש הדין אוכלין במעט
טבוליוס אהרן ובניו שתן אוכלין בתדומה
מעורבו שמש איכודין שיאכלו במעשר ט
טבוליוס יוס יראו ישראל מן הכת ואתה ובעין מ
מקל וחומר" עד אשר וטהר יכול מעשיבוח
במים תל ובא השמש וטהר מה טהרה חמור
למטן ביות שמש אף כאן ביות שמש"
וה כוגע בכל גרע חין טמא כפש לא אשר נתג
אשר תצא מן שרע זה בעל קדו"
ומז לרבות חוגע בשכבת גרע תל או איש

ל ושמעתי אותי כל שבמרחו אשכיו רבי
 עקיבה אומי כל שהרוח באשכיו ל חכיה
 בן אבטג אומי כל שמדחיו חשכין אינלי לא
 ביע אחת קשיא ליה לר' יעבדעל האי מרן
 אשך מסך אשך מובעו ליה ותני שבמרחו א
 אשכין קשיא ליה לר' עקיבה האי מדות
 אשך אמרוח אשך מובעו ליה ותני שרוח
 באשכין קשיא ליה לר' חכיה בן אבטגוס האי
 מרוח אשך הרוח באשך מובעו ליה ותני
 שמדחיו חשכין קא סבר גרעיק ומוסופיק
 ודוקשין הוכפוש ל חכיה בן אבטגוס לא
 תאני כושי כל איש אשר בומי אין לו לא
 לו כלבד ומגל לרבות שאר המומים תל מוס
 מוס ריבה מל הכושי והגיחור זה לוקק והכיס
 הכנס והחרש והשוטה והשפיר ובפלו בגעים
 טחור תל איש איש ריבה אשך בן מוס פרס
 לאתג ואתבכו ולטרפה וליוצא דופק שהקשדס
 באדם ופסוליק בבהמה מעם בופרט לשעבר
 מומו מוס בלא יגש להק לרבות מומיק
 מפני מרחות העיק והן פכסר מקצת פיסיעין
 ומי שפסול פוינו מויבן אמי שלטה מוימחזק
 הק יש מומיק שהן פוסוליק הפתן מעבדו
 ובהמה מלוקדב ויש מומיק שפוסוליק
 האדם כלבד מעבדו ויש מומיק שאינו פוסוליק
 אבל מפני ראית העיק אמרו שכל שהשועבו
 אחר מהן אינו טובד כל מי שיש בו מוס
 פוסול באדם ובהמה ועבד בין בטורג בין
 במעדי עבודתו פסולה ואם היה מעדי לוקה
 וכל מי שיש בו מוס מן המומיק המין
 לאדם ועבד תעל פסול לוקה לא חבל לעבודתו
 ואם יש בו מוס עמפני מרחות העיק אינו
 לקה ועבודתו כשר בית דין הגמל היו
 יושבין בפעולת הגזית ועוסד מעשיהן התיר
 שכן יושבין ודנין אתהסדובה ובדוקין את
 הכלים ביחוס ובמומיק מי שבמצא פסול
 ביוחסו לובש שחורים ומתעטף שחורים

ויוצא מן העזרה וכל מי שבמצא שלם
 וכשר לובש לבנים וככנס ומעמש עם אחיו
 חכהים מי שבמצא פער ביוחסו ונמצא
 במוס יושב בפעולת העצים מתלע עזי
 למקדסה וחולק בקדשים עם אנשי ביתאב
 שכו וחובל מל לחם לר' מקדוק ומקדוק יחבל
 לחם להיו מקדוק הקדוק אם נאמי מקדוקי הקדוק
 צדק לומר מן הקדשים ולמה נאמי מקדוקים
 שאו נאמי מקדוקי הקדשים ולא נאמי מקדוקי הקדשים
 הייתי אומי מקדוקי הקדשים שהותך כלל מה
 יחבל מקדוקי קדש לא יחבל צדק לומר ומן
 הקדשים זה לא נאמי ומן הקדשים ולא נאמי
 מקדוקי קדשים הייתי אומי מקדוקי קדש
 יחבל ומקדוקי קדש לא יחבל צדק לומר
 קדשי קדש וצדק לומר ומן הקדשים
 יחבל תף במחלוקת הלא דין הוא מהאם
 טבוליוס ומחוסר כפורים שהן כשרים לעבודת
 מחר אין אכולין במחלוקת בעל מוס שאינכער
 לעבודת מחר אינו דין שלא יחבל במחלוקת
 תל יחבל אף במחלוקת אף הפרסת אם
 נאמי להפרסת צדק לומר ול המצב ולמב
 מומי ול המצב שאינמי להפרס ולא נאמי
 המצב הייתי אומי להפרסת שהיא בפכס
 יהא פסול ול המצב שאינמי בפכס לא יהא פסול
 צדק לומר ול המצב אן אופתמי ול המצב
 נלא נאמי להפרס הייתי אומי להמצב שהיא
 פער לעבדו יהא פסול ול הפרסת שאינמי
 פשה לעבדו לא יהא פסול צדק לומר להפרסת
 וצדק לומר ול המצב יכול לה יכנס לעשות
 קופים תל אף כך היא מצותן פכהים בפכס
 אם אין כהנים נכנסין כלום ואם אין טהורים
 נכנסים טמאים ואם אין תמימים נכנסים צעלי
 מומיק אומי עבד תהא עבודתו פסולה תל
 ולא יחבל את מקדושי אלפ שהוא מחלל
 עבודתו אינו במיתה לא באזהרה
 וידבר משה לאה ולכל בני ישראל

להזהיר

עבד וחצובג חודיק" אף ונהק כיוקפה וזה
שעדיין לא קנה" מיכן אמרתי שיהיה הקדושה
לובם כהן איכה אוכלת" וילך ביתו מנה תל
תם הקבוי קבוי סוף אוכל וליד בית לא יתכל
לו בן הייתי אומר מה קבוי סוף שיש בו נספ
אף יליד בית שיש בו כסף אצל אצל שאינו
שזה כלום תל וילך ביתו מכל מקום" עדיין
דן יליד בית בין שיש בו כסף בין שאין בו כסף
אוכל ובלקני כסף אם יש בו כסף אוכל אגב
כסף לא יאכל תל קבוי כספו וילך ביתו מנה
יליד ביתו אצל שאינו שזה כלום אף קני כספו
אצל שאינו שזה כלום" ומג לבן שיואכל
את אמו בתדומה ודין הוא אפשה אר
הזרע כאב לפסול כעשה את הזרע כאב זה
אכלהו אם עשה את הזרע כאב לפסול
שמדת הפסול מרובה כעשה את הזל כאב
להאכיל שמדת אכילה מעוטה אמר שמע
תל וילך ביתו יחכי" גם יאכלו הן אוכלו
חין הבהמה אוכלת" יכול לא תאכל בכרעמך
תל כפ"י" בלחמו יצא המת שאין לו לחם
ובת כהן כיתה לכה אף כיתה ממזר מל
אכלו לו אכלו לישל תל לאיש זר" מג למנה
לכהן גדול אחשה וחלוצה לכהן הדיוט ממזנה
ונתילה לישל צר ושרא ללמזר ולכתק וללמש
המאכיל" הלא רח הואמה אם ישל שאין ביהמה
פוסלתה מן הכהונה ביאבו פוסלתה מן התדומה
כהן גדול שביאתו פוסלתה מן הכהונה אינו דין
שתאביאתו פוסלתה מן התדומה לא אם אמרת
בישרא שאינו מאכיל את אחרות תאמר בנה
גדו שהוא מאכיל את אחרות הואיל שהוא מאכיל
את אחרות לאתהא ביהמה פוסלתה מעהתגונה
תל לאיש לאיש המאכיל" תבא בן תשע
שנים ויום אחד גרעמוכי ומאט מצדיו ואדומי
כותי נתיק וחלל נממזר שבאו עלה כהנת ועל
הלוי ועל צר ישרא פסולה ממזחני מו לוי
אמר רב יהודה חמי רב דאמי קרא ובת כהן

תל לאיש זר כיוק שעצמה לפסול לה פסלה
תשחק כפפת לווה וישל ית מנה לך מבת
ובת" אשחק לתדומה לכהונה מל קל וחומי
מגזשה ומה גרושה שמותרת בתדומה
פסולה לכהונה זו שצבעלה לפסול לה שאסור
בתדומה חיוב דין שפסולה לכהונה ופומזהוין
מין הדין גלויי מולדת בעלמא הוא" היא
בתדומת הקל לא תא היא איכה אוכלת אוכלת
היא אמה כיצד בת ישראל שישאת לכהן וילדה
ממנו בת והלכה הבת ונישאת לעבד או עשאת
לנכד הייתי אומי כשם שאיכה אוכלת כך
אמה לא תאכל תל היא בתדומה הקר לא תא
היא איכה אוכלת אוכלת היא אמה
בתדומת הקר אם טמרו בתדומות למה טמרו
בקרשים ואם טמרו בקרשים למה טמרו
בתדומות לפי שיש בתדומות מה שאין בקרשים
ובקרשים מה שאין בתדומות קרשים הותרולד
ותדומות לא הותרולד" קרשים חיובין עליהן
משום פיגול וכותר וטמא ותדמו אין חיובין
עליהן משום פיגול וכותר וטמא הוא לפי שיש
בתדומות מה שאין בקרשים ובקרשים מה
שאין בתדומות צדק לומר בתדומות וצדק
לומר בקרשים הא פלוגת שבת כהן שישאת
לוישרא או שצבעלה לפסול לה אסורה לאכול
תדומה וחזה ועוק של בתדומת הקר לתדומה
ולא קרשים" בית כהן למכה וגל משום
ל ישמעאל חמי מלכ לגי ועבד שמאן עלה פהנת
ועל הלוי ופולבת ישרא שפסולה שג ובת כהן
כיתה למכה גל מי שאיש לן למנות ואידושיין
בה יצאו גוי ועבד שאין להם למנות גידושיין
זה" אשכחן כפפת לווה ובת ישרא למכה
ובת" יאמר גדו מה תל למכה שאין נאמי גרושה
ולא טל למכה הייתי אומי גרושה שהיא אסורה
לכהן הדיוט חדי היא חושרת למכה שהיא אסורת
לכהן הדיוט איכודין שתחזור לו כן הייתי אומי
גרושה שאין לה זרע לתחזור" למנה בן שיש

אשר יגע בשמן איך לו לא האריך וגלגל בור
אתה נבלה תל בכל שרץ אשר יטמא לנבלות
את השריוניך כזרם זה המת או באדם זה טמא
מת טמאתו לרבות זרם נשכ בזות ונבלות
איך לו לא ימיו חומק ומי קולו מל תל לכל
טמאתו אשר יטמא לרבות בועל טהור לרבות
בולע נבלת העוף הטהור כפש אשר תגע
בו לא המטיה ולא יאכל מן הקר כי אם
רחץ בש בת יכול יהא מרחץ אבר אבר תל
וכת השמש וטהר מה ביות השמש פולו כחת
אף ביותו במים בולו כחת ובח השמש
ואם באת שמשו מעבבתו מלא כול בתדומה
איך חוצת גופו מעבבתו מלא כול בתדומה
כמערה בעולה מבעת וכח השמש וט ביות
שמשו מעבבתו ומא וטהר טהר גבא חו
דלמא ביותו מעבבתו ומא וטהר טהר ומא
תא שמש וחכמים תומי משעה שהכה כים
ככסוף לאכול בתדומתן וסימן לצר צארכ
הכוכבים שמש מיכה ביותו מעבבתו ומא
וטבר טהר ומא אמר רבא אמר רב חסדא
תלתיה קרתי בתוכי כת ולא יאכל מן הקר כי
אם רחץ טש פניו רחץ בש טהר וכת ובא הש
אש וט וכת וכפר על הכהן וטהרה וטהרה
מכלל שהיא טמאה הא כי צד כאן למעשר
כאן לתרומה כאן לקדשים ואחד יאכל
הקר מדבר שהוא בקדושתו הוא שיאכל בשו
יטהר אכל רבד טמא לא יאכל אלא שטהר
ולאו הכא מכלל עשה עשה הוה נמצא בהן
טהור שאכל תרומה טמאה חיונו לוקה מפני
שהיא בעשה כי לחמו מסלית את החטים
כל שהוא חצה ומקובץ את הדיק כל שהוא חצה
יכל תהא קיובסת חול תל הוא הדי הוא בקדושתו
נבלה נטרפה לא יא יוכל תהא נבלת כהמ
מטמאה בגדים צבית הבליעה תל נבלה נט לא
אלטמי בה את שאין לה טמאה לא אכילתה יא
נבלת כקמה שהיא מטמאה עד שלת יאכלנה

יכול נבלת העוף תטמא מן הכת ונבלת נהמה
מקל וחומר תל בה זה את מיטמא בבית
הבליעה איך את מיטמא בנבלת בהמה בבית
הבליעה ושאר את מש שמדולי משמרת
ושאר את מי להשחר בית איך על כך ולת
ישאו חטא יכול נבלה הכת מדבר תל עליו
בקדש הוא מדבר חיונו מדבר בנבלה נמתו
מלמד שבהן טמא שאכל תדומה טהרה חייב
מיתה בולת במעשר כי יחללוהו פרע נכה
טמא שאכל תדומה טמאה שז נמתו בו כי
יחללוהו פרע לזו שהיא מחוללת ועומדת
ובל גר לא יאכל קדש גר איך לו לא נמצא
מז אפלו לזו אפלו ישר תל נבל גר דא
אכל גר לרבות כהגת אשת הזר לא יאכל
איך אכילה טהורה מכזית וכשם שאכלת
תדומה בכזית כך שתיתה בכזית קדש
קדש תמור להבין בקדשי הגבול הכת מדבר
אף קדש אמור שאך בקדשי הגבול הכת מדבר
תושב בהן ושכיר תושב זה קנוי קנין
עולם שכיר זה קנוי קנין שנים וחמר תושב
מה תל שכיר זה קנוי קנין עולם חיונו אכל
הקנוי קנין שנים אובל לזו כן היוותו או תושב
זה הקנוי קנין שנים וכשהיא תומי ושכיר
בא שכיר נלמד על חתוש שהוא קנוי קנין
עולם ל ישמעאל חומי טמא כאן תושב ושכיר
וטמא תושב ושכיר בפסח מה תושב ושכיר
האמור בפסח טמא זה העגל אף תושב ושכיר
חמור כאן יפסול בו את העגל ובהן כיונה
נפש מל לכהן שצא חנה וקנה עבדים שיאכלו
בתדומה תל וכהן כיו יקנה יאכלי ומל לא שתו
שקנת עבדים נעביה שחט עבדים שיאכלו
בתדומה תל וכהן כיו יקנה קנין אף קניינו
שקנה קנין יאכלי יכול אפלו קנה עבד עבדי
יאכל בתדומה תל כסף יצא עבד עבדי שחט
כסף תוציא עבד עבדי שאיכנו כסף ולא
תוציא שלשות פיו תל כסף יצא עבד לחצו

שעתידים להיות ועדיין לא הנרמנו לא ינהוג
בהן חובל ויאכלו אותך בטבול דאמי עמו
מנעום ל' אינני מצ' לאכל את הטבול שהוא
במיתה תל' ולא יחל את קרשי בעתיד יקליתם
הכת מצדד ויבליח היכול חילול מתרומה
מה להלן במותה אף כאן נמותה דא'
ולא יחללו את קר' בני ישי' שלא יתק' תרומה
טהורה לכפר עם ארץ שכל עמנו הור' י'
בחזקת טומא' ומצ' שאם נתק' לו שבענש תל'
ורשיאו אות' פוק אש' וראשית חותם עון
אש מלמד שחף על הטבול מיוצין מיתה'
באכלם את קרש' פרט לפרט ולמנומא'
ויבדד' דבר ל' חזק וצ' כלב' וכלב' וישי'
ישד' לו ישי' בר' לו הרבים' הגד' לרבות נשי'
הגרים' בישל' לרבות נשים ועבדים אס' כ'
למה נצט' איש איש להביא את קאנים שיהיה
כודיק כנדרים ובכרבות טעדי' אשר
יקריבו ליו' לעולה חזק לו שיהיה הגוים נודיק'
לא עולה בלבד ומצ' לרבות את השלמים תל'
כדריהם ומצ' לרבות את התורה תל' כדבותם'
ומצ' לרבות העופות והמכחות והיון והלבונה
והעצים תל' כדריה' לכל כדריהם כדבותם'
לכל כדבותם אס' למה נצט' אשר יקל לני'
לע' פרט לכשימות אבר' ל' עקיבה אמ' לו יוק'
הגלילו וז' כלו את מדבה כל היום חזק בו לא עול'
בלבד והלכת' כותיה' לרעכס' חזק כופין
את הציבור על כדריה' תעום זכר בבקר בכש'
ובע' תמות ושכרים בבהמה ואין פמי' ושכרות'
בעוף יכול אפלו שובש גפה ושכמות עיבה
ונצט' טעה דגלה תל' לכל כדריהם להביא את
העוף' כל אשר בו מום לא פק' חזק לו לא בעל'
מום קבוע בעל מום עובר מצ' תל' כל אשר בו
מום' לא תקריבו אם מעום בכל תשחט הרי'
בכל תשחט חמור למסן הא איכו אומ' כן לא
תקריבו אמשום כל תקריש מיון אמ' המקריש
כ' בערין בעלי תריסין שהיו מלכי יוק' מפקידין עם נשיית' ישר'

בעל מום עובר משום ארבעה שמות מוטום
כל תקריש כל תשחט כל תקרוק אתה דם כל'
תקטור את החלב' כי לא לרצון יהיה לבס'
ללמד שאיכן מרצין' ואיש היחיד מבני'
שלמים כדבה ואין הציבור מביא שלמים טב'
או איכו ואיש לא להניח את השותפין וכשהוא
חומי ואיש לרבות את השותפין החמה חממקים
ואיש היחיד מצ' שלמים כדבה חזק הציבור מב'
שלמים כדבה' כי יקריב של' חזק' אכל'
שלמי נמצ' לרבות את העולה תל' כד' נמצ' לרבות
את התורה תל' כדבה ומצ' לרבות את הכסאות
תל' לפלא' ומצ' לרבות את הבכור ואת המעשר
תל' בבקר' ומצ' לרבות חטאת ואשם
תל' חובצת' ומצ' לרבות את הוצ' ואת המורה
תל' בבקר' חז' בבקר' בעזק' או בעזק' תמים
יהיה לרצון מצות עשה' מצוה בלא תעשה
מצ' תל' כל מום לא יהיה בו' יכול אפלו בפלמ'
הגד' ועשבר' יהא עשבר' עליו תל' לא יהיה בו'
ל' נתק' בו מום הרצון אשהרה למטיל מום בקר'
שים וכל המטיל מום בקדש לוקה והוא שיהיה
בצדק עבית המקדש קיים דחזקו להקריב'
תכיא כל מום לא יהיה בו' חזק לו לא שלא
יהיה בו מום מצ' שלא יגרום לו על ידי אחרים
שלא יביא דבילה ובעק' ניכית על גבי חזק'
כדי שיכוח הכלב' ניטל' כל מום לא יהיה
בו אמר מום ואמר כל מום' ל' צדק הוה ליה
בכור רמז ליה סעמי כלו כצרים שלעדרה
קלופה כדדי דקא חכיל פרטא לסמיה בא'
לפני ל' יהושע אמ' ל' כלום חלקנו בין הבר'
לעם הארץ אמ' לו היין בא לפני מבן גמול'
אמי לו כלום חלקנו בין חבר לעם הארץ
אמי ליה לא והלא ר' יהושע אמ' לו היין אמ' לו
המתק' ער שיכננו בעלי תריסין לבי רב'
המרדש פיון שכננו בעלי תריסין לבית
הקודש אמר השול' לשאול' ואמר כלום חלקנו
לעבור חזק נלתת' חיימת על מי שיכננו גמוליה'

לה זרע בין שאין לה זרע תחזור תל למה
זרע אין לה" או לא כאלו למנהג לא כדמשה
היתי חומו ארעה שאין לה זרע תחזור גרוע
בין שיש לה זרע בין שאין לה זרע לא תחזור
תל למנהג ורפ"ג גרועה זרע אין לה באת
למנהג להחמוד עליוה וגרועה להקל עליוה
זרע אין לה אין לו לא זרעה זרע זרעה
מג תל זרע אין לה אפלו היה זרע זרעה כן
מיכה אומלת כיש בת כהן שבישאת לושרא
חלצה ממנו בן והלכה הבת ובישאת לכהן
וילדה ממנו בן הרי זה רמזי להיות כהן גדול
עומד ומשמע על גבי המצבה מאכילת
אמו וסוסל את אס אמו נשאת אומרת לתכנן
בת כהן גדול שהוא פוסל לכהן מן התרומה
זרע אין לה כשם שזרע מהנת מושר פוסלה
מן הפחמה כן זרע ושראכית מכהן מאכילה
בתרומה" זרע אין לו לא זרע כשר זרע
פסול מל תל זרע אין לה כיצד בת ישרא שטל
את לכהן ובת כהן לושרא וילדה ממנו ברת
והלכה הבת ובישאת לפסול לה וילדה ממנו
בן הרי זה ממזר" היתה אס אמו בת ושרא
לכהן תאכל בתרומה בת כהן לושרא לא תאכל
בתרומה" יבול אפלו זרעה מן השפחה ומן
הנכרית יפסול אמו ואכילת תל אין לה יצא זה
שאינו זרעה כיצד בת כהן שבישאת לושרא ובת
ישך לכהן וילדה ממנו בן הכהן הבן וככבש
על השפחה וילדה ממנו בן יבול יפסול אמו
ואכילת תל אין לה יצא זה שאינו זרעה" ו
ושבה לבית אביה פרט לשומרתיוס
כנעוריה פרט למעשרות מיום אמי העובד והנס
פוסליו ולא מאכילין" מלחם ולא מלחם
חודת היא לחלה ולתת תרומה ואינה חוזרת
לחזה ושוק" מלחם אביה הא למדת שאין
מרבך לא כשרו הגבול" דא ובת כהן כי
תהיה למי וג מפני שבישאת למנו שאינו הגון
לה שזה כמו חובל לזרעו שלמהרץ הנא

ראמ"ר יוחנן בתכתיב לויסדל חייק זיוגן ענולה
יפה מאי היא" אמר רב הסרא או למנהג חוגלו
או זרע אין לה" במתנית תחנה או קבדה או
קובדתו או מביאתו לויי פכיות חיינו והחמה
ד יוחנן כל הדועה להתעשר ידבק בקרעו של
אחרין כל שבין תורה וכחובה מעשנתו לא קשיא
הא בתלמוד חכמים הת בעס הארץ" וכל
זר לא יאכל בו מל לבת כהן שניש לאשר לאוהד
כן תכלה תרומה וכן כהן שאכלת ומלת הבדן
יבול יהוא ה יבין בחומש תל וכל זר לא יאכל
בו" ותישבי ואכל קדש בש יצאו לו שאיך זנים
לה" ואוש פרט לקטן" כיון אכל אין אכל
פחותה מכדיות" כיון אכל לא שישק עצמו
מיוק אמי היה שביע וקץ במעונו והוסיק על
שבעו באכילת התרומה חייבו מעולם אתה חמש
קדש מה קדש אמי להלן בקדשי הגבול
הכת מרבך אף קדש אמור כאן בקדשי הגבול
הכת מדבר" בשגגה פרט למזיד" וסוף
חמש על שיהא הוא וחומשו חמשה" ונתן
לכה את הק בקודש שאכל מלמד שאכל
משלם ממנו על שאינו מוכן" דא ונתן
לכהן את הק מלמד שאינו מוכן לא בחומש
של קודש בלבד" כיצד גדל תרומה ואכילה
משלם קדן וחומש אחד שהמומש שמייב
בו משום תרומה יצא בו ידוי גזילון" ולא חלל
להביא את הק ואת השותה" שומה למהל
הא תמי קרא שתיה בכלל אכילה לא לרבות
את הק בשותה" ואיבנית אימת מהכא
ותבוא כמים בקרבן וכשמין בעצמותיו"
את קדשו בכי ישר על קדש ישר לחייב בחומש
חין חייבין על קדשי גוים בחומש" חת אשר
יל לוי יבול יהוא חייבין על התרומה שבעט
תל את חש ורמזו לוי על המנחם הק חייבין
אופן חייבין על התרומה שבטבל" דא
ולא יחללו את קרן בני ועל מת חש יב לוי
הרי זו אשה רה לא נכס טבל בלומד קדשים

מכל זה שיכול אין לי לא תמיריך ומתפייג
עקרונות לחם סע את קרבני לחמי לחשי
שאר קרבות הצבור מה תל מכל זה כי
משחתם בהם אין הנקיבות בסירוס דא
ומיד בין נכד הדי זואהדה שלא להקריב
בעל מום בקרבות הגוים שכ מכל זה מבעני
מוג אין את מקריב תכל מקריב אתה להק
תמיריך יכול אמל שלמים תל לחם זו
העולה כי משחתם בהם לרשות רובע
ונדבע ומוקצה ועבדי מום גם לא ירצו
לכם מלמד שתינוק מרצון

וקבר שיד אן כשב דאע
צדקת כהריו משפטין תהום רבה חאם
ובהמה תושיע יי. צדקת כהריו ל
ישמעאל ול עקיבה ל ישמעאל תמי הדיקים
שהן עושיין את התורה שני תב מהרד להק
טעה פמה צדקות כהריו להבל השעים
שאינן נמשין את התורה שנטעה מהכריל
הקס מודקק עמהן ער תהום רבה סג משפט
תהום רבה ר עקיבה חומי אחי לו ואחד א
הקצה מודקק עם ה צדיקים וגובה מה מיעוט
א מעשים רעים שעושיין בעוזה בשביל לתק
י שרם מושלם לעתוי לבוא ומשמי שלם
י לרשעים ומשלם להם מיעוט מעשים טובים
ס שמשו בעו הזה בעצום לפרע מה מושלם
לעתוי לבוא ל ינותן ביל יציה ממד
הדין קרייה צדקתך ומשפטין כהריו אל
ער תהום רבה מה הדיים הללו כבושיים על
התהום שלא יפלה ויניף אנה עולם כך
מעשיהן של צדיקים כובשין את הפרענות
שלא תבוא לעולם אדם ובה תושיע יי
אדם תנחל וכבהמה תושיע וכל שחנת
ממטבין אחריו כבהמה שנ משלמי חתיו
כדעה לאיכין חנו נמשכין אחריו לבג
עין דכת ורווין מושן נתיך ונחל עדיך
תשם דא אדם ובה תושיע יי אמ

ר יצחק משפט אדם ומשפט בהמה משפט
אדם ובזם השמיכי ומול בער ערלתו ומשפט
בהמה שור אן כשב אן עד פי וולד ומנום
השמיכי והל ירעה ל תנחומת טתו מני
הקרי מני ואשלם ל תנחומת פתר קרייה
באוק שהיה שחי במדינה ונותן שגדסות
ומשנים חמי הקנה עליו לשלם לו גמולו ולית
לו בן זכר אמר ירמיה בן אפרז עתודה
בת קול להיות ממוצעת בראשי הדיים ותומת
כעת יאמר לישקב ולושרל מה פעל לפלמי
שפגע עם תל יבוא ויטול שכר וזה הקיש
מכרזת ואומרת מי הקרי ומי ואשלם לו

מיוקדקם לכי ער שלא נתתי לו נשמה מי
מל לפני ער שלא נתתי לו בן זכר מיעשה
לו יציות ער שלא נתתי לו סלית מיעשה לו
סוכה ער שלא נתתי לו מקום מיעשה לו
מעקה ער שלא נתתי לו ג מיעשה לו
מזנה ער שלא נתתי לו בית מיעשה לפי
פיוה ער שלא נתתי לו גורק מיעשה לפי
קרבן ער שלא נתתי לו בהמה ער מועשה לו
ל אבהוא פתח ולא יהיה עוד לפיתועת
למנחם מצדכיר עון כיוצר שרפים עמויים מג
על ובשותים יעופין לקולום ונשנים יכבו
פכיו שלא להריו בפט השטובה ובשתי
יבסו רגליו שלא יראו בפני השכיפה ממזם
שכתוב בהן נפח רגסיהם כפף רגל עגל
עלשם ולא יהיה עוד לבית ישראל למנחם
מצדכיר עון תבוא תבוא כל הסומרות
כשרים חוץ משלפיה מפני שחת קר ר
של עגל עלשם ולא יהיה עוד כו" בת
והרגת את האשה ואת הבהמה חס אדם
חסת בהמה כש חסאת שלא תהא הבהמה
עוברת בשוק ואמרוין אהיה שנסק לחוש
פלוגי על ידיה עלשם ולא יהיה עוד כו"
מפני מה אמרו אין שוכה שותה בכוס של
חברתה שלא יהוא הכריות חומ במסגה

מיו

מיו

ישק

בין חבר לטעם הדרך אמר ל' יהושע בן נון
דבר גמלו ורצת משמך אמרו ל' הי' והושע
עמוד על דברך ויעידו בך עמך ל' יהושע על
דגלו ואת' למל' חניחי והוא מת' וכולהו
להכחיש את האת עכשו שאנו חיו והוא ח' הי'
הוא וכולהו להכחיש את החי והיה דבר גמלו
ל' יושב ודורש ור' יהושע עומד על דגלו ועד
שריכנו כל העם ואמרו לחפצת התורה
העמם וכלכתא כדבן גמלו
עדות בין סומה בשות עיביו בין סומה אפלו
בעיכו אחת שבור מהתל' לפי ששבר
ל' או שמר רגל שיוכל ל' לא ששברה
יה או רגלו ומנ' לרבות שבר זכב תל' חושבו
או יפול מאכ' מרבה שבר עלע תל' שבר ל'
או שבר רגל מ' ל' מיוחדין שאומג גלוי וזמ'
חוזרין יצא שבר עלע שאי' אומו כגלוי'
חרוץ ריס שלעין שניקב שנטגם שנסדק
שפתו שניקב שנטגמה שנסדקה חטיו
החיצונות שניקבו שנטגמו שנסדמו והפעל'
יות שנטקדו או חרוץ להביא כל עצם
שברל' שחרץ בו חרץ ומין העלעיס ככל
עצמות שברלוי' יבלת זו כעבת יבלת והוא
סיש זה עצם גרז זה חרס ילפתו
חזזית מצדית כאן לא סמי דין ותכלול להל'
לא סמי יבלת ומנ' ליתג את האמור בחרס
בבהמה את האמור בבהמה בארס תל' גרז
גרז ילפת ילפת לגזירה שיה' לא תקדו
חס מעוס כל תקדוש הדי כל תקדוש אמור
למעול הא תיבו חומי כאן לא חס את מעוס
כל תשח' לא תקדו זה זה חין את
מקדוש מקדוש אתה את שבעדה בה עבודה
הלא דין הוא אנה חס העגלה שאין המוס
פוסלבה עבודה פוסלת בה קדשים שהמס
פוסל בהן או כו דין שיהא עבודה פוסלת
בהן תל' לא תקדו זה זה חין את מקדוש

מקדוש את שבעד בהן עבודה ואשה
או החלבים לא תתנו איך לו לא כולו ומנ'
אף מקדוש תל' מהם חס מקדוש על מלצכו
זה חס ל' לרבות שיעור המשתמח ומנ'
לרבות את כל הפסולין שבשור ושבעה תל'
ושור ושה לרבות את כל הפסולין שבשור
ושבעה שרוע שבשמה יריפ'
וקלוט שפרסת דגלו או ירו בשלחמור וכש'
לסוס כדבה תעשה אנו לבדק הבית
ומנ' חס לטיר תל' ולגדר יוכל חס על המזב'
תל' ולגדר לא ורעה ל' חומי ממקדומו והוא
מובדע שב' ולגדר לא ורעה חוזה קדש
מרצב זה קדש המזבח תל' ורעה לו לכמו
עליו כדבה תל' חסו את עשה כדבה
חין את עושה תמיוס כדבה לבדק הבית מיסן
חמי המקדוש תמיוס לבדק הבית עובד בעשה
ומענוך וכתות אעק ופרות כולק
בגד וכולק בל' ציס ואפלו ביצה אחת לא
תקר ל' הדיזה מסוס כל תדרוק חס לא
תקר חס ל' לא שלח יקדו ומנ' שלח יעשו
תל' לא תעשו חין ל' לא תמיוס בעלי מומקמ'
תל' לא תעשו חין ל' לא בהמה חיה ועוף מנ'
תל' ובתצכס חין ל' לא טרף בחדעה לחרץ מנ'
תל' לא תעשו בכל מקום שאתם מנ' חס בחדס
תל' בכס לא תעשו כדבדי בן חכיתוי מובק אמ'
המסרס את הזכר נק בארס בין בבהמה חיה
ועוף לוקה מן התורה בכל מקום והוא שסוקו
ביד אבל חס כפתו ושיהו בן את הכלב ח'
מנ' יבו בעפה ער שנסתקס חין ולוקה אבל
מכין אותו מכת מדרות והכל מעדים במזבח
אחד מסרס שהוא חייב של ומענוך וכתות כן
חס על כדות חין על על כותק לא כל שכן לא
להביא נותק חמר כזרת שהוא חייב
ומיוד בן בכר מנ' שאי' מקבלין שקלוס מן
הגויס תל' ומיוד בן בכר לא תק את לחס זה'

יכול משמימי ולהלך יהא מותר בשמימי
עצמו אסור תל בצכור ביום השמימי
תתנו לו יכול הצכור יהא מותר בשמימי
ומשמימי ולהלך יהא אסור תל במוקדש
ומיום השמימי והלך יל עדין אני אומר
בצכור יהא מותר בשמימי ובמוקדש
משמימי ולהלך מנן ליתן את האמור בצכור
במוקדש עין ואת האמור במוקדש עין בצכור
תל אמנו אמנו לבגידה שנה והלכו
אעפ שהוא כשר מיום השמימי כל עכש
תהה הדי זה משופח ירצה אשה
לאשים ומנן אף להקדש תל לקרבן
אשה לפני לרבות שיעיר המשתלח
ושור או שנה מנן לשחוט אתו ואת
בנו במוקדש עין הדי זה בלא ירצה תל
ירצה לקרבן אשה לפי ושור או שנה
לא תש בניס אחד מלמד שהשוחט אתו
ואת בנו במוקדש עין הדי זה בלא ירצה
ואומא במוקדש עין אינן בחולבי לא שור
הפקוק הענין ואומא בחולבי אינן
קדשין לא תל ושור וזו מוסק על ענין
ראשית או מה קדשים כלאים לא אמר
קרא ואו מה שנה לרבות את הכלאים
האיי אי מוצעי לוי לחלק סלקא דעתך
אמינא עד שישח שור ושה ובנו האיר
מאותו כפקח פער נוהג בכלאוס עני
שטא על ש העז וילדה שנה ושחט הש
העז ובנה לוקה אבל עז הצא עלהצד
ה לא ישחוט ואם שחט אינו לוקה שנה
ובנה אסרה תורה לא עני ובנה
שור לא חיה הלא דין הוא מה אם בהמי
שאינה במצות כסוי הדי היא במצות או
ואת בנו חיה שהיא במצות כסוי אינו
דין שתהא במצות אתו ואת בנו תל שור
לא חיה שנה לא עומת הלא דין הוא
מה אם בהמה שאינה באם על הצעס

הדי היא במצות אתו ואת בנו עוף שהוא
באם על הבן אינו דין שיהא במצות
אתו ואת בנו תל שנה לא עומת
או נאמר שור ושה וצנו יכול לא יהא
חייב עד שישחוט שנה תל או שנה
אי זה או זה יכול יהא אתו ואת בנו
נוהג בזכרים כנקיבות ודין הוא חייב
כאן וחייב באם על הבן מה אם עלהצ
לא עשה בו זכרים כנקיבות אף כאן
לא עשה בו זכרים כנקיבות לא
אם אמרת באם על הצעס שלא עשה
בו את המזומן כשאינו מזומן תאמר
כאן שעשה בן את המזומן כשאינו
מזומן הואיל ועשה בו את המזומן
כשאינו מזומן יהא אתו ואת בנו נוהג
בזכרים כנקיבות תל אתו על אחר הא
חייב ואינו חייב על שנים אחר שחל
הבת זכות לרזן חייב כאן וחייב צאם
על הצעס אס על הבן לא עשה בו
זכרים כנקיבות אף כאן לא עשה בו
עשה בו זכרים כנקיבות אס נפק
למזג אתו ואת בנו מי שצנו כרוך אחריו
יצא זכר שאין בנו כרוך אחריו מאי
אס נכסך וכי תימא אתו ואת בנו זכר
משמע הדי הוא אומן מי שצנו כרוך
אחריו יצא זכר שאין בנו כרוך אחריו
הנניה אומנת אתו משמע זכר
וכת בנו מי שצנו כרוך אחריו משמע
בצד הולכך לחעביה נוהג בזכרים כנ
הולכך אס ירע שנה אביו ודאי לא ישח
ואם שחט אינו לוקה דסמיקא הוא
אתו ואת בנו אינן לוי לא אתו ואת בנו
אמנו מנן תל לא תשחטו הדי סתם שנים
הא סמיכה עד אחר שצא ושחט את הפה
וצא אחר ושחט את אמר וצא אחר ושח
את בתה שנים האחרים חייבין אתו

שנת חברתה ומתה על שם ולא יהיה עוד
כח ארמון שור או כשב וכי שור הוא כולדו
עגל כולדו זה ממנה יצת עשן להם עגל
מסכה לפיכך קראו הכת שור ולא קראו
עגל לכך נאמר שור או כשב
ואמר עמי מה עשיתי לך ומה הלאתיך
ענה כי אמר אחא אמי הקלה לי שור ענהבי
וקבל שכר ולא תענה בדעך ותתן דיון ואשמה
ומה הלאתיך אמר כי ברכיה לפני שטלה
פרושיהמה שכלו למדינה מה עשו כל בני
המדינה כטלו אותה ועמא על רגליה ומע
את רחשיהן וקראו אותה באומה ביראה
וברתת ובזיע כן אמר הקבה לישראל בעמא
קדית שמעע פרוש דובמא שכלו היא לאהטרת
עלויכם ולא אמרתי לכם שתהווא קורין אותה
לא עומדיון על רגליכם ולא פורעין את רחשי
זה בשבתך בביתך ובלמתך בדרך
ואמר הלאתיך אמר כי יורה ביל סומא אמי הקבה
עשר בהמות טהורות מסרתני לך שלוש בדי
שותך ושבע אצן בדשותך לו שהן ברשותך
שודשה פשבים ושה עזים ואלו שאעל בשע
אול וצבי ויחמור כולת הסדחת עלויכם ולא
לכם לעלות בהרים ולהתירגע בשדות שגבא
לפני קרבן מאן שאונן בדשותך זה מאן שהן
בדשותך ומאן גבול על אבוסך לכך נאמר שור
או כשב או כז
ואמר זה שור
ברעתם ישמחו מלך ובחשיותם שרים וכי
מה דאה הקבה לפשות שור האש לכל
הקרבנו אמר לנו למטמכה עיצת עלוהש
דע עם אחו מגדולו מלכות וצדק המלך
בדברים ולא מצא בהן ממש מה עשה עשה
סעודה גדולה והושיב לאתנו האיש בדאשך
שלמסובין וכל כך למה להודיען שבדרך
המלך בדברים ולא מצא בהן ממאש כך
לפישתן וואומות העולם מועם את ישראל
ואומי להן אתם עשיתם את העגל וצדק

אמרתי

הקבה ולא מצא בדברים ממאש ולא נשא לא
גרים שעלן עמיהן לפיכך עמאו ראש לכל
הקרבנות שור או כשב או כז
בשבת חביבו אנדרהם ולא הבקד רץ אנדרה
כשב בדבות חביבו יצחק וירא נהנה אויל
ועד בשבות חביבו ויעקב כל כך לא העמין כן
שור כי יולד לאנדרים כי יולד לומר על
יוצא דופן שפס בבהמה ובשר בודים שוראו
כשב או כז פרט לכלאים כי יולד פרט ליוצא
דופן והיה שב ימי פרט למחוסר זמן תחת
אמו פרט ליתום כי ישמעאל בנו שלר יוחנן
בן ברוקה אומי כאמי כאן פחא אמו ובאמי לה
תחת השבת מה תחת אמר כאן פרט לכלאים
וליוצא דופן ולמחוסר זמן וליתום אף תחת
האמו להלך פרט לכלאים וליוצא דופן ולמחוסר
זמן וליתום מה תחת האמו להלך פרט
לטרפה אף תחת אמור כאן פרט לטרפה
כי יוקי ביל יהודה אומי מה תל והיה שבעת
ימים תחת אמו לפי שכל שבעת ימים יהיה
עם אמו יוכל כל שבעה תל תחת אמו או
תחת אמו יוכל אפס יצא ממנה כשהמתה
תל עם אמו הא ביי צד אפסו כתי ימיה לואמו
שעה אחת מפני מה נאמי והיה שב ימי
כי יהושע וסככך בשם ל לוי אומי למלך שנכנס
למדינה וחוצי כרוש ואמר כל האבס כיים שע
כאן ל יראון פט ער שיהאוס כי מטמונה תהוה
כך אמר הקבה לישראל לתביאן לפט קרבן ער
שתעבור עליו השבת שאין שבעה בלא
שבת ושור או כז לא תעשה כי אח עליה
נאמי יודע צדיק כפש בהמתו זה הקבה
ודחמי רשעים אכזרי זה המגן שאמר להש
מיי להל ביום אחד
ואמר כי ברכיה
בשם ל לוי יודע צדיק זה הקבה שבת
בתורתו לא תקח האם עלה בכים ודחמי
רשעי אכזרי זה סכח רוב שבתו אס על
בטם לטובה נמיוס השמינה הלידתה

יפול

אתם מעמיו שלחכיה מיש נעזקיה יבוא
להיכם ויעיל אתכם מידיו אמרו לו חכיה
מישל ועזיה פטרים היו ונכסד נגה היה
הגון שיעשה כם על ידן אבל אתה מלך
ישעל אתה ואיך אתה הגון שיעשה כם על ידן
ואכו מחויבי מיתה לשלום אס ואיך אתה
הנדבכו הרבה מיתת למקום הרבה דוכים
הרבה חריות הלכה כמרים הרבה נחשים
הלכה שרפים הרבה עקרבים שיפגעו בכו לא
חוף שהמקום פתור לתבוע את דרכי וכו' מידן
אמרו לא כסע מסע עד שבאת עליו ויפלו
מרומי והוציאו את מוחו בצקעיות
דא ונקדשתי בתוך בני ישראל תנו רבין
חן פורס יק עב שמע ואיך עוצרין לפני התים
ואיך נושאין את כפיהן ואיך קראין בתורה
בכבים ואיך מפטירין בגביה ואיך עושין
מעמד ומושב ואיך חומרים ברפת אבליס וחת
נים ואיך מזמנין על המזול בשם ואיך חומרים
קדיש לא בעשרה מנה הני מולות מ' ל'
חיה בדאבא אמר י' יוחנן אמר קרא ונקדשת
בתוך בני ישראל כל דבני שבקדושה לא יהא
בפתות מעשרה מאי פשמעת דתנא
רבנן מחוה דלי חייא בר אבא אתיא תוך
תוך כת הכה ונקדשתי בתוך בני ישראל וכת
התם הדין מתוך הערה הזאת מה להל' עשרה
אף כהן כמע עשרה המועות אתכם מה
מצ על סבת בן הוצאת אתכם מארץ מצר
על מכת שתמקדו עצמכם לקדש את שמי
להיות לכם לאה על כהכס' חכני ויחע
נאמג לשלם שפר' ויבב' דבד אבב'
ישל' ואמ' זהם מעעדי יק מנשמעברין את
השנה בכל הגלות שצבון נעדין לא הובעו תל'
כפי ישל' מעעדי' עשה את המועדות שיעשו
חותן כל ישראל היתה השנה עיבה לעבד
זיטבו וכשתו וכתכו ובמרו וטא הקפיקו
לומר מעובדת עד שאירע קדבר מנשחיה
פינא כל אדך

מעובדת תל' אשר תקראו חותם מועדי חס
קריתם אתם מועדי ואם לאו איכך מעעדי' לא
היתה השנה עיבה לעבד ועבדה תנסה על
שוגגין או מוטעין מנ' שהיא מעובדת תל' אשר
תקראו אתם חס קריתם אתם מועדי ואם לאו
איכך מעעדי' עיבמה בליבה עיבדה מעטה
לחבתה פחות חדש או יתב חדש וכול' תהא
מעובדת תל' אתם חתם אהם אק' לו מועדי'
עשת ימים תל' מל' מה עעק שבת לעעק
המועדות לומ' לך שכל המהלל את המועדות
מעלין עליו כלו חילל את השבת וכל המקדש
את המועדות מעלין עליו ס' קיים את השנת
שבת היא ליו' מנ' פ'ס הכפורים שחל'
להיות נצבת ושגג ועשה מלאכה מנ' שהוא
חייב על זה בפט' עצמו ועל זה בפט' עצמו
תל' שבת היא ליו' יוס הכפורים הוא חלה
מוע' יק' מק' קדש מנ' שמשבין את השנה מפט'
הצורך תל' זה מועדי יק' מק' קד' אש תק' חתם'
יכול בשם שמשבין את השנה מפט' הצורך
כך ישברן אותה מפט' הטומאה תל' בהד' ש
הראשון פקח זיעת חדש הדאשוק בלא פסח
ואם עיבדה מפט' הטומאה הדי' זו מעוברת
חלה מוע' יק' למעשה הוא מדבר בעיבור
השנה ובחן הוא מדבר בקידוש החדש' נראה
בעליל' או שפ'תו העדים והעידו לפניהן ולד'
הספיקו לומר מקודש עד שחשיכה מנ' שמו'
מקודש תל' אשר פקד חתם במ' חס קריתם
אתם מועדי ואם לאו איכך מעעדי' קידשוהו
שלא בעדים או שבאו העדים והעידו ונמצי'
זוממין מנ' שהוא מקודש תל' אשר תקראו
אתם חס קריתם אתם מועדי ואם לאו איכך
מועדי' קידשוהו חכוסיק חו שוגגין חומ'
מוטעין מנ' שהוא מקודש תל' אשר תקראו אתם
חס קריתם אתם מועדי ואם לאו איכך מועדי'
קידשוהו קודם לזמנו חו לאחר עיבורו יוס
אחר וכול' יהא מקדש תל' אתם חתם אהם

היה זהו
היה זהו

ואת בנו לא תורה ואת האחים כיצד שחט
חמשה אחים ואחר כך שחט את אימך וכוונ
חייב לא אמת אבל שחט את האם ואחר כך
שחט חמשה אחים חייב על כל אחת ואחת
אם ואת בנו לא תורה ואת אם חמשה
כיצד שחטה ואת אם אמה שכן הוא נשוי
ואחר כך שחט את האמצעות סוף הרצעים
שחטה ואת בת בתה סוף שמונים לא
תשחטו פרט לשוחט ונתנבלה בידו ולנחור
ולמעקר ולהביא את השוחט לאכילת גוים
ולאכילת כלבים ולהטוא השוחט ובמזנות
טרפה והשוחט לעז והשוחט פרת חטאת
ושור הכסף ועגלה עדנפה ששחיטה שאם
חוויה לאכילה שמה שחיטה ביום אחד
לאומי יום פיוחד וטעון כבוד מוכן מארבעה
פרקים בשנה המוכר בהמה לחבירו צריך להודיע
אמה מכרתו לשחוט בתה מעברתו לשחוט ואלהן
ערב יום טוב האחרון שלחג וערב יום טוב
הראשון שלפסח וערב עצרת וערב ראש השנה
חמ"ו יהודה תומתו במה שאכלו דיוח
אבל אם ישלו דיוח חיובו צריך להודיעו ומוזה
ל יהודה במוכר את האם לחתן ואת הבת
לכלה צריך להודיעו שהרצב ידוע ששנה
שחטו ביום אחד בארבעה פרקים אלו
העמידו חכמים דבריהם על און תוך גבעה
דאמי ל יוחגן דבג תורה מענות קולת וכמה
טעם אמרו מעשיבה קובה גזרה שמה יאמר
לו כשרפו חטוף בעליוה לפי כך בארבעה
פרקים אלו כופין את הטבח לשחוט על כרהו
אפלו שור שזה אף חיובו צריך להודיעו ויגיד
כפין חותנו לשחוט לפי כך אם מתמת ללוקח
אבל בשאר ימות השנה חיובו כן לפי כך
אם מתמת למכור מפני שלא משך
ביום אחד יום אחד האמור באותו ואת בן היום
מלך אחר הלילה את צדדש ל שמענוך עזוי
לפי שכל העין שלמעטך ועלמטך חיובו מדבר

לא במנוקד עין ובמנוקד שיוק הלילה הולך אחר
היום יכול אף לעצק אותו ואת בנו והא הלילה
הולך אחר היום תל כח יום אחד ונתגלמט
שה בראשות יום אחד אחד מה יום אחד האם
ורבמשה בראשית היום הולך אחר הלילה
אף יום אחד האמור באותו ואת בנו היום
הולך אחר הלילה וכי תזבחו זבח תודבה
הה יא שציון תל לא אם איכנו ענין לאכילה
תכהו ענין לצביחה חף תחלת צביחה לאתמ
לא על מנת להיאכל ליום אחד חף לו אלא
תודה ומכ לכל הנאכלין ליום אחד שאל תהא
קבוחת לא על מנת להיאכל ליום אחד תל וכי
תז זבח תל וכי תז זבח לזבות זבחים הנאכלים
ליום אחד שלא תהא צביחתך לא על מנת ל
ליאכל ליום אחד ליתן לצרככם תז שמה
תאמר שהוא צריך לכך תל אם איש לא
אומרו כך לא תמכרו לכם זבחו לא שאומרו
ויגשה רצוני ולא לרצוני אתם זבחים לא
לצרככם תזבחו ושמתם זה המשנה
ועשיתם זה המעשה כל שאוב ובמשנה חוב
במעשה ושמתם ועשיתם ליתן שצדקה
ועשויה למצות אש עי חני נאמן לשלם
סכך ולא תחלו ממעמך שז לא תחלו
אמר קאש וכשה אומי ונקדשתי מסור את
עצמך לקדש אפ שמוי וכוס ביחידית לתבנות
בני ישראל במדובים וכמה מחבים עשרה מוכן
אמרנו כל המוסר עצמו על מנת לעש לו כס
אין עשיון לזכר נשלא לעשות לו כס פושק לזכר
שכן מצונו בחכמה מושל ועבדיה שאמרנו
לכבוכי כצריי כבוכי כצרי לא חשתי
אנחם על צדק הן חותי זה הדין הנכח
לחין וביטל לשישבת כח מין אתה כדתי קיאת
אין ידך מלבא ישישבת והל לא ידוע להאמר
מלבא וילתק לא חותכא פלתי הן מעובלות
לא מצילי וכשהרד טרוביבוס את כפיוס
ואת לולתנס אחיו כל דיקה חמר להן איתתם

שבעולכ אדם מבכס כקותו בימות
הבשמים כמה יבע הוא וביע בה כמה
ענר הוא מעטעד בה ער שלא וטבה
והבריות יושבי על מטותיהן והקצה
משוב לחות ומעלה עבבים ומוריר
גשמים ומבדח טללים ומגדל צמחים
ומדשן פירות ואיך את נותן לו את
העומר אמר ל אבהוא בוא ודאר
כמה ענר היו ישראל מעטעדן במצו
העומר דתענן תמך קצרוהו ונתנוהו
בקופות והביאוהו לעלה והיו מהתנצ
אותו באור כדי לקיים צו מצות קרל
דבריו ל מעלה וחכמי אומי זבדנים
ובקלחות חובטין אותו כדי שלא יתמ
ותמסך נתנהו לאבוב ואבוב היה
מנוקב כדי שיהא האור שולש בכלו
שחמורו במדה והדוח מנשבת בו
נתנהו לחיים שלגדומות וככלכך
למה כדי להוציא מבנו עשדן שהוא
מבופה בשלש עשרה נטה אמר ל
לוי הכי שעמלת וחרשת וזדעת וז
וכיכשת וכסחת וקצרת ועלדת ודעת
ועשית אותה עמית ערימה אם אינו
מוציא לך מעט רוס שתטה מאיכך
אותו החיש חו הגי אם איך את נותן לו
שכר הדוח מה יתרוך לו שיעמל ללח
אמר ל אישך כל ולא אמעו בלבם
נירח עץ את יע ארינו הנותן מעם יורה
ומלקוש בעתו יהב לכון כולא לית
אתו עכיפין ליה מע כדון תל שטעות
חקות קציר ושמר לנו מע השרב ומ
הלחות הקשים ומ הטללים הקשים
ומה הן שבועות או הן שבע שנתת
שבין פסק לעצרת תאני ל חיוב
שבע שבתות תמ תה אימת הן תמי
בזמן שאין ישועה ושבוטה ביניהן אמר

יהושע בן לוי סבטומך חכא לית את היבל
כבדות אמר ל בדכיה מרקך חסן לית חת
מטעים לו מן תבטילך דכירפ מה הינון דריכי
הוא שדני תומי גשם נצות תניף זהים חת
גשם הוא עריכה נצות ואסטל היו עריכה
תניף זהים כחלתך ונלאה אתה כובתה
חמי רביה חמי הקצה ליטר בני לשעבר כע
היותי כותן לכס היותי כותן לכל אחד ואחד
מכס עומר עכ עמך לגבלת ועכשו שאתם
כותנין לו את העומר חין לוי לא עומר אחד
משלכולכם ולא עור לא שאיכו משלהטים
לא משלשעורים לפיכך היה מעשה מזהיר
את ישראל ואמך להן והבחתם את עמר
כי תבאו לארץ וקצאת קצו וכי באו
זכות שני ישראל לירש את ארץ כנען היו חומ
בזכות מצות העומר לפיכך מעשה מזהיר
את ישראל ואומי להם כי תבאו והבחתם את
עמר ל יוחנן אומי לעולם לא תהא מצות
העומר קלה בעיניך שעל יודי מצות העומר
זכה אברהם אביכו לירש את ארץ כנען והו
ונתתי לך ולצדעך אחר חת ארץ מלגלמת
וחתה את בריתי תשמרו וחיזו זו מצות העומר
לשמעון בן לקיש אומי לעולם לא תהא
מצות בעמר קלה בעיניך שעל יודי מצות
העומר עשה הקצה שלום בין איש לאשת
דסת והביא האיש את חש ל הכהן והביא את
קד על עשו החיקם שפן וחיזו זו מצות העומר
ל יהושע בן לוי אומי היא שעמרה לחק בימי
גדעון דכת ויבא גדעון והנה איש מספר
לרעהו חלוט מהוא תליל לחם שפורים
רבכך אמר על שלל עליה אותו הדורא
הצדיקים וכי באו זכות נצלו בזכות לחם
שפורים וחיזו זו מצות העומר ל שאול
בר חמני אומי והיא שעמרה לחן בימי
חזקיה דסת והיה כל מעבר מטה לחמה
במלחמות תכופה פלחם עם וכי יש

ישעיה

אין לו מוצאי" וכיצד מקדשם את החודש
שואם בית דין אומר מקדש וכל העם פועין
אחדות מקודש מקודש" מנהג הכ מולו אמר
ר חייא בר גמרא אמר ל יוסי בן שאול אמר קמח
וידבר משה את מצעדי יני מיכן שחמש בית
דין אומ' מקודש וכל העם פועין אחדות מקודש
מקודש מנהגן אמר רב פטת אשר תקד אתם
קריביה אשר תקדו אשר תקד אתם" רב
בסמך בר יצחק אמר מהכא זהם מוצעויהם
יחמרו מוצעו" מקודש מקודש תדי זמנע
מנא לן מעוס דבת מקדתי קדש תדי זמנע
יכול כשם שמעברין את השנה מפסח העומר
כך יקדשו את החודש מפע העצף תל בחדש
אחר החודש אתם הולכין יכול אם היה צריך
שני ימים כותבין לו שני ימים תל אתם יום
אחד" אשר תקד את בני שבט ללך את
השבת להעיר עליהן תל אשר תקד אתם כמ
כל שיש לו מוצע יראה את השבת" וכל
כשם שמחללין את השבת להעיר עליה כן
מחללין את השבת להודיע עליהן שנתקיימת
תל אשר תקד אתם על קריאתה אתה מחלל
את השבת אין את מחלל את השבת להודיע
עליהן שנתקיימו" בחודש הראש בארבע
עשר עם לחיבין הער יכול משנתחיל תל זס
או יום יכול משתי שבעות תל בין המרכים
מה בין הערבים מעמד מעשבה היום אר
יום מעשבה יום מעש שעות ולמעל אלע
שאין ראוייה לדבר שפר לדבר חני ללכופעי
היום כי ינטו עללי ערב" ובה מעשה
עשר עם לחי חג המזזה טעון מצה אין
חג הסכות טעון מצה לפי טמיה חק" תג
המז ליי שבעת ימי מצה חזן מה תל לפי טע
שעת ימים תל מצ וביום השב עזרת טביע
בכלל היו הלמה יצא להקדש לון מה טביע
קשות אר כולק שעות" וכל אר לילה
הראשון ליל תל עלט תמכל מצעת קבעו

הכת חובה אין לו לא במזג שבת המקדש
קיים בזמנ שאין בית המקדש קיום מנהג
בערב תחפלו מצות אם כן למה טמי שבעת
ימי מצ תל מצה הנאכלת כל שבעה ארס
יצא בה ידו חובתו בפסח יצאו חלות תודה
ורקיקי כזיר שאין כן נחפלין כל שבעה
ביום החז מק קדש כל מלאכת עבלי
תל מלמד סיוס טוב עשה ולא תעשה
והקרב משה ליו שבעת ימים מל אס אקלך
פרים הבא לים חז לך לים הבא כבשיוס
אם חז לך בטהרה הבא בטומאה לכרעמ
והקד אש ליי שב ימי שוקר יבנו אשיוס ליי
מכל מקום" וידבר דבר
לכבו ישר ואמר להם כיתבון זהה מה
יתרון לארס בפעל עמלו שיעמל תחת ה
השמש אמר ל ינרן תחת השמש אין לון
למעלה מן השמש יש לון" ל חנן ול
אחא בשם ל חלבו אמרי עמל הוא
תחת השמש ואוצר הוא למעלה מן
השמש" ל לוי ורצב ל לוי אומ כל
מה שהבדיות מגדלי מצות ומעשים
טובים בעלם הזה דיי שהקצה מעדין
להן את השמש בכל יום זרח השמש
וצא השמש" ורצב אמרי כל מה
שהצדיקים מגדלי מצות ומעשים
טובים בעלם הזה דיי שהקצה
מחדש את ככהך כבלבל חמה שנה
ואוהבין כצאת השמש בגבורת
אמר ל יטמו בנוהג שבעות ארס לוקח
לו לטרא אחת שלבשר כמה יגע הוא
ובוע בה כמה צמד הוא מצטער בה
עד שלא יבשלה והבדיות יוצבי על
מטותיהן והקצה משוב דוחות ומעלה
עגבם ונעדיד בשמים וממדיח טללים
ונמדל עמחים ומדשן פירות ואין את
עתיק לו את העומר" אמר ל פיחם בנוהג
שבעות

קוצר ומאכיל לבהמה ולחיה ולעופות
ופטור מן הלקט ומן השכחה ומן הפיאה
נחויב במעשרות" והפחתם את עמדה
קצו מצותו לבוא מן הקמה לא מצאו וביאו
מן העמרים מצופו לבוא מן הלחלא מצא
נצחו מן היבש" מצותו לוקענ בצילה
בליל ששה עשר בכימ קצרהו ביום כשר
קצור כס ולא קציר מצוה מנה חמי קציר
לפנות מקום לבית האבל חולצות המדיע
וכן חוצות מלמנו הנטיעות שלא יפסדו
אעפ"י כן לא יעשם כרוכות כדרך הקוצרים
לא ייחם צבתים" והבאתם את עמל
דא קצו להפ' חין מצות קצורה בבהק'
והניח את העמר ביער היה מכוסה חמש
בדעות בא בשם ר' יוסי בר חנינ' מוליך
ומביא טרי לבטל נוחות קשות ומעלה
ומוריד כדו לבטל טבלים קרעים לסיומו
שם ר' יהושע בן לוי מוליך ומביא למי
שהעולם כולו שפ"י ומעלה ומוריד למי
שהעליונים והתחתונים שלו במזרח
היה מביא של לפני יק"י את העמר
שלושה שמוות ישל"י עומר שבלום
עומר תכופה ועומר סמו' לרצונם
חין כופין את הציבור על פתח' ממחרת
השבת ממחרת יום טוב מיכא חמרו כיער
הין עושין שלוחי בית דין יושיו מערב
יום טוב ועושין אותו כרבות במחובד ל'
לקרקע כדו שיחיה טח לוקצו וכל העיירות
הסמוכות לשם מתבקעת לשם כדו שיחיה
קצו בעסק גזל מוצרין שלוש סאגשעו'
רים בשלשה אנשים ובשלוש קופות זה
ובשלושה טבלות מונן שחשיבה אומ' להם
הקוצר לכל העומדיו שם באת העמלש אומה
הן בא השמש אומ' חין בא השמש אומ' חין
מגל זה אומ' חין חין מגל זה אומ' חין מגל זה
אומ' חין קופה זו אומ' חין קופה זו אומ' חין קופה

ז' אומ' חין בשבת אומ' לה' שבת זו אומ' חין
הין שבת זו אומ' חין שבת זו אומ' חין
אקצור והן אומ' לוקצור שלוש פעמים עלכל
תכל צדק וכל כך למה מפני הציתוסיון שהיו
אומ' חין קצרת העומר במוצאי יום טוב
יכפכו הכהן פניו אב לכל התכופות שיהיו
בכה" ונעשותם כבש אעפ"י שאין עומר'
ועשופם עמר אעפ"י שאין כבש" ביום הנשס
חין הכפה לא ציוס" כבש תמבן שבת לחשני
למעט העולם לעלה ליש לשם מו שעשה
חת העולם ומנחתן שני פעול הדי זה יתאמ'
הכלל שתוכפל סלתו ליטע שני עשרות
יכול כשם שכפלה סלתו כך יכפל יעו תל'
ונסכו יין רבי ההק"י יכול לא יכפול יין שאין
היון בכלל עם הסלת אבל יכפול שמנו שהיו
שמן כבלל עם הסלת תל' ונסכו רבו עותבל
כסכו ימות רביעות דבת' ונסכה וקריבן כסכו
והכו קאמי נסכה דמנה כנסכו חין מה יין
רביעות אף שמן רביעות" ולחם וקלי
וכרמל' זו חמי וקלי וכרמל' לא תא' כול חף
הקטניות בכלל תל' לחם" חין לוי לא חתם שח'
קרניות לחם שז' ממושבתו תבו' לחם תכומנ'
לרבות שעורין וכוסמין ושבולת שועל נסיון
תל' וקלי וכרמל' לא תאכלו" ולחם וקלי וכרמ'
אכל לחם וקלי וכרמל' חייב על כל אחר ואחר'
עד עתה היום הזה עד ועד בכלל מלמד
שיום הכוף כולו אסור מן התורה ברא' בשמן
שאין שם מקדש אבל בשמן שיש מקדש אין
אסור זה עד שיקרב העומר" סל' עד הביא
את קרבן זהו זה העמר" יכול זה הכבש בח'
וחיה מה אסור לחם מעוה הבאה עמד חן
כבש" ותימני קומיעין את העומר אחר עמין
רובק מוסף היום ובש העולה קורים תמיד
שלבג הערבים מיכא חמי משקרב העומר הות'
אחרת מיד והדחוקים פנעוין מחצות היום
חזקה היא שאין צבת חין מתעצלוך בוי"

מלחמת תגופה באותו הדור לא זו מצור
העומר" ודבר אמרין והיה טעמו לה במי
יחזקל ואתה קח לך חטין ושעורים ופולגשים
מהוא ללחם ל חמא בד חצנה אמר דיצה בה
שעורים" ל שמואל בד כחמין אמר בדדים שה
מד' צין את בני מעים" תמן חמרון עבדון
מניה הדרה לכלבא ולח חבלה" מטרוכ
אחת שאלה את ר' יאסו בר חלפתא אמר לה
כמה עבד כצטער אותו צדיק וכמה עבדים
נסמכות יש לו והן מצד צדיק במאכל נמשעו
אמי לה להודיעך שבכל מקום שישל הוויך
בצער חף הצדיקים הוויך בצער עמהן ל פני
אומי ומית שעמדה להן בימי המין חתמוצח
פוך שרחה מדדכי להמן הרשענות לקרחתו
והסיף בידו חמי דומעה שאין הרשע הזה בא
את להרצוי חמי לתלמודיו ברחו לכס שלח
תכוון בגחלתו חמתך ליה ממתנת וכן מית
עמך אכני מה עטה בתעטף בצלותו ועמד
לו מתפלל חתה החוזר רשועת ויתוב ליה גבהו
חמי להן במחי חתון עסקין חתון חמא
לוח במצות העומר שהיו ישרא מקדושי בבית
המקדש חמי להן ודמאו עומרת הדין חידון
דפסך ודחב דחטא ודסעריא אמרין ליה דספ
רין חמי להן וכמה חתמי דודיה בעסקת
קטורין בעסקין ככטורין חמרון ליה קגון
קגון בעסקת מתי חמי להן קומון דהא כצחין
עסקתו מנייכוון לעסקתו לפי קטורין דכספת
דילוי כר דחפל מצלי חמי ליה קום לבוש
הדין לבוש חמלכותא חמי ליה ומח חר
משי במלכותא אית בר כש לבוש לב ושיח
דמלכא דלא סחי" אשל בעו בלכא ולח חטת
יה חסר זכותיה ועל ואסחיה" חמי ליה
קום לבוש הדין כלילח דמלכא חמי ליה ומח
חת מצדי במלכותא חית בדכש לבוש כלילח
דמלכא דלא מסייעי" אשם בעו סמא ולח
חשכחיה חזלו חתמי" סיפורא מן ביתה

ויתוב מספר ליה שרי מתאנחא חמי ליה
לסמך לך מתאנחא חמי ליה לא וי ליה להרא
גברא מיעבד קומוספכטוק קומנוש
קלטורין הא עבד צעו וספר חמי ליה ומח
היא שאילח לך לוח חמט חמי ליה חמי ליה
ות גברא שחיק טמא דמין כפך קנדנוק
בנוי וספר ואת מעשה לעמנו קוספכטוק
מקדוריה" לבעיה" חמי ליה קום
רכוב על הדין קוספכטוק חמי ליה לית בי
חילח דחמא גבר קב חמי ליה ומח לוח
חמט גבר קב חמי ליה חת גרמת לנטשך
חמי ליה קום דחמט מוכין קדלי ואת דדים
עילוי ואת קליון ורכוב למקווימא לכון מא
דחמי כתבא חתה על במוותימנו תודך
להודיע כמה חמול מענת העומר לפי
כך משה משהיר חת ישראל וחומי לה חת
חת עמר" כי תבאו יבול משב און
לעבד הירדן תל לאה לארץ המיוחדת
יבול משבתו לעמוון ומחבת תל אשר חב
נת לכס לא עמוון ומחב מיוכן חמטן חין
מביאין מסה דו לא מארץ ישראל מצות
לצוא מן הקרוב לא ביכר הקרוב ליה חסל
מביאין חתו מכל מקום מארץ ישראל
מעשה שבחמבנת צריפין ושת
הלחם מבקעת עין קופר" ומקצתם
חת קצי עולה תחלה לכל התקצין יכול
חף שלבית השלחין ושלבית העמלקים
תל קצור כס של כלכם אמרת לא שלב
ות השלחין ולא שלבית העמלקים
דא" וקצתם חת קצי מלמד שמות
לקצור מלפני העומר וכחמי רחשית קצי
מלמד שאסור לקצור מלפני העומר" הא
כיצד סמקום שאתה מבוא חין אתה קוצר
וממקום שאין אתה מביא אתה קוצר
קצירה לא הקטנות" קצירה לא השחת
מיכן חמאם התחיל עד שלא הביאה שנים

כפה ולשין אותך אחת אחת וחופיך חותך אחת
אחת ומרובעות הן חורף כל חלה שמעל טפחים
ורחב ארבעה טפחים וגבהה ארבע אצבעות
סיגל ז"ר חמץ תחפ כיצד הוא עושה
מביא שאר ממקום אחר וכתבולתך העשו
וממלא העשדון סלת ומחמצו באותו העשות
בכורים לוי ל שמעו אומי פאמיס
בכורים לוי וטמי להלך בכורים לש מה
בכורים לוי האמורין כאן משלצבור אף
בכורים לוי האמורין להלך משלצבור
חס תאמר זו משלצבור והלה משלצבור
אמרת לאן אם זו ראשית קצור חק הלך בכור
לוי ואם הלך בכורים לוי איך זו ראשית
קצור רבדים מחוסרין כאן אמרין הכתוב
להלך והקמת על הלחם חובה ללחם
והקרב על הלה מלמדי שהכבשים צאי
בגלל הלחם מיכן אמר עתה הלחם מעבד
את הכבש ושני הכבשים אינן מעבדי את
הלחם ואם הוכפן עם הבכשים מעבדין
זה עם זה ואם אפי הלחם יאצרו הכבשים
ואם אצרו הכבשים יאצרו הלחם ויביאו לחם
אחר וכבשים אחרים ושתי הלחם הבאון
בפני עצמן יוכפו ותעבד עורת ויצו לבית
השדירה גזרה שמא יאצרו כבשים לשע
הבאה ויביאו לחם בלא כבשים שבעת
כב תמ בני שפה יכול שבעת כבשים ושעור
האמורין בחומש הפקודים הן שבעת
הכבשי ושעור האמורין כאן בשאת מאיע
לפרים ולאים אינן הן אמור מעתה לא
שבעת כבשים ושעור האמורין בחומש
הפקודים הן שבעת כבשים ושעור האמור
כאן לא אן קריבין בגלל היום ואן קריבין
בגלל הלחם ושני פכ בני שנה לזמן
שלמים שתרא שזחתן לשם שלמים
אין הנקמדין דבחי שלמנו עיבור ואין ל
לעבור כמותן לעולם והניף הכהן

אתם מלמד שפן טעמו תבונה חיים ותבונה
שחוטים כיצד הוא עושה מביא שני כבשים
ומניף אותם כשהן חיים ואם הניף זה בפני
עצמו וזה בפני עצמו יצא ואחר כך שוחט
אותן ומפשיט ולוקה חזה ושוק מכל אחד
מעציהן ומניח בצד שתי הלחם שז על שני
כב ותין על לא בסמוך ומגוח שתי ידיו מלמע
ומניח כל אחד במסדח במקום כל התכופות
פנליך ומביא ומעל ומוריר ואם הניף אחד
אחר יצא קדש יהיו לויי לכהן לחם אעפ
שתין כבשים אפי ל עקיבה אמר שמעו
בן כנעלא כי את כבשים אעפ שתי לחם
אמר עקיבה הדבר שקול ומי מכריע אמ
לו בן כנע אבי מכריע שכן מצונו שבעה
ישראל במדבר ארבעים שנה הקריבון כבשים
בלא לחם אף כאן יקריבון כבשים בלא לחם
אמר ל שמעו הלכה כבן דברי כנע אמל אין
הטעם בדבריו שכל האמ' בחומש הפקודים
קורב במדבר וכל האמ' בתורת בהנים לא
קורב במדבר משמנו לחרץ קורבון ואן
פכ כי תבאו והבאתם ומפני מה חט חומ
וקרבו כבשים בלא לחם שהכבשים מתו
חת עצמן בלא לחם ולחם בלא כבשים
אין לן מלירין והלכה עקיבה קדשיון
לפי כהן כהן גדול כוונת אחת והשניה מת
לקת לכל המעשרות ואין למעשר כהן כלום
ועליון כתמי קרבן ראשית תק אתם לוי ו
המעשר לא ימלן ושתיהן כאכלות כל אחת
היום וחצי הלילה בכשר קדשי קדשים
תמא ליה נדרה אומי משום ל עקבה מפני
מה אמרה תורה הביאו עומר בפסח מפני
שהפסח זמן תבואה הוא אמר הקב"ה הקריבון
לפני עומר בפסח כדי שתתברך לכם תבואה
שבעדות ומפני מה אמרה תורה הביאו
שתי הלחם בעצרת מפני שהעצרת זמן
פיר האוכל אמר הקב"ה הקריבון לפני עתה

מי יתעב

חקת עולם לנתי העולמים לדרת
שוכהג היצר לתרות בכל מעשה בארץ
בחוזה לארץ זה אישור חרש מוכן חמו כל
המצות התלויות בארץ אינן כהגות לא כאל
חוץ מן החרש והערכה נכפאי הכרם שהן
באגוס בארץ ובחוצה לארץ החרש מק התנוה
והערכה נכפאי הכרם מוצריהם
וספרתם לכס שתהת ספירה לכל ארץ ואחד
מפני השבת ממחרת יום טוב יכול ממחר
שבת בדת שאת תל עד ממחר השבת השבי
תל חמי יום חמי יום ביור יהוד כשהוא אומ
עד ממ הש השבי תל חמי יום כל ספירתך
לאתהת לא חמשים יום אם אתה מוכה
ממחרת שבת בחי פעמים שאתה מוכה
חמשים ואחד חמשים ושנים חמשים ושלוה
חמי ותרבעה חמשים וחמשה חמשים וששה
הא מה חמי מקיים ממחרת השבת ממחרת
יום טוב ל יהודה בן בתירה חומי ממחרת
הש ממ יום טוב יכול ממחרת שבת בדאשת
וכשהוא אומי שבעה שבועות תפולך ספירה
שהיא תפילה בבית דין וצאת שבת בדאשת
ספירתה בכל ארס ל יוסו אנמי ממ השבת
ממחרת יום טוב יכול ממחרת שבת בדאשת
וכי באמ ממחרת שבת הפסח והוא לזנא לא אמ
השבת וכל השנה כולה מליאה שבתות
לא צא ובקט את אותה שבת מאי בת שבת
ונאמ לממ ממחרת השבת מה ממחרת השבת
האמור לממ רגל ובהלל רגל חף ממחרת השבת
האמר כאן רגל ותח לת רגל לממ בן לעזר
אומי מלה הש ממחרת יום טוב חומי לא
שבת בדאשת בת אחר חומי ששם ומים
תאכל ממם וכת אחר חומי שבעת ימוסח
אל כיצר יתקיימו שני כטובים הללו מצה
שאין את יכול לאכלה כל שבעה אכלה ששה
מן הקדש ושבועי מן הישן האמה וצי
מקיים ממם הש ממחרת יום טוב

מיום קבי תספ יכול יקצור ויבוא ויספר אומ
תי שורצה תל מצ חרמש בק תחל לל יכול
יקצור ויספן ויבוא תימתי שיר זה תל מיום
הביאכ תספרנו" וכול יקצור ביום ויספר
ביום ויבוא ביום תל שבע שבת תמיתני
אומתי הקתמי מות משאתה מתחיל ממעגב
יכול יקצור בלילה ויספר בלילה ויבוא
בלילה תל מיום הביאכ אינ הבאה לא ביום
הא כיצר קצורה וספירה בלילה והבאה ביום
עד ממ הש השבי תל חמי יום זוהיא שאמ
ל יוסו ביל יהודה כל ספירתך לאתה לא
חמשים יום" תספר חמש יום יכול יספר
חמשים ויקרש חמש ואחר תל שבע שב
תמי תח או שבע שבתות תמי יכול יספר
ארבעים וסמונה ויקרש ארבעים ותשעה
תל תספרנו חמי יום הא כיצר מוכה חרבעים
ותשעה ויקרש יום חמש כיוכל תספרנו
חמשים יום מלמד שמצוה למנות ימוס
וכשהוא אומי שבעה שבועות מספר לך
מלמד שמצוה למנות שבועות במצות
אומי שהוא מוכה ימקום עד השבועות
והקרב מנחה לל לני שתהת חדשה
לכל המנחות איך כלי לא מנת חטים מנחת
שעורים מלכ שהוא אומי וביום הבכור
בהקרי מנחה לל לני לא אם אינו עניק ל
למנחת חטים תהו עניק למנחת שעורים
ממוש לא מחוצה לארץ
ממוש חף מק העלויה תביאו מלה שאת מביא
ממקום אחר הכרי הוא כזה מה זה עשדוק
לחלה חף מה שאת מביא ממקום אחר
עשדוק לחלה או מה לו שני עשדוקות חף
הללו שני עשדוקות תל תה ייכה א שני עשדוק
אין הללו שני עשדוקות לחס תכוסר שתים
עיה שוות שני עשדוקים שיהיו שורץ
סלת תה שתה הלחם צריכין לבוא עשדוק
מכל סאה ומחצה ומכפיק אותך בנתים עשרה

עצמו לא חרש ופסקה ומגו כן יוכלו מישה
זה תשרי " חרש העבד כחדש חרשנו
מעשיכם כדאנו " סופי שפרו מעשיכם
אמ קה"ה חס שיפרתם מעשיכם כראוי
הרי אני נעשה לכם כשומר הזה מה השופ
הזה מבטק גזה ומנתיח בזה אהחני עומ
מכס ארזין וינשב על כסא רחמים ומתמלא
עליכם רחמים ומרחם עליכם והוכי לבם
מרת הדין למדת רחמים אימתי בחדש
השביעי " ר"ח בעס"ר המתבר חכמה
פתח בה אמר יצ גולף מלמדך להעמיל
מהות מלמדך מסמך לך כהדין מסמך
אממקח להדא פרתת שלשה שמורת
כקחא לן מלמד מרדע דרבן מלמד
שקוא מלמד אתה פרה לחרות מרדע
שהוא מורה דעה בכמה דרבן שהנא
מידיר בינה בכמה אמ קה"ה לפריתו
אדם עושה דרבן ליידין הרע איכנ עשה
דרבן " מרדעך דרבן ר"ח ב"שם רחמא
בר חנינה לבן מלכים שהיה לו דין כמי
אבית אמר לן חביבני אם אתה מבקש
לזכות ללכת בדין מנה לך ניקח לבן
כלוקי וזאת זונה ללכת בדין כך הקצה
חמי לישרלי בני אם מבקשין אתם
לזכות ללכת בדין תהוה לזכירי וכלפי
זכות חבנות ותתם זוכין ללכת בדין
כאחר לחדש אחד זה תבי אבות
דלת ביה אחד היה אברהם זכרון תבונת
זה אבי יצחק דלת ביה נירא והנה אינל
אחר מקמא קד עשה תבי ועקב דבת
שמעלא ועקב נישרלא מקנחתי אימתי
תהוה משכירי ללכת זכות חבנות ותתם
זוכין ללכת בדין בחדש השביעי
דבר א"בני ישר בני ישר מקמא
קדש אין העים מקמא קדש אובני
ישר איך לוי אית בכיתסר מצין לרבנות

חת הגרים ואת העבדים המצוה להם
יהיה לכם שבתון בחדש הם בא החדש
השביעי בא חדש שהוא משוכנע בלגדות
ובכל גתות ברכות לתובו בתות לתובו
כל מיני מעדנים בתובו ד"א
בחדש הש' ל' ברכיה הנה קחתי ליה
ירחא דשכונת שבו נשאלו כשבע ה
הקצה לאביכו אנדחם שכ' בי נשכנת
ש"ס י"ד " יהיה לכם שכ' שכ' תי"ז
מק ק"ו ל' איסר אומ שבתון זוקדשת
היום " שכדון או " שכדונות " תרועה או
השוכרות מן ק"ו קדשהו " אמלו ל' ע'
שקובה אינו אומ שבתון אא שבור
שכך הוא לתח בשביתה כאשון " שכדון
או הזכרונות " תרועה אא כשופרות
מק ק"ו זוקדשת היום " ומכ שהוא
כולל עמה את המלכות תל אבי יצ
אחיכם וסמך ליה בחדש הש'
ל' יוסו ביל והודה אומ פה תל אבי
והיו לכם לזכרון לכו שאין תל אבי יצ
להיב לא זה בניי אב כל מקום שאת אומ
זכרונות את סומך לה מלכות " כיעד
סדר זכרות אומ אבות וגבורות קדושת הש'
ובכל מלכות עמה ותיבות ומק קדשתו
תוקע " זכר ותקע " שופרות ותקע " ואמ
עבודה והודייה וברכת כהנים זכר ל' זכר
בן כרי אפי לן ל עקובה אם איכות נקע לסל
כיות למת הוא משכיר לא אומר חסות וגבורות
וקדושת השם וכלל מלכות העם קדושת
היום ותוקע " זכר ותקע " שופרות ותקע
ואומ עבודה והודייה וברכת כהנים
תרועה מל שהות בשופר תל והעברת
שופר תרוע איך לוי לא ביוכל כראש השנה
מלכתל והעברת שופר תל בעשור לחדש
ביו הכפ שאין תל בחדש הש' נאהגל בחד
השביעי תרועת שביעי כ"ה זוקדשת

הלא בעצרת טרו שיתברכו לכם פירות האילן
ומכני מה אמרה פורה כספו מיום כתב
מפני שהחג זמק גשמנו שנה אמר הקב"ה נסכו
מים לפני החג כדי שיתברכו לכם גשמיענו
ואמרו לפני כהן השנה מלכות זמירות
ושופרות מלכות סיי שתמלוכונו עליו
זמירות כדי שיעלה זכרונכם לפני לעשה
ובמה בסופר וקחתם בעוהו הזמירות
קדש קדשיון חקת עו לזאת שוכהו הזמיר
לזמירות ובקצרכם חת קצו הזמיר תפ
כדאמור לעיל אמר ל אבדו ימנו ביד יקסי
וכי מה ראה הכת ליתנה באמצע הדגלים
פסח ועצרת מיכן מאש השנה ויום הכפורים
מיכן לא כללנו שכל מי שהוא מוציא לקט
ושכחה ופואה ומעשה עני מעלה עליו
כל ציות המקדש קיום ומקדש קדשנותו
לתוכו וכל מי שאיבן מוציא לקט ושכחה
ופואה ומע עני מעלה עליו כל בית המקדש
קיום ואיבן מקדש קדשנותו לתוכו לעע
ולגר תע חתם כלמעלה אכני יי זהו מע
טמון לעולם שמי ויזכר דבר לזכר
ישל לאמי בזה הטעם יהודה בן נחמק בשם
ר' לזמנון בן לקוש פתח עולה זהים בתורה
ניי בקול שופר בשעה שהקב"ה עולה ושכ
על כסא דין ציון הוא עולה דבת עולה
זהים צדוק ובשעה שאשר לכוטל שפדנות
תקעין הקב"ה עומד מכסא דין ונעבדו
על כסא חמנים ומתמלא עליהו רחמי
ומחם עליוהו והופך להח מות הדין למדת
רחמים אוסתי בחדיש השניעי בשעה שה
שומעין קול השופר הן סעורין וחזדי
בתעבה והקב"ה מתבלת שובתן ומתמלא
עליוהם רחמים והא אם יתקע שופר בעד
ועם לא יחדו להר למדינה שהיתה משג
על בגיין והיה כה שקן אחד והיה משחר
לכל בני המדינה כלמי שהיה שנמע לו

היה כיצל וכל מי שלא כיה שומיעו הין
הגייסות טאק עליו זהו רגין חותו כך פזוחתו
בן אדם עופה כתיב לבי ושרא באמרו ל
ללשע מות תמות ואמה כי הזהרתו ואתה
אתגשך העלטה כך אם יתקע שופר
בעור בראש השנה ועם לא יחדו לו ישר
אם תהיה רעה בעור ויני לא עשה שתי קצו
חפץ במותתו שלדשע שכלי חכיטתו יין
אם אחפץ במות הרשע עמא מה אמר
בעו מיכבוק לא שובו מורכוכם היעוים
ואת דבני לעשמעויה מן הוא דרשנו וחיו
עמא מה אמר בעו מכבוק לא דרשוכו
וחיו ל יאשיה פתח אשריה עם ינדע
תרגעה וכי חמנות העולם אינן יודע להניע
כמה קרבות יש להן כמה בקיבוס יש להן
כמה פלפודוס יש להן ותאמר אשרי
העם יודעו תרגעה לא אשרי העם שהן
יודעין לפתות את בורחן בתרגעה חומת
בחדש השביל בא לה ל כמכיה בשם ל
ידמיה טתח אורח חיים למעלה למעלה
חיה חיים און חיים לא תורה דבת עין
חיים היא למחזיקים בה דא אורח
חיים און חיים לא יסורין דבת ודק חיים
תנכחות מוקד למעלה למעלה שהוא
מקטכל במצותה לתעבה מה כתלמעלה
מן הטכין לא תכלה טתח שרץ חומות
מנומם שהן מפני את שחיתוהו כיאעשה
כלה אבן ישראל שאינן מכילין שחיתוהו
אך איתך לא מעשה סלה וישרתך למעלה
וכה לא מוקד מוקד חכי בוסורין בעולם
הזה בשביל לנקותך מעוכותך לעתיד
לבוז תוכתי בחדיש השביעי ל צדיקה
טתח תקעו בחדיש שופר וכיכל החדישים
חייך חדיש לא בכסה ליום חגיבו וכיכל
החדישים חייך ככסין לא ליום חגיבו ונלא
כוסר חדיש וככסה אש לוחג וחגו בפני

עצמו

הכין אמר המלך עכרתו לך על שדין
והתענות בכל אשר התעבה אבי וכתבו
המרו העם נעב וערף נעמא במחנה
דעב מלחם ונעמא ממים ועיר ממוי לגו
מרחיעה ודלמא מעעובלת סנדל אמרב
נחמן מהבא מיום קדום על כפש עיפה
ואומא משתויה מי בת כפש עופה עלבש
בת זומא עיר מרחיעה הוא כעובלת קמל
מנא לך דבת ודוד עולה במעלה הקיתוס
עולה וצופה נראש לוחפני נחמ הולך יחף
ובת ובי התענות בכל אשר התעבה אבי
תשמיע המטה מנא לך דבת אם תענה
אתבכתי ואם תקח כשיס אמ תענה מתע
מוש ואם תקח מצרות והקרב אשה
לניו זה קרבן מוסק וכל מל לא תעבעב
הדיזו תשהרה למלאכה כוכל הזאמל
תלכע היהג וככל הדי זה עונש עכני
וכל הכפש אנש תע כל מי והאבד הדיזה עונש
מלאכה והאבדתי את תכמה תל לפי שהח
חומי ברת בכל מקום ואיכו ונרעמה הוא
בשהות אומי והתב לומר על הכרת שהיא
האבדתי שבת שבתון מל שיום הכפל
אסור בחילה ובשתויה ברחיעה ובפיפה
ובעובלת סנדל ובתשמוש המטה של שבת
שבתון שבת לעטון מלאכה ושבת לעביט
אז כול תהא שבת בראשית אסורה בפולן
תל הותי הוא אסור בפולן אין שבת בראשית
אסור בפולן וענותם את כפ בתענה
יכול יתחיל ויתעבה מתשעה תל בערב או
בערב יכול משתחשף תל בתשעה האפוז
זי מתחיל ומתעבה מבפני יום שכן מוספין
מחול על הקדש אין לילא מלפנין לאחור
מל תל בערב מערב ער ערב אין לילא יום
הפול שבת בראשית מל תל תשבת ימים
טובים מל תל שבתם כל שביתה שאתה
שבת את מוסיק לה מלפניה ומלאהריה

יכול והוא חייבין כרת על התוספת תל וכל
הכפש אנש תע כל מלא בעים היו על עצמו
שלום חייבין כרת אין חייבין כרת על תוספת
מלאכה יכול לא יתוה חייבין כרת על תוספת
מלאכה אבל יהוא חייבין כרת על פס עכני
תל כוכל הכפש אנש לא תע וכפיתה על עצמו
שלום חייבין כרת אין חייבין כרת על תוספת
עכני יכול לא יהא בכלל עונש אבל יהא
בכלל אזהרה תל וכל מלא לא תע בעים
יכול לא יהיו מוזהר על תוספת מלאכה וכל
יהיו מוזהרין על תוספת עכני ודיון הוא ממוא
מלא שהיא כוהנת בימים טובים ובשבתות
הדי הוא מוזהר על ליה עכני שאינו כוהן בימים
טובים ובשבתות אינו אין שיהא מוזהר על ליה
חבל תזהרה לעכני ליום עצמו לא שמעכו
כשהוא אומי עונש מלאכה שאין מל שפד
קל וחו הוא אה תם עכני שאינו כוהן בימים
טובים ובשבתות הדי הוא עכני עליו מלאכה
שהיא כוהנת בימים טובים ובשבתות אינו
דיון שיהא עונש על ליה ואם כן למה כאמר
עונש מלאכה כלמדי ממנו אזהרה לעכני מה
עונש מלאכה לאחר אזהרה אה עונש עכני
לאחר אזהרה ונדבר דבר אבישל
לאמי בחמשה עשר יום לח הש הך חג הסוכות
שב ומלכי מה תל לפי של בסכת תשבע
ימי ואינו יודע תם שבעה ראשונים ואם שבע
אחר בששה חומי בחמשה עשר יום הני חומי
שבעה ראשונים ולא שבעה אחרונים
הזה חג הסוכות זה טע סוכה ואין חג המצות
טעון סוכה חג הסוכות שב ימילי ימל
תרא חגיגה וסוכה לגבוה תל חג הסוכות תענה
לך אה חג הסוכות תענה לך יכול תרא חגיגה
וסוכה להדיוט תל חג הסוכות שב ימי לשיהא
כיצד חגיגה לגבוה וסוכה להדיוט ל עקבה
אומר מכין לעני סוכה שהן אסורין כל
שבע תל חג הסוכות שבעת ימים לני רב

חך תרועת ראש השנה בשופר ומנ' שפשוטה
לפניה תל' והעבל שופר תרועה ומכשפשו
טה לאחדיה תל' תעבירו שופר אין בלאבובל
בראש השנה מנ' תל' והעברת שופר תרועה
שאין תל' בחדש הע' ומה תל' בחדש השב'
שיהוא כל תרועות שלחדש השב' כזן מה
זו פשוטה לפניה ופשוטה לאחריה חך
תרועת ראש השנה פשוט לפניה ופשוטה
לאחריה מנ' שבן שלוש שלשלוש שלוש
תל' והעברת שופר תרועה זכרון תרועה
יום תרועה והיה לכם מלמד שהל' שלוש
שלשלוש שלוש מנ' לוי'ן חתהאמונובול
בראש השנה ואת האמור בראש השנה
בזכר תל' בחדש הע' בחדש השב' לגזירה
שזה"ה האביצ' שלוש תקיעות שהן תשע
שופר תקיעה בתרועה שיעור תרועה
כעלשה שבדים אמר' יצחק למר'
תוקעין בראש השנה למר' תוקעין רחמנ'
אמר' תקעו זה למר' תוקעין ומרוע' מרועין
רחמנ' אמר' זכרון תרועה זה למר' תוקעין
ומרועין ומרועין כשהן יצביין ותוקעין
ומרועין כשהן עומדין כמי' לערב חתושט'
אמר' תצחק כל שנה שאין תוקעין בתחלת
מרועין לה בסוקה מאי טעמיה אלא איערב
שט' כל מל' עב' לא תע' זו מצות לאעשה
והקרב אעה לוי' זה קרבן מוסף שלראש
השנה נידבר חך בעשרה לה הש'
יום הכ' הוא מר' קרי' כיום כפור ועב'
חת כ' כיום כפור מלא לא תע' כיום כפור
שיכול אין לוי' יום הספורים מכפר אתם
כן עשאו מקרא קדש ובתעבה בו ולא עשה
בו מלאכה מנ' אפ' שלא עשאו מקדוה קדש
ולא בתעבה בו ועשה בו מלאכה שהיום מ'
מכפר תלכו יום כפור הוא וכול אין לוי' יום
הכפורים מכפר זה עם הקדבנות ועם
השעור מנ' שאין קדבנו ואן שעור היום

מכפר תל' כיום כפור הוא וכול יכפר עם
השב' ועל שאינן שב' נדון הוא חטאת
ואע"פ מכרי'ן ויום הכפורים מכפר מה
הטאת ואע"פ אין מכרי'ן לא על השב'ים
חך יום הכפורים איבן מכפר לא על השב'ים
לא חס אמרת בחטאת ואע"פ שאינן מכרי'ן
על הזדון בשגרה תאמר ביום הכפורים ע'
שהוא מכפר על הזדון כשגג הוא וזה
מכפר על הזדון כשגגה יכפר על השב'ים
ועל שאינן שב'ים תל' חך בעש' אתך למעט
הא איבן מכפר לא על השב'ים ועניתם
את כ' וכול ועב' בחמה ובצנה כד' שיצטע
תל' וכלא לאבה לא תע' עכנו אמרתו לך
ומלאכה אמרת' לך מה מלאכה שב' ולא
תעשה חך עכנו שב' ולא תעשה אימת הוי'
דיתוב בשמשה וקח מצטער לא עימא ליה
קום תיב בטובא והיבא דיתוב בטובא וקח
מצטער לא עימא ליה קום תיב בשמשה
דומיות דמלאכה מה מלאכה לא חלקתה
בה חך עכנו לא תחלוק בו" תכן התם
יום הכפורים אמר' באכילה ובשתיה ובגד'
א' ובסיטה ובנעילת הסנדל ובתשמיש
המטה האבי חמשה עבוי'ן כנגד מי'
אמר' דב' חסדא כנגד חמשה עבוי'ן שבתונה
שבת שבתון" שבת שבתון בעשור' חך
בעשור' והיתה זאת לכם קדחי חמשה
הוון וא' שבת תכן עתייה בכלל אכילה היא
אכילה נשתייה דאיקרי עכנו מסת' לדכתב
תעבו את כ' ותכ' רבול ישמעאל ג' חך
תעבו את כ' וכאמ' להלך ויעק' נול' מה להלך
עכנו דרעבון חך יחן עכנו דרעבון סופה
דאיקרי עכנו מנא לך דכית' לחס המור' ונת'
לא אפ'לתי וצער' ויון לא בא דפי' וסוף לא
קבתי ואיקרי עכנו עכ' כו מקד' יום החטאת
כתתה את לבך להבין ולהתעפנות'
חזיעה דאיקרי עכנו מנא לך דכית' ולא דתל'

שבע שמחות אמר רודי כלפי הקבה רב העולם
הודיענו תורה פולחן מנבשל לעתיד לבוא ל יודן
ול עזריה ל יודן אמר אמר הקבה לרודי רודי
חיים אתה מבקש צפה ליראה דבת ורמת יי
תוסוף ימים ול עזריה אמר חמי הקבה לרודי
רודי חיים אתה מבקש צפה לרודי דבת
ורודי חיים תופחות מופר שובע שמי את
פניך שבע טובה שמחות פניך מקדמות
תלמו והגדה דא שבע שמחות לתרו
קודת מן לא שבע שמחות את פניך לו שבע
כתות של צדיקים שהן עתידין להקביל פני
שכינה ופניה דנמות לחמה כלבנה למקיע
לברקים לכוכבים לשושנים ולמכרות בית
המקדש לחמה מלכ בנה כחמה כלבנה
פה כלבנה למקיע המעשפילים וזה ירו
בצורה הקיע לברקים מרחיק כלפידים
בברקים לרועין לכוכבים ומצויקי הרב
וס כוכבים לשושנים למכרות כל
שושנים למכרות בית המקדש מגמית
והנה מצורת זהב כולה בעימדת בימין
כנח אמר רודי כלפי הקבה רבון העו מוי ויוע
איזה הוא צת כטובה והנעומה שבה
תריק אמורין חד אמר זו שהיא מכוח תורה
ומכוח מעשים טובים ואחרת אמר חמי
סופרים ומשנים שהן מלמדו את התורה
התיכונות לתענית שהן עתו וייק לעמוד
ליועבדו של הקבה היא היא כעומות בימין
כנח דא שובע שמחות את פניך
לו שבע מצות שמעג ארבעה מינין שכלו
לב וסופה וחגיגה ושמחה אס שמי למה
חגיגה ואס חגיגה למה שמחה אמר חבון
לשנים שככסו מעל כדנין ולעת אבך ידע
אידין הוא כצוחא לא מהדין דנפיק וטעין
גזר דמיה בידיה אבך ידעין צוחא סתחא
כך לפי ששרי ושדל ושרי אומות העולם
ככעין ומתקטרבין כלפי הקבה מרא שהט

ועד יום הכפרים ולית אבך ידעין הלי אבך
כצוחות לא ממה שיעשר ויעתין מלפני הקדש
ולכלביהן וחתרוביהן בידין אבך ידעין ויעשר
אבך כצוחות לפיכך משה מזהיר אתי שכל
אזמיליהן ולקחתם לכם ולקח לכם רב
והורה אומי טאמי טאן לקיחה וטאמרה להן
לקיחה מה לקיחה אמורה להלך אגודה
אך כאן אגודה וחכמי אומי אעפ שאיך אגוד
כשר ולקחתם שנתהא לקיחה כלל אחד
ואחר לפס משלכם לחוצות השאול מין
אמי תין ארס ורעא ידיו חובתו ביום טוב ה
הוא שוק שלחג בלולבן שלח בירו לא אס
רעה כותבו מתכה לטבירו וחבירו לחבירו
אפלו חן מתהי מעעשה ברב גמליל
ול יהושע ול לעזר בן עזריה ול עקיבה
שהיו באין בספיכה ולא כמצא לולב לאבד
רבן במלוא כלבד שלקחו בלף זנז כלמדין
כמה היו שהיו ממצוות כטלו רבן גמליל
ויצאו בו ומתכו לל יחוש בטול ל יהושע ויצא
בו ומתכו לל לעזר בן עזריה כטלו לעזר
בן עזריה ויצאו בו ומתכו לל עקיבה במתכה
כטלו רבי עקיבה ויצאו בו והחזירוהו לרבן
גמליל שמע מיכה מעתה על מנת להחזיר
שמה מתנה דא לפס משלכם להוציא
את הגזול אמי ל לוי זה שהוא נוטל לולב
גזול למה חות דומה ללוסטי שהוא נעדר
בפרשת דרכים ומקפח את כל העובדין והטב
חד זמק עבר חד לגאן מיזיל מגבי דומד
סית דמדעית פלוביתא וקס פלוביה וקפחיה
וכסיב כלל מאת חות עמיה בתר יוצין איתע
ההוא לסטיא ואתיהיב בלקו שמע החח
לגוסא אתא לבביה אמי ליה קום הבלי כל
מת דקפחת ונסוסת מי ואתא מכיף עלך
דכונקיס מלכא אמי ליה בקרפח ההוא
גברא וכסיב מיכך לוחצת דאן הדין טופסא
דחוא מק יודך אמי ליה צדיק נפיה ויהבי

מא

יחדה בן בתיה אומי מל כסם שחל שם שמים
על החגיגה כחל שם שמים על הקופה תל
הג הסכות ליו מה חגיגה ליוי תר סובה ליו
ביום הרג מן קד קדשתי ובמה את מקדשו
במחל ובגשתה ובבקות בקינה שבנות
מיתקל אשה ליו זה קרבנות מוסף חגיגתו
ביום השמיני מן קד יח בכס והקל מלמי
שחוא רגל בפני עצמו ולפוך יש לו קרבן
בפני עצמו היבדיתגן בשמיני חדרו
לפיוס כרגלים כל מלא עב לאתע הדי
זה בא ללמד עליומי מועי שהן אסורין במל
לחכה יוכל יהו חסו בכל מלאכת עבודה
תל הוא הוא אסור במלאכת עבודה אינימי
מועץ אסור בכל מלאכת עבודה דברי רב
יוסי הגלילי ועקיבה תמי אינו צריך להיות
אומי זה מועדי יי אשר תק את כמל כמה רבת
מרבית אם לענין ימים טובי כבד ימים טובים
אמריים של מלכוד שבת יי ויום השמי
שבתון חס כן כמי טאמ זה מועדי יי לא אל
ימי מועד שהן אסורין במלאכה יוכל יהו
חסו במלאכת עבודה תל הוא הוא אסור במל
עבודה און ימי מועד אסורין במלאכת עבודה
לחך חשה ליו עלה ומנה חס איך עולה
איך אכתה שתקרום עולה למכה שאם קדמה
מנחה לעולה פסלה זבח וכפ שיקדו זבח
לכס שאם קדמו כסבים לזבח פסול
דבר יוס מלמד שכל היום כער למוסף
ביומו עבר צמו איכונ חייב באחריות יוכל
לא יהא חייבין באחריות כסבים למחר תל
ומנחתם ונסלי ביום ומנחתם וכסבי למחר
מלכוד שבת יי מיכונ למוספי שבת
שוקרבו עם אימורי הרגל ומלכוד מנכ
מה תל שיוכל איך לו לוקרבו כרגל לחקדו
הרגל בלכוד מנ קרבנות היהיר שקרבנות
הציבור שהוקדשו כרגל שיבוא כרגל שהוק
דשו קורם הרגל שיבוא כרגל תל ומל מתל

ומלכוד כל נדר ומכל כרג חש תל ליו לו
עכות ומנחות לרבות את כול שיבואו כרג
אך בחמשה עשר יום וכול יחוג אדם
משבת תל אך מי עש ביום טוב אתה חוג
אין אתה חוג בשבת אמאי לא דחית ה
חגיגה שבת והא נדחי קרבן צדוק היא
אמר לעמי משום ל יהודה בן בתיה אמר
קרא וחגתם אתו חג ליו סב ימים בש
שבער שמונה חמי זה מיכונ לחגיגה
שאינה חחה שבת במקפכס אתת
הח עבר את השעה שתעשה החג באסית
הפירות יוכל באסיפת כל הפירות תל באספן
מגר ומי יוכל מקצת תל באס פכס אתת
האריך הא כיצד השתדל לעבד את השנה
שתעשה אתה חג ביום תסיפת כל הפירות
תחגו אתה יי שכל ימי לתשלומי
ולקחתם לכס ל אטת בר כהסמט
קחו מוספי לא כסף אמר דאבת ברכה סמט
מוסרה שבתו ולכסף בלא כסף ובלא דמיס
שכ לכו שברו ואכלו למה תשקלו כסף בלא
לחם למה חתם שוקלים כסף לצד עשו
בלא לחם על שלט שבנות מלחמה עלתה
ויגעכם בלא לשבעה למה אתם יגיעים
ואומות העולם שביעיים בלא לשבעה
על שלט שבנות מיוגה שלפגרה דבת
לכו לחמו בלחמי ושתינו מוספת
דא קחו מוספי לא כסף אמר דאבת
כהנא משכד לקיחה את למר שכס לקוחה
במצרים כת ולקחתם תגדת אגוב כמלה
הות טימי דידה כארבעה מיכונ בחמשה
מיכונות שעמדה לחם בנות מצרים וצבת
הים ובצבת פוחוק ועג ובצבת שלשים ואחד
מלך לונב שהוא עומד על האדס בכמה
דמיס ובמה מצות ישבו על אחת כמה ובמה
לפי כפיצעה מזהיר את ישג ולקחתם לב
דא זהשה תודיענו אחר חיים

זה עסק בסוכתו וזה עסק בלולבו ובוים
טוב הדמיון שלחג הק טטלין לולביהם
ואתרוגיהן ומקלסין להקבה והקבה אומ
לישראל מה דמשל אשל מיכן ולהלך מושגנה
ל כדביה בעם ל לני בענות ולקחתם
לכם בן הדא בגלה לכם ראש ופורע לכם
מן הדמיון ובוכה לכם את הדמיון ומצוא
לכם את הדמיון בגלה לכם ראש זה
הקבה דכתב ביה אט יין ראשון ופורע לכם
מן הדא זה עטין דכתב ביה ויעא הדמיון
אדמוכי ובוכה לכם את הדמיון זה בית
המקדש דכתב ביה כמא כבוד מרום מושל
מקום מקדשיו ומצוא לכם אתהוה זה
המלך המשיח דכתב ביה ראשון לציון הכה
הם פרו עץ הדד עץ שטעם עינו ופריו
שווה הוי אומי זה אתרוג ואימא כלפלי לא
אפשר היכולי עבדי לכמוט הדא הדא לא
מוכמא לקוחתה לנקוט תגתי תלת פרו
אחד אמירחמנא לא שנים ושלושה פירות
הולכך לא אפשר בן עזמי אומי הדד הדד
באילכו משנה לחברתה תגם עיקוס הדד
הדד אוכל שהוא דד עבפי המים ל אומ
הדד לתהי קורא הדד לת הדיר שלבהמה
דיר זה יש בו גדולים וקטנים תמומי ובעלי
מומין ובתים קטנים ועין גדול קיימין כך
ישרל יש בבן צדקים וביטנים תלמודי וחמ
ועמיה ארץ ובתין קטנים ועין גדולים קיימין
עד שלת מת משה רבינו נזרחה שמשו
עליהם תלמודי עד שלא מת עלי זרחה
שג של שמועל הדמיון תלמודי עד שלובגט
זיהו זרחה שמשו של אשע בני עפט תלמודי
עד שלא מתו עתובה כולר רבינו הקדוש
דא הדד חס היה יצא פסול וכן שאר
המייבין חס היה אחי מהק יצא פסול מאינו
הדד כפות תמי זה הלולב שהוא כמין
ערביט כפות כפרדו עליו פטר כפרדו פסול

כפות תמרים מהתמר זה אינו לולב
לב אחד וזקוף כלפי מעלה כך ישרל איך לה
לא לב אחד לתב יהן שבשמיים ועכף עין
עב עין שחית עבות שעבפין חופין את עדוהו
אומי זה הדד ותכו רבנן קלוע כמין
קליעה ודומה לשלשלת זה הוא הדד ל דיעזר
בן יעקב אומי ענה עין עבות עין שטעם עינו
ועכפן שונה הוי אומי זה הדד וערבי כחל ה
הגד ולות על הנחל אינו לולב שלנחל שלנחל
ועלהים מלך תל וערבי מכל מקום חספ
למה נאמי נחל שחב מין זה גדל על הנחל
דא וערבי נחל שעלה שלח משוך כנחל
תבוא אידך וערבי נחל הגדי לות על הנחל
פרט לעצמה הגדי לות מן ההר איזוהיא עדנה
ואיזו היא עצמה ערב קנה שלה אדום ועלה
שלה משנה ופיה חלק עצמה קנה שלה לנן
ועלה שלה עגול ופיה דומה למסר אבא
שאול אומי וערבי שתוס ערבה ללולב ערב
למקדש כמה כוטל מהם לולב אחד חתנוג
אחד ושני צדי ערבה ושלושה צדי הדד
ל דופסר אומי וכול יהא אתרוג עמיהן באגו
אמרת וכי לא פרו עץ הדד וכפתה לא לתאמי
לא כפת התכיד אתרוג לעצמו והלבו לעצמו
ואמר על נטילת לולב וכוט אגודה בימיו
ואתרוג בשמאלו ועיקרוהן למטה לארץ ופיו
שהגביהן יצאו אמיליה ל ימיה לרב לניקת
מאן טעמיה מדרכיכן על נטילת לולב ואהנן
אחריו לא מעבדכוין אמיליה הוהיל וגבוה
מכובל אי הכי לאברהם להדס ולברך ליגבהו
לאתרוג ולבדחך אמיליה הכי קת אמונת כך
הואיל וצמיכו בצוה מלך שהן מעבדין זה חתה
תל ולקח לכם בא הדא פרו עץ הדד כו וערבי
כו מלמד שהן מעבדין זה את זה
ושמחתם לפני יין זהיל שב מלא בבבול כל
שבעה מעשהר צית המקדש התקין רבן
יוחנן בן זכאי עיהא לעב טוסל במדינה שבעה

לפי שכ שבעת ימי תהג לניג זהך וכול
יטע חגיבה כל שבעה תל אתו יום אחד
בסבא" אס ק למה נאמי שבעת ימי בתעלומ
כל שבעה מנאס לא חג ביום טוב דאשוק
שלח חוגג כל הרגל וביום טוב החחרונ
תל בחדש פטל תה וכול חס לא חג בטבל
יחוג אחר הרגל תל אתו" בפוער אתה
חוגג אין חתה חוגג חוצה לוי" בפכות
לא בסתה שכתוך הסית" ולא בסוכה שמת
האילך ולא בסוכה שתחת המכה" ארצה
בספת תרת משמע אמר רב כחמך כריעחך
בספת כת" תעבו אין תעבו לא כעין
תחרו" מוכן אמי חובל בסוכה ושנתה בסוכ
אצטויב בסוכה" ומשכן בסוכה וכל שבעת
הימים עושה חרס את סוכתו קבעו את
ביתן עדמי כוצר הונלו כלים טהים מעלם
לסוכה מצעות נאות מעלן לסוכה
שבעת ימי אין ליל ימים לילולת מצה הדיע
דן נאמי טחן שבעה ונא שבעה באה לאומד
מה שבעה אמורין באבל מ עשה בהן
לילולת כימים אף שבעת ימים אמורין כח
נעשה בהן את הלילולת כימים הנלכה לך לילול
הזו טא כאל שבעה נבא שבעה בלולב מה
שבעה אמורין בלולב לא פעה בהן לילולת
כימים אף שבעה אמורין כחך לאנעשה
בהן לילולת כימים כדאה לאמורמה דעין
שבעה שהן תדירין כל היום משבעה שהן
תדירין כל היום ליוכחו שבעה שבולוב
שאין תדירין כל היום הנלכה לך לדרך הא
דנין שבעה שהן מנהג לדורות משבעה
שהן מנהג לדורות ליוכחו שבעה שבאהל
מוער שאין מנהג לאחת תל תעבו שב
ימי תעבו שב ימי בגזרה שזה מה תעבו
שכימי אמורין באהל מועד פעה בהן את
הלילולת כימים אף שבעה אמורין כחך
נעשה בהן את הלילולת כימים" כל החזמ

בישר יש כל ל זועזר אומי אין חרס יוצא ירי
חובתו ביום הראשון שלחג בסוכתו שלחבירו
דכת חג הסכות תעש לך וחכמים אומי יוצא
חרס ודי חובתו בסוכתו שלחבירו דכת כל
האשרח בישל יש בך מלמד שכל ושכחויין
לועב בסוכה אחת" אשרח זה תגדה
האשרח להוציא את הנשים" כל האשרח לדנות
את הקטנים בישל לרבות גדים ועבדים משוחמלים
תגדה הוא קטן שהוא חיוב בסוכה כל הקטן שאך
צריך לאמו חייב בסוכה" היבי דאמי קטן שאך
צריך לאמו אמרו דביל יכאו כל שבעה וחין
תמו מקנחתו" ל שמעון בן לקיש אומי כל
שניעור משנתו ואינו קורח אומת אימא
מעשה שילדה כלתו של שמאי הזקן
וכחת את המעזעה נסיכך על גבי המטה
בשכיל הקטן ולית הלכתא בותיה" תשנו
בסכות בסכות שלכל דבר של יהודה אומי
הדין כותק שלח תהא סוכה לא מארבעת מיני
מה חס הלולב שאינו כוהג בימים כלילולת
איכונא לא מארבעת מינים סוכה שהיא
כוהגת בימים כלילולת איכונא אין שלח תהא
באה לא מארבעת מינין אמרו לל יהודי כל
דין שאתה דין תחלתו להחמיר וסופו להקל
איכונא דין חרס לת מצא מארבעת מינין יעב
לנבל סוכה והכח אומי תעבו בסכות בסוכ
שלכל דבר" נכן עזרא אומי ואשר יעמי עבו
ויעבורו קול בכל ערוהם וצרושלים"
למען דיעגדל כיבסל ל זועזר אומי סוכות
ממש היו" ל עקיבה חומי סוכות ענכפוד
היו" בהוצי אתם מא מצ מלמד שאף רסוה
זכר לויאת מצרים" וודבר פעה
את מועדי יבי מלמד שהיה משה אומי להן
לועל הלכות הפסח בפסח והלכות עצרת
בעצרת והלכות החג בחג כלשון שהיה שומע
בן כל לשון הוה אומי להן לועזרי" כל הפסעות
נאמת בני אתר ל יקוי הדליכי אומי מועדיין

זכר למקדש... תבוא ארבעה מינין שכלול
 שנים מהן עושין פירות ושנים מהן אין עושין
 פירות העושין פירות יהוה זקוקין לשאיבן עושין
 פירות ושאיבן עושין פירות יהוה זקוקין לעושין
 פירות העושין פירות יהוה זקוקין לשאיבן עושין
 פירות זן תלמודי וחכמים שיהיו מבקשין חכמים
 על בעלי בתים כדי שיכעלו ומכל מיני פועלות
 כך שלחו מיתם יבפון את כל ארבעה עלעלות
 דלולו עליות לזאת מתקיימין את כל ארבעה
 עושין פירות יהוה זקוקין לעושין פירות אלו
 בעלי בתים שיהוה זקוקין לעשות נחת רוח
 לחכמים ותלמודיהן דא פרו עץ הדר
 זה הקב"ה שנהור והדר לפנ" כפות תמרים
 זה הקב"ה שז צדיק פסמור יפ"ח וענף עץ עז
 זה הקב"ה שז והא עמדין הקדושים וערבי עול
 זה הקב"ה שז סלו לרוב בערבות דא
 פרו עץ הדר זן ישראל מה אתרוג זה ישבו מחלו
 ורוח כך ישראל ושבהן בני אדם שיש בהן תורה
 ויש בהן מעשים טובים כפות תמרים זן
 ישראל מה התמר הזה יש בו מאכל ותין ברוח
 כך הנישר יש בהן בני אדם שיש בהן תורה
 נאין בהן מעשים טובים וענף עץ עבות
 זן ישל מה ההדס הזה יש בו רוח ואין בו מאכל
 כך הן ישל יש בהן בני אדם שיש בהן מעשים
 טובים נאין בהן תורה וערבי כחל זן ישראל
 מה ערבה הזאת תין בה מאכל ולא רוח כך
 הן ישראל יש בהן בני אדם שיש בהן תורה
 ולא מעשים טובים אמיה קב"ה לא צוין תי
 אפשר לא יעשו כולן אגירה אחת והמכנה
 לא על זן דא ארבעה מינין ארבעה
 הלב והעיונים והשפתים והשזרה ששאר
 איברים שבאדם עומדין בהן והן מכהיב
 אותן דא ארבעה כנגד ארבעה אבות
 והכל שלשה הן זא יוסף נקרא מנהגות
 שז גזת בזרע עמ"ק בני יעקב ויוסף סלה
 פרו עץ הדר זה תבין אברהם שהודרו

הל
 ג
 הל

הקב"ה בשיבה טובה דבת ואברהם זקן
 כפות תמרים זה חבי יצחק שהיה כפות
 ופקודי על גבי המזבח וענף עץ עבות
 זה תבין יעקב מה ההדס הזה דאוס
 בעליון כך היה יעקב תבין דאוס בבנים
 וערבי כחל זה יוסף מה הערבה הזאת
 כמושה קורס שלשת המינין כך יוסף חת
 קורס אחיו דא ארבעה מינין כנגד
 ארבע אמהות פרו עץ הדר זאמינין שהיה
 שהודרה הקב"ה בשיבה טובה זן ואברהם
 ושרה זקנים כפות תמרים זן אמיק רמק
 מה התמרה הזאת יש בה מאכל ויש בה
 קוצים כך העמידה אמיק רמק צדיק
 ורשע וענף עץ עבות זן אמיק למה מה
 הדס זה דאוס בעליון כך היתה אמיק למה
 דאוסה בבנים וערבי כחל זן אמיק רמק
 מה הערבה הזאת כמושה קורס שלשת
 המינין כך מתה רחל קורס אחותה
 דא ארבעה מינין כנגד ארבעה דגלים
 שהיו ישראל כמדבר דא כנגד ארבעה
 חיות שבמדבר דא כנגד ארבע
 מלכיות שהן מפשדין זת ישראל שחם ועז
 עצה רעה על ישראל יהיו ארבעה מינין זן
 מבטלון עזתן דא כנגד ארבעה תקן
 פות שהעולם מתנהג בה דא כנגד ארבע
 מיתות צותיין חמי הקב"ה חס הבאתם
 לפני ארבעה מינין שכלולב אצי מכפר לבס
 על ארבע מיתות צותיין דא כנגד
 ארבעה שפטים הרעים חמי הקב"ה חס
 הבאתם לפני ארבעה מינין שכלולב אצי
 מציל אתכם מארבעת שפטים דא
 כנגד ארבעה צומות חמי הקב"ה חס קיימתם
 מצוות המוסדות בתקנן אין אתם צריכי צומות
 דא כנגד ארבעה קלות הארץ שהקב"ה
 מכניסו מעם שז נפלות יהודה יקנן מארבע
 כפות הארץ וזאת אתוח ליש מהתן

ממנו ואין מביחין עבודתו מה היונה הזאת
כל העופות משחך כשחטין הן מוכרסין
אבל היונה הזאת פושטת זוארה כך און
כל אומה כהרבת על קדושת שמו שלהקב
לא ישרל שזכר עליון קורבנו כל היום
דא עיבוי יוצים אמר יצחק אמ
להן הקב"ה דוגמה שלך דמנה לובה מי
עביקש ליקח חטום מחבירו הוא חוק לו
דדאיכו דוגמתך אף את דוגמה שלך
דומה לובה פוצד כשהו נח בתיבה שולה
את הובה מה היונה הביאה אורה לעולם
שז והכה עלה זית ערף בפיה אף אתם
נמשלתם ביונה הביאו שמן זית אך
והדליקו לפני את הכר של ע את בני ישראל
ויקח זית שמן זית דא דא דהע"ה
ראשך עליון בפרמלי הראש שבישול
שקול כליוהו שכת בן וליהו עלה זה
הכרמל ואלת ראשך כארגמן הדל
שבישראל שקול טיבא שכת בן וזלבישו
לדינא ארגומא מלך אסור ברהטום
אמי להן הקב"ה לוש כפיכול אני אסור
בשבועה עמכם בזכות מה בזכות
דיצת שרץ אברהם לפני ולא הבק כן
אברהם וימחר אברהם ויחזו וירץ למקדתם
ל חבא בר כהנא אמי בזכות יעקב שכלת
בו ברהטום בשקתות המים דא
מלך אסור ברהטום אמי לו הקב"ה למשה
מלך עשיתין עליוהן גזור אתה עליוהן
הן עושין צו את בני ישראל ויקחו זית
צו חין צו לא זירוש מיד לדורותי ויקחו
זית אתה גזרה לדבר שמך זית לא שמך
שומשמיך ולא שמך אגוזים ולא שמך
צבובותי שמך זית מקיתו מובא אמי שנה
זיתים וצבן שלש שלשה שמנים זך
סיהא כקיי כתיב כתוש כתיב למאור
חין כשר למכורה לא בתוש יכול לא יתא

כתית כשר למכור כשחזו חונק ועשיר קלט
בשמך כתיב לומר על הכתיב שהוא כשר
למכחות הא חיכו מקיים למחור ולא למנחות
מפני החסכון יכול אף המכחות יטעבו
זך והלא דין הוא מה אם מטרה שאינה
לחכיל טעונה שמך זית זך מכחות שה לחכי
חיכו דין שיטעבו שמך זית זך תל זך למחור
הא כיצד זך למחור כתיב למכור להעלת
כד תמוז שרת שלחבת עולה להע כד
תמי שיהת כד מעדבי תיר שמכנו יהא מתחיל
ובו יהא מקיים תמיד אף בעבת תמיד
אף בטומ" אמר חכמה קגן הסהכים חכ
שימשתי במקדש ומעשה נסים היו במבנה
משהו מדליקין חמה בדאש השכה לא היות
מתכנה ער שלח אחרת ואמרן רבותינו כל
חצר שבירושלים היתה משתמשת לאורה
שלמכורה מחוץ לפי הע מלמד שהיא
סמוכה לפרכת יותר מע הפתח הפדות
עדות היא לכלבאי העולם שהשכיכה נשל
וכי צדיקין הן לכר והלא כל ארבעים שכה
שהיו ישר במחבר לא הוצרכו לכר שזכיעב
יני עלהמעצב יומי ואשתה לויבן חסב למה
נח העדות עאות היא לכלבאי העו שהשכי
בושרא דא מחוץ לפרכת העו למה
לא שלח ליתן פתחן פה לבאי העו לומר
שהוא צריך לתורה לא נבהורת עמה שמו
ואומי והחך התורה מכבודו אם כן מה
צורך לאור גדולה במקדש חיכו דומה בירה
דולקת לבירה אפלה אמר ברכיה תולדות
האש למעעלב זה בודק עב ומחש ויצא בודק
בדק חין כונה בעין לרחותו ומה צורך
לאורה ליוחנן חומי מה שבתוך עינך חין
אתה יכול לרחות העין הזו לבנה והשחור
באמצע מהיכן צריך לראות לא מתוך
הלבן ואיכו נוטה לא מתוך השחור על
אור עינך חין את יכול לעמוד ואתה מבקש

דע
הקל

ביום שבת בראשית לא נאמרה עמה עשה
חומי מועדי ימי בחמה הפרת כדריס לא נאמרה
עמה " תימי בר נתן חוה גמיר לה להאמת
תא ולא חוה גמיר לה לפירושיה חזל בתורה
ידב ששת לכהדדעא ולא אשכחיה חזל בתורה
למאזא אשכח חמי ליה מאי מועדי וינאמה
שבת בראשית לא נאמרה חמי ליה מועדי וינאמה
קדוש בות דין שבת בראשית חוה צדקדוש
בית דין סלקא דעתא תמוכא חוה וכתוב
בהי הדדי תבעי קדוש בות דין כמוסדות קדוש
משכעל בן עמי חומי מועדי וינאמה
הפרת כדריס לא נאמרה מאי חמי ליה מועדי
צדיכין מומה הפרת כדריס חן צדיכה מומה
והח ראשי המטות כח חמירב חסדא חמי
ליוחנן ביה ודמומה ל חומי מהתל נירמשה
את מועדי וי ליבני ושל לפי שלא למדע לא
פלהפסח ועל התמיד שידחו את השבת שנ
בהן במועדן שאת כל קרבני הציבור מכ תל
זה תעשו לוי במילעומר ולקרב עמו לשתי
הלחם ולקרב עמהן לא שמעבו כשהוא חומ
וירבד משה חת מועדי וי קבע מועדי לסלק
וירבד " עו אתבע ישראל זהשה
תקרא ואכבי אענך למעשה ידוך תכסף
חמי הקב"ה כנסתי ישראל לפני הקב"ה תקרא
ואכבי אענך כלמה שאתה גוזר עלו חמי
מקיימת למעשה ידוך תכסף יש אדם מי
מתעוה למעשה ידוך שאתה מתעוה למעשה
ידוך " חתה פובל חת כלה עולם של חמי
עשיתו ואמי אשח ואתה מצוה את בעיקת
לשאת את כבודך שג בכתף ישא והו למעשה
וידוך תכסף אתה דן את כלה עולם ואתה
מצוה את קרבני לחמי לתשי אתה מאיר לבני
העולם ואתה מצוה להעביל בדתמיד חמי
מאיר חמי הקב"ה חביב עליו ערות שאה רך
מדליק לפניו מן המאורות שקבעתי בשמים
שבשעה שהקריבו הכהנים חנוכת המזבח

ולא הקריב שבט לוי הנה אהרן כפטא עגולה
עליו חמי כל השבטים הקריבו לחנוכת המזבח
ואמי לא היה לי חלק בקריבות אמילו הקב"ה
תויד כל השבטים הקריבו חנוכה אחת
ואתה לעצמך תעשה חנוכה וערך אתו את
ד' זהשה הנך יפה רעותה הנך
יפה עיניך ימים ל עקובה חמי לא היה
העולם כדאי ביום שניתב שיר השיורים
לוישראל שכל הכתובים קדש ושיר השיורים
למלך שנטל סאה של חטים ונתנה לטפוח
ואמי לו הוציא פי ממכה כך וכך סלתתך
וכך קוביך כך וכך מורסן וקלתלי ממנה
גבוסקות אחת יפה ומעולה כך כלהכתב
ים קדש ושירה שורים קדש קדשים נחה
מה כתבו שהקב"ה קילס את ישראל בתוכו
הנך יפה רעיתי במעשיך הנך יפה במעשה
חבותך הנך יפה בבית כמזוזה וכתבתם
על מצב באתך " הנך יסד בשדה בתכומות
ובמעשרות בלקט שכחה ופיאה הנך
יפה בעולם הזה הנך יפה לעולם הבת
חמי שבעה בן זמאי הקב"ה מקלסה בלשון
כפולוהיא מקלסתו בלשון פשוט הקב"ה
מקלסה בלשון כפול שאם חובה עושה
רצונו הוא וכול להמורה מאחרת והיא
מקלסתו בלשון פשוט לפי שאיכה יכולה
להמירו באחרת הוא חומי הנך יפה רעיתי
הנך יפה והיא חומדת הנך יפה ודוי חף
בעים " עוב ימים לוננהדריק שכמשל ביונה
מה הפינים הללו הגוף הולך חחריבך
הסנהדל כל ישראל מהלכין אחריה
ד' מה היונים כל אחת מכחת שובכה
וחלונה כך התלמידים שלפניהן כל אחד
מכדי את מקומנו " ד' מה היונה כש'
היא מכבת חת בן דוגה חכה זשה מאמ
כך ישראל משהכירו להקב"ה שוב איך דזיק

יכול אף שתי הלח לויסותק ועדיכתיך אחת
אחת תל יכיה החלה מל שידדו לתכור שתיים
שתיים תל ושמת אותם יכול אף שתי
הלחם יחדו לתבור שתיהן תל אותם זומת
נאפית שתיים שתיים ושתי הלחם נאפית
אחת אחת ושמת אותם לטפוס
ושלשה טפוסין היו עם כותכן לטפוס כשה
בצק ותכור היה להן טפוס וכשהוא כודל
כותכן לטפוס כדוי שלא יתקלקל שתיים
מעל וכול שמונה נאדע תל שש
המערכת או שש המעל יוכל שש
ושש ושש תל שתיים עשרה או שתיים
עשרה יכול ארבע וארבע וארבעות
שתיים מערכות שש המערכת האש
שואמרו שלשה כתובים וחס לאל
שמענו על השלחן הט על טוחו
של שלחן שלא והיו סמכין מגביה
את הלחם מעל גבי השלחן מיכא
אז ארבע סמכין שלשה היו שם
ומבצלין מבאשיהן שהיו סומכין
בהן שתיים לסוד זה ושנים לסוד זה
ועשקים ושמונה קנים פחצי קנה
חלול ארבעה עשר לסוד זה וארבע
עשר לסוד זה וסת על המעל
יכול מערכת אחת הרינוך נאמי טא
מערכת ונאמר להלן מערכת מה
מערכת אמורה להלן תופש שתיים מ
מערכות אף מערכת אמורה מן ת
תופש שתיים מערכות לבנות זכ
שתיים בלורה והיתה ללחם לאז
חוצה ללחם והיתה ללחם מעל
שהיא מערכת ומגבלת ומסלת את
הלחם מיכן אמרו שע הקדרי מעב
בין זה את זה ושע הבצקי מעב
זה את זה והקדריים והבצקי מע
זה את זה והיתה ללהם לא על

גבי הלחם מלח אמ השלחן ארכו ע
עשרה טפחים ורחבו חמשה נות ארכו
כגד רחבו שלשלחן וכופל טפחים ומ
ומחצה מיכ וטפחים ומחצה מיכ ז
כמצא ארכו לא רחבו שלשלחן
כ"ל יהודה ר מאיר אומ השלחן
ארכו שנים עשר ורחבו עשה ולחם
הבנים ארכו עשרה ורחבו חמשה
נות ארכו כגד רחבו שלשלחן וכופל
טפחים מיכ וטפחים מיכ וטפחים
ריוח באמצע כדי שתהא הרוח מגש
בתבימה אבא מאול אומ היו עם
נותנין שני בצבי לבונה שללחם הפע
אמ לו והלא כבד נאמי ונתנה על המע
לצנה זכה אמ להן והלא כבד נאמר
ועליו מטה מנשה והלכה פאנא שאול
נמצאת אומ שהוא כות שני קומצי ע
נה בשני הבצקים כדי שינחום על
השלחן לאזכרה ל שמעון אומר
נאמרה טא אזכרה ונאמי להלן מלוא
קומצ אזכרה מה אזכרה אמורה להן
מלוא קומצו אף טא מלוא קומצו מ
מלמד שהוא טעמה שני קומצין מלוא
קומצין לסוד זה ומלוא קומצין לסוד זה
ציום השבת בין הש עוכך חדשי
ובשבת מקטידי שנה ועככו
אות עוכך ואין עוכך עגו קנים בשבת
שאין סידור קנים ולא נטולתן חו זוחה
שבת אף עבנס מערב שבת ושומט
וטתג לארכו שלשלחן וכל הכלים
שהיו במקדש היו ארבע לארכו שלבית
חץ מן הארץ לאחר שבת היה עבנס
וסודר שלשה קנים תחת כל אחת אחת
ושנים תחת השליונה למי שאין עליו
משוי שע השלחנות היו באולם
מבנים על פתח הבית אחד שלשים

לעמוד על דרכו של הקב"ה מלבד ההד אכל
יטעך יערך שהוא צריך לאורה שלח היום
מנורה צריכה להיות לא בפנים אצל הארון
והאכתוכה מחוץ לפרכת להודיעך שאיך צריך
לאורה בכוהג שבעולם מלך בעד ורס עושה
לו מטה ושלחן מניח את המנורה משמאלו אבל
בית המקדש המנורה כתובה מומין השלחן
להודיעך שאיך צריך לאורה לא לפנותך להאיר
לך לעולם הבא כשיבוא השיטה לאומורת
העולם של כיהנה החשך יבסח ארץ ועלמה
ועלך ירח יקר יערך אתו אהרן ובניו מה
תל לפי שכל אמוץ פני המנורה יאיר שבהניכול
יהאכהן אחר ככנס בשבעה כדות תל להעל
כד תמצא להעלות כד יכול להאיר כהן אחד
ככנס בשבעה כדות אבל יהוא שבעה כהנים
ככנסין בשבעה כדות תל יערך אתו אהרן
ובניו הא אהרן ובניו אין עורכין זה אחד
דא יערך אתו אה מה תל לפי שני עין
אתו אה וכי יכול שני שלשה כהנים מדליקין
תל יערך אתו אהרן מערב ער בקד תל להן
כמדתן מערב ער בקד שיהיו דולקין מערב
ער בקד ושלת תהא עבודה מערב ער בקד
לאהם לפני ימי תמיד אה בשבת
תמיד אה בטומאה חקת עולם חק הוא ממי
שאמר והיה העולם לדתים שיבנה ודבר
לדורות על המנורה הטו כיצר מערב
מעבירן מבני המנורה ומכיוון באהבומתן
בספוג למצאן כל הכהנים עסקיבנר אחא
אביר וחכמים חומי לא היה מדין ממקומן
לא על בני מנורה שכל על המנורה יערך את
הכרות דא על המנורה הטו על
טהרה שלמנורה שלא יסמכה בקיסמין
ובצרות יערך את הכחות שלא תתקל
מבחוץ ויבטו דא על המנורה הטו
חמיר שמואל בד כחמכי חמיר ונתן מאידעת
על המנורה הט עידרו מעשיה ממקום טהרה

לא מעתה על השלחן הסהר שירדו מעשיו
ממקום טהרה לא טהור מכלל שהוא
טמא בטומאה מכלל שהיא טמאה
בשלמות התם טהור מכלל שהוא טמא
כדל שמעך בן לקוש דאמי לשמעך בן
לקוש מאי דכתיב על השלחן הטהור טהור
מכלל שהוא טמא כלי עץ שהוא עשוי
לנחת הוא וכל העץ העשוי לנחת לא מקבל
טומאה לא מלמד שמגביהין חובו ומדחן
בנלחם לעולם דגלים ואומר לו להן ראו חוב
אכס לפני מקום מאי היא כדל יהושע בן
נוני דאמי גם גיבול כעש בלחם המנס ש
שסולקו כסודורו שכל לשום לחם חם
ביום הללחו לא הבא טהורה מכלל שהוא
טמא טשיטת כלי מתכות נוכהו גבלי
מתכות קצבלי מקבלי טומאה ביק טשומה
בין מקבליהן לא עידרו מעשיה ממקום
טהרה לפני ימי תמיד אה בשבת
תמיד אה בטומאה ובזמן הזה שאין
מקדש מצוה להדליק בבתי כנסיות ובבתי
מדרשות שהן כמקדש מעט והא ושודך
אדאכנ בוטע זהים למנחם אומי אכל
שמדליקין נרות במבואות האפוליס חמי
הקב"ה בעולם הזה חתם צדופין לנד אבל
לעיתוי והלבוגיים לאורך ולקחת סלת
ואפאת סלת ואפית אתה מל אה חטוסיקח
תל ולקחת יכוב אה שאר המכחות יהוא
כלקחות חטוסי תל חותה זו כלקחת חטוסיקח
שאר המכחות כלקחות חטוסי סיכונתמי
כיצר מעשה לחם הפנים מציאות עשרים
וארבע שאין חטוסי מדאניין למלחות שפך
אתן ובעטין בהן כשאר חטוסי מנחות על
ואחכין אותן ומכפין מהן באחת עשרה
כפה ארבע ועשרים לעשרון סלת שתים עשר
חל שיהיו שנות עני עשרנים שיהיו שותף החלה
התחת מלמד שלו שנתה ועריכתה אחת אחת

יכול
יעקב

ככני לא מוציאין את כל החרם לחוץ
שאלין את רביו של שבועדים ואומדין
לו אמור מה ששמעו צפרוש והוא
אומ' והדיינין עונדין על רגליהן
וקורעין ולא מטחקי' והשע אומר
אף אפ' זמנו והשליטי אומ' אף אפ'
זמנו ואין העדים צריכי' לקרוע
שכבר קרעו כששמעו שג' ויהי'
כשמע המלך חזקיהו ויקרע את בגדו
המלך קרע והם לא קרעו ויבאו
אותו א' משה לא הביאו את המקושש
עמו ושמ' אמו שלמ' בתר' למט'
דן גטאי לו גטאי לאמו גטאי למשמחן
גטאי לשבט שיצא ממנו וכנגדו
ואתו אהלי' אב' בן אחים למטה ד'
שבח לו שבח למשמחתו שבח לשבט
שיצא ממנו שלמית שהיתה
שלומה מבבל מעם' בת דברי שהיה
דבדנות ומתוך הדיבור ענה אותה
מיכ' שהשיחה ענה לאשה'
ויניחהו במשמ' לא הפיחו את המק'
עמו ושמ' בסדה אחר ויודעין
היו במקושש שהוא חייב מיתה של
מחלליה מות יומ' אבל לא ידעו צאי
לו מיתה ימות שג' ב' מרש' מה יעשו
לו ופא' הוא אומ' למכש' להם עלפי
ש' מלמד שלא היו יודעין אם חייב
מיתה אם לאו וידע' הוצא
את המ' מלמד שבית דין מצטעם
וצית הסקולה בחוץ' א' מוחזק למ'
חוץ לשלש מחנות אתה אומ' חוץ
לשלוש מחנות ואיכו לא חוץ
למחנה אחת טמ' טמ' א' מחוץ למ'
ונאמ' בפדים הנשמע' א' מחוץ למ'
מה להלך חוץ לשלוש מחנות אף
כא' חוץ לשלוש מחנות' המפת

אמ' משה היכא הוה יתוב במחנה לוויה
וקא אמ' ליה ר' זכאי הוה אתה מנסבל א' אמ'
למ' חוץ למחנה לוויה ויוצאו אתה מ'
מחוץ למח' חוץ למחנה ישראל הוא מדעו
לו לעשויה עשייה הא כת' ובני ישראל עשו לא
יהי' אתו אבן למח' לי ההוא מיובעיל' לכדת'
כיא ורגמו אתו אבן אתו בכל כסותו אבן
שאס מת אפלו באבן אחת יצא
וקמו השמעים או העדים כל השמעים
או הדייכים ידיהם יאי כל יחיד ויחיד'
ידיהם עלהו קומבין ידיהם עליהו אומ' לו
דמיוך בדחשך שאתה גרמת לך מיתה'
ורגמו אתו ולא כסותו מיכ' אמ' האיש
כסקל ערום ואין החשה כסקלת עד ומה'
מאי טעמא אמ' קרא ורגמו אתו ומאי את'
חיליטא חותנו ולא חותה ותאכתיב והוצאת
את חתיש ההוא או את האש ההיא לא אותו
ולא כסותו הא חותה בכסותה כל העדה
וכי כל העדה רוגמתו ואס' כן למח' נאמ' עדה
לא עו' במעמד כל העדה יכולה הדין שעה
היתה תל' ולא בני ישראל תרבר' יהא מנהג לדור'
נת' איש מנה תל' איש איש להצות את
הגוים שמוזהרין על בדבת השם כי ערל'
אבל אין כהרגין לא בסייף שלא מיתה לבט'
ט' לא דין הרג כלכד' כי יקלל אהיו מק'
תל' לפי שכל ונקב שם יני מות יוצאת שיכול'
אין ליחייבין לא על שם המיוחזר בלבד אלא
לדבות כל הכנויים תל' כי יקלל אהיו מכל'
מקום דברי ל' מאיר' וחל' חומ' על שם ה'
המיוחד במיתה וכל שאת' כל הכנויים באהלה
אצט' חטאו ל' יהודה חומ' טמ' כח' נשיות
חאט' וטמ' להלך נשיות חאט' מה נשיות
חאט' חמונה להלך כח' אף כאן כרת' וקב'
שם עי' מי מכא' אמרוה מגדף איכו חייב עו'
שופרש את השם' תחטא עו' שיבדף שם בשם
מכא' הני מיסו חמי שמו' דאמ' קרא ונקב שם

ואחד שלזהב על שלשים טתק לחם
הכנס בביתו ועל שלזהב ציציאות
שמעלין בקרש ולא מעדיין ואחד
שלזהב מבטעם שעלין לחם הכנים
תמיד ארבעה כהנים כבשים שנים
בירך שני קדרים ושנים בירך שני כזב
וארבעה מקדומין לפניהן שנים ליטול
שני קדרים ושנים ליטול שני כזבים
הכבשן עומדין בצמק ופניהם לדרום
והיו עתה עומדין צידו ופניהם לצפון
או מושבין ולא מניחין וטוחו שנה
לתוך טפחן שלזהב שני לפני תמיד יצאו
ותלוס על שלחן שלזהב שהיה צאוש
הקטיוו הכזבים והחלות מתחלקות
לכהנים חליוס הכזבים להיווה כ
בשבת החלות מתחלקות לערב
ביום השבת ועל קידורו דוחה שנת אין
עשייתו דוחה שבת לא אופי אותה מע
ב שבת ועוד כן אותו למטה ואם חליוס
טוב להיווה בערב שבת אופי אותו
שהוא ערב יום טוב ואם חלו שני ימים
טובים בחמישי וערב שבת אופי אותו
בדביעו שהוא ערב יום טוב שני אפיווה
דוחה שבת יום טוב שנה הוא לבדו יעשה
לכס לכס ולא למבוה נמצא לחם הפס
נאכל לתשעה לעשהה לאחר עשר
לא כחות ולא יתל מעות בני ישראל
מדתן ושל בלית עולם מני שהב
כית של והיתה לאה ולבנו אהרן
בוטל מחצה וצנו מחצה נמצא כהן
גדול נוטל שש חלות ושש לשא
הכהנים מיכא אמרו כתר חולקין לחם
הפס משמל הנבש נוטל שש חלות
ומשמל היוצא נוטל שש הכבשן
חולקין ביניהן בצמק שהרי הן מופיין
לעבודה והיוצאין חולקין בדלוס וכהן

גדול נוטל מכל משמל חצי החלור
שזכה בהן ואכלוהו במלך קדש
אכלות במקום קדוש אין לישתו ועי
הת במקום קדוש מכה אמר לחם הפ
ליושת ועדיכיל בחוף ואפיות במעס
בשדה כנצאר האנחות פי קדיש קד
מלמד שחיובור עליו מנשום פגולות
ומנח הוא מלמד שאם נפסק
אחת מהן כולן כסולות לו וכול לו
לקין ולבנו או ולבנו וכול לבנו
ולא ליתל לאהרן הא כיצד לאהרן
שלא במחלוקת ולבנו במחלוקת
מה אהרן טק גדול אופל שר
במחלוקת אהרן לבנו סבבים גדולים
אופלים שלא במחלוקת
מאשי נץ אין להן לא לאחר מתנות
האשים חק עולם לבית העובדים
ויצא בה אשה ושללית ויצא
מבית דינו שלמשה בא ליטע אה לו
בתוך מצב דין אמר להן מצב דין אב
אצלו לו הבר אופי איש על דבלו צאות
לבית אב ואב ישר נבש לבית דינו
שלמשה יצא מחוויב ועמד ובדף
והוא בא איש מצא אעפ שלא היו
ממשלים באותה שעה הוא מצמד
בתוך בני ישראל מלמד שנתגויד
ויצו במסח על עסק המענה ביהוש
ואיש הישר זה שבנגד ווקב בן
האש היש את הש ויק זה שם הפועל
ששמעו מקויע ויקלל אונו אנמר
ובקך בעטן שני בדרך לבית להים ומלך
לא ויקלל מלמד שאין הורגין בכנוי
מיכא אמר המגדף אמר חייב עד שיפיש
את השם אמר ליהושע בן קדחה
בכל יום דנין את העדים בכלני וכה
וסי את יוסף נגמר הדין לא היו הורגין
בכנוי

בהמה ישל בהורג בהמת חבירו הכת מוציא
 מכה אדם ומכ בהמה מה תל לפי שכונ
 אביו ואמו יומת לא יהא חייב עד שיכיר
 שניהן באחת תל ומכה אדם יומת אפלו
 אחרימה יוכל אפלו הכהו ולא עשה בו
 חבורה יהא חייב תב מכה תרם ומכה נכס
 בהמה מה נכסה בהמה עדי שיעשה בה
 חבורה דכת בה כפע אף מכה אדם עד
 שיעשה בו חבורה מתקוף ליה ליומיה
 לא מעתה הכחשה באבטם דלמחא עבדי
 בה חבורה הכח כמי דלא מחייב לא חסא
 עטף לבהמה דבי הבחשה באבטם כמי
 מיחייב תכהו עמך לחס חס כן מכה מכה
 למאי אתא ההוא מיבעי ליה לפתעאובי
 חזקיה אתאכא מכה אדם ומכה בהמה
 מה מכה בהמי לא חלקת בו בין שוגג למזיד
 בין מתכוין בין שאיכו מתכוין בן זידך עלויה
 לדרך ירידה לפטרו ממנו לא לחייבו ממנו
 אף מכה אדם לא תחלוף בופיק כעוגב
 במשור בין מתכוין ביק שאיכו מתכוין בין
 דרך עלויה לדרך ירידה לחייבו ממנו לא
 לפטרו ממנו דא ומכה בהמה ומכה
 אדם מכה בהמה לרפואה פטור אף
 מכה אדם לרפואה פטור מיבעיא להו בין
 מהוא שיקיז דם לחבו רב מעבה חמור
 וזהב לרעך כמור רב דימור חיטתן
 חמר קרן ומכה אדם נמכה בהמה מה
 מבח בהמה לרפואה פטור אף מכה
 אדם לרפואה פטור וכול אפלו הכהו
 לתור המיתה יהא חייב טל ומכה בהמי
 ומכה אדם מה מכה בהמה בחייה
 אף מכה אדם בחיין מעכט ארד
 יהלם כמעכט דינו כפענת כן מעכט
 דינו ממנונת מה דינו נפענות בריש
 ובחיקיה אף דינו ממנונת בדישה
 ובחיקיה אף דינו כפענות בעשרים

ושלשה חק דינו ממנונת בעשרים ושלשה
 תב עין תחת עין רובה חמור חענה דבר
 תורה תחד דינו ממנונת ותחד דינו נפענות
 בדישה נחקירה עכ מעכט תחד יהלם
 ומכעם חמור דינו ממנונת דלא בעכ
 דרישה נחקירה ברו שלם תעגל דלת
 בפכ לונק וידבר מעשה לא עדי
 ויניח חתה סק לא מה למזה הוט שתמכנו
 עבנת דין מעכטם ובית הסקילה מבחן
 נחין פחות מעשה מולין כנגד בעת דינו
 עבלימה וירגמו אתה ולא חסות
 חבן מלמד שחם מעתא כלן באבן חתנית
 וחטריף למכתב חבן וחטריף למכתב
 חבנים דמי כתב רחמנא חבנה חמנית
 היסוד דמעיע באבן חתנית מתהם נהו
 נהוד נקטלניה כתב רחמנא חבנים ותי
 כתב רחמנא חבנים קנה חמינא חלג דמית
 באבן חתנית מצוה לסקולן באבנים סתברות
 חבן ובני ישר עשן טת צנה קי את
 מעשה חק לסמיכה חק לרחייה תקבל ליה
 חק לא חלין כבלתו על העין קחמין
 וטה לבבולו לעבודתו ויש סיכנו להגנות
 בתורתו נלח כשגה לעד ממנונת סתוב
 קטלבי לא עדותך ולא אביע וחומר בכל
 לבי דישעך לא תשגע ממנונתך כליב

בהר סיני

מרשות הא הטחמן שומע הברית
 הורע נשד ומבד מרשית אחרית
 הוא ינשע בחמלתו ינתה העברית
 ויקלנה מהרה מיד תמנה המעברית
 יריכה כזרנו לבה ובשה האכרית
 ויתמר לה יעך בעמי התברית
 הכני חשמוד פליך ממעל ובזעך אכרית
 ותמביר עליך באמה פחיס תש (מפרנית)

ימימות יומות וממתי דהאיי ניקוב לישאנח
דברוי הוא דבת מה אקב לא קבה ל'
ואזהרתיה מהכא אהי' לא תקל ואומח מ'
מיבצע כמי הוא טי כתיב ויקב תד בבלתו'
ואזהרתיה מהכא וכתבתם את משבחתם'
לא תעשו כן לוי זהוב בעניא שם בשם ולבא'
ואימא דמכח שני שמות תהררי וגזעה הוא
ניקב וזנדר וניקב הוא" ואימא דהחיק שם
אפומא דסביבא ובצע ההוא חורטא דספוט'
הוא דיקא בגע' ואימא פירושו הוא כי דבת
ויקח משנה ואהין את האטע הא אשר כק' בש'
ואזהרתיה מהכא את עי זהו תימא חד ד'
דבעיבא שם בשם ולבא" ועוד אזהרת עשה
היא ואזהרת עשה לא שמח תזהרת חיצעית
אמי קרא ניקב ויקבל למימרא דניקוב קלה
הוא" ורלמא תרתי עבד לא סלקא ועני'
מדיכא חצא את המקלכל ולא כת את הנקוב
המקלכל שמע מיכה חרא היא" רגום
דג בוכל הע' היוכל הערה בעלי רבב ליה'
כגד כחך כק' שם יומי חמ' ר מאש' בן
כח שמרך את השם בכני חייב מאי טעמא
תמי קרא כגד כאתרח גר ואזרח הוא דבענן
בנקבו שם אבל גויים בכני גר זה הגר'
הגר לרבנות כשיהגרים ושמח זה אשרח ואזהרה
לרבנות נשי האזרחים כק' שם יומת תמל'
מחוס בוד יסי להביא את המקלכל חבוואמו
שלא יהא חייב עדי שיקללם בשם" ותיש
פוסה תין לילא איש המכה" חשה המכה
מג' תל מכה איש בין איש בין חשה תין לילא
שהכה את האיש הכה את האשה את המקלכל
מג' תל כי יכה כל כפש בג' חיש בג' חשה ניקל'
יכול אפלו הכה את הכפלים והא חייב בתל חיש
מה איש מנוחרי שהא בן קיימה יצאו הכפלים
שאינו בני קיימה" כי יכה כל כפש עדי שופי
את כל הכפש להביות את המכה את חבירו ואיך
בה כ'י להמית ובא אחר דהמחבו שהוא חייב

עלמ

הכוהן עשרה בני ארס בעשר מקלות צבת
אחת פטורין" בזה אחר זה פטורין ל' יהודה
בן בתירה אומי האחד חייב מפני שהוא קידב
את מיתתו חמ' ל' יוחנן ושניהן מקדח אחד די'
שו ואיש כיוכה כל כפש ארס דבה סבדי כל
כפש ש' דאיכא בוכה ול' יהודה בג' בתורה
סבד כל כפש כל דהא כפש" אמתיומת בקיף
ומכה כפש כה' לו חמר ומכה כפש ישלם
היותי אומי מכה ארס ישלם בהמה ובשהו
אומי ישלמנה בהמה עסקתי במשקיהמת
חבירו הכת מרבר שהוא חייב בתשלומי
וסמי ליה ואיש כי יתן מוס בעמי מה להל'
בתשלומין אף כאן בתשלומין ואיש כי
יתן מוס בעמי תין לילא שבתן בומוס מוכ'
צדס באצכו תלש בשערו דקק והגיעבו המון
והעביר טלית וממכנו ופרע מאשה שלמה
תל כאשר עשה כ' יעש לו" מנהגו באחר
ידן בלוח ובפיקקס ובטמוס כייקת שוש
בירות תל כאשר עשה כ' יעשה לו" מנחמו
והעמינו בחמה ונשתמכ בצכה וכצס' העין
כ' את הכסב השיך ב' את הכחש תל כאשר
עשה כ' יע' לו" יכול אפלו אמר לו הכרתך
ל' כחך בחמה וכשתרב בצכה ונצע' שיקה
כ' את הכלב שיקה ב' את הנחש תל עשה
מה דאית לרבנות את לו ולח' ציאת א' אל אחר
שדובה רבת מועט מדבה אבי את לו עשה
מעשה יד ומציאת את לו שאוכן מעשה יד'
שכר תחת שכר יכול אפלו סימיהת
עוכו יסמה את עוכו קטע את יד יוס' עב'
אתיוא שיבר את רגלו ושבר את רגלו תל
ומכה ארס ומכה בהמה מה מכה בהמה
בתשלומין אף מכה ארס בתשלומין חס'
כפשן לומח ולא נקחו כפר לנפש רעה למוח'
תין אתה נוטל כופר נוטל אתה לאו ברין
כ' נטר" כאשר יתן מוס בא' כ' יג' ברין
הכיתן מיר לוד ומאי ביהו ממון יד' ומכה

בהמה

ואם הזה בתשובה מוטב ואם לאו סמוך ללבו
בבית עז וכו' וכו' וכו' לחיך לתקח מאת
כסף ויתל ואם לאו הזה בתשובה סוף שהיה
מוכר עצמו לישראל שכ וכו' וכו' לחיך עמך
ומכר לך ואם לאו הזה בתשן סוף שהוא
מוכר עצמו לגוי שג וכו' וכו' עגרות עמ
ומך אח עמו ומכר לגר תו עמ וכן את
מוצת שלא גלו ישראל זה על שביטלו
מצות שביעית דתנו רבנן רבנן שלשה דברים
ניתנו ליער עלתטוי ואלו הן מלכות
בית דור וכו' המקדש וארץ ישראל
מלכות בית דור דבת בשבע שיי לידוד חמת
חס ישמעל בכיך בדיתי כיון שבאו תולדותיו
וקלקלו בטלה מהן המלכות בית המקדש
דבת הבית הזה אשר אמר בנה חס תלך
בחקתי כיון שקלקלו חרב ארץ ועור דבת
ניתן להם ארצות גוים ועמל לתמים ירשו
בעבור ישמרו חקיו ותורתיו ימרו זותות
שביעית אמלהן הקבה הזהרתי אתכם
בכמה מקומות על מצות שביעית כל
זמן שאתם מקיימין אותה אתם חשבין
על ארמתי ואם לא קיימתם אתם גולין
ממנה הז לפי שמצות שביעית חמורה
כל כך אמר הקבה למשה לך ואמור להך
לומר שלא הכנסתו אותם לארץ וסר זה
על מעת שיקבלו עליו מצות שביעית
מכ ממה שקדונו בעמך וידבר יוי למשה
בהר סיני דבר לפני עמך ותמלהם בתכל
הז ושבת הן שבת יו
וי לומר בהר סיני עמך שפטה לעמ
הר סיני לא מנה עמך וכו' וכו' וכו' וכו'
ופרותות וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
מלך באמרו סוף בית וכו' וכו' וכו' וכו'
מקונו וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
תבאו יהול משה וכו' וכו' וכו' וכו'
לה ארץ המושבות וכו' וכו' וכו' וכו'
ואותב יתל וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'

ואין שביעית נהגת לא בארץ ישראל בלבד
בין בני הבית בין שלא בפני הבית כל שהחזיק
במנוחו בכל עד כשעב אסור בעבודה וכלהו סוף
חין הצומחין בו אסור בהכילה וכל שלא החזיק
בו לא עולי מצרים צלבד שהוא מכזיב עד
הנהר ועד אמנה אלעף שהוא אסור בעבודה
משביע הספיחין הצומחין בו מתריץ ומדברי
סופרים שנתת שביעית בנהגת בסוכיא ובע
בדה הודן ולא גזרו על ספיחיהן תבל
עמו ומואב ומצרים ושטנר חין שביעית
בנהגת בהך או כיתבאו להמר מכתה אומ
כיגעו ולא חולקו חולקו ולא כישש חולקו
למשפחות ולא חולקו לבתי אבות חולקו
לבנות אבות ואין כל אח ואחד מכור חלקו
יכול יהא חייביק בשמטה תל שדך לא תמנע
שיהיה כל אחד ואחד מכור שדהו וכרמך
שיחיה כל אחד ואחד מכור כרמו נמצאת
אומי כיון שעברו את הירדן כתחייבו בהלה
ובעכלה ובחדש הגיע ששה עשר בניסן
בתחייבו מעמד שהו חמשים יוס כתחייבו
בשתי הלחם לארבע עשרה שנה כתחייבו
במעשמת והתסולן מוכיך לשמטה לעשנה
ואחת שנה עשו שמטה לששים ומדבע
עשו זבל שבעה עשר יובליק מנו ישראל
משכבטן לארץ ועד שיצאו נטכה שיצאו
בה שבת הבית בדא שוכה מוציא שביעית
היתה וכו' ושלושים ביובל היתה וכיון
שחרב הים בטה ארץ זה נעשאה הארץ
חריבה שבעים שנה בטה בית עמי וארבע
מאות ועשרים שנה עמד ובעכה השביעית
מבניו ועלה עזרא והפחילן למכות מנג אחד
משנה זו ועשו שנת שלש עשרה לבל בית
שני שמטה ומכו שבע שמטות וקודטו שנת
חמשים אלעף שלא היה שם זבל צבית שני
מוטת ותו היו כרי לקדש שמטות נמצאת
למך שהשכה שחרב בה הבית כחחרובה שחל
תה מתשרי שאחר החרב בשטן חדשים מוצאי

וליונתני מעלה איש נקתר בנחל כרית
 ויזרעה פה וכשעיה חכמך כבוד ית
 ואתנה לתהלה
 ולשם ולשחרית
 יזכינו הזל רוב
 מאנתו על מלכיו
 אשר בירו מהלך
 מהיריו ונבוכיו
 ועל פיו יקעו ויחכו
 גוהיו נחשביו
 המעצביו על כל חיו ומקכיה לו צרכיו
 לשחק בכסל אנתנו וללכת בכל דרכיו
 ולהטביל פתמתו ולהביך במהלכיו
 ויבמה לבנו עיר יך שו קרעת מלכיו
 ויקבץ לתופה קהלת עם חוכיו
 לכן חבל נחלתו ונין חיתכיו נמוכיו
 תביתורה ליש ובדכו שמון זרע בדוכיו
 כרבי עז בוכו
 יני מלאכיו

זה ענה בוכו יני מלאכיו וישר פנחני
 חמרתני להים אתם גבורי כח שהק
 כעשיו יצרן לעשות רצון תביהם
 שבשמים עופיו וכו' לשמנו בחנו
 וכו' שהק דימו עשייה לשמיעה
 בסיני עז כל אשר ידבר יני כעשה ועז
 דא גבורי כח עושי דב במעמיטו
 שביעית הכות מעבר נחמתי עושי
 דברו ונת להלך וזה דבר יאה וכו'
 ועל כך כוח גדול משה וכו' שרוא
 שרוא יהו כעשה עושים וכו'
 יהו כשהן מלאכים וכו' חרם
 ובהמנת נחמתי ככסוק לתובן ואנוכליו
 ומחרצין אותן ומיכן געלין פה ייש לך
 גבורים מאל ועליהן כאמ' טוב אחר חפוס
 מגבור מופעה נאדם אחד שהתה
 לו שרה אחת והיה מתברכס ממנה כל
 ימיו כיון שהגישה שנה שביעית חמק
 לתריסין כרצו את גדריה וקצרו פירות
 וקתמו מעינותיה הלכו ועשו כף למים

תלם

משל

עבדו עליה וראו אותה שהיא יוש לבכי
 אדם ולבהמות ולחיות והיא חריפה ונטוטה
 התפילו מטפחין על פניהם והלכו אצל
 בעל השדה ואמרו לו ערב לך שפתח אותה
 שיה שהיתה מכלכלת אותך בכל עיני
 מעינים ויש לבכל אמר לך שוטים שצע
 ולם אין חתם צדעין ששנה זן שביעית
 היא המתכו עד שתכנס שנה שמונית וא
 ואתם דוחין אותה טובה ממה שהיתה
 והלא ישל עצמן במשלו בשביעית שגש
 כפס יין צבאות בית ישראל העלף שנתעטון
 שעה שצעצין מצרים וארם ובל ומדי
 ויון ופרס ובא השפוד השביעי ואובד כל
 מלכיות שלפניו והשבית מושל ששה
 דברים שכינה ותורים ותנמים וקרצכות
 ומלכות ונבואה וחיזה הוא שביעי זה יסמאל
 ומלך שבמשלה מלכותו בשביעית כותהם
 גזי צדק והשליכו כימות יני נישחת
 דור עבלתו ובשביעית כאמ' תשמטכה ונט
 שתה אמ' הקב"ה יעבור בשביעית ואת
 אשכיע כלם טובות יתרוק מן הדחשוכים
 שטטלו סוסם שזן והטיבותי מראשתיכם
 ואומה תרץ הלזו ששנה היתה כגן עין
 ואומ' וכחשתם וקדעתם ליוסאומר
 כגם שכצטוו ישרל על פשבת כדצטוו
 על השביעית ששבת כה שבת שבת ובל
 ביעים כאמ' ששנה קדצן שבת לך ואומ'
 שבת שבתו יהיה יין וכל המשמר שבעת
 כדצו תבדן אתם וכו' ואת מעשה
 ידי וזוכה וכו' יים ושפחות וצדמנ
 שז מהיתה ששנה ששבת לך וכו'
 ולאמ' ובל ששנה ששבת לך וכו'
 כדצו יין וכו' וכו' וכו' וכו'
 ללך וכו' וכו' וכו' וכו'
 ששנה ששבת לך וכו'
 ששנה ששבת לך וכו'

לחך הישר דנין שנה שאין עמה הרעים משנה
שחין עמה הרעים ואין ריח שנה שאין עמה
הרעים משנה שיש עמה הרעים מן השלש
יום לפני ראש השנה הריהו ככל השנה תל
ובשנה העשירית שבת שז' יה לאר מוכן
אמי בכנת שח שביעות שלהן שניה שהן
עשין לשלוש שנים שבת לוי בשם שכל
בשבת הראשית שבת לוי כך אמר בשביעי
שבת לוי בשם שהשבת ערוך להוסף לה
מתגל עליה קודש כך העשירית מוכן אמר
עשרת האר ששנה ששית שלשים יום
קמוך לשביעות ששנה הלכה למשה מסיני
ורבד זה בזמן שבות המקדש קיים וברו
חכמים שלא יהוא חורשין שדה האילן
ערב שביעית בזמן המקדש לא שר העז
רית ושדה הלכך עד הפסח וצמח
שאין מקדש מותרין בעבודת הארץ עד
ראש השנה כדון תורה חף בזמן השב חון
כוטעין תכלות ואין מרובין ותי מבריכה
ערב שביעית לא כדו שתקלוט בטויעה ו
אנשה אחר המקלוטה שלשים יום וקתם
קלוטה שתי שבתות במצות אמי שהנוטע
או המכרין או המרכב ערב שביעית קודם
ראש השנה בארבעה וארבעים יום יקיים
פחות מוכף ועקור ואם לא עקד הפירות
מותריד שרף לאתן וכל לא תזמ כל
מלאכה שבשורף וכל מלאכה שבכרמ
את ספוח קל לאתן שלא יקעור כדרך שתור
בכל שנה ואם קער כדרך הקוערין לומר
כיעד כגון שעקר כל השור והעמיד כרי
ודש בכק חן שקער לעבוד הארץ לא קוע
מעט מעט והובט ואוכלי ואת ענבי גז
לא תכל לאתבער כדרך הצוערין מוכן אמר
ואנים שלש שנים אין קעין ואתן בלוקע
אכל קועה הוא בחובה ואין אורכין ענבים
בגת אבל דורך הוא בעריבה ואין עושין
שנים בבא וקטובי אכל כותש הוא

מעשה קטנה

ומכנים לבוידה אמר את ספוח קל
לאתן מוכן קמוכו חכמים על הספוחים
סיהין אסור בשביעית ואת ענבי גז לאתב
מן השמור בארץ אין את בוער אבל אתה
בוער מן המוסקד בארץ חיצה הוא ספוח זה
שתועית הארץ בשנה שביעית בין מה הזרע
שכלכלה מקודם שביעית בין מה העיקרין
שנקצרו מקודם וחזרו ועשו ולמה אסרו
הספוחין מעט עוכרי עבדה שלא ילך וישוע
תבואה וקטניות וזרעוב גנה בתוך שדהו
בקתר וכשיצמחו אוכל מהן ויאמר ספוחין
הא למדות שאין אוכלין מפירות שביעית לא
פירות האוכלות והעשבים שאין ארעין אותן
רוב האדם כגון הפיגם והירבונזין הסוטים
וכוונת בהן חכל הירקות הכזרעין בגנות
ומיני תבואה וקטניות אסורין מרבייהם
ששמעון בן יוחאי איעבר בשמטותא וחמת
חד מנסקיט ספוחי שביעית אמר ליה ולית חסד
לא ספוחין אבוק אמר ליה ולא אתהוא שאתה
מתיר אמר לו ולא חבירי חולקין עלי וקרא
עליו ופירך גדר ישכנך כחש עמת שבת
יה לא כון שיעאת שביעית אמר שפירותיה
שמטה מותרת אתן מלאכה בגופו של אדם
אבל פירותיו אסורין עד חמשה עשר בשבט
והיתה שבת הא לכס לאכל מן השבות
בארץ אתה אוכל אין אתה אוכל מן השמור
איכון אמר שדה שכטויב בשביעות בית שמאי
חומי אין אוכלין פירותיה ובוית הלל אמר
אוכלין בית שמאי חמי אין אוכלין פירות
שביעית בטובה וכל הלל חומי בטובה ושלא
בטובה לכס לא לאחרים לכס לכס
גדכס מלמד שמותר לכס במיכ' כבוסים
כגון בורית וזהו כלל לאכלה ולא לפחורה
לאכל לאפוס ארבע שורכו לאכול מיכ' אמר
פירות שביעית ניתבו לאכילה ולשתיה
ולקיסה ולהילקת הכר ולעביעה לאכלה
ולא למלאכה לאכלה ולא לשלף לאכלה

מכנים לבוידה
ספוח קל
מכנים לבוידה

קללה

מכנים לבוידה

שביעות היתה ושבת המצא עשה מקיובלהתעו
שי היתה משחכ בית שני לא מצו שנתמט
לא שבע שבבלבד מתחלת שנת החדש וכן
אותן שבעים שנה שביין בית ראשון ובית שני
לא מצו לא שמטות בלבד בלא יובלי
ושבתה הא יבול מלחפור בורנות שיחיק ומעלות
אכלתקן את המקוות תל שורך לת תזרוב
וקרמך לא תשכר אין לילך לא למע ולזמור
לחרוש ולעדר לנכש לכסח לבקעמג תל
שורך לא כרמך לאכל מלאכה ששורך וכל
מלאכה שבכרמך מכתין מיבול וזן מפר
קין ואין מאבקין ואין מעשכין תל שורך
לא כרמך לאכל מלאכה ששורך וכל
מלאכה שבכרמך מכתין מקרמך ואין
מזרדין חין ספלי באיל תל שורך לא כרמך
לאכל מלאכה ששורך וכל מלאכה שבכרמך
אין שורך לא וכרמך לא יבול לא יקשקשתחת
הזיתים ולא ימלא את הטקעים שתחתה
ים ולא יעשה עוגיות בקיילך לחבירותל שורך
לא תזרע וכך סך לא תזמר הזרע והזמיר
ככלל היו ולמה יצאו להקיש ליהן מה זרע
שמיר מיוחרין שה עבודה בארץ ובאילך חס
אין לו לא דבר שהוא עבודה בארץ ובאילך כול
יהא לוקה על כל עבודת שבארץ ושכאילך
תל שורך לא תשדע וכמה לא תזמר
חתפוח קצי לא תן ואת על כל לתת והלא
הזמירה בכלל הזרוע והזעירה בכלל הקציה
ולמה פירט הכת לאמר לך על שני אבות
ושניתוליות לו בלבד הוא שחייב ועל שאר
האבות והתול טבע בורת הארץ והאילך אינו
לוקה עליה לא מכת מוחאת שש שנים
תל שורך יבולתך שנת היובלתה עולה ממט
שש שנות תל שש שנים תל שש שש שש שש
עולה ממין שני שש שש חין שנת היובלעולה
ממל שני שש שש מכלל שש ולמה ולמה
ולמה שש שש שש שש שש שש שש שש
שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש

בשביעות וכול אעב שכל במד פרקל
שש שנים תזרע ואספת שעה זרעין ושש
אסיף לא שעה זרעים ושבעה אסיפי
ויאתן בן יומי אומ' סג לתבואה שהיא
שליש לפל ואש ה טע' כונס חתה צעב
עית תל ואספת את פירותיה חן משבניא
שליש וכן קטניות ופירות האילך אס הגיש
לעצת המעשרות קודם שביעות הדיל
חספין בשביעות דא שש שנים מפע
מה תמרה תורה מצ שנים תזרע ובשביעות
תשמיש חמי הקבה לא יסדעו טבעה שש
בדאתי עולמי שש שש שש שש שש שש
את השמי ואת הח ובשביעות הכתה לו שש
ויספיוס השביעות חן חרץ זו שאכנותן
לכס שש שנים התרת לכס לאדשה ולזר
עה ובשביעות תשבותן חתה מאחרישה
ומזרעה שש ובשכה השטעית עצת שש
יה לא ואם לא עשיתם מן הריחט כפרע
מכס אמ' ליה ההא מיכת לרב אבה וא
זהיכונ גוחכאכת הוא אמ' ליה ליתקל
צכע על צרך השמלו ושכבת על צרך
הימנ' אתה ההוא תלמודא אמ' ליה מצ
טעמת דשביעות אמ' ליה השתא חמיס
לכו מיולתא דמשוית לתנו וכן אמ' הקבה
זרסו שש והשמיטו שש כדו שתדעו
שהארץ שלי היא והן לא עשו כן מנהגו
שלעו מלך בשר ודם שפרחה עליו מדע
אם אבדרי הוא הורג את כולה ואם רחמך
הוא הורג את חציה חס רחמך הוא מלא
חמיוס מוסר את הבאיל שבה בשחרין
כך יסר הקבה ליתקל כדו למרן עונתה
שלושד' ובשכה השביעות מכל
חמי באחר דתשדרי רחש השנה לשמיס
מנת לרפת ובשנה השביעות שבת שש
יה לא וגמר שנה שנה מתשדו דכתע
מרחשות השנה ועד ח' שנה ולגמר
שנה שנה מניסך דכל דאעזן הוא לכס

תק להדליקת הכר חף לענועה צנע
תהיה נבדקתה תהיה לעולם כיצד שחם
מכר פירות שביעית נתפשו הדמים
ונכעשו בפירות שביעית והפירות עצמן
לא נטחלו לא הרבה כמות צרה
זה חומר בשביעית אבהקדש
כל תבו לאכל מלמד שאינה טמא
לא תבואה מיכן אמר מחימת אובלין
פירות התולין בשדה בשביעית הפסח
על תאנים משיזריחו וכל בהן פתו
בשדה בחלו כונס לתוך ביתו וכל בית
בהן הנוסר מעשיות אים חומלי בו
סתו בשדה הבאוש בונס לתוך ביתו
ובן כל בעצא בן הזיתים משוכנסו
בביעית שאין לקחה בוצע ואוכל בשדה
הכניסו חצי לוג כותש וסך בשדה
הכניסו שליש מותר להטבס לתוך
ביתו שהדי הגיסו לעונת המעשרות
וכן כל כיוצא בנשאר כל פירות החי
כל מעונתן למעשרות כך עונתן לשע
ועתה לאכל לאכול דבר מותר
כז לאכול שלא ישנה דבר מעברית
דבר שדרכו להיות כלי לא יאכל
מותו מבונסל דבר שדרכו להיות כלי
מעונסל חק אובלין אונתו חיי
וספרת לך הדי
זו מצות עשה לספר הענים שבע
שבע יכול כל יחיד ויחיד יספור לעצ
מנכס פירות הצומח תל לך אחך סופו
ואין ענים קופרין הח ביעד מלמד
שהדבר מסור לבית דין הגדול הק
שמעבין וקן שמקד שיל והכל קומבין
עליהן
שבע שבתת וכול
שבע שבתת ימים תל שבע שבתת
ענים יכול יספור עכס שמעבין זו
אחר זו ויעשה וכול תל שבע ענים

שבע פעמים הוא ער שיאמר שני כתובים ואם
לאו לא שמעכו" גמזוכו למרום שמצוה
למכות שנים ומצ למכות שמשון ומנעיקמו
לשני שבוע תל והיו לך ימי שבע שב השומע
סיספור לשט וכול תל והיו לך תשע ואחכ
שנה מנעשה שביעית אעפ שאין וכול
תל והיו לך ימי שבע שב הש' מנעשה וכל
אעפ שאין שביעית תל והיו לך תשע ואחכ
שנה ובריר יהודה וחכמים אומ' שצונו
כוגנת אעפ שאין וכול היובל חוט כוהב
לא אם בן יש עמנו שביעית" והעבר
שופר תרועה בח הש' שוה היובל לחמשע
לתקיעות ולברכות מה זה בשופר חף זה
בשופר מה זה בשופר לפניה ופשוטה לאחר
חף זה פשוטה לפניה ופשוטה לאחר יה
מה זה שלוש שלוש שלוש חף זה שלוש
שלוש שלוש מה זה מלפנות זכרונות
ושופרות חף זה מלפנות זכרונות ושופרות
לכך סמני בחרש הש' לומר לך כל תרועות
של חרש השבועי יהיו שויין כך פרשיק לעול
ביום הכפרים כיוסמלא בלי ליה
ביום הכפרים בל בשבת זה חומר ביוכל מואס
השנה תע שגמר בכל חרש מלמד שכל
יחיד ויחיד איש מיכן אמר אמה זו מסורה
לבות דין תחלה שכל והעבדת שנתל ואמר
כך תעבדו שופר כל יחיד ויחיד חייב לתקוע
יכול חף תרועות ראש השנה תרחה שבת תל
והעבדת שופר תל בח הש' ביה הכפרמה תל
בעשור לחרש זה בעשור לחרש דומה
שבת" בכל ארץ אין תרועות ראש הש
דומה את השבת בכל ארצם לא בבית דין
בלבד מיכן אמר ביוכל לתקוע בין בבית דין
בין ביד שבו את החרש בין בבית דין שלא
קייסו בו את החרש וכל יחיד ויחיד חייב לתקוע
כל צמק שבת דין ושבין ושלא בפט צות דין
ובדאש השכה שחל להיות בשבת חק תוקע

אין יחיד ויחיד חייב לתקוע

וכל לעשות מהן הפוקסווינג לאכלה ולא
למשרה ולא לפלוגה מיכן אמרו כללגיון
בשביעית כל שהיא מיוחד לאוכל אדם אין
עושה ממנו מלוגמת לאדם ואין צריך
לומר לכהמה אבל שאיכו מיוחד לאוכל
אדם כגון קוצים ודומים הדכים עושים
ממנו מלוגמת לאדם אבל לא לכהמה
ובל שאיכו מיוחד לא לאדם ולא לכהמה כגון
הקיות והתשוב והקדוה חישב עליו לעצם
הרי הוא מעצם חושב עליו לאכילה הרי
הוא כפירות חושב עליו לאוכל אדם ולמה
בהמה כותכין עליו חומרי אדם שאין עושה
ממנו מלוגמת וחומרי בהמה שאין עושה
אותן לאכלה לא להביא ממנה מנחות
ולא להביא ממנה בקרים לאכלה ולא
להפסד מיכן אמרו משותף הוא ללעשות
פרי לא יקוץ אותו שהרי מפסיד התוכך
אבל קורם שעציו פירות וכן אחר שהוציא
פירות והגיעו לעובת המעשרות מותר
לקוץ אותו ומאומתו אין קוצין האיכל
בשביעית החרובין משושלשלו והקפנים
משוגרעו והיותם מעובצו ושאר כל
האילנות משויצונו בנפר בן ולעבוד
ולאמה תל לפי שכל ואכלו אצו עמין
שוכסל אין לו פירות שבי מפלח לא לעניים
בלבד ומנח חרף לעשירים תל לך ולעבד ולחמ
הרי בעל עבד ושפחות אמורין אם פלמו
חמ ואתכלו אבינו עמי הפנים תוכל אחר
הביעור אבל לא העשירים דברי ליהודה
לי וסי חומ אחר עניים ואחד עשירים אין
אוכלין אחר הביעור דא אכלו אבינו
עמי וית תחת השדה האוי לאדם לאדם
ודאוי לצומה לכהמה ולשכור זה
שכור עבת או שכור חדש או שכור ענה
וכן אם קצץ משוככותיו עליו הרי הוא
כחבשי ביתו ומאכלו אכל אין מאכיל
לא לשכור אם ולא לגוי הגרים עמך

למטה
למטה

לרבות האכסיות שמאכלין אותה ובהמה
ולחיה מה תל מה חיה שאיכה בפסח
תל הרי היא חובלת בהמה שהיא בדשותך
איכו אין שתחז חובלת לוכ היותי אומ
וכניס את הבהמה לצית ותחז חובלת
והולכת עד לעולם כשהיא אומ ולמה
ולחך להקיש בהמה לחיה כל זמן שהיא
חובלת מן השדה בהמה חובלת מן הבית
כלה לחיה מן השדה כלה לכהמה מן
הבית מיכן אמ פירות שביעית חין חשב
ליו חותך לא כל זמן שחותה המין מן
בשדה שכן נכהמתך ולחיה חשב באת
תה כל תבו לא כל זמן שהיא חובלת
מן השדה חתה חובלת ממנה שביעית
כלה לחיה מן השדה חושב חתה לבני
אותו המין מן הבית נשה הוא ביעור
על פירות שביעית וכיצד הוא ביעור
אם היה לו חתותו המין שכלה מן
השדה הרבה מחלקו משון שלש קעו
דות לכל אחד ואחד כתיב את חובל
בשעת הביעור שנה באש או אשלו
לים או מעמד בכל דבר שמתבדל
מיכן אמ שלש חר דונ כלביעור יהו
ועד הירדן וכלליל ולמה אמרין
שלש חריות שיהיה חובלין בכל
חחת ותחת עד שיכלה התחרין ענה
וכל חתר דות בתחת לשתיים ולתערים
דא ולכהמתך ולחיה פירות
המיוחדין לאדם חין מתכילין חותך
לכהמה לחיה ולעופות יכולתם הלמה
הבהמה מעליה לתחת התענה וחבלה
יהא חייב להחזירה תל ולכהמה ולחיה
איש צא לו אשר בארץ מה שנתרץ
אנכלין לא מה שהוציא לקולוס לעשין
לפיכנס מיכן חת חין מעצו חין פירות
שביעית מה חרף לחתה לארץ ומכל
לסוריה חין מעצו חין

דא

פירות שנת יובל לתבילה ולא כירה ולביע
וד כדון פירות שביע לכל יתר יתרה
שביעית על היובל שהיא משמטת
כספים בר ממרשיכן במקומו אין היובל
משמט כספים ויתר יובל על השביעית
שהוא מוציא עבדים ומשמיט קרקעות
הוא דין מכירת שדות האמור בתורה יובל
משמיט קרקע בתחלתו שביעית אין
משמטת כספים זה בסופה כי
יובל היא קדש תה לך מה קודש תופס
את דמיון אף שביעית תופסת את דמיה
הוא מה קודש יוצא להוביל ודמיון כתפסין
אף שביעית בן תל הוא הדי היא בקדושת
נמצאת אומן אחרון אחרון כתפס שביעית
והפרי עצמו חסור כי ער לקח במידות שביע
ית בער לו ולו מתבעדין שביעית לקח
בער דגים יצא בער וכתפסו דג לקח דגים
שמן יצאו דגים וכתפסו צמח האחרון אחרון
כתפסו שביעית והפרי עצמו חסור
מק השדה תה כל צמח שאתה אוכל מק
השדה אתה אוכל מק הבית כלה מק השדה
כלה מק הבית דג מק השדה שלח
אסוף פירותיו לתוך ביתו לא יסקור הכלו
הכל שוין בו וישלו להבוא מעטבתו ביתו
סורך שמביאין מק ההפקד חמש כד שמ
חמש עשרה כד יין ואם הביא ער מזה
מותר בשנת היובל הן תש אפרו
הממכר שנה אחת לפני הוצה יוצא
לקירות על בעבת היובל תש בשנת
היובל הן תש זומוציא עבדים מק שמטה
מוציא עבדים הלא דין הוא מה אסור
שאינו משמיט כספים מוציא עבדים
שמטה שהיא משמטת כספים זינו דין
דין שתהא מוציא עבדים תל בשנת
היובל הן תש זן מוציא עבדים אין שביעית
מוציאה עבדים קל וחומר ליובל שיש
מים כספים מה הם שביעית שאינה מוציא

עבדים משמטת כספים יובל שהוא מוציא
עב חינו דין שישמיט כספים תל שיה זמיר
שמוט שביעית משמטת כספים ואין יובל מש
מיט כספים תשובו איש לאה לרכות את
המכר שדהו ועמר בנו וגלה שתחזור למו
ביובל דג תשובו איש לאה לננות את
המתכה כיוצא חמ הכותן שדהו במתכה הדי
זו חזרת לו ביובל ופי תמכ ממכר לעמ
מכ כשתהא מוכר לא תהא מוכר לא לעמותך
שז וכי תמכ ממלעמי ומכ כשתת קונה
לא תמכר לא מיר עמיתך תל חוקנה מיר
עמ אין לי לא קרקעות שבהן דבר הכתוב
מכך לננות את המטלטלין תל מיר עמיתך
לננות דבר המטלטלין מן שאין הוכייה
לקרקעות תל חוקנה מיר עמ לתוכמטלטלי
יש להן חוכייה אין תוכיה לקרקעות ומכ
שאין חוכייה לננות תל והתבחרתם אתם
לכב את לרשת אח מה אחוזה אין לה חזיה
אף עבדים אין להן חוכייה ומכ שאין חוכיה
לשטמות תל ממכר מה זה מיוחד שגופו
מכד וגופו לקח יצאו שטרות שלח גופו
מכר ולת גופו לקח זה הדאיות שבה לפי
כך המכר שטרות לכפס יש לו חוכייה ומכ
שתי חוכייה בהקדוש תל לתוכו איש את
אח אחיו ולת הקדש דג איש את אחיו
ולת הגוי וגוי שהונה את ערד מחזיר חוכיה
בעול יצא שפירות קרקע יש לה חוכייה
אין לה חוכיה ממכר אמר חמכ שפירות
לא אין דלמעת לא שנת תמ ליה אבי מוכר
וכי תמכ ממכר לעולם ממכר סתמם פת והת
מכורה ליוצא הועל והוא הדין לפושט שאין
להם חוכייה לתוכו איש את אחיו זן
חוכיית ממ יכל זן חוכיית דברים כשה זן
חוכיית לתוכו איש את עמ הדי חוכיית דברים
אמורה בא מה אני מקיים לתוכו איש את
אחיו זן חוכיית מעמ ופי תמכ אין לי לא
שנתכה לוקח נתאנה ממכר מל תל חוקנה

לא בבית דין שקורין את החדש ומין ככל
יחיד ויחיד תוקע זה בפגיבית דין
וקדשתם את שנת החמי שנה הדין מצות
עשה לקדש שנת החמישים ומצוה זו מסור
לבית דין וקדש את שנת החמי שנה
בחדר בתשרי ראש השנה לובלנות ויבלות
בחדר בתשרי בעשרה בתשרי הוא חמשה
הכפורים תלש עין כדתאני ל ישמעאל ככו
שלר יוחנן בן בדוקה שנת היוכל מראש
השנה היא מתקדשת ונתה וקדשתם חת
שנת החמי טה תלש שכל בעשור לחדש
כי הכפ וכולל תהא מקדשת לא מיום הכפ
ואילך תל וקדש חת שנת החמי מלמד שמת
קדשת והולכת מראש השנה מיום חמ ל
ישמעאל בנו שלר יוחנן בן בדוקה מלמד שנת
ועד יום הכפורים לא היו עבדים כפורים לבת
ה ולא מסתעבדיון לארוביהן ולא היו שרות
חזרות לבטלהן לא עבדים אובלם ושומת
ועמחין ועטותיהן בדת שיהינה מהלשה שנה
ועד יום הכפורים כיון שהגיע יום הכפורים
את עין בית דין בשופר כפטרן ועבדים לבנה
וחזרות שרות לבטלהן דת וקדש
חת שנת החמי שנים תהא מקדש ואין אתה
מקדש חדשים מיכין חמ חין מקדשין לא
חדש ש שנתה צמכו וחס לא כדתה צמק
חין מקדשין חות שפד קדש חוהו שמיים
וקדשת דרור חין דרור לא חירות
בארץ לכל יושב בצמק שיועביה עליה לא
בצמק שגלו מקצתן יכול חמל היו עליה
היו מעורבין שכל יודיה בצמק וסכט
במקין ביהודה יהא יובל כוהג תל ישביה
לכל יושביה כתקמ לא בצמק שמעורבין
שמעון כדחובין וראובן בשמעון כמדת חמ
חומ כין שכלה שכל חובין ושכל בן וחדישט
מנשה בטלן יובלתי יובל היא בכל מקום
מיכין חמ בצמק שהיובל כוהג בארץ כוהג

במצוה לארץ בין בגע הבית כפ שלא צמק
הבית ובצמק שהיובל כוהג כוהג דין עבר
עבדי ודין כתי עני חומה ודין שנה חרמים
ודין שנה אחשה ומקבלין גר תושב וכוהגת
שביעית בארץ והשמטת כפטים בארץ
בין בחוזה לארץ דין תורה וצמק שאין
היובל כוהג חין כוהג דין עבר עבדי ולא דין
בתי ערי חומה ולא דין שנה אחשה ולא
שנה חרמים וחין מקבלין גר תושב וכוהגת
שביעית בארץ מדבר יהם והשמטת כפטים
בכל מקום מדבריהם יובל היא יובל חמ
שלא השמיט אעפ שלא תקנו אעפ שלא
שילחו עבדים תל היא מיכין אמרן שלשה
דברים מעבדין ביוכל תקונה ושיפוח עבד
וחזרת שרות לבטלהן ושו היא השמטת
קרקע ושבתם איש ל אח חמל לעז
בן יעקב כמה הוא מדבר חס בכמכר לשש
היו חמור וחס בכמכר שנה או שנים לפט
היובל היו חמור חמ איכין מדבר זה בנדע
שנה חן שנים לפט היוכל שיהא היובל מועד
דא ושבתם חוש לאח למה שהחזקו
משפחתו הוא שב דבר ל מאת ל יהודה
חומ לאתנתו ולמשפחתו הוא שב אינו שב
לשררות שהיה חן וכן הוא חומ בגולה
תשובו לדבות אתה אתה יובל היא
שנת החמי מה תל לפט של וקדשתם חת
שנת החמי שנה שיוכל בכטסתה תהא חמת
קדשת מראש השנה חס ביציאתה תהא
מוסבת והולכת עד יום הכפורים שכל
מוס יפין מחול עליה קודש תל יובל היא שנת
החמי שנה חין קדשתה זה עד ראש השנה
לא תשלחו ולא תקן כסם שכל שביעית
כך חמ ביוכל מיכין חמ כל שחפור שביעית
מעבורת הארץ חסר ביוכל לפט שמונת
שביעית מותר ביוכל וכל חכות שכל
עליהן שביעית לוקין עליהן ביוכל ודין

פירות

עליו ויסתחב באיך עליו או שהיה מקבד
 חתבטנו לא יאמר לו סוף מהמכזלו חתבט
 שלא יוב הלל ידא תקד בספתיה צדק
 מי הוא בקי אבדי אם היו חמדים מבקשים
 מכואה לא יאמר להם לכו אצל פלוני שמו
 פד תבואה והוא יודע בו שתיבו מוכר
 תבואה מעולם ל יהודה חומי חקלא
 יתלה עוביו על המקח ויאמר בכמה
 חפץ זה והוא תוכו רוצה ליקח שמא יאמר
 ענה טובה אט כות לך והרי הדבר מקור
 סלב וכל דבר המסור ללב טאמיבו ויראת
 משהיך אמר ל יחכך משום ל טמב יוחאי
 גדולה תוכחת דברים מאוכזת מעמק שן
 כאמי בה ויראת מי וזו לא כאמי בה ויראת
 מי ל לעזר חומי זה בגופו וזה בממונו
 ל שמואל בר כחשני חומי זה פת להישמ
 וזה כיתק להישבות חמי רב חנינה כריה
 דרב חידי מאי ולא תנכו אינת את עמי
 עם שאתך בתורה וצמצות לתוכה חמי
 רב חסדא כל השערים כנעלו חוץ מעשרי
 אוכתה שכן והכה יקי בצב על חומית חנד
 אמר ל לעשר הכל על ידיו שלוח חוץ
 מאוכתה שכן וכשו אבדי אמר רב אבהוא
 שלשה חן הפרגט כנעל בפטה וזה הונחו
 ודל ונש הונתה דכת והכה יקי בצב על
 חומות אבדי גדל דכת חמק ושן ישמעבה על
 מי תמיך חני ומכה על דכת העם המכני
 קום חותי על פני תמידי כו אט יקי
 להי ממחרת אנו להיפרע על ידיו מונתה
 מיכן חמי כל העניק מאוכזת דכל נענה
 מי ווא פלו כשלה שלא עכלבד חכמה
 לא יאמר למי שאיכו יודעתותה חכמה
 מה תשיב בדבר זה חומה דעתך בדבר זה
 שזו חוכמת דברים היא רב דימי
 כמה דרעה אותי גדולות בספיכתא למי
 למהוזה אתה לקמיה דריש גלות

חותחני לקמיה דראכא לא חותחני חמי ליה
 ריש גלותא לראכא מוקחדי חו צורבא
 מדבכך הוא כקייט ליה שוקת חמי ליה נאמי
 לרב אשיא בד אהבה פוק תהי ליה בקנקנה
 כפק בעא מציה פיל שבלע קמיפה מצות
 והקיאה דרך בית הרעו מהוא ככלי גלגלי
 דמיות ולא מקבלי טומאה חו דלמת ככלי
 עץ דמיות ומקבלת טומאה לא הואי בידיה
 חמי ליה מרניהו רתבת טפת ליה כסנדליה
 חמי ליה ביק דילו לראכא דרגי דמאי לא נקט
 ליה שוקת פטור גדולות דיליה ארתא
 לקמיה דרב יוסף חמי ליה קאחסי מר מאי
 עברו בי חמי ליה מת דלא שהייה לחונקת
 דמלכת דתרום לא לוישהייה לתובית דכת
 על שלשה פשעי מויזב ועל ארבעה לא
 חש על שרפן עצמות מלך אדום לשיד
 בה נפשיה דרב אריא בד אהבה רב יוסף
 חמי חבא ענשביה ולטתיה רב דימי
 דמפרדעת חמי חבא ענשתיה דמרי עובדא
 חבא חבוי חמי חבא ענשתיה דכיהוה מסבו
 להו לרבכך חמי ליה חרמג דישתו גרמי
 אבייתו אכולו בסרא שמיונת בניחבא
 דאבא חמי חבא ענשתיה דכיהוה חת לבו
 טבא חת פנה חמי להו חטא שקילעא בסדא
 מקמי שמלעיה דראכא דאשעדי פנת מענה
 רב כחמ בר יצחק חמי חבא ענשתיה
 ומסתברא דרב כחמ בר יצחק ענשיה
 דרב כחמ בר יצחק ליש כלה דראכא חנה
 נכל יומת מקמי דכענול לבלה מהדר ש
 שמענת טרדיו דרב חוזא בר אבהה נהדר
 עובי למתיבתת ההוא יומת כפק רב אריא
 לבכתי פגענו ביה רב פטא ורב חובא כריה
 דרב יהודה אמרו ליה עמר לך מה הע
 שמענתתת דפסופיה דמעשר טמנהו
 אמרו כלה רתבא אמר להו הכי אמר רבא
 ורהכי ומהכי כגה ולא חתה אמרו ליה

חמיה
 הקנקנים
 על

עמוס

תכפיד
 אנסה
 נק
 ניגד
 בחנן

חמש
 תפלי
 סוף

טובן אמר אחי הלוקח ואח המוכר יש להקנות
וכעס שהוכייה להדין וכך הוצייה לתג שב
חיצות אחי מכל מקום מני שחוסל עליו ויו
על העלונה רצה אחי תקלו את מעותי חותן
למנהגותי " לתוכן במה היא הוכייה
שהוא חייב להחזירה שתתן בשוה כיצד הרי
שמכר שוה עשה בחמי או שוה עשה בשש
או שוה חמשה בששה או שוה שבעה בששה
הרי זו הוכייה ונקבה המקח וחייב המוכר
להחזיר למתאמה היתה ההוכייה פחותה מסת
ות איכנו חייב להחזיר כלום בכל פחות
משתות מחילה הית " היתה ההוכייה ית ורה
משתות בטל המקח והמתאמה יכול להחזיר
החפץ אבל לת המוכר ועד מתי מותר להחזיר
עד כדי עייתה לתג או לקרובו בלא בלוקח
אבל המוכר חוזר לעולם וכעס שהוכייה
בפירות ובמהמה כן יש הוכייה במטבעות
כיצד הרי שהיה דיכר זהב בארבעה ועשרים
דיכר שלכסף וצדפה נעשרים דיכרן בשמונה
ועשרים הרי זה מחזיר הוכ יותר עלאה בטל
הצדף פחות מכאן מחילה ובקאס היתה ה
הפלט חסידה שתות והיו מוציאין הקלעים
במנהג לא במשקל מחזיר הוכייה " ועד מתי
יש לו להחזיר בכרכים עד כדי שוחה לש
לחני ובכפל עד ערבו שבתות חס היה מפיה
אפלו לאחד שנים עשר חדש מקבלה ממכר
וחיון לו עליו לחתנומית נחם אפשר להצי
חה על ידיו ודוהק אינו וכול להחזירה לאחד
זמן שאיכה לא כמש דעה לא אם פקובלה
ממנו במדת חסידות " לתוכן איש את
אח חן לי לא איש את איש איש את חשה
תשה את איש אשה את אשה מכלל את
תחין מכל מקום " במספר שטס אחי
הימל למוכר את שיהו בשבת כיוכל שאין
מותר לגאול לפחות משבי שנים תל במספר
שני תבו ימי לך ואפלו רעה הלוקח הרי זה
אפור שז במספר שנים אחי היתקנה אין

פחות משתי שנים מעט לעת מיום המכירה
אחר היוכל סמוך ליוכלי מוסלב
מיוכל מכלל לפי רבה שנים תל סגן גליפי
מעט השתמי מק " במספר שני תבו
צריך שיאכל הלוקח שתי תבונות בשתי
השנים ואחר כך יגל לפיכך איך שנתעא
טא או ירקון או שביעית עולה לו מן המנהג
עלה או הצירה עולה לו מן המנהג ל צעזר
אומי מכרה לו בדא השנה מליאה פירות
וגלה אחר שתי שנים יכול זאמר לו חניחה
לפני מליאה פירות כדרך שהנחתיה לפיך
מליאה פירות תל כי מספר תבו הוא מוכר
לך פעמים שאתה אוכל ממכה שלו שבו
בשתי שנים ומכ שתיכו מחשב עמו לא
לפישתי שנים בלבד שז במספר שנים לא
במספר תבונות מכרה בשבת היוכל עתמו
איכה נמכרת וחוזרין הרמים מל מכרה
שנה אחת לפני היוכל שיבא הלוקח אוכל
אותה שנה שנייה אחר היוכל תל שניתבוא
מכ מכר בקעים מלאים מים או פלעים שאין
ראויין לצדיעה שיהא פודה בפחו משתו
שנים תל במספר שני תבו יצאון שאינן
ראויין לתבואה ואם לא גלה חושדת ביוכל
אבל מכר אוכלות אין כגאלי בפחות משתי
שנים שהדי ראויין לתבוא ואם לא גאל אוכל
חוזרין ביוכל שז ושז לתחשתו ולת לאכלות
ולא תגנו איש את עמי גאונות דבנים
אתה אומרי באונאת דברים או איכו לא גאונ
ממוק בשיהא אונת ובית מכרו ממ לז הרי
אונות ממא תמורה הא מה אנו מקיים ולא
תוכו איש את עמי באונאת דברים הכת מ
מדבר " הא כיצד היה בעל תשובה לא יאמר
לו זכור מעשיך הרע שנים " חס היה גרם
לא יאמר לו זכור מעשה אבותיך חס היה
גר ובא ללמוד תורה לא יאמר לו מה שאכל
בבית וטרפות שקעים ודמשים יבוא וילמד
תורה שנתנה מפיה הגבורה היו חלמים באין

מאחזקת ולא כל אחזתו אמר לזעזע בג
עגריה מהאס לבגזוה אין אדם נשאל להחזיק
את כל נכסיו על אחת כמה וכמה שיהא
אדם הייב להיות חס על נכסיו ונאגול
הקרב ליו מלמד שאם כצנן קרוב לגול גול
והקרוב הקרוב קודם וגול חס ממך חר
לרבות את הנותן מתכה ותיש כולא יהל
גול נכיש אדם מושל שאין לגול חס כן
למה נאמר גול שהיה יכול לגאול
והשיגה ידו יד עצמו לא שילמה וגול נמצא
עני שומע צד צד שאינו מצוי לו בשעה
שמכר שלא ימכור בדחוק וגול בקרוב ברע
וגול צופה כדי אלתו שלא יגול לחציו זה
חומר בהדיוט מבהקדש וחשב חתשע
ממי שכיס הנות מחשב איכו מחשב חדשים
ומל אס רצה לעשות חדשים שנה עשו
תל וחשב והשיב את כעודף דין מוכר
שדה חזקה לחשב את הדמים לפי המ
כיס הגשמות ליוכל ובפלעג שירצה
לפרנס יחשב עם הלוקח על השנים שחל
וגורע מרמי המכר ומחז לו את השדה
כיצד הדי שבשאר ליוכל עשר שנים נמכר
לו שדה נבמאה ואכלה הלוקח שלוש שנים
כשיגול נותן לו שבעי ומחזיר שדהו לא
גלה לא נשאה ביד הלוקח עד היוכל חזון
לבעלים בלא כלום שזממספר סני תל
ימלך והשיב את הערך לאיש איש
מי לו מל אתה אומי מכרה לראשון במכה
ומכר הראש לשע במאתים מל שאינו מ
מחשב לא עם הראשון תל לזעזע מכרה
מכה לראש במאתים ומכרה הראשון לפי
במנה מל שאינו מחשב לא עם השלי תל
לאיש שבתכה דברו ל דוקתת יב רודו
מכרה לו במכה מנה והשיבה נהר היא
יפה במאתים מאתים מל שאינו מחשב
את ממנה מנה תל העורף שבשתיים בידו

מכרה לו ממאתים מאתים סכמה ותוה יפה
את ממנה מנה ומל שאינו מחשב לא ממנה
מנה תל העורף מנה שבשתיים בקרקע במצח
אומלעולכ מיטין כוח המוכר שדה אחנכה
ומרועין כוח הלוקח ושב למחזתו בבעל
דיברתי לא דיברתי במוכר למוכר ואם לא
מיטה ידו מנה תל מל אתה אומי אס איג
ענין לבעל השדה תנה ענין לגול שיוגלש
מסדר הזה תל ואם לא מל ידן אס לא מיטה
שלא ימכור בדחוק וגול בקרוב ברע ויגאל
בופה ידו שלא ילנה די השיב חובו
גול לחציו והיה ממכרו בוד הק חמש
שנת היובל לא בהקדש עד שנת היובל
לא מוכר בדחוק וגול בקרוב ברע וגול חזון
וגול לחציו אמר שמעון מה הטעם לפי
שבהדיוט אס הגיע יובל ולא גלה חזרתה
שדה לבעלים ובהקדש אס הגיע יובל ולא
נגלה חלוטה היא שדה להקדש עד שנת
ה' שלא ימכר בהכלום כמצאת אומי שדות
וכספים משמיטין ביוכל ובשבוע לא שחזבל
משמיט מתחלתו והשביע משמטת נסופו
ויעא ביוכל אעפ שהקדשו ושכ לאה
לרבות את החטה ותינכוי ומכר
בית מושב שדוקף ולבסוף ישכ ולא שישב
ולבסוף הנקף שכ בית מושב עיר חומה יכול
אפלו הקיסרה חומה מכאן ולבא תל בית מושב
עיר חומה המוקפת חומה מימנות יהושע בג
כן לא שהקיסרה חומה מסתא ולבא לנהן
בת עדי חומה שלוש חצרות שלש עטע
בתים מוקפות חומה מימנות יהושע בג בון
כגון קצרה הוענה של עופורין וחזרת עלגוש
חלב וירדפת הישנה ובמלח מרי בגלילי וגרוד
הדי בעבר הירדן וחזיר ואוכו ורושלים הר
בירודה אמר ישמעאל ביל יסוי לא מכו אל
זא שקידטום כשעלן מן הגולה אבל החש
ועת ככולו כיון שבשלה הודין והיתה

רצונך ללב נחמך על יצחק קום רבצה לך ואמאחי
ותוב מר אמ' להו יתבנת ונערת ערקויה
דרב אירת בר אהבה חלוטא ערקויה דרב
אירת בר אהבה קא לפי עגרון לפונשה של
חוכמת דברים לכך נמי בה אטיני להיכס
אני ממנהר לופרע" (ועשיתם אתחקתי
ותת מש תש וע' לופך שמירה ועשויה לחקיס
שמורה ועשויה למשפ" נישבתם עליה
לא גולו" לבטח לא מופחדין וכתה התין
ז' וכלל לש שיהיה תרם מוכל הקבה ושבע
דבריו ל יהודה" רבן שמעון בן גמליאל אף
היא תינה קופין ברכה תס' בן למנהג לשבע
שירה תופל ולא גוסה" ל חומי ואכלת
לעצבם שלא יהא דב חסד על שלחנא שלא
יהא עולה לו" וועב לבטח לא מופחדין
עליה לא גולו" ופיתתמרו עתויה חתם לגמי
מה נאכל בשנה השמי' לא כג' ולא נאסר
א' וכו' מתקד שתי' זורעין מאיכ' הק' חוקפי
אמר עקובה מוכ' לקפוח שחוקר בשב' וחב'
מיס חומי' ספוחין אסורין מודבריו תורה
לא מדבריו סופרים" דא' הן לא כג' ולא
לא אמרנו לנו לתרענו ומה שאך חוספין
חין מכנסין לקניס ואמרת לנו בעדותה
מה אנו חוכלים מן רביע ואילך" וצונו
אתברכתו לכם נש' הש' חין לילא בששית
בשמישית בדביעות בשלושית בששית
שכן מפיקות מעשה לחברתה מנ' ב' בשש'
הששית" נעשת את התבו' לש הש' לששית
ולששית ולמאתי שביעית" דא'
לש' הש' לשביעית וליוכל ולמוצאי יובל'
וזרעתם את הש' השמוכל' שמועית ש'
שאתר השמטה כשהוא חומי שנה זאת שיעות
שאתר היובל שאחר השמטה" ואכלתם
מך ה' יש' בלא קלמכטון" עד התשועות
זו תשועות שאחר שמנ' סאתר שמטה
ובשהו את' השנה זו פ' שירית שאחר תשועות

למלכות המלך
למלכות המלך

שאתר יובל שאתר שמטה" עד בוא
תבו' ת' יש' שהיא אחת עשרה לשית
ואכל מן התבואה יש' בלא קלמכטון מאי
בלא קלמכטון" רב נחמן אמר בלא קלמכטון
רב ששת אמ' בלא קלמכטון תצית כותיה
דרב נחמן ואכל מן התבו' יש' יובל יהונת
ישאל מצפיק לחודש מפע' יש' שכלה תל'
עד בוא תבו' עד שתבוא תבואתה מזלנה'
פניא בותיה דרב ששת ואכל מן התבו' יש'
יבול יהונת ישאל מצפיק לחודש מפע' יש'
פ' תל' עד בוא תבו' עד שתבוא תבואתה
מזלנה" ונאריך לא תמכר לצמיחלוט'
בית ד' מצות לא תע' ואם מכר לצמיחלוט'
שניה עובדין בלא תעשה ואין מעשיה
מועילין לא תחזור השדה לבעליה ביובלי'
והמוכר שדהו לשש' שנה אינה יוצאה
ביובל שתי' חוזר ביוכל לא דבר הנמכר
קתם או הנמכר לצמיותות" כ' ל' כל הארץ
אתרע עונך בה" כיגדו ותו' לתעשו
עצמכם עיקר וה' כיגדו חתק לפען
ותושבו ככל אבותינו וכן דור חומי כ'
גר חכמי עמך תושב בכל אבותי'
חתם עמדי דין לעבד להיות כרבנ' כשהוא
שלי הרי היא שלכם" ובכל ארץ תחז' גלה
ת' לא' זו שמטת קרקע ביוכל והוא דין
מפירת שדות האמור בתורה והיא מצות
עשה" ובכל ארץ תח' גלה תל' לא יבול
לעבדים ולשטרות ולמטלטלין תל' ארץ
אחזתכם לארץ בלבד" אם כן למה נאמ'
בכל גלה לרבות בתים ועבד עבדו'
כ' ימוך אחיך ומ' את הש' מנ' שאמור'
רשאי למכור ביתו או שדהו ולהניח הדמים
במוכרתו או ליקח בהן כלים ועבדים וצדקו
לא אם העני ולא מצא מה יאכל תל' כימוך
תח' ומכר האחיכו מוכר לא אם כן העני'
יבול ימכר בכסין בבת מחת תל'

כוח יפה שכבתי עיר חומה וכוח יפה שבש
דות כגלן מנד וכגלן כל שנים עשר חדש
ככה כס ויועתיך ביוכל ובגר ענון כסף כשדות
כיצר חס רצה גול מיר כדוק הבתים הגיע
שבים אשר חדש נלא גל הרי זה גול שיטת
היובל כדוק השדות וכעת שגול מחשב עם
המוכר וגורע לו מה שאכל הגיע היובל נלא
גול אשר הבית בלא דמים כדוק השדות
נערי הלויים בני עמי אתה אחר השדות
ואחד בתי ערי חומה שלכה עם ולויים איבן
גולן כסדר הזה לא מוכרין לעולם וגולן
לעולם כיצד מוכרין השדות ואם קמוך
ליובל וגולן מנד ואם הקדוש שדה גול
מיר הקדוש לאחר היובל וכך חס הקדוש
שדה בשנת היובל עתמה הרי זו מוקדשת
וגולן בתי ערי חומה כל זמן שירצו ואפלו
אחר כמה שנים שבגלות עלתה ללויים
אף למקדוש ותשרי גלמיהלזה
כהן שמכר שדה חדמו והקדישה לוקח אפלו
היה הלוקח הבעל המושנים שהחידמוה
הרי זו כשדה מקנה וחזרת לכה שמכרה
ביובל ויצא ממנו בית מצבר וזר חוק
השבה חזר מוכן אפי הלוקח שדה חזרה
וכטעה אילנות והשביחה כשהיא חוזרת
ביובל שמין שבה האילנות שבה וכותן
בעל השדה רמו השבח ללוקח ויצא
ממנו בית ועיר אח מה תל בית ועיר ואחזה
חד למיפוטו עבדים וחד למיפוטו שטרות
וחד למיפוטו מטלטלין כי בתי ערי חס
חוק חלוקין לא אחר ערי הלויים לא אחר היושב
בערי הלויים מוכן תמי ושרא שירש את אבי
אמו לני הרי זה גול כלויים חעפ שאיבן לוי
ולוי שירש את אמו ושרא איבן גול כלויים
לא כישרא שלא כאמי גילת עו תה ללויים
לא בערי הלויים היות אחז להגיד מה גדם
וטרה מע ערי לא ימי חוק לא ומכר את שט

ישנה מוכן אמי חוק עושין בערי הלויים שדה
מגרש נלא מגרש שדה ונלא מגרש עיר ונלא
עיר מגרש לא השדה והעיר והמגרש כל אחת
מעליתן כמות שדה לעולם וכן בעמרי
ישרא חוק עושין שדה מגרש ונלא מגרש שדה
ולא מגרש עיר ונלא עיר מגרש ונלא יפתור אדם
את ביתו לעשותו גנה ונלא יטע את חרבתו
גנה שלא יחריבו את חרץ ישראל כי אחזת
עול מטמא סאין הכהנים והלויים וכולן ל
להחריס חרצע או מטלטלין שלהן שהרי
הוא אומי בשדה כי אחזת עול היא להם ומטלטלין
הוקשו לקרקעות בחרימים שב אשר וחרים
חוש לפי עכל אשר לו מאדם ופ' ומ' אחז
וכי ימנך אחיך ומטה ידועי זה עה
אשרי משכיל ל דל ביום רעה ימלטהו יע
מהות אשרי מש ל דל ב אצא פרי ירמה בעם
דמחור אומי זה שממליך יצר טוב עליצר
דער יסו אומי זה שעותן פרנסה לעט ר
יוחנן חומי זה שקובר מנת מצוה ורפנן חמרי
זה שמבניה מן המלכות ול חטא חמרי
זה שמבקר את החולה מאו טעמו והוא אשר
משכיל ל דל זה שממליך יצר טוב עליצר
רע וישימרהו מיצר רע ויחיה שכתק
פרופה לשג ויחשר בתרין זה שקוברמת
מצוה ולתתהו כנפש אויבין זה המתיר
מן המלכות וישימרהו על ערש אוני זה
המבקר את החולה דא אשרי מש ל
אל חמרי יוחנן אשרי המסתכל במצותיה
שלתורה ויכול לעשותה דא אשרי מש
ל דל הוא מסתכל היתק יהיה העננה על
ידיך ופך היה ל יוכה ענשה כשהיה רותה
אדם שילך מכסין ואיבן רוצה ליהנות מן
הצדקה חיה הולך תעלו ואומי לו שמערת
שאיך תתה רוצה ליהנות מן הצדקה עכש
טול לך חפץ זה שר שאת מרווח נאחזימול
וכעך שהוא כוטלן ממכו הוא אומי לנמרי הוא

הלויים

הלויים

גלתו מיור וגו' כל שבוס עשר חרש שכ ער
תם שנת מגז לא שכה למטין העולם מיכחתי
שכה האמונה בקרשים שפה האמורה בבתי
עדי חומה עתי עכוס שבשרה אחזה עש
שבטבדי עבדי נשבבין ושבבת כולן מעתלעת
שנה האמורה בקרשים מנאלין אמרוב אחא
כר יעקב אמר קמת כבש בן שכתולת שנה
עלמני העולם שנה האמורה בבתי צדי
חומה למסלן שכ עד תם שנת פגז שלן
ולא שכה למטין עולם שתי עכוס שבשרו
אחזה מגז לן שכ במספר שני פגז ית
לן פעמים שארס חוכל שלוש תבואות
בשתי נמים שש שבטבדי עבדי מעתלעת
שש שנים יעבדו וכשבועי יצא וכשבועית
כמו יעבדו שבבין ושבבת כולן מעתלעת
למאי הלסתת רב גירל אמר כל ערמיה
ומים תה גלתו ימי האמורה כמך שנה שכ
ואם לא יגל עד מלאת לו שכה תמי ימים
תה גלתו יש לו לגל בכל השנה ואכלו הגע
יובלבין שנת המכר זינו חושד בוכל לא
יהיה ציר הלוקח עד שרצה המוכר לגל
כל שנת המכר או תיכבלת שנה ונחלט
ואם לא יגל עד מלל לו שנה תמי חינו
כגל בגרעה כסף ואין הקדובין פוזין אותו
ועל למכור מככסון ולטותת אבל לא ילנה
ולא יגל לחציו מת הלוקח יגל מיד כן
מת המוכר יגל כן עד מלאת לו שכה
שבו מנ אחת חומי מכר לראשון ומכר
ראשון לשני בתוך השנה שפובין לראשון
וכיון שכל מה שכה לראשון נחלט ביד
השני תל עד מלאת לו שנה שנה לראשון
לא שנה לאחרון תמימה להביא חרש
העיבור מיכן אמר שנה תמימה שנס עשר
חרש מיוס גיוס לפי כך אם נתעבדה השנה
נתעבדה לו והם הלית פדטל בית שארס
ארבע חמות על פירוש חמות שאין קדונית

וקם הכות חייך ל' לא בית מנבתי הכריס
והכורות והשיחוק והמנעמות ומרחצאות
ושוכות ומגדל תל אשר בעיר יוכל אף
השדות תל בית מנה בית מי מאד שהוא
בית דירה יצאו ערות שאיך בית דירה
אשר לתחומי פרט לבית הבנוי בחומה
והא ובחומה היא ינשבת בחומה ולא בעיר
חומה אשר לא ר' לעשר ביר וקני אומי אעפ
שאין לו עכשן חומה והיה לא לפגם מוסר
לצמיתות להלכות מלכא שאם הגיע
שנים עשר חרש ולא גלו הדי נחלט ביד
הלוקח לעולם דא לצמיתות לתלכות
חת הכותק מתכה כראשון היה הלוקח נטמ
יום שנים עשר חרש שתהא חלוטה לו
התקין הכל הזקן שיהא חולש את מעותיו
כלשמה והא שובר את הרחלת וככנס
ואימתי שירצה הלז יבוא ויטול מעותיו
לקנה אתו פרט לירושלם שאין הבית
נחלט בת לפי שלא נתחלקה לשבטים
לקנה אתו ויכללן לכדון תל לרדתיו
אובלדיתו ולא לו תל לו נלודתו והא עד
שיאמרן שכי מתובים ואם לאן לא שמע
נאמי לקנה אתו לא יצא הקדש שאין לו
דנה מיכן יתמי המקדש בית עיר חומה
וגלה אחר מיד ההקדש פון שעלמה לו
שנה מעצמה שנגל מיד ההקדש ולא גלן
בכללן נחלט ביד הגבא שמי ההקדש חולש
לא הלוקח שכ לקנה את לרדתיו
ובתי החצרים לן הן בתי החצרים שתי חצרות
שלשני שני בתים אעפ שמוקטות חומה
מיומנת יה נשעבן כן הדי הן בבתי החצרים
וכן מקום שושב נלבסוף הוקף או שאר
מוקף חומה כדאני הדי הוא בבתי החצרים
אשר אין להם חומה חומה ולא שר
איגר חומה פביב פרט לטבריה שומה
חומתה על שדה זא יח נותנין להן

פניו תרם תב צות שני להקי החלגי שגדולה
צדיקה וגמולות חסדים כל כך לפי סך הכת
משהיר עליה וכי ימנע את ומי ידו עמ והחל
בו" וכן ימנע את ומי ידו עמ לתפוק
עו שיחה החלמה זה דומה למשוי שהנח
על גבי החמור עורה במקומה אחד תופש
בו ומעמידו כפל לארץ עשרה איק מעמיד
אותו" מנח חס החזקת בו אפלו ארבעה ומש
פעמים חזור והחזק בו שז החזקת בו"
יכול אפלו אתה מטפידו לתרבות רעה גל
עמך והחזקת בו החזק בו שלא יטל ויעט
כך וזו היא מעלה גדולה שבצדיקה שמי
למעלה ממנה זה שמחזיק ביד ישראל עמך
וכותן לומתנה חזו הלואה חו עושה עכ
שותפות חו ממעו לו מלמדה כדי לחזק
חת ידועה שלא יעדרך לשל מן הצרות
גר זהיר צדיק" ותושב זה גר חובל בעלות
עמי עמך חייך קורמין לחיו" לתקח את
נשך ופסיות סמלנה הזהיר הכתוב החי
הכת סמנו מיכן חמ הפח אבהו מעורב
על רביות אפ" שהי יודעין שבן שלמנות
חייך מייבין לה חזיר" דא לתקח את
נשך ותל סמנו חייך חת בוקח בעשה כל
את ערב פסוק איכומת ליערז התנח וזו
עוברין בלא תעשה המעלה והלונה ובערב
והעדים" ואל פגוי גני כמיו חסיד דביטה
בתר ערב חזיר ותובענו תחלה חשת כוח
ישראל הוא דקח שאקיל רביות מכה זא חמ
רב נשאת בגוי שקיבל עליו לדון בדינו ישראל
אי קיבל עליה לדון בדינו ישראל רביות גמ
לא לישקול שקיבל עליו לדון ולא קיבל עליו
לדון" נשך ותרבות חת כסמך לא תתק
לו בנשך ובמר איזה הוא נשך ואיזה הוא
מרבית" נשך זה המלוה סלע בחלעשה
דיברין ופאתים חטים כסלע מפפ שהנח
נושך" ואיזה הוא תרבות המרבה בפריות

כיצד לקח ממנו חטים מדוע זהו לבור
וכן השער עמדו חטים בשלשים דיבר
אמר לו תקלי חטוי שאני מוכרן ולתקח חט
בהק ייק אב"ו הרי חטויך עשויות עליו נסלע
דיבר והרי לך חטוי בהק ייק וייק חייך לו ואם
יש לו חייב ליתן לו" נשך ותל אחד הוא
דתבו רבנן את כסמך לאמתן לו כסמך
חייך לו לא נשך בכסף ורבות באוכל נשך
באוכל מנח תל נשך אב"ו רבית בכסף
מנח תל נשך כסף חס איכו ענין לנשך כסף
שהרי חמ את כסמך לא תתן לו בנשך
תכהן ענין לרבית כסף ותיק לי לא בלונה
במלוה מנח כסמך נשך במלוה ופ" נשך
בלונה מנח נשך האמור בלונה לא חלקת
בו ביק כסף ביק באוכל ביק בנשך ביק ברבית
אף נשך האמור במלוה לא תחלוק בו ביק
בכסף ביק באוכל ביק בנשך ביק ברבית ומכ
לרבית חת כל שז נשך כל רבית נשך ישך
חס כ"מנה חלקה הכת לעבור עליו בשע
לחיו" וכת דאמרויך איזוהית רבית זה
המרבה בפריות אמרויך עליה חזון היא
רבית חסיד הוא דאמרויך ער השתתללו ל
רבית היא" חמ ל תבהנא ערפת שלתורה
מייבין ואילך שלוצמיוס ערפת רביות עני
מכאן גילך אבן רבית" חמ ל לעשר רבית
קבוצה ינעה גלוייך חבך רבית חייך ינע
בדיעך אמר רב כחמך בדי ינעך מאי טעמיה
דל לעשר דכח נחיא חייך עמך תהדר ליה
דנח יבהרך" וחי אחייך עמי חייך עמי
צטורי שנים שהיו מהלכין במדבר עיר אחד
מהן קותו שלמים חס שותו שניה מתנין
וחס שותה אחד מהן מגיע לשוב דרשב
פטורי מוטב ושתו שניה וימותו וליכא
אחד מהן במיתת חברו שז נחיא חייך עמך
ער שבאל עקובה ולומר נחיא חייך עמך
חייך קורמין לחיו חבירך" דא

ספר
שלמה

לך במתנה חמרו לו מה דתית לעשות כד אמר
להקדמי לקבל מה עבתי בתשרי משכיל לזל
עמיו עשרו ושתים אשרי בתויבין ומכולל
כטוב איתבי אח זה אשרי משכיל לזל ומה
הוא אופכי שנטל ביום רעה ומלטנו ימי
ואין רעה לז יום הדין דא דהשה
מלוה ימי חוכן דלר ליעזר תו חמי הקב"ה חז
פתובבי כותן להם לסל בער ובאשה וחטף
את המצוה עליו לשלם לו שכמו ר פכחם
הסין בן חמוח מסס ר החוב מהוה וגמון כל
ישלם לו יכול נתן פרוסה לעני הקב"ה משלם
לו כמותה לחמי הקב"ה גטשו שלטעמי
מפרטת לעצת מק הרעב ונתתה לו פרוסה
עי שושבה נפשו חייד שאני מחזיר לך נפש
ותת נפש אובתך טאה לודי חולי חו בכך
בא לודי מיתה נזכר חני להן מצוה שעשית
עם העני ומצול חנותן מן המתה דא
זה שה גומל כפשו תיש חסד חמרו עליו
על הכל הזקק שהיה הולך מאצלת למידין
ככל יום והק חומי לו לאיכון אתה הולך והוא
חומי להן למגמל חסד עם הדח חכסנו מעם
חחת אמר לו רבינו חית גבר חכסכות ולית
את מהודע לן חמי להון הדת כפשו לחאכסנו
היא שהיום היא עמיו ולמחר אינו עמי דא
גומל נפשו זה המקרב קרוביו ועושה חסד
עם קרוביו כלוהוה עושה עם עצמו שקרתו
שכאדם כנפשו וענכר שחדו חכסדוזה סדן
מיד בקרוביו מיכון חמרו לעולם יתעסק
אדם בגמילות חסדים עם כל אדם וכל שב
בקרוביו ותפלו עם מי שאיכו עדין שב מצול
מועשה חסד עם מי שאיכו עדין ופרט
לו הקב"ה ואשה זה חכסדו חביב שגמל
חסד למלאכים שלח היו עדיכין לחסד ומצוה
מי שלח עמנו חסד עם מי שאיכו עדיכין לחסד
ופרע מהן הקב"ה ומיהן הללו עמוק ומוא
ולת היו ישל עדיכין להן לא הסין ורדוהבאר

עולה והשלין מעני לז דרך חרץ היא הפת
מן הדרך מקדו יגיון אותו במאכל ומגשתה
ומה מי שלח עשה חסד עם מי שאיכו עדין
חסד פרע מהן הקב"ה מי שאיכו עושה חסד
עם מי שהוא עדין חס על חחת כמה נכמה
ומצונו מושע עשה חסד עם מי שאיכו קרוב
לו ותיזה זה יתרו עם שגרה ופרעלו הקב"ה
שכ ויאמר שאכל ל הקיני ואתה עשית חסד
כו וכו עם כל ישראל עשה לא מלמד שכל
העושה חסד עם גדולי ישראל כלועשה חסד
עם כל ישראל ומה אם ישעשה חסד עם מי
שאיכו קרוב לו פרע לו הקב"ה מי שהוא
עושה חסד עם הקרוב לו על חחת כמה
נכמה ר קימען חומי מצונו מי שעשה
חסד עם הקרוב לו ופרעלו הקב"ה ותיזה
זה בעש עם רות שכ ויאמר לה בעש לעת
האכל גשני הלום קודרה למלכת מלצר
שבישרה עעתיך לעצת ממנה דוד מלך
ישראל איך הלום לא מלכות ואכלת מקדוהם
לחם זה המלכו וטבלת פתך בחומץ לו
יקור ין שציתקר דוד ותשב מצד הקוראים
שכצרה ממלכותו ששה חדשים דא
שבדח מאבשלום ויעבט לת קלי
שחזר למלכותו ותאכל בעולם הזה
ותשב בעליוות המשיח ותתיר לחיו עולם
הבא ומה אם מי שעושה חסד עם הגדים
כר העושה חסד עם בני אברהם יצחק
ועקב על אחת כמה וכמה חכסדו לז
וידרו מנכסיהן ל יהוה קלון בעיניך עמוך
לקבל עליוהן שכר והא ועניים קמדים
תצא בית מהות מרודים שמורים הדיוני
לושרל כסנהדריק שמורים לעשרל עמה
צאת מרודים לו שמרהו בנערוהן
מהוה תביא בית מלמד שכל העושה עם
העניים חסד ומכניס לתוך ביתו וקחב
בכורים כת הכת תביא בית ובתתש ראשית

ויק

ספורי

מאס תעירן ואם תעוררן ול קירית כדר סני
דאמי דלוי שתי שבועות הללן למה תלת כו
דאמריכ' ותלת אחת שכל יגלו את הקץ
ואחת שלא ידחקו את הקץ. ואחת שלא
יגלו קוד העובר" מאי בעבא און באיכלות
השדה אמר ל' לעזר אמילה תקפה לושרי'
חס אתם מקיומני שבועה זו מוטב ואם לאו
אני מתיר את בעדכם כעבמות או כחולות
השדה" הקות גברא דכפלא ליה יבמה
ביושתי אתת לקמיה דל חענה אמ' ליה מהחא
למנחת יצומה אמ' ליה אחוץ בשא גויה
בדוך המקום שהרגו ואתה תדד אחדינ' אמ'
רב יבודה אמ' שמעל כשם שאגור לצאת מ'
מהארץ לחוצה לארץ כך חסור ליטת מבבל
לסאר אצותי דאבא ורב יוסף דאמרי תמויה
חפלו שומרי תלמי לבי כוכ"י ההוא דנפק
שומרי תלמי לבי כוכו ושמתיה רבי יוסף ההוא
דנפק מלפומדינתא לוקתיא ושכיב אמ' אבי
חיבני באן מדבב חית" דאבא ורב יוסף ד'
דאמהנת דתורה כשרים שבבבל ארץ יערץ
קולסתה כשרים שבשאר ארצות בבבל קולטו
למתי אילימא ליחופיק תא אמר מא כל'
הארצות עיסה לארץ ועד ארץ ישראל עיסה
לבבל לא לקבורה" אמר רב יהו' אב כלהרר
בבבל כלן דר בארץ ישראל שז הוי ציון המלטי
ינשב בת צבלי" אמ' אביי גמירי בבבל לא
חזיא כחבלי משיח תרבומה היציל ומיקריא
קרתא שישבת" תבן לבבן
חין יצאי מהארץ לחוצה לארץ לא אם בעמון
קרתים כלע אמ' ל' שמעון אימתי בשא שאין
מוציא ליקח אבל מוציא ליקח חפלו מאב ב'
בבל לא יצא" וכך היה ל' שמעון בן יוחא אמ'
לימלך מהדולו חזר היה ומכרסו הרור
היה" ומכני מה בענש מכני שיתא מהארץ
לחוצה לארץ של אפרים כלהיער עליהם
ותאמרה הציאת בעמי" מהוא האת נעמי

המ' ל' יצחק חזיקו ~~בשם~~
לחוצה לארץ מה עלתה ~~לך~~
אותו היום שבאת לות המוא ~~לך~~
מתה אשתו שלבנז והיכו ואמרי ~~לך~~
אדלח שכיב שביבא קימא מנבולתיה
אמי דאבא בר יצחק אמ' רבא בעין זק בעב
מאי קמ משמעל ט' אידך דדאבא בר יצחק
דאמי דאבא בר יצחק אמ' רבמיה ועשדים
משתנת עשה בגז לבבנו של ויהי ל' עשדים
בטוס נשלעיס בטוס שלח כחוצה שלעיס
בכות הביא לבטו מק החוץ ובכול לא זמא
את מכוח אמ' כודעא עקרת נמאי פמעלי
תאבא וכולק מתו בחיו" וקינוראמי
חיתא שוב בחיוך דלרז שתיק שתיק למת לויך
דולי דתמיכסל מוליך מד דמא שתיק דלויך
אמר רב חנן בר רבא אמ' רב לימלך ושלמו
וסלובי למוני ואב' נעמי כולה בני כחשוק
ב' עמי כדב הק מאי קא מסמע לך החקיק
משמע לך דאפלו מי שיש לו זכות תבנתא
לאיזה מושלם לו בשעה שיצא מהארץ
לחוצה לארץ" דא למה בעבש לוימלך
על ידו שהפיל לייב שלוישך משל לבבליא טוס
שלמלך שהיה שרני במדינה והיוכל בני
המדינה סמוכין עליו ואמי שחם טבוא שנת
בעורת לעולם כדאי הוא לחם סך עליו)
שנים הרבה" וכן שבאת שנת בצורת היתה
עפחתו עומדת בפירקי נקופתה צידה כך
לימלך היה מוגדלי הדור ומכרסו החלוכין
שבא רעבון לעולם אמ' עכשיו כל העולם
בקופסן עמד וברח מפעה" אמ' ר' חייא
בראבון אמ' ל' יהושע בן קרחה חוס ושכלום
שאפלו מצתו סנין לא יצאו" אמ' ר' מה נשכח
מפ' שהיה בידך לבקש החמים על דונך ולת
בקשו של געסקך ימלך קפניעך אמ' ר' אבא
בר בר חאבא אמ' ל' ינחם לך שכו לא בצמא
שמענת גדול וסירות בוקר אבלאעית בוקר

יצופים

פ
צמיר
גדול

חת ספר לא כסף אחרים "אכליך לא חובל
אחרים" חת ספר לא כסף מעשר אכליך
לא חובל בהמה כשהוא תומך כשך כסף למה
כסף מעשר עשך אכל לרבות חובל בהמה
ובמדינת לא חת ספר לא חובל אכליך
המקבל עבד ענף רבית במקבל עבד
מלכות שמיום וכל הפורק ממנו ענף רבית
סורק ממנו ענף מלכות שמיום חת ספר
להיכס אצל הו חת ספר על ספר קוצנות
חתכס על תנאי שתקבלו עליו כסף רבית
שכל המורה בעגל רבית מורה פיצות מצ
וכל הכסף בעול רבית כופר פיצות מצדים
דא למה טמא יצאת מעדים חת רבית
חמ הקבל חת הוא שבחכתו צמצדים פיג
טופה שלבבור לטופה שאיכה שלבכור חת
הוא ששכר לישע ממי שתולה מעותו
ביד גני ומלוה חותן לושרל ברבית והא אלו
תקח מ כש ותל ויראת מ לפי שכל אבר
שהוא מסור לכל כאמי בו ויראת מלהי את
מצא כל עבירה שאדם עושה אוק נחתם
עליו גזר דין ער שהקלה נושא וכוסף דין
עם מלאכי השדת עב ויאמר זה בכה וזה
אומר בכה אבל המלוה ברבית אוק הקלה
עשאות בדיכונ שז כשך נתן ותרבית
לקח וחי לא יחיה פסק את דיכו מור מה
מלאכי השדת או מדיק את כל הפועלות
האלה עשה מות יומת וכח חת מוצא
ביוצא מחאב לפי שהיה עובדיה לנה
מאמר ית ומפרנס אתה נביאים עובדי
קיים כסף לא נתן בעשך ויהורם ב אחת
שנת ברבית אמר הקלה כשך כת
לקח לא יחיה יבוא יהוא וחדבנו שז ויהוא
אלא ידובקשת ולמה נהרג בקשת על
שהקשה לבו נפש זרמותו לישול את
הכל את הדבית האלפי שחמורה מצעות
רבית הוא מזהיר עליה כל כך לתת

מלכים

חזקל

בית שני

ה

לכס את ארץ סב לה לב לזה מיכ אמרן כל
היושב בארץ ישראל כלו נוטל עליו עול מלכות
שמיום וכל היוצא לחוצה לארץ כלו עובד עז
וב דוד חומי כי בר שוני היום מהסתפיה נחלת
על לחמלך עבוד זהים אחרים וכי עלת על
דעפכו שהיה דוד האלף עובד על את שהיה
דודש ואמי כל היושב בארץ ושאל מקבל
עליו עול מלכות שמיום וכל היוצא לחוצה
לארץ כלו עבד עז תכן רבכך
לעולם ודור אדם בארץ ישראל ואכלו בעבד
שרובה גוים ול ידור בהוצה לארץ ואפ בעיך
שרובה תלמודי חכמים שכל הדור בארץ יש
דומה למו שיש לו לזה וכל הדור בחושה לארץ
דומה כמו שאוק לו לזה של לתפ לכם אתה
כל לה לכס לזה וכי בדוד הוא חומי חס יע
הסיתר צי ידח מכחה ואם בני האדם אחרים
הם לפי יו כי בר שוני היום מהסתפיה נחלת
על לחמלך עבוד זהים אחרים וכי חושה
על היה את לומר כך כל הדור בחושה לארץ
דומה כלו עבד עז ר זורח הנה קלמתם
יט מניה דרב יהודה דתאש למיסק לארץ
שאר דאמי רב יהודה כל העלה מעבד לארץ
ישל עבד בעשה שז עבד עז ית
ער יוס פקדי אותם אמר רב
קרא
דכ רב יהודה קרא חוהדיטא כס השבעת
הכס בנות ורשלים בעצמות לן
שדה אם תעירו ואם תעורדו את האהבה
גד שתתפץ ול זעזא שהוא שלא יעלן
בחומל' ורב יהודה קרא תוחדית כפי ב
ול צדא כדל יוסו בר חוכה דאמי ל יוס
בר חוכה שלוש שבועות הללו
כלא וכלו בחומל' ורב יהודה קרא
לוישראל שלא יארוצו מנת העולם וזה
שהשטע הקלה לאומנות העולם שלא יש
ישתעבדו בשאר ית מואי' ורב יהודה

הרי הוא אמר אס בכמכר שש הרי אמר הא
איכא מדבר לא בכמכר שנה או שתים לכי
היובל שיהא יובל מוציאנו" (שם למשפח
למשפחתו הוא שב ואיכו שב למה שהחזקו
אבותיו רבדי ליהודה" ל מאיר תומתם שב
למה שהחזקו אבותיו של ול אחשת אבי ישת
למה שהחזקו אבותיו" וכך בגולה כשהוא
אומי ישנב לרבות את הרעח" מאי וסך בגולה
פיתיות ושב הרעח" ל ארץ אחז לארץ החזת
הוא שב ואיכו שב למה שהחזקו אבותיו ודני
ל יהודה ל מאיר חומי חף שב הוא למה שהח
זקו אבותיו באר ישיבה מהתם" דא
ושב למש איך עבד עבדי כהן כרע מפני
שכעט בכל מוס והרי הוא אומי ושכ למש
לחזקה שהיה כה" דא" ושכ למש
מי שיש לו משפחה ימ הגר שאיך לו משפחה
למי כן איך הגר כקנה בעבד עברי" כי
עבדיהם שטרי קודם עליוהן ראשו" חשר
הזת אתם לו מצ עלתטמי כן היצתתי אותם
מארץ מצ עלתטמי שלא ומכרו ממכרת
עבד" לא ומכרו מימי עטי שלא ועשם
בסומטה ולא ועמיוס על ארץ המקה
לא תרדה בו בן שלא תאמרו לו החס
את הכוס הזה והוא איכו יצריך לנהע את
הכוס הזה והוא איכו יצריך לו עיור תחת
גפן עש שאבוא שמת תאמר ערך עצמי
אני עוש והלא היצר מסור ללב של ויאג
מלפיו כמצאת אומי שאוב/ עשה לו לא
דבר קצוב שהוא צריך לני" שמע תאמרו
הוא ואמרת לנו את כל יאה בטה נשתמש
לך ועבדך ואמתך לו עבד ואמה הנכעטם
אשר יהיו לך מת תלל מצ אתה אומי
ישראל שבא על שפחתו וילדה ממנו בק
מותר את לשעבדו עבד תלל אשר יהיו
לך" מאת הגוים אל פני לא מהנכעטם
אשר בארץ" מהם תק בניהם ובנות

הן עצמן מל תל מהם תק בניהם ובנות עבד
וחמי הקוש עבד לאמה מהחמה איך לה
קדושיך אף העבד איך לה קדושיך" וגם
מבני התושב הג עמי מהם תק בניהם ובנותיה
הן עצמן מל תל מהם תקנו" וממשפח אשעמ
מה תל מצ אתה אומי אחד מכל משפחות
בארץ שבא על אחת מכל הנכעטם וילדה
ממנו בק מותר את לקנותו עבד תל אשר
הול בארץ" וכך אחר אף האומות שבא
על שפחה כנענכ שלכנ הדי הבן עבד כנענכ
שכ אש הול בארץ חבל עבד שלכו שבא
על אחת מן האומות איך הכן עבד עש
הולדו באר ועבד איך לו חיים" חבלגו סקנה
גוי לעבדות לא סקה גופו ואיך לו בו למעשה
ידין והעפכוס מכרו לישר הדי גוס קדני
לישמל דאמר שמעו בק לקוש מצ לגויסקני
מעשה ידין שכ וגם מצט התושב הג עמי מהם
תק אתם קונין מהם ולא הן קונין מכס ולא
הן קונין זה מצה" ה כי קחמ ולא הן קונין
זה מצה לגוף יכול כעס שאיך קונה את
זה לגופו כן איך קונכ למעשה ידיו אמרת
גוי ישראל קונה" גוי גוי לא כל שכ וחימא
הני מיכלי בכסמא אבל בחזקה לא אמר רב
פמא עמו ומאז טהרו בסיוח" וחימא גוי
גוי איך חבל גוי ישראל לא" חמ קרית וישב
ממנו שבו" והיו לכס לאח הדי הק
כאחזה עה אחזה טקנית בכסף ובשטר
ובהזקה אף עבדו כקצין בכסף ובשטר ומזקו
וכן טקסה העבד בחליטין כקדושיך יתד עלזה
העבד שהוא כקנה במשיכה לגן שתקפו
והביאו חבלו ואס היה עבד קטן נקנה
במשיכה כמשוכת הפהמה אפ"פ שלוקמו
והתנחל אותם בחזקה איך אמר
עבדויה בחזקה" והתנ אתם לבני חן בנותכם
לבטכם מלמדי שאיך אדם מנדיש קנותתו
לבניו" ומל לכל המוחזק אחריו כנו שהוא

שהקדוש הקדוש קודם ומה תל יגלנו יגלנו
שלשה פעמים כלב כל הגאולות שיהיו כסוד
הזה ובית דין כופין את קרוביו לפנותו לא
פירות קרובים או שאין ידם בעצת מצוה
כלב כל אדם מושל לפנותו ומו שמכר
עצמו ובעו לגוים או שפלה מהן ועבו אונסו
או אפרעה בהלו אתג טעם דמשוכ ושכיה
מצוה לפדותו שלושית איך פודין אותו אצל
פודין את הבנים לאחר מיתת אביה ואם
בקשו להקדו פודין אותו מידן אצלן כמה
פעמים או דודו או בן דודו יג או משמיג
זו גאולת קרובים או השיגה ידו יעצמו
וכגל צד כל אדם ויש לו כלות ולגאל עמו
מיד הגוי וגול לחצין וכן מגרע פדיונו ויש
שכ וחשב עם קטרו משנת המלך כיצד
מכר עצמו במאה וצאח ליוכל שנים
עשר שנים מחשב עשר לכל שנה שעבד
וגרע מן הדמים ומשוב השאר כסף לא
תבואה ולא כלים שכ כסף ממכרו ובכסף
הוא בגל מיד הגוי ואינו כגל בשנה כסף
יכול הכמכר לושדל יהוא קרובין פודין
אונסו תל או דודו או בן דודו יג לזה ולא לאחר
וכן מוכו לווה וגול ולא גול לחצין אבל
מגע הוא פדיונו ויצא" מכ מכר על כנו
במה והטבח והרי הוא יפה מאתים מז
שאין מחשב לא ממנה מכה תל מכסף
מקנתו ושוב" מכר עצמו במתת ונעשה
ואינו יפה לא מכה ומכ שאין מחשב לא
ממנה מכה תל כפי טעו ישב למד
בכמכר לגוי כשהוא כמכר ידו על קעלונה
בכמכר לושדל כשהוא כמכר ידו על העלונה
מכ תל שכיר שכיר לגויה שנה מה שכר
אמנו בגוי כשהו כגל ידו על העלונה אף
שכיר האמנו בשדל כשהוא כגל ידו על
העלונה והכמכר לגוי פואיל ויש לנגל
לחצין ישבו להקל ולהחמיר כיצד להקל

קנהו גוי במאתים וכשחף והרי הוא יפה
מכה ונתן לו חמשים חצי דמיו והכריח
והרי הוא יפה מאתים כותק לו מנה כיצד
להחמי קנהו במאתים ונתן לו חצי דמיו
מאה וכשחף והרי הוא יפה מאה כותק לו
חמשים ויצא" כמצא כותק לו מאה וחמ
שים ואעפ שהוא עבד שנה מאה עם
קנהו עם קל הוא מחשב חינו מחשב עם
בנו מוכן חמי הכמכר לגד ידן או לגוי
אפלו כבן חוכו עבד לא כיו שמת האדון
ועל לחירות" משנת המלך ועד שנתה
ואינו יצא בשש" ישיב גלותו מלך מלך מלמד
שהכמל לושדל קונה עצמו בכסף נעשה
כסף ובשטר" בשלמא כסף דכל מכסף
מקנתו שנה כסף ושוב לרבות שנה כסף
לא שטר מגוי הוא מולימא דכתב ליה
שטר מדיניה הינו כסף לא דכתב ליה
שטר כן חוריק וליוס ליה באכפי שהרי זיל
חמי ראבא זאת אומרת עבד עברו גופו
קנוי והרב שמחל על גרעו וחיך ברפוק
מחול" משכיר שכה בע יפה עמלמה שנת
אוכל הוא מוכל שנה שהוא שנתה מא שנתה
דא בע שנה אינו כוהג בו לזכשכר
לא עושתי עבד בו בדברים צדוין שה מוחזק
לעבדים" לא יודעו בפ לעו מלמד שיש
מצוין למנוע הגוי מלכדות כוכדך וחם העתה
הרי לו עבדין בלא תעשה של לא יודעו בפ
לעו וכול יהוא כדקדק להיכנס לרשותו עלג
ולברוק דחרין שלא יעבדו כפר תל לעונו
בדמך שאתה רואה" (אם לא יגדה
ל אומ" בלה חות כגל ואינו כגל בשש שוכו
והכדיון הוא ומה אם מו שחמ כגל בלה הוא
כגל בשש מו שגל בלה חוכו דין שכנת
בשש תל בלה בלה הוא כגל חוכו כגל בשש
דא (אם לא יגל בלה ליוס העלונה
אומ" בלה לשחרור וצאח כל אדם לשעבד

בנו תל והתנאתם לבנ אח לכ אח מה מה
אקלה גוטה אף עבדים אף להן חסיה
לעלם בהם תל רכות דבר ל ושמע
ל עקיב אומי חובה אמר רב יהודה המשחר
עברו עבד בעשה שז לעלם בהם תע
מותיבי מעשה בד ליער עכבם
לבית הכנסת ולא משא עשרה ושחרר עשו
והשלומו לעשרה מצוה שאני מצוה וצוה
בעמיה היות מצוה דרבי שאני ההא
אמתא די הואי בפום בדי תא חדה קומ מעשה
אויכא עוי אויסקורא אמר הכי אויסקורא דאמר
רב יהודה כל המשחר עבדו עבדו בעל
כפיט ליה לכמה וכתב לה גיטא דחומתא
דב עמא אמר בהא מורו רב יהודא משום
מילתא דאויסקורא אמר דאמא בהני תבת
מילי נחתו בעלי בתים מעכסיהו דמפקי
עביהו לחורו וסאירי נבסיהו בשבתא
וקבעו קעודתיהו בשבתא בעודין בודרשא
אמר חייא בר אבא אמר ל יוחנן עתי משפחה
גדולות די בירושלם אחת קובעת קעודתיה
בעל שבת אחת קובעת קעודתיה בשבת
ושתיק נעקרו דא לעלם בהם
תג אף לך בהן לא עבדוה כלבד שלא יצאו
לא ביר לא בדיבריהם ולא ירבה עליו עקה
וכעס תבג גבי הבת איזה הוה פומא
ל יוסו הגלילי אומי שיעלה קאמא תחת
הדור אמר שמעל לא שיעלה קומטאמא
לא כדי שתחזיק ידה לאחוריה וכדאית
כמו שיעלה קומטא תחת ההר שמואל בדיק
באמתיה ויהב ליה חד בע זקני דמי בשתה
שמאל לטעמיה דאמי שמואל לעלם בה תע
לעבדות טעמים לא לבושה שמואל מיהוד
להי בהדי עבדו רב כחמא מחלוף להו קמיהו
כי היכי דירבו עוביהו עפיהו רב ששת
מקד להו לערבאי ואמר להו אגדה דרומי
ואלעט שמעתי לעבוד בעבד כעבד בפרך

ושלם ארם לומר לעבדו הכנעני עשר עמי
ואינו זכר מצות חסדות שיהיה אדם רחמק
ולא יכבד עולו על עבדו ולא יער לו ויאכלהו
וישקהו מכל מאכלו ומכל משקהו הריקוא
אומי בעיני עבדו ליד הדוקים
ובא חוכם בני ישראל לוי לא איש גאיש איש
באשה אשה באשה מכלל איש באחיו מכל
מקום ובאחי בני ישראל לא תל בנפס באחיהו
רודה בפרך רודה את בבך חורין בשל רב
שעמים אחוה דאמא הוה תקיף אויכא עוי
דלא מעבדו ופעול להו בגדה קת דאמא
אמר לוי דאבא שפיר עבדת דתכיא ראיתו
שאיכו בוגד כשורה מנא שאתה דשאי השתע
בן של לעלם בהם תעב ובא חוכם יפול אפלו
בוגד כשורה תל איש באחיו לא תל בנפס
וכי תשיג יד גר ותג עמ מי גרם לו עושהו
דיבוקו עמך ומך אחוך עמך מי גרם לזה
שעני דיבוקו עמו וכמכר מלאך שאני
דשאי למכור עצמו לגוי לכתולה ומפלג
תושב ואפלו העני ואין לו מה יאכלי מנ
שאם עבד ומכר עצמו שיהא מבור תל
וכמכר לגוי תושב גר זה גר ער תושב זה
גר אוכל גבולותי משפחת גר זה הגוי כשהוא
אומר או לעקר להבית את הכמכר לע
עצמה מל אס בא ואמ לך הריכי מוס
עצמי לבוים שאני את זקוק לו עד שימכור
תל אחרי כמעבד גלה תהיה לוהא קודם
מכורה אין את זקוק לו גלה תהא אחרי
מי יג אעפ שעבד ומכר עצמו לגוי מצה
לפנותו שלא יטבע בגוים של גלה תהיה
לו מיד ל תפחה שויטמעל ומצוה בקרובים
לפנותו תחלה והקרוב הקרוב קודם של
אחרי מל יג או דין אנ בן דין יג מל שאחרי
מאכיל קודם לאחיו מאמ תל אחד מאחיו
או דין זה אחי אביו או בן דין זה בן
אחי אביו או משאר בשר ומי מלמד

שהקניע

אם בחקתי

מדרשות ארוכיכונ
תהלתו מלאה הארץ
מה שביתו עמקו
אשר מפחדו הרים
אש לפטו תאכל
תלהט קבוצ צדון
ובחומה תהיה לבטח
המחכים לביאתו איש
לשבור אעל צוארם
לפדותם כנפלאות

אזין כל המעשים
שרחה עד חפסום
ומכל חי מכוסים
ברובם במפסום
בקרנה אש המקום
ותבער בתשוי חמסם
מכיב בטי עמגוס
עומד בין ההדקים
עול שרי מקום
וצמעשה כקום

ככת פורה עין כפשע עבדיו
לנלא ואשמור כל החוקים

ומלאו תהלתך
למאר מהבתך
ומעני ביתך
חצר ותני
בכל סתרתך
אמרו רבי
פני יראתי
לשמור מצותך
לבנת באדחותך

אלהי אברך כחיי
כי נפלאותה לי
ואהבתי משכב כבוך
ונבסלה נפשי אל
ונחדתי להסתופף
ומתקן מדבש לפי
ושמתי כלפי ועל
וחשתי ולא התמאמת
ורשיבותי דגלי

ככתב חשבתי ידע
ואשובה דגלי לעד ותק

זה שיהי חשבתי דרטי ואשובה דגלי לעד ותק
אמי דנד לפט הקבה רבו העולמי כל יוסיוס
הייתי מחשב ואומי למקום פלוט את הולך
והיו דגלי מבוחות חותי לבתי כנסיות ולבת
מדרשות ההר ואשו דגלי לעד ותק
חשבתי דרכו חשבתי מתן שכר שלמנות
והפסוד של עבירות ואשובה דגלי לעד ותק
חשבתי מה שכתבת כלכו
בתורה אם בחקתי תלכו פנה כת בתורה
וכתתי שלום בא ואם לא תשמעו לי מה
בתתמך יוספתי לוקרה את ואשי דגלי לעד ותק

דא חשבתי בדכתי וקללות חשבתי
ברכות מלא עז תנו וחשבתי קללות משו
ועד מיום ואשו דג לעד בוא ודאה עד
היבב קבבה אתי של לא דיון שקודש
וכתף לה את התורה והבטוח לכל טובות
העולם לא שגולה לה מקתורין שאם מקימי
חתם את התורה הרי אתם קיימי לעולם
ואם לאו הרי אתם בטילי מן העולם ועק
לה מתן שכרן שלמענות אם בחקתי תלכו
עד סוף קעני ומתן פדעפותן שלעבירות
ואם לא תשמעו לי עד סוף כרי שידעו
כשועבדו עלהמצות כמה טובות הפסוד
וכמה רעות ברעו לפעמך ולא דיון שגולה
לה כל כך לא שרמז לה לאחוז במצות
הטוב כדי שיקבלו עכד טוב והא לפט
לכו כל הימים למען תחיו ורבייתם וחייתכם
וכן בכל התורה כולה לא דיולה שרמז
לה בכך לא עד שאחז בידם ונחדת בחיים
למען תחיה אתה וזרעך ומרוב חובה שהמך
מחבב את ישראל וחפץ לשכונתך שהיא מתאוה
שיהיו עמלי בתורה לך ממנה שחרץ בעני
אם בחקתי תלכו מלמד שהמקום מתאוה
שיהיו ישראל עמולי בתורה וכן הוא אומלועמי
שמעו לי כמעט אנובי אכעע והא מיו ותק
והיה לבכם זה להם מלמד שהמקום מת
מתאוה שיהיו ישראל עמולי בתורה

אם בחקתי תלכו ואם בחקתי תמאצמע
שלכם כחק תג תינו יודע אם בחקתי פמי ומה
תלשאי כ הייתי אומי אם בחקתי תלכו הרי
ברכו ואם לאו לא ברבות לא קללות תלכו
בחקתי תמי והא את הברכה אשר תשמעו
למצותי וואם לאו לא ברכות ולא קללות
תל והקללה אם לא תשמעו והא אם תאבו
ושמעתי טוב הארץ תאכלו ואם תמאצמו
ומריתם חרב תא לי שמעו נא ואחיחמי
בבר ומקל ידדו כרובי מן השמים אם להם

ול עקיבה חומי צלה לשעבוד ושאר כלום
לשחרורו במתי קח מיפלגי כהמי סברת
קח מיפלגי ל יוני הגלולי סבר מעתה
דקרוכים לשעבוד ואני אמרת לשחרור
מי מעשו נלח סדקי ור עקובה סבר מקתני
חחרים לשעבוד ואני אמרת לשחרור הדד
חזיל ומצבין נפשיה אמר חייית בד אבא
אמר ל יוחנן זן דברי ל יוסו הגלולי ל עקיבו
אכל חכמים חומי הכל לשחרור כלומר
שפדוהו קרוכים בין שפדוהו שאר אדם תר
לחירות ויצא בש הי אס לחפדה חומ
יוצא לא ניבלי הוא ובניו מה הוא רבו הגני
חייב במצותיו אף אשתו ובניו רבו הגני
חייב במצותיה ל שמעון חומי מל רגל
הגני שאסור תל אחרי במכר גלה תהיה לו
יכול ומשכנו יצא תל גלה תהיה לו יכול גלס
עליו תל חשב עם קנה ידקדק עמו חו
חיכו מדבר לא בגני שאיכו תחת ידיו אמרת
אס פן מה את יכול לעשות בן כשהוא חומ
ויצא בסנת הובל העת ובניו עמו קח בגני
שהוא כבוש תחת ידיו הכתוב כטבר אס
כך דיברה תורה בגני שתחת ידיו על אחת
כמה וכמה בגני שאיכו תחת ידיו אס טרוחמיה
התורה על גזילו של בגני קל וחומר על גזילו
שלושדל פ לו בע ישראל עב וכא
עבדים לעבדים מוכן אמר השוכר את הפועל
והתחיל במלאכה וחדר בו אפלו בחציהוס
חונד עב טלי בני ישראל עבדא עבדים
לעבדים עבדיהם מש הוצ אתם ממצ
על תנאו כך הוצאתי אותם מארץ מצרים
על תנאו שלא ישתעבדו אפי יני עלי
מה תל שכל המשעבד בהן למעג מטליק
עליו כלו הוא משעבד למעגל לא תעשו
לכם לילוס זה אחד מ השמות המבויג
שנתגנו בה עג לשם מעשיה ופסל
ומצ מה פסל אס עשיתו פסלתו אף מצה

אס עשיתו פסלתו מה מצבה מל תקיעו
אף פסל כל תקיעו לא תקיעו לכם אלו
המקדושים שעל גביהו דרכיך שמעון כן
במי חומי לו חמנים שבחמני הגגת ואבן
מש לא תת באר להשת על חפץ שהוא משת
משתחווה עליו לשם לוקה שכן היה דרך
עובדי עג להניח אבן לפניה להשתחווה
עליו ואינו לוקה לאס השתחווה עליו
בפושט ידוס ורגלים אצל שלא בפושט
ידוס ורגלים אינו לוקה לא מכת מערות
והמשתחווה לעג בין בפושט ידוס ורגלים
בין שלא בפושט ידוס ורגלים משיכפושט
בקרע לה נקל לא תתנו באר במרצנס
אין אתם משתחווים על האבן משתחווים אס
על האבנים המפעלות במקדש אפכ
זה כהגו להציע מחצלות בבתי כנסיות
ובבתי מדרשות הדנוסין באבנים חומי
קש ותבן להכדיל בין פניהם ובין האבנים
לא מצא רבר מבדיל בינו ובין האבן חלך
למקום אחר ומשתחווה חו שוחה על צדו
ומטה כרו שלא ידביק פניו באבן
כיוני יני עלי חת שבת תשמרו פלג זה
הכמכר לבני הכת מדבר שלא יאמי הואיל
ור עובד עג חף חזי מעבוד עג הואיל נרב
מגלה עריות אף חזי מגלה עריות הואיל
ורבו מחלל שבתות אף חזי מחלל אתה שבת
ות תל לא תע לכם ליל את שבת תש
מקדשותי הרהיר באך הכת עלכם המצות
חני עי אנו נחמך לשלם שכר ועתוד
הקבה לשלם שכר טוב לענשי רצונ שכ
הכה יני עלי יום בהדק יבוא וזרועו משפלה
לו הכה שברו אתו ופעלתו לפניו וחומי
יש שפר לפע נאם יני ושבו מא חו יני
תקוה לאחריית נאם יני ושבו בעים לבבכם
כוח ירחם
עליכו ישי עלינו

והגשמים באמצע יד יפני חומי המעשה שלפי
כלשון יאמר הוא ארץ וגשם מטר וגשם מטרות
ענה הדי חמשה ורכבן אמרו שבנה הללו
המשה וורה ומלקוש שנים פרי שבעה אמר
אבהו זמבא חרף הוסיא עבר קומו כנשתא
בלור ושעעות קלוי דר שמוז בר כחמטודיש
צשעה שושדל עושק רטנו שלמקום הוא פוקד
את הארץ פקודה אחת של פקדת הארץ ותשועה
ופגמים שהוא עושה בצכות אוש אחד בצכות
עשב אח בצכות שרם אחת ועלעת נפוסק
אחר של שרף ממי מטר בעות מלקוש שיעושה
הזתים ומטר גשם יתן להם לאוש עשב
בשרה עתם אימותי עתות גשמים מחסן
וכיפן של וכתבי מטר ארץ בעת יורה ומי
יורה במרחשו ומלקוש בעים והא נבדי צו
אלו ושמחו בניו להיקם כיתת כלם אתמות
לצדקה ויורף כלם גשם מורה ומלקוש
צדא ש"ה דא בעתם בדביעות אתה
חומי בלביעות וואיכו לא בביעות שבתות
אמרו אפלו שנים כשט ציהן וגשמים ורדן
בערבי שבתות איכו לא פוקד קללה הממה
אנימקיום בעתם בדביעות דא
וכתבי גשם בעלולות מעשה נמי
הדודים שהיו הגשמים ורדן כלולות
ובשחרית דחה החמה וכשכה הרוח
וכתגבה הארץ והכופסין ירדן למלאכת
וירעם שמעשהיהן לשם שמים דא
וכתבי גשם בעלולות שבתות מעשה
בפי שמעון בן שטח ובימי שלמנו המלכו
שהיו גשמים ורדן מכלולו עבת כלולו
שבת עד שנעשו חטים בכללות ושעורים
בגלעיוכי זתים וערשים פויכרי זהבוצמו
מהן חכמים לחרות הבאין להוי כמה חטא
גורם לקיים מה של עונות יכס הטויה
כלם וחטות יכס מכעני הטוב מכס
דא וכתבי גשמי צע לא גשמי כל

הארצות מה תעמקיים וכברכו בך כלמשל
הארץ ובזל עבע במרץ יעד ורעב בכל הארצות
והן צתיק ולוקחיון מכס ומעשוריה אתכס
ככססם כענין של וילקטי יוסף ותכלהפכה
והא נבימיך דבחוך שיהוא כל הארצות
דובעות כסף ומביאות לארץ ישראל
וכתכה הארץ ינוזוהיה הברכה שכלהבנות
כלכלות בה וב הוא חומי ויתרוק ארץ מכס
הא מלך לשא אעבר מלך קה שהוא שלט
בארצות שלזהב ושלכסף ושלמבעים טבוב
ומרג והרי הוא מעשעבר לארצות ששוע
ומתירא מן השרפון ומן הירקון ומאחר של
כנים תבואה לתוך ביתו מתירא הוא שמא
תדקוב הוי מלך לשדה נעבר לכך הקפה
אלמבשר לושרץ וכתנה הארץ ובוכה וכך
לעתור לבוא הוא חומי וגערתי כלם טאכל
ולא ושחית כלם את פרי הארמה ולתצב
ולפי שבעולם הזה פי שיש לו שדה חובס
הוא כהנה מעשלו ומושאק לו הוא מצטער
אבל לעתור לבוא הכל מתפרנס מטובות
שבהרים והא במרעה טוב ארעה אותם
בפרי מרום ישראל יה כוי דא
וכתנה הארץ יבול לא כדרך שהוא עושה
עכשו לא כדרך שעשת בימי אדם הראשון
ומז שהארץ עתידה להיות מזרעת ועושה
פירות כותל זכר עשה לנפץ תישח הארץ
דשא פשצמזרוע זרע מלמדי שבוס שוא
כזרעת בו ציום היא מוציאה פינות
ועץ השדה יתן פלילא כדרך שהיא עושה
עכשו לא כדרך שעשה בימי אדם הראשון
ומז שהארץ עתידה להיות מזרעת ועושה
פירות כותל זכר עשה לנפץ תישח הארץ
דשא פשצמזרוע זרע מלמדי שבוס שוא
כזרעת בו ציום היא מוציאה פינות
ועץ השדה יתן פלילא כדרך שהיא עושה
עכשו לא כדרך שעשה בימי אדם הראשון
ומז שהארץ עתידה להיות מזרעת ועושה
פירות כותל זכר עשה לנפץ תישח הארץ
דשא פשצמזרוע זרע מלמדי שבוס שוא
כזרעת בו ציום היא מוציאה פינות

זהלית

מלחמ

יארל

אם עשיתם את התורה הרי כבר לאכול ואם
לא הרימקול כלקות בו והיכן הוא פירוש
עלובי אם תצבו ושמע טוב האתא ואם תמי
ומרו חרב תא" ל לעשר המודעי אומי ספר
וקיוף ירדו כחכין מק השמים חמלהם אם
אתם עושין טה שבת בזה אתם מוצלים
מזה ואם לאו הרי אתם לוקין בו" והיכן הוא
פירושו שלרבי ויגרע את הארס נושכך
מקדם לבן שין את הכר בו" דא
חרב תאכ הרובין תאכלו אמר אחא חמני
ישל לחרובין עבדין תווכתא אמר לעשה
יחיא מקינותא לוקודאי כערת סומקא
בקר ליה וסוקיא חורא" אם בחקתי
תל יכול אם רצו לעשות עושין ואם לא רצו
לעשות אין עושין תל את משטבו תעזות
חק תש ללכת בהם חכי עי בעל כרהם וכך
הוא אומי והעזבה עלד וחכם הן לא תהיה
אם לא ביר חזקה ובד חש בטונה ובחמה שפול
כה אמלך עלובם" והעברת אתכם תחת
השטא והבאתי אתכם במקורת הבדית אם
כן מה תל אם בחקתי תלכו אלמור שרשות
של ארס בידו" אם בחקתי תל שלא יהא וילבך
ומשאר ומתנך לא בהם" תלכו עשם עיקר
ול תעשם טפולה והא בהת הלכך תנחה חותך
בעולם הזה בשכבך תשמר עליוך צום המיתה
וקינות היא תשיחוף לחיי הנוכלם הבת
אם בחקתי תל יכול לזו המצות כשהוא
אומי ואת מצותי תש הרי מצוות אמורות האמה
חכי מקיים אם בחקתי תל להיות עמו ולי בתורה
והא ואם לא תש לו יכול לו המצות כשהוא
אומי ולא תעשו את כל המצות הרי מצוות
אמורות הא מהאכי מקיים ואם לא תשמעו
לו להיות עמלין בתורה והא שכור את ווס השפן
למך יכל בלבך כשהוא אומי סמור הרי שמירת
הלב אמורה הא מהא אם מקיים שכור שתח
טולה בפיך והא שכור את אשר הקצפת את

חוקתא

מעלה

הלבנות
שבת

עני להיקר וכול בלבך כשהוא אומי זכר את שבת
הרי שכיחת הלב אתמורה האמה חכי מקיים
שכור שתהא שוכה בפיך" והא שכור את אשר
עשה יע להיקר למעדים וכול בלבך כשהוא אומי
השאר בנגע תל הרי שמירת הלב אמורה האמה
חכי מקיים שכור שתהא שוכה בפיך" והא
שכור את אשר עשה לך עמל יכל בלבך
כשהוא אומי לאת שכח הרי שכיחת הלב
אמורה האמה חכי מקיים שכור שתהא שוכה
בפיך" והא וכתתי את עדיכם חרבה יכל
מארס כשהוא אומי והשמותי אני את הארץ
הרי ארס אמור האמה חכי מקיים וכתתי
את ערו חרבה מעלבר ואשב" והא והשמות
את מקרש וכול מק הקרבנות כשהוא אומי
לא אריח ברוח טח הרי קרבנות אמורה הא
מה חכי מקיים והשמותי את מקרש הקרבנות
ואת מצותי תש על אתם היסמור לעשות
לא תלמי שלא לעשות" שהלמור שכל
לעשות כח לו שלא בידא" והלמור לעשם
פיקין בידו כלמור וללמור ולעשות
דא תשמרו וע חן מגיד שהתלמור
קודם למעשה ומעשה כחך מק התלמור
שהמעשה תלכו בתלמור חך תלמור תלכו
במעשה" וכפתי גשמי עשיתם מה שעני
כס אפיאכי מעשה מה שעמלי ונתתי גש"
ונתתי אני לא עליו מלחך לא על יושלוח
אמר יוחם שלשה וצבים נתנו במתכה
לעולם ולא הן התורה והמצוות והבשמים
תדה מצ שכ ונתק למטה בכל המצוות
שכ ונתק אתם להיס ברוקיע השמי" הגשמים
שכ ונתתי גשמים בעתם" בעמים
מלמור שדגשמי פסוקי מדאס הסנה אם זכר
הן יודין בעת ומשתלח בה בדכה ואם לא
זכו הן יודין שלא בעתג ולא כהני מה"
כמה בשמים הארץ ירכה ל מאיל אומישע
חמים יורה ומלקוש יורה במדחשן ומלקוש בעת

פירוש חמני

פירוש חמני

תח מלפני גערת המשה תנוסו עיר חס נותנתם
פתורו על ראש ההר וככם על הגבעה
וכפלו אי לכפ לה שיהוא כופלין לפני שלחמך
הארץ ופניתו לזכר וכי הוא מתעסק עם
החרים לא מושלן משל להר למלך שטכר
פועלין הרבה והיה עם פועל אחד ועשה
עמו מלאכה ומים רבים וכפסו חנותן
הפועלין ליטול את שכרן וכפסו אותן ועלו
עמיהן אמר המלך לאותן פועלי בני הפכה
לך הכלו עשו עמנו מלאכה מועטת ונתן
נותן להם שכר ממועט אבל אתה חשבונך
רב עתור אכי לחשב עמך פה הן ושרבעו
לם הזה מבקשיון שכרן מלפני המקום
והמקום אומ' לה לוי של בני הפכה לפס
אומות העולם הללו עשו עמי מלאכה
מועטת ואני נתן להם שכר ממועט
אבל אתם חשבונך רב עתור אכי לחשב עמכם
לכך טמני ופניתו לזכר
ופניתו לזכר פניה אני עליכם לקבלתם
וכי דוד אומ' למה יני תעמוד ברחוק אמי
בלקט ישר לפני הקבה רבונן שלל ולס אעט
שחטאתי לפניך בבקשה מלפניך כשאתפלל
לפניך ושר הט אשכך לתפלתם של אהבת
כו ושמעתי את קולת חמי לה ומה בשעה
שלא דרשוכי עשיתו לפני שמו אס חשתי
בה ובאין לפתחי ומדבית תפלה ותחזוכם
לפניה כל שכ שלת אלילים עוני משמוע
תפלתם ואתרעה להם ואחזור ואפכה
עליהן של ופניתו לזכר זנו היא שש
פלוס פוס אחד את רבן גמלי' אמי לואתם
אומרי' שיהיו כפנה עלבון ומקצועי
מין הגליות אמר לו הן אמי לו כביאום
שבתכבאו לכם כביאו אמתי היו אנניתי
שקר היו אמי לו כביאוי אמתי היו אמי לו
בת בעתכם ובבקרם ולכו לבקש אתי ונתן
ולת ימדתו חלץ מהם כיון שחלץ לכם

להיכם הדרך חוזר עליכם אמר לו רבמלך
שונה כלך אצל אבדי תורה וכבשה אבדי
ליוכלעיו הדק והפעה בעלון לנתמי חלצו
ממכו כעשו כובמה שחלצה ליבמה צחקה
עביו עכשו שכת חלץ מהם נעשה כיכס
שחלץ לובמותי ומותרי בתזור עליה מיר
קובל פלוס פוס וחורה לרבי גמלי' אומ' למה
דוד לשון קשה למה למה יני תעמוד ברחוק
לא למרו' לא ממשנה רבונן שאמר למה עש
יח אפי בעמך אמי לפני רבונן ששלל
למה אתה כועס על בניך לא מפני שחטאו
לפניך הרי אומות העולם ספגו ונתן וחוטת
ומרגישיון ומעייסין לפעך לא שפר עליהם
זעמיון והתרעה לעמך ישר' ופכה ליהם
להוטוב להם לכך הקבה מבער לושגאל
ופניתו לזכר ופניתו לזכר בסופה
והפד יתי את במריה ורביה והרבותי את
בקומה זקופה והקימי את בדי את ואכמ
יתחדשורה שחפרתם אתה של אשרהמו
הטו את בריתי ואככי בגבלת יוכס לא ברית
חדשה שלא תגפר מעתה עד עולמי עד על
הנה ימי באים טאס עי וכרת את בית ישראל
ואת בית יהודה ברית חדשה ואמי כי הקדים
ימושו והרב תמך וחם מא לא ימוש ופ של לא
תמי לפיכך נשדד מהבלין יסוריון הבא עליהן
בגלות כדו שישכו כלכל אותה טובות והתחנות
לימות המשיח ל' אבא בר כבט בשם
ר' יוחנן למעלך שקודש למפר וטה נכתב לה
כתובה מצובה כך וכך חופנת אמי עשה לך
כך וכך תכשיטו אמי עושה לך כך וכך תסור
אות אמי כותב לך ותיניחה והלך לו למדינת
הים ושהה שם שנים רבות והיו שכבותיה
מעכות אותה ואומרות לה עד אומתי את
יתבא סבי לך בעל עזי ואת טלוא עזי חולק
עלך המלך הניחך והלך למדינת הים ותוב
לא ברר לותוך כיון ששואעת כך מיר בוכה

חס כלומר שהות עושה פרי והלא כבוד נחמ
עושה פרי חס כן כמה נאמר עץ פרי אה מה
הפרי נאכל אף העץ כבוד ומג שחפלו חלע
סרק עתרוי להיות עשוק פירות תל לעז השדה
יתן פרו" והטיב לכם דיש את בצעתו
עקוקין ברוש עז שהוא מגיע בצור
ובצור יש את דר עתה עקוקין בצור עז
שהוא מגיע דרע והוא לעתיד הנה ימים
באים נאם ישי וכגש חורש בקורד ודורדך
עכבים במושך הזרע ואכלתם למגלע
חין ערוך לומר שיהא אדם אכיל הרבה
ושבוע לא חוכל קימעה והוא מתבדך במעו
שז ועבדתם את עי זה"כ וכרך את לחמך
ואת מי אמי הקבה כשחתם עושי דעו אע
מערה ברכת עולכם ומישק נפשכם כ
כענין של וריותי עולכם נפש הכהנים דש
בשאתם עובדי על דעכאני מגלה חתם
לבין כמים ואתם אכילין לא שובעין והוא
אכיל ואת לשבעה" וישבתם לב באר
חתם יושבין לבטח בה וחי אתם ושבין לבטח
חוצה לה שמא תאמר הרי נאכל ומערתה
חס חין שלום חין כלום תל וכתת שלום
בארץ כלומר שהשלום שקול כגדו הכל
והוא עושה שלום וכודא רע כלומר שהשל
ום שקול כגדו הכל גדול הנח השלום שהוא
מעאור בעינה שאלו השלום חין החיות
משכלות והרדכים משתבשים ומשח ומתן
מתמעט אבל כח שניות שלום בעולם נקון
כל הטורעניות" ועכבתם ואי מחלל
וראים מכל ברו" והשבת חיה רבה מה
ר יהודה אמר מעשרין מה העולם ר שמעון
משבות שלם וזקני" אמר שמעון אימתי
הוא שבחו שלמקום בזמן שאין משיקין אונת
שוש משוקין ואיב משוקין והוא מזמור שיר
ליום השבת למעשות משוקין העולם משבות
עלא וזיקו והוא זמר עם כנע" ופרה

ורב תדענה" ושמעש יונק על חר סתן מלמד
שתנוק מושר עתיו להיות מנשיט חצב
לתוך גלגל עיכו שלעמנו ומנצח מרה מתוך
פיו והוא גמול יין הרה זו היא החורגת חרת
הבריות" לא והשבת חיה רעה מה הוא
לו תומנות העולם המעשיות בחיות המשכלות
והרב לא תע באר איך צלוי לומר שלא יקו
באין עליוס למלחמה לא שכל הוא העצור
והשבין עובדי ממאונה לחברתה כדרך עשוק
בומי משוחו מוכ אמר מתדעו על חרוב
וחין ערוך לומר חרב שאיכה של שלום לא
אכלו חרב של שלום שאין כך חרב של שלום
ועד משכלרעה נכה והלפכין ככסלבה ית
יאשיהו המלך שכ ושלח לע מלאכים למד
מה לו וכך מלך יהודה לא עבד אתה היום
כי לבית מלחמות וזהו אמר לבהלכי חרל
לך מזהוים אשר עמו ולמשחיתל מאן זהוים
אמר רב יהודה אמר רב ע"ג" אמר הואיל וקח
בטח בע"ג יכילטא ליה וכת יורו היודים למלך
יאשיהו אמר רב יהודה אמר רב שעשתהו
ככברה מככל שראיות המלחמה ער ה
לא וחרב לא תע באר זה לעתוד לבוא
הרבה משבות מלחמות מהארץ שכ
וכתת חרבותם לאתים וחללתיהם למזמ
חות לא ושאגוי לגוי חרב ואמי נקשת וחרב
נמלחמה חסבר מן הארץ" ורפתם
אתא וכפ לפ לה שיהא כופל לנכס חש
בחרב רעהו" ורדפנ מכס חמלמחלש
שבכס לא מהגבורים שבכס" ומאה מכס
לז יו וכי החשבו כן והלא לא היה ערוך
למגר לא ומאה מכס שכי לפים ורדפן לא
לא דומה המדובק בעושי את התורה למע
כא העושי את התורה בכל מקום מדובה
מדת הפני ממדת הפרענות וכא מדובה
מדת הפרענות ממדת הטוב לטובה ורדפן
מכס חמי מאה" לרעה לך חחר מפני גשת

ששיתתכם מאדני גודל אתכם שוב אינכם מאוס
בכם והתהלכתי בתומו שלכם מושל
להר למסך בשר ודם שיצא לויטו ולעם אריון
במדרס והיה אתו אריות מטמא מלפניו ומ
המלך לאותו האריות מה לך מטמא מלפני
הרוב כיוצא בכך כן יצא הקצה לויטו ולעם
העריקים לעתיד לבוא בגן עדן והעריקים
הואו חותן ומדע ענין מלפניו והקצה אומ
להן לעריקים מה לכם שיעד ענין מלפני
הרי אני כיוצא בכם וכולל את יהא מלודו עלינו
תל ותיותי לכם ללדים כוונתו אין אתם מ
מאמינין לכל הדברים הללו אני יש להאש
הוצאת את מצאני הוא שעשיתו לכם נסים
במצר ועתיד אני לעשות לכם את כל הנס
הארץ מהיות להם עב מה תל לא עשית
היו למלכים וכל היו עבדים לעבדים
ואשר מצט על כוונתו מושל להר לפעל
הבית שהיתה לו פרה חורסת והשאתה
אחר לביות חורשבה והיה לאתו התיש
עשרה בנים זה בה וחרש וושכלו וזה בה
וחרש ויש לו עד שעתו געה הפדה נדעה
לה וככס כל הפמות ואותה הפדה לאנכנא
לא הספיק בדמתו לקבל פיוס מאתו הודע
לא מיוד בא ושבר את העול וקצץ את הקמח
כיבך הן ישראל בעולם הזה זה שלטת בא
ומשעבר והולך לו והסעבה ארוכה שנעלה
גבי חרש חורשים החריו למעקיתם תל
למחר כשגיע הקץ אין הקצה אומ' לתומא
העל מפגמה פשיתם לבני כלכך לא מירקא
בא ומשבר את העול ומקצץ את הסמלונב
שכ ואשבר מטת על והא ש צדוק קצץ עמם
רשעים" מז אתה תומ שתי הקצה גודל
את ישראל לא בשביל שה משמתי את הסב
תנת וימים טובים שחלי כת למעלה מן
העני את שבת תש וכת אחריו ואשבר מטת
עלכם" ותולך את קוממיות בקומה

קופה לא ירחים מכל בריה"
קוממיות ל שמעון תומי מאה אמה סוד
הראשון אין לי לא אנשים בשומות כל
בנותיך בנות מאטבות תבנית היכר
וכמה הוא תבנית היכל מאה אמה
תבוא ל מעור אומי קוממי מאתים
אמה כשתי קומנת בקומנה של אדם החש
ל יהודה תומי מאה אמה פכגד היכל ופתלוטל
אשר בניו בטועים מאגד לים בנעוריהם
בנותיך בנות מאטבות תבנית היכל
קוממיות אמר לך בואורמה שלא כמרת
הקצה מרת בשר ודם הקצה קכל את ישראל
בשמונה אותיות וכורכן בעשרים ושתים
משה בירכן בשמונה וקולל בעשרים ושתים
הקצה קולל בשמונה מתים בחקתי תמתסן
עד געלה כפשכס" וכדכן בעשרים ושתים
מאס בחקתי תלכו עד קוממיות" ובמה
בירכן בשמונה מנהי אס שמנוע ועד לעבדים
וקוללן בעשרים ושתים מורה אס לא תשמע
עו ותין קנה" ואס לא תשמעו לי אס
לא פש למורט חכמים" יכול למה שקת
בתורה כשהוא אומי ולא תעשו את כל המצ
הזה הרי מה שכת בתורה אמר האמבאני
מקיים ואס לא תשעל אס לא תש למורט
חכמים" ואס לא תש מה תל לי לא זה
שהוא יורע את רבונ ומתבי למדורבן והא
בבמדר גבור צוד לפגי יניי תל לפע עי
אמה תל לפעש לא שהוא יורע את רבונ
מתכוין למרורבן והא ואנשי סרוס רע נחט
לני מאר שאני תל לני ומה תל לני לא שה
יורע את רבונ ומתכוונ למרונ בו"
ואס לא תש מה תל ולא תעש יש לך אדם
שאינו למר אבל עושה תל ואס לא תשמע
ולא תעשו האכל שאיכו למר אבו עושה
ועיש לך אדם שאיכו למר ואיכו עושה תל
איכו מותם באחרים תל ואס בחקתי תב הא

תלים

ועונתך ומתנחת והיתר כבנקת לבנוך
ביתה ובוסלת כתובתה וקורתה זו ומתנחת
לאחר ימים בת המלך ממדינת הים אמר
לה בתי תמיה את עליו היתר המתנת לוי
כל השנים הללו אמרה לו ארזי המלך
לולו כתוב מחבה שכתבת לוי כבר היו חבה
תי מאברות אותי ממך כך לפי שבעולם
הזה אומות העולם מוכים את ישראל ואומי
להן ער עתי אתם מתים על ידי הים ונחמ
עליו וכותב את כפטיכם עליו פמה צעל
הוא מביא עליכם כמה יסורין הוא מצא ע
עליכם בואו לכם אצליו וואנו פושא חתם
דוכסין ואפרכין ואפרטופוסין וישראלי בוק
ששומעין כך מיד בוכין וענעקין ומתתסין
בין שכלסין לבני כנעניות ולבני מדינא
וכוססין ספר תורה וקורין בו ופנתי לזכור
את והלאת כל ומתנחת למחר ששוע
הקץ הקצה אומי לישר בני תמיה אומי עולם
היתר המתנתם לוי כל השנים הללו נישר
אומי לפני הקצה רבון העולמים לנלוס
תורת שכתב לכו כבר היו אומות העולם
מאבדין אותכו ממך וכת זאת אשוי ללב
עלכן אחוים וכן דוד אומי לולו תודתך שעל
אז אבדתי בעניי ואכלהם יש כוש
מלמד שכל המושך מחבורנו ואי מחבור
אין לו לא רבים שדרסו לו שכן וצריס
שאר דיכין לושך מנז' תלוי כוש מכל
מקום" ויש מפני חדש תולע שיהא האומות
מלאים יש והגרבות מלאים חדש וישרא
מקטריג ואומדין היתר נוצות יש מפע חדש
אמי רכפת לכלאולו פותקא מעליו לבר
מתמדי ושכרא והרסכא" ונתתי מלשון
זה בית המקדש פלא תקיחאוי כבתחלה
שוקאתי וכעתי והחרבתי וישרתי ונבדתי
והחרבתי לא זה מקדש שאין בו כתישה
לעולם שגדול יהיה כבוד הבית הזה

דגם
וקמח
וחומץ

האחדה מה הראשון ולת תגלעלכש חתב
שלא תבליסוי כבתחלה משאכי גוז אתכם
עוב אובי מואם בכס סת כשעלש לבס בתחלה
את מוצא כשגסו ישל מירושלם הוציאנו
בדולרי תמרו תנעות העו כבר מתם זמיהם
עכ כפר נמאם קראו להם כימאם עי בהם
מה הכסף בצרף ועשה כלו ושוב בצרף ועל
שה כלו וכן פעמים הרבה ובה חובה בנת
כסף חבל הפיג איכו עגשה כלו ות' בצרף
כך ושל אין להן תקומה בצבר מאסם
זהיהם כשעמע ירמיה כך אמר רבון העולם
המאם מאסת את יהודה" משל למלך שגבו
את חשבו אמר לו ששטונה אם לגרשה את
מבקש הבה אותה עד שתמנות ואם דעתך
לחזור עליה למה את מדקדק בה כוית
אמי לו תפלו פלטורי שלי חרב אינו מגדש
כך אמר ירמיה אם לגרשונן אתה דועהסה
תותכן עד שכמות שכו אם מנתוס מ' ק' ע'
על עד מאד ואם לאו מאע הכיתנו ואיכל
מרפא השיבו הקצה אפלו אמי מאחריב את
עלמי יאוי מגרש את ישל שב אם ומדו
שמים מלמעלה" גם חבא מתם בזרע
בית ישל לא תלכ' כן תנאו התיתי עמכם
שאם וחסאן והא בית המקדש מתפשט
כל חיה של ונתנו משכנו בתוככם" וכך
בלעם אומי מה טוב אהלך יע כשה בגו
ות משכנותיך ישל כשה חניבות אמ הקצה
לא שאני חייב לתומותאני ממשכן להם
מקדשי לאעו פותיכם גדמנו לישל אומי
מלושו אשר מכרפ אתם לנין בעונתם
כמברתם וכן התיתי עם מעשה שאם יעבו
ישל על המצעות את המשכנ' שני משכנות
בית ראשון ובית שני של אם חבלתחבראמי
לוד' עד מעת אמילו עד בא השמש עד
שיבוא המלך המשיח שלבו ונחיה לכם
יראו שמי שמש צדקה לכך נאמי ולאתגל

מעבד ליהוה למען שתאמר לעבדיו פונה חכהב
עסקי ועוסק עמכם ברעה ונגפתם כלפי אי
ציהא המות הורג אתכם מצמטים ובעלי
דבב מקיפין אתכם מבחוץ ורדן בכס סמ
שחיבי מעמוד עלופם לא מכס ובכס שגשגו
שאומות העולם עומדין עלי ישראל חינוג
מבקשין לא מה שבגלוי של והיה אם זרע
ישראל ועלה מזיק ועמלק ובעי קדם ועלו
עליו ויחכו עליו וישחיתו את יבול הארץ עד
בואו עשה ולא ישחיתו מחיה בישראל ושה ושור
וחמור תכל בשאפמוד עלופם מכס בכס
הן מחפשיין אחר מטמוניות שלכם שכל ואשר
אכלו שאור עמו ועורם מעליהם הפשיטו
ואת עצמותיהם פצחו ופרשו פתטר בסיר
וכבשר בתוך קלחת וכסותם מפנימם
מאומה ואין רוצה מבלי כוח ואם עזזה
לא בשמי ליל ליעזר אומי אין הקבה מבוא
פודעכות על ישראל עד שהות מעוד בהק
פחלה עז ואם עד זה ל יהושע תומי שטח
יהו ישראל תומי כלו המכות עוד אין לואחר
ות להביא עליו ותל ואם עד זה עוד שיש לו
אחרות כלה וכלה להביא ויפטי לים
את שבע עליהן שבע עבירות הכתובות
בתחלת הפרשה אם לא תשמעו ונתתעשו
ויאם בהקתי תמאסו ומשפטי תבעל נפשו
לבבתי עשות את כל מצעתי להפרכס את
כרתי הרי שבע חט אתם עבדתם לפני
שבע עבירות בואו וקבלו עלופם שבע
פודעכות ושבדתי את בתו עז זה
בית המקדש והא הכני מחלב את מקושי
בתו עזכם ומחמד עיטכם תחרים
תומי ושבר את גאוקעז לו הגבורים שביטר
בגאוקעז בקצויב וחבדין תחרים אומ
ועבד את גאוק עזכם לו הגאום שהן גאוק
עלי ישראל בגוק פפיק בק יחדיה ולפיאכוס
לכסבדרי וחבריו תאני כב יוקף ושבר

את גח עז לובולות שניהורה ונתתי את
שמי כבדל ואת ארץ פטו דוקשה לכס ית
סן האחרוך שפחחוכה מהוא תומי והושמין
אשר על רא כה והא חש תו בר שיהות שמים
מדיעין כדרך שהטחשת משיע והארץ
לא תהא מזועה כדרך תיק הבדל מזיע
והיא משמרת את פירותיה אבל כחמהו
אומי וכתתי את שמי ככל ונתתו כטל לתיוח
שמים מדיעין כדרך שאין הכפזל משיע
והארץ תהיה משיעה כדרך שהטחשת משיע
והיא מאבדת את פירותיה ותם לריק כה
ל תומי זה הכרסי ויש תומל זה הכוח דת
זה המשוות את בתו ונותק לה ממנה רטו
לא הספיקו שבבתי ימו המשתה עד שמתה
בתו כמדת קובד את בתו ומאבר את מאמון
דא ותם לריק כה הרי אדם שלא
עמל ולא זרע ולא כיבש ולא פוסח ולא חרט
ולא עויר ובשעת קציר בא שדפו ובלצה
ורקוק והלקה אין בפר כלום אבל אדם שעמל
וחרש וזרע וכיבש וכוסח ועויר ובשעת
קציר בא שדפן וירקוק הרי שנו שלפה
קהותי ולא תתן ארץ את יבן מה שאת
כנתגלה ועץ היל לא ותק פל שלא יהא העץ
חוכט את פירותיו ובשעה שהוא מפדה יהא
מקלוח את פירותיו ואם תלבן עמי קרי
אתם עפיותם את חכי עראי בעולם תפאע
אף חע תעשה אתכם עראי בעולם כלומי
כשומות עלופם זמה כדו שתשבוהם תאמון
שקח קרי ושדבר זה ממנה העולם אורע
לכן וערה אז כקדה נקרות הדי זו דרך עזות ות
ואכזריות וגרם שתוסף ה צמה וערות אחרות
בענין של הפיתה אותם ולא חלומכללע
הין לחוב ויפתי עלי מי שבעכה חתם
עבדת לפני שבע עבירות בואו וקבלו עלופם
שבע פודעכות והשלחתי בכס את חות
הש ושכ את משמע אין לי לא חיה משכלת

עמיה

כל שאיכו למד ואיכו עושה סוף שבח מוחם
באחרים אויש כלך אדם שאיכו למד ואיכו
עושה אמונם באחר אבל איכו שוכה את
החכמים תל ואת מטפ תבעל כפ האכלשת
למד ואיכו עושה ומואם באחרים סוף טוחא
טוחא את החכמים" או ישלך אדם שאיכו
למד ואיכו עושה ומואם באחרים ושוכה את
החכמי אבל מניח באחרים לעשות תל ללגלתי
פשות האכל שאיכו למד ואיכו עושה ומואם
באחרים ושוכה את החכמים סוף שתוב מניח
לאחרים לעשות" או ישלך אדם שאיכו למד
ואיכו עושה ומואם באחרים ושוכה את חכמי
ואיכו מניח לאחרים לעשות אבל מודי
במצוות של מסיכי תל את כל מצוותי החכמי
שאיכו למד ואיכו עושה ומואם באחרים
ושוכה את החכמים ואיכו מניח לאחרים
לעשות סוף שהוא סופר במצוות שבח מרו
מסיכי או ישלך אדם שיש בוכל המדות
הללו אבל איכו סופר בעיקר תל להפרכס
את ברו האכל שיש בו כל המדות הללו
סוף שהוא כפ בעיקר" אף תניח טוחו
באף ולוקח באף מה תל אני את המושעתי
להיפרע בענין שני הנה אשר בגתי אב
הורם ואת אשר בטעתי אני כותשי" ^{אויב}
אעשה זאת זנ קשה לכס מכל שעמי
הגדול היה לכס בבעל חוב" לכס מורכס
היתה זאת חין הרעה ותאת מלפני לעולם
והא מני על לא תעתי הרעות לא הטוב" ^{מאב}
ותפקדתי על שיהיו המכות פוקדות אתכם
מזו לזו עד הרת שוכה פקודה אצלכם אבא
אחרת ואם מכה לה" כהלה מכה המנות
את קבדיות ואיזו אכתי מותג" את השחפ
יש כלך אדם שהוא חובה אמוטל במטה אבל
בשרו שמור עליו תל את השחפת מלמד
שהוא כשחף" או עתים שהוא נעשה אבל
כח ואיכו מקדיח תל ואת הקדחת מלמד

שהוא מקדיח" או עתים שהוא מקדיח אבל
מכור בעצמי שוחיה תל מכלות עינים חואיכ
סבור בעצמו שוחיה אבל אחרים סבורי בן
שוחיה תל ומדיבת נפשי" וזרעלתס
לל זל זרעה ואיכה מצמחת ואם זרעה
ואיכה מצמחת מעתה מה התובים באיך
ואוככליך לא זרעה שכה ראשונה ואיכה
מצמחת והשנייה והיא מצמחת והתובים
באיך ואוככליך אותה של זרע לל זל ואכ
חויכ" דא" וזרעלתס לל אכנגד
הבנים והבנות הכת מדבר שתחא עמל
טחן ומגדלך והחאט בא ומכלך והא אשר
טבחתו ורביתי אויב כלס" דא והטחך
על בהלה ל לעזר בן יחודה אומ בעוהלה
אין ברכה במכונס ומתרה משתלחת בע
ערים וזרעין זרעים ואחרים אוכל אותך
של אף חני אעשה זאת לכס והפללכה
לתקרת בהל לא בחלה וכת זרע לל זל
ואם כותכני מתברכיך שכ נראשיות ערוסות
כס תתבוללך להניח ברכה לביתך
בעון ביטול תרומה ומעשרות שמנים
בעצריך מלהוריד טל ומטר והיוקר קונו
והשפל חבד וככי אדם כצוק אחר הפרנס
ואין מגיעין שכ זיה גס חס יבגלו מומי
שכל שאלו שאלו" תאנת דבירב
ושמעני בשביל דברים עצונתי אותס
בימי החמה ולא פשו בשל מרס מוכני
שכל" ואם כתנו מתברכיך של הבית את
כל המעשר לבית האוצר והי טרח בשית
ובחגי כח בשאת אמר יע צבאות חס
תח כלס את ארבות השמים והריקתי
כלס ברכה ער בלירי מאו ער בלירי
אמי מאמי ע יאמר אמר רב ער שוכל
שפתותיכם מלומדיו" ונתתי
פכי בכס כסם של בטובה ופניתי ליוכס
כך נאמר ברעה וכתתי פכי בכס מנשכל

משל

שלמה הומה תבית בעון עניו הדין
נעונת הדין והלקוח הדין וביפול תגרה
חרב ובזה רבקה בזה לעולם ודבר בת נצו
רת בזה נבני אדם תוכלין ואיכנ שובעין
וחוככין לחמק במשקל שכ נהגתני עלת
חרב בגב לים מטה לחם בעוק גב הקב
חי עולה נהרעב הונה וכני אדם תוכלין
בשר בניהם ובשר בניניהם שכ שמעו
את הדבר הזה פרות השען אשר בהר
שנמרו העושקות רלום הכו צעורת
אבונים וחם באתלח תע לי
נה עמי בן והל עמבן קרי חם תאמנו
שהוא קרוי תוסוף לחם חמת חותג קרי
ואכל בשר בן ובשר בנו חם לבין
על דומה בן יוסף שמעו נהנה בן קכך
לאמע והיתה מנודתו בטוחים בכל
שנה וכותבת משקלו דינר זהה למעט
וכשהקיפה מצודה את ישראל כבחת
בדינה זאכלת עליה קונן ירמיה חם
תאכלכה נעים פרום עללוי טפוחים
משויבה חנתה כנה הקדש חם יהרה מ
יני כהן ונביא זה זכריה בן יהוידע
הכהן דא ואכל בשר צב תין לוי
לא חנות תוכלין בשרבנים ובגרת
בנים ובנות תוכלין בשר חבות מען
על לכך החבות יאכלו בעם בתוכך
ובנים יאכלו חבותם והשמר את
במ במשמע והכרת את חמביכם לו
המנחשים והקנסמים שבישרא
נעתי את פג על פג גלול וכו מה הפגו
עושין חבל הקלולים לאת שהיה תפיהו
לל מחזר על כל תפוחי הרעב פעם
חחמת מצא תוכן אחר תפוח נמטול
ברעב בתעפה אמלו בני מתיוזן מע
פחה אתה אמלו ממעפחה פלענת
כמה הייתם חם לו שלשת לפים בוע

נשתויר מבם חמר לו חני בלבר חמר לו
בני רעונך לומר דבר אחר ולחיות חמר לו
אכל חמר לו בכפ יום ויום חמר שמעיש
יני יני אחר צעק מיד ואמר חס לו משה
כיר שם יני לא לימדו חמז כן מה היה
עושה היה כופול יראתו מחיוקו וכותבה
על לבו והיה מחבקה ומנשקה שר עב
קעה כריסן ונפלה יראתו לארץ ונפלה
הוא עליו לקיים מה שכ ונתת את טב
על פג גל חמר ציהודה חמר ציהודה
היו ושך בנש שתינה ממע נלא ענדוה
לא להחיר להן הערינות בפרהסיא
אנתיב רב אשר שניה כזכר בניהם מ
מזבחתם ואמר לעזר כחדם שיש לו
אגבועין על לבו בתר דאוד צוקנבה
תת עלע ונתתי פג על פג גל בתר דאוד
צוקנבה וקעלה נפ את גלות
ויש חמזה פילוק השכיכה ונתתי
את ער חר עיר עלי עריכם לרבנות
כרכים ומחוזות והשמעתי את מק
מקדש מקדשי מקדשיכם לרבנות
בתי כנסיות וצתי מעדשנות ולת ארוח
ברוח כמשמע דא והשמעתי
את מק אעל שהן עוממין בקדש שת
הן עומדיון מעין חמר יתרה בית הכנס
שארצ חיון מספודיון בתכונותיו מפעיל
בתכונות חבלים וחיון פורעין בתכונות
וחיון שומחין על קבו פודנת וחיון שומחין
חנות קפדריה שכנה שמעתי את שמע
בקדושתך עומדות חק כשהן שוממין
על כובע שבים לא יתלנע לפני שמעתי
נפש תחני לא יתבונש ויתכיל חבד
תגלש ומטה והשמר חני את התרין
זו מערה טובה לישקא עלת יהנת ושכר
חומי הותיל וגליון מתר צוכו עכשו חונע
בחין ומודתיון נחת דוח תבנעמע עליה

חיה שאינה משכילת מע תל נשן בקמות
אשלה בם עם חמת זה על מה לא נושני
וממיתין את לא נושכין וממיתין וכו'
היו שבם בארץ נשד המער נושך וממ
שור נושך וממלת ושכלה תבם לו
הקטנים וכבריתתה חתמה מבחנין
והמעוטה את מפנים ונשמו דחכי
דרך דרכי דרכים לרבות השבולין
הגדולים והשבולין הקטנים תכו
דבן חיה רעה שאמרן טמן שהיא
משולחת מתחשין עליה ובאין שאינה
משולחת חין מער יטיף עליה כי יט
כרחה בעיר ביום משולחת נרתתה
בשרה ביום אם רתתה שני בבי אדם
ולא כרחה מפני הם הרי זו משולחת
ואם היתה שדה הקמעה לקצר לאדם
עד שתדונק תחריהם ואם קיתה בחם
עד שתדונק שניה ותאכל את אחד מהן
חבל אם חלה עליה חונה משולחת
אי מער מיט הרעבן טרפה וברתים
הבנויים במקום גדודי חיה אם עלתה
לרג ונטלה תינוק מעריסה הרי זו מ
משולחת חבל על שילוח נחשים ו
נעקרים וחיו דריך לומר צרעים
וית שים חין לעת עבד ולא מתדושין לא
צנעקין כלבר בלח תרועה ואם
בלה לא תוקרו לי בעון שבועת שקר
ושבועת שוא וחילול קשם והי ריו
תורה חיה רעה סאה לעולם ובהמה
כלה ונע אדם מתמעמן והר רבים
משבת שנת שז ואם בלה לתקדא בלה
את בלה והצתת על חרב נקמ
נקם בר אמר חייא ביר זעירא עשה
על אשר זמם כמו שהסתוב בתורת
שאמר נוס פתי לים את עשה כן הוס
נשלים לא בצע אמרת מהנאתו כדע

אמרתו יעקב דכבר חכן תמ שש פורפניה
ל ברכה מיתו לה מן הכח והצחתי על הדב
נקמ נקם בר תחכי ל חיות נקם בברית נקם
שתינו בברית חנה הות נקם שאינו בבית
ר עזריה נל אחת בעסר ונחנן כהנן קימו
עינים שסימונת עיני צדקיהו מלך יהוד
דכת לכך כה אמר שי אם לא חלתי אשר
בזה זו שבועה שנשבע לכב ודך דמר ובר
ועי אשר הפר זן נקמת ברית שפחד קיני
ונעניו בדאשו ושאר כל הבוק לא לקה
אמר שמענו בר נחמן זה קימונו עינים
שהוא תלוי בר אש וכיון שגלו לצבא
אמרן לכבודי נקר לת השחין חתוכת
על דנת פתגם להתבונתך הן חיות אהנא
והן לא ידוע להווא לך מלשון אמר הקלה
בם אתבדם כדיתך שברתי חונתה דם
שבסיב דכתובה וישרק על השם לפי כך
שלחתו אמיריך מעברתין מעם בני מחנא
אין מעם בני אמר פינחס חין שבועה
כלעם ונתקפתם לעינים מעכתי
המצודה נעל דבר ברג שיהא המעתה
אתם מעכנים ובעלי דבב מבחנין
ונתתם ביר חנוב הלכה את מלכות את
המתבירושלים וכשמנצו חין אנו
למברו יהיו קבדו מעתכם עתכן ביד
אנו בשבדו לכם מטה לחם
לדבעתם מאשרי לחם נתנו על ש
לחם בת אחד מבלי עדים והעובד
לחם במש שמתה פתנפלה והן שבועת
ומלק טות חונתו ושוק לות חונתו במשקל
חבא יוסבר דוד משקית חונת
מעל ביד אדם חוסר וכדלכזה נהנת
יושב ומשקלן וחומר תקח בנת פת לחם
חובל את ולא תשבע תקח בנת המדום
שמח חובל ואשבע אלפי כן תכל לא
שבע שני ותכלתם ולא תשבע זה רע

והוציאום ושרפום באש ועליה צוח דור
במאות דשע ידלק עמי ולאתה לבסמך
לפאזי זו שעה שנלכדה נה ירשעלם
נאבדתם בגוי ר עקובה חומי לו עשרת השבטים
שגלו למדי אחרים אומי ואבדו בגוי אומי
לא גולה יסוף אבדן ממש כשהוא חומר
ותכלה את ארץ אי הרי אפרין ממש חמי
האמה אני מקוים ואבד בגלתי אבדך לא
גלותי אמר יהודה מר סימון לא למקום
שגלו עשרת השבטים גלו בני יהודה נצט'
מין עשרת השבטים גלו לפנים מנהר
סבטיון שבט יהודה ובכמען מפני ריך
ככל הארצות ועליהן הוה אנכר חם
ערשיכו רעבנה לו עשרת השבטים
שהן לפנים מנהר סבטיון ותנו
רבנן שלוש גליות גלו ישר אחת לפני
מנהר סבטיון ואחת לרפי שלטאנפא
ואחת שירך עליהן הענן וכיפה חותך
ובשם שגלו לשלוש גליות כך גלו
שבט ראובן ושבט גד וחצי שבט מנשה
לשלוש גליות ומה טעם בדרך חחותך
הלכת ונתתי כוסה בדרך וכשהן חנו
רין הן חוזרין מעלונש גליות מנה
טעם לאמר לאסורים זתו לו שגלו
לפנים מנהר סבטיון לאשר בחערך
הגלו לו שירך עליהן הענן וכיפה
חותך על ררכים ירעו וככל שפיוס
מרתיותם לו שגלו לרפי שלטאנפא
אמר יוסף בר חנינה ארבע גזירות
גזר מעשה על ישר ובתו ארבעה עין
וביטולם מעשה אמר ויעבך ישראל
בעח בדר בת עמוס וביטולה ואמיני
לאחים תול טמי וקום יטקב ונתעב
ניחם יצי על זאת מעשה חמי ובגוים
הקם לא תגיד כח יקמיה וביטלה
הלוך להרביע ישרא משה אמר

פקד ענין חבות על בני סבת יחזקאל וביטלה
הנפש החטאת היא תמעת משה חמוזנד
בגוים בת ישעיה וביטלה נבאו חזונדים
בתרין השור לו עשרת השבטים חמי
רב מסתפיטת מהתו קרת ותורתם בגוים
מתקיים ליה רב פפא זרלמא כתבדה
המתבדק שתרכת תעונו כשה אבד כפש
עברך לאת מקנפיה ותכלה אתכם חרם
תניבילכם מעתה קיה ליה רב זוטרא ותיתג
רב אשי זרלמא כתבילת קשותים ר
דהרחת והשבטם יאמן בעננם
מלמד נה ענין מרקיב את הגוף כדרך
שהעש מרחיב את הכלים ותח
בע תב חתם ימ נהלא סבר הכבייה
הקרב את ישר שחינוך חבות ער
ירי בכים נלא צום על ידי חבותם
שכ לא יומתו חבות על בנים חס כן
למה טמר ותח בע תב חתם ימ לא
בזמנן שהן תנפשיך מעשה חבותם
דנר אחר דנר הן כדנכין על ידיהן
והתודו את עונע לזד התשובה
הן הדברים שמיד שמתודין עונותין
עליהן מעד חני חוזר ומרחם עליהן
שב נהתודו את עו ואת ענין חב
חף חני אף עמבין הן עשו את דיכ
עבתי בפולס חף חלי מעשה חרמ
עבתי בפולס נחבת חתם בת תנכ
זו מעד סנבה לישר שלח יחנות ישר
חנמה וחיל נגליכו לביך חנמה שלם
נעשה כמעשהיה חני חייכי מביחן לא
מעמיד חני עבתי עליהן ומחזיל
תחת כנפי השכיסה שכל והעולה על
דוחכם היו לאת תה יה חיי חני טמ שך
ז חס לא ביר חזקה נבדנע סנויה נב
נחמה שפוכה חמלוד עליכם על כר
הכם ושלח בסובתם ממליך חני מלכות

מלכות

אני ציבכם היושבים בה אף האני ציבכם אהרוב
 לא ימצאנו עליוק נחת רוח ולא יוהי בתחיל
 שבתכם שם וישלח ישי בם אתה תדרינות ו
 יבניו הורגים בהם ואתכם אתה
 בה זנו מרה קפה ליושר שבשעה שבכ
 מדינה בולק בולק למקום אחד הן רוח
 זה תתזה ומתבא מעין אתם תין אתם כן
 את עתיד תני לשרות אתכם לבין תומ
 העולם כתרם שהות זוכה שעור ים
 במשרה ותין כל תחת מהן דביקה כהב
 רתה עז ואתם במשרה בשעור התני
 והדין תח החב החב הנעמבות
 אחריכם לא במהרה היתחונת במים
 הנשפים שוב חייב חונתין סבלני
 והיתה תר' עמ ועד יה חדש מרה
 קשה ליושר שבשעה שתרם גולה מתן
 ברמנו ומתוך בית נסופו לחזנה כל
 חין ברמנו וביתו חב אתם תין אתם כן
 לא והיתה אר' עמ ועד יה חר מפני
 מה מפני שאין סופכם לחזנה
 חז תר' זה לא את שבת אמ הק' חז
 אמרתי לכם שתהו ותרעין שש ומע
 מיטין לי אחת בשביל שתלעו שהתני
 שלי אתם לא עשיתם כן בערן וכל
 ממנה והוא תסמיט מעליה כל שמבין
 שהיא חייבת לי שכל חז תר' זה לא את
 שבת כל ימי קעמה תע' והנשת
 בכם והב מרד כל וחיסו זו אימה נפחד
 דאגה ויראה ודרך אתם קנל שבה
 טרף אמר יהושע בן יהודה שם תחת
 הליכו יושבין בין החולכות נשפלהו
 וחטיו העליף זה בה ועמדנו ורצנו
 ואמרנו חנוי לכן נממת ידויקונו הפר'
 שים לתחר זמן הכוכו לתחור וכו' נכ
 וראינו שתיך בדיוק וישככו במה ומיכנו
 ובכוכו ואמרנו חנוי לכו שעלינו עתקיים

המנה

הכיסוק הזה ודרך אתם קנל עליה טרף
 וכסו מכות הרב מעב אימה וכפלו
 ואין דרך מבלי כוח נמשלן איש בתחין
 חיכו תנלתיש בתחילת בעונות חתין ל
 מלמד שכל ישר ערכין זה בה מעב
 חב ודרך חין אמר אבא אמר שמהל פעם
 תחת שלפי העמד היה והיונו כחבין
 במערה ואמרנו הנכנס וכנס והיו צח ל
 יצא נסך סנדלן על אחד מהן כסבור
 הן אחד מהן יצא והמרובין תויבויקה
 נעשו בתין עליהן דחקו זה תת זה ו
 והרגו זה את זה יתר ממנה שהרגו בהן
 חנויבים אמר לעת במערה היו יושבין
 ושמעו קנל מעב גבי המערה דחקו זה
 את זה והרגו זה את זה יתר ממנה שהרגו
 בהן חנויבים רמני בר יחזקאל חנויבי
 בבית הפנסת היו יושבין ושמעו קנל
 מאחורי בית הכנסת כסבורה עליונה
 בתין ורחקו זה את זה והרגו זה את זה
 יתר ממנה שהרגו בהן חנויבים בתותה
 שעה אמרו לא יצא לאיש בסנדל מ
 מע נמר לא בשבת ולא ביום טוב ועלו
 אמרו דבאנות רשע ידלק עכ אמרו ד
 לפי הק' רבין העליל אתה כותב
 גזונה נשלוה נהשקט לשרעו שלשעו
 הרשע והן נושתיק ועיניהן על זרעו
 שלושקב שהוא עכ בכלשעה נשעה
 להרלוהו בתש' אמרו פעם אחת גרה
 מלכות הרשעה שמד שלח ועסקו
 בתורה ככנסו חנמי ושר למערה לטמו
 בתורה ועברו אדם אחד וטפלוהו לפי
 הם לתחר טכטור אנתו התיש פמעו
 בו דומיים ואמרנו לו מעין אתה בת לח
 רצה למד להן דאו תגר מעין שבה
 מקלח ואתם כל ברך והלכו אהר קליפ
 עד שהגיעו לפי המעדה פתחו נח

ולקח במוזק ואז כיהם ותחשיבה ומתכחמין ^{מילא} לה נאם יני חומת משפכים ^{חטא}
באזק ותזניך תשמענה דבר מחריף ^{בכפלים} נלקח בכפלים ומתנה בכפלים
חטא בזה ולקח בזה ומתנה באף ^{חטא}
בזה והם שולחים אתה זמור לחפס ולקח ^{בכפלים} כי לקחה מור יני בכפלים ומתנה
באף חני אעשה זאת לבס ומתכחמין ^{אלה}
בזה ואף גם זאת בהיותם ^{החקים} והמשפט והתורת חזים להמדור
ולקח בזה ומתכחמין בזה חטאון בזה וכל ^{שעיהות} והמש זן הדיכין והתורות מלמד
דבר בבלה ולקח בזה ויאכל את ישר בבל ^{שעיהות} שניית לה לישל שתי תורות אחת בזה
כה ומתכחמין בזה חז ימלא שחוק פנו ^{תלים} ואחת בכתב אמר עקירה וכי שתי תורות
חטאון בלשון ולקח בלשון ומתכחמין ^{כיתוב} כיתוב להן לישל לא והתורות תורות הרבה
בלש חטאון בלשון ויאכל את לשונם קטנה ^{דמיה} ויתן להן שכ זאת תורת העלה זאת תורת
פק ולקח בלשון וצמק לשון וכן לחכו ^{דמיה} זאת תורת החטאת זאת תורת
ומתכחמין בלשון ולשונם רבה ^{חטא} חטא חשם זאת תורת דבח השלמים זאת תורה
בלב ולקח בלב ומתכחמין בלב לבס שמן ^{חטא} חטא חשם זאת תורת דבח השלמים זאת תורה
שמור משמוע ולקח בלב וכל לבב הני ^{שעיהות} יש אומי אעפ שהן תורות הרבה בבר חזר
ומת בלב דברו על לב דישלם ^{שעיהות} וככלן כולן ועשא תורה אחת תורה צוה
חטאון ביד ולקח ביד ומתכחמין ביד חטאון ^{שעיהות} לבנו משה וזאת התורה אשר שם ספר
ביר ירום דמיוס מלאן ולקח ביד ^{שעיהות} ישיע לפע בני ישראל אם כן כמה טמני תורות שתי
כסיום רחמנות ומתכחמין ביד ^{שעיהות} והנה תורות חסות בזה ואחת בכתב
ביום ההוא ינסוף יני שטת 19 ^{שעיהות} מעשה בגוי אחד שבאלפע שמוחזק
חטאון ברבל ולקח ברבל ומתנה ברבל חטאון ^{שעיהות} אמילור כמה תורות כיפכו לבס אמילור שתיס
ברבל וברבליהן תעכסכה ולקח ברבל ^{שעיהות} אמילור חזו ואיזו אמילור אחת בכתב ואחת
בטורס יתגמל רבלים על היו כשר ^{שעיהות} אמילור חזו ואיזו אמילור אחת בכתב ואחת
ומתכחמין ברבל מה פאון על ההרים ^{שעיהות} אמילור חזו ואיזו אמילור אחת בכתב ואחת
רבליו מבשר ^{שעיהות} אמילור חזו ואיזו אמילור אחת בכתב ואחת
ומת בזה חטאון בזה כי זה משה האיש ^{שעיהות} אמילור חזו ואיזו אמילור אחת בכתב ואחת
ולקח בזה על זה היה צוה לביכו ומתנה בזה ^{שעיהות} אמילור חזו ואיזו אמילור אחת בכתב ואחת
ואמילור ביום ההוא הכה לביכו ונסקו ונבל ^{שעיהות} אמילור חזו ואיזו אמילור אחת בכתב ואחת
חטאון בהוא ולקח בהוא ומתנה בהוא ^{שעיהות} אמילור חזו ואיזו אמילור אחת בכתב ואחת
חטאון בהוא כחשו ביני ויאמר להא האל ^{שעיהות} אמילור חזו ואיזו אמילור אחת בכתב ואחת
ולקח בהוא ויהפק להם לאויז הוא נלקח בס ^{שעיהות} אמילור חזו ואיזו אמילור אחת בכתב ואחת
ומתכחמין בהוא חכפי אנפי הוא מנחם ^{שעיהות} אמילור חזו ואיזו אמילור אחת בכתב ואחת
חטאון באש ולקח באש ומתכחמין באש ^{שעיהות} אמילור חזו ואיזו אמילור אחת בכתב ואחת
חטאון באש בכנים מלקטים עצים והחבות ^{שעיהות} אמילור חזו ואיזו אמילור אחת בכתב ואחת
מבערים את האש ^{שעיהות} אמילור חזו ואיזו אמילור אחת בכתב ואחת
שלא אש בעצמות ומתנה באש ואיחיה דברה ^{שעיהות} אמילור חזו ואיזו אמילור אחת בכתב ואחת

חטאון

עלבים" אוחז יכנע לבה עזר ללעד התשובה
שמוי שמתדיין עבדותי מיד ונח חוזר
ומרחם עפיה סג אוחז יכנע לבה עזר
ירצו את עו אוחז שיעתבלם קינין
וזכרתו ברוי יע ואח את ברוי יעח ואח את
ברו חבר למה נזכרו חבות אחרות את
אם פין מעשה ועקב כדתי" מעשה
יעח כדתי" אין מעשה יעח כדתי" מעשה
אברהם כדתי" כדתי" כל תחזי נחך שיעה
לעולם בגיבוי" ולמה סגמי באברהם ויע
זכרה וביעחק לא נאמי זכרה שאחך
שלאבי יעחק לא תוא צבור עלגבי ומע
ולמה נזמי באברהם ויעחק אף נביע לא
נאמי אף לא מלמדו סמנין שלא טוב
עקב היתה שלימה וכל הוא מקדיח
על כולן אין לי לא אבות אמהות מנתל
חת חת חת נאין אתים לא אמהות סג
שמה קברו את אב ואת של אש ומנין
שהברות כרותה לארץ תל והא חזכל
ר יצין כד חכנ אמ' אס רחות דור שזכנ
אבות ואמהות צנתמו טטה הרבה בגמי
לות חסדים של פיהה ריוס ומ הבבעות
תמי וחסדי מאתך לא ימוש
הארץ תע מהם ות את שפ יען וב נפודע
בראש פרעתי מהן מושרץ הלא לא פרעתי
מהן לא אחר ממאה שחטאנו לפני תם
פן למה נאמי יען וביע לא במשפט
סג לא היונין וביע חקתי געלה כל לו
המדרשות לפיכך אמ' הק' בה חס עשיתם
את חקתי ערתי אף אנו אנשה אתכם
ערחי" זאת זן עונה שלמדב" גם
זאת זן עונה שלכעל פעור" ואח גס זאת
זו עונ שלמלכי האמרי" דא ואח גס זאת
עון מרגל" גם זה עון העגל" זאת זה עון
פעור" לא מחסתיים ולא גמל וכישה נשתיך
להן ליערץ שלא נמאסו ולא נגעלו והלא

לבק

כל המתכות הטובות שנותבו לה כטובן מה
אלו ספר תורה שגשתייה להן לא היו מעוש
מחוננות העולם" זה לא מאת אמי שמותם
יסג סומך לא מאסתם בימי יוכים ולא
געלת בימי אספסיוכוס קיסל לכל להפר בר
אתם בימי הפת' אנויף זהו בימי מג ומגוה
במתכותא תאמ כלל סומך" סג מאסתם
בימי כשריים" שהעמדתו להן דעל איש
חמודות" וחגיב מעשע ועשריה" ולא געל
בימי יוכים שהעמדתו להן שגעל העדיק
ומתתיה בן יוחנן הכהה גדול וחשמוטרי
ובכז' לכפתם בימי המך שהעמדתו להם
מרדכי ואסתרי" להפ' בר אתם בימי דומיים
שהעמדתו להם שלבית ל וחבמי ד ודות
אני יני זהו לעתה לבוא שאכל אנכה
ולשא שולטת בהן ומל שהברית כרותה
לשבטיוס תל וזכרתו להם ברית ראשונים
והא וזכרתו להן חסד בעצריך ואומ' וזכרת
תל אבי את בריתי אתך בימי בעצריך ובעצ
שני דברים הללו הקצה פנושיע אתישר
ואהן התורה וברית אבות התורה שזאח
גס זאת בה בא חי להפר בריו אתם ומנ שהא
התורה על אם לא ברית עמם ולולה
ברית אבות על וזכרתו להם כל דא ואומ'
זכרתו את בריתי יעקב" דא ואח
גס זאת בה את מנעא שבכשן שהטאנושל
בו בלשון לקו ובו מתכחמו" כיצד חטאו
בראש ולקו בראש ומתכחמו בראש
חטאו בראש עכרה ראש וכש לא ולקו בראש
מכל לפניהם וני בראש חטאו בעין לקו
שבע ומתכחמו בעי" חטאו בעי ופקוד
דא ואח גס זאת ולקו בעי פנו ירדה מים
עון מרגל" גם זה עון העגל" זאת זה עון
פעור" לא מחסתיים ולא גמל וכישה נשתיך
להן ליערץ שלא נמאסו ולא נגעלו והלא

יהיה בכלל איש אבל יהיה בכלל אשה תל
נחם פקדה היא הזכר נחמי והנקבה וראית
לא טולו ואברמקוס מבן עשרים שנה בכל
השנים הללו מעת לעת מיום הלילה
ועד בן עשרים שנה מז' שנת ששים כלמט
הימנה תל ואם מבין ששים שנה ומעלה גמור
ששנת ששים כלמטה הימנה אין ליה אשת
ששים שנת חמש שנת עשרים מנדויה הוא
חייב בשנת ששים וחייב בשנת חמש בשנת
עשרים מה שנת ששים כלמטה הימנה
אף שנת חמש ושנת עשרים כלמטה הימנה
היין אם עפיתה שנת ששים כלמטה הימנה
להחמיר נעשה שנת חמש ושנת עשרים
כלמטה הימנה להקל תל שנה שנה לגמור
שונה מה שנה האמורה בשנת ששים
כלמטה הימנה אף שנה האמורה בשנת
חמש ובשנת עשרים כלמטה הימנה בין
להקל בין להחמיר ואם מבין חדש
יום שלשים כלמטה הימנה והאומר עליו
שלשים יום או שחזת ערך זה עליו כאומר
ערך כלי זה עליו שאיכו חייב כלום אמר
מתו יהיה לו ערך מז' אחר ושלשים יום
ולמעלה ובדמים אינו כן ואם מבין ששים
שנה ומי משוכס בשנת אחת וששים יום
אחד עד שומות ואפלו היה כמה שנים
ערך הזכר חמשה עשר שקלים והקבו
עשרה שקל ואם מן הוא מעל אם
מך הוא מעריך שפלו החייבו מערכך
מיכן שמקדריך לערכין וקלו חומר לבטל
חוב היכו דתגכן אעפ שאמרו חייבי ערב
ממשפתיך אותך מקדריך לכו ביער עתנין
לו משון שלשים יום ופחות שנים עשר חדש
ומטה ומצע וקדליו ותפליו לו אבל לא
לאשתו ובנו של הוא מערכך הוא מערכך
ולא אשתו ובנו מערכך ואם היה תופך
כותבין לו שני כלי אומנות מפל מין ומין

אם היה חרש כותבין לו שני מעצדיק ושתי
מגירות היה לו מין אחד מרובה ומין אחד
ממועט מין אומרון למכור את המדו והענין
לו מן הממועט לא כותבין לו שני מומין מן
המרובה וכל שיש לו מן הממועט ומכור
כל הנמצא להן מן הקרקע ומן המטלטלין
מכסות וכלית שמיוש הבית ועבדים ובהמה
ונפרעין מן הפל ואין מוכרין לא כסות אשת
ולא כסות בנו ולא צבע שצבע לשכמה לא
סנדלים חדשים שלקחן לשמן אשכחיה
ראת בר אבנה לזיהו רהוה קאים בבית
הקברות אמר ליה מהוא שיסדרו לבטל חוב
אמי ליה גמר מיכה מוכה מערכים גבער
מת ואם מך הוא מערכך גבי בעל חוב כתבי
ימך אחיך ומלך שחם היה המעריך עט ואין
ודו משגת שיהת כותב כל הנמצא צידו תפל
סלע אחת ונסטר תל ואם מך הוא מערכך
על פ אשר תשוב יד הכור יפריכנו הכה ומך
שהוא כותב אפלו סלע אם אין לו לא סלע תלוב
ערכך יהיה בשקל הקדש הוא למדת שאין
בערכין פחות מסלע ולא יתד על חמשים
הדושלא נמצא צידו אפלו סלע אין לוקחין
ממנו פחות מסלע לא ישאר הכל עליו חוב
עד שיעשיר והעמודו לפני הכרן להצא
את המת כגון שהעריך נמת קודם שיעמוד
בדין תוציא את המת ולא תצו את הבורס
תלו והעמיר והעריך את שיש לו עמודה יש
לו עריכה ואת שאין לו עמודה תלו עריכה
ואם עמוד בדין ואחר כך מת יתבו היורשין
יכול תפלו חמי ערכו שלפלוני עלו ומת
הנערך אחר שפמו בדין יהא פעול יערי
מנו אפלו הוא מת אבל אם מת הנערך קודם
שיעמוד בדין אעפ שהמעריך קיים הדין
פטור שאין ערך למת על פי אש תש יד הנזכר
לת הנידר יד הנזכר בין או שפין אשה בין קטן
מיכן חמי הסגיר בטורד והשנים בנדר וועד

בעם שקובלת עליך זו באמונה כך קיבל
עליך זו באמונה אשר נתן שיבינו וצו
בני ישראל זכה משה לביתו שלוח בין ישראל
לבין חביהם שבשמים בהר קינע ביד משה
מלמד שניתנה התורה הלכות ודקדוקין
ופירושן על יד משה מקינע
ויבריי ל משה דבר אל
בני ישראל איש כי יפלוא ברה בני ישראל מעד
אין הגוים מעריכין יכול לא יהוה בערכין
תל איש תמן התם הככדיל מתיל
אומי בערך חבל לא מעריך ל יהודה חומ
מעריך אבס לא בערך חמל מחמד וכי
מאחר שכתוב תחד מרבה וכתב אחר
ממעט מפני מה אעאומי בערכין אבל לא
מעריכין מפני שרעה מדת הנערכין מ
מדות המעודות שהיו חדש סוטה וקטן
בערכין אבל לא מעריכין ל יהודה חומ
הגוי מעריך חבל לא בערך מפני שרובה
מדות המעודות מדת הנערכין שהרי
טומטום ואנדריגוס מעריכין אבל לא נערכין
והלכתא כל כמור דנערכין ואיך מעלה
זה וזה מורים שהן כורדיק צורדיק אורמים
אובני ישראל איך לוי צא בעיש מכלליותא
הגרים ונת העבדים תל ואמדת זהם
חיש פרט לקטן או יכול שאני מנציג את
הקטן שיש בו הפלאת תלכו ופלוה לרבות
המופלא הסמוך לאיש בדר כאמי כאן
בדר וטל להלך בדר מה בדר אמור כאן כי
יפלוה אף בדר אמור להלכו ופלוה מה
בדר אמור להלך בל תאחר לשלמו אף סר
אמור כאן בל תאחר לשלמו בדר בעדכן
הקיש בדרים לערכים מה בדרים בל תאחר
לשלם אף ערכים בל תאחר לשלמו וכך
חייבין על הערכים משום לא יחל ומטום
ככסהיוצא מפון יעשה מפע שהק מכלל
בדר הקיש בעדכן להבוא ערך הסתום

דא בעדכן ערך כולו הוא כותן איבו
נותן ערך איבלין או יבול שאני מנציג דבר
שהכשמה תלויה בותל בפשות תבן
התם החומר ערך ירי וערך דגלי על
לא אמ כלום ערך ראשו וערך כבדו על
נותן ערך כולו זה הכלל דבר שהכשמו
תלויה בנותן ערך כולו נפשת לא המת
אוציא את המת ולא אוציא את הגוסס תל
והעמיר והעריך את שושלן עמורה ישל
עריכה ואת שאין לו עמורה חוק לו עריכה
דא מה תל נפשת שיכול איך לוי אחיש
שהעריך את האשה אשב שהעריכה את
האיש מכלל נפשת דא נפשת שיכול
כל שהוא בכלל דמים יהו בכלל ערכים
מובל נמוכי שאין שלא יהיו בכלל דמים
לא יהיו בכלל ערכים תל נפשת והיה
בה תל שיכול כל שהוא בכלל ערכים יהוה
בכלל דמים תל והיה מיכך אמיש בערכין
להקל ולהחמ כיוצא אחר שהעריך את
הכאה שבישר ואת הכעור שבישר כותן
חמשים סלע ואם אמי הכי דמיו עליונות
את שונון והדמים חוץ בעדסם כיוצא האומ
דמי עלי אורדמי זק עלי או דמי פלוני עלי
אפלו ונת אותה פלוני קטן ביומו או טומטום
או אנדרגוס או גניכותן עורן דינא תלך
דיבר ודומין אותו כאל הוא עבד נמכר
בעוק וגוי שאמי דמי עלי אורדמי פלוני
עלי בורדיקין אותו אם אמי על דעת ישראל
בדרתי ויעאנהו בית דין במה שזכרה לך
חוז מצדק הבית וצדק אלו שלם שזל לאלהם
ולכו לבנות בית ליה יכו ואומי נלכס איך
חלק ועדקה נזכר בירושלם ואם אמי נעמלי
בדרתי יגבש לוי מלמד שהערכים
והדמים כולן סתמן לצדק הבית ופגל
הכל ללשכת צדק הבית והיה ערכך
הזכר לא טומטום ואנדרגוס וכולל

מלכות

הוא ותמי יהיה קרש מטגי שיש בה עשה וטע
לאנין ועוד שאין לאו שבה שנוה לעשה
שהעבור והשותפין אין עושין תמורה ואעפ
שהן מזהרין שלא יסירו ואם חמירו לזמן
וכיעור היא התמורה שאמר בעל הקרבן
על בהמת חולין שיש לו הריזן תחתיו או
הריזוהו לפתגו" טוב ברע תורע בטוב
אחר הממיר תמיומים בבעלו טומא או
בעלי מומין בתמיומים הריזו תמורה ומכ
שהקדושה חלה בתמורה על בעל מום
קבוע שזכרנו בטוב רעה התמורה טמא הוא
בעל מום מים אמי כל התמורות שהיו בעל
מומין קבועין מתחלת הריזו יפה ואין צורך
להחלין להעש ולתועב" ואם הממיר
לחייב ממיר וחוזר ממיר כגון שהמיר
בהמה וחזר והמיר בה אפלו זרף כולן
תמורה ולוקה על כל אחת ואחת
בהמה בבהמת כל מין בהמי באשמע כגון
שהמיר בקרבנות או צאן בבקר או כבשים
בעדים יזו עזים בכבשי או נקבות בזכרים
או זכרים בטקעות או אחד במתה או שנת
צאן בין צבת אחת בין בזה אחד זה לבד
טמי בהמי בבהמי ל שמעך חומה בהמה
בבהמי ולא בהמה בבהמות אמי לו בהמה
אחת קדושה בהמה ובהמות הרבה קדושות
בהמה" ז"ל בהמה יצא העופות
והמטות שאינן עושין תמורה והיה
הוא ולא נלדו שאין ולא בהמת הקדוש עשה
תמורה" ותמורתו ולא פמורת תמורתו
שאין התמורה עשה פמורה" ל יספיק יהיה
אומי יהיה קדש לעשות שוגג כמסיד
בתמורה" ואם כל בהמה טמי בבעלי
מומי שיפרו הכת מדבר אתה אומי בעלי
מומין שיפרו הכת מדבר תואיט לא צדקה
טמי ממשי כשהוא חומי ואם בהמה
הטמאה ופדה בעל הדי בהמה טמאה

חמורה התמה חט מקיים אשר לא יקרו ממ
קל ליוו בפעול מומין שיפרו הכת מדבר כגון
שהקדוש בהמה תמיומה למעכה וכפל בה
מום שתפדה" יכול יפרו על מום עובד תל
אשר לא יקל ממ קל לאי מושאיה קריזה
כל עיקר יצאת א שחטפ שאין קריזה היום
קריזה למחר" והעמור את הבה לפעהכ
והערוך הל אתה מטמא שצריכה העמרה
והערכה לפיכך אם מעתה קודם שתעדר
ותיטרה אין פודין תענה אחר שמתה חלת
תקבר" שחט בה שנים אורוב שנים ועדין
היא מסדבפת הריזו שגבת ונסרית שהרי
שכה עדין בכלל והעמור והענין" והערוך
הבה או בין טוב ובין רע מלמי שפדיות בשוה
ואם גל יגל ויפך חמי אחד המקדוש חומה
או יורשו ויפך חומש וכופין את הצעלים לפתוח
ראשון" והחומש האמור בכל מקום שיהיה
הוא וחומשו חמשה" ואושכייקדוש את ב
מה צותו וברעו תרפ כל שברשותו טמא לקדוש
דבר שאינן ברשותו את צותו צין שהיה מנת
עדי חומה צין שהיה מנתו החצרים הריזו נגל
לעולם" גלו אחר מיד ההקדש אם היה בעיר
חומה וקם ביד הגזל שנים אשר חרש כחלפ
ואם היה מנתו החצרים והגוע היוצא הוא
ביד הגזל חוזר לבעליו ציובל" והערוך הכ
בין טוב ובין רע מלמי שהוא כפדה בשוה ואם
גטה בפחות משווי אפלו הקדוש שוה מנה
שחילכל על שוה פדושה הריזה פדיו ומותר
להכות בו" ומדברי סופרים שהיא צריך חזיקת
דמים וחייב להשלים את דמיו" כאשר יענין
אתו הכ מוכן תמי ההקדוש בעלטה הערבים
והמטל טלוי בשלשה ובקרבנות תשעה
וכהן ואדם ליוצא בר" מתי הערכים והמטל
אמר ל תבהוא בחומה ערש עלי ובת כהן
לגבות מטל טלוי גופה הימנו בשלשה
קרבנות בעשר ובקרבנות תשעה ובת מט

בנערך והערך בזמן הערך השביר בנוד
כיצד עני שה עריך כשהוא עני והעשיר וחזו
והעני שיהא כותן ערך עני תל ואם מן החזו
מערך וזה בשעת הערך עט היה
השנים בניד כיצד ילד שה עריך אתה עקן
נותן ערך עקן וזקן שה עריך אתה ילד כותן
ערך ילד והערך כותן כיצד איש
שה עריך את האשה כותן ערך אשה ואשה
שה עריכה את האיש כותנת ערך איש
והערך בזמן הערך כיצד העריך פח את מבן
המש וכעשה יתר מבן חמש פחות מבן
עשר וכעשה יתר מבן עשרים כותן בזמן
הערך ועד וכו' הכהן בנין חבל לכל העולם
שיהיה בכהן בהמה איש יתן ממנו קד לכהן
זה המקדוש בהמה שהורה תמימה לבד
הבית אעפ שהוא עובד על עשה כד פרשע
לעול ושור ושק שחט וק בד תעל חזו חזו ומה
עש כרבה לבדק הבית ואין אשה עשה תמי
כרבה לבדק הבית ולאו הבא מכלל עשה הוא
הרי קדושה חלה עליו וכפדת כשהא תמי
מה ומעריכה הכהן בדמיה ויפלו הדמים
לבדק הבית ואין הטורה אותה פורה לא על
מטת להקדושה למשח לממה שהיא רחוקה
שכל הרחוק למשח אינו יוצא מיד משבח
לעולם וכן המקדוש בהמתו קתם או שה
דוש ככפין קתם והיו בהן בהמת הרחוקות
ליקרב על גבי המשבח הזכרים ומכדו כל
לערכי עולה ויקריבו אותה עולה והקבות
ימכדו לערכי שלמים ויקריבו אותה שלמים
והדמים ופלו לבדק הבית שעתם הקדושות
לבדק הבית עז כל אשר יתן מחזו לעו יהיה
קדש כלומר כל הרחוק ליקרב על גבי המשבח
יקרב הע בהן ינות שמטם וסלתו נעטות
ימכדו לערכי אותה המין ויקריבו אותה
והדמים ילקח בהן זכרים ויקריבו עלות
ומטגי מה יקריבו ומי לו עממך ודמי הבהמ

התמימה יסלו לבדק הבית לפי שהבהמה
הקדושה למשבח אם בטלמה מוס יש לופי
ולו שבפסלו ויק לקן טריון שב נחמור את
הבהמה לפני הכ והעלה אתה כל שושם ב
בכל העמדה והערבה יש לו טריון ושחיוכו
בכלל העמדה והערבה איך לו טריון יכלתמי
רגלה שלזו עולה תחת כופה עולה תל חסר
יתק ממ לעי וה קדש איך כולה קדש וכול
תצא לחולין תל יהיה קדש הת כיצד יעשה
תימנה לחיובי עולה ודמיה חולין חזו מו
מי אותה הרגל אבל אם אמי לכה או דמיה
שלזו עולה הואיל והוא דבר שה עשמה חזו
בו הרי כולה עולה לא וחלופנו נל
ימי אתו איך עושה תמנה לא קדש ומשבח
וככל אף הקדש בדק הבית יהא עושה תמנה
תל קרבן יצא הקדש בדק הבית שחיוכו קדש
אוציא הקדש בדק הבית שחיוכו קדש נל
אוציא שלשבור תל לא יחלופנו וית שלזו
בנד ולא אוציא שלשבור תל ולת ימיר
אותו ה יחור עושה תמנה ולא עבוד ולא
שותפין עשיון תמנה אמר שמענו ונל
מעשר בכלל היה ולמה יצת להקדש לו
מה מעשר קרבן יחור אף איך לו לא קדש
יחור או דבר שאתלומדו בדך אחת את
לומדו בשל בדרכים שוש כולה מעש מ
מיוחד הקדש משבח וכוהג בבקר וצא
וככל לשני ימים אף איך מדכה לא את
כיוצא בו מל לרבנות קדשי קדשים וקדש
קלים שלומיד תל בהמה ואם בהמה פרה
מעשר קרבן משבח אף לא קדשי משבח
מה מעשרי בהמה הוקש למעשר דג שאי
הגוים חיובין בו יצתו קרבנות גוים שאי
עשיון תמנה מן התורה לא מדברי קופד
לא יחלופנו ולא ימי אתו ואם המיד
לוקה ואעפ שאין בו מעש לממה לוקה וכל
לא שבה כותן לעשה שהרי נאמ והיה

לכל שבה ושבה עד היוכל של על פיהשנים
הנות עד שעת היוכל כיצד הרי שהקדוש ש
שדה ונצחר ליוכל שמונה ענים חוץ משנת
היוכל כל הדויעה לפדותה כותק לכל זרע חומר
שנורים שמוכה סלעים ושמונה פונדיווחו
רצוהבסלים לפדותה כותכין עשר סלעים
ושדה פונדיווחות לפי שהן מוסוף מומע נכך
לפי חשבון זה קלע ופונדיווח לכל שנה ואם
אמי הריכוי כותק דבר שכה בשנה חן שומע
לו לא בותן כולו באחת שב וחשב לוי הכה
את הכסף שיהא כולו באחת וחשב לו
הכ על פי הש הבכאת חין מקדושיין לפכי
היוכל פחות משתי שנים לפי כך אסוקדושו
קודם ליוכל בשנה אחת אוכו וכול ליתק
קלע ופונדיווח לפדותה עץ על פיהש אוכה
כפרית בגרעין כסף זה קודם ליוכל בשתי
שנים חן ותל על פי הש הכות שנים חנה
מחשב להקדוש וחין אתה מחשב חדשים
ומכ שחם רצה הקדוש לעשות חדשים
שכה עושה והיכיראמי כגון דאקדשה
כפלגיה דארבעין ותמכטפל וחשב לו
הפך מכל מקום ואם גל יגל אתהשח
אחד הקדוש ענמו חן אשתו חן אחד
מוודשיו שגלן מוסופין חומע לכך טמ
ואם גל יגל לרבות את כוסף כסף ערכן
עליו וקס לו בכתיכת הכסף הוא קס לומי
חמהפודה מור ההקדוש מעשך במע ונח
הפיק ליתק הדמים עד שעמד במאתים
כותק מאתים מעשך במאתים ולא הפיק
ליתק עד שעמד במנה כותק מאתים
לא יהיה כוח הדיוט חמי מעכוח הקדוש
פדה במאתים וכותק הדמים ולא הפיק
למשוך עד שעמד במנה ככה הנה עתים
הכסף פדה במכה ונתק הדמים ולא הפיק
למשוך עד שעמד במאתים מה שפדה
טחי שאין ההקדוש מקבל מי שפדע

ואם לא יגל את הש בעלים ואם מכר את הש
גדבר למיש אחד חחר ולא כן לא יגל עוד
חיכה חשרת לכעליה לעולם זה תעז לטהש
כלאמד אם לא גלה המקדוש קדים היוכל חושגל
אחר מור ההקדוש אפלו שלמקדוש אושאר
קדובין ולא חשר המקדוש וגלה מיד קדים
היוכל הרי הית ינעה לכהנים ביוכל אבל אם
גלה בכך שלמקדוש הרי חן חוזרת לחביונבול
והיה השדה בצבוי מלמד שהשדה קרוי
על שם דבר קדש לוי ויהודה אומאס הגוע
היוכל ולא נגלה הכהנים נכנסין לתובה וכותק
את דמיה שהרי טמי בשדה אחזה קדוש וטמי
במקדוש ביות קדש מנה להל אוכו וינעת זה כפר
אך כחן אוכו ינעת זה כפריון שאין הקדוש ינעת
בלת פדיון אבל אם גלה אחר והאע יוכל וזה
בירו הריזו ינעה לכהנים בלוח כלום שפבר
כפרית מור ההקדוש יוכל חפלו הקדוש ואלפת
והגוע יוכל ולא גלן יהוא ינעין לפיכך ביוכל תל
והיה השדה במאת טובל וחין חן שדה
חן יוכל חפלו הקדוש בדשם והיה שדה שחעו
מאווה לשדויעה נסח גלמקדוש היוכל לא תהא
ינעה לכהנים תל ויהיה השדה זנ שדה נקמות
כשדה הח לכיתה חן מלמד ששדה חרמו
לו בשדה אחזה לישל מה שדה אסוה אם
הדיומי ושל הרי זו מוחרמת אף שדה חרם
שכה בה כהן אחר קיוכל אם החרימה הריזו
מוחרמת וינעה לחחיו הפהעים ומכ שחם
גל אחר מן הפהעים שדה אחשה והגוע היוכל
נהיותתת ידן לא יאמר העול והרי הית ינעה
לכהנים ביוכל הרי היתתחתידו והרי הית שבו
זה ינעה לכל חחיו הפהעים תל כשדה חרם
חרם לא טמי זה חרם לכהן תחח ביתה
לכהנים שדמשמר שפגע בו היוכל ואם היה
דחש השנה שליוכל בשבת שהרי משמר ינעת
נמשמר ככפ תופדן למשמר ה' ינעת נחם
את שדה מק איו הית שדה מקנה זו שדשמה

הע מילוי תמי שמואל עשדה כהנים פתיצין
 בפדשה דלחך כגופיה פשו להסקר הון מועוט
 אחר מיעוט וחין מיעוט אחר מיעוט חלא
 לרבות דאפלו תשעה ישר ואחר ברוך וחרם
 כוצא בהן אדם מיקח קדוש אמר רב אבהו
 באומר דמי עלי" תבא נמי הכי האומר
 דמי עלי שמין אותו כעבד ועבד איתקש בה
 רקפות ואם המקדיש המקדוש לא
 המתבצר מיכן אמר קדשי מצבה סלפל בהמום
 אם טרין המקדיש לעצמו מוסיק חומש לא
 המתבצר בה שפרייה" ויקר חמי כקפ ערכן
 עליו על הקדש ראשון הוא חייב על כל הקדש
 שכי של ויקר חמי כקפ ערכן על המקדיש לא
 המתבצר" מיכן אמר חילל בהמה על בהמה
 בין בקדשי בדיקבית בין בקדשי משנה שנת
 פסק גום או שהמיר בקדש ומזבח שנפל בהן
 טעם כשהוא טוהר תת השנייה שחולל עליה
 או את הפבורה לעצמו חובן מוסיק חומש
 ואם משרה את משרה ולא כל שדה מלמו
 שאינו דשאי פקדוש כל שדותיו ואם הקדש
 הרי זה קדש" אשכחתי שדה אחזה זו שדה
 שרעה וריס ממזדישיו" והיה ערכך על
 זרע חמי שיע כמה הוא זרע חומר שעורים
 כלמקום שרתוי לזרוע בו חומר שעורים ו'
 וזרע בו כר ולא יקרב זריעתו ולא יחוק חותמו
 והחומי שלשים קאה" והמקום שיש בשדות
 המעשים אמה על המעשים אמה הוא בתמיה
 והוא מזרע קאה" כמצא המקום שיש נעומו
 חמשה מצעים זר אמה שהוא ברובוע מ'
 מאתנים ארבע ושבעים על מאתנים ארבע
 ושבעים הוא בית כר והוא זרע חומי שעורים
 לפי זר זרע חומי שעור ולא לפי גידולו
 זרע חומר שעורים" זרע חומי שעור אין
 מורדין זה מקומות בראשוין לזריעה הו'
 שם נקעים עמקום עשדה טפחים אוקלע'
 ים גבוהים עשדה טפחים אין כמדדיו עמה

פחות מיכן כמדדיו עמה" אשכחתי לוקדשו
 באכפי נפשיהו וכל תימת פק דלא הו' בית
 כר לא קדשי" והא תניא שדה מה תל לפי
 של זרע חמי שעור אין לי זה שהקדוש כעני
 הזה מנל לרבות לתר וחצי לתר קאה ונדקב
 וחצי תרקב מנל תל שדה מכל מקום חמי
 רב עוקבא בד חמא הפא בכקעים מלואים
 מים עסקינן דלאו בצ זריעה טעו' דוקא
 נמי דקא תחזי דומית דקלעים שמע מונה
 חי הכי אפלו פחות מיכן נמי לא ליקדשו
 הנהו בפאני דארשא מוקדו הפא קדרי
 דארשא מוקדו" חמנע שקל כקפ השקל
 הוא הכקדח סלע בלשון חכמים והסלע
 ארבעה דונדין והדיכל שע מעני והמטה
 שני פונדיונין כמצא לכל שנה משני יובל
 שהן תשעה וארבעים שתיין שבת יובל סג
 המנין סלע ופטריון והלא אין סלע שהל'
 דש זה ארבעים ושמונה פונדיונות" ומה
 טיבו של פונדיון זה קולבון לפרוטור כלומר
 אלפ שהקלע שמנסה וארבעים פונדיונין
 כשירת אדם פונדיונות ליקח סלע ממשלע
 נובן תשעה וארבעים" זרע חמי שעור
 שקל כק כעמין הזה הוא מעולם נישבולת
 ולהמיר כיצד אחר המקדיש בחולתו מחוץ
 ואחר המקדיש בפדיונות קנסתו נתי
 בות זרע חומר שעורים בחמשים שקל
 כקפ" אם משכת הוין שר כערכך יקרה
 שהקדיש אחר היוכל אינו פודה בגדל כקפ
 עד שיגמור שנה אחר היוכל לפי שתי
 מחשבין חדשים להקדש לפיכך אם נוצה
 הפודה לות חמשים שקל ללא זרע חומר
 הרי זה פודה אפלו ביום שאחר היוכל ואעו'
 גודע כלום של כערכך וקום ואם הקדישה
 בשנת היוכל אונה כעקדש" ואם אחר
 הוין שר זה שהקדיש אחר היוכל בשנה
 חויתר אם רצה לפאת חשב קלע ופונדיון

משנה ראשונה
 משנה שנייה
 משנה שלישית
 משנה רביעית
 משנה חמישית
 משנה שישית
 משנה שביעית
 משנה שמינית
 משנה תשיעית
 משנה עשירית
 משנה חמש עשר
 משנה שש עשר
 משנה שבע עשר
 משנה יחיד עשר
 משנה יתיד עשר

לא יקדיש אדם בכור תל לא יקדיש איש אתו
וככל לא יקדיש את הקדש עולו כלומר שחרים
הבכור לשמים תל אך" מה דאית להביא
להקדש עולו ולהוציאו מהקדש מזבח
אחר שריבה הכת מיעט מפני מה אנו מבוא
להקדש עולו שהוא חל על הכל ולהוציאו
מהקדש מזבח שאינו חל על הכל אין לו
זמ בכור ומז לככל הקדשים שאין מענין
אותן מקדושה לקדושה תל לא יקדיש את
שור אם שבי" וכל לא יקדישם הקדש
עולו תל אך" מה דאית להביאם להקדש
עולו ולהוציאם מה קדש מזבח אחר
שריבה הכת מיעט מפני מה אנו מבוא
להקדש עולו שהוא חל על הכל ומנין
אם מהקדש מזבח שאינו חל על הכל
אם שור אם שיה לייני הוא הוא קרב
אין תמורתו קריבה זאת דעה עד שיפול
בהמוס ותואב לכהנים" ואם
בהמה הטמ זק המקדיש בהמה טמאה
בין שהקדושה למזבח בין שהקדושה
לכורך הבית הדי אקדשת דמים ותפוז
בשוניה ויפלו זמיה לכורך הבית או יבוא
בזמיה קרב" אם הקדושה למזבח
ופרה בעדכך מה תל לפי שז בשקל הקדש
אין לו לא סלעים של הקדש מזל לרבנות
דבר המיטלטל תל ופרה בער לרבנות כל
דבר שענה כסף ואב סובי" אם סקלמה
טמא בשקל הקדש פודה בכל דבר שהוא
מיטלטל ובלבד שהוא תכיר ליוסם בסקל
פרה בלא שנמה בכחות משונו ויצא לחול
וחייב להשל דמיו" ויסק חמ על שיהא
הוא וחומשו המשה" ואם לא יצא לבעול
נפרה בער בירכל ארס" אך כל חרסאש
יה איש ליי בחרמי פהניס נכת מדבר" מכל
אשה לו לא כל אשר לו" אדם לרבנות
עבדו ושפחתו הכנענים או אדם לרבנות

עבדו ושפחתו העבדים תל מנין לא פלגים
ובהמה נלא כל בהמה" ומש מה ולא כל שדה
אחתו ואם חרמים כל כפסין הרי זו מוקדמת
חמ"ר לעגד בן עזריה מה אם לבנות חמ"ר
דשמי להודים כל כפסין קל וחומר להדיא
שיהא אדם חייב להיות חס על כפסין
לאומכר לאהר" ולא יבז לבטלים מה יעשו
בולכתי תה תה כשדה החרם" חייב כל אשכ
שפירש כלעם תל הנת מוכן חמ קתס חרמיס
לכהנים ופירושן לבד הבית כהן חרמי
כהנים לחרמי סלמיס חרמי סלמיס הקדש
ונכרי בשוניה ויפלו קדמים לכורך הבית
ויצאו הכנענים לחול" וחרמי כהנים חמ"ר
פרין זה נשבע לכהנים כתרומה ואחר זלע
חומטלטל ליתא לכהנים שבאותו מסמך
בשעה שהחרים" מז שמחרים אדם את
קדשיו תל חרם קדש מזל שמחרים מוסאת
קדשו קדשיו תל קדש קדש הוא מוכח חמ"ר
מחרים חרם את קדשיו בין קדשיו קדשיו
קדשים סלים בין חרמו כהנים בין חרמו ביה
הבית ואם היו קדשים שהוא חייב באחריות
נותן את דמיה בין לכהנים בלבד
וארבו למה שהיו כדבר חמ"ר כמה חרם
רועה לותק בהמה זו לבעלותה עולה שאת
חייב" דא כל אדם קדש קדו בחרמי כהנים
הכפ מרבר כל זמן שהן בבית הבעלים הרי
הקדש לכל דבריהן נתקן לכהן הריב בחול
לכל דבר שז כל חרם בישל לך יהיה יוכל יהוא
כהנים והלויס מחרימא תל אך" כל חרם
אש יז מ"הא לא יפ מל למחויבי מיתות במח
שחמר לרכו שלזה עליו מל מל אביכלוס
תל חרם לא יטה" חמ לויזא מחויבי מיתות
חמורות שלח עתכה שגבתג לכפרה מחויבי
שנות הקלות שניתכה שגבתג לכפרה חמ"ר
כל חרם לא נפרה יכול עד שלח כגמר דיו
תל אשר יחרם מן האדם ולא פלג האדם עד

חזרה בזה אשר לא מש' אה מכ' בלוקח שדה
 מאביו והקדושה בין בחיי אביו ביקח אחד מותאמי
 מן שדהא לפענו כסד' החוזה תל' ואם תפ' שדה
 מק' תש' לא מש' אה שדה שאינה ראויה להיות
 שדה אחזה יט' אה שדה ראויה להיות שדה
 אחזה' וחש' לה' את מנה העל' אין מנסת
 לא דמים זה' נהר' מנסת מלמ' שהיא
 פריית רשיויה כיצד שמיון אותה בדמיה
 ור' אה כמה היא שוק' עד היב' ופודה אותה
 כל מי שידעה ואם פרייה המקדוש אה
 מוסים חומש ונשיב' וכל' תחזור לפעלים
 הדח' שוכים שמכרה בין שפריית מיד הגבו
 נהרי' הית' יוצאה מיד הקדש הדי' זו חוזרת
 למוכר' של' בשבת האבל' ושוב הש' לאיש
 קנהו מות' ואינה יוצאה לפה כים שאין אדם
 מקדוש דבר שאינו של' ונמכר' של' ל'
 לראשון ומכרה ראשון לשני ושני לשלישי
 חפל' מאה שתהא חשבת' לחדון ראשון בשל'
 תל' בשבת היב' יש' הש' לא קנה' מלאסר' לו
 אה הא' ונתן את העל' בו הה קד' של' ע
 מה של' לפי שמע' בהקדושות' ומעשר
 סכי' שמתחל' על מעות' שבחול' כגב'
 או תכדו' חייב' באחריות' וכול' אה פג'
 תל' וכתן את הערכך' ב' הה קד' כשיגיע
 ליד הגזר' אע"פ שהפדישוהרי' הוא חול' ל'
 לפי כך חייב' באחריות' מוכ' אה ממנו עש'
 אורמין' ואבדו' תוכגבו' אע"פ שלא חמ' על'
 חייב' באחריות' ע' שיוגע' ליד הגזר'
 ר' ונתן את העל' ביום הה של' ושהה
 מד' גלית' לל' מוכ' חייב' חייב' חייב' חייב' חייב'
 ילקח' לעבד' זה כסות' בשלשים דינ' מעבד
 העבדה' וכן פדה אה ממע' חותה'
 לאטלים' משבחת' עשרה' וכן מרגלות'
 אה מעליון חותה' סדר' משבחת' היא חייב'
 להקדש' לא מסומ' ושעת' ש' וכתן את העל'
 ב' הה ומה תל' קדש' לוי' לרבות' כל' דבר

ליום
 השוק
 יצא
 ליום
 מוכ'
 כדע'
 לחס'

של הקדש שאת' מפרכסין חייב' ממות' וקבו
 לשוק' ולא מולוכין אותה ממקום' למקום' לפי
 שאין משתכרין בשלהקדש' ברא' במטלטלי'
 ועבדים' אבל הקדש' מוכדיון עליו של'
 יום רצופים' בערב' ובבקר' ואחר כך מופרין
 חות' וכל ערכך' יה' בש' הקד' הית'
 שאמר' אין בערכך' פחות' משקל' שאם
 היה עני' כות' של' וכפ' עשרים גדה
 כלמורך' כמה בנות' הפל' ומכ' שאם רצה
 לרבות' ונבה' תל' יהי' יכול' אם רצה לפחות'
 ופחות' תל' הוא' והגדה היא הנקדחת' של'
 חכמים' מה' ומשקל' שש' עשרה' שנת'
 מצאת' שקל' של' תורה' שלש' מאות' ועשרים
 שער' מכסף' טהור' וכבר הוקיפו חכמים
 עליו ועשו משקל' שלש' מאות' ארבע
 ושמו' של' אה בכור' אש' יבליע'
 בבה' לא יק' אש' חתו' הקדש' מזבח' הריזן
 חזרה' למשכה' את הבכור' מקדושה' לקדושה'
 שלא יעשנו' עולה' אה שלמים' יכול' לא
 וקדושו' מן הבט' תל' אשר' יבכר' לא יקד'
 משובב' אין אתה מקדושו' אבל אתה
 בבטן' מוכ' חייב' מעדויון על הבכור
 להקדושו' למזבח' הקדש' אחר' מבכרת' שהיתה
 מעבדת' חומ' מה' שבמעיה' של' חס' זכר'
 והא' עולה' אבל חייב' יכול' לומר' שבחי' של'
 מים' שאינו' ממקומו' מקדושות' כדי ליהנות'
 בו' חייב' זה בכור' מנ' לכל' הקדשים' שאין
 משע' אותן' סוף' לקדושה' תל' בבהמה' לא
 יק' חוש' חתו' כת' אחר' אה חייב' לא יקדש'
 וכת' אחר' חומ' הזכר' תקנה' כיצד' מלמד'
 ש מעה' לקדש' את הבכור' נוחמד' הדיקדוק'
 וכל' אה הקדושו' לתיבה' קדוש' תל' של'
 הוא' מכל' מקום' בין מקדושו' בולח' הקדושו'
 יכול' אם הקדושו' קדושה' אחת' יהא קדוש'
 תל' לא יקדש' איש' אתו' מלמד' שאע"פ שאין
 לשכותו' לקדושה' מחדת' ל' עקובה' חומ' מנ'

על מצה תעב שנהג בחוצה לחדש חמץ מעלין
אותו לארץ ישראל ואכל במזמון וכוהג שטא
בטגי הבית חגיבי הידכא כמי אמר ראמת מ
משום תקלה בלומני גזרן שאין מעשרי גזמ
הזה שמא יחבלו תמים ויבואו לירי חיסור
כרת' ומכ שאין מעשרין מן הבקר על הרצון
וכל מן האין על הרב תל' וכל מעשר בקר וצ
בקר בפני עצמו וצאן בפני עצמן וכול לא
ועשר מן הכבשים על העזים וכל מן העזים
על הכבשים ודין הוא ומה אם החדש והישן
שאינן כלאים זה בזה איכך מתעשרין מצה
על זה כבשים ועזים שהן כלאים זה בזה
אינו דין שלא ותעשרו מצה על זה תל' וצאן
כל משמע צאן אחד הוא קל וחומר לחיט
ולישן שיתעשרו מצה על זה מה כבשים ועז
שכלאים זה בזה מתעשרין מצה על זה חדש
וישן שאינן כלאים זה בזה אינו דין שיתעשר
מצה על זה תל' ועשר תל' בשתי מעשרות
הכת מדבר אחד מעשר בהמה ואחד מעשר
דגן מה מעשר דגן מאחד על היסוד לא
דלת ביה שמה שנה אף מעשר בהמה אחד
על היסוד לא' או מה מעשר דגן מאין על
שאינו מוכן לא אף מעשר בהמה מאין על
שאינו מוכן לא חמי חצי אף קמא שנה שבה
לשנה הקשתו לא לדבר אחר מוכן אמרו כל
הכולרין מאחד בתשתי עד עשרים ותשעה
באלול הריזו מצטרפין חמשה לפני ראש
השנה וחמשה בפרשת השנה אין מצטרפין
וחכמים קבעו שלש גרנות בשנה למעשר
בהמה בפרק הפסח ובפרק העצרת ובפרק
החגי מאי שנה בהכי תלת זמני אמרי רבנן
ברי רבי חייל אוש כפר עבי כרי שתה צ
בהמה מצויה לעולו רבלי' ומשויבם זמן
מבין אחר לו למבור או לשחוט עד שיעשר
ואם שחט הרי זה מותר שאין הטכאים
הכולרין בטע שאסור לאכול ממנו עד שיעשר

לא אוכל והולך וכל זמן שירצה מעשר לבקר
תקנו בזמן הזה שאין מעשרין גזרה שמא יוב
שלא כמזמון ויבואו לירי חיסור כרת' כל
אשר יעבר תחת הש כיצד הוא מעשר כוכב
לדיד ועושה להן סמך קטן בדי שלא יהא טעם
יבול' לעצת כמות נאעמדיין חמוותיהן מבוז
והן לנפשים וגופות והן יצאה לקדחת פאמן
ולפקיטהו איהו אשר יעבר כתב ולא שיעבר
בא צדן ולושרי להו ירמא דעסבי וליפתן ליהו
אמר חומא גזרה מעשום לקוח גזרה מעשום
יתום וכשותיהו לעצת מוכין בשבט אחד
שנים שלשה ארבעה חמי ששה שבעה עמו
תשעה הוציא עשירי קנחה פוקדא ואומר
הרי זה מעשר דא כל אשר יעבר כרת'
לטרפה שאינה עובדת תחת השבט מצוה
למנותך בשבט לא מבאן בשבט או שמתקנת
או עומדין מנ' תל' עשירי קדש מכל מקום חג
לא שקרא שמן עשירי לא קרא שמן עשירי
מנ' תל' יהיה יוכל אפלו היו מאה ונטב עשרה
עשרה ונטב אחד יהוא מעשרין תל' עשירי וצ
זה עשירי דא כל אשר יעבר ולא שיעבר
עבר מוכן חמי מסין הראוי סטר כיצד היו כל
עשרה טכאים והכביסן לדיד והיה מאנה והולך
ומת אחד מהן ואם מן המטיח כנת מוכה ומשלים
מכחו ואם מן שאינם מנוחין מלת מנוחין פסוק
ושאינם מנוחין מצטרפין לגרונן אחד
העשירי יהיה קדש מעט שאם קרא לתשועו עש
די ולעשרת תשועו ולתחד עשר עשירי שכללות
מקודשין תל' העשירי יהיה קדש' וכול שאני
מרב השמיעי ונשים עשר אמרת לאו החיוב
והוא מקדש וטעותן מקדשת מהא אימדיש
לא את הקמור לו אף טעותן לקדש לא את
הקמור לה כמציאת אפי קרא לתשועו עשירי
ולעשירי תשיעו ולאחד עשר עשירי שלשת
מקודשין תשיעו טכא כל במומו והעשירי
מעשר אחד עשר קדש שלמס ויכו עושב

שיאמר ויכו ליהא צבית דין שלוש רש"י אמר
ו ישימי כט שלל יוחנן בן כדוק כוא ורמה רחמי
נותן שלח קבלה שהמומת בידי ארס אק להק
פיון של כל יורה מות יומת אבל המואתין
בידי שמס עש להק פיון של אס כפר ושרת
עבלין ונתק פל עז ואחד שהעריכו אומעדיך
עצמו או שאמי דמי עבלי או שאמי אחר דמי
זה עפ"י תיבן חייב כלום" אבל אם העריך
אחרים או כדר דמיהן או הזיק חייב לשלם
וגופן בכל מקסיו" וכל מעשר
הארץ במעשר שני הכת מדבר וכל מעש
הא שומע את פטמועו תל מערע הארץ
או מדרע הארץ שומע אתי אף זרע מקטין
ופלוגה במשמע תל מפרי העץ נאמי טא
מפרי העץ ונאמי להלך מפרי העץ מהפרי
העץ של להלך באוכלי ארס הפת מרוב אף
מפרי העץ של כחן באוכלי ארס הפת מדבר
דא מזע הא לדבות זרע השו
והשחלים והגרבור" או וכל שאני מרבה זרע
לפת ועגבות ושאר זרע ונובבה שאני עבלי
תל מזרע הא לא כל זרע הארץ מפרי העץ
לרבות כל פירות האילן" או וכול שאני מרבה
חרובי שפה ועלמנה וחרובי הגר גדה תל
מפרי העץ לא כל פרי העץ ומל לדבות היר
קות למעשר תל וכל מעשר יכל בשני מע
שרות הפת מדבר תל הוא" הוא אמור כחן הוא
אמר להלך דברים מהושרין כחן אמרן הכת
להלך" דא וכל מעשר הת מלך הא מיכ
שתיק תודמיו מפירות הארץ על פירות חוצה
לארץ" דא מזרע הא מפרי העץ אס חייב
במעשרות עד שיהיו פרי" מוכן אמר פירות
שתיבן רחיות לאכול בקטן כחן הפוסק
איג חייבין במעשרות עד שיהיו ויועשו
אוכלי" וכל להלך הוא אומי עשר תעשר את
כל תבו זל עד שיועשה תבואה וזו היא עוב
המעשרות וקורס זמנה מותר לאוכל מהק

אבל
זכור

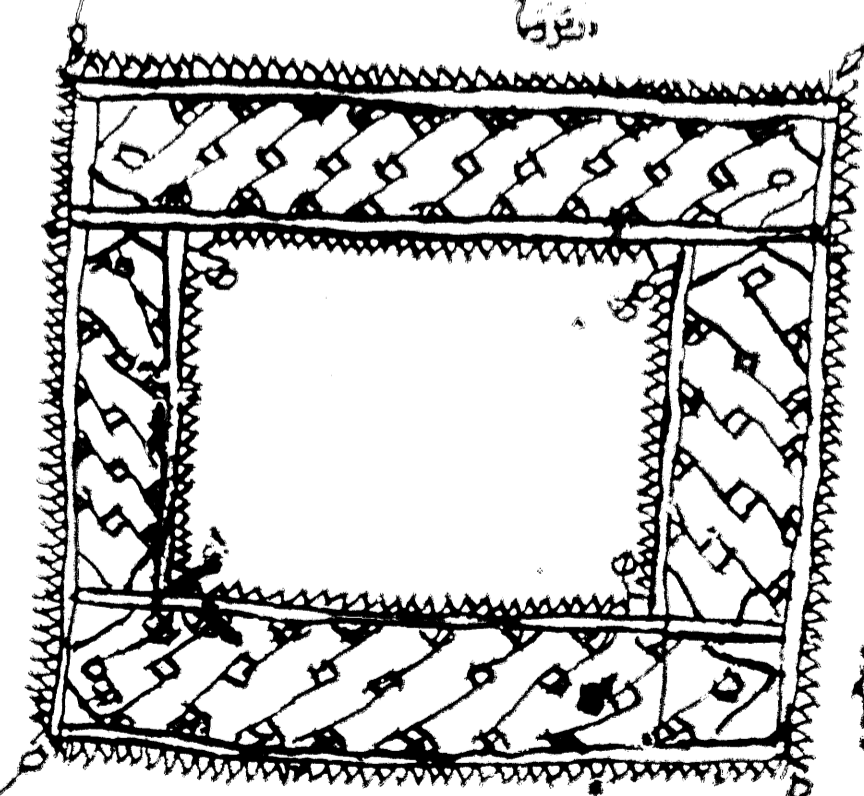
כל מה שירצה ובכל דרך שירצה לנגי הוא
מלמד שמעשר שכי מסניק גבוה הוא לפי כך
אינו נקבה כמיתה וחין מקדשיו בן אתה אמר
וחין מוכרין אותו ואין מעשכין אותו ואין מחליפי
אותו ואין שוקלין בכבודו וכן מעות מעשר שני
אין שוקלין בכבודו ולא מוכרין אותו ולא מחליפי
ולא מרהיבין ולא יכלו אותו להגרד לבין ואין
פורעין מהן את המלוה ואין משיגין מהן שוש
טבות ואין מעשלימין מהן גמולין ואין פוסקין
מהן צדקה בבית הכנסת אבל מעשהו מהן
דברים שלגמילות חסדים וצדק להודיע
ואם גל יגל לרבות יודעין כגון שאמר לבני
ולבתו הקטנים ולעבדו ולטפחתו הכבעים
החלך מעות ופדה כלך בהן את המעשר וכך
אס אמר לבני ולבתו הגדול ולעבדו העבד
החלך מעות ופדה כלו בהן אבל אם אמי לה
פדה כלך בהן חייב מוסוף חומש" או שפרט
לאשה שפדת מעשר שני שלה שאינה מ
מוספת חומש" או שפרט לקרן או יכול שאני
מוציא בן תשע שנים ויום אחד תל ואם גל
יגל" מעשר לא כל מעשרו פרט למעשר
שני שאין בחומשו שוה פדוטה דא
ממעשרו פרט לשנכבס לידושלם וצא
ממעשרו חין לילת שהכניס מעשרות ולקח
ידע כיתן לו במתכה מז תל ואם גל יגל
ממעשרו בקמ מסודה לעצמו הוא מוסוף
חומש פדה לאחר תוב מוסוף חומש מוכן
תמי שכי אחים שני שותפין אב ובנו פודי זה
לזה כדי שכלת יוספו חומש וכל מעשר
שתיבו הוא ופדיונו משלו אינו מוסוף
חומש" חמי יסף על שיהא הוא וחומשו
חמשה" וכל מעשר בקר ול תה התם
מעשר סמי נוהב בארץ ובחוצה לארץ בפני
הבית ושלא בפני הבית בחולין אבל לא במזון
דשא וזה בבקר וצאן ואיבן מתעשר מזה
על זה" ובכשנים ובשנים מתעשר מזה

על

שם ואפלו שחוט גזרה שמעו ומכוננו מוכן
 אמרתי מעשר בהמה נמצא לאחי ולת שחוט
 לתבנים ולת בעל מום ואין שוקל ומנה בנגד
 מנה במעשר כדרך שזון בנכור לפני שהיה
 נדנה במזבח אלה המצות מלמד
 שכל הפרושין כולן נאמרו לו למעשה בסוכה
 ואפ"כ שריני הערכים והחרמים וההקדשות
 אינן כוהגין בצפון הזה שחין שם מקדש נהט
 אינו כדילחזק בדין עתיד הקבה לקבץ גלוות
 עמנו ולבנות מקדשו ויחזרו כל הדברים לשם
 שכל הדינות יסוד להקדש ושמחתים בבית
 תפלתו עולותיהם וזבחייהם לרצון עלמאברו
 כן יאמר בעל החמיוס ירחם עליונו ש זה יוכל

ברוך מו שעשירי
 להשלומן ברוך
 הוא וברוך
 שמו

עמים כפי שפירש רשעים עם עלישו והוא השעת
 עסק ימנן בירה אדר שנתענתק"ג שנת לשמרו
 במצות אלמנה מן גבא חרותה על עינת דמסת
 אכרנין מנוחה לחיין ארובין
 נשכ כפישתא
 סבא חלפת אמרין
 מעשה אן פעדיה ג
 כענוד לאמקאני
 ישרא

תמורה מפני שהוא עצמו כתמורה לא
 יבקר בין כוב פרס מנכן אמהכל ככנסין לדיור
 להתעשר בין תמימים ביקבטלי מומין וכל
 א יסורי מצבא כגון רובע וכדבע ומוקצה ועצו
 נתתן ומחיד וטומטום ואבדר גינס חוץ מג
 הכלאים והטרפה ויוצא דופן ומחוסר זמיותם
 משהיה יתום כל שמטה אמו או נשחטו עם
 בידתו מנח לן דתנו רבנן שור הוכשב פרט
 לכלאים חוץ פרט לכלמה כיוולך פרט לזו
 א דופן והיה שבעת ימי פרט למחוסר זמן
 תחת אמו פרט ליתום ל ישמעאל בנו של רבי
 יוחנן בן ברוקה חומי נאמי כאן תחת השבט וכו'
 להלן תחת אמו מה להלן פרט לכל השמעות
 הלו אף כאן פרט לכל השמות האל מה כאן פרט
 לטרפה אף להלן פרט לטרפה וכן הלקוח
 ושניית במתכה סטור מן המעשר תפא הט
 מילי אמר בכהנא דאמי קרא בכור בנך תתן
 לוי כן תעשה לעדך לעמך מנה בכך חובבנות
 ויתום ומתוך אף שדרך תאמר תצו בלקוחות
 ומתנה המיו בכור כת חס אינו עכ"ל בכבוד
 דמותיה בלקוח ומתנה תנה עטן למעשר
 בהמה או מה בכך אינו בלקוח כלל אף מעשר
 אינו בלקוח הכל לענת דאמיר חסי אמר ליה
 לקח עובדיו ממנו אימין כולן ככנסין לדיור
 להיתעשר אמי ראבא מ בעשה בשעת עסויה
 מוכנס הכתוב ולא ימירנו הדין הזה
 שלא ימירנו זה הוא שאמרו וזה המעשר
 בכלל כל הקדשים היה ולמה יצא להקיש לו
 מה מעשר קרבן יחיד וקרבן מצבא אף איך
 מביא לא כמצא בו ואם המיר ומיר לדבות
 חת הערש והיה הוא ותמונה ותתן הכת
 לטובה והיה הוא ותמי יהקדש בעטן של למען
 ממנו כאן לא יגזל הדין וסגרה שלא יגזל
 מעשר בהמה ושלא ימכר כלל כשהוא תמים
 ואפ"כ שלא כאמ' לא לא יגזל ויחזיקו ימיר
 הכלל ומרציהם שאסור למכור אותו בעט

עשרה

